

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

OKTOBER 1977.

23e jaargang.
Nummer 1.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Inleiding

CI blz 1.

De christusgeest

CI " 7.

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

De kosmische wetten en de werkingen daarvan in de wereld

CII " 2

Groene magie

CII " 9

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

I N L E I D I N G .

Het is de bedoeling dat u zelf die punten aangeeft waarop u wilt doorgaan. Dat is in afwijking van het normale en daar zijn drie redenen voor:

- a. op deze manier wordt u meer actief betrokken bij het geheel,
- b. wij weten niet met zekerheid of we het gehele curriculum kunnen afwerken en dat betekent, dat wij dan gemakkelijker een afsluiting kunnen maken na elk onderwerp,
- c. wij hopen dat u dit zult billijken. Wij willen proberen om niet alleen de hoge filosofie aan het woord te laten komen, maar ook de meer praktische trekken zo hier en daar te laten zien. Uw belangstelling zal dan mede aanduiden waar uw gevoeligheden en uw mogelijkheden liggen. Het is dan wat gemakkelijker op het geheel in te haken.

Als wij zeggen dat er kosmische krachten aan het werk zijn, dan doelen wij op het geheel van de makro- en mikro-kosmische processen die zich rond, in en door de mens kunnen afspelen. Dat betekent, dat alle levende waarden en levende krachten in het geding zijn. Elke mens is voortdurend het brandpunt waarin kosmische invloeden samenkomen. Als wij proberen om die invloeden weer tot hun bronnen terug te leiden, dan komen wij aan een paar hoofdlijnen.

1. De meest bekende daarvan is wat men noemt de christusgeest. We zouden het ook het voortdurende meesterschap in de tijd kunnen noemen.
2. Dan hebben wij het scheppende of kosmische licht; iets wat filosofisch wel ontleedbaar is, maar voor ons toch altijd de werking heeft van een direct bestaan en bestaansuidrukking.
3. Vervolgens hebben we de z.g. deel-invloeden. Daaronder vallen heel veel invloeden. We kunnen er alle Heren van Stralen e.d. bij halen zonder dat we ook maar één jota van het onderwerp afwijken. We zullen echter proberen om niet zozeer in te gaan op de filosofische achtergronden van dit alles dan wel op de directe betekenis der dingen.

In een inleidend onderwerp als dit moet ik trachten een kader neer te zetten waaruit u later kunt bepalen welke punten voor u de meest interessante zijn. En omdat er zoveel over is gesproken, wil ik hier allereerst wijzen op wat men noemt: de christusgeest. Dit wordt door de mensen vaak kerkelijk gezien. Het wordt gezien als een soort verlossing. In wezen is het iets anders.

De christusgeest is namelijk in de eerste plaats de uitdrukking van verbondenheid. In de gehele kosmos is alles onderling verbonden. Wanneer deze verbondenheid wordt gerealiseerd, dan worden wij ons van de Christus bewust. Wanneer wij echter op ons eigen niveau uitdrukking geven aan die verbondenheid op een wijze waar het hogere bij betrokken is, dan spreken we

over een manifestatie van de christusgeest. Dit houdt in, dat gewone daden op aarde deel kunnen zijn van de christusgeest. Het betekent anderszins ook dat werkingen, die helemaal buiten het menselijk begrip om gaan, er deel van kunnen zijn. Voor ons is natuurlijk het meest belangrijke wat direct daarbij betrokken is. Ik wil proberen om daarvan kort en summier een overzicht te geven.

Christusgeest is verbondenheid. Waar één punt - onverschillig waar en in welke wereld - de harmonie uitdrukt, die in het geheel op grond van verbondenheid bestaat, zal op dat punt de kracht van het geheel eveneens manifest worden. Het is een situatie die misschien het best kan worden samengevat in Jezus' woorden "Waar drie of meer van U in mijn naam tezamen zijn, daar ben ik in uw midden." Dat is een typische Christus-uitspraak, omdat de actie van de mens op zich de Christus manifest maakt en de kracht van de Christus a.h.w. verbreid zonder dat er verder iets gebeurt. Er hoeft dus niet iets spectaculairs te gebeuren.

Dan hebben we in de christusgeest nog een ander aspect. Als wij werken met krachten om een medemens te helpen hier op aarde of als wij proberen een medegeest licht te geven of een weg te wijzen, dan doen wij dit gedreven door het begrip van verbondenheid, van eenheid of van liefde. Als wij dit doen, dan zijn wij niet alleen in harmonie met de Christus, maar dan zijn wij gelijktijdig daardoor ook verbonden met de krachtbronnen van het Al. De hoogste krachtbron daarvan is het z.g. kosmische licht.

Nu zullen er mensen zijn, die denken: kosmische licht is identiek met goddelijk licht. Dat is niet helemaal waar. Het goddelijk licht omvaamt alles. Het omvaamt elke denkbare mogelijkheid in elke denkbare vorm en elke denkbare gedachte. Het kosmisch licht is daarvan de uiting.

Het goddelijk licht wordt a.h.w. weerkaatst in een wereld van beperkingen en werkt in die beperkingen door ze te voorzien van meer kracht. Het kosmisch licht is dus voor de mens vooral een verbreking van beperking, maar het is gelijktijdig ook een bepaling van harmonie. Het zal u duidelijk zijn dat het kosmische licht het tweede punt is waar wij een ogenblik de aandacht op zullen richten.

Wanneer u, om welke reden dan ook, in strijd komt met anderen, dan is het kosmische licht wel werkzaam, maar het wordt a.h.w. opgeheven; het wordt een botsing van krachten. Op het ogenblik, dat er een begrip is - op welke wijze dit ook wordt uitgedrukt - is er een versterking van de factor kosmisch licht. Het wonderlijke is dus, dat wij de Christus en het kosmisch licht zeer verbonden zien.

Nu werkt het kosmisch licht ook in de stoffelijke kosmos. Dat wil zeggen dat elke ster, elke planeet, maar ook elk ion, elk atoom, elk electron door diezelfde kracht wordt beroerd en vervuld. De aard van de materie bepaalt de manifestatie van de kracht. Zo is het kosmisch licht iets wat zich in een veelheid manifesteert, terwijl de christusgeest zich allen manifesteert op grond van een instelling.

We kunnen met de christusgeest en de christuskracht nooit magisch werken. Het kosmisch licht op zich is de krachtbron vanwaaruit alle magisch gebeuren mogelijk wordt. Dat is een heel groot onderscheid.

Als wij dan verder rekening houden met alle deel-invloeden, die uit dit kosmisch licht voortkomen, dan worden wij o.m. geconfronteerd met onze eigen ontwikkeling.

Elke mens heeft een bepaalde ontwikkeling die hij doormaakt. Dat bestaat dan uit een aantal problemen en een aantal antwoorden. Wanneer problemen en antwoorden juist zijn en in overeenstemming met de persoonlijkheid, dan is er niets aan de hand. Dan beleven wij op onze beperkte weg volledig het kosmische licht, we worden erdoor gesterkt en kunnen ook gemakkelijker denken en een harmonie met anderen bereiken. Wanneer echter de tegenstellingen erg groot zijn en het antwoord dat wij op de vragen vinden niet juist is, dan zullen wij daardoor juist sterker worden beperkt in onze gerichtheid en onze geheidheid. Bijvoorbeeld: Als u uw problemen harmonisch oplost, dan zult u niet zeggen: astronomie en niet astrologie of omgekeerd. Dan zult u zeggen:

beide hebben hun betekenis. U zult niet alleen spreken over wetenschap maar evenzeer over godsdienst. U zult de mystiek niet verwerpen, maar de redelijkheid ook niet uitschakelen. Dat gebeurt bij een harmonische weg. Is er nu in de mens of in de geest een onvermogen om een probleem op te lossen (je komt steeds met foute antwoorden aandragen), dan blijkt dat je wordt beperkt. In plaats van alle zaken te zien, kies je. Bij die keuze ga je niet uit van hetgeen alleen met jou harmonisch is, maar vooral van een uitschakeling van het andere. Die uitschakeling betekent tevens weer dat je steeds meer wordt beperkt in je mogelijkheden. Misschien kun u het zo het best begrijpen:

Wanneer je op een weg rijdt en je hebt een goed uitzicht, dan kun je overal elk kruispunt overzien. Niets aan de hand, geen gevaar. Voorzichtigheid is niet nodig. Stel nu, dat je op een weg tussen hagen rijdt. Je kunt dus niet zien wat daarbuiten is. Elke kruizing, elke verandering op de weg komt onverwacht en dat betekent dat je meestal niet tijdig daarop kunt reageren of je moet voorzichtiger zijn dan een ander, anders maak je meer brokken. Zo eenvoudig is het eigenlijk.

Nu zijn kosmische krachten dingen die erg mooi zijn, als ze ver weg zijn. Wij bewonderen God waarschijnlijk vooral omdat Hij zo weinig van zich laat horen. Op dezelfde manier kunnen we zeggen: Deugden bewonderen wij vooral omdat we weten dat ze in werkelijkheid niet eens bestaan. Het is meer: wat voor rol speelt dit alles in ons bestaan? Hoe werken die kosmische krachten voor ons. Want het is erg leuk om te zeggen: er zijn kosmische krachten aan het werk, maar als je een straat met gaten voor de deur hebt, dan is het geen troost te weten dat de wegwerkers ergens in Maastricht bezig zijn. Dan wil je ze dichtbij weten. Dichtbij zijn de werkingen voor ons het meest belangrijk. En dan moeten wij als vanzelf overschakelen naar een meer persoonlijk vlak.

Nu kan ik in een inleiding bij de behandeling van een onderwerp niet al die vlakken precies voor elke persoon apart bespreken. Dat zou - ook al omdat dit gepubliceerd wordt - eenvoudig onmogelijk zijn. Maar er zijn hoofdlijnen te geven. Enkele daarvan wil ik in deze inleiding betrekken.

Wanneer u op welke wijze dan ook harmonie tot stand brengt, beschikt u daardoor over extra kracht. Er is in u dan meer kosmische kracht. Indien die verbondenheid bovendien nog wordt beleefd in de vorm van een aanvaarding daarvan, dan hebben wij ook de christusgeest geactiveerd. Op het ogenblik dat ik een brandpunt van deze kracht ben, zullen alle invloeden - ook mijn persoonlijke lijn van ontwikkeling - daardoor tijdelijk wegvallen. Ik krijg dus een veel grotere vrijheid dan zonder dat denkbaar is. Die vrijheid bestaat zolang de toestand bestaat. Een mens, die op deze manier in zich de volledige vrijheid en het volledig inzicht weet te vinden, kan met betrekkelijk weinig moeite een medemens genezen b.v. Maar hij kan nog meer doen; hij kan zijn wereldbeeld veranderen. Het veranderen van een wereldbeeld hangt samen met die kosmische kracht.

Bij een magneet stoten gelijke polen elkaar af en andersgerichte polen trekken elkaar aan. Een bekend gegeven. Als ik nu die kosmische kracht in mij heb en ik ken mijn doel, dan kan ik daarmee ook iets veranderen in de materie. U heeft dat op Steravonden wel eens gezien aan de manier van instraling. Die berust ook op een dergelijk verschijnsel. Daardoor kun je de geaardheid maar ook de mogelijkheid van de materie veranderen. Ook hier gaat een voorbeeld bij:

Een mens houdt van zijn auto. Dat wil zeggen: hij bereikt daarmee een gevoel van verbondenheid en eenheid. Dat is voor die mens een afstemming waarbij de christusgeest wel degelijk een rol speelt. Nu is die man ook nog zo ingesteld dat daardoor geen andere automobilisten of andere verkeersgebruikers zijn tegenstanders worden. Hij beschouwt het eigenlijk als een soort ritmische dans van het verkeer. Op dat ogenblik zal die invloed de auto doortrekken. Wat gebeurt er? Die auto zal minder gebreken vertonen dan normaal is. Het materiaal houdt zich net iets beter dan men zou kunnen verwachten. Schade komt minder voor dan men zou denken. Anders gezegd: door de men-

taliteit en instelling van de berijder gaat de auto beter functioneren. Iets wat technisch gezien onzin is, maar wat in de praktijk wel constateerbaar is.

Dit houdt in dat je je omgeving heel sterk kunt beïnvloeden, indien je weet te werken met de krachten die in je optreden. Juist het gevoel dat iets belangrijk is, kun je op twee manieren beïnvloeden. De eerste is: het is belangrijk. Ik moet het dus afschermen. Vergrote kwetsbaarheid. Iets waar u heel voorzichtig mee bent, loopt eerder kans om kapot te gaan dan iets waarmee u minder zorgvuldig bent, maar waarin u wel voortdurend een zekere vreugde schept. In het eerste geval heeft u het andere afgewezen; de eenheid verbroken. En alles wat optreedt is eigenlijk uw eigen invloed. Maar ze is zo druk bezig met af te wijzen, dat die afwijzende invloed - en die is dan niet georiënteerd op één persoon maar op alles - in het voorwerp wordt vastgelegd. Het gevolg is, dat het voorwerp in zich elke benadering eigenlijk probeert af te wijzen. Is de invloed sterk genoeg en kom je er dichterbij, dan valt het stuk als het een schaal of een vaas is. Zo sterk kan het zijn.

Het weten dat je zo de materie kunt beïnvloeden is op zichzelf natuurlijk erg aardig, maar wat betekent het voor jezelf? Het betekent allereerst dat je iets bewuster en zorgvuldiger te werk moet gaan met de materialen, die je gebruikt en met de voorwerpen in de omgeving. Dat betekent ook, dat je je eigen houding t.a.v. mensen zorgvuldiger moet bepalen. Want op deze manier kunnen wij zowel het kosmisch licht als de kracht activeren als ook in andere gevallen eventueel de christusgeest en zo de algehele verbondenheid verkrijgen. Als er een algehele verbondenheid is, dan ontstaat ook als vanzelf een aanvulling van je besef. Je weet een paar dingen, maar daartussen ligt een niemandsland.

Stel, dat je nu in die verbondenheid leeft, dan is het net alsof de hiaten van buitenaf tijdelijk worden aangevuld. Je ziet opeens allerlei nieuwe mogelijkheden, nieuwe facetten die je normaal ontgaan. Daardoor reageer je juist en als je dan de kracht gebruikt die uit de kosmos komt, dan is het ook duidelijk dat je veel meer effect zult bereiken. Daar waar strijd is, wordt kracht misbruikt, gaat kracht teloor voor de mens en zullen voortdurend weer defecten en schade zijn.

Als ik u dit allemaal vertel, dan moet u wel begrijpen dat niemand een kracht kan gebruiken die te groot voor hem is. De kracht kan in u evenmin een grotere omvang aannemen als u meer water in een glas kunt krijgen dan de inhoud daarvan toestaat. Dat wat ik ben, bepaalt dus wel de mogelijkheden waarmee ik kosmische kracht kan gebruiken. Maar het bepaalt niet - en dat is een ander punt - de wijze waarop ik mij kan afstemmen. Die afstemming is van groot belang, omdat ik dan wordt geconfronteerd met mijn eigen wezen.

Iedereen heeft zo zijn eigen straal. De meeste mensen die daarover nadenken vragen zich af: wat voor straal heb ik? Dat is niet belangrijk. Het wonderlijke is namelijk dat die straal gewoon de grondeigenschap van uw bestaan is. Het is de tendens van uw ontwikkeling. Het is de basis van uw reactie op alle dingen. Daar hangt het mee samen. Elke straal heeft haar eigen harmonische. U weet dat ook uit de astrologie. Men zegt: dit teken past wel bij dat teken, maar minder goed bij dit teken en helemaal niet bij dat andere teken. Stel u dat ongeveer als volgt voor:

U heeft een eigen inhoud. Die inhoud bepaalt de hoofdontwikkeling die u doormaakt, tot u bewust wordt, daarna is ze niet meer van belang. In die hoofdontwikkeling zijn een aantal factoren in de kosmos waarop u beter kunt reageren dan op andere, die u beter aanvoelt en waarmee u wat meer resultaten kunt verkrijgen. Het is voor u erg belangrijk in uw leven te leren welke dingen voor u wel en welke niet harmonisch zijn. Er zijn dingen die u honderd keer kunt proberen en het loopt altijd mis. Er zijn dingen waar u eigenlijk per ongeluk inblundert en die gaan wel goed. Dat laatste is de moeite waard te noteren.

Wat voor dingen zijn het waarmee het spontaan, als vanzelf, tamelijk goed gaat? Dat zijn dan de dingen waarmee u door uw geaardheid en straal harmonisch bent. Het betekent ook, dat u bij elk ervaren van kosmische krach-

ten in uzelf, bij elk manipuleren van bepaalde krachten uit de kosmos daarmee de beste resultaten en ook het meest juiste antwoord kunt krijgen. Hier is het dus een analyse van de eigen persoonlijkheid. Maar niet op grond van: wat ben ik? maar op grond van: wat gaat bij mij vlot en wat gaat niet vlot. Heb je dat bekeken, dan zul je ook een ander punt ontdekken.

Elk mens en vele geesten hebben een zekere behoudzucht. Dat wil zeggen, dat zij alleen reageren in een bepaalde richting en dan nog volgens een bepaalde norm. Nu zijn er dingen waarbij je gewoon weet: dit is niet juist. Dat moet je dan ook niet doen. Maar wij kennen ook de fase van de z.g. verlegenheid. Een geremdheid zegt men dan. Dergelijke gevoelens zeggen ook iets. Indien ze alle op hetzelfde terrein liggen, dan geven ze aan welke factor in u sterk is, want de angst voor iets wat heel sterk in u is, brengt die verlegenheden tot stand. Ook hier kan men dus weer zeggen: Dit is voor mij een mogelijkheid om te bepalen waar ik harmonisch kan werken, waar ik mij harmonisch kan uitdrukken. En dan heb ik hiermee voor de inleiding al het meeste gezegd.

Ik weet, dat er veel mensen zeggen: Het is eigenlijk allemaal erg eenvoudig, maar we kunnen het beter zo doen: Er zijn op aarde, als ze precies worden uitgerekend, 12 hoofdstralen. Dat zijn de kleuren, de Heren van de Stralen, de Heren van Wijsheid en nog twee factoren. Deze 12 kunnen we dan weer in 12 verschillende facetten zien. Er zijn dus 144 typen. Dat is heel eigenaardig. Het klinkt een beetje apocalyptisch (het getal 144.000), maar het is toch werkelijk waar. De normale harmonie reikt niet verder dan ongeveer 12 tot 24 van die factoren. Op het ogenblik echter dat de harmonie met alle 144 aanvaardbaar en bereikbaar is, dan is er tevens een totaal contact met kosmos ontstaan. Dit noemt men de volledige geestelijke inwijding of het volledige bewustzijn.

Met de indelingen behoeft u zich niet te vermoeien. Het is een zeer ingewikkeld systeem en je kunt er als mens moeilijk mee werken, omdat je nooit alle factoren kunt overzien, noch van jezelf, noch van anderen. Ik noem dit dus meer als een wetenswaardigheid en ook om aan te geven in welke verhoudingen het ligt.

Een mens zal tenminste 6 harmonische factoren hebben; dus met 6 van hem verschillende typen persoonlijkheden een goed rapport hebben. Dat is het minimum voor het mens zijn. Het gemiddelde ligt tussen de 24 en 36. Alles wat daarboven komt, geeft een verhoogde harmonie aan, een verhoogd begripsvermogen en gelijktijdig een grotere ontvankelijkheid voor alle kosmische krachten. Wij noemen daarom zoiets een inwijding. Wij zullen de verschillende harmonieën en de aantallen waardoor die harmonieën ontstaan nog in graden onderscheiden. Het is helemaal niet belangrijk in welke graad u ingewijd bent. Net zo min als belangrijk is welk nummer er op een klas staat. Het is alleen belangrijk wat u er leert.

U zult in de loop van deze lezingen, mits u dat zelf wenst, geconfronteerd kunnen worden met de betekenissen van die harmonieën, de waarden die eraan verbonden zijn. Daarnaast zullen wij ongetwijfeld ook moeten ingaan op de wijze waarop de planeten en ook zon en maan invloed hebben op de aarde en hoe de verschillende typen weer daarop reageren. Ook dat kan belangrijk zijn. Want per slot van rekening, als u weet dat de meeste mensen in deze periode voortdurend stimulansen krijgen die tot ongedurigheid en soms twistziekte aanleiding geven, dan hebben wij geconstateerd: die invloed is er. Wat voor type ben ik? Dat bepaalt de manier waarop ik die kracht verwerk. Wanneer ik echter de kracht ken, dan ^{kan} ik mijn eigen wezen daar harmonisch bij aanpassen. Mijn mogelijkheden worden vergroot. Als ik er niets van afweet, dan ga ik er recht tegenin en dan worden mijn mogelijkheden kleiner.

Bewust leven wil zeggen, dat je ook in zekere mate de kans krijgt om je eigen leven en je eigen ontwikkeling bewust te helpen bepalen. Het is niet een draaimolen waar je instapt en door moet blijven draaien, totdat er iemand zegt: het is tijd om uit te stappen. Het leven is wel degelijk een weg die je kunt afleggen. Hoe je die weg aflegt en op welke manier je dat doet, hangt samen met de manier waarop je de invloeden, die rond je optreden, leert be-

seffen en gelijktijdig je eigen persoonlijkheid en de hoofdlijn van ontwikkeling weet te hanteren.

Wij zullen zeker ook niet geheel kunnen ontkomen aan de persoonlijke facetten als geesten, engelen, demonen, duivels en wat dies meer zij. Er zijn namelijk wezens die een verschillende richting van ontwikkeling hebben. Nu zullen heel veel mensen zeggen: Een demon daar wil ik niets mee te maken hebben, die deugt niet. Dan zegt u eigenlijk: Ik ga van A naar B en wie van B naar A gaat, deugt niet; zij hebben een andere weg. Wanneer ik erken wat de weg van een dergelijk wezen is, dan weet ik ook hoe hij functioneert t.a.v. mij en de wereld. Als ik dat weet en ik kan dat aanvaarden (dat is weer de verbondenheid die een grote rol speelt), dan zal hij ook krachten kunnen richten volgens zijn wezen en niet alleen volgens mijn wezen. Dit is een van de hoofdbeginselen van de witte magie. Op die manier kom je tot een zeer omvattend beeld van alles wat de kosmische krachten doen, wanneer ze aan het werk zijn.

De hoofdkrachten werken altijd. Maar daarnaast zijn er heel veel krachten die periodiek optreden. Er zijn krachten die optreden met tussenruimten van bijna 24.000 jaar, een heellange fase. Er zijn ook krachten die optreden in fasen van 7 dagen.

Die fasen op zich zijn weer niet zo belangrijk. U kunt ze in enkele gevallen voor uzelf berekenen. U komt vanzelf achter die periodiciteit. Belangrijk is te weten dat die periodiciteiten bestaan en dat zij het gehele "ik" beïnvloeden. Wij hebben een zich voortdurend aanpassende instelling nodig om een zo groot mogelijke harmonie met anderen te bereiken, een verbondenheid te blijven voelen met de wereld waarin wij vertoeven en als zodanig de christusgeest in ons te activeren.

Er zijn zeer veel deel-invloeden. Het is niet genoeg te zeggen dat er één God is. Er is één God, maar wij spreken ook over een duivel. En of we die nu letterlijk bedoelen of als een persoonlijk bestaand wezen of eerder als een invloed doet niet veel ter zake. Maar als er één God is en niet twee, dan is de duivel deel van God. Wanneer er vele krachten werkzaam zijn en ze hebben één en dezelfde bron, dan moeten ze verbonden zijn. De erkenning van verbondenheid is belangrijk. Het gaat er bij wijze van spreken niet om dat u weet waar het station is en van welk perron u moet vertrekken, dat doet niet ter zake. Maar als u weet wat het net van een spoorwegmaatschappij is, dan weet u welke punten voor u bereikbaar zijn en op welke manier. Het is die bereikbaarheid die het meest belangrijk is, wanneer wij de kosmische krachten aan het werk zien. Want ze zijn in ons. Maar wij hebben een bewustzijn en door dat bewustzijn zijn wij wel degelijk in staat de werking van die krachten voor ons mede te bepalen. Wat meer is, wij kunnen in zeer vele gevallen de effecten welke die krachten hebben in de wereld rond ons ten dele bepalen.

Wij zijn niet machteloos. Daar waar bewustzijn (is, in) staat een begrip als God te aanvaarden, een bewustzijn van "ik" als factor in een leven, daar is ook de mogelijkheid om zelf te richten en zelf te beslissen. Het zijn deze aspecten die volgens ons de belangrijkste mogelijkheid vormen van deze cursus.

DE CHRISTUSGEEST.

U heeft dit onderwerp nu zelf gekozen. Als wij beginnen, dan moeten we eerst begrijpen dat de christusgeest geen mannetje is, eigenlijk niet eens een invloed, die je kunt definiëren. Maar er zitten heel veel aardige dingen aan vast. Op het ogenblik, dat je iets volledig aanvaardt, blijkt opeens dat het door die aanvaarding alle weerstand heeft verloren. Er zijn heel vreemde dingen te zien.

Iemand is ziek. Hij aanvaardt het feit van zijn ziek zijn; hij geneest beter. Iemand is voortdurend in conflict met zijn omgeving. Hij aanvaardt op een gegeven moment het bestaan van het conflict; het conflict ebt af. Het is er niet meer. Het verdwijnt. Dit is heel eigenaardig en heel veel mensen zullen daar vreemd tegenover staan.

De christusgeest is de kracht van de grote verbondenheid. Dat wil zeggen dat hij overal kan opduiken. Net zo goed in een tweepersoonsbed als in een kathedraal. Net zo goed op een voetbalveld als midden in het stadsverkeer. Op het ogenblik, dat ik aanvaard wat ik zelf ben en wat de wereld is en mij toch ermee verbonden kan voelen, werkt die kracht.

Je vraagt je af: Wat kunnen wij daarmee doen? Daarom zullen wij beginnen om de christusgeest te analyseren en tevens eraan toe te voegen: kijk, op die manier zou het kunnen. Of ù het kunt, dat ligt aan uzelf.

De christusgeest, de christuskracht is verbondenheid. Wat is verbondenheid? Verbondenheid is elke wederkerige erkenning, onverschillig op welk niveau en op welk terrein. Als u een vlieg of een wesp ziet en u denkt "ik vind je eigenlijk wel mooi," dan kijkt de wesp naar u en denkt "daar is toch geen nectar te puren" en u heeft geen last van elkaar. Sla naar de wesp en zij steekt u.

Verbondenheid kan beperkt zijn. Dat wil zeggen: ze kan tussen mensen bestaan, maar ze kan ook kosmisch zijn. Verbondenheid kan dus het gehele bestaan omvatten. Dat impliceert, dat alle denkbare sterren, volkeren, invloeden in het bekende heelal, alle geestelijke sferen en alles wat je je verder kunt voorstellen daarbij betrokken is. Het wonderlijke is nl. dat al datgene wat ik niet afwijs, desnoods omdat ik het niet ken, met mij harmonisch is. Alleen dat wat ik wel afwijs daardoor ontstaat het conflict. Als je daarmee rekening houdt, kun je zeggen: Er zijn zeer veel onbekende krachten waarmee ik voortdurend verbonden ben. Ik kan echter, omdat ik die krachten niet ken ze ook niet gebruiken. Ik kan er niets van beleven, ik kan er niets mee doen. Op het ogenblik echter, dat ik - al is het maar op één enkel punt - in mijn eigen wereld die volledige aanvaarding van het bestaan, van alle waarden, van alle krachten voor mij waarmaak, zijn al die onbekende krachten ineens op dit punt voor mij kenbaar geworden.

Een mens denkt misschien dat hij nogal zwak is. De één is het moreel, de ander lichamenlijk en zo heeft een ieder zijn eigen moeilijkheden. Maar er komt een ogenblik, dat die mensen op één punt tot een volledige aanvaarding komen. Misschien van een enkel denkbeeld, van een enkele mens, van een landschap of wat anders. En wat gebeurt er? Opeens is hij geladen. Ineens is de wereld even veranderd en nu is het de grote kunst om dat te continuëren. Het is niet zo moeilijk om die eenheid voor een ogenblik waar te maken. Dat gebeurt elk ogenblik weer in elk mensenleven, maar het is heel moeilijk om ze zo lang in stand te houden dat daardoor je beleving verandert. Dit is nu het aardige.

Wanneer ik een harmonie heb die beperkt is, maar ik kan die beperkte harmonie blijven aanvaarden, ook als ze niet meer feitelijk is uitgedrukt, maar ze blijft voor mij bestaan, dan zal op grond daarvan een nieuwe harmonische mogelijkheid zich aandienen. Het is dus een uitbreiding. De boom wordt

hoe langer hoe dikker.

Elke mens die denkt: ik ben eenzaam, ik ben verlaten, ik heb niets, zal alleen al door die houding voor zich een hoop contacten onmogelijk maken. Elke mens die denkt: ik aanvaard alles zoals het is, ik doe er niets aan, die blijft zitten waar hij zit en verroert zich niet. Er gebeurt niets. Nu komt er iemand die het aanvaardt en die probeert de aanvaarding van het bestaan uit te drukken tegenover zijn medemensen, onverschillig hoe, al is het alleen maar door een beetje vriendelijker te kijken. Dan is er een werking ontstaan. Op het ogenblik, dat wij beginnen aan datgene wat wij in ons aanvaarden uitdrukking te geven als een aanvaarding op ons eigen vlak van bewustzijn, dan ontstaat er kracht, er ontstaat werking. Het blijkt dan dat iemand die zo eenzaam, zo verlaten is vaak door op één enkel punt even die aanvaarding te vinden en te continueren, ineens ziet dat ze moet worden uitgedrukt met een gebaar, misschien met een daad. En dan gaat het er niet om of anderen het merken. Het gaat er alleen om dat je vanuit jezelf tot actie overgaat. Op dat ogenblik wordt de zaak kenbaar.

In Goethe's Faust staat het zo leuk. Als de duivel begint te spreken, zegt hij: "Ze zeggen, in het begin was het Woord. Dat is niet waar. Het begin was de daad." Ja, maar het Woord was er eerst, want het Woord was de gedachte. Maar op het ogenblik, dat het daad werd, werd het schepping. Hij had dus volkomen gelijk. Op die manier moet u het ook zien.

Als ik begin iets waar te maken, dan ontstaat er een proces dat groeit. Naarmate het groeit, wordt mijn eigen kracht groter. Ze zal tot uiting komen op het punt waarop ik ben begonnen, dat is duidelijk. Als u bent begonnen met kool te planten bij wijze van spreken, dan kunt u een schitterende kooloogst krijgen als daar uw genegenheid naar uitgaat. Maar het zal u waarschijnlijk niet meevallen om asters te telen, want die vragen weer een andere instelling. Dan moet u eerst weer harmonisch daarmee zijn.

Wat is de kracht die op deze manier ontstaat? Dat is ook erg belangrijk. Als ik iets aanvaard, dan breek ik een grens af tussen mij en de kosmos. Soms een heel klein grensje, soms een grotere. Maar wanneer ik dat doe, zal ik niet alleen het gevoel van verbondenheid in mij tussen mijzelf en het andere a.h.w. gaan omzetten in iets wat gebeurt, maar ik ga gelijktijdig ook die kracht omzetten in iets wat mij kan bereiken. De christusgeest is de sleutel waardoor wij de kosmische krachten kunnen bereiken. Maar als wij de kosmische krachten kunnen bereiken, dan zijn wij ook veel minder beperkt.

Als u hier zo zit, dan zegt u: Ik heb voortdurend dit en ik heb dat.... Vult u zelf maar in. Maar als u al die klachten heeft, is dat nu werkelijk zo erg? Is het de moeite wel waard om u daartegen te verzetten zoals u doet? Wat zijn er voor punten in die misschien toch wel aanvaardbaar zijn? Concentreer u daarop. Wanneer u dat doet, is de tegenstelling al aan het veranderen en wanneer u dat omzet in de daad, krijgt u bovendien de energie die niet alleen in u maar ook in de ander ontstaat. Het is dus niet zo, dat u alleen de energie krijgt. Het ontstaat ook in de ander. Dat is heel eigenaardig. U kunt zich dat op een bepaald niveau waarschijnlijk wel voorstellen, op een ander niveau niet.

Stel nu, dat iemand ziek is. Dan moet u eerst aanvaarden dat die ander ziek is. Als u zegt: Jij bent niet ziek, dan kunt u hem niet genezen, ook als u denkt: zou het geen aanstellerij zijn, of zoals dat tegenwoordig heet: zou het geen psychologische kwestie zijn. U moet toch eerst aanvaarden wat die ander denkt te zijn in zijn ziekte. Op het ogenblik dat u dat aanvaardt, is het een benaderbare werkelijkheid geworden. Nu gaat u zeggen: Ik wil al die onaangename facetten daaruit verwijderen. Ik wil dat er harmonie komt, dat die mens gezonder wordt, zich prettiger voelt, dat hij opgewekter wordt. Op het moment dat u dat denkt, heeft u grenzen afgebroken. U wordt zelf sterker. Maar de ander ervaart dit ook, want de kracht ontstaat ook in de ander. Als u zegt: ik ga mijn kracht uitzenden, dan zegt u in feite: ik ga mijn intenties nog eens een keer verankeren in de kracht die in de ander is ontstaan.

Het is duidelijk, dat je daar helemaal geen ingewikkelde procedures voor nodig hebt. Er zijn mensen die denken dat je de christusgeest alleen kunt krijgen, als je eerst eelt op de knieën hebt van het bidden, na het zeggen van bepaalde gebeden of het uitvoeren van bepaalde rituelen. Voor jezelf kan het misschien nodig zijn, omdat je zonder dat die vooroordelen of tegenstellingen niet kunt overwinnen of voor een ogenblik vergeten. Maar is dat nodig? Helemaal niet. Dat is nu het typische van de christusgeest. De christusgeest is een kracht die ontstaat op het ogenblik van de aanvaarding, zonder meer.

Nu zeggen de mensen: het is zo moeilijk het hele leven te aanvaarden. Dat is het, natuurlijk, want wij zijn bezig dat leven steeds onze maatstaven op te leggen. Als de hele wereld roept: je moet hard lopen, dan kun je het eens bekijken en denken: voor mij hoeft het niet en dan kuier je langzaam verder. Je kunt ook zeggen: nu doe ik helemaal niets meer, nijdig worden en tegen de wereld gaan schelden. Dan ben je veel vermoeider dan als je hard was gaan lopen. Wat de wereld van u wil, is helemaal niet zo belangrijk. Het is wat u zelf wilt. Maar dat kunt u alleen werkelijk waarmaken, indien u die anderen accepteert zoals ze zijn. Als u zich a.h.w. laat dragen door wat er in die anderen leeft.

Verbondenheid is één van die dingen die ook wel vaak wordt uitgebeeld met het bekende beeld van het rijshout. Eén rijsje breek je. Twee, drie rijsjes breek je nog, maar als je zo'n 50 bij elkaar hebt, dan kom je er niet doorheen. Zo is het ook bij aanvaarding. Als ik iets aanvaard, dan ontstaat er een band. Dat betekent, dat het veel moeilijker wordt om hier iets kapot te maken. Hoe groter het aantal aanvaarde waarden in mijn bestaan, hoe moeilijker het zal worden om mijn relatie met die kracht, met de kosmos te verbreken.

Ik heb, al ging u uit van aanvaarding, er als kop boven gezet christusgeest. Mijn lieve mensen, dat is toch heel begrijpelijk. Want wat is het opvallende van de Christus? De voortdurende aanvaarding. Lees er het Evangelie op na en u zult het ontdekken.

Jezus kan wel boos zijn over omstandigheden, maar niet tegen mensen. Jezus kan bepaalde dingen niet goed vinden, maar hij is niet vertoornd om de dingen, alleen om de verhoudingen. De christusgeest berust op precies datgene wat daarin wordt gedemonstreerd. Je kunt heus wel de wisselaars uit de tempel jagen, dat is helemaal niet erg, als je hen maar aanvaardt en alleen de manier van wisselen onjuist vindt.

U kunt de hele wereld met alles wat er op gebeurt onjuist vinden. Een revolutie willen. Best, mogelijk, maar dan moet u de wereld eerst aanvaarden zoals ze is. Als u dat niet doet, dan krijgt u alleen maar toenemende conflicten, een toenemend isolement en steeds minder kracht, mindere mogelijkheden hebben om iets te doen. Het is de verbondenheid waaruit de kracht voortkomt. Verbondenheid kan echter alleen bestaan, indien er aanvaarding is. De aanvaarding is de basis van de Christus. Het is de essentie misschien ook wel van de christusgeest.

Er zijn mensen die zeggen: Dat moet je niet zo letterlijk nemen. Er zijn ook mensen die zeggen: Jezus zegt wel: hebt uw naasten lief, maar daarom moet je toch wel fatsoenlijk blijven, En dan zeg ik tegen diezelfde christenen: Waarom maakt u die beperking, als uw Meester ze niet heeft gemaakt? Want als u uw naaste werkelijk lief heeft, zult u die naaste niets aandoen wat voor hem geen vreugde is. Met andere woorden: de naaste bepaalt mede wat er gebeurt. Het is nooit een wil opleggen.

Wanneer ik bezig ben in de kosmos, in bepaalde sferen, dan zit ik met precies hetzelfde probleem. Ik kan mijzelf niet aan u opleggen. Ik kan niet zeggen: zo is het. Ik kan alleen maar zeggen: zo ben ik. Ik kan u aanvaarden zoals u bent en dan zal daaruit het resultaat komen. Want wanneer ik u aanvaard, komt er een ogenblik dat u ook iets van mij aanvaardt. Het is die wederkerigheid van de aanvaarding waarop de rest is gebaseerd.

Wat kun je ermee doen? Als u iets krampachtig gaat zitten aanvaarden in de hoop dat u daaruit kracht krijgt, dan aanvaardt u het niet werkelijk.

Wanneer u probeert een medemens krampachtig te aanvaarden (het is een rotzak, maar ik aanvaard hem) dan is die rotzak datgene wat telt en het "ik aanvaard hem" is gewoon een kwestie van zelf-suggestie. Dan helpt het niet. Het is niet: het is een rotzak, maar ik aanvaard hem. Het is doodgewoon: daar zit wel iets in. Wat zit er in die mens of in de wereld waarvoor ik toch wel waardering heb. Laat mij daarvan uitgaan. Op dat ogenblik is er aanvaarding. En waar aanvaarding is, daar wordt de verbondenheid weer kenbaar. Daar wordt de mogelijkheid van krachttuitwisseling kenbaar. Er ontstaan allerlei brandpunten waarmee men heel veel kan doen.

Dus nooit denken: ik ga iets klakkeloos zitten aanvaarden ondanks alles. U kunt wel zeggen: ik aanvaard Van Agt. Sommige mensen hebben er geen moeite mee, anderen vinden hem een griezel. Nu ja, je moet hem toch wel aanvaarden. Neen. Denk: wat waardeer ik in die man het meest. Dat punt dat je waardeert is ook deel van zijn wezen. Ga daarvan uit bij je aanvaarding. Probeer de kritiek op de rest dan maar een beetje op de achtergrond te schuiven. Het is een verschuiving van waardering.

Wanneer u hier zo bij elkaar zit, dan krijg je zo de indruk: die zullen met elkaar niet zoveel kunnen doen. Maar op het ogenblik dat u vergeet: wij zijn maar met zo weinigen en die is dit en die is dat, dan is de kracht kosmisch. De aanvaarding is het wegvallen van een grens. Het is het ontstaan van een verbondenheid waarbij onnoemelijk veel sferen, krachten, entiteiten en personen betrokken kunnen zijn, die u hier niet ziet en die u niet kent. Wat meer is, wanneer u bewust in uw aanvaarding de kracht niet alleen voor uzelf absorbeert, maar probeert haar uit te sturen, dan bereikt u wat. Het is nl. ook zo, dat je kunt zeggen: ik ga kracht zitten oppotten. Waar is de kosmische kracht? Ik wil kosmische kracht. Erg mooi, maar je hebt er niets aan. Want je kunt die kracht alleen maar in zoverre krijgen als je haar kunt verdragen. Maar als ik zeg: ik aanvaard, dan heb ik niet alleen met mijzelf te maken. Dan is het een kwestie van communicerende vaten. Dan is elk wezen, elke toestand, elke sfeer, elke wereld waarin die kracht aanwezig is met mij verbonden. Dan kan voortdurend kracht vandaaruit naar mij toevloeien. Mijn kracht is niet meer beperkt, terwijl ze dat wel is, als ik probeer dat alleen voor mijzelf te krijgen.

Hier heb je weer de noodzaak tot aanvaarden van het andere. Er zijn tegenstellingen, altijd. Maar tegenstellingen dragen bij tot de kenbaarheid. Als wij in de tegenstelling datgene weten te vinden wat aanvaardbaar is, dan is er een band mogelijk. Waar een band-mogelijkheid is, daar is als vanzelf ook een eenheid van kracht, een eenheid van werking mogelijk. Dat is het belangrijkste dat er bestaat.

Ik heb zo even de nadruk gelegd op de daad. Er zijn heel veel mensen die denken: wat moet je dan niet allemaal gaan doen? Dat is eenvoudig: als er een disharmonie is en u zegt: ik aanvaard datgene waaruit het is voortgekomen, dan is dat het enig belangrijke. U knipt met de vingers en het andere verdwijnt. Wat overblijft is een contactmogelijkheid, een relatie waarin beide waarden, ongeacht het geschil op dat ogenblik, een eenheid vormen. Een eenheid van kracht, een eenheid van vermogen en zeer waarschijnlijk zelfs t.a.v. een enkel punt een eenheid van streven.

Eenheid van streven is ook heel belangrijk. Er bestaat een bekend verhaal over Abraham Lincoln. Lincoln zag een keer een stel mensen die bezig waren een paar zware balken te versjouwten. Daarbij stonden een paar opzichters die aan het schreeuwen waren en aanwijzingen gaven. Abraham bekeek het eens en zei toen: Nu deze kant uit, en hijzelf gaf een duwtje. En vreemd, toen ging het ineens wel.

Als je kijkt naar de wereld en je ziet de mensen daar zo bezig, dan kun je zeggen: dat deugt niet. Je moet zus en je moet zo doen. Maar dat helpt niet. Op het ogenblik dat wij onze eigen kracht voegen bij die van de anderen, ontstaat er een veel grotere mogelijkheid. We moeten niet de mogelijkheden van anderen uitbuiten. Wij moeten onze eigen mogelijkheden voegen bij de mogelijkheden van anderen. Dat wil zeggen: dat je moet aanvaarden dat je zelf geheel en al betrokken bent bij alles waarmee je je bezighoudt. Je kunt nooit zeggen:

een ander moet het doen. Je kunt alleen zeggen: wij moeten het doen. "wij" is een heel belangrijk begrip in elke relatie met kosmische krachten.

Al die krachten zijn aan het werk, maar al die krachten worden verschillend gebruikt en gericht en daaraan gaat heel veel te gronde. Op het ogenblik dat wij die krachten gelijk kunnen richten, omdat wij niet meer denken over degene die dit moet doen of degene die dat moet doen, maar wij moeten dat tot stand brengen, dan verandert de situatie. Dan houdt de verdeeldheid op en uit de eenheid, die zo ontstaat, komt ook de energie voort die nodig is.

In deze eerste les moeten wij een paar regels geven waarmee u werkelijk iets kunt doen.

1. Het besef van verbondenheid is gebaseerd op de aanvaarding van het andere.
2. Elk besef van verbonden kan door een daad worden omgezet in een werking.
3. Hoe meer ik aanvaard wat is zoals het is, hoe meer ik door die aanvaarding kan werken met de kracht die in mij en in al het andere bestaat. Mijn kracht neemt toe naarmate ik meer aanvaard wat is.
4. Ik maak fouten en een ander maakt fouten. Ik wil geen fouten maken en de ander wil geen fouten maken. Wanneer wij tezamen aanvaarden dat wij fouten maken en ons willen bijvoegen, zullen de fouten veranderen in positieve resultaten.
5. Wat ik doe, doe ik vanuit mijn wezen, niet met mijn woorden, niet door mijn rituelen of gebaren. Daarom beroep ik mij steeds op de erkenning in mij. Daar waar ik niet in staat ben een werkelijke verbondenheid te voelen - op welke wijze dan ook - met datgene wat ik tot stand wil brengen, zal ik niets blijvends en werkelijks bereiken. Op het ogenblik, dat dit voorbehoud niet bestaat, kan ik alles bereiken.

Dan is het voor u ook nog interessant, als u een kleine samenhang leert.

Elk mij beroepen op hogere krachten en hogere wezens is mede gebaseerd op mijn voorstellingsvermogen. Wanneer ik bid tot God, spreek ik in negen van de tien gevallen met mijzelf. Daarom moet ik in een streven naar aanvaarding en verbondenheid mij niet bezighouden met het ongeziene, maar wel met het gekende.

Als ik een eenheid krijg in de wereld die ik ken, zal daardoor als vanzelf een eenheid ontstaan met de door mij nog niet gekende wereld. De hoogste kracht die alle vermogen bezit, zelfs de scheppende, openbaart zich slechts, indien ik eerst het zijnde aanvaard en in een harmonie met het zijnde actief ben. Dat is misschien wel de verklaring van het bekende boek Thoth waarin wordt gezegd: "Wie deze geheimen kent, hij kan de zon uitblussen en de aarde doen verdwijnen. Hij kan een nieuw heelal scheppen, alleen door zijn woord." Dat is de eenheid. Dat is de christusgeest. Dat is de verbondenheid.

Als u denkt dat Jezus alleen maar een weg is die u moet volgen of erger nog: een voorganger die als een super-kosmische kruier de lasten van uw zonden voor u vooruit sjouwt, zodat u gemakkelijker in de hemel kunt komen, dan heeft u het mis. Als u denkt aan de werkelijkheid, dan moet u zeggen: Er is licht, maar dat licht is in mij. Niet de Jezus buiten mij, maar de Christus in mij is belangrijk. Alleen waar dit bestaat, kan ik wat doen.

Dus als u een geloof heeft - en u moogt van mij geloven wat u wilt - houdt u er dan rekening mee dat het in uzelf moet zijn. Het is niet hoe het buiten u bestaat of hoe anderen denken of hoe anderen het doen. Het is wat in u bestaat. En dat betekent ook, dat u moet aanvaarden wat anderen zijn, denken en geloven, zelfs wanneer ze het helemaal niet met u eens zijn, om die kracht die in u is tot uiting te brengen.

De werkelijke levende kracht bewijst zichzelf voortdurend, maar alleen daar waar de tegenstellingen worden uitgewist door de aanvaarding van het bestaande, de erkenning van de verbondenheid in alle dingen en zo metterdaad de uiting van het eigen wezen in het geheel.

Het is misschien wel aardig te weten dat we hier bezig zijn met de oude geheimen van de Griekse inwijdingen en met bepaalde priestergeheimen uit de cultus van Isis en Osiris. Daar bestanden ze ook. Anders en veel mooier uitgedrukt in symbolen, maar het komt op hetzelfde neer. De geheimen van de christelijke kerk en de christelijke mystiek vindt u ook in de voorgaande regels terug. Denk a.u.b. niet dat het allemaal zo ingewikkeld is.

De kosmos is voortdurend werkzaam. Kosmische krachten zijn op dit moment bezig de aarde te beroeren om bepaalde dingen te veranderen, om invloeden te scheppen die uw reacties kunnen bepalen. Maar indien u één bent met die krachten, dan zult u bewust veranderen. Dan zult u bewust de verandering beleven. Dan zult u meer één worden niet alleen met de wereld waarin die krachten uitwerken, maar met de kracht zelf en al wat erin bestaat. Het is verbonden met de kracht die u kan helpen. Denk niet, dat u dat alleen t.a.v. een ander kunt doen. Ik zal u nog één voorbeeld geven.

Als u aanvaardt dat u bent zoals u bent - eventueel met de gebreken van de ouderdom, met een geheugen dat het niet helemaal meer doet of met een verstand dat sommige dingen niet zo gemakkelijk kan begrijpen, diep in u weet u dat wel - dan kunt u zeggen: Ik wil harmonie hebben. Ik accepteer mijzelf zoals ik ben. Ik accepteer de wereld zoals ze is en daardoor kan ik rustig en vredig zijn. En nu aanvaard ik de kracht van het geheel in mijzelf.

Er zijn mensen die zeggen: Stel je maar voor dat er een zoeklicht op je kruin staat en de kracht door je heentintelt. Dat moogt u doen. Het is helemaal niet belangrijk, of het het wel doet of niet. Belangrijk is, dat u in die eenheid zegt: nu is die kracht in mij werkzaam, dat u constateert dat door de aanvaarding van het geheel de kracht uit het geheel in u werkzaam wordt.

Wanneer u een harmonie aanvaardt in uzelf en niet de tegenstelling, dan zal die harmonie zich uitdrukken. Dan wordt uw geheugen beter, dan worden uw kwalen minder, dan heeft u meer energie, meer mogelijkheden. Dus denk niet: het is zo ingewikkeld, ik kan het niet. U moet echter wel uw voorbehoud afschaffen t.a.v. uw fouten, uw feilen, van: het is niet zo erg, het is de schuld van een ander. U zult uw afkeuring van de wereld moeten afschaffen. U zult eerst moeten aanvaarden wat u zelf bent, wat uw wereld is. In die aanvaarding bereikt u dan een eenheid in Christus.

De eenheid in Christus is de totale aanvaarding waardoor in een besef van volledige eenheid het "ik" zich met zijn hoogste kracht en waarde voortdurend in die eenheid manifesteert en in de uitdrukking van zichzelf gelijktijdig uit die eenheid de kracht en het vermogen verkrijgt om steeds beter te beseffen wat er is, wat er moet gebeuren en hoe het zichzelf tot een hogere harmonie kan verheffen.

Ik hoop, dat wij reeds in de eerste les hebben aangetoond dat er voor u praktische mogelijkheden en waarden in zijn gelegen; dat kosmische krachten niet alleen iets zijn om over te denken, maar dat het wel degelijk zaken zijn waar u voortdurend bij betrokken bent, die voortdurend in u werken en die u ook altijd zelf kunt activeren in en rond u.

:--:--:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

I N L E I D I N G.

We zullen proberen op een eenvoudige en toch duidelijke manier parallellen te trekken tussen de kosmische wetten en de schijnbaar onredelijke gevolgen die ze op aarde kunnen hebben.

Als we te maken krijgen met gebeurtenissen die onverklaarbaar zijn, dan zijn we geneigd die te zien als een directe ingreep van ongeziene krachten. Dat kan soms waar zijn, soms ook niet. Zeker is echter, dat er niets kan gebeuren dat niet direct samenhangt met een kosmische wetmatigheid. Alles wat er gebeurt op aarde is gebonden aan bepaalde kosmische regels; dat geldt voor het hele Al.

Als we die regels kennen, dan kunnen we ook begrijpen hoe een mirakel tot stand komt. Want een wonder is alleen een wonder, als men niet begrijpt hoe het gebeurt. Begrijpt men hoe het gebeurt, dan is het geen wonder meer; dan ligt het wonder misschien eerder in de beheersing van een bepaalde kracht of in een hanteren van een tot nu toe niet bekende wet dan in het gebeuren zelf. Een eenvoudig voorbeeld daarvan is het wandelen op water.

Wandelen op water lijkt onmogelijk. Het is echter wel mogelijk, maar dan moeten er aan bepaalde eisen worden voldaan. Het water moet in staat zijn uw gewicht te dragen. Als het bevroren is, kunt u wandelen op water. Als het niet bevroren is, heeft het een zekere oppervlaktespanning. Die oppervlaktespanning kan tijdelijk iets vergroot worden, maar nooit zoveel dat het uw werkelijk gewicht kan dragen. Maar als u nu in staat bent om uw gewicht te verminderen, dan houdt u ongeveer 1/10 van uw normaal gewicht over en een vergroting van de oppervlaktespanning met een factor van ongeveer 700, waardoor u in staat bent om niet alleen op water te staan, maar ook daarop te lopen; d.w.z. er is frictie. U kunt zich voortbewegen over water.

Het is duidelijk, dat bepaalde wetten daaraan ten grondslag liggen. In dit geval zou je het kunnen noemen: de wet van onderlinge veld-attractie. Ze lijkt veel op de kosmische wet van gelijkblijvende velden en de verschillende magnetische wetmatigheden. Het gaat hier om de vraag: wanneer ik een bepaalde invloed uitstuur, wat gebeurt er dan om mij heen? In dit geval is het een schijnbare vermindering van gewicht door een gedeeltelijke afscherming t.a.v. de zwaartekracht waarbij de gehele energie die ik gebruik bovendien nog in zeer sterke concentratie in het water terecht komt, daarbij over een oppervlakte van ongeveer 10 à 15 verk. meter de oppervlaktespanning vergroot en op een bepaald punt zodanig dat ik op het water kan staan. Dit is maar een voorbeeld.

Voordat ik zo dadelijk ga beginnen met de echte les, moeten we eerst een paar van die wetten bekijken en zien wat ze kunnen doen. Daarna moeten we nagaan wat voor verschillende invloeden er op aarde zijn en hoe de kosmische wetten zich op aarde manifesteren. Het is duidelijk, dat elke invloed in haar werking wordt bepaald door het milieu waarin ze optreedt. Deze factor is op aarde betrekkelijk eenvoudig te stellen, omdat u de aar-

de allemaal kent.

De aarde heeft zwaartekracht. Ze heeft bepaalde dichtheidsverhoudingen van materie. Ze heeft een atmosfeer van een bepaalde samenstelling. Ze heeft een eigen stralingsveld van een gemiddelde dichtheid waarin bepaalde effecten optreden. Ik zou daarop niet te zeer natuurkundig willen ingaan. Ik ga wel proberen om zo duidelijk mogelijk te vertellen wat er eigenlijk aan de hand is.

Het belangrijkste daarbij is altijd weer de mens zelf, omdat de mens kan werken met die krachten. Ik geloof, dat ik met het voorbeeld en de daarbij passende woorden heb gezegd waar we naartoe streven.

DE KOSMISCHE WETTEN EN DE WERKINGEN ERVAN IN DE WERELD.

De kosmos op zich is in feite bijna een leefgeheel waarin een verzameling materie optreedt van verschillende dichtheid, met verschillende bewegingssnelheden en daardoor een ontstaan van verschillende velden.

Een veld kunt u zich het best voorstellen als een aantal rimpels in een bak met water, als u een vinger daarin steekt. De rimpels die worden veroorzaakt hebben dan o.m. de volgende waarden: ze kunnen deeltjes uitstoten (fotonen b.v., er zijn ook nog andere). Ze kunnen bepaalde trillingen uitstoten. We spreken dan over magnetische golven, maar dat is niet helemaal waar, het zijn meer partikels welke die invloed golfgewijs overbrengen. Dan kunnen we ook nog spreken over vibratie of een zeer hoge trilling. In deze hoge trilling zijn eveneens kleinste deeltjes aanwezig. Je kunt ze bijna niet aanduiden. Het zijn eigenlijk meer breukdeeltjes van een neutron (neutronen zijn daaruit samengesteld) en deze kleinste deeltjes komen eveneens met golven voor rond massa.

Nu is het vreemde hierbij: hoe sneller de massa beweegt, hoe groter de hoeveelheid die ze achterlaat. Het is a.h.w. of het veld iets is wat achterblijft. Als je b.v. een sneeuwbal door water haalt, dan smelt ze. Wat achterblijft wordt dus minder, maar achter blijft een deel van wat er in de sneeuwbal heeft gezeten. Op die manier gebeurt dat ongeveer. Het is in massa gerekend natuurlijk erg gering. Bij bepaalde hemellichamen is dat echter meer dan voldoende om heel behoorlijke storingen te veroorzaken.

Alle invloeden uit het heelal komen ook op aarde aan. De aarde is daaraan gelukkig niet zonder meer aan blootgesteld. Ze heeft een aantal lagen in de atmosfeer (sommige daarvan zijn geïoniseerd, andere onderscheiden zich door specifieke statische ladingen) waardoor een deel van die straling wordt teniet gedaan en een ander deel wordt omgevormd. Het is die omvorming welke bepalend zal zijn voor de resultaten die ze op aarde zullen hebben. Als u bij wijze van spreken 10 seconden zonlicht ontvangt zonder de afscherming van de atmosfeer, dan bent u zo verbrand, dat u het met 10 weken op het zand van de Sahara liggen niet kunt verbeteren. U heeft dan meer blaren.

We moeten begrijpen, dat dergelijke verschijnselen alle gebonden zijn aan wetten. Een deel daarvan zijn wetten, die tot de ruimte behoren. In de ruimte geldt b.v. dat massa is opgebouwd uit eigen materie plus snelheid waardoor de samenhang van de materie mede wordt bepaald. Dat betekent, dat hoe sneller een planeet gaat, hoe dichter ze zal zijn. Verder geldt daarbij dat de kerndichtheid weer bepalend is voor het hele spel van krachten in en rond de planeet. Daardoor wordt dan weer bepaald hoe dicht de materie zal zijn. Het is dus zo: de aarde b.v. heeft een betrekkelijk dichte korst. Je kunt naar een veel grotere planeet gaan en die heeft weer een gasachtig samenstel: Neptunus. Maar als u denkt dat Neptunus gas is, dan wordt

u wel lelijk genept. Neptunus heeft wel degelijk een kern. Deze is veel kleiner dan de aarde, ongeveer twee keer de maan. Die kern heeft een zeer behoorlijke vastheid. Wat daaromheen zit, is dus eigenlijk atmosfeer. Op die manier kunnen de menschen vergissingen maken.

We weten nu: de snelheid in de ruimte is bepalend voor allerlei verschijnselen, o.a. voor het optreden van massa. Dan komt daar nog iets bij: namelijk een rechte lijn in de kosmos bestaat niet. Niet alleen op aarde, maar ook in de ruimte bestaat ze feitelijk niet. Het is een ideaallijn die we kunnen uitstippelen. Op het ogenblik echter dat we ons gaan bewegen, ondergaan we o.m. elektrische en magnetische invloeden waardoor het onmogelijk is om die baan inderdaad lijnrecht te maken; ze gaat altijd met een boogje.

Een andere eigenschap van het heelal is: op het ogenblik dat de eigen snelheid zo groot wordt dat ze eigenlijk geen afscheiding van fotonen meer toelaat (dus als de lichtsnelheid is bereikt) wordt de massa groot en wel, omdat er steeds meer fotonen worden opgenomen en gelijktijdig geen massa meer kan worden afgescheiden doordat er een veld is dat een dergelijke afscheiding eenvoudig verhindert.

Deze dingen hebben schijnbaar met een mirakel niet veel te maken. Schijnbaar. Maar er gelden in de kosmos ook nog andere regels. Die zijn dan wat minder stoffelijk. We zouden kunnen zeggen, dat op kosmische basis het enige verschil tussen een gedachte en een werkelijkheid in menselijke termen is gelegen in de bestaansintensiteit plus de bestaansduur. Dat betekent, dat als u heel intens en heel lang denkt die gedachte materie is. Ze is een werkelijkheid waaraan u niets meer kunt veranderen, die volledig zelfstandig is in de beweging (de snelheid) en in de eigenschappen (de structuur) die u haar heeft gegeven en daardoor haar omgeving zelfstandig blijft beïnvloeden tot het ogenblik, dat haar eigen bewegingssnelheid is teruggelopen en daardoor langzaam maar zeker die gedachte weer verwaast, uitdooft en er een toestand van absolute rust komt.

Als ik nu spreek over een mirakel, waar heb ik dan mee te maken? Dan heb ik te maken met een verschijnsel dat niet te verklaren is met de verstandelijke kennis van de mens. Als vroeger de bliksem door de hemel flitste of insloeg op aarde, dan had men daarvoor alleen de goden om dat te verklaren, want men kende er geen redelijke verklaring voor. Nu weet iedereen dat het een uitwisseling van statische lading is tussen de aarde en bepaalde "geladen" wolken (in feite waterdampmassa's) die door de beweging in de lucht die lading hebben opgenomen, negatief of positief.

Als mensen denken, dan is het denken van de mensen ook vergelijkbaar met zo'n wolk. Gedachten staan namelijk niet stil t.a.v. de materie; ze bewegen zich. Maar indien ze zijn georiënteerd op de materie, nemen ze een deel van de kracht daaruit over. Wanneer de gedachte dus intens is en lang genoeg aanhoudt, dan ontstaat er een lading. Als nu de afstand tussen het gedachtenbeeld en de materie niet zo groot is dat er een kenbaar verschijnsel kan ontstaan, zal op een gegeven ogenblik de energie van die gedachte zo groot worden dat ze niet meer alleen als gedachte kan bestaan. Op dat openblik ontleedt ze zich en door die ontlading wordt ze mirakel.

Wat zijn de mirakelen die we op aarde aantreffen?

Een mirakel is b.v. de zogenaamde paranormale genezing. Dan denken we aan Fatima, Lourdes en al die andere plaatsen. De mensen daar denken. Ze geloven. Er is een sfeer en daardoor brengen de mensen zelf de energie op waardoor hun gedachtenbeeld voldoende spanning krijgt. Wanneer hier dan een wonder gebeurt, is het de ontlading van die spanning in een menselijk organisme.

Een ander wonder waarover men praat, is de verandering van materie. Dan denkt iedereen natuurlijk in de eerste plaats aan alchemisten die uit lood goud maken. Dat is mogelijk. Niet dat het nuttig of practisch is,

zeker in deze tijd niet, maar het is mogelijk. Wat gebeurt er nu?

In elk atoom zijn kleine spanningsveldjes. Er is een binding ontstaan van kleinste deeltjes, die t.o.v. elkaar in beweging zijn. Op het ogenblik, dat ik in staat ben het tempo van de beweging te versnellen of te vertragen, kan ik de geaardheid van een atoom vervangen. Wordt het nl. kleiner, dan kan het niet meer voldoende omloopbanen in stand houden. Een omloopbaan valt weg, daardoor komt er een electron vrij en dus is de materie (het atoom) van structuur en eigenschap veranderd. Maken we daarentegen de banen heel groot, dan komt er ruimte. Gelijktijdig wordt de beweging natuurlijk versneld, de energie-inhoud t.a.v. de kern wordt te groot, er wordt een partikel aangetrokken (een electron incasu) en daardoor ontstaat er een hoger atoomgewicht. Op die manier zou men goud kunnen maken.

Is dat een wonder? Helemaal niet. Want datzelfde kun je doen met mechanische middelen. Het wonderlijke is dat de menselijke geest in staat is om een dergelijk proces met zeer eenvoudige hulpmiddelen op gang te brengen. Het kost je wel jaren van je leven. Dat klinkt gek, een beetje demonisch, maar toch is het niet waar. Wat het je kost is levenskracht, energie. Kun je die in voldoende mate weer terugkrijgen, dan is er niets aan de hand. Maar ben je niet in staat in dezelfde mate energie op te nemen als je haar afgeeft, dan komt er een ogenblik van uitputting. Dit betekent dat dan de mogelijkheid om energie van buiten weer op te nemen kleiner wordt; en dat kost je levenskracht. U ziet, dit is allemaal niet zo ingewikkeld of verwarrend als het lijkt. Het zijn heel nuchtere en logische zaken.

Nu heeft de kosmos natuurlijk meer dan alleen een stoffelijk heelal. Ze heeft ook meer dan een paar sferen. Er zijn vanuit menselijk standpunt bijna een oneindig aantal mogelijkheden. Die mogelijkheden worden geregeerd door de grote kosmische wetten. Een van die wetten is de wet van evenwicht.

Die wet van evenwicht zegt onder meer: Als ik op één punt een verandering aanbreng, zal op een ander punt een compenserende verandering plaatsvinden, zodat het evenwicht gehandhaafd blijft. Dit is een zuiver magische regel: zo boven zo beneden. Het is volkomen waar. Dat is de sympathische magie waarmee je hier iets verandert en daar een effect krijgt. De kunst van de magie is helemaal niet de snelle verandering, het is een wetmatigheid. Het gebeurt als vanzelf. De kunst is: op grond van hetgeen je hier doet te bepalen waar de verandering optreedt.

De meeste mensen hebben met de verandering van uitstraling veel meer te maken dan ze denken. Elke mens is eigenlijk altijd bezig om het evenwicht rond zich te veranderen. Dat betekent dat hij, zelfs als hij denkt en schijnbaar niets doet, toch buiten zich bepaalde dingen veroorzaakt. Wij noemen dat dan meestal noodlot, of we kijken eraan voorbij, of we zeggen: dat is altijd zo geweest. Maar als je het afzonderlijk bekijkt, dan zeg je: Het is wonderlijk, het is haast onbegrijpelijk.

Nu is een mirakel precies hetzelfde, alleen op een spectaculaire manier. Laat mij een vergelijking nemen.

In het oude Tibet had men speciale monniken, die als koeriers van klooster tot klooster liepen en daarvoor een trance-techniek hadden ontwikkeld: een soort lopen in trance. Men noemde hen ge-lum-pa's. Deze mensen liepen met een behoorlijk tempo (een gemiddelde van 20 km per uur) achtereen zonder uitgeput te geraken ongeveer 8 à 9 uur. Dat wil heel wat zeggen. Men vertelde van hen: waar ze liepen daar boog het gras niet onder hun voeten. Geloof u dat maar niet. Het gras boog heus wel. Deze mensen brachten zichzelf in een toestand waarin het bewegingsritme automatisch werd. Het werd een automatische spierfunctie waarbij niet behoefde te worden nagedacht. Hun lopen was eenvoudig ingeschakeld en zelf bleven ze geconcentreerd op energie.

Hierdoor konden ze uit hun omgeving veel meer energie opnemen dan anders. Men noemt het dan wel prana, maar het is toch energie. Zo'n ge-lum-pa zou misschien een sensatie vormen, als hij marathonging lopen met diezelfde techniek, want dan zou hij ongetwijfeld winnen. Als de mensen dat zouden zien

in het westen, dan zeggen ze: Die man heeft goed getraind, het is een wonder wat hij kan. Dat heb je met die vreemde volken.

Stel nu, dat iemand diezelfde concentratiemethode gebruikt niet om zijn eigen gewicht iets te verminderen en gelijktijdig zijn bewegingstempo te automatiseren, maar dat hij zijn verhouding tot de omgeving verandert. Wat hebben we dan? Levitatie. De bron van de kracht is precies dezelfde. De concentratie is precies dezelfde. Alleen wordt hier het denkbeeld bepalend voor wat er gebeurt. Als u denkt "naar boven toe", dan gaat u iets naar boven. Denkt u "ik wil nader komen tot God", dan moet u helemaal niet gek kijken, als uw voeten op een gegeven ogenblik niet meer op de grond staan. Dat is dus heel iets anders dan wat nu in de Nederlandse politiek gebeurt. Die mensen staan ook niet met hun voeten op de grond, maar dat komt omdat ze hun verstand en hun benen niet gebruiken, maar alleen nog leuzen. Op leuzen loop je niet goed.

Wat ook erg interessant is, is de wet van de gelijkblijvende velden.

Als alle andere waarden gelijk blijven, dan kun je uit een veld onbeperkt energie aftappen zonder dat daardoor de kernwaarde van dat veld of zijn mogelijkheden veranderen. Met andere woorden: het wordt niet kleiner, het wordt niet groter, het blijft zichzelf. De energie, die men eraan onttrekt, wordt kosmisch gecompenseerd. Wat is hier nu het wonder? De mensen zeggen: Het is onbegrijpelijk, daar zijn mensen aan het genezen. Hier geven ze een opdonder, daar een zegening en daarmee maken ze zo maar mensen gezond. Waar moeten ze die kracht vandaan halen? Heel eenvoudig: Als zij zich weten in te schakelen in een veld van levenskracht, dan kunnen zij onbeperkt daaruit putten zolang hun eigen instelling gelijk blijft. Op het ogenblik, dat ze met de een meer medelijden hebben dan met de ander, dat ze dus een andere intentie hebben t.a.v. de een en van de ander, is het afgelopen. Zij moeten dus eigenlijk in een soort supreme onverschilligheid gelijktijdig de wil tot genezen en tot het ontvangen van kracht in zich dragen en dan gaat het. U ziet, die dingen werken op aarde wel eens heel vreemd uit.

Het wonderlijkst is voor de meeste mensen misschien wel dat er allerlei werelden dooreen lopen.

Als u op aarde bent, heeft u te maken met een stoffelijke wereld. Dat er geesten zijn, is mogelijk, zegt men dan. Ik geloof er wel in, maar dat die geesten op aarde iets betekenen.....Ze kunnen natuurlijk wel wat voor ons doen. Maar dat die werelden niet werkelijk gescheiden zijn, dat ze wat kracht en vermogen betreft een eenheid vormen, dat ziet men over het hoofd. Er is een verschil van instelling, misschien een verschil in verschijningsvorm, maar geen verschil in essentie. Dat betekent, dat alle sferen en werelden die u zich kunt voorstellen, alle omstandigheden - ook die voor een mens niet kenbaar zijn - in dezelfde orde van grootte vallen als de mens zelf. Daaruit kunnen we weer een paar conclusies trekken:

Een mens heeft een zenuwstelsel. U kunt die zelfs in twee afzonderlijk zenuwstelsels splitsen, indien u dat wenst. Dat zenuwstelsel bevat een bepaalde vorm van energie. Dan heeft de mens spierweefsel. Dat bevat een vergelijkbare, maar lichtelijk anders afgestemde vorm van energie. De mens heeft ook een levenslichaam en dat bevat weer een minder direct afgestemde vorm van energie. Daarenboven heeft de mens een aantal geestelijk voertuigen, die echter wel meer zijn afgestemd, maar over het algemeen gemakkelijker gevarieerd kunnen worden in hun inhouden. Als een mens nu ziek is en hij wil zichzelf helpen, dan moet hij de vorm van kracht in zichzelf manifesteren die hij nodig heeft.

Nu zegt een kosmische wet dat een veld altijd gelijk zal blijven, omdat alle velden de neiging hebben zichzelf voortdurend in stand te houden zolang er een andere bron of krachtbron aanwezig is waaraan zij hun veldkwaliteit kunnen ontleenen. Wat u dus zoudt moeten doen, is u zo instellen dat

u uw geestelijke energie en uw levenslichaam a.h.w. activeert. De eenvoudigste manier is u voor te stellen dat u in een lichtstraal staat, want een dergelijke voorstelling maakt het de mens mogelijk zich te concentreren op die verbondenheid met dat andere. Dat dit andere nu hemzelf is (zijn eigen wezen) en niet de een of andere bijzondere geest, dat is niet belangrijk. De voorstelling is niet belangrijk, wel dat dit wordt ervaren.

Wanneer er nu op één punt een tekort aan energie is en we voegen dit tekort in in het totale veld en we worden ons ervan bewust, wat ontstaat er dan? Een transformatie van de andere vormen van energie, zodat ook het zenuwstelsel en het spierweefsel voldoende levensenergie krijgen. Zelfs het levenslichaam, indien dit misschien is beschadigd (het is mogelijk dat er een beetje energie is verdwenen) wordt weer in zijn normale vorm gebracht, omdat de matrix (het wezen mens, het "ik") nu eenmaal gebonden is aan een bepaalde mate van energie, een bepaalde verhouding van werking, van energie-omzetting en wat dies meer zij. Dit is misschien voor sommigen een praktische les.

Als u zichzelf wilt proberen te genezen: stel u voor dat u verbonden bent met een hoge lichte kracht. Denk, dat u in een lichtbundel staat. Die lichtbundel geeft de eenheid aan van alle delen van uw wezen. Ontspan u. U moet niet ingespannen maar ontspannen ondergaan. U zult dan in vele gevallen een soort druk voelen, meestal bij het punt waar u zich voorstelt dat het licht het sterkst is. Dat is gewoon uw fantasie die dat doet. Daarnaast zult u voelen dat er een zekere verandering van spanning in het spierweefsel optreedt. Het kan een kwestie zijn van reflexen. Maar als er een spieratonie is (een spier die minder ontwikkeld is), dan kan het ook zijn dat juist die spier begint te bewegen. Uw zenuwstelsel is in die concentratie eigenlijk vergeten. Als u daarmee bezig bent, heeft u geen tijd om zenuwachtig te zijn. Dat wil zeggen, dat het zenuwstelsel ook wordt opgeladen. En dat impliceert weer dat daardoor het gehele lichaam meer mogelijkheden krijgt te functioneren zoals het behoort. Als het lichaam functioneert zoals het behoort, dan verdwijnen de kwalen vanzelf, want ook een lichaam probeert zichzelf in stand te houden.

Als u met een ander bezig bent, dan kunt u uw energie misschien overdragen. Er werkt eigenlijk dezelfde wet, maar met dien verstande dat u zelf een storing veroorzaakt in het veld dat die ander is en daardoor de omgeving en eventueel ook zijn hoger "ik" dwingt om zich daaraan aan te passen door hem de energie te geven die nodig is om weer een geheel te krijgen. Maar het betekent ook, dat als u iemand teveel energie geeft, hij daar ook ziek van kan worden.

Het is hetzelfde als met drinken. Iemand kan na twee borrels uitermate gezellig zijn. Maar geef hem er twintig en ik weet niet wat er dan gebeurt. Toch is een borrel (alcohol) op zichzelf een stimulerend middel. De energie die u geeft in aangepaste mate is stimulerend. Ze brengt de werkingen binnen het "ik" op gang. Ze brengt a.h.w. een aanpassing tot stand waardoor de fout wordt uitgebannen en de oervorm weer gaat spreken. Het beeld van de fout verdwijnt, de voorstelling van eigen normaliteit treedt op en er ontstaat in de ander weer hetzelfde proces, dat ik u heb beschreven bij genezing van uzelf. Dit zijn gewoon wetten die op aarde werkzaam zijn.

Voordat ik deze eerste les ga besluiten moet ik ook meer algemene punten aanroeren.

Er is op aarde een punt waar een magnetische storing optreedt. Dat wil zeggen, dat daar een aanmerkelijk geringere of grotere veld dichtheid van het aardmagnetisch veld is dan normaal. Wat betekent dit? Het betekent dat op dit punt, astraal gezien, een grotere mogelijkheid bestaat om energie te geven of op te nemen.

Als nu een entiteit iets kenbaar wil maken en hij krijgt een vermindering van veld dichtheid, dan kan hij daar alle energie kwijt die hij heeft.

Maar hij kan die energie algemeen geven of hij kan ze eerst richten met een brandpunt op een stuk steen b.v. Wat gebeurt er dan? Dat stuk steen zal daardoor in temperatuur of eventueel in zwaartekracht veranderen. Het kan zich zelfs verplaatsen. Wandelende stenen zijn helemaal geen wonder. Ze zijn gewoon het gevolg van afwijkende omstandigheden die ter plaatse optreden waardoor invloeden - bewust of automatische - toevallig zich centreren rond die stenen en daardoor hun beweeglijkheid veroorzaken.

Beelden in de wolken is ook zo iets moois. De mensen zeggen: Er zijn verschijningen. Hoe lang is het geleden dat er in Zwitserland een kruis was te zien in de lucht? Heel duidelijk een wolkenkruis. Dat is een vorm die niet zoveel voorkomt. Iedereen dacht dus dat het iets bijzonders was. Waar ligt nu de mogelijkheid dat zo iets tot stand kan komen?

In de eerste plaats had het te maken met luchtbevinging en luchtvochtigheid. Gewoon natuurlijke oorzaken. Als er geen wolken waren geweest of een mogelijkheid tot wolkenvorming, dan had het verschijnsel niet kunnen optreden.

In de tweede plaats was er zonlicht nodig. Bij nacht kan zo'n verschijnsel niet ontstaan.

In de derde plaats - en dat is nu het leuke - was er een denkbeeld. Dat denkbeeld kwam vreemd genoeg helemaal niet van een vroom iemand, maar van een die dacht dat de wereld op het punt stond te vergaan. Deze had een aantal mensen rond zich verzameld. Met hen was hij heel druk bezig uit te kijken naar de komst van de Zoon des Mensen gezeten op een wolk etc. om hun uitverloktheid onmiddellijk als claim voor de troon te brengen. Hierbij speelde dit christelijk symbool voor hen een rol. Het werd door hen ook gebruikt. Er ontstond nu een soort luchtspiegeling waardoor de luchtbevinging op dat punt net iets minder werd. Doordat de luchtbevinging minder werd op dat punt en de temperatuur iets lager was, ontstond daar condens, net als bij een straaljager. Alleen, het gebeurde nu in een vorm. Het eindresultaat was een wolkenkruis met de volgende afmetingen: lange arm ongeveer 3 km, korte arm ongeveer 1,8 km. Een mooi kruis. / punt

Er zijn mensen die zeggen: Hoe is het mogelijk, dat bergen reageren. Zij hebben dan gehoord van berggeesten die stenenregens teweeg-brengen e.d. Zit er een geest in die bergen? Dat is wel mogelijk. Maar kan die persoonlijkheid met stenen gooien? Alleen onder bepaalde omstandigheden. Wat is daarvoor nodig? Vreemd genoeg: een deel van de menselijke levenskracht. Men noemt dat dan ectoplasma. Als er nu mensen zijn die geloven in die mogelijkheid, dan kan zo'n entiteit zijn eigen kracht zo veranderen, dat hij een deel van die energie te pakken krijgt.

Wat is nu ectoplasma? Dat is een levensenergie waardoor de lading ter plaatse zodanig groot wordt dat er een structuurverandering optreedt in b.v. de lucht. Dan kun je bijna spreken van een pseudo-pode, een grijp-arm die ergens wordt uitgestulpt. Nu is er iemand die zegt: Pak die steen en je laat hem daar vallen. Zo eenvoudig is dat.

Stenenregens komen erg vaak voor. Ze kunnen direct voorkomen (dus van plaats tot plaats) of als de betrokken entiteit een sterke geest is met zeer veel astrale energie, dan kan hij ook nog werken met dematerialisatie. En dan regent het wel stenen onder het dak, maar niet op het dak. Al dergelijke verschijnselen hangen samen met de grote kosmische wetten.

Nu is er nog iets. Tijd is voor de mensen een onveranderlijk iets waaraan je gebonden bent. Zelfs ik moet daarmee rekening houden, als ik met u bezig ben. Tijd is in feite ook weer een product van de werking van beweging plus massa. Als ik de situatie op één punt op aarde voor ongeveer één uur kan veranderen, dan kan er een overeenkomst ontstaan tussen die plek op aarde en een soortgelijke plek op aarde van 2.000.000 jaar geleden. Als zich daar toen een levend wezen bevond, dan kan ik het overplaatsen in het heden. Een reizen in de tijd als het ware.

Dit reizen in de tijd is overigens niet - dat wil ik erbij zeggen -

precies beheersbaar. Maar je kunt wel degelijk in de tijd ervaren. Het is zelfs mogelijk, dat primitieve organismen uit het verleden, die op dit moment niet meer bestaan op aarde, hier weer tot leven komen, omdat ze in een dergelijke tijdwarreling zijn terecht gekomen.

Een laatste punt: De wet van inductie. Het komt hierop neer: Wanneer de stroom door een geleider loopt, dan ontstaat er om die geleider een electromagnetisch veld. Dit veld zal in overeenstemming zijn met de spanning en de stroomsterkte die door de geleider gaan. Maar als ik dit zeg, dan zeg ik eigenlijk dat inductie een zelfstandige waarde wordt.

Dan gaan we een stap verder en gaan we de wisselingen van stroomsterkte zo snel maken dat het magnetisch veld niet de mogelijkheid heeft zijn eigen energie weer af te geven aan de geleider om daar de stroom in gang te houden. Wat gebeurt er dan? Dan krijgen we radiogolven. Inductie betekent dus eigenlijk, dat er normaal een ademhaling is.

Als u een aura uitstraalt en u heeft energie nodig, dan neemt u een deel van die aura in uzelf terug. Als u dan weer even ademhaalt, dan komt ze weer naar buiten. Uw aura is niet gelijkblijvend. Ze is fluctuerend, ze is levend, ze is trillend. Maar als ik nu die fluctuatie kan opvoeren, dan is het mogelijk dat ik een soort radiosignaal uitzend. Zo'n radiosignaal beantwoordt dan aan wetten die vergelijkbaar zijn met die van de magnetische trilling die de radio uitzendt, want het tijdsverloop is van plaats tot plaats zo gering dat schijnbare gelijktijdigheid optreedt bij zender en ontvanger.

Als er nu een mens is die sterk geconcentreerd denkt, dan is het mogelijk dat hij door de gedachte die fluctuatie zo intens uitzendt, dat ze een heel eind van hem af kan zijn. Op het ogenblik, dat hij weer een ander deel van die gedachte in sterkte ontwikkelt, kan niet het geheel van die uitgestraalde invloed terugkeren. Dat noemen we dan telepathie als het gaat om overdracht van symbolen. Maar vele andere dingen kunnen op gelijke wijze worden overgedragen.

Inductie betekent (niet alleen tussen mensen maar ook tussen materialen, tussen verschillende sferen en werelden), dat op het ogenblik dat met voldoende snelheid en afwisseling van trilling één bepaalde trilling wordt uitgezonden, deze zich elders schijnbaar gelijktijdig zal manifesteren, en wel in overeenstemming met de mogelijkheden van de ontvanger.

Als je een visioen krijgt en tien mensen, over de gehele wereld verspreid, krijgen datzelfde visioen, dan kun je nooit zeggen: het komt van God. Dan kun je alleen zeggen: het is praktisch gelijktijdig ontstaan. Ofwel: één van hen is de bron, dan wel: op een bepaalde wereld ligt de bron van dit signaal. De gelijktijdigheid en de vergelijkbaarheid van de visioenen betekent dat één signaal door verschillende mensen is ontvangen.

Intuïtie. Dit is precies hetzelfde. We zullen ongetwijfeld ook nog kennis maken met het gemeenschappelijke of bovenbewustzijn van de mensen en de wijze waarop dit weer inwerkt op de geestelijke werelden. Ook dit zijn weer inductiemogelijkheden en vergelijkbaarheden. Ik zou nu willen stellen:

Verschijselen als telekinese, psychometrie, andere paranormale verschijnselen, magie zijn in feite niets anders dan de toegepaste werkingen van kosmische wetten, die overal gelijk gelden. Als u dat uit deze eerste les heeft begrepen, dan hebben we al iets bereikt. Want dan gaat u begrijpen dat het mirakel geen mirakel is. U kunt daar dan gebruik van maken. Dat is inderdaad mogelijk. Maar niet iedereen, die voor het eerst op een fiets stapt, kan fietsen. En voordat u als kind het eerste woord uitbrengt dat iedereen in verrukking brengt, heeft u eerst vele klanken uitgestoten. U heeft moeten leren om een bepaald klankpatroon te imiteren. Dat houdt in, dat gebruikmaken van de kosmische wetten die achter elk mirakel schuil gaan vaak een kwestie is van oefening of van aanleg. Maar elke mens heeft die mogelijkheden. Elke mens heeft die kans. Daarom zal het ongetwijfeld mogelijk zijn om in de loop van deze cursus enkele kleine proeven, kleine aanwijzingen te ge-

ven waardoor u zich gaat realiseren dat met een klein beetje kennis en besef van uw mogelijkheden u als mens meer kunt doen dan menigeen denkt.

- x U zei: er komt een tijd dat men minder energie kan opnemen. Maar als men zich daarvoor openstelt, kan men toch altijd energie opnemen.
- Dat kunt u inderdaad, maar het is ook een uitwisselingsproces.

Als u ouder wordt, wat is daarvan dan de oorzaak? In feite vervuiling. Dat wil zeggen, dat u niet in staat bent om alle afvalproducten van uw lichaam volledig uit te scheiden en daardoor steeds een totale vernieuwing in uw organisme mogelijk te maken.

Als u bezig bent te denken en te leren, dan krijgt u een toenemende gedachteninhoud. Maar daardoor wordt uw reactie, ook uw emotionele reactie, complexer. Door deze complexiteit is het vaak niet mogelijk de innerlijke rust en evenwichtigheid te bereiken die noodzakelijk zijn om alle kracht te ontvangen. Het wil dus zeggen: het is een theoretische mogelijkheid. Zoals eeuwig leven in de stof een theoretische mogelijkheid is, ofschoon de ingewijden die het zo'n duizend jaar hebben gedaan, denken: laten we in godsnaam maar eens ergens anders naartoe gaan.

Dan moet u beseffen dat ook de omstandigheden een rol spelen. Naarmate u meer wordt belast met emoties, spanningen, kennis, reactiemogelijkheden, eventueel reactiedrang in uw wereld, is de kans groter dat u niet geheel openstaat voor die energie, ook al probeert u daarvoor open te staan. Daarvoor moet u eerst de innerlijke rust verkrijgen waardoor alle spanningen, die u zelf opwekt, wegvallen en dus de energie in u kan doorwerken en alle onevenwichtigheden in uw wezen kan opheffen. Vandaar ook dat ik een bepaalde concentratiemethode heb aanbevolen, als u wilt proberen uzelf wat te verbeteren of te genezen.

Die concentratiemethode zou overbodig zijn op het ogenblik, dat u zichzelf zoudt kunnen terugbrengen tot punt nul; dus tot een perfecte harmonie in alleen maar het denken. Op het moment, dat dat zou gebeuren (nl bewustzijn en onderbewustzijn in rust), zou reeds als vanzelf het egalisatieproces binnen de persoon op gang komen.

-:-

G R O E N E M A G I E .

Als je hoort spreken over de z.g. groene magie, dan denk je onwillekeurig aan Afrika, bepaalde delen van Azië en misschien de binnenlanden van Brazilië. Probeer je die magie te ontleden, dan ontdek je dat het gaat over allerlei geesten, allerlei planten en kruiden en daarnaast over allerlei onbegrijpelijke zaken, zoals: het projecteren van een "ik", het zenden van doodsgesten en dat soort dingen. Het lijkt op een mengelmoes van bijgeloof en van een nog niet geheel te doorgronden kennis. Voor ons is het interessant na te gaan welke kosmische zaken daarbij op de achtergrond kunnen schuilen.

Waarom horen we bij alle groene magie steeds weer trommen? Waarom is het belangrijk dat een bepaalde samenstelling van trommen wordt gebruikt voor een bepaalde rite? Schijnbaar is dat niet logisch. Maar ga nu eens na wat er gebeurt?

Als ik op een trom sla, dan veroorzaak ik trillingen. Als ik een aantal verschillende trommen gebruik, veroorzaak ik dus een aantal verschil-

lende trillingen. Als ik bovendien elke trom een eigen ritme geef, dan veroorzaak ik daarmee nog eens extra vormen van trillingen. Het is duidelijk, dat deze trillingen van de atmosfeer of van de lucht de mensen sterk zullen beïnvloeden.

Als ik een hypnoticum (een chemisch middel) gebruik of een natuurlijk hypnoticum (het sap van bepaalde planten), dan wordt hierdoor de mens suggestibel. Denkbeelden, waar hij normaal niet voor openstaat, worden nu door hem als werkelijkheid ontvangen. Als ik de juiste combinatie van trommen gebruik, heb ik in de eerste plaats een hypnoticum. Ik beïnvloed de mensen zodat ze openstaan voor bepaalde denkbeelden. Die denkbeelden worden voor een deel in de rite zelf uitgebeeld, voor een ander deel kunnen ze bestaan uit handelingen die daarna worden uitgevoerd.

Denk ik daarbij aan andere dan zuiver menselijke krachten, dan zal het denkbeeld op zich vaak al voldoende zijn om astrale en zelfs andere werelden tijdelijk aan te boren. Ik krijg de beschikking over vormen van energie die normaal niet aanwezig zijn. Daardoor kan ik dus ook resultaten verkrijgen die normalerwijze niet mogelijk zijn.

Als wij de medicijnmannen zien die in deze groene magie werken, dan valt op dat ze niet alleen werken met kruiden en eventueel met drankjes en rookbekkens, maar dat ze daarbij ook dansen. Als we goed opletten, zien we dat ze niet voor elke ziekte dezelfde dans uitvoeren. Het ritme van hun stampen, hun ratels en zelfs de wijze waarop ze alles wat zij zich hebben omgehangen, zoals talismans e.d., geluid veroorzaakt, kan als het past bij de zieke wel degelijk diens gehele geestestoestand, diens totale mentale toestand wijzigen en gelijktijdig invloed hebben op het lichaam. Het is misschien niet zo afdoend als peniciline, maar het werkt wel. Hier is het dus het gebruik van geluid.

Als je mensen ziet die bij een modern beat-orkest staan die z.g. hot-rock speelt, dan zie je diezelfde toestand van suggestibiliteit, van verdwazing ontstaan. Dat is duidelijk kenbaar, want ze vinden het dan op eens mooi. Hier wordt geen bepaald doel beoogd, maar eigenlijk is het de basis voor een magisch gebeuren, als je weet hoe je het moet doen. Er zijn rockers geweest die inderdaad een zekere magie gebruikten, die bepaalde denkbeelden, suggesties wisten over te brengen door een samenvoeging van visuele effecten en dat dreunende, alverdovende ritme. De groene magie is dus zeker niet helemaal uitgestorven, alleen een deel van de kennis, die daarmee samenhangt.

Als we bij de groene magie verder onderzoeken wat er gaande is, dan zien we dat men gebruik maakt van allerlei stoffen in vaak zeer grote verdunning. Homeopathie zou men tegenwoordig zeggen. Nu werden die producten niet door fabrieken geleverd, maar ze waren wel doeltreffend. Alweer, als ik een kleine reactie teweegbreng, verander ik daardoor de reactie van een geheel organisme. Daarop berust dat.

Als ik geesten wil oproepen, zal ik ook daarvoor in het algemeen drums nodig hebben, al is het maar één. Het moet wel een goede zijn. Dat wil zeggen: hij moet voor het doel geschikt zijn in toon en ik moet hem goed behandelen. Daarnaast heb ik vuur nodig. Vuur, niet voor de oxydatie op zich, maar omdat ik bepaalde stoffen kan verbranden. Bij verbranding van de juiste kruiden ontstaan in de atmosfeer van de omgeving allerlei vreemde chemische situaties. Ze zijn goed om daarin een manifestatie tot stand te brengen. Maar daarnaast zijn ze evengoed bruikbaar om mijn eigen gedachten - die ik dan meestal zing in ritme met de drum - uit te zenden naar gebieden die niet helemaal meer beantwoorden aan de menselijke rede.

Een doodsgheest of een doodsboodschap zenden, is eigenlijk een kwestie van een zeer sterke telepathische uitzending plus het activeren van krachten, die niet behoren tot datgene wat de mens normaal kent. Hiermee heb ik hopelijk aangetoond dat de groene magie eigenlijk niet onlogisch is.

Alleen, ze gebruikt middelen die niet algemeen worden gebruikt.
Welke regels gelden hier?

- De kosmos valt voor de groene magiër uiteen in:
- demonen die soms dienaren zijn, soms ook verschrikkelijke heersers,
 - de gewone geesten of helpers (soms goden),
 - de natuur.

De natuur zelf is bezielde. Als ik met de bezieling van de natuur werk, dan moet ik ook de middelen van de natuur gebruiken. Als ik met een watergeest wil converseren, dan doe ik dat bij een waterval. Wil ik met een boomgeest spreken, dan zal ik die boom uitzoeken waarin hij voor mij het meest kenbaar is; een kwestie van gevoeligheid. Ik zal mij onder die boom zetten en mijn gedachten naar de boomgeest uitzenden.

Heb ik echter een demon nodig, dan heb ik te maken met een wereld waarvoor ik een beetje bang ben. Daarom beeld ik voor mij de demon uit als een verschrikkelijk wezen. Dat kan een kaaïman zijn, een krokodil, een slang of een luipaard. Al datgene waarvoor ik bang ben, geldt als de oervorm waarin ik een demon kan zoeken. Hier is dus kennelijk de angst die men heeft voor de voorstelling bepalend voor het demonische karakter van hetgeen men daardoor probeert op te roepen.

Zoek ik een goede geest, dan zal ik in de eerste plaats beginnen met te zoeken naar een beeld dat juist is; een voorvader b.v. Is dat niet voldoende, dan zoek ik naar een kracht die thuishoort in verhalen of legenden. Iemand, die eens bepaalde kwaliteiten sterk bezat, wordt een godheid. Iemand, die eens grote gaven heeft geschonken aan de stam, wordt een godheid. En om hem toegankelijker te maken, maak ik een beeld. Voor een demon maak ik niet zo gauw een beeld, wel voor een voorvader, wel voor een godheid. Want die beelden moeten dienen als concentratiemiddel. Ze zijn de voorstelling waarmee ik dergelijke krachten probeer aan te roepen. Is dat nu onlogisch? Ik weet dat nog zo niet. Als je nagaat dat de mensen geloven, dat God door bepaalde mensen kan spreken, waarom zou je dan niet geloven dat andere zielen door mensen kunnen spreken?

Als ik geloof, dat een engel op mijn gebed kan worden uitgezonden om elders een zieke bij te staan of een bedroefde te troosten, waarom zou ik dan niet aannemen dat een voorvader dat ook kan? Mogelijk is de betrokken entiteit dezelfde. De vorm waarin ik mij hem voorstel is niet bepalend; het wezen dat ik op die manier activeer is bepalend.

Er geldt in die magie een regel die ze zelf eigenlijk niet kennen, maar die toch wel voor al hun werken beslissend schijnt te zijn: gelijk roept gelijk. Het is dus een sympathische magie. Als ik een goede geest wil hebben, dan moet ik een voorstelling hebben van het goede, en de goede geest komt. Werk ik met het kwade, dan moet ik een voorstelling hebben van het kwade. Ik moet mijzelf omvormen tot het kwade of een beeld maken van het kwade. Maar ik mag dat nooit lange tijd in het openbaar laten zien, want dan zou die geest macht krijgen. Alweer, gelijk zoekt gelijk.

Ik verbrand kruiden. Wat voor kruiden verbrand ik? Dat ligt natuurlijk aan mijn bezwering. Als ik iemand wil doden, dan zal ik giftige planten, slangengif, schedels van slangen e.d. in het verbrandingsproduct mengen. Waarom? Voor mij is dit gif: gelijk zoekt gelijk.

Wanneer iemand om regen wil dansen (wat weer een andere vorm van magie is die in de groene magie veel voorkomt), dan moet hij er ook rekening mee houden dat hij, wanneer hij aan zijn regendans begint, in feite de regen uitbeeldt. Hij wordt de regen. En als hij de regen is, kan de regen hem niet weerstaan; daardoor zal de regen vallen.

Dit beroep op gelijkheid is voor ons misschien erg simpel. Je kunt zeggen: als A gelijk is aan B, dan zijn ze onderling verwisselbaar: wat bij A gebeurt, zal ook bij B gebeuren, anders zijn ze niet meer gelijk. Maar dat is niet logisch. Kosmisch gezien is het wat logischer, omdat je uitgaat van

het standpunt dat alle waarden in de kosmos een eigen karakteristiek hebben, en die kun je niet veranderen. Als die karakteristiek elders optreedt, dan wordt ze daardoor deel van de oerkracht waarin dat karakter aanwezig is. Het is dus niet zo, dat de mens op aarde demon wordt, maar hij wordt een verlengstuk van de demon, een deel van een demonisch geheel. Wanneer een mens levenskracht overbrengt, dan is hij op dat moment geen magiër. Neen, hij is deel van de levenskracht. Het deel- worden van iets (b.v. levenskracht) is kosmisch denkbaar.

Een ziekte is een demon, die moet worden uitgedreven, want er is geen evenwicht. Als er ziekte is en ik jaag die hier weg, dan moet ze ergens anders naartoe. Ik kan haar niet doen verdwijnen; ik kan alleen haar manifestatie veranderen.

Als je zover bent, ga je vanzelf al begrijpen: die magie is niet zo dwaas als ze lijkt. Maar ze gaat van veronderstellingen uit, die men in de westerse, redelijke wereld niet accepteert.

Als ik nu, zoals vaak gebeurt, een tekeningetje maak, bepaalde stoffen samenvoeg (b.v. een beetje aarde, een blad, een deel van een bepaald dier, een paar haren e.d.), maak ik in feite een combinatie van krachten. Het is deel van een groot geheel. Als iemand dat bij zich draagt, dan zal dat deel-zijn van het geheel op hem overgaan. De invloed is onmiddellijk bij hem, ze zal hem dus omringen en daardoor zijn mogelijkheden veranderen. Het klinkt allemaal een beetje dwaas, maar is dat wel zo.

De magiër zal in sommige gevallen ook symbolen gebruiken. Hij kan de kosmos uitbeelden met een paar veren, een paar botjes of hij kan lijntjes trekken op de grond, op een stukje hout, desnoods op een vel papier. Wat doet hij nu feitelijk? Hij tekent niet, hij maakt zichtbaar wat er is. Het is dat zichtbaar maken van het onbekende waardoor hij toegang krijgt tot de wereld van de mens. En hier geldt weer: gelijk is dus altijd gelijk, ook als het wordt uitgebeeld. Symbolen nemen de plaats in van de werkelijkheid. Maar de werkelijkheid kan zich evenmin aan het symbool onttrekken als de kracht die wordt gesynboliseerd zich zou kunnen onttrekken aan de uitbeelding in een symbool en daarmee aan de noodzaak om op de werkelijkheid te reageren. Toch zijn er dingen bij de groene magie waarvan je je afvraagt: zijn die mensen nu zo dom of wat doen ze? Bijvoorbeeld:

Wanneer een regendans is gedanst en het heeft geen resultaat gehad, dan gaat men eerst de geesten van de droogte verdrijven. Hoe doet men dat? Door vuur aan te leggen. Dat is het meest krankzinnige en gevaarlijke wat men in een uitgedroogd land kan doen. Maar als dat vuur wordt ontstoken, ontstaat daardoor beweging in de lucht. Er wordt ~~as~~ in de lucht gebracht, kortom, als er ergens ook maar een beetje vochtigheid is, zal daardoor een wolk worden gevormd, die zich dan weer in regen kan ontladen. Het klinkt allemaal vreemd. Maar zijn die mensen dan zoveel dwazer dan degenen die met jodiumzouten een wolk bestrooien, opdat het zal gaan regenen? Of als degenen die elders zout in grote hoeveelheden gaan verbranden, opdat er neerslag zal komen? Ik weet het niet. Het lijkt mij dat hun methode in dit geval bijna wetenschappelijk is. Het enige dat verschilt van de wetenschappelijke benadering is het feit, dat de magiër zichzelf vereenzelvigd met de wolk, die zo is ontstaan en daarmee voor een deel althans haar ontlading en haar verzadiging mede bepaalt. Daardoor laat hij de regen vallen waar dat nodig is. Maar is dat nu zoveel vreemder dan wat de moderne wetenschap doet?

De moderne wetenschap weet, dat als je op een bepaalde manier iets verhit en de juist stof wordt verhit daardoor een koeleffect kan ontstaan. En omgekeerd: door bepaalde stoffen af te koelen ontstaat er op een bepaald punt een circulatie van lucht, die ten slotte een uitstraling van temperatuur (warmte) teweegbrengt. Men weet, dat lucht kan worden samengedrukt en dat ze dan warmer wordt: de hittegolf. Dit vindt men allemaal normaal. Maar als ik nu iets kan samendrukken in de atmosfeer, zonder dat ik daar iets omheen heb dat iemand kan zien, wat krijg ik dan? Toch precies hetzelfde effect! Het is gewoon de kunst om waar te maken wat je met je gedachten

kunt waarmaken en daarbij de stoffelijke hulpmiddelen opzij te zetten.

De groene magie is ontstaan in landen waar men aan stoffelijke hulpmiddelen niet al teveel had. Wat men had, was zo eenvoudig, dat er van een technische benadering geen sprake kon zijn. Juist daardoor werden de mensen meer geconfronteerd met hun eigen mogelijkheden en krachten. Dat er veel bijgeloof is, veel suggestie, dat er veel onzin wordt verteld in die magie, dat staat wel vast. Maar men denkt dat de magie ligt in wat wordt gezegd. Dat is niet waar. Het ligt in de situatie die ze tot stand brengt.

Als ik mij in een koude kamer concentreer op een steeds dichter worden van de atmosfeer op één bepaald punt, dan gaat er op den duur van dat punt warmte uit waardoor de temperatuur-verhouding in de kamer wordt gewijzigd. Maar dan blijkt, dat de temperatuur op het punt dat het verst verwijderd is van de concentratie, gedaald is. Ik heb dus het temperatuurevenwicht verschoven. Ik heb niet warmte tot stand gebracht die er nog niet was. Ik heb alleen warmte kenbaar gemaakt die reeds aanwezig was en die ergens anders weggehaald. Dit kunnen de mensen misschien nog begrijpen, want het klinkt erg technisch.

Wat doet nu de magiër, de medicijnman? Een van zijn liefste trucjes is wel om een hoop bladeren neer te gooien en die dan spontaan te laten branden. Een slechte tovenaars gebruikt daarvoor een kalebas waarin een paar gloeiende kooltjes liggen. Hij blaast er voorzichtig in en een rookwolk begint op te stijgen. De goede magiër doet het zonder dat. Hij gebruikt precies hetzelfde trucje. Hij concentreert zich zozeer op verhoogde beweeglijkheid van wat hij noemt "warmte", dat inderdaad de warmte uit de omgeving wordt weggehaald en elders tot uiting komt. Daaruit blijkt dat hij dus met zijn gedachten a.h.w. de trilling kan veranderen. Hij kan geen energie erbij voegen en hij kan haar niet wegnemen, maar hij kan de verhouding veranderen. En die veranderde verhouding betekent dan op aarde een ander effect. Hij gaat dan spreken met b.v. een voorvader. Negers hadden daar nogal eens een handje van. Deze mensen produceren dan een stem. Dat is buiksprekerij, zegt men dan. Natuurlijk is dat buiksprekerij; dat is het effect dat de tovenaars produceert. Maar de woorden? Wat zijn de woorden?

Wanneer de tovenaars zich vereenzelvigd met de voorvader en een geestelijk contact tot stand brengt met iets wat beantwoordt aan zijn voorstelling van die voorvader (een andere persoonlijkheid), dan neemt hij een deel van de inhoud daarvan over. Wat hij zegt, is vaak buitengewoon juist. Je kunt op die manier heel veel tot stand brengen.

Een bekend stukje groene magie dat we zowel kunnen vinden op Borneo, Nieuw-Guinea als ook bij de Kaffers in Zuid-Afrika, toont aan dat de natuurmensen daar in staat zijn om zich één te gevoelen met de omgeving. Ze worden rustig en ze voelen het terrein aan. Het gevolg is dat ze weten te vertellen, dat je op 20 km afstand water vindt. Op 5 km afstand vind je die soort dieren, en daarginds kun je die planten vinden. Deze manier van afstemmen moet ook weer zichtbaar worden gemaakt. Of de inboorling beseft wat hij doet in dit proces (dit infiltreren a.h.w. in de natuur rond hem) dat betwijfel ik. Maar in wezen is het toch wel zo: als ik invloeden die tot de natuur behoren opneem, worden alle afwijkingen van de norm daarin die ik rond mij heb zichtbaar.

Dat zichtbaar maken kan dan gaan door middel van een pijl, wat in Nieuw-Guinea wordt gebruikt bij bepaalde stammen. Op Borneo bij Serawak zijn ook een paar stammen die dat doen. Je neemt een pijl, je draait in de rondte en je schiet de pijl af. De richting waarin ze gaat is de goede richting. De werper is kennelijk niet in staat om zich zuiver te oriënteren, daarom wordt het ogenblik dat de erkenning optreedt niet door het bewustzijn vastgelegd, maar het wordt overgezet in een onbewuste impuls, namelijk het loslaten van de pijl op de gespannen boog.

Op soortgelijke wijze werkt de speermagie, die o.m. aan de Ivoorkust werd gebruikt. Als je niet weet wat je moet doen, dan begin je een wervelende

dans waarbij meestal 3 werpspiesen worden gebruikt. Je stelt je in de omgeving op. Wil je weten waar de jachtbuit is, dan probeer je die invloed aan te voelen en in de werphand ontstaat automatisch a.h.w. het signaal van: nu moet ik gooien. Het wonderlijke is dan, dat die mensen drie werpspiesen gooien die vaak niet meer dan 10 cm van elkaar over afstanden van 50 meter zelfs terecht komen. Daar moeten ze naartoe, zeggen ze dan, en het klopt. Een dergelijke oriëntatie is voor een westerling haast ondenkbaar. Maar als we aannemen dat de hele wereld één organisme is, dat er één waarde is die het hele leven op aarde omvat, dan is het duidelijk dat elke afstemming daarop de mogelijkheid geeft om ook te zeggen waar iets is.

Een voorbeeld van die gevoeligheid kunt u zien bij soldaten in de oorlog. Er zijn soldaten geweest die door een mijneveld liepen zonder te weten dat het er was en zonder één mijn te raken, ofschoon het systeem zo was ontworpen, dat het zeer onwaarschijnlijk was. Uit de oorlog 1914-'18 is bekend dat iemand vóór een gasaanval voorbereidselen trof om zich te beschermen, naar hij zei, omdat de lucht zo droog was. De natte doek die hij voorbond redde zijn leven. Het is de gevoeligheid voor iets wat aanwezig is of voor iets wat reeds aan de gang is. Alleen, het wordt niet bewust gemaakt, het is geen magie, het is toeval. Op het ogenblik, dat je dit in een systeem gaat onderbrengen, heb je magie.

De regels die hierbij horen zijn eenvoudig genoeg. U moet het zich zo voorstellen:

1. Alle leven is één geheel. Wanneer in dit geheel veranderingen plaatsvinden, zal daardoor een beweging ontstaan. Deze beweging kan van elke plaats af door dat geheel worden gevoeld, zoals een spin de trillingen van het net voelt en niet alleen weet wat er in het net zit, maar ook waar het zich bevindt. Een "ik" dat deel wordt van de omgeving, spontaan of bewust, zal hierdoor alle invloeden uit de omgeving opnemen en daarop kunnen reageren. Dieren bezitten dit gevoel in sterkere mate dan mensen, maar ook mensen kunnen er gebruik van maken.
2. Wanneer ik een bepaalde waarde zoek, zal ik niet altijd in staat zijn bewust de plaats daarvan weer te geven. Daarom is het beter om onbewuste reacties te gebruiken waardoor iets wordt duidelijk gemaakt. Het gehele bewustzijn, inclusief het onderbewustzijn, zal nl. wel juist reageren en niet de moeilijkheid vertonen van een denkvermogen dat probeert te formuleren en daarmee de juistheid van het gegeven zelfs ondermijnt.

Dan geldt de z.g. kristallisatie-techniek in de groene magie. Als er een ziekte is, is het kruid dat geneest in de nabijheid. Die techniek zegt: Als ik niet weet wat ik moet doen, ga ik af op de voor mij kenbare harmonieën. Daar waar kenbare overeenkomsten of harmonieën zijn, moet ik aannemen dat er een mate van overeenstemming in leven of uitstraling bestaat. Indien ik het één wil opheffen, zal ik het moeten overbrengen naar het ander. Bij gelijke vormen en inhouden van leven is dit eveneens mogelijk. Het is niet mogelijk, indien beide verschillend zijn.

In de primitieve geneeskunde geldt: Niets is giftig en alles is giftig. Al wat bij u past is heilzaam. Al wat niet bij u past is giftig. Daarom is het belangrijk te weten wat bij iemand past. Elke patient kan voor dezelfde kwaal toch andere geneesmiddelen nodig hebben, want het is zijn persoonlijkheid waar het om gaat, niet de kwaal. Het wonderlijke is, dat hiermee regelmatig resultaten worden bereikt. Toen men de groene magie in de westerse wetenschap begon te mengen is er veel verloren gegaan. Maar de basiswaarden van de groene magie bestaan nog steeds. De krachten waarmee u werkt, als u probeert paranormaal iets te bereiken, zijn niet zo verschillend van de krachten waarmee de groene magiër werkt. Als u een telepathisch contact tot stand brengt, doet u als de magiër die zijn geest uitzendt of die een invloed uitzendt waardoor iemand gezond kan worden, kan sterven of gewaarschuwd wordt. De verschillen zijn misschien gradueel maar niet essentieel. Als u dat voor ogen houdt, zult u begrijpen dat de toepassing van kosmische wetten niets anders is dan een poging om de oude kennis om te zetten in voor het moderne denken meer aanvaardbare termen.

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

NOVEMBER 1977.

23e jaargang.
Nummer 2.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Menselijke verhoudingen	CI	blz. 13
Menselijk voorstellingsvermogen in het geloof	CI	" 21
Vertrouwen	CI	" 24

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

Kracht in werking	CII	" 15
Naam-magie	CII	" 23
De stilte	CII	" 26

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

MENSELIJKE VERHOUDINGEN.

Als je spreekt van de juiste menselijke verhoudingen, dan ga je ervan uit dat die bestaan. Maar bestaan ze wel? De situatie is namelijk als volgt:

Elke mens is een complex wezen. Er zijn een groot aantal stralen waarop de mensen zijn afgestemd. Dat wil zeggen, dat die mensen niet allemaal gelijk zijn wat hun geestelijke reacties betreft. Het wil gelijktijdig zeggen, dat ze stoffelijk niet gelijk kunnen reageren op vergelijkbare omstandigheden. En dan wordt het heel moeilijk om te zeggen wat menselijke verhoudingen nu eigenlijk zijn.

Je kunt van elkaar houden. Maar het wonderlijke is, dat naarmate je meer van elkaar houdt er een ogenblik komt dat je elkaar eveneens meer haat. Komt dat geheel tot uiting, dan betekent dat meestal een scheiding. Blijft het subrosa, dan komt er een volgende invloed en alles sukkelst verder en je zegt tegen elkaar: wat zijn we toch gelukkig. Dat is gewoon de situatie en daaraan kun je niets doen.

In deze tijd worden er ontzettend veel tegenstellingen geschapen en niet als zodanig beleefd. Dat zijn factoren die je in de politiek kunt zien en in de economie, maar net zo goed ook in de onderlinge menselijke verhoudingen, in de reacties van mensen op elkaar. En dan vraag je je toch wel af: hoe komt het dat de één zus reageert en de ander zo?

Wel, een straal wil zeggen: een hoofdlijn van ontwikkeling die tot in het hoogste vlak loopt. Ze bepaalt je hele geestelijke ontwikkeling en daarmee ook je mogelijkheden van harmonische reacties op aarde.

Nu is er een mens, die b.v. op de blauwe straal is ingesteld. Deze redeneert verstandelijk en zal eigenlijk met de hele toestand niet goed raad weten, want er is zo weinig rationeels in. Hij zal zoeken naar een systeem waardoor fouten worden opgevangen zonder te beseffen dat daarmee de oorzaak (de rationaliteit van de ander zoals hij het tenminste beschouwt) blijft bestaan.

Dan hebben we iemand, die is afgestemd op rood. Hij loopt onmiddellijk rood aan en begint hartstochtelijk de een te verdedigen en de ander te kraken. Hij maakt de gekste capriolen.

Dan is er een persoon, die zit op de groene straal. Deze voelt dat meer als een kosmische harmonie. Hij gaat er eens over mediteren en intussen kwaken de anderen wel door.

Dit zijn drie voorbeelden. Dus kun je zeggen: De mensen reageren anders. Hun achtergrond is anders en wat meer is, de energie die zij op een bepaald ogenblik bezitten is een andere.

Er zijn mensen, die uit rood licht energie putten. Er zijn anderen, die meer aan geel licht hebben. Er zijn zelfs mensen, die ontzettend energiek worden van blauw licht. Maar als je de golf van energie nader beschouwt, dan zie je dat er ook anderen zijn die juist negatief reageren. Je kunt dus nooit menselijke verhoudingen opbouwen op een gelijkwaardigheid.

We kunnen ook niet zeggen: dat hangt samen met de kosmos. Wanneer wij opstijgen tot het kosmische licht, dan is de zaak voor elkaar. Het is een misvatting die veelal bestaat, namelijk dat u op een gegeven ogenblik geestelijk hoog genoeg kunt stijgen om met iedereen gelijktijdig harmonisch te kunnen zijn.

Zolang u een bestemming in de kosmos heeft, kunt u het niet met een ieder eens zijn. Dan kunt u ook niet iedereen domineren, want dat ligt misschien helemaal niet in uw taak al zoudt u het nog zo graag doen. Wat is dan het resultaat? Het resultaat is, dat zelfs de hoogste geest maar een beperkt aantal harmonieën kan vormen met anderen. En dat impliceert weer - wat u wel zult begrijpen - dat ook de verhoudingen in de stof onder dergelijke dingen kunnen lijden.

Als we de menselijke verhoudingen op een rijtje willen zetten, dan is daar in de eerste plaats: onderlinge afhankelijkheid. Dit wordt vaak niet beseft. Er zijn mensen, die zich aanstellen als de baas, terwijl ze eigenlijk wel weten dat ze zonder de ander niets waard zijn. Dat soort mensen hebben nu eenmaal dat dominante nodig. Als die op een gegeven ogenblik een conflictsituatie ontmoeten waarin de ander door welke invloed dan ook dominant wordt, dan zullen ze nooit harmonisch kunnen zijn. Deze mensen kunnen zich opofferen, mits ze meester kunnen zijn. Ze kunnen echter nooit, zelfs al zou het profiteren betekenen, de mindere zijn.

De hele wereld zit vol van dergelijke mensen. Mensen, die alles zetten in de richting van een bepaald idee, een bepaald ideaal en daar inderdaad wel erg veel voor over hebben. Maar als je goed kijkt wat ze zoeken, dan zoeken ze zichzelf. En dat begrijpen ze dan helemaal niet. Zij zijn ervan overtuigd dat zij de waarheid kennen, dat is allemaal in orde en zij zullen het voor iedereen mogelijk maken die waarheid te volgen, maardie waarheid is de enige.

Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat er zoveel domineesdochters van die eigenaardige beroepen kiezen? Ze gaan zingen of ze gaan in een meer horizontale vorm van de vermaaksindustrie werken. Hoe komt dat? Dat komt gewoon door het contrast. Er is een disharmonie ontstaan door de rechtlijnigheid en de goed bedoelde en vaak zeer opofferende heerszucht die er in het gezin is geweest.

Ga ook eens kijken naar de meeste priesters. Ofwel ze zijn werkelijk de slaven van hun gelovigen, maar dan deugen ze niet veel voor de kerk, danwel ze brengen het ver in de kerk en komen ze in het Moderamen, worden hoogleraar of kardinaal. Bekijken we hen nader, dan zijn het mensen, die het misschien wel heel goed bedoelen, maar die met niemand rekening houden behalve met zichzelf.

Dat zie je ook bij grote zakenlieden. Je kunt nooit een groot zakenman worden, als je denkt aan reële menselijke verhoudingen. Je kunt alleen uitgaan van het standpunt, dat jij alleen kunt bepalen wat goed is voor anderen. Wat voor mij goed is, is ook voor een ander goed, zeg je dan. Wie daaruit een maatschappelijk beeld wil opbouwen, zal tot de ontdekking komen dat het verkeerd gaat.

Als je begint met een revolutie, zoals b.v. Rusland, dan word je geconfronteerd met een kaste die ook zegt: Wij weten het. Wij weten wat goed voor u is. Wij zullen alles voor u doen. Die mensen hebben er zelfs nog veel voor over ook. Maar het is zo, dat als u één afwijkende gedachte uitsprekt, dan zeggen ze: Ach, die arme man, die is gek geworden. En daar zit je dan. Menselijke verhoudingen kunnen nooit op gelijkheid, op gelijke basis worden afgestemd.

Het wordt nog duidelijker, als u gaat begrijpen dat de hele mensheid en de hele wereld voortdurend aan alerhande invloeden onderworpen zijn. Op dit ogenblik is er een invloed waardoor de zaak iets aan het vertragen is, het remt een beetje af. Over ongeveer 5 dagen (+ 5 ~~daag~~ '77) loopt alles weer in een hoog tempo. Dan gaat het weer zo vlug, dat u het haast niet kunt volgen. Dat komt uit de kosmos. Het is een invloed van buitenaf. Maar niet iedere mens wordt even traag. Dat wil zeggen: er is een verschil in reactie, in denksnelheid en wat dies meer zij. Het gevolg is, dat de waarde van de mensen ten opzichte van elkaar verandert, dat vaste verhoudingen niet mogelijk zijn. De enige relatie, die tussen mensen mogelijk is, kan gebaseerd zijn op een absolute aanvaarding en verdraagzaamheid waarbij men toch zichzelf blijft en zijn eigen tempo volgt.

Het is krankzinnig, als je iemand die asthma heeft vraagt om een alp te beklimmen. Maar mensen vragen van hun medemensen vaak iets dergelijks. Ze vragen van iemand, die daartoe eigenlijk niet in staat is om meer abstracte geestelijke zaken te volgen en dat hij met zijn stoffelijke asthma zal overgaan tot de hoogste vormen van meditatie en contemplatie. En dan vinden ze het vreemd, als daarvan ongelukken komen. Je kunt begrip voor elkaar hebben, maar dan moet je dat begrip baseren op een totaliteit. Die totaliteit blijkt ook in te houden dat stoffelijke verhoudingen alleen periodiek kunnen optreden, terwijl geestelijke verhoudingen juist stabiel zijn. Er is geen vaste lijn in te trekken.

Hoe moeten wij dat menselijk precies regelen? Heeft u wel eens opgemerkt, dat naarmate er meer voor de mensen wordt geregeld en ze zich zekerder gevoelen, ze minder besef hebben van de onzekerheden waaronder anderen gebukt gaan? Het is gewoon een mentale omschakeling. Maar dat betekent ook een verandering van emotie.

Vroeger, wanneer er ruzie op straat was, waren er mensen die ertussen wilden komen. Tegenwoordig zegt men: Ik zal de politie even bellen. Of ze zeggen: Het is mijn zaak niet. Hoe komt dat? Omdat de relaties zijn veranderd, omdat men het milieu van de mens eigenlijk heeft gewijzigd.

Vroeger was de mens betrekkelijk vrij, ondanks alles. Zelfs in de tijd dat er slaven waren. De slaaf besliste, als je het goed bekeek, door zijn gedrag over leven en dood. Honger lijden of overvloed hebben werd mede bepaald door de manier waarop hij zelf reageerde. Nu wordt het voor je gedaan; je hoeft zelf niet te reageren. Dat betekent, dat er een reactie-armoede ontstaat. En naarmate de materiële drijfveren van een maatschappelijk geheel terugvallen, is het wel heel duidelijk dat kosmische impulsen zich veel scherper laten gelden dan voordien. Er is nu niet meer de dwang tot gelijkmatigheid die door een gemeenschap toch wel wordt opgelegd. Er is eerder de neiging de gehele gemeenschap te zien als iets wat tegenover jou alleen maar verplichtingen heeft, terwijl jij volgens je eigen luimen te werk gaat. Zo bezien zouden we het volgende kunnen stellen:

Er is een innerlijk licht. Dat is voor elke mens hetzelfde. Maar al is de krachtbron dezelfde, als de carrosserie anders is, zal het voertuig zich op de weg anders gedragen. Anders gezegd: het grote licht, dat voor allen hetzelfde is, betekent voor elk van ons toch ook heel verschillende reactiemogelijkheden. Het betekent een ander gedrag. Het betekent dat we een ander levenstempo kunnen hebben.

Dan zijn er de Heren van de Stralen.

Een Heer van een Straal heeft in zich karakteristieken. Die karakteristieken maken de ontwikkelingsweg uit van een ieder, die daartoe op dat ogenblik behoort, maar ze monden steeds uit in hetzelfde licht waaruit alle leven voortkomt. Alleen de uiting ervan is eenzijdiger. Waar geen kosmisch bewustzijn aanwezig is, moet er een selectie van bewuste reacties plaatsvinden. Deze selectie zal zijn gebaseerd op de totale ontwikkeling die u doormaakt en op de kosmische harmonie die u daardoor voor uzelf heeft opgebouwd. Dat betekent, dat een ieder van u op een andere manier leeft en denkt, ook al meent u dat u het eens bent. Dat betekent ook, dat velen van u uiterlijk in een eenheid bestaan, terwijl ze eigenlijk de wereld zo verschillend zien dat ze niet in staat zijn te begrijpen wie en wat de ander eigenlijk is.

Maar we zijn er nog niet, want we hebben niet alleen de Heren van de Stralen, we hebben ook nog de Heren van Licht.

De Heren van Licht regeren allerlei ontwikkelingsimpulsen; een soort polsslagen van het totale bestaan. De Heren van Licht zijn mede aansprakelijk voor invloeden die zuiver stoffelijk ontstaan in het Melkwegstelsel, maar ze zijn ook aansprakelijk voor harmonische mogelijkheden met bepaalde sferen.

Als u toevallig bent afgestemd op rood en er komt een rood-golf aan, dan bent u best in orde, dan gaat het u goed. Als u niet op rood bent afgestemd, dan wordt u het slachtoffer. U kunt er niet tegenop. Dan wordt u door allerlei vreemds overspoeld en kunt u niet meer zinnig reageren.

Als u tot de rode straal behoort en de invloed rood van de Heer van Licht ontwikkelt zich, dan heeft u opeens contact met een hogere wereld. U ziet ineens verschijnselen en u zegt: ik word mij bewust. Neen, u wordt niet bewuster, alleen de omstandigheden zijn zodanig dat u kunt resoneren; dat u harmonisch bent met zeer veel invloeden die op dat ogenblik zich precies volgens de inhoud van uw wezen manifesteren.

Als twee mensen kijken en ze zien iets op een verschillende manier, dan kan de een uitroepen: "O, wat mooi" en de ander: "Bah, wat vies." Zo is het nu eenmaal. Nu is de ellende, dat mensen denken: we moeten onze houding baseren op iets wat wij aannemen. Dan zegt men: Ik zal niet zeggen: O, wat mooi, als jij niet zegt: Bah, wat vies. We zeggen allebei alleen maar: Hè. Maar verandert daarmee iets? Neen.

Als wij bovendien te maken hebben met een Heer van Wijsheid, dan krijgen we impulsen die door de mensen hoofdzakelijk op mentaal gebied ontvangen kunnen worden en die - als we helemaal eerlijk zijn - voornamelijk geestelijke gebieden en sferen betreffen. Op aarde, zuiver stoffelijk, is de weerkaatsing ervan geringer. Een invloed van een Heer van Wijsheid betekent dat de gene die harmonisch is op dat ogenblik een inzicht krijgt in samenhangen die hem anders zouden ontgaan. De Heer van Wijsheid brengt namelijk geen nieuwe gegevens - dat denken de mensen wel eens - hij brengt een inzicht in bepaalde verbanden. Hij maakt b.v. duidelijk waarom, als je zo handelt, er dat gebeurt. Er is een andere Heer van Wijsheid die zegt: Ik laat niet zien waarom het gebeurt, als je zo handelt. Neen, waarom voel je het zo, als je zo handelt. Deze Heer van Wijsheid geeft weer een ander inzicht. En zo zijn er nog een paar.

Mensen onderling zullen die Heren van Wijsheid over het algemeen wel ontvangen, maar ze blijven de invloed vertalen volgens hun eigen gerichtheid. Daar komt bovendien nog bij dat zij hun eigen ik-waardering hebben. Je kunt zeggen: Ik ben een stommeling, en dan toch kritiek hebben op de hele wereld. En dan ben je waarschijnlijk iemand die betrekkelijk eerlijk is. Maar je kunt ook zeggen: Ik ben zo wijs. Ik begrijp al deze dingen, en je doet er niets mee, dan ben je nog veel minder, want dan ben je niet meer in staat de gevolgtrekkingen om te zetten in iets waaraan je praktisch wat hebt.

Dus, als wij alleen die krachten nemen: de Heren van de Stralen, de Heren van Licht en de Heren van Wijsheid, dan zien wij dat er zoveel invloeden zijn die de ontwikkeling van de mens maar ook zijn ogenblikkelijk gevoel en zijn reactie t.a.v. anderen kunnen wijzigen, dat er geen vaste lijn te trekken is.

Dan blijft de mens ook weer zitten met de idee: nu kunnen wij idealen mooi gebruiken. Maar wat is eigenlijk een ideaal? Een droombeeld. Een ideaal is een illusie, zodanig geënt op de werkelijkheid dat je de verwachting koestert dat ze eens waar zal kunnen worden. Maar idealen vluchten voor je weg. Ze zijn de fata-morgana's van de geest. De idealen die je hebt kun je gebruiken om een soort richtlijn te geven aan alle mensen. Maar iedereen vertaalt het ideaal weer in zijn eigen termen. De verwarring blijft bestaan.

Geen mooier beeld daarvan is de P.v.d.A. op dit moment. Die mensen hebben allemaal eenzelfde denkwijze, eenzelfde bestreven, eenzelfde achtergrond en eenzelfde programma. Als er ooit verdeeldheid is geweest, dan is het daar wel. O, natuurlijk, de stem van de rede zal wel ingrijpen. Men zal de mensen overdonderen en degenen die op dat ogenblik de energie hebben om het hardst te schreeuwen, die winnen het wel. Ik wil alleen maar zeggen: idealen zijn ook weer niet de mogelijkheid om mensen bij elkaar te brengen.

Wat is dan de enige manier waarop een menselijke verhouding eigenlijk gebaseerd kan zijn? Dat is in de eerste plaats wat ik zou willen noemen een collectieve communicatie. Je moet voortdurend met elkaar in contact zijn, maar je moet ook weten hoe de ander over je denkt. Je moet a.h.w. kritiek op elkaar kunnen hebben en daardoor samen een uiterlijk opbouwen dat een beetje beter is dan je zonder dat misschien zoudt bereiken. Dat betekent niet: eenvormigheid scheppen. Het betekent wel voortdurend proberen elkaar duidelijk te maken hoe je de ander ziet en daardoor te komen tot een onderlinge aanvaarding die niet meer gebaseerd is alleen op ijle theorie, maar op de feiten. De persoon met zijn gaven, zijn capaciteiten aan de ene kant en

aan de andere kant met zijn geestelijke voor- en nadelen. Dat zou een ideaalbeeld zijn. Maar zoals ik al heb gezegd: idealen zijn droombeelden. Want de meeste mensen zijn alleen bereid iets te aanvaarden van een ander, als ze denken dat zij de meerdere zijn.

Men heeft wel eens gezegd: De duitse mentaliteit is likken naar boven en trappen naar beneden. Maar zit dat eigenlijk niet overal een beetje in? Het is een keten van gezag. Maar een keten van gezag kan wel menselijk bestaan maar niet kosmisch.

De mensen denken ook dat de kosmos hiërarchisch is opgebouwd in de zin van gezag. Bovenaan zit God, daaronder krijgen we dan klassen als Tronen, Heerschappijen, de Seraphim, de Aartsengelen enz., ieder met de eigen taak als een soort indeling van een hemels parlement met zeer stricte taakverdeling. Dat bestaat niet. Als je van de delen van een geheel één deel wegneemt, dan is het geheel zichzelf niet meer. Je kunt ook niet zeggen welk deel nu het belangrijkste is. Als u een heel duur en ingewikkeld horloge heeft en er zit één klein schroefje los of het gaat verloren, dan loopt uw horloge niet. Zo is het ook in de kosmos.

Alle krachten: de Tronen, de Heerschappijen of wat dat betreft alle Heren van dit of van dat zijn delen van een geheel. Ze hebben niet een rangorde ten opzichte van elkaar, neen, ze hebben een functie. En die functie wordt bepaald door het geheel waarvan ze deel uitmaken. Dat wil zeggen, dat de krachten die ze voortbrengen ook niet willekeurig worden voortgebracht.

Wanneer u hier hoort vertellen dat we binnenkort weer een wit-invloed krijgen, dan denkt u: daar zit iemand die een witte schijnwerper erop zet. Helemaal niet. Het lijkt misschien een beetje willekeurig, maar er is een complexe volgorde.

Wanneer wit licht optreedt, dan vloeit dit voort uit geestelijke en stoffelijke condities, anders is het niet mogelijk. En als iemand zegt: Nu komt er een tijd van rampen (niet dat ik zeg dat het komt, dit mag ik nadrukkelijk even opmerken), dan kunt u wel zeggen: dat ligt aan de aarde of aan de mensen. Neen, het is geen kracht die de rampen veroorzaakt. Die rampen zijn ingebouwd; ze zijn een deel van een kosmische functie. De reactie van de mens daarop is er echter één van: waarom moet dat mij overkomen? Waarom heeft de goede God dit of dat niet? Die eigenaardigheid maakt reeds duidelijk hoe moeilijk het is te spreken van menselijke verhoudingen in de zin van vaste waarden of vaste mogelijkheden tot contact en samenwerking. U kunt dat eenvoudig niet doen, tenzij u eerst dat ingewikkelde geheel beseft. Maar beseft u dat, dan is het niet meer nodig om over menselijke verhoudingen te spreken, want dan weet u dat uw kosmisch functioneren voortdurend waarmaakt wat noodzakelijk is, ook al is de uitdrukking, die u daaraan geeft tegenover anderen, misschien voor u niet aanvaardbaar of omgekeerd zijn die anderen voor u niet aanvaardbaar. Het belangrijke is, dat u blijft functioneren als dat wat u bent.

Ik meen, dat ik hiermede het eerste deel kan afsluiten. Het tweede deel is wat ingewikkelder.

In de astrologie worden we geconfronteerd met de inwerking van allerlei planeten. Wat blijkt nu? Er zijn enkele planeten, die voor een mensenleven bijzonder veel betekenis hebben.

Er zijn mensen die een maan-type zijn. Een maan-type zal door de maanfasen en door alle constellaties van de maan veel meer worden gedictieerd dan alle regelrechte onderlinge constellaties van de verdere planeten. Maar nu kan het ook zijn dat zo iemand in een bepaalde tendens geboren is, b.v. in wat men een zonnejaar noemt. En dan gebeurt er iets eigenaardigs.

Die mens is stoffelijk zon-georiënteerd. Hij is emotioneel, mentaal maan-georiënteerd. Nu komt de vraag: welke planeten zijn sterk? Als nu blijkt dat b.v. Jupiter een grote rol speelt, dan kun je zeggen dat die mens een geluksfase doormaakt die per 3 maan-maanden ongeveer 7 dagen aanhoudt. In die zeven dagen loopt alles mee. Je kunt ook zeggen: waar blijft dan die geestelijke kracht? Waar blijft het karma e.d. Die zijn er wel degelijk. Maar wat u bent, wordt allemaal mede bepaald door de plaats die u inneemt in een geheel.

Astrologie is niet de kunst van het voorspellen, maar het is aan de hand van een vergelijking - meer is het niet - met een toestand aan de hemel bepalen waar uw grootste harmonische en uw grootste disharmonische mogelijkheden zitten. Als we op die manier bezig zijn, kunnen we nog verdergaan.

Een top-astroloog kan een progressieve horoscoop maken; een horoscoop die een beetje voorspellend is. Hij kan nauwkeuriger worden naarmate hij meer vaste sterren erbij gaat betrekken. Dat is eigenaardig. Kennelijk is er in de kosmos nog veel meer dat als aanduiding kan dienen. Dan kunt u zeggen: op dat ogenblik zal ik in gevaar verkeren. Maar u kunt niet zeggen waar het vandaan komt. Dat is nu weer vreemd. U kunt misschien aan de hand van een zuiver berekende horoscoop zeggen: het ligt in het huis van vrienden, verwanten e.d., maar u kunt niet precies zeggen waar het vandaan komt. Hoogstens kunt u zeggen: uit die richting kan ik het waarschijnlijk verwachten. En daaruit blijkt dat er eigenlijk geen lot is vastgelegd.

Wij kunnen zeggen dat wij een karma hebben. Maar dat karma heeft mede bepaald dat wij met deze opdracht - geestelijk gezien - incarneerden. Het heeft bepaald, dat wij onder deze omstandigheden incarneerden. Het heeft bepaald, dat wij op dit moment en op deze plaats incarneerden. Het is wel een vrijwillige keuze geweest, maar onze hele voorgeschiedenis heeft daartoe bijgedragen. Dat betekent dat die incarnatie eigenlijk niet alleen maar dat gewichtige geboortepunt heeft. Het is veel meer een aanduiding van onze hele voorgeschiedenis; de geestelijke voorgeschiedenis met alle incarnaties die daarin eventueel een rol hebben gespeeld.

Nu wordt het interessant, want de harmonische en disharmonische aspecten die ik op dit ogenblik bereken zijn dus het uitvloeisel van een gehele ontwikkeling. Het betekent dat al mijn harmonieën terugslaan op bereikingen die geestelijk in mij bestaan. Al mijn disharmonieën slaan op die punten waarin ik geestelijk nog niet volledig ben. En dat maakt het nog weer wat ingewikkelder, want nu moeten we zeggen:

Menselijke verhoudingen kunnen mede bepaald worden door de totale inwerking van de sterren, van de kosmische invloeden en al wat erbij komt, maar ze zijn eigenlijk al gepreconditioneerd door de keuzen van het geboortegenblik, de geboorteplaats en het geboortemilieu; dus in feite het lichaam dat je in bezit neemt. Indien deze voldoende sterk zijn uitgedrukt, wordt ook duidelijk waar je mogelijkheden liggen. De mogelijkheden die harmonisch zijn, zijn voor mij een bevestiging van wat ik reeds ben. Datgene wat voor mij disharmonisch is, zijn de krachten die ik ofwel nog niet kan begrijpen, dan wel niet kan benaderen of hanteren. Het zijn de dingen, die ik nog niet voldoende ken om ze in mij op de juiste manier harmonisch te integreren.

Als we het zo zeggen, zien we dat er weer iets vreemds gebeurt. Disharmonieën zijn op zichzelf vaak bijzonder nuttig, als we daardoor leren om bepaalde aspecten van het bestaan toch nog als harmonisch te aanvaarden. Ons streven naar harmonie is het meest belangrijke onder die omstandigheden.

Als ik die harmonie nastreef, dan betekent het dat mijn aanvaarden van grotere harmonische mogelijkheden, zelfs in een eenvoudig stoffelijk bestaan, tevens betekent een vergroting van geestelijke en andere harmonische mogelijkheden t.a.v. elke kosmische invloed die optreedt. Het betekent dat je de kracht van het licht op een zeer bepaalde manier kunt interpreteren. En naarmate je harmonische mogelijkheden groter zijn, zul je meer algemeen beleven en meer algemeen interpreteren.

Het houdt verder in dat - al behoor je tot een bepaalde ontwikkelingsketen - je niet daaraan gebonden bent voor zover je harmonische mogelijkheden zijn te bepalen. Want naarmate ik, ongeacht mijn voorontwikkeling meer kan absorberen, meer kan zien als passend bij mij, als iets waarin ik in de juiste samenhang kan reageren en samenwerken, zal ik ook steeds meer krachten van andere stralen als deel van mijn leven kunnen aanvaarden. Ik zal altijd op mijn hoofdstraal, mijn eigen ontwikkeling, het felst blijven reageren. Maar nu kan ik ook gaan reageren op die andere stralen; en dat is iets wat erg belangrijk kan zijn, als het gaat om bewustwording.

De Heren van Wijsheid kennen drie afzonderlijke trappen van invloeden. Maar iemand, die zo harmonisch is dat hij in plaats van alleen met zijn eigen straal een harmonie met twee tot drie stralen bereikt, zal met tenminste twee Heren van Wijsheid harmonisch zijn en de derde niet als geheel disharmonisch ervaren. Hij kan dus veel meer wijsheid, veel meer inzicht opnemen. Maar dat betekent ook dat hij alle golven van licht gemakkelijker erkent. Hij kan er zich niet aan onttrekken, want dat kan niemand, of ze nu van de hoogste geestelijke kracht zijn of het gevolg van een explosie in de ruimte bij wijze van spreken. Wat hij echter wel zal kunnen doen, is in het aanvoelen van die krachten zijn eigen harmonie t.a.v. die krachten met nadruk beleven en waarmaken. Wat gebeurt er dan? Dan blijkt plotseling dat de eigen reactie en de eigen beleving steeds positiever worden. Hij gaat dus juist reageren. Hij gaat beter begrijpen, maar hij gaat ook sterker worden.

De geestelijke kracht waarover je beschikt wordt steeds sterker, steeds bewuster gebruikt. De franje die mensen zo vaak nodig hebben valt weg.

Als je gelooft, dan is dit geloof een innerlijke zaak. Daar zijn helemaal geen geloofsartikelen bij nodig, er is geen kerk bij nodig. Het geloof is een zekerheid. Maar een zekerheid die nu, omdat ze deel van je is, gelijktijdig betekent een beroep op alle mogelijkheden en krachten die in je bestaan. Wat dat met menselijke verhoudingen te maken heeft? Nou, reken maar!

Wanneer wij kijken naar het gedrag van de doorsnee-mens, dan zien we een enorme nadruk op datgene wat de mensen scheidt. Anders gezegd: de disharmonie overheerst. Nu kunnen we wel een eigen begrip van juistheid hebben, maar dat heeft alleen zin, indien het harmonisch kan worden waargemaakt. Als we dat alleen in een botsing met anderen kunnen waarmaken, dan heeft het zijn betekenis verloren. Dan zal de negatieve beleving ongetwijfeld bewustwordingswaarden bezitten, een aanvulling van het geheel van de inhoud van het "ik" in de geest, maar dat hebben we ook als er een harmonische reactie is. Alleen de harmonische reactie maakt je duidelijk wie je zelf bent en daardoor ook hoezeer je past bij al het andere. Daarin zit een groot verschil.

In de menselijke reactie ligt de nadruk heel vaak ook op bepaalde zuiver mentale waarden.

'Dit is een knappe jongen, want hij kan goed leren.' 'Zij is zeker niet dom, want ze spreekt zeven talen.' 'Die is dom en die is duf, die is lui en die is suf.' Zo gaat dat. Een ieder heeft zijn eigen mogelijkheden. Iemand, die suf is op één gebied, kan op een ander gebied wel degelijk, schijnbaar instinctief maar onverwacht, juist en direct reageren.

Er zijn mensen die men op aarde idioten noemt en die misschien wat mentale prestaties betreft weinig hebben in te brengen, maar die wel grote mensenkenners zijn. Zij geven vaak blijk gedachten te kunnen lezen, ook al zullen ze het misschien niet op een redelijke manier geheel kunnen uitdrukken. Zij hebben een andere kwaliteit. Als een mens, die volledig bewust is, die kwaliteit zou kunnen erkennen en daarop zou kunnen inspelen, dan zou plotseling blijken dat die idioot alleen maar een andere gerichtheid heeft, maar daarom niet minder- of meerwaardig is. Door die gerichtheid kan hij aanvullen wat er tekort is aan een dergelijke gevoeligheid bij die wetenschappelijke en begaafde mensen.

Zolang je deze maatschappij op zuiver wetenschappelijke basis opbouwt, kom je nergens. Maar als je die zuiver emotioneel opbouwt, dan blijkt dat de meeste mensen nog niet zo ver zijn dat ze voldoende harmonie kunnen vinden. Daardoor zijn de kosmische invloeden vaak zo ontstellend fel en brengen ze strijdigheden tot stand. Daarom zijn er constellaties denkbaar waarvan je zegt: wordt dat dan geen wereldoorlog? Daardoor zijn er bepaalde stralen die altijd andere stralen schijnen te willen aanvallen alleen maar door hun verschil van levensbenadering. Maar als je begrijpt waar je elkaar aanvult, dan kom je verder.

Als je iets wilt zeggen over menselijke verhoudingen, dan geloof ik dat het enige wat je daarover kunt zeggen is: Besef, dat je allemaal blootstaat aan voortdurende beïnvloeding waardoor niet het gehele gedrag kan worden ge-

zien als bewust, rationeel en helemaal zelf gewild.

Besef verder dat door het positieve in je medemensen te erkennen en gelijktijdig de tegenstrijdigheden zover mogelijk terzijde te schuiven, je komt tot een harmonie waardoor een ideale samenleving op aarde dichterbij komt, maar daarnaast een enorme geestelijke verrijking kan ontstaan.

Wanneer vele verschillend gerichte en ingestelde mensen tezamen in harmonie komen, dan beschikken ze over een enorm vermogen aan geestelijke kracht. En als ze het dan toevallig eens kunnen worden over één punt van projectie, dan kunnen ze wonderen verrichten, dus kunnen ze dingen waarmaken die rationeel gezien niet mogelijk zouden moeten zijn.

Menselijke verhoudingen zijn eigenlijk kosmische verhoudingen. En kosmische verhoudingen zijn eigenlijk niets anders dan fasen van harmonie tussen verschillend georiënteerde waarden, die door een wederkerige aanvaarding het geheel kunnen uitdrukken.

Aanvulling.

De Heren van Licht en de Heren van de Stralen zijn niet dezelfde. Als wij spreken over de verschillende Heren, dan is er vaak een misverstand. Men denkt, dat de Heren van Licht identiek zijn met de Heren van de Stralen. Dit is niet juist.

De Heren van Licht geven elk varianten die invloed betekenen. Een Heer van een Straal geeft een ontwikkeling. Dus een straal geeft een preferente ontwikkeling waardoor de karakteristiek van het bewustzijn mede wordt bepaald voor een ieder die tot die straal behoort.

Een Heer van Licht daarentegen geeft vooral harmonische mogelijkheden. Deze harmonische mogelijkheden zullen dan inzichten kunnen veranderen, maar ze betekenen daarnaast energieën.

De Heer van een Straal regeert in feite alleen bewustzijn.

Een Heer van Licht kan met zijn werking alles beroeren tot de kern van een atoom toe. Er is dus een groot verschil tussen dezen.

Als wij spreken over de Heren van Wijsheid, dan denken ook veel mensen dat die weer te vergelijken zijn met de Heren van Kracht; die bestaan ook. De Heren van Wijsheid zijn in feite een kracht van synthese. Die synthese kan worden uitgedrukt in bewustzijn of bewustwording, maar ze kan ook worden uitgedrukt in mutatie; een aanpassing van een organisme aan omstandigheden op een manier die anders ondenkbaar zou zijn. Elke Heer van Wijsheid doet dat op zijn eigen wijze. Er zijn drie Heren van Wijsheid.

Als wij kijken naar de Heren van Kracht, dan denken veel mensen dat ze gelijk zijn aan het licht. Dat is niet helemaal waar. De Heren van Kracht zou je het best kunnen omschrijven als degenen die de intensiteit van bepaalde kosmische velden bepalen. Die velden hebben toevallig ook iets te maken met enkele van onze geestelijke voertuigen. Een Heer van Kracht bepaalt dus op een gegeven ogenblik mede de lading, die de daarop afgestemde geestelijke voertuigen hebben en daardoor indirect de geestelijke verschijnselen en beleevingsmogelijkheden die er voor de mens in de stof bestaan. De Heren van Kracht worden over het algemeen drie genoemd. Er is echter ook een klasse waarbij men spreekt over zeven. Dit is volgens mij niet helemaal juist, tenzij wij de wisselwerking tussen deze Heren bij gelijktijdig actief zijn afzonderlijk gaan benoemen als Heer.

Het kosmisch licht is het verschijnsel van de algemene kosmische kracht. Maar een Heer van Licht is een deelverschijnsel daarvan. U moet goed begrijpen: er is een alomvattend iets. Maar de kenbaarheid ervan wordt groter naarmate die ene kracht in verschillende krachten wordt gebroken, zoals het witte licht veel flamboyanter optreedt, als het gebroken wordt en een regenboog vormt. Dan wordt het het verschijnsel dat de aandacht trekt en dat is hier ook het geval. Theoretisch kun je zeggen dat al deze Heren te herleiden zijn tot de oerkracht. Maar het betekent gelijktijdig wel dat zij als verschijnsel gepersonifi-

eerd(dus afzonderlijk) moeten worden aangesproken en een voldoende differentiatie tussen werkingen mogelijk maken.

Als iemand behcoort tot de rode straal en het rode licht optreedt, dan is dit een factor welke voor de persoon van de rode straal practisch harmonisch is. Dat betekent dat al zijn eigenschappen scherper tot uiting komen, dat zijn mogelijkheden veel groter worden omdat alles op dezelfde manier wordt beïnvloed of gaat reageren. Maar stel nu eens, dat iemand van de blauwe straal zover is gekomen dat hij twee andere stralen a.h.w. mede kan omvatten (het minimum dat nodig is) en dus ook harmonie kent met de rode straal, dan zal hij niet de mogelijkheid hebben van degene die tot de rode straal behoort, maar hij zal wel in staat zijn het geheel van de werkingen, die in de rode straal en het rode licht aanwezig zijn, te begrijpen. Hij kan dus zijn persoonlijke inhoud en zijn streven daaraan aanpassen. Door die aanpassing krijgen we een harmonische wisselwerking waardoor een deel van de effecten voor degene die behoort tot de blauwe straal wordt versterkt - maar wel selectief - door de harmonie die hij met de rode invloed heeft. Daar hebben wij geen andere Heren bij nodig.

Indien er een juist gebruik van wordt gemaakt doordat men ook nog harmonisch is met één van de Heren van Wijsheid, des te mooier. Maar dat is op zichzelf niet noodzakelijk, omdat de Heer van Wijsheid weer op een ander niveau werkt dan de Heer van de Straal en de Heer van Licht.

:--:

MENSELIJK VOORSTELLINGSVERMOGEN IN HET GELOOF.

Bij geloven is het ongeveer als volgt: Een mens stelt zich alles voor wat hij zelf denkt niet te zijn en hij noemt dit God. Vervolgens probeert hij aan zichzelf te verklaren op welke wijze hij desondanks met die God in contact kan treden. Dan begint hij zijn eigen gedrag, maar helaas niet zijn eigen wezen te herzien. Zo komt hij tot een discipline die naar hij denkt die God aangenaam is. Op grond hiervan meent hij dan recht te hebben op allerlei gunsten, eventueel zelfs op het eeuwige leven.

Nu is het duidelijk, dat mensen dat op heel verschillende manieren doen. Er zijn mensen die houden zich voornamelijk bezig met demonen. Die mensen leven in een wereld waarin de dreigingen veel zwaarder tellen dan al het andere. Om dan een tegeninvloed te scheppen zullen ze waarschijnlijk ook wel een beeld van een God maken. Maar die God ziet er meestal dan toch weer uit als een soort demon, want hun angsten zijn daarin mede vertegenwoordigd. En dan komen ze tot een gedrag waarmee ze niet de God proberen tevreden te stellen maar de demon. Ik vind dat op zichzelf nog niet zo'n gekke redenering. Als je vrede kunt sluiten met degenen die je bedreigen, zullen de goede jongens je toch wel geen kwaad doen. Dit is opvallend voor veel z.g. magisch geloof.

In het magisch geloof namelijk houd je vooral rekening met de gevaarlijke entiteiten, de goden of demonen die rond je zijn en die stel je tevreden. En dan reken je er maar op dat de goede goden daarover niet zo boos worden dat zij op hun beurt in demonen veranderen.

Interessanter wordt het, wanneer wij te maken krijgen met animisme. Dat klinkt zeer geanimeerd, maar het wil alleen zeggen: alles is bezielde. Een geloof overigens dat heel wat ouder is dan u zoudt veronderstellen. Het gaat zelfs terug tot de pre-Atlantische periode.

Als alles bezielde is, dan heeft alles ook een persoonlijkheid. Wanneer ik nu mijn persoonlijkheid in overeenstemming weet te brengen met alle andere persoonlijkheden rond mij, dan zullen ze goed en vriendelijk voor mij zijn. Het is alweer een kwestie van een zoeken naar een harmonie. En als je die harmonie niet gewoon kunt krijgen, dan breng je een cadeautje mee.

Het is bekend, dat er een tijd is geweest dat men bepaalde stromen niet durfde over te steken en men daarom een offer bracht. Vaak was het een plengoffer in het water van de een of andere gegiste drank waarbij men zei: Nu hebben wij de nimf van deze beek tevreden gesteld en kunnen wij gevaarlos oversteken. Als je dat niet deed, dan was je bang dat je werd meegesleurd. Je was dus te voorzichtig en je werd meegesleurd.

Zo is er ook een geloof gekomen waarin de bomen, de aarde en later ook de primitieve elementen als water, vuur, aarde en lucht een grote rol zijn gaan spelen. Er zijn rijken, zegt men dan.

Mensen delen alles in, dus moet de kosmos ook ingedeeld zijn. En als je dan zo bezig bent, zul je de verschijnselen gaan toeschrijven aan allerlei zaken, die overeenkomen met de gemaakte indeling. Daarom is het helemaal niet vreemd meer dat een geneesheer zei: "Je hebt koorts, dat is het vuur. Als ik vuur wil blussen, dan heb ik water nodig. Dus, in het water met de patient!" Niet dat het altijd slaagde, maar men had toen dergelijke opvattingen.

Zo zal men ook zeggen: als ik bepaalde krachten nodig heb die tot het vuur behoren, dan moet ik het vuur aanbidden, want dat is de uiting van dat rijk en alle krachten, die daarin wonen, zullen mij dan helpen.

Hebben we daarentegen iets nodig van de aarde, laat ons dan de aarde vereren. Verlang ik iets van de lucht, laat mij de lucht vereren, de wind aanroepen. Op deze manier heeft de mens zijn geloof eigenlijk gemaakt tot een voorstelling waarbij een uitwisseling van waarden mogelijk is tussen hem en die onbekende wereld. Hij beseft helemaal niet, dat die onbekende wereld niets anders is dan een voorstelling van zijn eigen persoonlijkheid, die vaak in het tegendeel is verkeerd. Maar ja, hoeveel lafaards denken niet dat ze helden zijn?

Als je het zo beschouwt, is het geloof in de mens een interessante kwestie. Want als iets mij beroert, dan moet dat ook die hogere krachten beroeren. Als ik blij ben met iets, dan zullen hogere krachten daar ook blij mee zijn, want het is een vergelijking tussen mij en een ander.

Wij moeten een offer brengen, hoor je dan. Zelfs in de christelijke leerling waar het offertje op zich misschien zinloos is, maar toch is te vergelijken met de kleine, misschien niet eens zo gewenste dienst die kinderen hun ouders willen bewijzen en waardoor ze a.h.w. de ouderliefde versterken en er vaak iets voor terugkrijgen.

Als we het iets verder gaan uitbreiden, dan krijgen we de kwestie van de stoffelijke overdracht. 'Ik kwel mijzelf en daardoor zal God mij niet kwelen.' Een van de punten die bij de Flagellanten een rol speelden; mensen die overigens heel vaak masochisten waren. Bovendien zeiden ze: God belooft mij door een innerlijk gevoel voor mijn zelfkwellen, wat op zijn minst genomen overdreven was.

Wanneer wij verder teruggaan - ofschoon ze ook in deze tijd nog wel voorkomen - vinden wij de orgiastische erediensten waarbij de tegenstelling tussen de sexen langzaam maar zeker wordt tot een versmelting daarvan; wat dan een eenwording van hemel en aarde kan symboliseren of een versmelting van de goddelijke krachten met de materie. Het is een "zo bovenzo beneden" denkbeeld, maar ondertussen betekent het toch wel dat de mens door deze voorstelling zich eigenlijk openstelt voor waarden, die voor een groot gedeelte in hemzelf wonen.

De man, die het plengoffer brengt, wanneer hij door een rivier moet gaan, vindt daarin een groter zelfvertrouwen. Daardoor kan hij dus zekerder en beter optreden dan zonder dat.

De mens, die op welke wijze dan ook, zichzelf duidelijk heeft gemaakt dat

hij één is geworden met goddelijke krachten, voelt zich sterker en doet dus gemakkelijker een beroep op zijn reserves en op zijn geestelijke innerlijke krachten. Het geloven van de mens is een poging om de grenzen te overbruggen die liggen tussen het werkelijke "ik" en het stoffelijk aanvaardbare "ik".

Als wij proberen leven en dood samen te smelten, dan gaat het ons niet alleen maar om het overwinnen van de dood, ook al doen wij alsof. Dan gaat het ons in de eerste plaats erom het leven intenser te ervaren. Maar die ervaring van het leven op zich betekent ook weer, dat wij daardoor intenser en bewuster zullen leven. En als wij - hetzij door offers of op een andere wijze - onze angst voor de dood uit de weg hebben geruimd, dan is het heel duidelijk dat wij daardoor veel gemakkelijker bewust zullen worden na de overgang.

Alles heeft wel degelijk zin en betekenis. Toch vraag je je af in hoeverre al die geloofsvormen aanspraak kunnen maken op juistheid. En dan moet ik tot mijn spijt zeggen: ik ken er geen. Elke geloofsvorm, die door mensen wordt beleden, is een poging om een contact of een mogelijkheid tot contact met het hogere vast te stellen. Maar laten we eerlijk zijn, wanneer wij leven, dan kunnen wij niet leven zonder die hogere krachten. Anders gezegd: of je naar de kerk gaat of niet, het is de goddelijke adem die je in leven houdt. Wees je daarvan bewust en je kunt God op een voetbalveld ook vinden en vaak veel interessanter en aangenamer dan in de kerk. Daarmee zal niet iedereen het eens zijn, dat begrijp ik wel, maar het is de essentie waar het om gaat, niet de aankleding.

Het geloof van de mensen is een poging om de essentie, die niet helemaal verwoord of misschien aanvaard kan worden, zo aan te kleden dat ze aanvaardbaar wordt. Maar als je naar de werkelijkheid kijkt, dan kun je zeggen: De hogere kracht is spreken in elke mens, leven in elke mens. Ze is rond elke mens aanwezig. De liefde van God, die je probeert te verdienen, is een feit alleen al door je bestaan, door je leven, door je verbondenheid met de gehele kosmos. Geen Schepper kan zijn schepping ontkennen zonder zichzelf gelijktijdig te verloochenen.

Wanneer wij bang zijn en wij geven onze angsten gestalte - of dat nu een duivel is of dat we er iets anders van maken - in feite doen we niets anders dan onze angsten aankleden en ze daardoor een beetje buiten onszelf zetten. Dan kunnen we denken, dat de strijd buiten ons plaatsvindt, maar waar is dat niet. De strijd tussen goed en kwaad speelt zich in onszelf af. De strijd van Armageddon, de veldslag tussen Gog en Magog speelt zich voortdurend in elke mens af. Het Laatste Oordeel wordt elk ogenblik gesproken.

Wij kunnen de dingen wegschuiven. Wij kunnen ze buiten ons zetten dank zij het menselijk geloof dat ook in bepaalde geestelijke sferen nog lange tijd behouden kan blijven. Maar de werkelijkheid zijn wij zelf en de enige werkelijkheid die onveranderlijk blijkt te bestaan - of wij geloven of niet - is onze verbondenheid met de bron waaruit wij voortkomen.

VERTROUWEN.

Vertrouwen is een aanvaarden dat niet vraagt.

Vertrouwen is niet, zoals men vaak denkt: aannemen dat een ander zich aan voorwaarden houdt. Vertrouwen is een aanvaarden van het wezen van de ander in de overtuiging dat daardoor geen verkeerde dingen kunnen gebeuren.

Wanneer wij op God vertrouwen, dan moeten we ook vertrouwen dat, wanneer wij in de moeilijkheden zitten, wij eruit komen.

Wanneer wij op een medemens vertrouwen, dan moeten wij vertrouwen dat die mens volgens zijn aard zal handelen, niet dat hij bepaalde dingen zal doen, want dan hebben wij het mis.

Vertrouwen is onze eigen benadering van het leven, van de wereld, van de kosmos. Daarom is vertrouwen belangrijk. Niet omdat een ander te vertrouwen is, want dat weet u niet, maar omdat het vertrouwen dat u heeft op zichzelf een beleving en een aanvaarding mogelijk maakt van de kosmos waardoor zijn volle betekenis voor u steeds weer op een positieve manier tot uiting komt.

Houdt u niet bezig met een beschaamd vertrouwen, want uw vertrouwen kan niet werkelijk beschaamd worden. Slechts uw dromen kunnen beschaamd worden, niet uw vertrouwen.

Vertrouw op uzelf, want u bent deel van een goddelijk geheel. U kunt daaraan niet ontkomen. Waarom zoudt u zich dan druk bezighouden met anderen?

Vertrouw op uzelf en vertrouw op uw God. Als u het leven lief kunt hebben, dan kun u ook aannemen dat de kracht waaruit u voortkomt u en het leven zal liefhebben. Want de grootste krachten kunnen niet minder zijn dan de kleine. Daarom zou ik zeggen:

Vertrouw op uzelf. Vertrouw op de kracht die in u leeft. Vertrouw, dat de wereld zinvol is. Vertrouw, dat het leven meer is dan wat u toevallig weet.

Als u dit vertrouwen gebruikt om de volheid van een bestaan beter te ervaren, dan zult u weten dat vertrouwen de eerste stap is naar beseffen.

Het vertrouwen, dat wordt beschaamd, komt voort uit een vertrouwen dat volgens het eigen besef ten onrechte is gegeven. Dus, begin bij uzelf, dan komt de rest vanzelf.

:--:--:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

KRACHT IN WERKING.

Wanneer we ons bezig houden met de kosmische kracht, dan kunnen we stellen: deze kracht is overal aanwezig en kan in vele verschillende vormen in verschijning treden. Bewustzijn, denken evenals stoffelijke structuren zijn in staat de kwaliteit van deze energie te veranderen, naar denkbeelden hebben zeker op de werking daarvan een bijzonder grote inwerking. Hoe moeten we ons dat voorstellen?

Wel, laten we het heel eenvoudig doen. U tekent met een potlood symbolen voor een batterijtje of voor een wisselstroombron met eventueel het voltage er netjes bij vermeld; het is altijd beter als je dat doet. U tekent verder een circuitje met een schakelaartje ertussen dat openstaat en twee puntjes. Op die puntjes sluit u nu heel voorzichtig op de tekening met een paar draadjes een lampje aan. Nu trekt u het streepje door tot bij de open schakelaaren het lampje brandt! Een klein mirakel misschien, maar het is er toch wel een. Dit is meermalen gedemonstreerd. Het kan. Wat zijn de oorzaken ervan?

De symbolen die worden gebruikt zijn symbolen die je moet kennen. Je moet dus eerst zeker weten: zo teken ik een batterij, zo teken ik een wisselstroombron enz. Symbolen worden vertaald in werkelijkheid. Ze zijn een voorstelling van iets wat werkelijk bestaat. In de gedachte bestaat dus dat gehele circuit, inclusief de krachtbron, werkelijk. Als je je daarop concentreert, dan werkt het geheel alsof het echt zou zijn, dus gemaakt met de bekende draadjes en schakelaartjes en al wat daarbij hoort. Als ik nu een lampje daarop aansluit, dan staat volgens mijn besef een bepaalde elektrische spanning op die twee uiterste puntjes waar ik die aansluiting van het lampje heb gemaakt. En als mijn concentratie sterk genoeg is, dan vorm ik eenvoudig de kosmische kracht, die overal rond mij aanwezig is, om tot een elektrische energie die beantwoordt aan al datgene wat ik in het schemaatje heb vastgelegd.

De mensen denken altijd dat het erg moeilijk is om met kosmische kracht te werken. De inwerking van kosmische kracht op materie zal wel bestaan, maar kan dat nu echt, zeggen ze dan. Het antwoord is heel eenvoudig: op het ogenblik, dat er een gedachtenbeeld (dat is eigenlijk een soort lens met een brandpunt) bestaat zo sterk, dat de kosmische kracht hierdoor haar verschijningsvorm verandert, is alles mogelijk.

Misschien heeft u zich wel eens afgevraagd waarom de duivel, toen hij Jezus bekoorde op de berg tegen hem zei: Je hebt honger. Zeg, dat die stenen brood worden en ze zullen brood zijn. Dat klinkt als een onmogelijke uitdaging. De predikant zegt dan: Ja, maar hij was Jezus. Hij kon dat wel, maar hij deed het niet.

In feite is alle materie niets anders dan kracht, maar in een bepaalde reeks verhoudingen opgebouwd uit deeltjes (op zich een besloten krachtveld) die wij materie noemen, en wel de kleinste deeltjes ervan.

Als je een steen neemt en je gaat die chemisch ontleden, dan kun je daar nooit brood van maken. Als je hem moleculair ontleeft, gaat dat ook nog niet zo gemakkelijk. Maar als je een beeld hebt van brood waarin bepaalde kwaliteiten van brood volledig zijn uitgedrukt, dan kun je zeggen: die steen is brood. Wat zeg je dan in feite? Die steen is ontbonden in zijn bestanddelen,

dus in energie. In de plaats daarvan treedt een andere materievorm in verschijning en dan wordt het brood.

Er zijn zoveel van die verhalen. Er is een verhaal van een uitgeputte reiziger op een berg. Hij komt een ingewijde tegen. Deze ziet dat de man niets te eten heeft en zegt: "Je moet je toch een beetje versterken!" "Ik heb niets," antwoordt de ander. "Ik heb ook niets bij mij," zegt de ingewijde, "maar neem wat sjampa" (een mengsel van vlees, meel en nog wat) en hij wijst op een rotssteen. De reiziger gaat daar naartoe en haalt er inderdaad een zakvol sjampa uit. De ander zegt dan: "Nu kun je, als je wat hebt gegeten en gerust wel weer verder gaan." Daarop verdwijnt hij. De reiziger wilde daarna nog wat sjampa uit de rots halen, maar dat kon niet meer; het was weer ' rots geworden.

Ook hier weer: de voorstelling, die wij hebben van de dingen is bepalend voor de waarde die ze voor ons hebben en voor de reactie die ze ten aanzien van ons vertonen. Dan gaat het er niet om dat die ingewijde sterk genoeg is om sjampa te maken. Zodra die man het in zijn zak heeft, denkt hij: dat is voedsel. Maar hij denkt niet: die rots is sjampa en dus zal de rots rots zijn op het ogenblik dat dat binnengedrongen patroon verdwijnt. U zult zich afvragen waarom, want het zou net zo goed zo kunnen blijven.

Er bestaan een paar regels voor, die in het kort hierop neerkomen:

Er is een algemene wereldvoorstelling. Daarin gelden bepaalde regels als vaste wetten, vaste normen. Zolang die gemeenschappelijke voorstelling bestaat, zal alles beantwoorden aan deze normen, tenzij iemand sterk genoeg is om tijdelijk een enkel deel van deze opgelegde dwang af te zonderen. Hier zitten wetten achter. De eerste wet is deze:

Kracht zal altijd in verschijning treden in de vorm die voor haar op dit moment de eenvoudigste is. Zoals water altijd de weg zoekt langs welke het door de zwaartekracht het gemakkelijkst bewogen wordt en zoals electriciteit altijd de weg van de minste weerstand kiest (wat trouwens mensen ook doen). Daardoor zal alle kracht de eenvoudigste weg volgen. Wat meer is, ze zal altijd, wanneer een tijdelijk obstakel is opgetreden, terugkeren tot diezelfde weg.

De vastheid en waarde van materie is afhankelijk van het bestaan van een gedachtenbeeld (matrix). Zolang dit gedachtenbeeld de eenvoudigste weg vormt, zal de kracht op deze wijze in verschijning treden. Op het ogenblik, dat een ander denkbeeld of een andere invloed ontstaat waardoor die kracht zich eenvoudiger kan uiten zonder haar aard te verloochenen, zal ze deze weg kiezen. Daarom is materie veranderlijk en kan de geest, de kracht van de geest en het denkbeeld de waarde, de betekenis, maar ook de structuur van materie veranderen en aanpassen, zelfs als dit niet redelijk verklaarbaar is. Ik zie u allen al bezig om van die beschimmelde korst brood een vers kadetje te maken. Als u denkt die korst brood te zien, dan lukt het al niet. Als u daar een vers kadetje ziet, dan ontstaat het. Dit is voor degenen die het al te praktisch op de proef willen stellen. Het eerste proefje met de symbolen kunt u wel doen. Daarmee heeft u kans op aardige resultaten.

Wat is eigenlijk voor ons materie?

Materie is stof, materiaal dat aan bepaalde waarden beantwoordt. Je kunt niet zeggen: het moet ondoordringbaar zijn. Gas is ook materie, maar het is wel doordringbaar. Water en andere vloeistoffen dito. Materie is iets wat aan bepaalde voorwaarden moet beantwoorden. Dat is een denkbeeld. Naarmate ik sterker denk dat iets zo is, maak ik het voor mijzelf meer waar. Als ik nu sterk genoeg ben om anderen te betrekken in datzelfde denken, dan zullen ook zij die veranderingen ervaren. Voor hen zijn die veranderingen dan wonderen. Dus: de kosmische kracht kan alles, mits er een aanleiding is.

Hoe scheppen we een aanleiding?

Elke mens heeft een hoeveelheid energie, die hij zichzelf toekent als levenskracht. In hoeverre dit juist is, doet niet ter zake, want zijn gedachte bepaalt de hoeveelheid kosmische kracht die hij kan omzetten in levenskracht. Als zodanig beschikt hij dus over datgene wat hij zich voorstelt te bezitten. Pas op het ogenblik, dat zijn bewustzijn om welke reden dan ook uitvalt - al is het maar voor een kort ogenblik - kunnen andere situaties en omstandigheden

ontstaan. Dan is het dus zo, dat materie eigenlijk heel sterk gebonden is aan een bepaald vormbeeld of structuurbeeld. Het typerende is nu dat, als wij stoffen laten uitkristalliseren, wij zien dat die stoffen meestal een mathematische structuur hebben. Dat wil zeggen: ze hebben vaste lijnenstelsels die zich wel in vele verschillende samenstellingen kunnen herhalen, maar waardoor de lijnvoering van elk kleinste deel op zich niet wordt aangetast. Want materie is niets anders dan een kristallisatieproces van kracht. Als wij krachten differentiëren, dan zullen als gevolg daarvan ook verschillende materiële omstandigheden tot stand komen.

Als ik aan een bepaald deel van materie een energie toeken die het niet feitelijk bezit, maar ik doe dit zeer intens en volledig, dan zal hierdoor deze materie gaan reageren volgens mijn denkbeeld en wel langere tijd en juist naarmate mijn concentratie daarop groter was.

Materie denkt zelf niet. Daarom kan een opgelegde gedachte de waarde, de betekenis, maar ook de uitstraling de energieverhouding van materie veranderen.

Een van de grootste geheimen van de alchemie is het maken van goud. Denk niet, dat ik u een recept daarvoor zal geven. Wat u nodig heeft, is in de eerste plaats een materiaal waarvan u gelooft dat het goud kan worden. De keuze voor een bepaald materiaal is dus eigenlijk meer afhankelijk van de menselijke voorstelling (de tafel van de elementen) dan van een feit.

In de tweede plaats: u heeft een agens of reagens nodig; iets wat zelf een actie tot stand brengt of wat door zijn reactie een actie afdwingt.

Als we nu horen dat alchemisten (John Dee b.v.) daarvoor poedertjes gebruiken (men spreekt wel van het rode en het witte poeder. Hij noemt het heel plechtig sulfer in verschillende betekenissen), dan is ook hier geen sprake van iets wat die verandering zelf tot stand brengt. Wat er eigenlijk gebeurt is dat ik door het gebruik van deze materialen een zo grote concentratie en verzekerdheid opwek, dat het onedele metaal edel zal worden. Daarmee leg ik iets op aan het aanwezige materiaal dat hierdoorinderdaad zal veranderen. Wanneer die verandering energie vergt, zal heel vaak een deel van de energie uit de massa van het veranderde metaal komen.

We kunnen het ook anders doen. Als wij met planten praten, dan zijn we eigenlijk gek, want planten luisteren niet. Maar wat blijkt nu? Als wij tegen planten praten, dan gaan ze veel beter groeien en bloeien. Het lijkt onzinnig en toch gebeurt het. Waarom? Omdat ons spreken eigenlijk niets anders is dan het vormen van gedachten en het uiting geven aan denkbeelden die in ons bestaan. Een denkbeeld dat in ons bestaat wordt overgenomen door de aura; een deel van de kosmische energie dat wij als getransformeerd voortdurend rond ons dragen. De aura brengt op haar beurt die afstemming over op de plant. De plant waartegen ik heb gepraat, zal beter groeien en bloeien dan de plant waartegen ik het niet deed.

De wet? Alweer: het denkbeeld is in staat energieverhoudingen te wijzigen en daardoor onwaarschijnlijke feiten mogelijk te maken.

U denkt waarschijnlijk: mirakelen zijn toch echte wonderen. Maar kan iets een wonder zijn, als het aan een wet gehoorzaamt of als het behoort tot een wetmatigheid?

Er zijn wetten die ons beperken. Bijvoorbeeld: ik kan nooit méér energie uitstralen dan de energie die ik op dit moment besef te bezitten. Ook een beroep op andere krachten is hierbij van geen belang, tenzij ik mij zozeer met die andere kracht verbonden voel, dat ik mijn concept van de mogelijkheid om kracht te gebruiken aanmerkelijk uitbreid.

Het totaal van alle energieën rond mij zal voortdurend van vorm veranderen, omdat alle energie probeert in zich de wet van gelijkblijvende velden in stand te houden. Het probeert zichzelf in evenwicht te houden en daarbij zijn eigen geaardheid zo goed mogelijk te bewaren. De veranderingen die optreden in de aard van de energie zijn dus in feite een poging om haar eigen totale structuur en waarde zo goed mogelijk te behouden. Als ik het zo bekijk, dan is een verandering die rond mij optreedt - b.v. als gevolg van de invloed van planeten, van geesten of van wat dan ook - op zich geen verandering van mogelijkheden, maar wel van de vorm waarin die mogelijk-

heid nu voor mij bestaat. Theoretisch kan ik alles mogelijk maken. Maar naarmate de verschijningsvorm van energie dichter ligt bij het voor mij denkbare en aanvaardbare, zal ze voor mij meer hanteerbaar worden. Ik zal haar dus ook juister en vollediger kunnen gebruiken.

Als je nu hoort van al die wonderen die er gedaan zijn zoals doden opwekken e.d., dan vraag je je af: kan dat? Als iemand werkelijk dood is, kan dat niet. Je kunt wel het lichaam laten leven, maar wat je niet kunt doen, is daarin het persoonsbesef, dat er eens in bestond, volledig terugbrengen. Anders gezegd: de band tussen de geest en de stof is niet door een mens te herstellen. Wat ik echter wel kan doen, is iemand die al onderweg is terugroepen. Op het ogenblik, dat ik het besef van "anders bestaan" kan onderbreken bij iemand die stervende is, zal hij weer tot bewustzijn komen. Hij zal dus weer het stoffelijke levensproces als reëel aanvaarden. Op dat ogenblik - maar niet eerder - zal ik ook in staat zijn om hem levensenergie over te dragen en hem daarmee de mogelijkheid te geven om zeer snel te genezen.

Nu zijn dat allemaal dingen die ver van de werkelijkheid, zoals een mens die ziet, liggen. Laat ons proberen een paar van die wondergenezingen - of die nu door Jezus zijn gedaan of door anderen - onder de loep te nemen. Laat ons eens kijken wat er in feite aan de hand is.

Een verlamde wordt door een luik naar beneden gelaten in een huis waar Jezus ligt te rusten. Iedereen is verontwaardigd behalve Jezus zelf. Hij beschouwt de man waarop hij zegt: "Uw zonden zijn u vergeven. Neem uw bed op en ga heen."

Hoe komt Jezus daartoe? Dan moet u eerst begrijpen wat er aan de hand is. Die man heeft kennelijk een schuldbesef, een zonde: ik ben schuldig. Die schuld op zichzelf behoeft niet echt te zijn. Als de man maar denkt dat hij schuldig is, dan is dat voldoende. Door dit schuldbesef komt hij tot een lichamelijke situatie die voor hem onaanvaardbaar is. Hij verandert dus zijn lichamelijke verhouding met de wereld om daardoor a.h.w. dit besef van schuld op de een of andere manier in evenwicht te brengen, om het uit te blussen. Dat moet een geval zijn geweest van hysterische verlamming. Maar dan is ook duidelijk waarom Jezus kan zeggen met dat overwicht: "Uw zonden zijn u vergeven." Hij wist het schuldbesef bij die mens uit. De daarop volgende uitspraak is dan ook duidelijk: "Neem uw bed op en ga heen." Die man kan daar natuurlijk niet blijven, dat voelt hij zelf ook wel. Maar wat moet hij doen? Hij is nu niet schuldig meer en het bevel brengt hem ertoe te reageren alsof hij nu niet meer verlamd zou zijn. Het beeld van de verlamming is uit zijn besef verdwenen. Daardoor krijgt hij voldoende beheersing om - waarschijnlijk wankelend, hij zal niet onmiddellijk gedanst hebben - het vertrek te verlaten. Een heel eenvoudig verschijnsel.

Er zijn ook wondergenezers. In Engeland zijn er The Spirit Healers, de Gebedsgenezers enz. Als we kijken wat daar gebeurt, dan moeten we ons dit goed realiseren:

Er is een menigte aanwezig. Die menigte wordt langzamerhand zo opgezweept dat ze een wonder verwacht. Anders gezegd: de gehele mentaliteit in de omgeving en de concentratie gericht op de predikant en degene met wie hij in contact staat eventueel zijn zodanig, dat de wetten van het logische en het normale voor de aanwezigen niet bestaan. Dan is het wel duidelijk dat alles wat direct of indirect een psychische oorzaak heeft daardoor zonder meer uitgeschakeld kan worden. Het besef van de kwaal kan worden veranderd en daarmee dus ook het gedrag.

Maar er gebeuren ook wel dingen waarvoor men geen verklaring heeft. Neem b.v. iemand die arthritis heeft (gewrichtsrheuma); dikke knobbels en vergroeide gewrichten. Dat kan men met een denkbeeld alleen niet losmaken. Maar we hebben net al gezegd dat het denkbeeld sterker is dan de materie. Als we dat nu even doorvoeren: op het ogenblik, dat deze mens hoort "u bent genezen" en die suggestie volledig aanvaardt, is hij uit zijn eigen besef niet meer ziek. Maar er zit ook een menigte mensen om hem heen die zeggen: Ja, het is waar, hij is genezen. Maar genezen betekent ook dat de vergroeide botten loskomen, dat de kalkuitwassen daaruit verdwijnen, dat de spieren - al is het beperkt - een normale reactiemogelijkheid krijgen. Dan kun je zeggen: Sta op en gooi je krukken maar weg. Kom naar uit die stoel. En dan gaat het.

Er is een punt bij dat ik hier even wil vermelden. Ik vind het een heel treurig feit. Als je niet wordt genezen bij een gebedsgenezing, dan is dat je eigen schuld; je bent te zondig. Daardoor maken ze iemand, die niet helemaal het idee "ik genees" kan aanvaarden onder die voorwaarden, eigenlijk schuldig daaraan en men belast hem met een psychische pressie waardoor de ziekte eerder erger dan beter zal worden. Dat is natuurlijk onaanvaardbaar. Dit moet u ook nooit doen. U moet nooit zeggen: Als je niet geneest, is het je eigen schuld. U moet zeggen: Als je de kracht kunt aanvaarden, zul je genezen.

De wet die hier werkt: Op het ogenblik, dat een denkbeeld door velen met een vaste overtuiging wordt uitgestraald, zal elke eenling binnen die menigte die het denkbeeld wenst te aanvaarden, ertoe worden gebracht zijn eigen denken te staken. Hij wordt tijdelijk "gedacht" door de omgeving. Op dat ogenblik heeft hij deel aan de volledige kracht en uitstraling van de omgeving. Naarmate deze zuiverder en beter is, zijn meer verwonderlijke resultaten denkbaar.

Er zijn natuurlijk wel dingen bij die u kunt gebruiken als mens. Want als we proberen de wetten te leren kennen die achter de wonderen schuilen, dan moeten we ook leren wonderen te doen. Het één zonder het ander is niet mogelijk. Ik stel nu het volgende als mogelijke proef voor uzelf.

Als u te maken heeft met een zieke, maar evengoed met iemand die psychisch op de een of andere manier in de war of gestoord is, concentreer u zo sterk als u kunt en met volledige overtuiging (probeer die op te brengen) op b.v. genezing of op een helderder en ander inzicht. U zult ontdekken dat, zodra u sterker bent dan de invloed van de persoon zelf, deze verandert en wel zo snel dat het inderdaad een wonder kan heten.

Een ander proces dat minder miraculeus lijkt en dat voor u ook bruikbaar is: Wanneer iemand zich door lichamelijk letsel of iets dergelijks in een ziekenhuis bevindt en u wilt de genezing bespoedigen, dan moet u proberen u die genezing als een onmiddellijk continu proces voor te stellen waarbij zonder pauze de opbouw voortgaat. U zult merken, dat een beenbreuk b.v., die normalerwijs 2 weken vergt, binnen ongeveer 3 dagen reeds een zodanige vergroeiende vergrendeling vertoont dat binnen een week de breuk in feite hersteld is. Het is natuurlijk erg lastig als u nog loopgips heeft en de dokter wil het er niet afhalen. Deze proeven zijn direct te nemen.

Het zelfde geldt voor patienten die na operaties genezen. Patienten die bepaalde lichamelijke kwalen hebben waarvan u een duidelijk beeld heeft. Als u zich een genezingsproces voorstelt (echter versneld zoals men een film versneld) en u projecteert dit met alle kracht en volledige inzet en overtuiging op de persoon in kwestie, dan wordt het genezingsproces inderdaad en onverklaarbaar bespoedigd. Dit zijn kleine wonderen die u zelf kunt doen. Neem er maar eens een proef mee.

Natuurlijk zijn er nog meer dingen.

Materie. Er zijn zoveel dingen die materie zijn. We hebben het nu gehad over de mens met zijn stoffelijke zaken. Als u een pot breekt, dan kunt u theoretisch de scherven beschouwen en gelijktijdig het juiste beeld van de pot u weer voorstellen. Dan herontstaat ze en zonder breuk. Ik neem niet aan, dat er velen onder u zijn die dat zullen kunnen doen. Maar het kan wel voorkomen dat u bezig bent een gebroken souvenir te lijmen. Stel u voor, wanneer u bezig bent met lijmen, dat het voorwerp weer heel is. Concentreer u daarop. U zult zien, dat u veel vlugger werkt en dat de schade minder zichtbaar is dan u ooit had gedacht. Het is beter dan het bepaalde merk lijm, want je ziet er inderdaad geen barst van.

Een dergelijke proef kunt u natuurlijk ook nemen met andere voorwerpen. U heeft te maken met een machine, de stofzuiger b.v. Dat apparaat doet het even niet. Als daarin iets doorgebrand is, kunt u dat meestal niet zonder meer in orde maken. Maar als het een betrekkelijk kleine schade is, u concentreert zich daarop en u geeft met volle inzet van kracht een trap daartegen, omdat u de normale toestand verwacht, dan zult u tot uw verbazing zien dat het ding na die trap begint te werken, terwijl het met een schroevendraaier

helemaal niet zo gemakkelijk leek. Dit zijn nu de kleine wonderen van het leven.

Wanneer iets kapot is en je weet niet hoe het in elkaar zit of wat er aan mankeert, stel je voor dat het heel is en probeer dan gewoon, laat je handen hun weg naar vinden, te demonteren en later om de toestand weer te herstellen te monteren. Heel vaak zul je op die manier zonder voldoende technische kennis toch een oplossing vinden. Het is niet altijd technisch juist, dat zeg ik erbij, maar het herstelt zeer zeker de functionaliteit van het apparaat in kwestie. Hier heeft u in het huishouden wel wat aan.

Een methode om materie te beïnvloeden is ongetwijfeld ook het z.g. "laden" van materie. U heeft allen wel gehoord van gemagnetiseerd water. Wat is daarmee aan de hand? Door een sterk denkbeeld en een besef van eigen kracht - terecht of ten onrechte - heeft de magnetiseur het water geladen met een bepaalde kracht. U aanvaardt dat die kracht nu er in zit. Dientengevolge zal kracht, eventueel werkelijk in het water gebracht, door u worden geabsorbeerd en vrij gemaakt. Als die kracht er niet werkelijk in is, dan zult u zich toch instellen op het ontvangen van een dergelijke kracht en die uit de u omringende kosmos vrijmaken. Het werkt.

Maar als u dat kunt doen, waarom zouden dan al die amuletten e.d. waar-deloos zijn? Er zijn mensen die zeggen: Dat is allemaal bijgeloof. Deze steen heeft een kwade uitstraling en die steen een goede. Dit voorwerp geeft bescherming en dat voorwerp is juist weer gevaarlijk. Maar er zit wel degelijk iets in. Want als u materie met gedachtenkracht kunt laden en vooral als u dan ook nog kenbaar kunt maken dat ze met die kracht is geladen - op welke wijze dan ook - dan zult u hierdoor inderdaad de uitwerking overbrengen in elke verandering van sfeer daaromheen. Blijft u steeds hetzelfde, dan ageert zoiets niet. Maar gaat het van persoon tot persoon over, dan begint het voorwerp plotseling te werken. Vandaar ook dat men zegt, dat een vloek-zegel nooit gevaarlijk is voor hem die de vloek erin heeft gelegd. Dat is duidelijk, want voor die persoon is het een kracht, die hij er zelf heeft ingelegd. Die kracht is dus deel van een evenwicht dat ook in de aura van de persoon in kwestie bestaat. Maar nu komt een anders afgestemde aura ermee in contact en plotseling begint de materie zich te ontladen. Vloek-zegel, amuletten e.d. kunnen wel degelijk een reële betekenis hebben.

Dan zijn er in de kosmos ook andere dingen dan alleen maar materie. De kosmische kracht is in elke wereld aanwezig. Deze oerkracht vindt u van de hoogste geestelijke wereld tot de laagste. U vindt haar in elke stoffelijke en halfstoffelijke wereld. Dat wil zeggen, dat de werking van die kracht overal gelijktijdig en gelijksoortig zou kunnen optreden. Zou kunnen optreden. Het is niet gezegd dat ze het doet, maar ze kan.

Op het ogenblik, dat een kracht is afgestemd op meer dan één wereld, zal een ieder die met die kracht in aanraking komt worden afgestemd op meer dan één wereld. Zo kan men van voorwerpen, maar ook van bepaalde plaatsen door een voldoende sterke instraling bruggen maken naar een andere wereld. Niet dat iemand daar stoffelijk overheen kan gaan, maar op die plaats zal hij b.v. contact kunnen hebben met geesten uit een bepaalde sfeer. Hij zal energieën ondergaan die behoren tot een bepaalde lichtsfeer. Hij zal misschien in contact worden gebracht met een deel van een kosmisch bewustzijn of met een deel van een menselijk bovenbewustzijn. Deze mogelijkheden bestaan. U zult vragen: hoe maak je nu zoiets?

Allereerst is absolute concentratie noodzakelijk. Alles wat tot die concentratie kan bijdragen is dus van belang. Als u, zoals in bepaalde vormen van magie, volledige rituelen gebruikt, dan hebben ze alleen waarde als concentratiemiddel, als een zelfsuggestie waarmee u langzamerhand een vervreending van de menselijke werkelijkheid en redelijkheid opbouwt. Kunt u dat bereiken alleen door het eenvoudig te aanvaarden, dan is het resultaat precies hetzelfde. Maar ik moet de kracht overdragen. Hoe kan ik dat doen?

Elke handeling, die voor mij het overdragen van de kracht duidelijk genoeg symboliseert, is bruikbaar. Ik kan dus eenvoudig instralen. Ik kan ook schrijven. Ik kan misschien iets ingriffen. Ik kan iets besmeren met olie of

met iets anders. In al deze gevallen is de handeling op zichzelf zinloos, maar het symbool dat zij vormt is de aanleiding voor een zeer sterke concentratie van de door mij bedoelde kracht in het betreffende voorwerp. Wat meer is, als ik die kracht een in zichzelf besloten veld maak, dan is het mij zelfs mogelijk te bepalen door welke invloeden of onder welke omstandigheden de kracht, behouden in het voorwerp, wordt geactiveerd.

Bij een amulet is het zo, dat iemand die het draagt erin gelooft. De energie, die daarin zit, heeft eigenlijk dus niet zo groot te zijn. Ze moet eenvoudig de mens op het ogenblik, dat er een omstandigheid ontstaat die strijdig is met hetgeen de amulet zegt te bereiken, bewust maken van het amulet en van de kracht. Een lichte prikkeling, een lichte warmte uitstraling gaat er vaak mee gepaard, maar lang niet altijd.

Wanneer het denkbeeld in de mens sterk is, zal hij alle noodzakelijke kracht om de verschijnselen en de omstandigheden te veranderen putten uit de omgeving. Maar let wel, het is niet voldoende te denken: ik ben onkwetsbaar. Dat werkt namelijk niet. U kunt wel denken: er is in mij een kracht, die alle andere krachten zal absorberen zodra ze voor mij schadelijk worden. Kunt u dat denkbeeld opbrengen, dan bent u nu minder kwetsbaar. Dan zullen alleen die dingen, waarvan u gelooft ze niet te kunnen tegenhouden, u nog kunnen treffen. Beheersing van de materie is mogelijk.

Als u iemand wilt helpen, neem een voorwerp of bij voorkeur twee identieke voorwerpen. U straalt die in met een bepaalde intentie. Later zegt u tegen uzelf: ik heb die persoon het ene voorwerpje gegeven, hier heb ik het andere. Daarop ga ik mij concentreren: dat gebeurt er. En dan gebeurt er eigenlijk niets, maar het andere voorwerpje (voor u identiek) begint te stralen en verandert daarmee de toestand in de aura van de betrokken persoon. Daardoor kan het werkingen, transformaties van kosmische kracht e.d. tot stand brengen. Hier is dus alleen zeer intense en met volledige overtuiging gedane concentratie op het overdragen of inbrengen van krachten in voorwerpen noodzakelijk. Daarna is het proces bijna automatisch.

Wilt u het nog anders doen, dan geef ik u hier nog een paar eenvoudige voorbeelden:

Elke plant heeft levenskracht. Dieren ook, maar dat wordt ingewikkelder. Als u iemand een bepaalde sfeer in huis wilt geven, dan kunt u zich op een plant concentreren. U moet dan wel dit goed onthouden: Deze concentratie moet tenminste één rustperiode van de plant (bij voorkeur wanneer het donker is) en één voedingsperiode van de plant (aanwezigheid van voedsel plus zonlicht) bevatten. U zult dus die oefening een paar keren moeten doen; aansluitend wordt het wel moeilijk. Als u aan de concentratie een bepaald gevoel verbindt, dan kunt u dit zonder meer via die plant overdragen aan de gehele omgeving. Zolang de plant leeft, zal deze vanuit zichzelf een uitstraling voortbrengen die de sfeer in de plaats waar ze zich bevindt en daarbij ook de reactie van de mensen in die omgeving veranderen. Dit is eenvoudig genoeg op de proef te stellen.

Ik zou u de raad willen geven om dat eens te proberen. Op deze manier kunt u een paar kleine wonderen doen. Naarmate u meer zelfvertrouwen heeft, zult u ongetwijfeld grotere taken op u willen nemen, totdat u beseft: ik heb eigenlijk al die dingen niet nodig, als ik in mijn denken voldoende geconcentreerd werk. De gedachte is de matrix. In die matrix kan elke kracht worden omgezet in elke andere kracht. Elke kracht op zichzelf heeft op de materie een zodanige invloed, dat zelfs de structuur van de materie daardoor kan worden veranderd of aangetast.

Ik ga u nu twee andere invloeden voorleggen waarbij de werking van de kosmische kracht in de materie een rol speelt.

Elke omstandigheid van gevaar is in feite een versneld optredende disharmonie. Indien ik gevaar wil bedwingen, moet ik dus het disharmonische aspect zoveel mogelijk terugdringen. Het volgende kunt u doen, als u een voertuig heeft of een voorwerp bij u draagt dat op bepaalde omstandigheden is ingesteld. Als u zegt: Ik neem nu een harmoniserende invloed en u stelt daarbij

verder dat het tijdsbesef wordt versneld (twee factoren die u goed moet overdenken), dan zult u merken dat a u in een gevaarsituatie ziet dat anderen juist reageren zodat een gevaarlijke situatie wordt opgelost, b dat u zelf versneld reageert en dat u daardoor in staat bent situaties eerder en vollediger te overzien dan anders het geval is.

Waarom gevaar? Gevaar is een situatie die samenhangt met stoffelijke structuren en hun onderlinge verhoudingen. Als ik een bepaalde uitstraling heb, dan verander ik de verhouding stoffelijk. Maar die verhouding betekent ook dat het besef, dat zich op de materie concentreert, mee verandert.

Een mens is een stoffelijk wezen. Alle voorwerpen waarmee hij werkt zijn eveneens materie. Verander ik de waarde of de betekenis van een voorwerp -- al is het alleen maar door de uitstraling ervan te wijzigen -- dan betekent dit dat de actie van de mens eveneens wordt beïnvloed. Onthoudt u dit altijd!

Een geestelijke kracht is op zich moeilijk voor te stellen. Wij kunnen echter een symbool vinden voor die kracht. Een mens, die wil werken met de kosmische krachten, zal moeten onthouden dat hij werkt met symbolen. Als u een energie met grote snelheid wilt uitzenden naar een ander, dan is de voorstelling daarvan misschien te vaag. Lukt u dat niet, stel u dan voor dat u een pijl afschiet of met een katapult een steen gooit naar de persoon in kwestie en dat het projectiel doel treft. Deze voorstelling maakt het u mogelijk om met grotere precisie uw energie te richten en veel grotere effecten te bereiken dan anders het geval zou zijn door grotere juistheid en grotere concentratie.

Onthoudt u verder: Elke relatie tussen mens en geest wordt mede bepaald door dezelfde indruk en invloed. Wanneer u een gedachte uitstuurt naar een ander mens, zal die gedachte heel vaak slecht worden ontvangen. Telepathische gevoeligheid heeft de doorsnee-mens wel, maar ze is zelden voldoende. Op het ogenblik, dat u die gedachte echter uitstuurt in de vorm van een voorstelling dat u met die ander spreekt, wordt de verstaanbaarheid van de telepathische impuls veel groter. U kunt bewustzijnsstromen in de mens (dat zijn de halfgeleiders met hun eigenaardige reacties in de grote hersencellen) wel degelijk stimuleren en beïnvloeden, zodat identieke denkbeelden zoals u ze heeft, bij een ander ontstaan, Maar daarvoor moet u dan wel een duidelijk beeld hebben van deze overdracht. Dat krijgt u het gemakkelijkst door in gedachten met de ander te praten.

Dan krijgen we nog een paar wetten die u goed moet onthouden:

1. Elke kracht is gebonden aan de vorm waarin ze in verschijning treedt. Elke kracht, behalve de oorspronkelijke kracht, is in staat de verschijningsvorm van de energie te veranderen, maar niet om het geheel daarvan te veranderen. U kunt dus nooit de hoeveelheid energie veranderen, wel de wijze waarop ze in verschijning treedt.
2. Er is menselijk gezien een ongelimiteerde hoeveelheid kracht beschikbaar, omdat de totale kosmische kracht in haar oervorm altijd aanwezig is en die oervorm altijd mede gemanifesteerd is in elke andere vorm van kracht die aanwezig is. Elke kracht heeft de neiging tot de oervorm terug te gaan op het ogenblik, dat haar bindingen ophouden te bestaan. Dientengevolge zal een beroep op de oerkracht gelijktijdig alle krachten kunnen aanspreken die zich in de materie of in geestelijke sferen meer specifiek hebben gemanifesteerd. Daar waar het niet mogelijk is kracht nauwkeurig aan te spreken, spreek de voorstelling van de oerkracht aan en u zult duidelijk effect bereiken.
3. De gehele kosmos is een evenwicht. Elk evenwicht dat wordt verstoord, herstelt zichzelf. Indien wij van ons uit een evenwichtsverstoring tot stand brengen, zal de compenserende werking in ons plaatsvinden. Ook deze regel moet u onthouden!

Ik hoop, dat u nu iets meer heeft geleerd over de verschillende wetten die achter het mirakel schuilgaan.

N A A M - M A G I E.

Naam-magie, het woord zegt het al, handelt over de naam. De naam is in bepaalde vormen van denken identiek met het wezen. Verander de naam en u verandert het wezen.

De praktijk daarvan is al betrekkelijk oud. We kunnen zelfs nu nog volkeren vinden waar de mensen een z.g. ware naam hebben, die ze nooit openbaar maken. Daarnaast hebben ze een vrienden-naam en dan nog een naam voor algemeen gebruik. Het aardige daarbij is dat ze denken: alleen mijn ware naam geeft mijn wezen weer. Wie die ware naam kent, heeft macht over mij. Is dat waar? Door het denkbeeld natuurlijk wel. Die denkbeelden zijn meestal nogal ingewikkeld.

Ik herinner mij dat men in de christelijke magie (die is er ook) naam-tabellen maakt o.a. de zogenaamde Roter. Dat is een magisch lettervierkant. Daarin komen vier namen voor. Als je die namen op de juiste manier uitslaat, krijg je wat men noemt de goddelijke betekenis van het kruis. Het kruis is in de christelijke denkwijze het machtigste magische wapen dat er bestaat. Dientengevolge is zo'n vierkant eigenlijk hetzelfde als in andere vormen van magie een grootzegel. Het is iets waarmee je kunt dwingen, omdat je het geheim bezit zonder dat je gelijktijdig verdriift omdat je het wapen niet hebt geopend. Kijken we verder, dan komen we tot de conclusie dat de namen altijd een eigen inhoud hebben.

Als u uw eigen naam gaat ontleden, dan ziet u dat ze een bepaalde kwaliteit weergeeft. Er bestaan zelfs registers waarin u dat kunt naslaan. Dan moet u zich eens afvragen, of er iets van die naam klopt.

Nu kan het zijn dat u twee of drie namen heeft. Het typerende is nu, dat de roepnaam de eigenschap weergeeft die u ongetwijfeld heeft ontwikkeld, als u eerst 21 jaar doorleeft heeft. Hoe komt dat?

Namen bestaan uit klanken. Klanken op zichzelf zijn opgebouwd uit wat men noemt primaire trillingen. Een primaire trilling is een klank die b.v. in een chakra voorkomt. "Elk blad van de lotus", zo zegt de ware gelovige, "heeft zijn eigen klank." Dat gaat via a, o en e naar heel ingewikkelde klank-samenstellingen. Elke klank die ik gebruik, activeert een bepaald deel van mijn chakra's. Nu is de naam datgene waarmee ik voortdurend bezig ben. Ik denk aan mijzelf met mijn ware naam. Dus zal ik door die gedachte in mijn chakra's juist die kwaliteiten en eigenschappen ontwikkelen. Dat houdt in, dat ik op een bepaald terrein een beetje voorlijk ben wat ongetwijfeld ook mijn gedrag en mijn belevingen zal beïnvloeden.

Wie niet tevreden is met zijn leven, kan zijn naam veranderen. En dan denken de mensen: dat moeten grote veranderingen zijn. Maar in de naam-magie is het wel voorgekomen dat iemand Jansen heette en zei: Iedereen noemt mij nu eenmaal Jansen, hoe moet ik dat veranderen? Toen zei een magiër: U moet de naam voortaan met twee essen schrijven. Dat vond hij heel vreemd. Maar Jansen met twee essen ging toen aan zichzelf denken als iets anders. Daardoor zagen de mensen in hem ook andere kwaliteiten. Het was ten dele een suggestief proces, maar het werkte.

Als u dat ook wilt nagaan, dan kunt u in uw naam één klank veranderen. Als u dat een tijdje volhoudt, dan zullen de mensen heel anders op u reageren. Dit is overigens psychologisch verklaarbaar. Het hangt daarnaast samen met de basis van de naam-magie, nl. de chakra's.

Een chakra is een geestelijk organisme dat in de aura zetelt. Volgens vele stellingen is het ook een imitatie of een weerkaatsing van wat men de Hemel-Lotus of de eigenschappen van het Hemelse Rijk noemt. Als ik een naam heb, ben ik daardoor afgestemd op bepaalde kwaliteiten van de hemel. Wat dat betreft zijn er ook de z.g. helse namen. Neem b.v. Beleal. Een naam van een wezen dat onder die naam eigenlijk niet eens bestaat. Toch is het Be-le-al, en dat betekent dat er een beroep wordt gedaan op vooral twee factoren uit

het laagste chakra en daarbij bepaalde gevoelschakra's in balans worden gebracht. Het resultaat is inderdaad iemand, die amoreel wordt beschouwd vanuit het standpunt van anderen. Die amoraliteit vinden we dan terug in de klanken, maar ook in de naam en vreemd genoeg in de kwaliteiten die aan het wezen in kwestie worden toegeschreven.

Namen zijn dus altijd samenstellingen. Nu is het ook nog belangrijk waar de nadruk op ligt. Als je b.v. Kàrel hebt, dan heb je iets anders dan Karèl. Dat kunt u zelfs volgen, want u denkt onmiddellijk aan twee verschillende personen. De nadruk die ik leg op de klank geeft namelijk aan waar ik de grootste stimulus van mijn aura leg. Door nu op de juiste wijze een naam uit te spreken kom ik tot het uitstralen en ontvangen van krachten op één bepaald terrein. Het aardige is, dat je dat ook aantreft in vele magische formules.

In magische formules komen klanksamenstellingen voor die schijnbaar namen zijn waarvan je niet weet waar ze bijhoren, b.v. Ila-Ho-El. Dat is een hoge klank, zoals dat heet. In feite geef je daarmee een werking aan. El is inderdaad licht. Ila is een instelling van het laagste chakra (dat gaat tot het kruin-chakra toe, want elke eigenschap wordt steeds weer herhaald). Ho behoort tot het hart-chakra; het is dus een emotie. Wie deze naam op de juiste manier gebruikt, ervaart een wisselwerking met het hogere licht op emotionele basis en kan daardoor enorm worden gestuwd.

Omdat men hier en daar een beetje op de hoogte is gekomen van die dingen, heeft men geprobeerd de namen zo te vormen, dat ze een zekere betekenis hebben ook in dit kosmisch alfabet. Het verst zijn daarmee de chinezen en soortgelijke volkeren gekomen. Het klinkt u waarschijnlijk vreemd in de oren, maar heeft u wel eens een chinees horen praten? Hij kakelt zo. Dat gaat: ù à, ù à. Dat komt omdat men daar zelfs ook nog de toonhoogte gebruikt waardoor de klankwaarde plus de klankvorm samen nog bijzonder sterk kunnen aanspreken op kwaliteiten in de mens. Nu kunt u zeggen: dat helpt misschien niet veel, maar schaden doet het niet.

In de oorspronkelijke chinese magie werd een naam vaak gekozen niet om zijn betekenis, maar om zijn klankwaarde, zijn zangwaarde zou je haast zeggen. Want, zei men, daardoor wordt deze mens afgestemd op de hogere krachten. Nu zijn er altijd mensen die denken dat zij een wonder doen, als ze een paard een ezel noemen. Wie de ezel is in dit geval, kunt u zelf uitmaken. Je kunt nooit een naam geven die niet werkelijk past bij de persoon. Dat wil zeggen: je kunt de naam alleen geven op grond van eigenschappen welke in die persoon aanwezig zijn.

Dit is een tijdlang heel sterk geweest in de noordelijke delen van wat men tegenwoordig India noemt en zelfs Oost-Pakistan. Daar werden horoscopen gemaakt op grond waarvan de naam werd geïmponeerd. Die naam was dan de eigenaam. Er kwamen dan roepnamen bij die men zelf koos, maar de hoofdnaam, de specifieke naam (de afstemming daarop werd het kind ook regelmatig bijgebracht) was een naam die een kosmische betekenis had. Het was alsof de horoscoop in zijn gunstigste aspecten werd herhaald in de naam. Men geloofde inderdaad dat men daardoor het lot van het kind aanmerkelijk kon beïnvloeden en verbeteren. Persoonlijk vraag ik mij af, of het altijd gewerkt heeft. Dat het in bepaalde gevallen van groot belang is geweest, is wel zeker.

Zo vinden we zelfs in de christelijke wereld nog de neiging om de naam aan te passen. Mensen die in een klooster gaan en dan hun naam veranderen. Mensen die omhoog stijgen op de maatschappelijke ladder en hun naam veranderen. Nu denken ze natuurlijk dat Jean en Jeanne hetzelfde zijn en dat ze precies passen bij Jan. Maar Jan is Jan geweest.

Als je nu die klankenreeks nagaat, dan blijkt dat zelfs met de naamsvervorming een poging is gedaan om de eigen kwaliteiten aan te passen. Niet alleen maar uiterlijk, want het klinkt zo leuk. Meisjes hebben een handje ervan. Ze heten Elisabeth en dan komt er een tijd dat ze vlot Lisi heten. En dan plotseling moeten ze Ellis heten. Dat is ook een poging om de eigen relatie te veranderen. Als u denkt aan wat ik daarnet over El heb gezegd, dan zult u begrijpen dat Ellis een heel gunstige naam is. Hij geeft namelijk

energie, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen. En al denken de meisjes zelf vaak heel anders, meestal kiezen ze die namen in overeenstemming met hun gevoel en hun bestreving op een bepaald ogenblik.

We kunnen zeggen, dat b.v. alle oe-namen, dus namen waar de oe in zit, een mate van gebondenheid aangeven. De oe-klank staat nu eenmaal sterk voor verbindingen. Dan moeten we verder kijken wat er bij komt om te bepalen hoe sterk.

Loes, Loulou e.d. zijn allemaal verbindingen. Nu is Loulou een herhaling-oe. Dat wil zeggen dat het duidt in de richting van veelzijdigheid op het terrein van verbindingen.

Loes daarentegen is over het algemeen iemand die zich zeer sterk bindt aan één denkbeeld, aan één persoon, aan één geloof enz. enz. Dat komt doodgewoon omdat die naam zo is. Maar het wonderlijke is, dat zelfs bij u de mensen vaak hun roepnaam veranderen of onverklaarbaar zien veranderen. Iedereen gaat hen plotseling anders noemen zonder dat ze beseffen dat hiermee hun uitstraling wordt weergegeven of in andere gevallen, hun uitstralingsmogelijkheid wordt veranderd.

De oude naam-magie - en dan kijk ik nu heel ver terug - was in feite een binding aan krachten. In de oertijd kreeg een mannelijk kind altijd een naam waardoor het verbonden werd met een bepaald deel van de onbekende invloeden van het leven.

Een andere afschaduwing vindt men bij de indianen. Daar werd het eigen totem gezocht. Dat wil zeggen: men zocht de eigen beschermgeest te leren kennen in allerlei beproevingen. Maar het wonderlijke is, dat de naam daarna ook veranderde. Dat ging zo ver, dat veel indianen een roepnaam hadden die onmiddellijk was afgeleid van hun eigen beschermgeest, terwijl ze daarnaast een naam droegen die hun heldendaden uitdroeg.

Er was b.v. iemand, die heette "de man met vele tongen". Dat betekende doodgewoon: die man had door kletsen vele overwinningen behaald.

Een ander heette "de paardendief". Dat was ook iemand die wat kon.

Die namen werden beschouwd als rangbepaling in de stam. Het was dus een naam die men van de stam kreeg; die gaf de betekenis aan die men had. De eigen naam gaf de kracht aan die je beschermde en daarmee de kwaliteit die je had. Als iemand b.v. de hagedis als beschermgeest had, dan zou hij misschien als naam "kronkelaar" kiezen. Men nam dan aan, dat hij daardoor een buitengewoon goede verspieder moest zijn. Want het zich snel en onopvallend verplaatsen, wat vele hagedissen eigen is plus het geduld om roerloos te wachten, is voor een goede verspieder nodig. Zo sterk was dat daar geïntegreerd.

De naamgeving gebeurt hier aan de hand van een toeval. Voor die tijd zijn er roepnamen die wel werden gegeven, maar dat zijn eigenlijk familienamen, die een veel mindere betekenis hebben dan die worden gegeven op de Fidji-eilanden.

Op de Fidji's heeft de eerste naam die men krijgt de grootste betekenis. In de magie denkt men over namen dus wel eens anders. Maar de praktijk wijst uit - en daarop heb ik de nadruk willen leggen - dat elke klank in uw naam plus de wijze waarop ze gewoonlijk wordt geïntoneerd iets weergeeft omtrent een optimale ontwikkeling van een of meer eigenschappen in verschillende van uw chakra's.

Nu is een chakra, zoals u misschien weet, een orgaan dat in een bepaalde situatie kracht ontvangt en in een andere situatie (dat zijn vooral de hogere chakra's) kracht uitstraalt. Die kwaliteit zoudt u voor uzelf eens moeten nagaan. Als u er achter komt wat de hoofdklanken zijn in uw naam, dan moet u ze eens rustig ontleden.

Een naam b.v. waarin een s voorkomt die schijnbaar apart staat. Deze beschouwt u als een afzonderlijke kracht. En dan weet u: s is altijd de wisselvalligheid. Waar de s scherp staat in de naam als afzonderlijke waarde, daar duidt ze aan een overgevoeligheid op vele gebieden en daardoor een strijdigheid in het innerlijke leven.

Ik ga nu de naam-magie samenvatten in een paar regels.

1. Elk z.g. blad van de aura heeft een eigen klank, een eigen trilling. Die trilling komt in namen voor. Die klanken welke in een naam voorkomen, zullen het snelst en het best worden ontwikkeld. Ze kunnen mede bepalend zijn zowel voor het geestelijk leven als voor het gevoelsleven van de betreffende persoon. Daarnaast kunnen ze het al dan niet sterk zijn op een bepaald terrein eveneens aangeven.
2. Iemand die uw naam kent, kent uw hoofdeigenschappen. Daardoor kan volgens de naam-magie iemand gebruikmaken van die eigenschappen en naar verkiezing u negatief of positief beïnvloeden. Vandaar het oude gezegde: Wie je ware naam kent, heeft macht over je wezen.
3. Ofschoon het geloof zeer oud is, zal de praktijk nog in deze dagen bestaan. Wanneer iemand een totaal nieuwe fase van geestelijke ontwikkeling binnentreedt, blijkt opeens dat deze mens zijn naam verandert of dat anderen zijn naam gaan verbasteren, zodat de klankwaarde daarvan verandert. Geestelijke uitstraling en de naam zijn - ongeacht de schijnbare toevalligheden - altijd enigszins in evenwicht.

Met deze regels heb ik dan de basis van de naam-magie weergegeven. Het zal u duidelijk zijn, dat iemand die incanteert en daarbij bepaalde belangrijke namen aanroept in feite niet anders doet dan zich door deze trillingen afstemmen op bepaalde mogelijkheden en kwaliteiten, die in de kosmos bestaan en die hij vanuit zijn geestelijke organen kan bereiken en misschien daarmee werken. Dit is dan een zeer kleine lezing over naam-magie.

--:--

DE STILTE.

Stilte is de afwezigheid van geluid. Als je één bent met jezelf en met de werkelijkheid, dan is de stilte op zichzelf een kracht, want je wordt je meer van jezelf bewust. Maar een mens, die tegen zichzelf verdeeld is, zal diezelfde stilte ervaren als een toenemende kwelling. Want juist in de stilte (de afwezigheid van allerlei prikkels) worden we geconfronteerd met wat we zijn. En dat is vaak de moeilijkste confrontatie die er bestaat.

Iemand, die werkelijk zichzelf wil leren kennen, zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen wil ontwikkelen, zal zeker behoefte hebben aan stilte. Misschien niet de absolute stilte, want die verdragen slechts weinigen langere tijd, maar dan toch wel die ontspannenheid en rust waarin je je niet meer bewust bent van geluiden buiten je en alleen gelaten met jezelf plotseling met verbazing ontmoet wat er allemaal in je leeft, zodra de prikkels van buitenaf wegvallen. Daarom zou ik willen zeggen:

Vrienden, weest niet bang voor de stilte. Wie de stilte vreest, vreest in feite zichzelf. Zoek de rust en de stilte op, wanneer u maar kunt en doe dat regelmatig. Want in die stilte zult u leren beseffen wat u bent en daardoor ook leren beleven de hogere krachten waarvan u deel bent.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAAD.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

DECEMBER 1977.

23e jaargang.
Nummer 3.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Het stralende licht

CI blz. 25

Kunnen demonen worden teruggedrongen

CI " 32

DE WEF ACHTER HET MIRAKEL

De mens en de engelen

CII " 27

Westerse magie

CII " 35

Gaven

CII " 40

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

HET STRALENDE LICHT.

Zoals u uit de vorige lessen en de andere lezingen van de Orde hebt kunnen vernemen zijn er invloeden, die wij wit licht noemen. Invloeden, die scherpe tegenstellingen kenbaar maken, maar die daarnaast toch wel een reinigende en verhelderende werking hebben.

Nu zijn er allerlei legenden in omloop over het witte licht dat in de kerstnacht geschenen zou hebben (die overigens niet in december viel) en over het witte licht dat pleegt te heersen rond de winterzonnewende. Dat is wel een overlevering uit deze streken.

Als wij kijken naar het gewone witte licht, dan kan dat bijzonder fel en helder zijn. Het is een soort magnetische flits. Ze komt uit de kosmos, stormt op je af, onthult alles in verstarde houdingen en als je net de inventaris hebt opgemaakt van alles wat je hebt gezien, is alles weer verdwenen, want het duurt maar een paar dagen. Maar eens in de zoveel tijd komt er wat wij noemen het stralende licht. En dan gaat het anders.

Het begint met een toenemende onrust. Eigenlijk een beetje een chaos, want de normale tendensen en kleuren die de periode beheersen verliezen iets van hun eigen karakter. Het is alsof ze wat verbleken. Er gaat een vibratie door een wereld die door dit licht wordt getroffen. En dan ontstaat uit deze vibratie langzaam maar zeker een toenemende helderheid. Niet de magnesiumflits, maar het opkomen van een felle witte zon, die wel degelijk ook verterend licht zal uitstralen, maar die toch anders - verhelderend en tevens leven gevend - optreedt. Wanneer het stralende licht aan de beurt komt, kunnen we zeker zijn dat er grote verrassingen zullen komen. Een paar voorbeelden wil ik u wel geven.

De geboorte van alle bekende grote stichters van godsdiensten valt onder het stralende licht. Een groot aantal bekende figuren en filosofen en zelfs magiërs zijn geboren in een periode van stralend licht. Het is alsof er dan een brug wordt geslagen niet alleen tussen de werkelijkheid en de menselijke illusie, maar ook tussen hogere werelden en menselijk bestaan.

Als je zo rond kerstmis filosofeert en "de herdertjes lagen bij nachte", dan is er altijd die legende van het kindje dat licht uitstraalt en dan denk je: het is mooi, het is roerend en eigenlijk toch een beetje flauwe kul.

Als er werkelijk een stralend licht is, dan kan dit in de mensen doordringen. Het kan door die personen heen schijnen zoals een fel licht door een reliëf van albast kan schijnen. En dan is het ook helemaal niet zo vreemd te zeggen dat iemand straalt van een innerlijk licht. Dat komt echter niet zo vaak voor.

Wij bevinden ons nu in een periode waarin ook het stralende licht zich enkele malen gaat manifesteren. Wij nemen zelfs aan dat er in de komende paar weken één periode is (ze zal niet lang duren, 2½ à 3 uur) waarin de aarde in dat stralende licht wordt gebaad. Dat is bovendien voor het westen een heel gunstige tijd, want voor het westelijk deel van de wereld zal dat in de ochtenduren vallen, zo ongeveer tussen 3.30 en 8 uur 's morgens. Dus dan

hebben we niet alleen het verblindende, het stralende, het kosmische licht, maar bovendien ook nog de rijzende zon aan de horizon en dat betekent, dat er toch wel iets gaat gebeuren. Wat? Dat weet ik niet. Dat weet u ook niet, want dit is het werk van hoge geesten en hoge krachten, die - gedragen op de een of andere wonderbaarlijke wijze - met dit licht een mogelijkheid vinden tot menswording, tot inspiratie van mensen, tot het herscheppen misschien van de werkelijkheid.

Daarmee heb ik het stralende licht wel enigszins bij u geïntroduceerd.

Het wordt tijd om ons nu te gaan afvragen

- a. of het lang duur,
- b. wat het eigenlijk is,
- c. wat het eigenlijk doet.

Met poëtische vaagheden kun je natuurlijk alles blijven versluieren, maar ik meen, dat dit een tijd is die in toenemende mate om helderheid vraagt en misschien ook daarom een antwoord op de vraag geeft: wat is het stralende licht?

In de kern van het Melkwegstelsel bevindt zich een groot aantal zonnen. Zonnen, onmetelijk veel groter dan uw eigen zon. Ze exploderen soms, alsof er een mijneveld de lucht in gaat. Op andere ogenblikken is er in die gloeiende werveling een versmelting van zonnen. Er komen explosies voor zo onvoorstelbaar, dat u ze zich werkelijk niet kunt voorstellen al probeert u dat te doen. Daarbij komen er enorme energieën vrij. Als het nu alleen die energieën waren, dan zou er niet veel aan de hand zijn. Ja, misschien een kleine verandering van stralingsverhoudingen. Maar zoals in de tors van een mens een hart klopt en zoals het geheel van die harteklop en al het andere mede wordt gereguleerd door een brein, zo is er een belichaming van onmetelijk grote krachten, van bewustzijnsvormen (personen durf je hen al haast niet meer te noemen), die leiding geven aan een gehele Melkweg. Er als er dan dergelijke dingen gebeuren, dan is dit alsof er zenuwsignalen gaan van dat kosmische brein naar die exploderende sterren en zo naar het lichaam, de nevel. Dat gebeurt regelmatig.

Zo'n zenuwsignaal kan dan zo'n buiten-arm van de Melkweg waarin de aarde zich bevindt treffen, waardoor we dan ineens worden geconfronteerd met wat eigenaardige kosmische omstandigheden. Het is fel, het is flitsend, het is verblindend, maar eigenlijk blijft het daarbij. Het is een soort zenuwtrekking.

Nu komt er wel eens een ogenblik, dat het grote brein (ik vergelijk maar, want ik heb er geen andere woorden voor) gaat dichten, een lied zingt, een melodie neuriet misschien en dan komt datzelfde signaal terecht bij de exploderende sterren. Het is dan alsof de straal wordt gemoduleerd. Het is alsof het hele Al een ogenblik mee vibreert in de gedachte van die hoge entiteit. En alle entiteiten, die leven rond en in de sterren en planeten, zelfs de entiteiten die zweven door de ruimte en zich hechten aan de stofnevels, worden beroerd en zingen mee. Het is harmonie; maar harmonie van een kosmische orde van grootte. Daardoor is het licht niet meer zo fel en verblindend. Het is alsof het zich overal verspreidt alsof het van alle kanten tegelijk op je komt afstormen. Wanneer dat gebeurt, dan is het niet een kwestie van alleen maar een klein deel van het Al, dan gebeurt er iets in het gehele Al. Dan wordt ons hele sterrennevelstelsel plotseling doordrongen van een verandering. Een verandering, die op elke bewoonde planeet haar weerklink vindt, die overal incarnatiemogelijkheden schept die er nog niet zijn geweest en die vooral - en dat is misschien wel het belangrijkste - geestelijke bruggen bouwt tussen de uiteinden van het Al en het centrum daarvan.

Dat is de oorsprong: een gedachte en één van de gebruikelijke explosies, maar meestal in grotere omvang dan normaal.

Wat doet het stralende licht? Het schept een harmonie, een samengaan, een samen-klinken tussen alle bezielende krachten die in een nevel bestaan. Maar dat is voor ons van weinig belang. Wie zijn wij dat we kunnen zeggen: wij zingen mee met de zon, met de maan, met de sterren? Laat staan dat we meezingen met de kosmos. Wij ondergaan de vibraties, maar we kunnen ze zelf niet

reproducieren. De vibraties treffen ons wel. Ze veranderen iets in ons Wezen. In de eerste plaats zal dat meestal op geestelijk, mentaal en soms astraal gebied gebeuren. Het zijn eigenlijk veranderingen waarvan je aan de buitenkant weinig merkt. Daarnaast is het ook een stoffelijke beïnvloeding, want het evenwicht wijzigt zich voor een korte tijd een heel klein beetje. Een kleine verandering in de spanning die er tussen de planeten onderling en de kern (de zon) bestaat, die betekenen alle een stoffelijke invloed, die je kunt omschrijven als: een ongedurigheid waardoor voor de mens ineens succes en mislukking vlak naast elkaar liggen. Het is een toestand waarin je wordt geconfronteerd met de noodzaak te beslissen, om een keuze te doen.

Het is ook zo, dat je in deze periode a.h.w. innerlijke stemmen hoort. Als het ware, dus niet feitelijk alsof iemand in je oor staat te fluisteren. Er komen gedachten in u op, die kennelijk niet helemaal van uzelf zijn. U weet niet waar ze vandaan komen. Ze fluisteren: denk hierom, pas daarvoor op. Het is alsof er plotseling duidelijk wordt gemaakt wat voor u harmonisch en wat disharmonisch is. Dit reflecteert meestal mede door de verandering van invloed in de omgeving, ook ten aanzien van de hele wereld. De relatie met de wereld kan voor een tijdlang aan het veranderen zijn. Je weet zelf niet waarom.

Ik meen, dat ik daarnet een uitdrukking hoorde: heetisch. Onwillekeurig denk je dan: zou dat niet afgeleid zijn van Hecate, de vorstin van de heksen. Er is iets voor te zeggen. Je zou de voorloper van het stralende licht en het afflauwen daarvan voor de meeste mensen als heetische dagen kunnen omschrijven. Er gebeurt veel, soms aangenaam soms onaangenaam, maar het gebeurt allemaal onverwacht. Je kunt er geen pijn op trekken. Het is alsof je zelf geen invloed hebt, omdat je de juiste instelling niet hebt gevonden en niet in staat bent om onmiddellijk harmonisch te functioneren. Het resultaat is dat u een zenuwspanning oploopt. Maar door die gespannenheid van het zenuwstelsel zult u op de invloeden, die òn geestelijk-kosmisch òn materieel-kosmisch op u afkomen, gemakkelijker reageren.

Dit houdt in dat u van uw normale gewoonten gaat afwijken. Meestal kort, maar veelal van grotere betekenis dan u nu beseft. Het houdt in dat u beelden van uw wereld krijgt die wat van het gebruikelijke patroon afwijken. U ziet de mensen een beetje anders. Zelfs uw geloof, uw pogingen om een innerlijk leven op te bouwen veranderen. U weet zelf niet waarom, maar het is opeens alsof het toch anders zou moeten zijn.

Het stralende licht geeft ons ten dele stoffelijk, ten dele geestelijk een beeld van een ideaal-vorm waaraan we zouden kunnen beantwoorden. En dat is op zichzelf al een groots gebeuren. Daarnaast heeft het, zoals alle witte licht, ook de neiging om tegenstellingen duidelijker kenbaar te maken. En dat betekent ook, dat bestaande spanningen zich veel sneller ontwikkelen dan men anders zou verwachten. Dat betekent dat overeenkomsten, die in de maak zijn, of plotseling aangegaan worden òf toch nog opeens afspringen. Dat alles doet het stralende licht.

Wat betekent het stralende licht?

De betekenis ervan zou ik allereerst willen kenschetsen als een voortdurende poging om de kosmische eenheid van de schepping te hervinden. Misschien is dat niet zo, maar ik weet er geen ander woord voor. Het moment dat er in die grootse sterrennevel met zijn ongeteld aantal sterren, met alle planeten, met alle wonderlijke feiten en gebeurtenissen een ogenblik eenheid heerst, is op zichzelf al wonderlijk genoeg. Als die eenheid bovendien dan nog een uitwisseling van impulsen en gegevens schijnt te bevatten, dan mag je wel zeggen: het is een terugkeer naar een eenheid die eens geestelijk moet hebben bestaan en waarvan we ons waarschijnlijk enigszins hebben verwijders.

De betekenis van zo'n licht voor de wereld is bovendien dat het harmonische principe wordt bevestigd. Er zullen dus ergens - hoe dat weet je niet - personen zijn, geboren worden, verlicht worden of geïnspireerd worden, die opeens die harmonie op een juistere manier gaan uitdragen.

Het is alsof de kosmos probeert om op die manier zichzelf te vertalen in menselijke begrippen. Dat houdt in dat je aanwijzingen krijgt om die kosmische harmonie voor jezelf te vinden. Het stralende licht is dus niet alleen maar een krachtbron, het is ook iets wat begin, oorsprong is.

Heel stoutmoedig heeft eens iemand gezegd:

"Wanneer het stralende licht de aarde beroert, dan is het de zaaiër die voorbij gaat en het zaad in de voren achterlaat, zodat een nieuwe oogst kan rijpen."

Dat is allemaal wel mooi, maar we weten niet wat hij zaait en ook niet wat de oogst zal zijn. En wanneer ze zal rijpen, kunnen we niet eens beseffen, omdat we niet weten wat ze is. Dus we staan voor een zekere vaagheid.

Aan de andere kant, zoals de wereld tegenwoordig is, is ze nu niet bepaald mooi. Zoals het leven zich in allerlei verschijnselen openbaart, zitten er nogal wat haken en ogen aan, meen ik.

Wanneer we nu het stralende licht krijgen, dan moeten we aannemen dat hierin verandering komt. Zal het een verandering ten goede zijn? Dat ligt, geloof ik, heel veel aan jezelf, aan je denken en je instelling. Maar een verandering betekent het zeker. De betekenis is in feite vooruitgang.

Wanneer dat stralende licht ontstaat, weten we niet precies. We kunnen het wel ongeveer uitrekenen in periodiciteiten. We weten dat de grote golf van het stralende licht ongeveer eens per 21.000 à 22.000 jaar voorkomt, dus niet zo vaak.

We weten dat er ook kortere perioden zijn, meestal van 10 tot 14 dagen, die zo eens in de 2000 à 2500 jaar voorkomen. Een typisch ding weten we in ieder geval zeker: dat het stralende licht steeds (dit is tot nu toe altijd zo geweest) drie- à viermaal voor korte perioden inwerkt voordat de grote uitbarsting komt. Het is net of er een oefening wordt geheden om dan de hele kracht ineens te ontladen. Wat ons nu te wachten staat in het witte licht (die geschatte paar uur van het stralende licht) dat zal wel een oefening zijn. Als wij het gemiddelde nemen, dan zal het zich met 7 à 8 jaar tussenpozen 3 à 4 maal herhalen; dat gebeurt meestal. Daarna zal er een pauze zijn van ongeveer 25 jaar. Na die 25 jaar barst de bom en is het gebeurd. Dan is de verandering plotseling zo sterk, dat je er niet meer aan kunt onttrekken.

Een verstandig mens echter houdt ervan om voorzorgsmaatregelen te treffen. Nu is het eigenaardige dit: Als je tevoren weet, dat de rentevoet verandert, dan kun je je geld beter gaan beleggen. Als je tevoren weet, dat een politiek systeem verandert, dan kun je je daar vast op instellen en daardoor beter functioneren. Maar als je nu weet, dat het verblindende licht door het stralende licht wordt vergezeld, dan weet je ook dat er 'n grote kosmische verandering mogelijk gaat worden en dan kun je je daarop instellen. Dat betekent dat je, gewaarschuwd zijnde, daarvan misschien meer profijt kunt hebben. Maar het betekent vooral dat, wetend dat dit is gebeurd, je beseft dat de wereld een tikje veranderd moet zijn en dat je, zoekend naar die verandering, als vanzelf ook de mogelijkheid vindt om je aan te passen.

Het gaat er niet om volgens een systeem of volgens een geloof te veranderen. Er is een achtergrond. Iets wat in het denken, in het voelen van de mensen ergens in de lucht schijnt te zweven. Als je daar niet aan denkt, ga je eraan voorbij, totdat het je opeens overvalt en dan weet je niet wat je moet doen. Maar als je erop let, kun je je daarop voorbereiden. En dan kun je a.h.w. uit dit geheel van ontwikkelingen dat zich op aarde gaat manifesteren datgene puren wat je nodig hebt. En dan kun je erop vooruit gaan.

Daarom is het ook helemaal niet belangrijk dat een ieder wordt gewaarschuwd wanneer dat precies zal zijn. Het is belangrijk, dat men weet dat in deze periode het stralende licht zich gaat openbaren. Dat hierdoor verlichte personen op aarde geboren kunnen worden, dat merk je misschien pas over 15 à 20 jaar. Maar dat er een verandering komt, dat merk je waarschijnlijk al binnen een jaar en mogelijk eerder. U zult het aanvoelen. Die gevoeligheid op zich is zeer belangrijk.

De kosmos heeft ergens een raadsel. Wij kennen allen de raadsels van de bezieling, de grote en de kleine Arcana, maar daarachter ligt het eigen-

lijke raadsel. Het raadsel van een harmonie, van een kracht die wij niet kunnen overzien, waarvan we eigenlijk niet eens weten hoe we die moeten omschrijven, maar waarvan er steeds flitsen kenbaar worden. Misschien zegt u eenvoudigheidshalve: God. Als het voor u God is, geen bezwaar. Maar ik meen, dat dat woord het nog teveel beperkt, nog teveel bindt aan een menselijke voorstelling. Ik zeg u: deze inwerkingen en hun manifestaties zullen alle krachten en invloeden die optreden wijzigen.

Wij kunnen dat zelfs in de geest niet altijd lang van tevoren zien. Wij weten betrekkelijk kort dat het stralende licht inderdaad zo sterk zal zijn, dat het de de buitenkant van de sterrennevel bereikt en dat het dus ook op aarde zijn invloed zal doen gelden. Maar het geheim van die eenheid, die wij niet kunnen ontraadselen, geeft aan de andere kant ook een enorm gevoel van verbondenheid.

Misschien bent u nu teveel aan de radio gewend. Toen de eerste radio-uitzendingen begonnen, zaten er mensen in Nederland te luisteren naar het een of ander orkest dat speelde in een tearoom in Engeland. En dan zeiden ze tegen elkaar: Kun je je dat voorstellen? Wij zitten hier te luisteren naar wat er in Engeland gebeurt. Er zitten mensen in Duitsland, in Frankrijk en die horen het ook. Wij horen allemaal hetzelfde. Voor mij is dat het mirakel, het wonderbaarlijke hierin: de harmonie, die overal en gelijktijdig kenbaar wordt.

Wat je er dan mee doet? In die oude tijd zullen er waarschijnlijk mensen zijn geweest, die er schande van spraken dat de kostbare uitzendtijd in de ether werd gebruikt voor zoiets frivools als het uitzenden van dansmuziek uit een tearoom. Ze hoorden het toch maar. Zo gaat het ook met de straling.

Elke kleur die er komt (dus elke normale invloed, de wisselwerking tussen de planeten en al die dingen meer - u heeft er een hele les over gehad) wordt beïnvloed door het stralende licht, ook wanneer het weg is. Het is alsof ze dan toch meer op elkaar zijn afgestemd. Dan moeten we een keuze doen.

Het keuze-element is, geloof ik, in de kosmos altijd erg belangrijk geweest. U kunt gewoon verder leven en zeggen: ik vind het wel goed. U kunt ook zeggen: als dit of dat eens mogelijk zou zijn, of: als ik dat nog eens zou beleven of zou begrijpen. Verder komt u niet. Maar nu is daar die verandering en dat wil zeggen, dat we nu kunnen omschakelen van de droom naar de actie. Die actie zal op zich misschien niet goed zijn en weten wij dat zelf wel, maar ze wordt mogelijk. Want elke beïnvloeding die komt, brengt voor ons op grond van onze instelling een harmonisch moment mee.

Wanneer er nu rood licht komt dat normaal voor opwinding zorgt, dan zal het nu misschien zorgen voor een extra uitschieter van energie op een belangrijk punt.

Het blauwe licht dat normaal bezinning en wat redelijkheid geeft, brengt nu wellicht een ogenblik van genialiteit waardoor we een synthese kunnen maken uit de vele gegevens die nog niet bij elkaar passen. De invloed, die wel tot een jaar kan uitlopen, betekent dus ook in het eigen leven veel verandering. En dan moeten we komen tot een aanpassing van elke interpretatie van wat verder geschiedt.

Wanneer u te maken krijgt met een astrologische interpretatie, dan moet u rekening houden met deze feiten. Wanneer u te maken krijgt met de aanduiding van verschillende lichtgolven (ze worden hier nog wel gegeven), dan gaat het niet alleen maar om de grondeigenschappen daarvan. De interpretatie komt er nu nog bij. Het harmonisch moment domineert. En omdat u zelf, al is het maar een paar uur, bent gebaad in dat stralende licht, zult u op grond van uw gedachtenwereld, gevoelswereld en geestelijke bereikingswereld al datgene scherper waarnemen, beleven, beseffen en uiteen wat samenhangt met de beelden die in u leven. Het geeft een enorme versterkingsmogelijkheid voor uw persoon, indien u positief bent ingesteld.

De gedachte aan de geboorte van de Christus, het licht van een goddelijke harmonie, van een goddelijke liefde uitgedrukt middels een mens op aarde is overweldigend. En alle kerstmisvroomheid, compleet met stalletjes al dan

niet modieus en kunstzinnig uitgevoerd, kerstbomen e.d., kan niet verbloemen dat het wonder juist ligt in de harmonie, die zich manifesteert.

Het wonder van kerstnis is helemaal niet het wonder van de kerstnacht, al maken de mensen dat ervan. Dat is de religieuze beleving ervan. Het wonder van de kersttijd is het herboren worden van het licht, de terugkeer van de zon, maar ook de terugkeer van een ander licht: het geestelijk licht.

Dat geestelijk licht is nu dat stralende licht dat in de diepste kern van onze eigen kosmos zijn begin heeft. De Christusgeest ligt dus heel dicht bij het stralende licht. Ze zijn echter niet identiek, vergis u niet. Als wij spreken over de Christusgeest, dan spreken we over de kosmische liefde; deze harmonische eenheid waarin het "ik" factor wordt in al het andere en het geheel de vreugde betekent van elk die er deel van uitmaakt. Maar als wij spreken over dit stralende licht, dan spreken wij over de mogelijkheid dat de Christusgeest ontstaat. Want waar geen harmonisch beginsel is, daar kan geen harmonische aanvaarding plaatsvinden, daar kan geen kosmische eenheid ontstaan, daar kan geen kracht alle krachten tijdelijk samenvoegen tot één geheel. In zoverre is dit stralende licht wel belangrijk.

Wanneer het deze keer dan valt in de kersttijd (helaas net iets na onze Steravond, dat zijn kalenderzaken waaraan wij ons moeten houden), dan kunnen wij wel met zekerheid zeggen: Deze krachten, vooral deze invloed van enkele uren, zullen het gehele jaar bepalen. Wij zullen in dit gehele jaar vollediger liefhebben, vollediger haten, vollediger begrijpen, vollediger afwijzen. Daarin zullen wij in ieder geval vollediger onszelf zijn. En als wij dan in dit vollediger onszelf zijn de afwijzing kunnen onbuigen tot een erkenning en ons vanuit dit onszelf oordelen kunnen laten opgaan in een begrip van eenheid in verscheidenheid binnen een totale kosmos, wie zal zeggen waar dan de grenzen liggen? Die grenzen kun je niet trekken behalve in je eigen geest, want waar je eigen mogelijkheid tot harmonie ophoudt, daar houdt je weg op.

Wat we moeten doen met al die andere kosmische krachten die een rol spelen? Dat is nogal dubieus. De Christusgeest is heel mooi en goed. Ze is benaderbaar, ze is bereikbaar, maar kan er een Christusgeest bestaan, als mensen alleen mensen en God liefhebben en de aarde verwerpen? Of misschien de aarde liefhebben en de zon, de maan, de planeten afwijzen, of zeggen dat de sterren alleen een waanbeeld zijn in een verte? Ze horen bij elkaar. De kracht die Mars bezielt en Mercurius, Venus, Jupiter en noem ze maar op, is ook ingeschakeld in dat ogenblik van harmonie. Die kracht kan op dat ogenblik veel beter worden beseft en aangevoeld dan tevoren. Er kunnen dan banden worden gelegd die boven alle astrologische waarden uitreikend de mens verbinden met de invloed van een bepaalde planeet. Dat ligt voor een groot gedeelte aan uw eigen instelling.

Misschien zegt u nu: Hoe moet ik mij dan instellen? Stel u in zoals u zelf bent. Per slot van rekening, als u een duwtje nodig heeft, dan moet u zich niet afvragen wie duwt, maar of het goed gaat. En als u in uw besef van harmonie zo juist mogelijk reageert, zult u tot uw verbazing merken dat bepaalde planeten opeens een bijzonder grote invloed krijgen op uw leven, veel sterker dan ooit verantwoord is volgens de horoscoop. Het is alsof u er als het ware een nieuwe ascendent bij heeft gekregen. Die ascendent kan niet door de tijd bepaald worden. Ze wordt door innerlijke, eigenlijk door geestelijke affiniteiten bepaald.

Zo zal de aarde op dat moment ook een nieuwe relatie kunnen aangaan met de entiteiten van sterren en planeten. Ze kan haar eigen relatie tot de zon veranderen; iets wat ongetwijfeld ook stoffelijk bepaalde gevolgen zou kunnen hebben. Maar het is harmonie. Het is het stralende licht. Het is geen duister. Het is niet het demonische. Het is het vormende, het scheppende. Daarom moeten wij aannemen, dat de relaties voor de aarde ook goed zullen zijn, dat daardoor veel van hetgeen misschien gevreesd moet worden toch beter verloopt dan men zou denken, dat veel van de mogelijkheden waarmee men nu worstelt opeens een oplossing vinden.

De sleutels van de natuur worden anders. Het zijn heel kleine veranderingen, maar ze zijn groot genoeg om voor de mensheid een totaal nieuwe benadering van haar bestaan en van de wereld waarin ze leeft mogelijk te maken.

Het enige wat ons rest is de vraag, of de mensen daarvan gebruik zullen maken. Daarop kan niemand een antwoord geven, omdat elke mens anders is, omdat elke mens een eigen harmonie heeft, een eigen doel, een eigen droom misschien. Het is de innerlijke achtergrond van droom en doel vooral welke bepalend is voor de affiniteiten die er dan ontstaan, voor de bindingen van kosmische geaardheid die kunnen optreden, voor de mogelijkheid van inwijding of van totale lotsverandering op korte termijn.

Hoe meer we gebonden zijn aan de wereld zoals ze nu is, hoe meer we zullen blijven leven in een wereld, die in onze ogen nog gelijk is gebleven. Hoe meer we gebonden zijn aan wereld die verandert maar die beter is, hoe meer we rond ons die veranderingen zullen zien, want die veranderingen zijn gelijk. Wanneer het lente gaat worden, weet u dan op welk ogenblik de zwelende knoppen zichtbaar worden? Neen. U ziet ze opeens. En meestal ziet u ze pas, wanneer de lentezon al schijnt. Zo gaat het met deze feiten ook.

Die veranderingen zijn er. Ze groeien geleidelijk en je weet niet waar ze vandaan komen. Maar op een gegeven ogenblik is er die innerlijke toestand waardoor je ze ziet. En als je ze ziet, weet je waar je je innerlijk op kunt afstemmen. Dan kun je misschien dingen vinden, die anderen misschien inwijding of verlichting noemen, Dan kun je misschien die visioenen hebben waarvan anderen dromen. Op zichzelf zullen ze niet erg belangrijk zijn, maar ze zullen wel -- en laten we dat niet vergeten -- voor u bepalend zijn zowel voor uw verdere stoffelijke als voor uw geestelijke bestaan.

Daarom vond ik in dit beperkte en kleine gezelschap het prettig om mede op uw instigatie dit onderwerp bij de kop te nemen. Ik hoop, dat u erover na zult denken en t.a.v. uw eigen wezen en leven zowel als t.a.v. de kracht die gaat optreden uw conclusies zult willen trekken.

x Is dit een kracht die om de 7 jaar optreedt?

Neen. Dit is een kracht van het witte licht die rond de 7 jaar, met tussenpozen van 7 jaar, optreedt als stralend licht in een periode, dat de grote uitbarsting van stralend licht wordt voorbereid. Daarna, als het 3 soms 4 keer is gebeurd, is er een pauze van ca. 20 tot 25 jaar. Dan komt er een zeer felle uitbarsting van het stralende licht en dat betekent dan wel een kosmische verandering waaraan niemand zich kan onttrekken. In mijn betoog heb ik aangegeven: nu komt er zo'n kleine uitbarsting van stralend licht. Daardoor weet je dat dit ritme zich ontwikkelt en kun je je dus instellen op de veranderingen, die nu onmerkbaar optreden. Je kunt je dan geestelijk en vaak ook stoffelijk juist instellen op de verdere ontwikkeling, die met tussenruimten van 7 jaar wordt versterkt en dan eigenlijk een aankondiging wordt voor de grote verandering, die juist degenen die er niet op voorbereid zijn meestal erg onaangenaam treft.

-:-

Kunnen demonen worden teruggedrongen en zich later weer manifesteren?

Demonen terugdringen is een erg menselijke voorstelling. Demonen dring je niet terug. Een demon heeft een ander harmonisch verband dan de mens. Als voor de mens een harmonie positief werkt, dan werkt ze voor de demon negatief.

Stel nu, dat een mens negatief reageert op zo'n positieve kracht, dan is hij toch vanzelf in harmonie met de demonen. Ze worden dus niet teruggedrongen, maar de mogelijkheid tot contact en verbinding wordt een andere. En dan - misschien ben ik wat dat betreft een beetje dwaas in uw ogen - waarom heeft u eigenlijk zo ontzetten veel tegen demonen?

Vroeger heeft men daarover sprookjes verteld. De kerk is onmiddellijk begonnen met van elke sater een satan te maken en van elke nymf een succuba en wat ze verder nog voor fraaie dingen konden uitvinden. Dat gaat zelfs zover dat ze in de kerk (ik wil het christendom hier buiten beschouwing laten, want het is geen kwestie van christendom maar van politiek) op het laatst een indeling van de hel hadden dat gewoon fantastisch was. Ze wisten precies wie de vorst was, wie zijn ministers en welke posten ze allemaal hadden. Dus laten we zeggen b.v. de helse Van Agt, de helse Wiegel enz. met de generaals en veldmaarschalken met daarnaast de verdeling in kleinere legers. Bij die kleinere legers komen wij ten slotte bij de gewone soldaten en dat zouden dan de demonen zijn. Dat is de indeling, die men ervan heeft gemaakt.

Mag ik nu een gekke vraag stellen? Vindt u nu werkelijk, dat een neger gelijk is aan een blanke? Het hangt er maar van af hoe men dat beschouwt. Een neger is ten slotte iemand van het negroïde ras. Hij heeft niet alleen een andere pigmentering, maar hij heeft ook een wat andere manier van leven, van denken. Zijn zenuwstelsel reageert enigszins anders en zelfs de manier waarop zijn spieren zijn ontwikkeld, het type, evenals de schedelbouw en bepaalde delen van het skelet hebben eigen kwaliteiten. Hij is dus niet precies gelijk. Maar nu gaan we een stap verder, met wat u zegt: hoe men het beschouwt.

Wij zeggen: die neger is een mens. Maar als we dat zo zeggen, is dan een demon niet een geest die evengoed uit God is geschapen als wij allemaal? Ik kan zeggen: ik vind bepaalde gebruiken van sommige negerstammen minder aanvaardbaar. Mensen die mensen eten, ofschoon zij het misschien doen met de beste bedoelingen. Weet u, dat er stammen zijn die de ouden van dagen slachten en delen van hen opeten uit louter vriendelijkheid? Ze zijn veel te taai om lekker te zijn, maar ze doen het omdat ze door het eten van een hart, een stukje van hun hersens en nog een paar dingen meer hun voortbestaan bezorgen. Daardoor leven ze voort in degenen die hen gegeten hebben. Dus is het eigenlijk zo, dat je op die manier die oude mensen het eeuwige leven bezorgt. Als je pest aan hen hebt, eet je ze niet op. Alleen als je ze liefhebt, het

Dan kunt u zeggen: Daar ben ik niet mee eens. Dat is uw zaak. Maar is daarom de neger, die zo denkt en zo leeft minder mens dan u mens bent? Ik geloof het niet. En dan moeten we ook zeggen: Dat wat u een demon noemt is niet meer of minder een schepsel Gods dan u bent.

Het is ook niet redelijk te zeggen: wij moeten die demonen bekeren of terugdringen. Het enige wat wij kunnen zeggen is: wij moeten zorgen, dat wij verantwoord leven volgens ons aandeel in de schepping: datgene wat ons eigen is, datgene wat God ons heeft ingelegd. En als de demonen ons daarbij zouden storen, dan zullen wij moeten zorgen dat ze het niet doen. Maar we moeten de demonen niet verachten en niet haten. Wij moeten ze niet afwijzen. Dat hebben ze niet verdiend, want het zijn ook schepselen van God.

Wij moeten ook niet zeggen dat zij altijd slecht zijn. Wij moeten alleen zeggen dat wij anders zijn en dat wij in de eerste plaats onze eigen aansprakelijkheden moeten vervullen. En als wij dat zeggen, dan is het sprookje van de hel met zijn keizerlijke indeling inclusief ministers, grootviziers enz. ook vergeten. Zo min als we zeggen dat God er een eigen hofhouding op na houdt, zo moeten we dat ook niet zeggen van de duivel.

De duivel is gewoon een andere vorm van leven, van harmonie dan de onze. Waarom zouden wij die dingen verwerpen? Maar het betekent ook, dat wij aan onszelf verplicht zijn te leven zoals wij behoren te leven. Dus niet zeggen: ik wil toch wel eens weten hoe het smaakt, laat mij ook eens een menseneater worden. Neen, want dan ga je in tegen je besef van ethiek en van menselijkheid. Dat kun je niet doen.

U kunt ook zeggen: als ze een ander willen opeten, dan vind ik dat niet prettig, dus ik zal trachten die ander te redden. Dat is niet alleen uw recht, dat is uw plicht. Maar dat wil niet zeggen, dat u daar dan onmiddellijk aan moet toevoegen: want die zwarte duivels zijn te stom en te slecht. Dat moet u niet doen. Als u dat nu zegt over mensen en negers, dan kan ik daar wel inkomen.

Dan zegt men: Er zijn zoveel dingen waarin ze toch hetzelfde zijn dat je dat verschil over het hoofd moet zien tot het ogenblik, dat ons wezen erdoor dreigt te worden aangetast. Als u nu vanuit dat standpunt denkt aan kosmische golven, aan het verblindende of het stralende licht en alle andere Grootkrachten die zich kunnen manifesteren, dan zult u begrijpen dat een demon op zijn eigen manier net zo harmonisch kan zijn met dat licht als u. Ook als voor die demon de consequentie van die harmonie misschien een andere schijnt te zijn dan voor u, omdat hij vanuit een andere gezichtshoek diezelfde kracht benadert. Als u dan zegt: de demonen moeten worden teruggedrongen, dan maakt u echt van het stralende licht een soort strijdwapen der gerechtigheid. Maar wat is uw gerechtigheid anders dan dezelfde gerechtigheid van een mens?

Ik probeer u duidelijk te laten zien waar het belang ligt. We zijn ten slotte bezig met kosmische krachten en alles wat daarmee samenhangt. En als je dan ontdekt dat iemand - eigenlijk automatisch - die scheiding gaat maken van: dat is goed en dat is kwaad, dan zeg ik: Mijn lieve mensen, u heeft geen begrip voor de kosmos. Die kosmos vindt juist haar harmonische eenheid uit de veelheid. En in die veelheid bent u met uw benadering van leven maar een klein stukje. Er zullen andere schepselen zijn in de kosmos, die weer op een heel andere manier leven en denken dan u. U zult daarvoor misschien bewondering of afschuw hebben, maar zij zijn ook nodig. Zij behoren ook tot die veelheid. Zonder die veelheid is de volmaaktheid van de eenheid niet bereikbaar.

Er is een tijd geweest dat iedereen het had over de emancipatie van de vrouw. Er zijn er die het er nu nog over hebben. Dat zijn degenen die niet uitgepraat raken over iets wat er al is en wat ze nog niet willen beseffen waaruit het bestaat. Die mensen zeggen: de vrouw is gelijkwaardig aan de man. Jawel, maar ze zijn ook verschillend. Op het ogenblik, dat een vrouw tracht zich te gedragen als een man, wordt ze als vrouw onaanvaardbaar. En op het ogenblik, dat een man probeert zich te gedragen als een vrouw, wordt hij als man onaanvaardbaar. Maar er is gelukkig iets waardoor ze aanvaardbaar blijven op een ander niveau. Ze zijn en blijven beiden mens.

Dan zeggen de mensen: De emancipatie moet alle onderscheid uitwissen. Maar dat kan niet. Je kunt niet naar willekeur van een meisje een jongen maken en omgekeerd. Die verschillen blijven bestaan. Accepteer ze, maar zie dat achter die verschillen wel degelijk ook een verbindende factor ligt. En dat betekent, dat er altijd wel een verschil zal blijven bestaan in benadering al is het alleen maar door de psychische opmaak die ze hebben, ongeacht de conditionering.

De psychische opmaak tussen man en vrouw is anders. Laat dat verschil rustig bestaan. Erken het, maar richt u er niet speciaal op. Probeer eerst de mens te zien in uw medemens en kijk dan pas naar de verschillen.

Dat zeg ik ook ten aanzien van al die geesten die heel vaak gewone natuurgeesten zijn. De sater is een natuurgeest. De nymf is een natuurgeest.

Zelfs de goden van eens die rijden op de donder en de bliksem wat zijn ze anders dan luchtgeesten. Wat zijn al die heidense goden die in de hemel wonen anders dan de maan of de zon? Bezielende krachten, maar wel degelijk entiteiten. Moeten we nu zeggen: omdat wij één God vereren, bestaan ze niet of het zijn demonen. Of moeten wij zeggen: zij zijn een van de aspecten waarin die God zich openbaart? Kijk eerst naar hetgeen u verenigt en daarna pas naar hetgeen u scheidt, ook als het gaat om demonen. Ook als het gaat om andere mensen of (het zal voorlopig nog niet gebeuren) om wezens, die uit de ruimte komen en die anders denken, anders reageren en naar andere middelen grijpen dan u. Kijk eerst naar hetgeen u vereent en dan pas naar hetgeen u scheidt. En daarmee ben ik meteen aan een onderwerpje begonnen zoals u heeft gemerkt.

Als wij te maken hebben met een kosmische kracht, zal die kracht een verschillende betekenis kunnen hebben voor verschillende mensen, maar zeker ook voor mens en geest. Kunnen, niet moeten.

Het is bekend, dat er gerechten zijn waar bepaalde eskimo's dol op zijn, maar die vergif schijnen te zijn voor de inwoners van b.v. de Fidji's. Hoe komt dat? Een ander spijsverteringssysteem, een andere levensgewoonte. Dat wil niet zeggen dat die spijs daardoor slecht is of goed. Het wil alleen zeggen, dat de reactie op de spijs bepaalt of je haar kunt consumeren. En dat is nu wat wij ontmoeten, als wij contact hebben met geesten van allerlei soorten.

Wanneer wij met lichtende of duistere geesten contact hebben, dan gaat het eigenlijk er helemaal niet om, of zij goed of slecht zijn. Het gaat erom of wij in onze eigen harmonie een plek voor hen kunnen vinden of niet. Als wij die harmonie met hen niet kunnen bereiken, dan betekent dat eenvoudig voor ons dat wij daarvan moeten afblijven. Wij behoeven niet elke geest en elke demon te accepteren in dier voege dat wij zeggen: kom maar binnen, vriend. Het is zo, dat wij moeten begrijpen dat die geest of die demon recht heeft op zijn eigen bestaan, want hij is geschapen zoals wij. Dat hij recht heeft op zijn eigen ontwikkeling zo goed als wij. Dat hij daardoor zijn eigen beleving van harmonie zal hebben zoals wij en dat hij ook disharmonieën erkent die voor hem even storend zijn als voor ons, ook als de redenen voor harmonie en disharmonie misschien geheel verschillend zijn.

De basis van de kosmos is eenheid, niet verdeeldheid. Op het ogenblik, dat wij de kosmos meer verdelen dan hoogst noodzakelijk is, ontzeggen wij onszelf eigenlijk het recht en de mogelijkheid om de harmonie met de totaliteit te beleven.

Wanneer je als mens eenmaal doordringt tot God, tot de kern van alle dingen, dan zijn er geen demonen meer. En datgene wat je nu demonen noemt, vind je dan terug als een functie van de Godheid, ook als je de reden van die functie misschien niet hebt kunnen overzien en nog niet kunt begrijpen. Je ontdekt: het is dezelfde kracht die haar in stand houdt. Het is dezelfde kracht die haar bezielt. Het is dezelfde kracht die er harmonische mogelijkheden voor heeft geschapen. En dan zeg je: het is goed dat ze er zijn, want zonder hen zou het geheel niet bestaan, zouden de wegen tot God niet mogelijk zijn die nu mogelijk zijn.

Dat is met krachten evenzo. Natuurlijk, er zijn ook wolken van duistere kracht. Dat zijn krachten die voor de mens destructief zijn. Zoals er invloeden zijn (bepaalde vormen van rood) die de mens plotseling overspoelen met prikkelbaarheid, hartstocht en dergelijke emoties. Dan kunnen we zeggen: Dat is slecht. Het is slecht, omdat wij ons daardoor laten domineren. Maar op het ogenblik, dat wij ons erdoor laten stimuleren en meester blijven over onszelf, kan diezelfde kracht ons dragen naar nieuwe bereikingen, tot nieuw contact met de mensheid, tot nieuw begrip en een nieuw innerlijk begrijpen van het Goddelijke en de totaal-harmonie.

Waarom zeggen we dan dat een invloed slecht is? Wij zeggen dat ze voor de mens negatief is, omdat dat de gemiddelde reactie is. Maar we zeggen niet dat de kracht slecht is. Zoals we ook nooit kunnen zeggen dat een kracht opzichzelf goed. Een kracht is voor ons goed, omdat wij daarin het hogere licht

zien, omdat wij daarin de manifestatie van oneindige goedheid misschien beleven, omdat wij even uit onze lotsverbondenheid loskomen tot een nieuwe vrijheid, een nieuw besef en nieuwe mogelijkheden. Maar het is niet de kracht die het doet. Het is ons wezen dat reageert op de kracht. En achter dat alles zal de Godheid leven die alles in stand houdt.

Natuurlijk, hij zal wel bepaald hebben dat wij behoren tot een bepaalde reeks mogelijkheden. Maar voor onszelf zijn we toch zelfstandig denkende wezens, zelfstandig levende wezens. Dat betekent dus, dat wij in onze reactie op het bestaande de harmonie en disharmonie bepalen. En als wij een kosmische harmonie zoeken, zoals die mogelijk wordt in een enkel moment van het stralende licht, dan moeten wij die niet zoeken op basis van verwerpen of op basis van een verdrongen worden door demonen. Dat kunnen we misschien nog doen, als het gaat om het verblindende licht, maar nooit als het gaat om het stralende licht, dat de kosmische harmonie uitdrukt. Dan kunnen wij alleen maar zeggen: zij zullen op hun wijze kracht en licht vinden, zoals wij die op onze wijze zullen vinden. Laten we hen het beste wensen, opdat ze in zichzelf vrede, geluk en inzicht vinden en misschien een weg naar dat hogere. Laten wij hopen dat wij er ook één vinden.

Vindt u niet dat dat veel juist is dan het oude denkbeeld te hanteren over duivels, die geketend zijn in het diepst van de hel? Demonen, die uitgebannen zijn voor 700 jaar en daarna op aarde terugkeren? Dat is leuk voor een spookverhaal, maar het heeft weinig met de werkelijkheid te maken.

Wat is de grootste demon die er bestaat? Dat is een mens, die door zijn verwerping van zijn mogelijkheden tot harmonie zichzelf wijdt aan de disharmonie, de chaos. En als hij dan harmonisch is met demonen en die in en rond die mens misschien tot verschijning komen, dan mogen wij dat niet aan die demonen wijten. Zij ageren vanuit hun harmonie. Wij mogen het alleen aan die mens wijten, die - ondanks zijn ingebouwd besef van het juiste - gekozen heeft voor een verwerping van het menselijk harmonische en daarvoor het destructieve, het chaotische in de plaats heeft willen stellen. Niet omdat omdat hij voelt dat het goed is, maar omdat het waarschijnlijk de enige manier voor hem is om zichzelf nog van enig begrip van waarde te voorzien.

Dan kunnen wij met zo'n mens medelijden hebben, maar we kunnen dan ook zeggen: Je hebt als mens gefaald. Hoe je verder gaat, dat moet de Schepper maar uitmaken. Als je demon zult worden, dan kan ik alleen maar hopen dat je dan als demon toch weer een harmonie zult vinden waardoor je de Godheid kunt vinden en kunt ingaan tot het licht.

x Welke weg volgt een demon?

- De weg die een demon volgt is er één van verdeeldheid. Wij zoeken een weg waardoor alles in zijn perfecte vorming kenbaar wordt en zo eigenlijk het besef van eenheid mogelijk wordt. De demon zoekt de weg van de verdeeldheid. De terugval van alles tot oerstof, oerbeginsel, opdat in de emotie die overblijft de eenheid beleefbaar wordt. Zo ziet u dus dat de wegen van elkaar plegen te verschillen.

Er zijn meer wegen te vinden. Ik zou er vele kunnen aanduiden, maar dit zijn de twee voornaamste onderscheiden: de vorming en het besef enerzijds en anderzijds de terugkeer tot het oer-principe (wij noemen dat chaos vanuit ons standpunt) en het daarin beleven van de eenheid. U zoudt kunnen zeggen: Terwijl de mens de weg van bewustzijn gaat, gaat de demon de weg van emotie. Dat is misschien de meest juiste omschrijving.

x Zijn wij dan ook eens een demonische weg gegaan door ons te binden aan onze huidige vorm om zo weer terug te gaan naar de eenheid?

- Die mogelijkheid is zeker niet uitgesloten. Maar dan zitten we wel met een moeilijkheid. Als je de weg van het demonische gaat, dan kom je op een gegeven oenblik misschien zo ver, dat je in de emotie van eenheid het besef van jezelf niet kunt prijsgeven. Als dat gebeurt (dus niet zelf wordt tot emotie van eenheid, maar altijd nog wil denken aan "ik" in de eenheid), dan heb je voor het menselijke gekozen. En omdat alle ander besef en onderscheid is weggevallen in de emotie, begin je automatisch weer de weg terug te gaan:

de weg van opbouw, van "ik"-vorming. Dan sla je weer de menselijke weg in of een vergelijkbare. Voor uzelf is het wel degelijk mogelijk. Maar indien dat het geval is, bent u er niet meer of niet minder mens om en niet beter of niet slechter. Het gaat er alleen om wat u dan aan harmonieën ervaart en hoe u die harmonieën gestalte geeft en voortdurend beter waarmaakt zonder daarbij het andere te verwerpen of te haten.

Als ik u zo bezig zie en ik de mensen steeds hoor praten over de duivel, wat hij allemaal doet en hoe hij u alles staat in te fluisteren, dan vraag ik mij wel eens af, of zij beseffen wat hun eigen zendelingen doen? Die staan ook een heel andere manier van leven aan te prijzen. Men zegt dan dat de toverdokters en al die oude orthodoxe inboorlingen slecht zijn, als ze niet onmiddellijk bekeerd worden en zij zich daartegen verzetten. Maar is dat dan anders dan de duivel als hij u wat zou influisteren? Wat kan hij u influistert? Alleen dat wat in uzelf leeft. Hij kan u alleen bereiken via de harmonische mogelijkheden die u in uzelf heeft geschapen. En daarom heeft u geen reden om de duivel te verwerpen. U heeft zelfs geen reden om de duivel te vrezen. U heeft ook geen reden tegen hem te preken of hem als boeman te gebruiken. Het enige waarvoor u reden heeft, is uzelf te vrezen op het ogenblik, dat uw harmonie eerder ligt in de verwerping, de overwinning of de beheersing dan in erkenning, aanvaarding en streven in eenheid.

Als u zo probeert te leven, dan zult u ontdekken dat er geen demonen zijn, omdat de demon die u kan bereiken alleen in uw harmonie kan meespreken. En omdat de demon, die u misschien zou moeten vrezen, u niet kan bereiken omdat er voor hem geen harmonie, geen angst en geen haat meer in uw wezen te vinden is.

Leef met God in uzelf. Al wat er rond u is, is uit God. Leef met angst voor de duivel in uzelf en zelfs het Goddelijke krijgt een demonische gestalte. Leef daarom met het licht in uzelf, met het geloof in een eenheid die liefde is, rechtvaardigheid en al die dingen meer, zoals u als mens pleegt te denken en zeg tot uzelf: alleen daarin is de werkelijkheid.

--:--

Uitverkoren.

Hoe ben ik uitverkoren dat ik niet uitverkoren ben, maar slechts één van allen die dezelfde weg gaan tot hetzelfde doel; die gaan tot God. Want zou ik uitverkoren zijn, ik zou de mensheid achterlaten, gebannen, gedoemd te leven in pijn en strijd tot aan het einde van de tijd en zelfs verder. En ik, verwaten, zou tronen boven het lijden van hen, die met mij zijn geweest eens mens en met mij hebben voortgeleefd.

Een mens, die daarnaar streeft of zelfs zich uitverkoren noemt en zich op uitverkiezing tegenover anderen beroemt, is een dwaas die God niet kent en niet beseft, dat de rechtvaardigheid juist ligt in één en hetzelfde zijn en doel in alle eeuwigheid. Omdat de liefde al omvaamt, gerechtigheid voor allen telt. Omdat de Schepper niet verdeelt in wat hij voor zich reeds heeft uitverkoren en hen, die door zijn wil en kracht voor eeuwig zijn verloren.

God is liefde en macht. Hij is rechtvaardigheid, maar ook begrip. Hij is het alpha et omega, het begin en het einde in één. En daarom is er slechts één doel waartoe wij allen uitverkoren zijn: opgaan in God en dat alleen.

Ik hoop niet dat u zich nu uitverkoren vindt, want dat zou een slecht teken zijn. Mag ik eindigen met de hoop uit te spreken dat - wanneer er in deze dagen misschien wat extra licht komt en wat extra beleving - u niet zult zeggen: mijn God, wat hebt Gij mij uitverkoren! Maar zult denken: Heer, wat hebt Gij mij geholpen om anderen te helpen, zodat wij tezamen kunnen komen daar waar Gij onze bestemming hebt gelegd.

:--:--:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

DE MENS EN DE ENGELEN.

Als wij kijken bij de magie, dan ontdekken we dat elke dag zijn eigen engel heeft en elk uur ook zijn eigen engel. Die engelen zullen we maar even vergeten te zien als gevleugelde wezens. Als ik dat woord in de loop van dit betoog gebruik, dan gaat het eenvoudig om een invloed of een heerser. Men heeft een soort kaleidoscopische klok samengesteld waarmee men alle invloeden en samenwerkingen van invloeden weergeeft. Men probeert op grond daarvan precies te weten te komen welke invloed op een bepaald uur van de dag aanwezig is.

Nu lijkt dat wat overdreven als we ons bezighouden met wetten die achter de wonderen staan. Per slot van rekening, er zijn nu eenmaal wonderen. Die wonderen zijn soms heel eenvoudig. Om u een voorbeeld te geven: Heeft u het wel eens meegemaakt dat u een dag had waarin laten we zeggen tot een uur of twee in de middag alles eigenlijk tegen zat? En dan ineens, je weet niet hoe het gebeurt, verandert het. Je krijgt een paar uur buitengewone meevallers, alles gaat heel erg vlot en dan wordt de kraan weer dichtgedraaid en sukkel je normaal verder. Wij zouden zeggen: dat is een cyclus, klaar. Maar degenen die zich hebben beziggehouden met deze fantastische klok van invloeden hebben dat anders berekend. Zij zeggen: Op dat uur begint die engel te regeren.

Nu zijn er een aantal engelen die niet stroken met de heerser van de dag. Dan volgen er twee achter elkaar die wel stroken met de heerser van de dag; de anderen zijn weer neutraal. Na zoveel tijd komt dat dus weer een keer terug, maar meestal in de nacht en dan heb je er niet veel aan. Gedurende de uren dat er een perfecte harmonie bestaat tussen de engel of aartsengel die de dag regeert en de engel die het uur regeert, zal de mens positief reageren, mits zijn eigen lot en instelling positief zijn.

Het wonderlijke is, dat we die engel ook overal elders tegenkomen. Het zal u misschien verbazen te horen dat, als we de heersers van de verschillende planeten nagaan, wij eveneens worden geconfronteerd met engelen. Maar ook onder de vaste sterren treffen we een aantal aan die door lichte of duistere engelen worden geregeerd. Kennelijk heeft men met "engelen" willen zeggen: hemelse invloed. Als we dit alles wat eigenlijk magie is en volgens sommigen bijgeloof even ter zijde stellen, dan ontstaat er het volgende beeld:

Er zijn een groot aantal invloeden waaraan de aarde en dus ook de mensheid voortdurend onderworpen is. Vaak zijn die invloeden met elkaar in strijd. Wanneer ze zo strijdig zijn dat ze elkaar opheffen of niet op elkaar reageren, heeft de mens een grotere handelingsvrijheid. Wanneer die krachten echter op een bepaald ogenblik perfect samenwerken, ontstaat een zeer grote energie. Deze energie is dan in staat een groot aantal wonderlijke situaties te scheppen. Aangezien het merendeel van die situaties tot het alledaagse behoren, gaan de mensen eraan voorbij. Maar er kan ook een situatie zijn waarin de kracht zo groot is, dat er een verschijning optreedt.

Een verschijning is niets anders dan een manifestatie die vanuit een astraal gebied op aarde plaatsvindt. Het is dus een vorm van min of meer

verdichte materialisatie. Als er nu een verschijning komt die door velen wordt gezien, dan moet dat er een zijn van een behoorlijke dichtheid. Die materialisaties kunnen volgens deze leer weer niet overal en op elk punt ontstaan. Integendeel, ze kunnen alleen ontstaan op bepaalde punten en dan nog op bepaalde ogenblikken. Er is een samenhang tussen de tijd, de plaats en het geheel van de kosmische invloeden.

Nu zijn daar regels voor die al heel oud zijn. Ze behoren tot een van de Grimoires, die worden toegeschreven aan Apollonius van Tyana. Daarin wordt gezegd dat, wanneer op plaats A om uur B een manifestatie plaatsvindt en er een plaats is die beantwoordt aan waarde B, dan zal daar een soortgelijk verschijnsel mogelijk zijn op tijdstip A; dus een verwisseling van waarden. Het vreemde ervan is, dat het niet alleen maar een verhaaltje is. Het is iets wat in de mathematische betogen van een man als Einstein ook naar voren is gekomen, namelijk dat tijd en plaats op een gegeven ogenblik verwisselbare waarden worden en dat het de som van beide is die de plaats- en tijdsbeleving uitmaakt. Op deze manier hebben de oude magiërs dat dus al lang van tevoren gezien.

Iemand, die zich wil bezighouden met wonderen, gaat maar uit van die tijd klokken. Daar zijn zelfs heel mooie diagrammen voor gemaakt. Hij zegt: Ik moet een samentreffen hebben van b.v. Rafaël en Gabriël dan kan ik, mits ik mij voorbereid, op deze manier dat tot stand brengen. Er is dus een samenhang en die gaat heel erg ver.

In de magie komen we een aantal voorschriften tegen waar men van uit gaat, b.v. de tijd moet worden berekend. De tijd wordt eerst astrologisch berekend, dan wordt het juiste tijdstip zodanig gecorrigeerd, dat de gewenste heersers gelijktijdig hun invloed uitoefenen.

Die heersers hebben een eigen karakter. Dat karakter betekent, dat je de ene keer b.v. perkament van een ongeborn lam moet hebben, de volgende keer van een varken, een andere keer weer gemaakt van de huid van een bepaalde vogel of van een vos. Het klinkt een beetje vreemd, maar deze mensen hebben een samenhang gezien tussen de structuur van het materiaal en de inwerking van krachten. En dat maakt het nu zo interessant. Want een engel heeft niet slechts zijn eigen functie, hij heeft net zoals dat denkbaar is voor sterrenbeelden (in uw tijd is dat in de mode) zijn eigen metaal, zijn eigen steen, zijn eigen soort perkament, zijn eigen samenstelling en kleur van inkt, hij heeft zijn eigen pen die moet worden gebruikt, als je in zijn naam wilt schrijven enz. enz. Het geheel van de materie moet harmonisch zijn afgestemd op de kracht die optreedt. Nu is dat natuurlijk weer magie en bijgeloof volgens velen, maar het heeft toch wel een paar punten waaraan we aandacht kunnen besteden, vooral omdat we graag in deze cursus een paar praktische zaken willen leren.

Wat we nodig hebben is harmonie. Die harmonie behoeft niet alleen te bestaan tussen de mensen of tussen mensen en kosmische krachten. Het moet voortgezet worden. Er moet een voortdurende selectie zijn waardoor alles precies zo past dat het elkaar versterkt. Het grootste effect wordt bereikt op het ogenblik, dat alle gehanteerde waarden een gelijke afstemming bezitten.

Dan gaan we nu maar weer tot de praktijk over. Het is duidelijk, dat niet iedereen, voordat hij een hoofdpijntje of iets dergelijks wil wegnemen, gaat proberen om even na te gaan welke sterren er aan de hemel staan, wat op dat moment de invloeden van de vaste sterren zijn, wat de stand van de planeten is, welk sterrenbeeld heerst, welke planeet retrograde is en welke niet. Als u dat alles heeft gedaan, is de patient overleden tegen de tijd dat u klaar bent met rekenen. Dat kunt u gewoon niet doen. Maar het gekke is wel, dat onze persoonlijke instelling sterk afhankelijk is van de invloed die we ondergaan.

Als wij nu op grond van onze emoties (die onbestemde gevoelens die in zo'n tijd optreden) reageren, dan zullen we geneigd zijn alles te selecteren zowel aan woorden, aan handelingen als ook aan materialen die erbij passen. Het wonderlijke is, dat wij door deze automatische selectie wel degelijk komen

tot een keten van althans in harmonie vergelijkbare waarden op elk vlak, vanaf het eenvoudigste materiaal dat wij gebruiken tot onze eigen geestelijke instelling en ons denken toe. En dan wordt de voorbereiding, die je voor zo'n genezing nodig hebt eenvoudiger, als je uitgaat van je eigen vermogen tot harmonie, als je de sfeer aanvoelt, daarop reageert en de woorden kiest die erbij passen.

De uitstraling ga je niet bewust bepalen voor het definitieve doel. Je laat gewoon de kracht uitstromen die volgens jou harmonisch is. Zelfs als je een materiaal wilt gebruiken of vormen van communicatie gebruikt anders dan woorden, zul je dat doen precies in overeenstemming met die impuls. Op dat ogenblik werk je dus in overeenstemming met de kracht die optreedt. En dat is nu het mooie ervan, want de kracht die optreedt, wordt dan door onze actie gevormd. Ze is dus in haar totaliteit werkzaam, terwijl bovendien de afstemming van de persoon op wie wij de kracht richten (dat is bij genezing het geval) eveneens is voorbereid door kosmische omstandigheden, zodat die persoon op de juiste woorden, op de juiste krachten veel sneller reageert dan normaal het geval is. Er zit echter wel iets aan vast.

Er zijn veel tijden en momenten dat het niet zo goed gaat. Dan is er een neutrale sfeer om ons heen. Voor jezelf kun je zeggen: je reageert normaal, je kankert normaal en je bent normaal even blij of geboeid als altijd. Er zijn dan geen pieken, geen buitengewone gevoeligheden op dat ogenblik. Je kunt dus ook niet veel doen. Wil je met groot succes b.v. genezen, dan moet je rekening houden juist met die ogenblikken waarin je zelf een sterke impuls ervaart en die kunt uitdrukken in wat men noemt de selectie: het gebruiken van de juiste woorden, de juiste materialen en al wat erbij hoort. Dan is er een effect mogelijk dat zo groot is, dat het buiten de norm valt, zodat je zegt: daar is toch wel wat ongewoons aan de hand. En zoals u weet, een mirakel is iets wat ongewoon is en dan ofwel religieus wordt erkend, dan wel door de bureu wordt afgewezen. Het ligt eraan hoe men het woord wil gebruiken.

Als ik met deze wet bezig ben (het is eigenlijk een soort wetmatigheid), dan moet ik nog wat verder gaan.

Als er ergens een religieuze plechtigheid is met sacramenten, het uitspreken van zegen e.d., dan zal het de ene keer een enorme indruk maken en de andere keer helemaal niet. Gaan we dat nader beschouwen, dan blijkt dat deze wonderlijke constellatie van krachten een rol speelt. Zijn die sterk positief en reageert men niet alleen op grond van een formulering maar ook op grond van innerlijke gevoelens, van eigen aanvoelen, dan zijn er inderdaad grote uitstromingen van kracht mogelijk en beleven de mensen allerlei dingen.

Als u dit nu voorlopig - zij het onder voorbehoud - wilt accepteren, dan moet u zich ook realiseren wat ik in het begin heb gezegd: die fase komt terug, maar dat valt dan in de nachtelijke uren. Met andere woorden: er zijn ook gedurende de tijd dat de doorsnee-mens pleegt te slapen samenvloeiingen van allerlei energieën en krachten. Als die positief zijn, dan zult u niet alleen dromen (dat doet u normaal ook wel), maar uw droom krijgt een veel intensere inhoud en betekenis; wat meer is: ze krijgt een mate van werkelijkheidswaarde.

Wanneer de krachten van dag en uur plus de inwerkingen van buitenaf geheel in overeenstemming zijn, dan ontstaat de droom als communicatiemiddel. Mensen kunnen in de droom onderling met elkaar spreken. Het blijkt dan dat ze althans de boodschap in hun droom gemeenschappelijk hebben ervaren.

Is er een invloed bij die het tijdselement doet verwazen, dan is de kans groot dat de droom bepaalde prognostische inhouden heeft, dus voorspellingen bevat. Er zijn invloeden denkbaar waardoor we in feite te maken krijgen met zelfbespiegeling. Die zelfbespiegeling - of die nu het karakter heeft van een hemeldroom of een nachtmerrie - is altijd weer een realisatie van onszelf, van onze harmonieën. Maar het betekent ook, dat die eigen harmonieën aangeven in welke richting wij de grootste kracht kunnen uitoefenen. Daarom hebben zelfs de dromer, die we op deze manier krijgen een bijzondere

werking. Om het wat eenvoudiger voor u te maken:

Bijna iedereen heeft in zijn horoscoop de maan staan in een bepaald Huis. Het gebeurt wel eens dat ze op de grens staat; dit komt niet zo vaak voor. Het Huis waarin de maan staat, kan worden omgezet in tijdsinvloed. Wanneer het teken waarin de maan staat boven de horizon is en de maan haar opgaande fase heeft bereikt (eerste kwartier volledig), dan zal de droom gewoonlijk voorspellend zijn.

Voorspellende dromen kenmerken zich in deze periode bovendien door de indringende wijze waarmee ze optreden en dientengevolge ook door blijvende herinnering nadat men wakker is geworden. Dat zijn dromen die een indruk achter laten. De gehele droom wordt niet herinnerd, maar fragmenten daarvan wel. Het zijn deze fragmenten die weergeven waar uw mogelijkheden liggen en ook waar uw toekomst ligt.

Beschouw een dergelijke voorspelling echter nooit als een absolute zekerheid, want u weet niet of u haar juist heeft kunnen interpreteren. Beschouw haar slechts als een aanwijzing. Als er gevaren zijn, moet u juist tegen die gevaren waken. Als er voordelen zijn, moet u proberen een situatie te scheppen waarin u dat voordeel kunt krijgen. Om het heel eenvoudig te zeggen: Als u droomt, dat u in een autobus stapt en dat daarmee een ongeluk gebeurt en u weet bovendien ongeveer dan en dan zal dat wel zijn, dan zegt u: nou, ik ga voorlopig liever met de tram dan met de bus. Als u droomt dat u een hoofdprijs in de loterij trekt, dan moet u toch wel eerst een lot kopen.

Dan zijn er dromen waarin die onderlinge communicatie heel sterk kan zijn. Dat wordt vreemd genoeg ook astrologisch bepaalbaar. U kunt het in een handboekje naslaan wanneer dat bijzonder sterk optreedt.

Punt 1: de maan mag geen direct vierkant maken (oppositie) met een van de andere planeten; dat is al een beetje gevaarlijk.

Punt 2: er moet sprake zijn van hetzij oppositie of een driehoek waarbij betrokken zijn Mars en Neptunus of Venus en Saturnus. Dat zijn aspecten die u gemakkelijk kunt onthouden. Op grond daarvan weet u dan dat communicaties in een droom, die een indruk achter laten, betrekking zullen hebben op gemeenschappelijke belevingen, uitwisseling van gedachten e.d. met anderen. U kunt dan eens testen of u telepathisch begaafd bent.

Dan is er nog iets waarop u heel goed moet letten. Dit gebeurt gewoonlijk alleen bij volle maan en wordt mede bepaald door het Huis waarin de maan staat in de geboortehoroscoop. Staat ze in de laatste 3 of in de eerste 2 Huizen, dan geldt het volgende:

Bij volle maan komen sterke impulsen binnen die vaak worden omgezet in meer dierlijke emoties, maar in feite berusten op de erkenning van harmonische mogelijkheden. De selectie van personen maar ook van voorwerpen of van planten die plaatsvindt in deze periode duidt aan dat u met deze personen, deze planten, deze voorwerpen bijzonder gemakkelijk buitengewone resultaten kunt behalen. Voor alle andere huizen geldt, dat de volle maan alleen de afstemming aangeeft en dat alle dromen die daarbij optreden en alle impulsen die ontstaan direct en soms wat meer indirect betrekking hebben op uzelf, zowel op uw fysiek als ook op uw psyche. De inhouden daarvan worden dus sterker geopenbaard. Dit zijn punten waarover u maar eens moet nadenken. Desnoods kunt u de proef op de som nemen.

De verklaring voor dit alles ligt natuurlijk weer bij de engelen, dat begrijpt u wel. Dat komt, omdat de zon en de maan eigenlijk dezelfde grote engelen hebben die allerlei communicaties verzorgen. Arcan (de zon) later ook wel Argon of Argam genoemd als hij voor de maan staat, is eigenlijk een communicator. Hij schept een sfeer waarin zoals dat heet "de geesten elkaar ontmoeten." Als deze nu werkzaam is en een positieve invloed uitoefent, dan zal die werking ook op aarde waar worden.

Helaas zijn er ook andere engelen. Er zijn er zelfs die volgens religieuze opvattingen helemaal geen engelen meer zijn; die zijn gedegradeerd. Iemand heeft hen horentjes opgezet. Sedertdien gaat het hen niet zo goed meer. Duistere engelen zoals Bephehel hebben soms ook de neiging om onder

invloed van Arcan dergelijke dingen tot stand te brengen. Maar wat doen zij nu? Ze verwarren.

Wanneer we een demonische of duistere invloed zien, dan ontstaat die tegenstelling. Anders gezegd: de beelden die wij ontvangen zijn niet de werkelijke beelden meer, maar ze zijn a.h.w. opposieten geworden. Als ik droom van duister, dan betekent dat licht etc. etc. Deze dingen hangen ook weer een beetje samen met het mirakel. Want op de achtergrond van dit alles vindt men wonderen zoals de man die over water wandelt, de wonderbaarlijke visvangst en dat soort dingen. Wat gebeurt er nu in feite.

Wanneer alle invloeden samenvallen is mijn kracht dermate groot, dat ik elke op mij inwerkende kracht natuurlijk kan reguleren of zelfs teniet doen. Als iemand over water wil wandelen, dan moet hij alleen maar de aantrekking op zijn body zover verminderen dat hij wordt gedragen door de samenhang van het wateroppervlak. De spanning van het wateroppervlak is voldoende om hem te dragen en dan wandelt hij over water.

De wonderbaarlijke visvangst. Het is bewijsbaar dat scholen een bijzonder gedrag vertonen onder bepaalde omstandigheden, daarbij schijnen o.a. het tij (de stand van de maan) en daarnaast heel vaak de maand aan mede te werken. Ook hebben bepaalde krachten (engelen of een bepaald sterrenbeeld) invloed. Op die ogenblikken hebben die scholen de neiging om zich op bepaalde plaatsen te verzamelen. Op andere ogenblikken, nadat ze in kleinere scholen uit elkaar zijn gegaan, komen de grote scholen weer samen op een heel ander punt. Hierover zou u met een visser moeten praten. Hij zou u uit ervaring kunnen vertellen dat op bepaalde dagen en op bepaalde plaatsen altijd een goede vangst mogelijk is. Datzelfde kan hier het geval zijn.

Wanneer iemand zegt: hier moeten ze zitten. Gooi je de netten links uit en je vangt niets, dan gooi je rechts uit, want hier moeten ze zitten. En dan komen ze er ook uit. Zo eenvoudig zijn die mirakelen vaak.

Het is niet zo, dat een wonder buiten de wetten van de natuur staat. Het is alleen dat bij een wonder altijd wetten een rol spelen waarvan de mensen weinig of niets weten en waarvan ik er nu een paar heb aangegeven.

Er zijn heel veel vreemde dingen in de wereld. Er zijn mensen, die eigenlijk de vreemdste beslissingen nemen op een ogenblik, dat iedereen denkt dat ze gek zijn. Toch valt het altijd goed uit. U heeft er wel van gehoord. Er zijn romans over geschreven. Straatjongens die miljonair werden. Zou je nagaan hoe die mensen reageren, dan blijkt dat ze een soort innerlijke stem hebben. Als ze voor een beslissing staan, dan gaan ze niet alles tevoren berekenen, ze vragen het eerst aan die stem. Is die stem onmiddellijk positief, dan handelen ze zonder één moment te aarzelen. Is die stem er niet, dan proberen ze de zaak te traineren en gaan dan rekenen. Maar met die berekeningen maken ze wel eens fouten. De situatie is deze:

Elke mens heeft een geboortehoroscoop. Elke mens heeft een voorleven waarin hij geestelijk zekere kwaliteiten bezat. Voeg dat samen. Het voertuig wordt in zijn capaciteit tot opname en reactie inderdaad enigszins astrologisch bepaald. De geest zelf wordt bepaald door haar eigen niveau. Deze beide factoren hebben niets te maken met de stoffelijke levensomstandigheden, het bereikte peil van kennis, cultuur, beschaving etc. Indien nu het geestelijk element in een mens zodanig correspondeert met zijn stoffelijke mogelijkheden en bovendien zijn geboortemoment een bepaalde engel als zijn heerser aan geeft, dan kan het vaak voorkomen dat hij wordt geleid door stemmen. Denkt u maar aan Jeane d'Arc om te weten dat het niet altijd goed afloopt.

Die stemmen zijn een verschijnsel dat eigen is aan een bepaalde overeenkomst tussen geest, stoffelijke mogelijkheden en de harmonie die voor dit geheel bestaat met wat men een macht of een engel kan noemen. De manifestatie daarvan is te onderscheiden in een aantal stemmen, omdat elke beïnvloeding van buitenaf op zo'n moment mede een rol speelt en omdat zo iemand bovendien zelf bepaalde stemmingen ervaart waardoor hij uit de boodschappen of indrukken die hem bereiken een bepaalde tonaliteit fabriceert, een soort karakter. Maar de boodschap op zich is de essentie. Als u deze boodschappen ontvangt, moet u onthouden:

Deze boodschappen zijn dikwijls schijnbaar onzinnig. Zodra ze echter behoren tot uw mogelijkheden en er alleen maar een persoonlijk risico behoeft te worden genomen, zult u er goed aan doen om juist deze impulsen op te volgen. Deze boodschappen namelijk brengen u er toe uw leven te veranderen en wel op een wijze, die voor uzelf - en meestal ook wel voor uw omgeving - goed is. U krijgt grotere mogelijkheden. Het onwaarschijnlijke wordt opeenswaar en er ontstaat een aantal ontwikkelingen die schijnbaar toeval-
lig zijn, maar waardoor u ook schijnbaar toevallig steeds de juiste factoren weet te kiezen.

Die wonderen zijn heel veel voorgekomen op de wereld. Er zijn mensen geweest die gewoon als slaaf begonnen zijn, niets wisten en geëindigd zijn als erkende en gehuldigde wijsgere, maar evengoed als handelsvorsten en in een enkel geval is het zelfs iemand geweest die de kroon van een heel groot rijk droeg. Er zijn mensen geweest die lichamelijk, financiel en qua achtergrond niets hadden.

Denk maar eens aan Napoleon. Hij was niet eens een echte Fransman. Hij had andere achtergronden, andere gebruiken. Deze man werd officier. Dat kun je je nog wel voorstellen. Het eigenaardige is, dat hij steeds risico's nam, maar dat hij bij het nemen van die risico's bijna altijd juist gokte. Het aantal gokjes van Napoleon was zo, dat als hij tien keer gokte, hij 7 tot 8 keren volkomen goed zat. In de drie overige keren had hij altijd nog twee kansen dat de zaak neutraal zou uitkomen. Hij werd er niet wijzer en ook niet slechter van. Er was één gok op de tien die misschien misging.

Als je dat nagaat, is dat gewoon krankzinnig. Dat is een mirakel. Maar als je uitgaat van de beïnvloeding waarvan ik u vertelde, deze innerlijke stem - "de daemon in mij" zou een grieks filosoof hebben gezegd - dan wordt het plotseling duidelijk dat hier weer een mogelijkheid is om op grond van geestelijke, niet bewust beleefde waarden plus beïnvloedingen vanuit de kosmos vooruit te lopen op het geheel van de ontwikkelingen en zo de juiste beslissingen te nemen op het moment dat niemand nog kan beseffen hoe juist ze zijn. Deze situatie heeft zich vele malen herhaald. Maar we zien ook het tegenovergestelde.

Als je namelijk te maken hebt met deze stem en je probeert haar voortdurend te toetsen aan de redelijkheid, dan kom je nergens terecht. Als je uitgaat van hetgeen anderen zullen doen, kom je ook nergens terecht. Je kunt alleen uitgaan van jezelf en dus alleen beslissingen nemen op die gebieden waar je zelf meester bent. Je kunt alleen daar gokken waar je zelf de mogelijkheden tot die gok hebt. Je kunt het nooit doen met andermans geld. Heel eigenaardig, maar het is waar.

Hier is een persoonlijke harmonie mogelijk waarbij - naar men zegt - vele engelen samenwerken. De kracht, die in de mens spreekt, bepaalt voor hem een lot dat eenmaal door hem aanvaard bijna niet meer is te veranderen. Ook dat is waar. U heeft zich misschien wel eens afgevraagd hoe dat komt.

U heeft wel eens heel andere voorstellingen gehad van wat u zoudt willen doen in het leven en het zelfs dan nog heel anders zoudt willen aanpakken, maar u zit nu eenmaal in een bepaalde situatie. Want u kunt dit niet doen en dat is toch ook niet goed mogelijk. Als u het andersom zoudt doen, zou het toch ook niet goed zijn. Maar dan bent u begonnen met een impulsief besluit. U heeft u laten leiden door een aantal niet-redelijke beslissingen waarvan u de draagwijdte misschien zelf niet heeft begrepen. Daardoor bent u gevangen in een situatie waaruit u zich niet meer kunt bevrijden, omdat uw gehele wezen en uw bestaan zijn gebaseerd op die situatie.

Er is een tijd geweest dat Napoleon zich ook heel graag zou hebben teruggetrokken, maar hij kon het niet meer. Hij moest toen wel krijgshoofd en keizer blijven spelen, want dat was voor hem de enige mogelijkheid om zichzelf nog te erkennen. Zo gaat het ons ook.

Het wonder is dus zeker niet dat wij door het lot gebonden zijn. Maar er komt soms in je leven - en dat komt meestal onverwachts - zo'n ogenblik waarop je ineens weet: nu heb ik mijn lot weer in handen. Dat zijn heel korte periodes. Als u tien jaar geketend heeft gezeten in een bepaalde sleur, kan er

een periode komen van 3 of 4 uren waarin u opeens de kans heeft om iets anders te doen en dan moet u het ook doen anders lukt het niet meer en u zit weer vast.

Het is iets wonderlijks dat een mens in staat is om zijn hele leven in zo'n korte periode en ook blijvend te veranderen inclusief het geheel van zijn stoffelijke en geestelijke ontwikkelingen. Wat is hier het geval? Op het ogenblik, dat die verandering voor u plotseling bereikbaar wordt, is er een samenwerking van een aantal kosmische krachten (we spreken dan meestal over een Heer der Stralen en een Heer der Wijsheid in dit verband) plus een aantal engelen (dus heersers van sterren en van planeten) en uw eigen harmonie. Wanneer die harmonie bestaat ten aanzien van al deze factoren, dan ontstaat er een tijdelijk meesterschap over het lot en alle veranderingen in het lot die in deze periode worden aangebracht of zelfs maar worden aanvaard en begonnen. Ze betekenen een blijvende verandering in het geheel van de verdergaande ontwikkelingen.

Ik wil hiermede duidelijk maken dat wonderen geen dingen zijn die ver weg gebeuren. Wonderen komen in het leven voortdurend voor. Maar wanneer er een wonder kan gebeuren, is dat altijd maar een korte tijd. In dat opzicht hebben degenen die alle engelennamen en de verdeling in uren en dagen en wat dies meer zij in hun Grimcires zo ijverig hebben neergepend eigenlijk gelijk. Niet dat hun indeling, betiteling en de namen die ze geven allemaal even zinnig zijn, maar wel het feit dat het samentreffen van bepaalde invloeden nodig is om een wonder tot stand te brengen. Verder is ook het feit van belang dat de arbeid moet worden begonnen op het moment, dat die invloeden er zijn, waarna de arbeid wordt gedragen door die krachten, ook als ze buiten je ophouden te bestaan. Dat kunt u mooi versluierd zelfs in Eliphas Levi vinden. Want wij leven in een wereld waarin momentum van veel groter belang is dan beslissing. Dit is misschien cryptisch voor u. Ik zal het nader verklaren.

Als wij beweging in een bepaalde richting hebben, dan kunnen we beslissen wat we willen, maar die beweging blijft voortgaan. Dat is niet alleen zo t.a.v. het gaan in een richting. Het is wel degelijk ook met een bepaalde manier van denken, van aanvoelen, van leven en al die dingen meer. Het is dus eigenlijk de manier waarop we bestaan. Op het ogenblik, dat wij tot stilstand komen - tijdelijk dus - kunnen we zelf bepalen in welke richting wij ons weer in beweging zetten. Doen wij dat in overeenstemming met de krachten die aanwezig zijn, dan hebben we bovendien nog de kans dat wij in het begin prettig worden afgezet, zoals een zesdagen-renner op een bepaald ogenblik afwisselt en dan een sweeper meekrijgt van zijn maat. Als u het nog niet weet, moet u maar eens kijken, als er zoiets is hier of daar. We krijgen dus een aanmerkelijk hogere versnelling dan we zelf tot stand zouden kunnen brengen. Maar zijn we in beweging en valt die invloed van stilstand weg, dan gaat die zelfgewilde beweging over in een lotsbeweging. Dan kunnen we er dus niets meer aan veranderen, totdat er weer een ogenblik van stilstand komt. Dan moeten we zeer bewust weer een keuze maken en in actie komen en zal de nieuwe situatie weer gelden voor de komende periode.

Het is voor een mens een beetje moeilijk om dat allemaal zo één, twee, drie te verwerken. U moet er maar eens over nadenken. In de praktijk komt het erop neer, dat de meesten van u met een bepaald ritme in hun leven situaties ontmoeten waarin zij hun denken, hun streven en datgene wat zij betekenen of doen in de wereld drastisch kunnen veranderen. Maar hebben zij dat eenmaal gekozen, dan zitten ze aan die keuze weer een tijd vast.

De meest voorkomende cycli zullen u wel bekend zijn. Gemiddeld is dat de 7-jaar cyclus. Er zijn voor sommigen ook kortere cycli. Heeft u een cyclus waarin ongeveer eens per 3 jaar een zeer belangrijke verandering optreedt, terwijl u zelf denkt: wat moet ik nu, het gaat allemaal langs mij heen, dan is het tijd om u te realiseren dat u juist in die korte periode heel gemakkelijk zowel uw geestelijke als uw stoffelijke ontwikkeling kunt regelen door op elk ogenblik dat u die stilstand ervaart u onmiddellijk af te vragen: wat wil ik

werkelijk? en dan de eerste stap in die richting te zetten. Het wil niet zeggen dat u dan onmiddellijk alles bereikt, maar het wil wel zeggen dat u dan onophoudelijk verder wordt gestuurd in de richting van die bereiking. Doet u dat op een ogenblik, dat het zinloos is, dat er dus geen invloeden zijn die u kunnen steunen, dan bereikt u minder. Doet u het op een ogenblik, dat u zelfs geen stilstand heeft bereikt, dan kunt u wel blijven dromen, maar dan blijft het bij wensdromen en verder niets. Dit is dan voor de meer persoonlijke wondertjes die in ons leven toch altijd belangrijk zijn of we nu op aarde of in de geest zijn.

De mens is eigenlijk een beetje gebonden aan die engelen, want wij behoren tot een bepaalde straal. Je zoudt astrologisch ook kunnen zeggen: wij worden gedomineerd door een bepaald Huis. De aard die we daardoor hebben, de karakteristiek van ons denken is hiermee al bepaald en ook onze reactie op de omgeving.

Daarnaast hebben we de Heren van Wijsheid. In de astrologie noemen we de betekenis van de ascendent de Heer van Wijsheid. Dat zijn invloeden die het je mogelijk maken datgene wat je bent te beseffen op een bepaalde manier en daaraan een uiting te geven die zo dicht mogelijk ligt bij je werkelijke wezen en je werkelijke wensen. Komen nu die andere engelen erbij, deze invloeden die in de kosmos rond u zijn en voortdurend op u inwerken, dan bestaat de mogelijkheid om zelf veranderingen tot stand te brengen. Nu moet u één ding goed onthouden:

Als u geboren bent onder een bepaalde straal, dan is het bijna zeker dat ook uw voorgaande geestelijke ontwikkeling daartoe heeft behoord en zult u zich er zeer moeilijk aan kunnen onttrekken. Maar aangezien de karakteristiek binnen een bepaalde straal net zo ver uiteen loopt als de meningen in b.v. de politiek, bent u in staat te kiezen voor het midden, voor links of voor rechts. U kunt dus de betekenis, de beleving en de uiting voor een groot gedeelte zelf bepalen. Het gebruikmaken van dit vermogen om uw eigen leven te bepalen geeft u dan weer de kracht om juist en harmonisch te kiezen uit alle factoren die om u heen zijn.

Er zijn natuurlijk nog meer wonderen in de wereld. Er zijn heel veel wonderen waarvan je er niet zo precies achter kunt komen hoe dat in zijn werk gaat.

Er zijn mensen, die een hele tijd hebben gedacht dat de warme en koude golfstroom werden bepaald door monsters die in de oceaan leefden. Nu weten wij dat het komt door klimatologische omstandigheden gepaard gaand met bepaalde luchtdrukverhoudingen en stralingsinvloeden vanuit de zon. Maar of je nu zegt, dat de goden het doen of dat er zuiver natuurkundige oorzaken zijn, het is zeker dat een warme golfstroom bepaalde veranderingen brengt in het milieu waarin ze zich beweegt zoals ook een koude golfstroom dat zal doen. Weten we dat die golfstroom bestaat, dan kunnen we op grond van zijn uitwerkingen een plaats kiezen waardoor we gevrijwaard zijn voor zijn invloed ofwel juist zijn invloed zo sterk mogelijk ervaren. We kunnen gebruikmaken van die golfstroom om ons in een bepaalde richting te laten dragen, indien we weten waar hij ongeveer heengaat. Als we dat in de gaten hebben (golfstromen zijn eigenlijk rivieren in een oceaan, bepaald door temperatuurverschillen), dan kunnen we zeggen: we hebben in de kosmos eigenlijk altijd te maken met dergelijke stromingen.

Als ik nu probeer te weten te komen welke stromingen voor mij belangrijk zijn, dan ben ik al een heel eind verder. Dat hebben de mensen in het verleden ook gedaan. Er zijn altijd mensen geweest die tevoren aanvoelden wat de natuur zou doen. Sommigen van hen golden als kundige tevenaars en regenmakers, anderen waren wijsgeren en nog anderen schijnen zich volgens de legende van Noë gered te hebben door in de scheepsbouw te gaan op het ogenblik dat iedereen dacht: we zitten op een droogje. De wijze waarop je de stroming erkent is dus belangrijk. De erkenning van de stroming is impuls.

Noë en zijn manier van handelen is een verhaal, logisch. Maar gelijktijdig geeft het wel iets aan. Een mens kan worden beïnvloed door krachten. Hij kan

daarmee effecten bereiken die veel verder gaan dan al wat hij zich kan voorstellen. Je kunt je naam in de wolken schrijven, als je maar weet welke krachten die wolken beheersen en daarmee op de juiste manier harmonisch weet te zijn. Je kunt vuur ontsteken alleen door de wil dat het zal branden, als je weet wat die ontbranding betekent en je de verhoging van de beweeglijkheid van moleculen in jezelf voldoende sterk kunt voelen om dat uit te stralen. Het wonderlijke is, dat de meeste mensen dat allemaal instinctief doen. Maar instinctief of niet, je kunt het doen. En dat is in deze les, neen ik, het belangrijke punt.

Alle mirakelen of wonderen vinden ergens hun basis in de samenwerking van vele krachten waarbij een mens bijna altijd in het brandpunt staat. Soms is dat een mens die niet eens weet wat hij doet. Soms is het een mens die door allerlei belangen wordt gedreven. Soms is het een mens die alleen impulsief reageert. Het is altijd de mens in het brandpunt van de krachten waardoor het ongeloofwaardige toch waar wordt. Als u daarvan uitgaat, zult u ontdekken dat al die mirakelen over opwekkingen uit de dood tot aan een berg te laten wandelen eigenlijk niet zo gek zijn als het lijkt. Het is gebruikmaken van jezelf op het ogenblik dat je brandpunt bent van krachten, die zo groot, zo kosmisch van aard en structuur zijn dat je daardoor a.h.w. resultaten bereikt die menselijk gezien onvoorstelbaar zijn.

En voor uzelf, nogmaals, is het niet altijd gemakkelijk. Want u kunt niet alles helemaal berekenen, maar u kunt het soms aanvoelen. Op het ogenblik, dat u innerlijk voelt wat juist is en u kunt die juistheid ook uitdrukken door de keuze van materialen en dergelijke, probeer dan niet anderen tot verantwoordelijke beslissingen te bewegen, dat zou weer een belemmering betekenen. Ga gewoon uit van uzelf en breng vanuit uzelf tot stand wat u voelt als noodzakelijk. Tot uw verbazing zult u kunnen constateren dat u dan ook als een gewoon mens wonderen kunt doen, omdat de engelen nu eenmaal op bepaalde ogenblikken samenwerken met de mensen.

-:-

WESTERSE MAGIE.

(Alchemistische magie.)

In dit materialistische westen dat zegt helemaal niet van magie te houden en er niet in te geloven bestaat wel degelijk een specifiek op het westen toegepaste magie. Het wonderlijk is, dat heel veel mensen niet eens weten dat ze eraan doen. Neen nu b.v. de tijd van Sinterklaas.

Sinterklaas is niet alleen maar een goedgeefse heilige, al heeft de kalender van Rome dat er enige tijd van gemaakt. Hij is eigenlijk een godheid, die in de tijd van de hoogste nood en armoede (de winterzonnemende) door de lucht gaat en geschenken brengt, opdat men de winter beter kan doorstaan. Het is dus een natuurkracht.

Het wonderlijke is, dat de mens die natuurkracht ook zelf moet aanroepen. In de oude germaanse denkwijze is dat: zelf iets maken en geven. Dus niet iets kopen en geven, neen, iets zelf maken en geven. Dus een deel van je eigen kracht, je voorstellingsvermogen en moeite aan een ander schenken. Door dit te doen breng je de godheid ertoe om antwoord te geven. Heel veel mensen geven zelfs nu nog cadeautjes met Sinterklaas in de hoop dat ze zelf ook niet worden overgeslagen. Dus wat dat betreft bestaat het nog. Het belangrijke element hierbij is nu juist dat in de westerse magie altijd weer iets van jezelf een rol speelt.

De alchemisten b.v. hebben het over de vele verschillende soorten sulfer en de verschillende soorten vuur. Maar het wonderlijke is, dat de belangrijkste sulfers en het belangrijkste vuur in de alchemist schuilen. Ze zijn deel van zijn persoonlijkheid. Hij verzamelt ze in zich en projecteert ze buiten zich. Pas daardoor kan hij zijn opus, zijn werk, volbrengen. Het is een manier van denken die tegenwoordig nog voorkomt.

Neem nu de moderne economie. Als ik steeds uitbreid, word ik steeds rijker. Dat geldt in zaken dan ook als een soort dogma. Ten aanzien van de mens schijnt men het ook toe te passen, ofschoon iemand die steeds uitbreidt, steeds meer moeite en kosten krijgt om zich te kleden. Men denkt nl.: als wij actiever worden, zal het antwoord van de wereld bestaan in een grotere activiteit, die dan voor ons weer gunstig is. Maar is dat wel zo? Eigenlijk alleen als je er zelf deel van bent. En dat deel-zijn impliceert, dat je precies behoort op de plaats waarop je werkt. Dus niet: ik werk om het geld. Neen, dan is dat element al weg. Ik werk om iets te maken. En wat ik maak, is belangrijker dan wat ik krijg; dat is eigenlijk bijkomstig. Dan blijkt, hoe beter ik het maak en hoe meer ik maak, des te meer ik krijg. Het is dus helemaal niet een wet die alleen met natuurkrachten te maken heeft. Het werkt zelfs bij de mensen onderling. Op die manier kunnen we dan proberen het geheel op een rijtje te zetten.

Er zijn vele soorten magiërs. Wij hebben de alchemistische magiërs, maar evengoed de natuurmagiërs (soms heksen, soms Druïden) daarnaast hebben we nog de krachtmagiërs die werken vanuit de kracht van het symbool. Maar altijd werken ze op basis van de westerse mens, de westerse kracht en het westerse symbool.

Ik zet de regels, die voor allemaal gelden, even onder elkaar.

1. Ik kan de wereld slechts dan beheersen, indien ik iets van mijzelf aan de wereld toevoeg.

2. Datgene wat ik in het klein doe, zal het geheel van krachten in beweging brengen waardoor het resultaat groot is.

Bij de alchemist van de Italiaanse alchemie, die veel meer magische karakters had dan de latere vormen geldt:

"Als ik door mijn kracht één deeltje lood kan veranderen in goud, dan zal het zich voortplanten zolang mijn kracht het vuur rond de bokaal blijft beheersen."

Ik heb dus een basisdenkbeeld nodig en de rest groeit. Dit groei-principe zit overal bij.

3. Al datgene wat ik verenig, verenigt krachten. Al datgene wat ik scheid, doet krachten teloor gaan of heft ze op.

In de gehele magie van het westen is het toevoegen of samenvoegen een van de belangrijkste dingen die er bestaan. Als je hoort van de verschillende poeders, die in de alchemie worden gebruikt, dan denk je: dat zijn bijzondere chemicaliën. Soms is dat wel zo. Maar het belangrijkste is niet dat je die poeders hebt, maar dat je ze op de juiste manier samenvoegt.

Als we kijken naar de druïdische magie, dan is er een ogenblik dat de elementen worden verenigd met de vruchten der aarde. Dan is het helemaal niet belangrijk dat men veel of weinig vruchten heeft, of men één druppel water gebruikt of een hele plens en of men werkt met een aansteker of met een kolenvuurtje dat eerst door een brandglas is aangestoken. Dat zijn allemaal rituelen. Het belangrijke is, dat die dingen op het juiste ogenblik worden samengebracht. Het is de combinatie ervan waaruit de kracht van vruchtbaarheid moet voortkomen.

Bij de symboolmagiër vinden wij dat ook. Heel vaak maakt hij een symbool een zegel of een genezing brengen amulet. Nu denken de meeste mensen: als je maar dat tekentje hebt, dan is het goed. Neen, er hoort wat bij.

Heb ik te maken met een zegel, dan hoort daarbij bijna altijd een aanvullend zegel. Het zijn twee verschillende krachten. Door die te combineren (meestal door ze op elkaars keerzijde te maken) krijg ik pas de werkelijke rea-

lisatie van het idee. Door de ideeën samen te voegen worden ze tot een kracht. Scheid ik ze weer van elkaar, dan gebeurt er niets al heb ik die mooie tekeningen en symbolen nog net zo.

Bij de medische amuletten is het nog veel aardiger. Een zekere mijnheer Paracelsus, u kent hem beter als Theophrastus Bombastus von Hohenheim, schreef als hij iemand voor een bepaalde ziekte behandelde een zegel uit. Hij stelde een zegel samen met de juiste diagrammen, met de tekens van de planeten en al wat erbij kwam in de juiste volgorde. Maar die dingen werkten niet, tenzij de patient op het ogenblik, dat hij dat zegel in zijn nabijheid kreeg, ook een bepaald poeder of een bepaalde drank consumeerde. Dat waren dan drankjes waarvan je je afvraagt waarom ze eigen werkten. Er zaten natuurlijk wel werkzame bestanddelen in, maar dat was niet veel. Hier is dus schijnbaar het drankje de drager geworden van de kracht van de talisman; ze kunnen niet zonder elkaar. Dit is een van de meest belangrijke ideeën die men zich maar kan voorstellen.

In de alchemie geldt namelijk dat het scheiden van de bestanddelen (de distillatie) altijd de voorbereiding is. Het distillaat op zichzelf is niet actief. Het wordt pas actief, wanneer men er een ander distillaat of een andere stof aan toevoegt. Vaak gaat men zelfs zover dat men zegt (dit is ook alchemistische magie):

"Als ik eenmaal het agens (het werkend bestanddeel) heb gevonden, zo zal dit veelal niet zelve veranderen, maar het zal door zijn aanwezigheid de verandering afdwingen."

Dat is eenvoudig te vertalen: Als ik bepaalde stoffen wil laten samengaan, kan dat soms niet in de alchemie totdat ik een derde stof eraan toevoeg. Die stof blijft zichzelf, maar door haar aanwezigheid maakt ze de eenwording van de andere stoffen mogelijk. Datzelfde doet men hier dus ook.

Ik heb altijd een bepaalde basiskracht nodig. Die basiskracht wordt vaak erg geestelijk vertaald. In de Pistis Sofia komt dat wel even ter sprake als er wordt gezegd:

"In mijzelve ken ik het licht of het vuur." (beide is mogelijk. De adem wordt vaak als de uiting ervan gezien.)

"Ik bezit in mijzelve dus ook de kracht" (de emotie).

"Wanneer ik de kracht gebruik zonder het licht, zo ben ik geen meester.

Gebruik ik het licht zonder de kracht, ik zal beseffen en niet bereiken. Maar indien ik beide tezamen doe gaan en ze meng in de juiste verhouding, dan is mij niets onmogelijk."

Ja, daar zit je dan. Het is allemaal vaag. Zeker de alchemistische magie is vaag. Ze is zelfs vager dan welke andere vorm van magie ook.

Het is duidelijk, je kunt gevoelens niet omschrijven. Je kunt bepaalde innerlijke processen wel aanduiden, maar degene die er nooit mee te maken heeft gehad, weet niet waar je het over hebt. Als je onderscheid maakt in werkingen, gaat het dikwijls om dezelfde kracht. In één alchemistisch manuscript wordt het woord "zwavel" zonder verdere aanduidingen als rode, witte enz. gebruikt in 23 betekenissen. Elk van die betekenissen wordt bepaald door de context waarin het woord staat. Maar als je dat nu niet weet, denk je dat het gewoon gekkewerk is.

Waar gaat het om? Het is hier een gevoelswaarde. De zwavel is in dit verband gevoel. Dat wordt duidelijk gemaakt door de woorden die eromheen staan. Maar dat gevoel ondergaat bepaalde veranderingen; de emotie ondergaat escalaties. Dit wordt dan weer aangegeven door de woorden die een volgende keer erbij staan. Lees je het geheel, dan zeg je feitelijk: Ik moet eerst mijn kracht verzamelen, mijn vuur uitstralen op mijn doel (het wordt dan omschreven als een soort pot) en nu moet ik voortdurend die emotie uit mijzelf puren en die op een bepaalde manier steeds veranderen. In elke fase van emotie moet ik weer dat vuur en het werk dat ik doe erkennen. En dan kom ik tot mijn eindresultaat.

Het is erg aardig, maar een leek heeft er niets aan al leest hij de mooiste verhandelingen daarover. Dat is trouwens met alle westerse magie wel een beetje het geval, omdat de westerling uit een andere hoek het bovenna-

tuurlijke benadert. Niet als een normale eigenschap die hij bezit, maar als iets wonderdadigs wat buiten hem bestaat en wat hij dan in zichzelf eerst moet wekken. Je imiteert a.h.w. God om zo de werking van God buiten je manifest te maken. Dat maakt het geheel erg ingewikkeld, want het proces van het wekken van bepaalde dingen in jezelf kan zeer sterk verschillen. De ene Druïde b.v. werkt met bepaalde takjes en de andere met tamelijk orgiastische praktijken; beiden met hetzelfde doel. De manier van benadering kan dus een heel andere zijn, maar kennelijk is het proces waar het om gaat toch hetzelfde.

Aangezien het in deze cursus nu eenmaal zo gesteld is dat ik ook nog een paar dingen moet vertellen waarmee u zelf wat kunt knutselen, zal ik proberen u een paar eenvoudige regels te geven.

1. Iets wat je wilt doen of wilt bereiken kan niet méér zijn dan een denkbeeld, tenzij je het bindt aan een vast iets. Dat kan een voorwerp zijn, het kan een persoon zijn, het kan een omgeving zijn, maar je moet een voorstelling hebben van iets materieels waaraan dit gebonden is.

2. Het is altijd nodig om eerst je gevoel van kracht te wekken. Dat betekent, dat je je gevoelens van aarzeling en onmacht moet vergeten en het gevoel van kracht projecteren op dat ene doel dat je je hebt gesteld in zijn materiële vorm. Op het ogenblik, dat je het gevoel hebt: nu laad ik dit voorwerp - of wat je dan hebt - op met deze kracht, ik vul het ermee, ga je proberen je gevoelens t.a.v. het gestelde doel ook nog eens te analyseren. Dan zeg je: ik voel dat het zo kan zijn of dat het zo moet worden. Naarmate de betekenis die je geeft aan het voorwerp meer samenhangt met een praktisch stoffelijk gebeuren, zul je in dat gekozen object (voorwerp enz.) die verandering ook sterker en directer tot stand brengen.

Het magisch opladen van een voorwerp kan heel erg dienstig zijn. Maar als je dit alleen doet met je kracht, krijg je hoogstens iets wat gemakkelijker resoneert op de invloeden van buiten; maar die invloeden kun je niet beheersen. Maar als je nu diep in jezelf een gevoel weet te kweken waardoor de betekenis van het voorwerp nog eens zeer nadrukkelijk vanuit jezelf wordt beleefd, terwijl je daaraan ook je kracht geeft, dan ontstaat er een lading waardoor het voorwerp een vaste invloed bezit. Het wordt niet meer van buitenaf aangesproken, maar het straalt uit. Dat geldt ook voor een omgeving. Daarin is een sfeer ontstaan die niet door mensen kan worden beïnvloed, mensen worden door die sfeer beïnvloed. Als je het thuis buitengewoon gezellig wilt hebben wanneer er iemand komt, dan stel je je die ruimte voor. Je probeert in jezelf een gevoel van kracht te vinden, je straalt die kracht uit en dan probeer je aan te voelen: wat zal het zijn? Het gevoel uitstralen, a.h.w. beleven wat in dat vertrek de relatie zal zijn tussen de mensen, hoe de sfeer is waardoor ze zullen worden beïnvloed. Als je dat goed aanvoelt, kun je in betrekkelijk korte tijd een vertrek laden. Dat betekent dus, dat je je gasten een beetje naar je hand kunt zetten, als je handig bent.

3. Als ik voorwerpen alleen laad met mijn gevoel van kracht (mijn licht of mijn vuur) en ik doe dat met twee voorwerpen en ik geef dan één voorwerp aan een ander, terwijl ik mijn eigen voorwerp weer begin te laden met die emotie erbij (dus met een vast doel), dan blijkt dat het tweede voorwerp nu als een ontvanger gaat werken. Het gaat dat doel bijzonder scherp omlind uitstralen en zal daarmee dus kracht in beweging zetten. Je kunt op die manier mensen genezen. En als je wilt kun je hun ook nachtmerries geven. Ik zou het niet doen, want je weet nooit wat er terugkomt.

4. Een ander handigheidje dat in dit verband ook wel aardig is: Als je een handvol gewone kiezelstenen hebt, ga je ze een voor een

bevoelen. Er zijn stenen bij die een beetje prikken in je vingertoppen; die doen je wat. De rest gooi je weer in de tuin waar je ze vandaan hebt gehaald. Nu ga je het volgende doen: Je neemt de steentjes in je handen en probeert ze weer te laden met je kracht. Dus het vuur wordt erin gebracht; je verandert ze. Dan ga je je voorstellen wat je wilt dat ze tot stand brengen. Dat kan heel erg ver gaan. Je kunt b.v. zeggen: Iemand zal op het ogenblik van zijn examen total recall hebben; hij herinnert zich alles wat hij heeft gelezen over de vragen die hem worden gesteld. U kunt ook zeggen: Die persoon verzwikt een enkel en blijft mank. Als u nu zo'n doel eraan verbindt, dan blijkt dat die invloed blijft bestaan zolang u tenminste één van die steentjes bij u houdt en tenminste één van de andere deponeert in de buurt van degene die het examen moet afleggen. U behoeft dat steentje niet bij u te houden. Het kan rustig in de kast blijven.

Het steentje voor de ander, als u het niet in zijn zak wilt doen, kunt u het rustig in een hoekje van zijn kamer leggen of onder de drempel van de deur. Nu is het leuk, dat u op die manier automatisch die kracht aan de ander toevoegt.

Ik wil u niet de raad geven om voor iedereen examens te vervalsen, want dat is het wel een beetje. Maar het is prettig, als u iemand goed toewenst, dat u hem dat gevoel van zekerheid, van vrede geeft waardoor hij gemakkelijker door het leven kan gaan. Zolang u leeft en dat ene steentje niet weer opnieuw behandelt (instraalt, oplaadt) blijft die kracht bestaan. In Europa deden ze het meestal met stukjes hout van de hazelaar of van de beuk.

Dit zijn, meen ik, een paar praktische tips voor de huis-, tuin- en keukermagiërs

Wat ik u nu allemaal heb verteld is inderdaad te doen. Zoals er werkelijk alchemisten zijn geweest, die echt goud hebben gemaakt. Zoals er alchemisten zijn geweest, die echt hun geest naar verschillende sferen hebben uitgezonden en die de trap der wijsheid hebben bestegen en daaruit voldoende gegevens hebben overgehouden om allerlei uitvindingen te doen en om allerlei mogelijkheden te bereiken. Er was er zelfs één bij die kans heeft gezien om een groot aantal eeuwen te leven. Er zijn dus ontzettend veel mogelijkheden.

Het gebruiken van die mogelijkheden berust op de combinatie van het gevoel van innerlijke kracht en de gevoelswereld (de emotie plus de voorstellingswereld) die in elke mens zo'n grote rol speelt. En hoe meer je positief werkt voor anderen, hoe groter de kracht die je in jezelf ervaart. Want als je het idee hebt: ik geef iets wat bijna goddelijk is of wat bij het goddelijke behoort, sta je ook voor het goddelijke. Als je denkt: ik geef iets waaraan iedereen eigenlijk de p... heeft behalve de duivel zelf, dan zul je ontdekken dat Joost een heel slechte paymaster is. Hij betaalt niet veel. Hij geeft niet veel terug voor de energie die je eraan spendeert.

Begrijp dus goed: al die alchemisten, de Druïden en al die andere magiërs van het westen hebben gebruik gemaakt van de eigenschappen en de denkwijzen, de gevoelswereld van de westerse mens. Daarop zijn hun recepten, hun werkwijzen, hun ritens gebaseerd. Maar als je die niet allemaal kent, kun je toch zelf werken met soortgelijke mogelijkheden en krachten. Het feit op zichzelf dat je dit kunt doen, maakt je eigenlijk - of je het wilt of niet - een kleine beetje tot een magiër. En als je het doet met lichtende krachten, tot een witmagiër die in feite dan de priester is van het witte licht en die misschien eens zal ontdekken thuis te horen bij een Orde van Melchizedek of iets dergelijks.

G A V E N.

Wanneer een mens zegt dat hij een gave heeft, dan meent hij eigenlijk dat hij een kracht, een mogelijkheid, een wezenlijkheid bezit die anderen niet hebben. Daarin is hij dan dwaas, want wat een mens bezit, bezitten alle mensen. Maar wat een mens bezit en in zich wel beseft, dat kan hij gebruiken. En dat verheft hem toch iets boven hen, die wel de gave hebben, maar niet werken met de kracht, de gave, hem gegeven.

Je kunt zeggen: ik wil elke gave in mijzelf ontwikkelen, mij laven aan de volmaaktheid van mijn eigen wezen zoals dit zich uit in tijd en eeuwigheid. Maar vergeet dat alsjeblieft. Zeg: ik heb een enkele gave. Ik heb één kracht waarmee ik nu kan werken en daarmee werk ik eerst. Want werkende zal ik dan beseffen hoe alle gaven samenhangen en feitelijk een eenheid zijn. En in het ontwikkelen van de ene gave, zullen alle gaven langzamerhand worden tot besepte mogelijkheid, besepte kracht, besepte weten ook, komend uit het eigen "ik" en spelend tussen "ik" en wereld.

Wie echter elke gave die maar denkbaar is tegelijk in zich wil ontwikkelen, hij komt tot niets. Want hij is niet in staat om uit te diepen, om zich te werpen in en zich haast ook geheel te vergeten in het werken met die ene kracht, die ene gave, en zo de macht te openbaren die in hem leeft.

Iemand, die naar alle gaven streeft, vertrouwt niet de enkele gave die hij reeds bezit; en zo bereikt hij niets. Maar wie een enkele gave heeft en in zichzelf erkent, die werke daarmee. Zo wordt elke gave die slaapt in hem gewekt, opdat hij eens - adept - bewust in het geheel van gaven de mogelijkheden en krachten vindt, die nodig zijn voor mens en geest, die levend en bewust ook samengaan met licht.

Werk met de kracht die je hebt zo goed je kunt, dan zullen de andere gaven zich vanzelf ontwikkelen.

:--?:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

JANUARI 1978.

23e jaargang.
Nummer 4.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Harmonische factoren

CI blz. 37

Hoofdlijnen van ontwikkeling

CI " 43

Barmhartigheid

CI " 48

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

De **mens** en de kosmische krachten

CII " 41

Magisch denken

CII " 47

Krachtbron

CII " 52

Beleven

CII " 52

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

HARMONISCHE FACTOREN.

Elke mens heeft een aantal kwaliteiten en eigenschappen die ten dele stoffelijk zijn en zelfs astrologisch kunnen worden bepaald aan de hand van de geboortehoroscoop. Daarnaast heeft hij geestelijke factoren. Deze worden voornamelijk bepaald door de weg die hij volgt. Dan heeft hij nog de ervaringsfactoren die eveneens in de geest zetelen en samenhangen met voorgaande levens. Kortom, een hele reeks ervaringen waaruit het "ik" zijn besef heeft gebouwd.

Als je de mens beschouwt, dan blijkt dat een aantal van deze factoren harmonisch is met andere waarden in de wereld. Er zijn daarentegen ook verschillende zaken in de wereld, geestelijke zowel als stoffelijke, waarmee je die eenheid niet of ternauwernood zult kunnen bereiken. Wij moeten voor dit onderwerp even afzien van de zuiver menselijke regels, want deze spelen althans in dit verband practisch geen rol. Een harmonie wordt namelijk bepaald door het feit dat men voor zich - ongeacht of dit geestelijk is, uit ervaring of uit stoffelijke waarden voorkomt - een aanvulling ervaart bij het andere of de ander. Dit is de meest belangrijke factor.

Wanneer wij spreken over die harmonische factoren, dan denken de meeste mensen dat het gaat over vaagheden. Dat is helemaal niet waar. U kunt een mens ontmoeten en al kent u hem helemaal niet automatisch toch harmonisch op die mens reageren. U zult in die persoon misschien zeer weinig vinden dat stoffelijk attractief is en u zult ook op zuiver geestelijk niveau misschien nog wel bepaalde verschillen bemerken, maar u reageert op de achtergronden die in het bewustzijn van die mens verborgen zijn. Dan kunt u bijna zeker zeggen, dat er in dit geval sprake is van een z.g. ervaringsharmonische.

Als we zouden nagaan hoe de mensen vroeger hun ontwikkelingsgangen hebben doorgemaakt, dan zouden we zeer waarschijnlijk komen tot een aantal gelijktijdige of bijna gelijktijdige incarnaties op aarde. Het is duidelijk, dat deze factor dan de harmonie is. Maar dan blijkt ook, dat zij door elkaar gevoelens en ervaringen toe te spelen elkanders leven kunnen verruimen en gelijktijdig de inhoud, die het leven voor elk van hen heeft, kunnen uitbreiden. In dit geval is de harmonische dus een versterking van het eigen bewustzijn en tevens een grotere mogelijkheid tot aanvoelen of emotioneel benaderen van de omwereld.

Hierbij zijn ook zuiver materiële factoren vaak betrokken. Er zijn mensen die zich zuiver stoffelijk tot elkaar voelen aangetrokken. Ook in dit geval is het helemaal niet noodzakelijk dat ze elkaar lang of kort kennen. Het is gewoon een kwestie die bestaat. Die aantrekking kan in een menselijke maatschappij natuurlijk onder druk komen te staan en in een bepaalde vorm worden omgebogen. Op zichzelf zegt dat alweer niets. Hier hebben we gewoon te maken met mensen, die stoffelijk elkaar aanvullen. Dat heeft te maken met onder andere hormonen en delen van de stoffelijke aura: de aura waarin de stoffelijke factoren spreken; de eerste laag rond het lichaam. Deze aanvulling kan alleen in stand worden gehouden zolang het functioneren van beiden op

een gelijk niveau blijft. Begint één van hen anders uit te stralen of anders te functioneren, dan blijkt dat deze harmonie niet meer kan bestaan. Daarom stellen wij, dat dergelijke harmonieën tijdelijke harmonieën zijn, heel vaak zelfs zeer sterk in tijd bepaald zijn en dat zij als functie hebben het tijdelijk aanvullen van eigen stoffelijk levensbesef en eventueel van levensenergieën zonder dat daaraan enig verder bewustzijns- of geestelijke consequentie te verbinden is.

Dan blijft over de weg die men volgt: de eigenlijke tendens waardoor de geest langs een bepaalde ervaringsweg tot bewustzijn gaat komen. Indien deze bij beide personen overeenstemt - en dan behoeven ze elkaar nooit ontmoet te hebben - dan zullen zij door de gelijkheid van de weg elkaar automatisch krachten toesturen. In dergelijke gevallen is er sprake van wat men wel, overigens verkeerd, zieleverwantschap noemt. Want men vult elkaar aan op elk niveau, niet doordat men in feite aanvullende waarden bezit, maar omdat beiden de ander stimuleert tot een juister ervaren van de eigen weg. En zo is zelfkennis het resultaat van een dergelijk contact. Dit voor zover het mensen betreft.

Hetzelfde kan gelden voor mens en omgeving. Als je met de omgeving te maken hebt, kun je zeggen: Lichamelijk voel ik mij prettig in een omgeving, die aan mijn lichamelijke behoeften zo goed mogelijk tegemoet komt. Dat is echter van weinig betekenis, want dat kun je overal wel vinden. Maar nu kan het zijn, dat er een bepaalde sfeer hangt in die omgeving waardoor je je aange-trokken of afgestoten gevoelt. Er zullen heel veel mensen zijn die dan onmid-dellijk beginnen te zeggen dat daar geesten moeten zijn. Maar dat is helemaal niet nodig. In feite is er in die omgeving een bepaalde uitstraling. Die uitstraling herken je. Ze is heel vaak een herinnering aan een vroeger bestaan of aan geestelijke activiteiten, die met de omgeving in kwestie (b.v. een land) verbonden zijn. Het kan zo sterk zijn, dat er mensen zijn die op één plek in Frankrijk zich absoluut gelukkig gevoelen, terwijl ze zich op een andere plek, die geheel daarmee te vergelijken is en misschien 30 kilometer verder weg ligt, niet gelukkig kunnen gevoelen. Dit is natuurlijk een sterk voorbeeld. Dit zult u alleen aan de hand van eigen ervaringen kunnen toetsen.

De meesten van u weten wel dat men zich aangetrokken kan gevoelen tot bepaalde vormen van cultuur en beschavingen. Sommige mensen worden gebiolo-geerd door b.v. de Azteekse of Tolteekse beschavingen. Weer anderen voelen zich ~~aangetrokken~~ tot het oude Egypte. Er zijn mensen die a.h.w. opleven zo-dra ze iets proeven van de sfeer van het oude India. In al deze gevallen is het bijna zeker, dat in deze landen een vorige incarnatie heeft plaatsgehad of dat men geestelijk bij ontwikkelingen in die landen betrokken is geweest. De sfeer is dus ten dele een herinnering. Maar kom je ter plaatse en is die herinnering sterk genoeg, dan blijkt ze opeens naar boven te komen. Uit het onderbewustzijn van die mens schijnen plotseling nieuwe denkbeelden en nieuwe reacties op te rijzen.

De wijze van leven verandert, de wijze van denken verandert. De uitstra-ling van de aura, vooral van de twee buitenste lagen, begint eveneens veran-dering van kleur te vertonen. De mens wordt a.h.w. aangepast en brengt zijn vroeger bestaan als directe gevoelswaarden en vaak zelfs als redelijke waar-den in zijn hedendaags stoffelijk zijn. Ook als dergelijke contacten zeer tijde-lijk zijn, laten ze een blijvende indruk na. Maar als u die contacten helemaal niet heeft, dan kan het zelfs gebeuren dat u kijkt naar een afbeelding van zo'n land of landschap of naar een kunstvoorwerp en dat u ineens ergens vaag iets voelt van deze verwantschap. Ook hier is een harmonische waarde. Deze harmonische waarde helpt u wederom uw bewustzijn, zelfs tijdens het stof-felijk bestaan, beter te integreren en als zodanig is ze belangrijk.

Die erkenning kan ook bestaan tussen mensen en dieren, zelfs mensen en planten. Alle leven heeft vergelijkbare banden en mogelijkheden. Het kan zijn, dat een mens uit duizend verwilderde dieren zich plotseling aangetrokken ge-voelt tot één enkel dier. En het wonderlijke is, dat het juist dit dier is dat ook op die mens positief en anders dan zijn geaardheid zou moeten zijn gaat re-ageren. Ook hier is sprake van een harmonie, van een verwantschap.

In deze gevallen zullen we zien dat emotionele ontladingen in de richting van het dier plaatsvinden en als een soort stabiliserende energie vanuit het dier terugkeren. Dit geldt in dezelfde mate voor de plant, althans bezien vanuit menselijk standpunt.

Ik hoop, dat ik hiermede verschillende harmonische mogelijkheden voor de mens voldoende heb uiteengezet.

De vraag hoe men gebruik kan maken van dergelijke harmonischen is een geheel ander chapter.

Wanneer u als mens op aarde leeft, maakt u deel uit van een gemeenschap. Deze gemeenschap heeft haar eigen zeden, haar eigen voorstelling van leven en belangrijkheid van zaken in dat leven. Ze zullen altijd een zeer grote rol blijven spelen, ook in uw eigen besef. Als u nu een harmonische zoudt gaan exploiteren, terwijl u het gevoel heeft dat dit verkeerd is, dan zult u de positieve waarde daarvan zelf a.h.w. teniet doen. Dus is het erg belangrijk, dat u bij elk gebruikmaken van harmonische mogelijkheden mede uitgaat van uw eigen persoonlijkheid. Hoe voel ik het? Hoe beleeft ik het? Hoe denk ik dat? Dit is zelfs belangrijker dan de vraag wat de wereld ervan denkt of wat een ander daarvan zou zeggen. Want alleen daar waar uw innerlijke rust en harmonie niet worden beïnvloed of verstoord, kunt u die harmonische op de juiste manier beleven en heeft ze volledig waarde voor u. Laat mij u een voorbeeld geven.

U woont in Spanje. U brengt vechtstieren via training tot het peil waarop ze naar een arena kunnen gaan. Geen mooi beroep misschien, maar het bestaat. Dit is voor u heel normaal. De stier is bestemd voor deze trotse dood; anders ziet u het niet. Maar er is één stier waarmee u een binding heeft. Nu is uw eerbegrip (dat speelt in die kringen een grote rol) zodanig dat u juist deze stier die zo bijzonder mooi, trots, sterk en vindigrijk blijkt te zijn toch naar de arena zendt. Als u nu die binding met die stier heeft en u heeft de harmonische bewust beleefd en versterkt, dan zal de dood van die stier voor u een verlies betekenen en een zodanige schok dat alle positieve waarden die u misschien uit het contact heeft kunnen gewinnen daardoor niet alleen teniet worden gedaan, maar dat u zelfs belast bent met allerlei gevoelens en denkbeelden, die het u moeilijker maken om uzelf te zijn en u verder normaal te ontwikkelen.

Ik kies juist een voorbeeld, dat in uw eigen land geen rol speelt in de hoop u hierdoor een objectiever vergelijkingsmogelijkheid te bieden. Dit is het eerste punt waarmee wij rekening moeten houden.

Een harmonische binding bestaat of ze bestaat niet. Je kunt haar niet kunstmatig tot stand brengen. Ook dit is iets wat men wel eens vergeet. Men denkt dat men bepaalde dingen kan forceren. Dit is niet waar, zeker als het geestelijke harmonischen betreft.

Een geestelijke harmonische stoelt in uw voorgeschiedenis, niet in het heden alleen. Het is daarom niet mogelijk haar in het heden bewust op te bouwen, aangezien dan de diepere achtergronden (de resonanties op geestelijk terrein) die erg belangrijk kunnen zijn daarin ontbreken. Indien u echter aan alle voorwaarden - voor zover ze nu gesteld zijn - redelijk kunt voldoen, dan geldt verder het volgende:

Elke erkende harmonische tussen mensen of tussen mens en landschap, mens en dier, mens en plant gaat gepaard met een vergrote gevoeligheid voor de andere component in de harmonie. Een harmonie behoeft overigens niet twee personen of één mens en één dier te omvatten. Het kan een zeer complex geheel zijn dat zelfs vele honderden of duizenden verschillende vormen en entiteiten omvat. Daar waar een band bestaat en wordt erkend, drukt zij zichzelf uit in wat wij het best een telepatisch rapport kunnen noemen vanuit uw standpunt. Er is namelijk altijd een kanaal open tussen de persoonlijkheden. In het beste geval is het op aarde zelfs mogelijk dat hierdoor een voortdurende telepatische gedachtenwisseling plaatsvindt. Zijn de geestelijke factoren erg sterk, dan zal het stoffelijk contact vaak wat verwarrend zijn, omdat het vaag of onvolledig lijkt. Maar desalniettemin blijft het aanwezig.

Is er een harmonische mogelijkheid ontstaan, dan is ook duidelijk dat in die harmonie de kracht, die voor elk van de delen van die harmonie bestaat, niet bestaat uit de eigen kracht alleen, maar wordt gevormd door het geheel der harmonische factoren. U kunt dus over krachten beschikken die aanmerkelijk groter zijn dan die van uzelf en wel specifiek op dat terrein waarop deze harmonische tot uiting komt. Hier hebben we de mogelijkheid voor de mens om zijn eigen krachten - geestelijke en andere - aanmerkelijk uit te breiden. Maar er is meer aan verbonden.

Als u een dergelijke harmonie eenmaal heeft aanvaard, dan betekent dat tevens dat u gebonden bent aan de activiteiten, de werkzaamheden, de belevingen van de ander. Of dat nu één mens is of dat het er velen zijn. De harmonie wordt onderbroken op het ogenblik, dat één van de factoren zich terugtrekt, al is het maar uit een zeer klein gedeelte van de totale band. Dan bestaat er namelijk geen volledige overeenstemming en openheid meer en op dat moment valt a.h.w. het geheel weg. Een dergelijk isolement kan dan verder tot gevolg hebben dat men zich verlaten voelt. Het is ook mogelijk, dat men zich niet verzet tegen de harmonie als zodanig, maar tegen de vorm waarin ze optreedt. In dat geval zal men een andere vorm moeten vinden voor die harmonie. Wanneer de juiste vorm is gevonden, blijkt het isolement niet op te treden en de harmonische factor behoudt verder zijn waarde en betekenis.

Het zal u uit het voorgaande duidelijk zijn dat de z.g. harmonische factor of werking voor een mens een zeer grote betekenis kan hebben. En het zal u eveneens duidelijk zijn geworden dat zij niet bewust kan worden gezocht. Een harmonische bestaat of bestaat niet. Zelfs als er geen erkenning op stoffelijk niveau is, bestaat de harmonische werking toch.

Een geestelijke harmonie op basis van b.v. gelijkgerichtheid van ontwikkeling blijft bestaan, maar wordt pas kenbaar op het ogenblik, dat wederkerig die gelijkheid wordt beseft en beleefd. Maar ze bestaat altijd. Dit houdt in, dat u als mens in het leven (en dit lijkt mij voor u toch wel het belangrijkste) voortdurend geconfronteerd zult worden met personen waarmee een bepaalde harmonie mogelijk is, terwijl anderen - al bedoelt u het nog zo goed en bedoelen ook zij het nog zo goed - een zekere reserve bij u opwekken, om niet te zeggen een zekere afstoting tot gevolg heeft. Dit zijn dus niet-harmonische factoren.

Nu zult u geneigd zijn te zeggen: ik zoek naar die harmonie. Maar de erkenning van de harmonie op zichzelf als een voor u bestaande kracht en mogelijkheid is veel belangrijker dan het definiëren van alle factoren welke in die harmonie mede behouden zijn. En dat betekent, dat een mens die zijn eigen harmonie met de totaliteit probeert te beseffen daarmee tevens alle harmonische factoren, die voor het "ik" bestaan, wekt en tot uiting brengt. Hierdoor blijft natuurlijk heel wat bewust zoeken en zwoegen achterwege, als je tenminste verstandig bent. Maar aan de andere kant is het een groot voordeel te weten dat een eenmaal bestaande harmonie, zolang je bereid bent om daar volledig deel van uit te maken, op geen enkele manier kan worden verbroken.

Nu krijgen we als vanzelf de vraag in hoeverre ook hier harmonische factoren uit de kosmos een rol gaan spelen. Want ook dit zal uit de aard der zaak belangrijk zijn.

Zoals ik u reeds heb gezegd zijn daar de zuiver stoffelijke factoren, die een bepaalde harmonie doen ontstaan of eventueel teniet doen gaan. Het is inderdaad een vluchtige harmonie. Maar als u een stoffelijke basiswaarde heeft en de kosmische invloeden rond u (dat zijn zowel de astrologische als de geestelijke invloeden die de aarde bereiken) zijn daarmee in overeenstemming, dan blijkt opeens dat die harmonie een vollediger uiting vindt, dat u a.h.w. wordt gedreven tot het uiting geven aan wat voor u de harmonische factor is. Hierbij is het zeer van belang - voor het stoffelijke althans - de vergelijkbaarheid van de astrologische standen in de geboortehoroscoop en verder het harmonisch of aanvullend werken van belevingstendensen.

Gaat het om de geestelijke belevingstendens, dan zullen we voornamelijk zijn aangewezen op de z.g. lichtfactoren. Dat zijn krachten die ofwel direct uit de kern van het stoffelijke sterrenstelsel komen, dan wel een uitbreiding van vermogen is. Iemand zal dan plotseling mogelijkheden vinden die tot op dat ogenblik niet of niet meer aanwezig waren. Hij heeft meer energie, hij reageert juist. Maar als er een geestelijke invloed werkzaam is, dan is het niet een toenemen van krachten, een opheffen van belemmeringen misschien, dan gaat het juist weer om het vinden van een veel grotere innerlijke eenheid en spelen de geestelijke waarden de hoofdrol.

Is er sprake van gelijkheid of vergelijkbaarheid in de belevingen, dan kunnen we zeggen, dat dergelijke mensen worden getrokken naar dezelfde plaatsen. Die mensen hebben deel aan dromen die praktisch gelijk zijn.

Gaat het om de werkelijke basisharmonie (het streven van de oerkracht in het "ik") dan blijkt hieruit een aantal mystieke belevingen voort te komen die weer een weerslag kunnen vinden in dromen of stoffelijke belevingen, maar waarbij toch de innerlijke gevoelens de belangrijkste zijn.

Wat kun je ermee doen? Dat is menselijk gezien een heel moeilijke vraag. Laat mij het zo stellen:

In het oude christendom kende men de agape, de liefdesmaaltijd. Hierbij was het erg belangrijk dat men tezamen at, dat men tezamen was en dat men deel had aan iets waarin allen gelijkelijk zichzelf konden zijn. Dit betekende dat de Christusgeest, die als basis voor een ieder erg belangrijk was, zich sterker kon uiten dan normaal. Het ging niet om de maaltijd. Neen, het ging om de gelijkheid van beleving waaruit dan een sterke geestelijke kracht werd opgewekt. Dat zal voor de mensen nog steeds gelden.

Wanneer mensen tezamen zijn en zich verdiepen in hetzelfde, gelijksoortige emoties ondergaan, zelfs gelijksoortige doeleinden nastreven, dan kan juist hierdoor een harmonische band ontstaan en een kracht worden aangetrokken die zelfs van goddelijke aard kan zijn.

Wat doe je ermee? Niets. Je bent meer jezelf ermee. Je vindt nieuwe krachten in jezelf en je leert misschien ook je geestelijk bestaan en geestelijk doel beter te richten. Wel is opvallend dat mensen, die de harmonische factoren in zich steeds weer zien als deel van een geheel en daaraan zo mogelijk ook uiting geven, uitgezonderd de zuiver stoffelijke harmonieën die zeer tijdelijk zijn, hierdoor een blijvende verrijking van hun besef bereiken maar ook van hun denkvermogen. Ze komen tot een wijze van denken waardoor schijnbaar intuïtief waarden van anderen worden overgenomen. Dat kan ook gaan om waarden die niet in de stof maar in geestelijke persoonlijkheden berusten, zeker als het gaat om deze kernwaarde: de straal of de wijze van streven naar bewustwording.

Gaat het om de vroegere belevingen, dan blijkt dat vaak factoren van belang zijn zoals voorwerpen, bepaalde emoties of gevoelens. Deze zijn dan weer de belangrijkste factoren om die eenheid tot stand te brengen. Het resultaat is wederom een zekere overdracht van bewustzijn, een vergroting van contacten en in dit geval ook een daarmee gepaard gaande ontwikkeling van bepaalde paranormale vermogens. Naarmate u die meer realistisch kunt benaderen en aanvaarden, zult u daardoor niet alleen een uitbreiding van mogelijkheden krijgen, maar ook een uitbreiding van wereldbesef.

Dan wil ik ten laatste nog opmerken dat een mens, die in een bepaalde kosmische golf gevangen is hierdoor opeens komt tot een realisatie van harmonieën.

Nu is er kort geleden wit licht geweest. In dat witte licht hebben een groot aantal mensen - zij het gedurende een korte periode - plotseling een verbondenheid gevoeld, een verworvenheid in zichzelf erkend misschien ook, die nu alweer bijna vergeten is. Maar deze verandering betekent een vastleggen van een harmonie en daardoor het voortdurend activeren van een aantal innerlijke kwaliteiten waarvan een deel zelfs van zuiver geestelijke aard is.

Nu kan er een andere factor komen, b.v. een rood-factor. Dan kunnen mensen, die in hun harmonischen mede dergelijke factoren hebben, die even intens beleven als die van het witte licht, ook als de kans dat de uiting naar meer stoffelijke waarden wordt verschoven groter is. Dus ook hier weer: de kosmische invloed heeft op de uiting wel degelijk betrekking en kan deze voor een deel beheersen, maar ze moet eerst in de mens aanwezig zijn. Daarmede heb ik een aantal harmonische factoren voldoende omschreven en hopelijk duidelijk gemaakt.

We komen nu aan het derde deel van dit onderwerp.

We stellen dan dit:

Werkelijke harmonieën vallen buiten alle menselijke, redelijke en andere regels. De harmonie op zichzelf namelijk is een waarde, die - uitgezonderd de stoffelijke - een zo groot deel van het bestaan omvat en zovele waarden, dat zij daardoor alleen reeds voor het ego belangrijker is dan alle bijkomstigheden. Daar waar eeuwige waarden in de mens een rol spelen, zullen de tijdelijke waarden terzijde moeten treden.

U moet zich wel realiseren, dat al wat u doet ook een verandering is van uw besef en beleven. Zelfs als het alleen maar gaat om telepathisch contact, zal hierdoor uw instelling tegenover de wereld of delen van de wereld worden gewijzigd. Deze veranderingen moeten voor uzelf aanvaardbaar zijn. Indien harmonische factoren in u veranderingen tot stand brengen die u zelf onaanvaardbaar of onjuist vindt, zo dient u ten koste van alles die harmonie tijdelijk te onderbreken, en wel tot op het ogenblik dat ofwel een hernieuwd contact ontstaat dat wel aanvaardbaar is, danwel u een manier heeft gevonden om dit contact op een aanvaardbare wijze te realiseren vanuit uzelf. U kunt nooit tegen de basis van uw wezen ingaan, ook niet als dat in feite een geïndoctrineerd stoffelijk bewustzijn bevat.

Een mens die gelukkig wil zijn dient verder te beseffen dat innerlijke krachten meer tellen dan feiten. Zolang je alleen naar buiten kijkt voor geluk, zal de disharmonie van alle kanten op je afstormen. Je zult zo druk bezig zijn met het beoordelen, veroordelen en eventueel verwerpen van al wat buiten je bestaat, dat de paar factoren waarmee die harmonie wel mogelijk is teloor gaan; je ziet ze niet meer. Daarom is het heel erg belangrijk dat u in het leven in de eerste plaats let op harmonieën; op al datgene waarmee u zich om welke reden dan ook en hoe dan ook harmonisch kunt gevoelen. Door uw hele leven daarop te baseren zult u steeds in uzelf naar de beantwoording zoeken van al hetgeen er buiten u bestaat. Het betekent dat u onafhankelijker wordt van uiterlijkheden en dat u innerlijk naar grotere kracht en grotere eenheid groeit. Gelijkzeitig wordt uw vermogen vergroot doordat u een beroep kunt doen op de eenmaal ontstane harmonie.

Als u denksystemen volgt (dat kan net zo goed zijn dat u communistisch of christelijk denkt, dat kan betrekking hebben op een bepaalde school die u volgt), dan dient u zich wel te realiseren dat alle formuleringen van school, geloof of ideaal in feite uiterlijkheden blijven. Het is de vormgeving die u probeert te vinden voor een in u bestaande waarde of harmonie. Probeer daarom nooit u te gedragen naar deze uiterlijke regels, als uw innerlijk u zegt dat de werkelijke harmonische factor anders is.

Ik weet, dat dit voor velen gevaarlijk zal klinken, want ik heb hier eigenlijk gezegd: Trek u niets aan van alle geboden en van al datgene wat men u in naam van de staat, de mensheid of God aanbeveelt. Houd alleen rekening met de kracht en de harmonie die in u bestaan. Ik wijs u op de God in u die de enige maatstaf kan zijn voor al wat u bent, beleeft, doet en ervaart.

Dit is natuurlijk maatschappelijk onaanvaardbaar. Het oogmerk van de maatschappij is gelijkgerichtheid en die moet vooral uiterlijk worden afgedwongen. Maar harmonische waarden kunnen niet bestaan aan de hand van regels. Ze zijn eigenschappen, kwaliteiten. Als zodanig betekenen ze voor de mens het

belangrijkste middel om gelukkig te zijn, om krachten in zich te vergaren. Dat kan evengoed stoffelijke levenskracht zijn als geestelijke kracht van de hoogste orde. Ze zijn voor de mens de beste mogelijkheid om zijn bewustzijn uit te breiden en toegang te krijgen tot steeds meer bewustzijnsvormen. Onthoudt u echter één ding:

Als u harmonische contacten heeft, dan ontstaat vaak de neiging om die contacten vooral uit te drukken in bepaalde, meestal zeer materiële termen zoals geld, sex, samenwerking e.d. Vergeet dat alstublieft! Dit zijn vormen die stoffelijk bestaan, maar die niet de essentie weergeven. Probeer te begrijpen waarom u deze termen gebruikt en u zult daarachter de eigenschappen zien liggen waaruit de werkelijke harmonische factor bestaat. Dan kunt u die factor uitdrukken op de meest juiste en meest aanvaardbare wijze en daardoor zowel in uzelf als in anderen de meest juiste en meest harmonische responsen veroorzaken.

Ik heb geprobeerd u in betrekkelijk kort bestek voldoende te zeggen over alle harmonische factoren die er zijn. De grootste harmonische factor in uzelf is en blijft - we zeggen dat altijd met enige aarzeling - het Onbekende, God. Het is die wonderlijke kern, die je niet kunt omschrijven en die toch je leven dicteert. Maar datgene wat voor ons kenbaar en beleefbaar is, ook als het alleen maar als uiting van het Goddelijke mag worden beschouwd, is voor ons het hanteerbare. Daarom heb ik geprobeerd alle harmonische mogelijkheden en waarden uit te drukken in termen, die u kent en die voor u - zij het misschien soms vaag - nog beleefbaar zijn.

Bouw steeds vanuit uw besef, uw leven en beleefbaarheid uw contact op met al datgene waarmee u harmonie gevoelt. Doe dat t.a.v. de schoonheid van een landschap, een tijdelijk verschijnsel, een levensvorm, een cultuurvorm, al wat u maar wilt. Het vormen van dergelijke harmonische bewuste contacten versterken in u de mogelijkheid om innerlijke harmonieën te beleven en uit die harmonieën voor uzelf de krachten te putten die u nodig heeft om juister, beter en gelukkiger te leven.

- 3 -

HOOFDLIJNEN VAN ONTWIKKELING.

Ontwikkeling kan worden verdeeld in verschillende soorten. Er is de hoofdlijn van de rassenontwikkeling, van bewustzijnsontwikkeling en van geestelijke ontwikkeling. Het wonderlijke is, dat die zelden gelijk opgaan. De belangrijkste voor ons zijn natuurlijk de hoofdlijnen van de geestelijke ontwikkeling. Ik zou daarover graag eerst het een en ander zeggen.

Een geestelijke ontwikkeling begint altijd met een besef van het verschil tussen het "ik" en al het andere. Dan zijn er divergerende lijnen. Er zijn lijnen waarvan je kunt zeggen dat het "ik" probeert al het andere aan zich gelijk te maken. Dat is geen erg positieve ontwikkeling, maar ze bestaat. De andere lijnen gaan uit van het standpunt: de erkenning van gelijkheid buiten het "ik". Dit is wel het best om de doodeenvoudige reden dat al deze lijnen voeren tot het ontwikkelen van harmonieën. Elke harmonie kan dan weer leiden tot uitbreiding van belevingsmogelijkheid.

Een geest, die voldoende harmonische waarden heeft ontwikkeld, leeft eigenlijk verschillende ontwikkelingslijnen tegelijkertijd, omdat hij wel zijn eigen ervarings- en ontwikkelingslijnen moet volgen, maar tevens van anderen daarbij zoveel belevingen en commentaren krijgt dat hij inzicht krijgt in het functioneren van het heelal; en dat is toch wel één van de grootste punten.

Als wij kijken naar de ontwikkelingslijnen in het bewustzijn, dan zijn die zuiver stoffelijk. Ze zijn kort en hangen samen met de stoffelijke vermogens. Daarnaast hebben wij de lijnen die uit de geest voortkomen en die zijn opgebouwd uit het geheel van de ervaringen welke die geest in alle werelden, sferen en incarnaties ooit heeft doorgemaakt. Deze lijnen zijn erg lang. Ze gaan door tot het einde, bij wijze van spreken. Ook hier kunnen wij zeggen dat de vereenvoudiging van eigen ervaringsmogelijkheid ontstaat door de harmonie die men met andere lijnen krijgt.

Wat de kleine lijnen betreft, die zijn eerder de uitdrukking van de instrumentale mogelijkheden waarover u beschikt dan uitdrukking van de persoonlijkheidswaarde. Iemand, die een stel goede hersens heeft, kan veel meer doen dan iemand, die volgens menselijke normen alleen hersens heeft. Maar de ervaring die men opdoet wordt daardoor niet bepaald, maar alleen door datgene wat men feitelijk tot stand kan brengen; en dat is minder belangrijk dan men schijnt te veronderstellen.

De ontwikkelingslijnen van de geest en van het bewustzijn worden gevolgd door de stoffelijke ontwikkelingslijn, die van de andere heel sterk afwijkt. De grondregel die we daarvoor kunnen stellen is de volgende:

Wanneer een ontwikkelingslijn in een soort (ras) ontstaat, dan is ze tevens genetisch gecodeerd. Hierdoor zullen de factoren, die in alle fasen van de ontwikkeling aanwezig zijn langs genetische weg in meer of minder sterke mate worden overgedragen aan elk volgend individu in de keten. Het komt er eigenlijk op neer dat, als uw verre voorvaderen in de takken van een boom hingen te zwaaien, met sterke beharing en aapachtig uiterlijk, iets van die kwaliteiten ook in u als mens van heden blijft voortbestaan. Maar als u voorvaderen heeft gehad die geruime tijd priester, profeet of iets dergelijks zijn geweest, dan zit dat er nu ook in. En heeft u heel veel komedianten in de familie gehad (er zijn ontzettend veel mensen die komedianten hebben gehad in de ontwikkelingsketen), dan is dat ook nu nog te merken. Komt dat bijzonder sterk naar buiten, dan kunt u altijd nog kiezen voor toneel of de politiek.

De ontwikkelingslijnen bevatten ook een beperkt geheugen. Er ontstaat in een ras op den duur een genetisch geheugen. Als nu een ras een bepaalde vorm van verfijning heeft bereikt, dan zal het mogelijk zijn om onder bepaalde omstandigheden terug te grijpen naar het weten en zelfs naar de feiten van het leven van voorgaande leden van hetzelfde geslacht. Geslacht hier gebruikt als soort, niet als onderscheid.

Als wij ons bezighouden met de grote ontwikkelingslijnen, dan moet wij ons afvragen: waar gaat dit naar toe?

We hebben de lichamelijke ontwikkelingslijn. Die ligt betrekkelijk eenvoudig. Naarmate het lichaam meer van zijn feitelijke functies kan delegeren aan instrumenten, zal het zijn eigen kwaliteiten verminderen, maar gelijktijdig zijn reactiemogelijkheid opvoeren, zodat het sneller kan reageren op signalen, maar gelijktijdig bij die ontwikkeling minder energie voor zichzelf produceert. Wat je niet nodig hebt in een genetische keten, dat verlies je. Als de mensen altijd een hoed dragen, dan hebben ze op den duur allemaal kletsoppen, want ze hebben geen haren meer nodig. Als je altijd kleren draagt, dan raak je een groot gedeelte van je lichaamsbeharig kwijt en zo kun je doorgaan.

Kijken we naar het bewustzijn, dan blijkt dat zuiver stoffelijk gezien het bewustzijn zich vooral bezighoudt met manipulatie. Het bewustzijn is stoffelijk gezien het erkennen van de omstandigheden waarin je leeft en daardoor ook het manipuleren van die omstandigheden. Daar de ervaringen van voorgaande geslachten voortdurend hieraan worden toegevoegd, ontstaat er op den duur een enorme vereenvoudiging en wordt dus vanuit dit bewustzijn bijna automatisch gereageerd op omstandigheden, die voor een voorgeslacht nog ondenkbaar waren. Geestelijk gezien heeft dit bewustzijn er ook wel het een en ander mee te maken. Dan geldt:

Het bewustzijn begint altijd aan zijn ontplooiing, wanneer het één van de hoofdlijnen volgt die voert tot aanvaarding van de buitenwereld en om zichzelf scherper te definiëren. Een bewustzijn dat zich scherp definieert, zal de neiging hebben zekerheid te zoeken door andere door het "ik" als gelijksoortig

gedefinieerde personen en/of krachten rond zich te groeperen. Anders gezegd: de kudde-mentaliteit ontstaat in de fase van bewustwording zonder meer. Eerst als het "ik" zo voor zichzelf de zekerheid heeft gekregen, zal het zich langzamerhand van die kudde-mentaliteit gaan losmaken. De feitelijke ontwikkeling van het bewustzijn in geestelijk belangrijke en hogere zin ontstaat eerst dan, wanneer het "ik" zich buiten die kudde-mentaliteit leert handhaven op grond van eigen persoonlijke waarden, eigen erkenning van gelijkwaardigheid en harmonie in de wereld buiten het "ik".

We kunnen dan nog doorgaan over al die andere dingen, maar ik vraag mij af, of dat veel zin heeft.

Als je gewoon de wereld en de geschiedenis van de wereld beschouwt, dan zie je stoffelijk die ontwikkelingslijnen wel heel duidelijk. Als je ziet hoe de verschillende soorten zich aanpassen aan de omstandigheden en de mogelijkheden, hoe de koudbloedigen op een gegeven ogenblik klein worden (dat heeft te maken met temperatuur e.d.) en warmbloedige dieren daarentegen aanmerkelijk groter worden, dan zie je als vanzelf dat er toch wel een stoffelijke aanpassing is. Maar ook het bewustzijn van de verschillende individuen (dan heb ik het niet alleen over mensen maar net zo goed over dieren) blijkt zich aan te passen.

Als we een hond van deze tijd bekijken, dan blijkt hij zich in een stads-samenleving heel goed te leren gedragen. Hij weet dus veel meer dan zijn voorvaderen. Aan de andere kant heeft hij bepaalde kwaliteiten, zoals zichzelf voedsel verschaffen, voor een groot gedeelte verloren. Kijk eens naar de paarden. Er is een tijd geweest dat het paard het hoofdvervoermiddel was. In die periode was het dier zeer sterk ingesteld op behoeften van zijn berijder en had daarmee een zeer sterke telepathische gebondenheid. Kijken we nu naar het paard zo blijkt dat het in steeds meer delen van de wereld meer en meer een luxe artikel is geworden. Het paard krijgt prima donna allures en probeert het maximum aan vrijheid te gewinnen t.a.v. zijn berijder. Dat is toch wel een verschil vind ik. Dit zien we eigenlijk overal.

Als u vijftig jaar geleden een auto zag aankomen, wist u niet hoe hard hij reed. Nu ziet u mensen oversteken die eigenlijk onbewust de snelheid en dus ook de afstand, die in een bepaalde tijd door het voertuig kan worden afgelegd, zodanig berekenen dat ze op hun dooie gemak door een druk verkeer lopen waar de voorvaders van vijftig jaar geleden allang een hartverlamming van hadden gekregen, indien ze niet voor die tijd waren overreden.

Zelfs op aarde zien we die ontwikkeling. We zien daar twee verschillende lijnen in die weer duidelijk aangeven in welke richting het kan gaan, ook aan de hand van stoffelijke beelden.

We zien aan de ene kant de neiging tot onzelfstandigheid (kuddegeest). Dat is iets wat in een vroeg stadium van een geestelijke ontwikkeling al pleegt voor te komen. Men zoekt de bescherming, de eenheid, het gezag; iemand die zegt hoe het moet zijn. Kijken we naar de andere kant, dan zien we dat juist in deze tijd - dat is heel leuk - heel veel mensen zich beginnen los te maken van de gezagsverhoudingen. Ze gaan voor zich na wat er nu eigenlijk zelfstandig kan worden gedaan. Dat ze daarbij niet altijd bereid zijn de consequenties van hun zelfstandigheid te aanvaarden, kunt u hen misschien kwalijk nemen maar dat is begrijpelijk, want een zelfstandigheid vanuit een beschermings- en kudde-mentaliteit is in de eerste plaats denken buiten de kudde om en pas dan handelen. Daarmee maak je je steeds meer los van de bescherming die de kudde biedt. Dat zijn dingen, die je in deze dagen kunt overzien. Dan kunt u wel begrijpen, dat dit niet alleen een zuiver stoffelijke ontwikkeling is, maar dat die geestelijke parallellen vertoont.

Nu is de ontwikkelingslijn op aarde uit de aard der zaak nooit een rechte lijn. Ze wordt heel vaak omschreven als een sinusoïde, waarmee ze alleen maar een slingerlijntje bedoelen dat zowel onder als boven het nulpunt ongeveer gelijke bochten vertoont. Dat komt door de verschillende incarnatiegolven. We zouden misschien moeten zeggen dat de ontwikkeling in de richting van zelfstandigheid geestelijk kan worden uitgedrukt als rechtlijnig t.a.v. het individu dat die keuze heeft gemaakt, terwijl op aarde de

mogelijkheid daartoe zich voortdurend vergroot en dan weer afneemt. Er is dus variabiliteit in de stoffelijke mogelijkheid, maar gelijktijdig een permanente ontwikkeling in de geestelijke geaardheid en het geestelijk doel.

Als ik dit allemaal tracht samen te vatten - zeer vereenvoudigd uit de aard der zaak - dan kom ik tot het volgende:

Elke ontwikkeling kan een kringloop zijn. Elke kringloop op zich is verkeerd. Waar wij komen tot een voortdurende herhaling van feiten, mentaliteiten en ontwikkelingen zullen wij weliswaar hoogtepunten kennen, maar ze betekenen tevens dat we naar een dieptepunt toegaan. Elke ontwikkeling daarentegen, die - ook als ze niet volledig rechtlijnig is - een voortdurende groei, verandering en nieuwe ontwikkeling vertoont, is gunstig.

Geestelijk gezien betekent dit dat je heus wel moogt falen, maar dat je de perfectie nooit moogt zoeken in het herhalen van het reeds bereikte. Zoek steeds naar vernieuwing. Zoek steeds naar een nieuwe mogelijkheid. Zoek steeds naar een nieuwe innerlijke beleving, een nieuwe innerlijke aanvaarding. Probeer, als je een geloof hebt dat geloof niet te behouden zoals het is, maar laat het in je groeien. Maar al groeiende moet je wel één ding beseffen: je kunt nooit meer terugkeren naar het uitgangspunt zonder gelijktijdig je geestelijke waarden en ontwikkeling tot nul te reduceren.

Dus: voortdurend verdergaan en verder denken. Niet proberen het oude ten koste van alles te behouden, maar steeds trachten in het oude het nieuwe te introduceren en zo door de vernieuwing tot een voortdurende uitbreiding van mogelijkheden, erkenningen enz. te komen.

Wanneer ik de lijnen beschouw, die nu kosmisch gezien voor de aarde van belang zijn, dan kom ik tot de conclusie dat de aarde op dit moment althans in een nogal wisselvallige periode verkeert en dat er nogal wat onzekerheden zijn. Laat mij het zo zeggen:

Er zijn heel veel mensen, die zo'n periode van onzekerheid als negatief beschouwen. In feite is het een keuzemogelijkheid. Zou je willen teruggaan naar wat geweest is, dan heb je eigenlijk een stempel gedrukt op je eigen ondergang. Probeer je echter in deze periode te komen tot een keuze voor iets wat er nog niet was of nog niet zo was en verder te gaan, dan kun je wel fouten maken, maar je zult steeds nieuwe ervaringen opdoen en daardoor een steeds betere mogelijkheid krijgen om de ontwikkeling van de gehele aarde vast te leggen.

De Aquariusperiode, die nu een rol speelt, heeft al zodanig aan momentum gewonnen dat vernieuwingen in velerlei opzichten onvermijdelijk zijn, volgens mij. Dat zijn niet alleen de stoffelijke vernieuwingen, maar ook de innerlijke vernieuwingen: het anders denken, het anders leven, het anders voelen. Ik geloof, dat deze tendens - in botsing komend met degenen die willen terugkeren tot wat reeds was - grote geschillen tussen mensen zullen veroorzaken; misschien ook wel geweld en wat ellende. Maar het betekent wel, dat degenen die terugkeren op een dood punt komen. Ze kunnen niet verder. Ze kunnen alleen maar terug. Degenen echter die vernieuwen, kunnen doorgaan. Zij kunnen de anderen langzaam maar zeker overvleugelen.

Ik geloof, dat kosmisch gezien op aarde vele vernieuwingen mogelijk zijn, die ook vele geestelijke vernieuwingen inhouden, als ik kijk naar al die golven van licht: rood, wit, blauw. Er komen nogal wat verschillende kleuren of tendensen op de aarde af. Al die tendensen brengen onevenwichtigheid en moeilijkheden met zich mee.

Die kosmische tendens betekent voor bepaalde mensentypen (voornamelijk voor de luchttekens) dat zij nu langzaam maar zeker een keuze zullen moeten doen. Zij zullen hun manier van leven en denken moeten veranderen willen ze verder komen, niet alleen in hun leven, maar vooral in hun innerlijke ontwikkeling. Dat is heel duidelijk. Wanneer dat op aarde gebeurt, dan zijn er heel veel mensen opeens bezig met grote veranderingen. Men zal zich daarover nijdig maken en zeggen: dat hoort niet, of: dat was anders beter geweest. In feite is het noodzakelijk en onvermijdelijk. Ik geloof, dat je dat eigenlijk overal kunt vinden.

Overal op aarde zal men tot een keuze moeten komen. En als nu bepaalde tekens dat directer en persoonlijk ervaren en andere dat meer in een massaliteit ondergaan, maakt weinig verschil.

De aarde moet op zeer korte termijn heel erg veranderen. Dit betekent ook dat, wanneer die verandering is geslaagd, er een aantal incarnaties mogelijk wordt waardoor het geestelijk niveau van de mensheid als geheel aanmerkelijk wordt verbeterd. Want wat in deze tijd kan incarneren, kan misschien wel veel tot stand brengen, maar er zijn veel hogere krachten die in de mensheid eveneens een rol zouden willen spelen.

Als die lijn van ontwikkeling in de mensheid niet tot een kringloop voert, maar werkelijk betekent een aarzelend en misschien tastend verdergaan naar een vernieuwing, dan kunnen wij er ook zeker van zijn dat over circa 20 à 30 jaren zich in de mensheid zoveel hoog-geestelijke entiteiten zullen kunnen manifesteren, dat de hele menselijke geschiedenis een geestelijk belangrijker en juistere richting krijgt. Dat zijn punten, die men er zo uit kan afleiden.

Denkend over alles wat ik heb gezegd, heb ik weinig gezegd over de hoofdlijnen van ontwikkeling die u voor uzelf belangrijk vindt. Dit zijn de lijnen die in de totaliteit een grote rol spelen. Wat uzelf betreft, laten we het heel eenvoudig zeggen:

In uw eigen ontwikkeling is het heel erg belangrijk, dat u gewoon leert uzelf te vernieuwen. En dan geeft het niet, of u 8 jaar bent of 80, u moet proberen mee te veranderen. En als uw innerlijk denken en beleven veranderen, komt de rest vanzelf wel.

De meeste mensen denken: wij moeten het allemaal zelf bepalen en programmeren. Maar lieve mensen, wat denkt u daar wel van? Als u uw leven bekijkt, dan ziet u toch dat het altijd uiteenvalt in fasen waarin u wel een zekere vrijheid heeft, maar toch t.a.v. grote ontwikkelingen machteloos bent. Aanvaard dat dan.

Aanvaard dat u zich - stoffelijk gezien - steeds weer bevindt in fasen van ontwikkeling waarbij uw eigen beslissingsvrijheid betrekkelijk klein is. Maak daaruit geen gewetensnood. Het is nu eenmaal zo; dat moet u voorlopig dan maar zo doen. Maar probeer wel daarbij innerlijk een ontwikkeling door te maken waardoor u, wanneer de kans er is om vrijelijk te beslissen, u die beslissing ook inderdaad kunt nemen en niet terugvalt op oude gewoonten om daarin dan in godsnaam maar voor uzelf te verbergen, dat u in feite geen beslissing kunt nemen.

BARMHARTIGHEID.

Helaas wordt door velen barmhartigheid gezien als zachtheid. Barmhartigheid kan zijn: iemand doden omdat het leven te veel pijn brengt. Barmhartigheid kan zijn: aan de ellende van een ander voorbijgaan omdat je hulp nog kwetsender zou zijn dan de toestand zoals **ze** is. Om waarlijk barmhartig te zijn moet men begrip hebben voor de ander en voor de noden van de ander. Niemand, die disharmonisch is met zijn omgeving of met degene die hij ontmoet, kan werkelijk barmhartig zijn.

Misschien kunnen wij barmhartigheid het best omschrijven in de termen van een Schepper, die hemel en aarde in stand houdt, die de mensen voortdurend bezielt. Hij zou u een ideale wereld kunnen geven en u ook tot slaven kunnen maken. Hij zou uw lijden kunnen opheffen en de gevolgen van uw dwaasheden ongedaan kunnen maken, maar hij is te barmhartig om dit te doen. Want Hij weet dat de geest die in de materie worstelt, de kracht die zichzelf voortdurend zoekt waar te maken en te vinden in wereld en sferen op den duur de persoonlijke, de eigen vreugde van de ontdekking van het heelal en de eenwording daarmee zal ervaren.

Door het weinige aan zorgen en pijn weg te nemen, door dingen als de dood terzijde te stellen - wat de Schepper mogelijk zou kunnen doen - zou God gelijktijdig de vervulling van het leven wegnemen.

Wie barmhartig is moet begrijpen, dat een ieder het recht heeft op zijn eigen problemen, zijn eigen zorgen, zijn eigen worsteling en zijn eigen noden. Dat je die mens moet helpen daar waar hij zichzelf niet meer kan helpen, maar dat je hem bovenal het recht moet toekennen om zelf te worstelen en te strijden.

Dit is de ware barmhartigheid.

U bent het er misschien niet mee eens. Ik heb de barmhartigheid in uw ogen waarschijnlijk tamelijk onbarmhartig behandeld, maar als u erover nadenkt, zult u het met mij eens zijn. Niemand kan uw problemen, uw zorgen en uw pijnen wegnemen zonder u alle vrijheid en persoonlijkheid te ontnemen. Als u daarover nadenkt, heb ik misschien toch wel gelijk.

Ik hoop, dat hetgeen u deze avond heeft gehoord voor u een wereldbeeld mogelijk maakt, dat u ook in uw eigen leven een klein beetje meer zelfvertrouwen geeft, een beetje meer begrip voor het onvermijdelijke en daardoor ook het vermogen om juist dáár in te grijpen waar u zelf iets kunt doen en kunt zijn.

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

DE MENS EN DE KOSMISCHE KRACHTEN.

Zoals u bekend zal zijn komen uit de kosmos voortdurend bepaalde stromingen naar de aarde. Ze kunnen worden verdeeld in stoffelijke en meer geestelijke invloeden. In al deze gevallen hebben we te maken met invloeden die de gehele aarde beroeren. Dit impliceert, dat het optreden van een dergelijke kracht, mits men dit kan aanvoelen, kan worden gebruikt. Want de mens staat niet hulpeloos in een bestuurd heelal waarin zelfs zijn schreden voortdurend worden bepaald door de omstandigheden. De mens heeft wel degelijk de mogelijkheid om een groot gedeelte van datgene wat hij is en wat hij doet te veranderen. Niet door zijn aard, zijn karakter, zijn voorgeschiedenis te wijzigen, want dat is onmogelijk, maar hij is wel in staat om gebruikmakend van de invloeden die rond hem aanwezig zijn eigen beleven en daarmee ook zijn betekenis in de wereld aanmerkelijk te veranderen, vaak in zeer korte tijd.

Dit is het onderwerp waarover ik vanavond het een en ander wil zeggen. Het zal u duidelijk zijn, dat wij dit niet geheel kunnen behandelen. Ik zou u dan precies moeten vertellen hoe u kosmische invloeden zou kunnen berekenen, in hoeverre astrologische indicaties gebruikt kunnen worden om eventueel weer de stromingen te kunnen bepalen en dat zou ons zeer zeker te ver voeren.

In de eerste plaats gaan we uit van de astrologie. Alles wat u daarover niet weet, kunt u in de nodige boeken nakijken.

Wanneer we te maken hebben met dominerende planeten, dan moeten we rekening houden met langlopende planeten. Zij geven over het algemeen een overheersende tendens aan. Nu is deze tendens te vergelijken met een kleurfilter dat we gebruiken, als we in een kleurenfoto bepaalde kleuren willen versterken of elimineren.

Hebben we te maken met een sterke invloed van Jupiter, die op de grens staat van snellopende en langzaamlopende planeten, dan kunnen we zeggen: Jupiter brengt in alle gevallen een mogelijkheid, maar alleen een mogelijkheid om het toeval naar ons toe te buigen. Als gedachtenkrachten positief worden gericht op het eigen wezen, dan zal een sterke Jupiterinvloed de mogelijkheid geven die in vervulling te doen gaan. Men krijgt dus in grote mate wat men wil hebben, maar dan moet men er wel op geconcentreerd zijn.

Bij een Neptunusinvloed hebben wij vooral de mogelijkheid om bepaalde geestelijke invloeden te ondergaan. En dan is het heel erg belangrijk dat we positief zijn ingesteld.

Een positieve instelling bij een overheersende Uranusinvloed (u kunt het uit uw horoscoop aflezen) betekent voor u de mogelijkheid tot mystieke beleveningen, maar ook tot het activeren van vele verborgen kwaliteiten en eigenschappen die u tot dat ogenblik niet zo volledig in de openbaarheid heeft kunnen brengen.

Kijken we in de richting van Saturnus, dan blijkt dat deze planeet de toevalligheden levert. Wanneer we op aarde leven, zullen wij in ons bestaan altijd keuzemomenten krijgen waarbij de keuze haast onwillekeurig wordt gedaan; dus uit gewoonte. Indien we afwijken van de normale keuze, dan ontstaat het zogenaamde

toeval. Er zijn dan gebeurtenissen die niet met de normale gang van zaken stroken. Dit toeval nu kunnen we gebruiken, wanneer Saturnus heersend, dus positief is, niet wanneer hij retrograde is.

In het geval dat Saturnus rechtlopend is en daarom een overheersende invloed heeft op de aarde, kan in deze periode door concentratie op datgene wat wij willen bereiken of op de toestand die wij wenselijk achten worden bevorderd dat deze wenselijke gebeurtenissen inderdaad plaatsvinden. Alweer, de mens kan het toeval naar zich toe buigen.

Pluto geeft ons de mogelijkheid tot afweer. Een Pluto - zowel rechtlopend als retrograde - geeft ons de kans ons te verdedigen en aan te vallen. Men zou kunnen zeggen, dat hij in dit opzicht bepaalde magische kwaliteiten in de mens wakker maakt. Het projecteren van denkbeelden wordt gemakkelijker. Men heeft minder moeite met krachten uitzenden. Maar alweer is de wil hierbij zeer belangrijk.

Het is duidelijk, dat we hier niet te maken hebben met kosmische invloeden zonder meer, want we blijven in ons zonnestelsel. Toch geven juist deze langlopende planeten, die vaak in een horoscoop van een mens gedurende enkele maanden heersen en dus regent zijn, ons de mogelijkheid om gedurende langere perioden door concentratie effecten te bereiken die anders niet te verwezenlijken zijn.

Daarnaast hebben we de snellopende planeten. Ook daar zijn enkele bij waarop we moeten letten. Zeer interessant in dit opzicht is voor heel veel mensen de maan.

Wanneer de maan namelijk haar eigen cyclus bepaalt (28 dagen), dan bepaalt ze daarmee voor iedere mens, maar wel op grond van diens eigen instelling, eveneens een golving waarin de energie tot een top komt en weer wegvault. Er zijn twee toppen van energie in één maancyclus. Er zijn dus ook twee dieptepunten. Rekening houdend met deze positieve fasen, die ieder voor zichzelf moet uitrekenen, kun je van de maan gebruikmaken om juist tegen de tijd dat de energietop komt over te gaan tot actie, terwijl je bezinning, overleg en eventueel het maken van plannen juist bewaart voor die ogenblikken dat er dieptepunten zijn. Door de juiste indeling te maken kun je in je leven dus veel meer resultaten boeken dan anders het geval zou zijn.

Interessant is verder Mercurius, die overigens meer een dubbel gezicht heeft dan vele andere planeten. Mercurius brengt u vaak aan de grens van de wanhoop, omdat u denkt dingen te kunnen doen die dan toch weer niet mogelijk blijken te zijn. Aan de andere kant geeft hij u wel degelijk ook inzicht in zaken. Mercurius heeft een ritme dat voor de meeste mensen ongeveer 4-maandelijks is. Eens in de 4 maanden zult u een periode hebben van 3 à 4 dagen waarin u een bijzonder scherp inzicht heeft in zakelijke omstandigheden. Beslissingen van groot zakelijk belang zult u, indien mogelijk, juist in deze periode kunnen nemen. Ook dit is aan de hand van de horoscoop zonder meer te berekenen.

Venus brengt geluk; ze brengt ook vele andere dingen. Van Venus moeten we vooral zeggen dat zij in ons gevoelsleven de impulsen wel wat erg versterkt. Wanneer men op aarde is, dan zullen de emoties door Venusinvloeden zodanig kunnen worden gestimuleerd dat hierdoor onredelijkheid optreedt. Nu is onredelijkheid zeker niet altijd slecht, maar u moet zelf wel weten waar u aan begint. Waar een overheersende Venusinvloed is, moet u uitkijken voor impulsen, opdat u niet aan dingen begint waarvan u later spijt zult hebben.

Mars geeft eveneens geluk. Daarnaast geeft hij wat doorzettingsvermogen en energie. Ook zijn cyclus heeft tweemaal per jaar een korte periode waarin u meer kunt dan anders. Is er sprake van strijd, moet u iets doorzetten, dan is die gunstige Mars heel erg belangrijk. Houdt u er dan vooral rekening mee dat Mars meer dan de andere planeten in zijn inwerking op de aarde mede wordt bepaald door zijn relatie tot de zon. Dus, probeer van Marsinvloeden altijd gebruik te maken, als u geluk wilt hebben (b.v. bij kansspel) en als u bepaalde dingen moet doorzetten die moeite gaan kosten, want u zult onder de invloed van Mars meer moed en doorzettingsvermogen hebben.

Uit dit alles blijkt wel dat de mens niet helemaal hulpeloos staat, want hij heeft veel meer mogelijkheden dan hij denkt om zichzelf op de juiste manier te

richten. Maar er zijn nog heel wat andere factoren in het spel.

Ik heb de zon opzettelijk niet genoemd, omdat de zon eigenlijk voor alle leven gelijk werkend is en juist daardoor voor ons geen specifieke effecten oplevert. Maar de zon en de planeten samen vormen een soort spiegel; zij vangen uit de kosmos invloeden en stralingen op. Ze worden dan voor de aarde weergegeven in lichte veranderingen, in lichtelectriciteit en aardmagnetisem. Kijken we naar de zon, dan merken we dat ze grote invloed kan hebben op o.m. de uitschieters in de protuberans en dat ook zonnevlekken hierdoor mede bepaald kunnen worden. Nu is de aardigheid deze:

Elke mens draagt in zich de principes van Yin en Yang, die vrij vertaald zouden kunnen worden als elektrische en magnetische kwaliteiten. Wanneer deze beide in evenwicht zijn, dan zal het magnetisme dat in de mens werkt (zijn eigen veld) altijd in staat zijn om fluctuaties in zijn energie op te vangen; hij blijft dus regelmatig bezig. Wordt de lading te hoog, dan wordt het magnetisch geheel gestoord; de uitstraling van de mens is niet in orde. Die uitstraling betekent echter ook zijn relatie tot de wereld om hem heen en de mogelijkheid die hij heeft om met andere zaken zoals hij gewend is om te gaan. Nu moet u dit onthouden:

Stoffelijke invloeden vanuit het centrum van het Melkwegstelsel brengen fluctuaties teweeg waardoor de elektrische en magnetische spanningen veranderen. Een mens, die zich niet natuurlijk en normaal daaraan kan aanpassen, zal daardoor onevenwichtig worden. Die onevenwichtigheid uit zich in onredelijk gedrag, neerslachtigheid en wat dies meer zij. Wil men nu proberen dergelijke invloeden te neutraliseren (wanneer ze optreden merkt u snel genoeg, als u daarop gaat letten), dan geldt het volgende:

Op het ogenblik dat duizelingen optreden, dat u een gevoel heeft van een lichte dronkenschap soms gepaard gaand met een lichte misselijkheid, dan is er over het algemeen sprake van een magnetische storing.

Een magnetische storing kan men niet zonder meer oplossen. Wat men wel kan doen is zorgen, dat de overtollige energieën die men heeft t.a.v. het magnetisch veld afvloeien. Dan is wassen onder stromend water een prima oplossing. Men kan op deze manier in zeer korte tijd zijn normaal evenwicht herwinnen. Dat is dus een heel eenvoudige regel.

Een tweede regel daarvoor is: In een dergelijke situatie moet men voedselopname beperken maar wel veel drinken en als het kan water waarin enige zouten en jodium is opgelost.

Heeft u echter te maken met een elektrische storing, dan wordt het wat moeilijker, want de elektrische storingen worden door het magnetisch veld normaal gecompenseerd, wanneer de spanning te hoog wordt. Als ze te laag wordt, dan is het wat anders. Dan heeft u een gevoel van malaise. Het is een loomheid die zover gaat dat het lijkt alsof uw ledematen loodzwaar zijn geworden, uw oogleden prikkelen en willen dicht vallen of gaan tranen van vermoeidheid. Nu is ook hiervoor een tamelijk eenvoudige oplossing denkbaar.

U neemt een doodgewone batterij van $4\frac{1}{2}$ volt. U legt het lange contact + contact) aan in de nek tegen de nekvel. U maakt er een draadje aan vast en het andere eind brengt u aan bij het benedeneind van de ruggegraat of als dat te lastig is desnoods op een van de benen en dan in de knieholte. U laat dat even 5 minuten zitten. Het resultaat is, dat er een stroompje op u staat. Er staat een spanning op een deel van uw lichaam en op een belangrijk deel van uw zenuwstelsel. Hierdoor wordt het gestimuleerd en gaat het zelf proberen zijn lading in overeenstemming te brengen. Na een zeer korte tijd bent u weer veerkrachtig en uitgerust. Dit zijn eenvoudige tips.

Als je nu toevallig iets belangrijks moet doen en je hebt die malaise, dan kun je het wel vreemd vinden om met zo'n batterijtje te gaan zitten, maar als het helpt, dan kom je tenminste weer bij en kun je dus beter reageren. Zeker kun je beter reageren dan anderen, die onder gelijke omstandigheden lijden en die die compensatie niet kunnen vinden. Er zijn mensen genoeg die een voldoende evenwicht hebben. Zij kunnen zich dus aanpassen, ongeacht de spiegeling van bepaalde energieën die plaatsvindt. Maar er zijn er ook velen die

dat niet kunnen. Je bent in ieder geval in het voordeel boven een ieder die dit tekort aan **electrische** energie (statische lading in de weefsels) op dat ogenblik ondergaat. Dus alweer een methode waardoor de mens zich gemakkelijker kan onttrekken aan beïnvloedingen die anders erg vervelend zijn.

Maar er zijn er veel meer. Als ik denk aan alle kosmische stromingen die op u afkomen, dan valt mij op dat er ook een aantal geestelijke golven zijn. Die geestelijke golven zijn voornamelijk van invloed op uw denken en uw gevoelsleven, want ze werken in via het onderbewustzijn. Het is moeilijker om deze te herkennen, dat geef ik toe. Toch zijn er enkele kenmerken die u niet zo gemakkelijk zullen ontgaan.

Er zijn storingen van geestelijke aard waarbij je voortdurend bezig bent met één gedachte. Die gedachte staat dan buiten de werkelijkheid en heel vaak ook buiten je normale angst- en begeerteleven. Wanneer dit gebeurt, hebben we zeer waarschijnlijk te maken met een blauw-tendens. Er is een geestelijke stroming die elementen losmaakt welke in de geest berusten en die in de stof op deze wijze nog niet geplaatst zijn. Willen we ons daartegen verweren, dan moeten we in de eerste plaats het denken onderbreken. We doen dit door te contempleren. We kunnen kijken naar de een of andere figuur die ons trekt. We kunnen kijken in een waterspiegel, in een kristalbol. Neemt u maar een willekeurig voorwerp waardoor u zich tijdelijk gebiologeerd kunt gevoelen zodat uw denken wegvalt. Hierdoor zullen de invloeden worden vertaald in de termen van uw eigen geest. Er ontstaan nieuwe gedachten en vaak zelfs pseudo-visuele of auditieve waarnemingen. Als u deze dan beschouwt als basis voor al hetgeen er voor u in de komende uren gaat gebeuren, dan kunt u door van deze basis uit te gaan, rekenen met het schijnbaar onberekenbare. U kunt daardoor uw geestelijk evenwicht gemakkelijker bewaren en u zult tevens in staat zijn de gevoelsinvloeden en alle impulsen die u van buitenaf bereiken te begrijpen. U staat niet meer in een wereld vol onverklaarbare zaken.

Een invloed, die ook nogal eens uit de kosmos komt en door ons wel een rood-invloed wordt genoemd, kan eveneens van geestelijke aard zijn. Dit is een soort dadendrang, een "do or die" impuls. Maar "do or die" is wel heel aardig, maar wat zit er allemaal aan vast? Daar moet u toch wel even over nadenken en dat kunt u niet, terwijl die impuls op u inwerkt.

Ontspan u volledig. Ga rustig achterover liggen of hoe u zich het gemakkelijkst voelt. Probeer spier voor spier te ontspannen. Denk alleen aan absorberen van kracht. U zult hierdoor ongetwijfeld ook uit de omgeving enige energie opnemen, maar dat is niet het belangrijkste. Belangrijk is, dat u hierdoor het idee van kracht heeft losgemaakt van uw stoffelijke voorstelling van daden. Dit impliceert, dat de geestelijke kracht nu volgens de eigenschappen van uw geestelijk "ik" wordt gericht. U kunt dan weer juister reageren. Als enig nadeel zit hier vaak aan verbonden dat u bepaalde droombelevingen krijgt die soms met enige onheilspellende gegevens u confronteren met de situaties zoals u deze gevoelsmatig ondergaat.

Stel u in een dergelijke droom altijd voor dat u beschikt over kracht en u zult zien dat u alleen door dat te denken en te zeggen de droom kunt besturen. Dit geeft u dan weer die zekerheid, die u ook nodig heeft op aarde zonder dat u gelijktijdig weer door gewoonte of door omstandigheden wordt gedwongen in een richting van handelen die u in feite niet ligt.

Laten we ook even ingaan op het z.g. gouden licht.

Het gouden licht heeft geen tendensen, die men - zeker als het geestelijk is - gemakkelijk kan beschrijven. Wel brengt het vaak een gevoel van euforie (welbehagen) met zich mee. Het is alsof je even boven de werkelijkheid uitgaat; alles is even lichter en vrolijker dan anders. Dit licht is kracht. Op zo'n ogenblik bidden of je op een andere manier voorstellen dat je deel bent van de totaliteit, vergroot je mogelijkheid om deze energie geestelijk op te nemen en stelt je tevens in staat om een deel daarvan over te brengen naar het lichaam. Je zult je dan sterker, evenwichtiger en veerkrachtiger voelen nadat de tendens voorbij is of nadat je de oefening hebt beëindigd. Het geeft u de mogelijkheid om u gemakkelijker en juister te bewegen en daardoor uw eigen lot ook meer in eigen hand te nemen.

Dan is er nog een invloed die wij wit licht noemen. Wanneer het witte licht van geestelijke oorsprong is, dan is het een enorme confrontatie met onszelf. Of we het willen of niet, we zien opeens veel van ons eigen falen en ook alles wat we hadden willen zijn en doen en niet hebben gedaan, en alles wat we wel hebben gedaan en niet hadden willen doen. Een bekend verschijnsel trouwens, maar dat wordt dan bijzonder fel.

Als u merkt, dat deze denkbeelden gedurende enige tijd (niet als dat 5 min. is, maar een uur of anderhalf uur) voortdurend op u afstormen, probeer dan u af te sluiten voor uw omgeving. Doe maar net, of u een uiltje knapt. Stel u nu in op het beeld van uw werkelijkheid: wat ben ik werkelijk? Stel uzelf die vraag. U krijgt een aantal verwarrende antwoorden, die langzamerhand uitkristalliseren in een beeld van hetgeen u werkelijk bent. Dat houdt meteen in dat u ook stoffelijk gaat beseffen wat u werkelijk kunt. Uw geestelijk "ik"-besef is hierdoor aanmerkelijk bevorderd, daardoor zal het geestelijk "ik" zich ook gemakkelijker in en door de stof kunnen manifesteren. Het gevolg is over het algemeen, dat u juister handelt volgens uw gehele persoonlijkheid en daarmee resultaten scheidt die ook na het stoffelijk bestaan voor u van groot belang kunnen zijn.

Dit zijn slechts enkele punten Ik heb getracht u steeds bij de invloed ook enkel kenmerken te geven.

Nu moet u zich wel realiseren dat geestelijke invloeden niet op iedereen gelijk inwerken. Uw eigen gevoeligheid, uw peil van geestelijke ontwikkeling is mede van belang. Hoe hoger het peil van uw geestelijke ontwikkeling staat des te sterker u juist deze geestelijke tendens zult aanvoelen. Maar dan zult u ook voor de meer stoffelijke tendens iets minder gevoelig zijn. Bent u geestelijk minder ver gevorderd, dan zult u vooral de stoffelijke tendensen heel sterk ervaren. Maar in alle gevallen heeft u de mogelijkheid tot beslissen gekregen. U bent niet meer de speelbal van onbekende krachten, maar u kunt door die kracht u beter realiseren wie of wat u bent en wat u wilt en kunt doen. Dat is een heel belangrijk iets. Ik zou hier het volgende nog aan willen toevoegen:

Er zijn heel veel dingen die voor een mens belangrijk zijn ook als deze niet direct passen in een zuiver materieel niveau van leven en in een cultuur. Deze zaken zijn van u, ze zijn u eigen. U kunt ze echter nooit verwezenlijken tegen de gebruiken van de wereld in. Onthoudt u dat goed! Maar u kunt, gebruikmakend van al hetgeen ik u zoëven aan trucjes heb bijgebracht, ongetwijfeld juist deze normaal verborgen gehouden capaciteiten of kwaliteiten gemakkelijker uiten. In deze uiting - dit is erg belangrijk! - zult u dan ook beter leren leven. Want de kunst op aarde is niet alleen om door het tranendel heen te wankelen totdat we in de hemelse verrukking terecht komen, maar we hebben te maken met een voorbereiden van a.h.w. een nieuwe fase van leven.

Op aarde leven is zoiets als je geestelijk kleden voor datgene wat in de geest zo dadelijk je taak of je mogelijkheid is. Daarom is het op aarde heel belangrijk dat je jezelf inderdaad kunt uiten; dat je jezelf kunt zijn. Want als je dat niet bent, kom je misschien in een maskerdepakje op een soiree of in rouwklleding ergens op een gemaskerd bal terecht. Dat is niet de bedoeling. Je moet proberen een eenheid te vinden tussen geestelijk en stoffelijk bestaan. Daarvoor is het belangrijk dat je leert jezelf te aanvaarden zoals je bent en - nogmaals - zonder dit te doen in tegenstelling tot je wereld, je te uiten zoals je bent. Het is heel belangrijk voor de mens dat hij op deze wijze zijn stoffelijk leven gebruikt om zijn geestelijke mogelijkheden zoveel mogelijk te ontplooien, dat is duidelijk.

Er zijn ook zaken, die uit het verleden steeds weer oprijzen. Nu blijkt, dat dit vaak ook met kosmische stromingen samenhangt. Enkele gevallen, die ik u heb genoemd, brengen soms herinneringen sterk op de voorgrond. Onthoudt u het volgende:

Een verleden waarin ik mij verdiep heeft alleen zin, indien het mij gelijktijdig helpt om mijn heden beter te bepalen. Herinnering is zinvol als lering ten aanzien van het heden. Ze is niet zinvol als een verwerping van het heden. Als u ooit terugdroomt in het verleden, vraag u dan altijd af: wat betekent dit

vandaag, wat kan ik er vandaag mee doen? Op deze manier zult u weer in staat zijn om een groot gedeelte van uw kwaliteiten en capaciteiten te activeren.

Een laatste punt: Wanneer u in staat bent energieën op te doen (geestelijk zowel als stoffelijk is dat mogelijk), dan moet het ook mogelijk zijn om anderen een soortgelijke harmonie te geven. U kunt anderen a.h.w. harmoniseren. Een groot woord, maar het komt erop neer dat hun eigen evenwicht wordt hersteld. Wanneer u evenwichtig bent, dan kunt u zowel uw eigen magnetisme inducerend gebruiken op de ander als ook uw energie tijdelijk aan die ander overdragen. En als u dat niet te lang laat duren, dan zult u zich ook snel kunnen herstellen. Ik zeg niet, dat u daarmee zonder meer andere mensen kunt genezen, daar behoren nog andere zaken bij, maar u kunt wel anderen helpen om uit emotionele en zelfs lichamelijke onevenwichtigheden tot rust te komen. Die rust op zichzelf is vaak reeds voldoende om het herstellingsproces in te leiden.

Wees nooit moedeloos, wanneer anderen in moeilijkheden zitten. Verspil ook geen tijd aan medelijden, wat in feite dikwijls neerkomt of op zelfverheerlijking of op het scheppen van een onevenwichtigheid in de eigen persoon. Probeer het evenwicht dat u heeft bereikt en bezit, eventueel versterkt door concentratie-oefeningen, aan anderen over te dragen.

Als u mensen op deze wijze een beetje rust, een beetje vreugde en geluk kunt geven, dan zult u hierdoor hen ook helpen om harmonisch te zijn. En daar waar de mensen juister en vollediger kunnen reageren op de invloeden die uit de kosmos komen zonder hun evenwicht te verliezen, zullen zij onderling ook meer kunnen presteren. Ze zullen meer tot stand brengen en ze zullen bovenal - dat moogt u niet vergeten - daarmee ook geestelijk een harmonie scheppen die tot ver buiten het menselijk bestaan uitreikt.

x De boeddhisten zeggen: De werkelijkheid kun je pas ervaren en daartoe komen alleen op aarde. Is dat zo?

- Tot op zekere hoogte. Wanneer wij op aarde zijn, worden wij geconfronteerd met zaken waarbij ons gedachtenleven geen directe invloed heeft op de omstandigheden waarin we verkeren. Als zodanig leven we nu temidden van voor ons vaste waarden waardoor een confrontatie tussen ons en het andere niet alleen noodzakelijk maar zelfs onvermijdelijk wordt. Wij leren dus meer van onze relaties wanneer we in de stof zijn dan wanneer we in de geest zijn. In de geest wordt ons denken en voelen voor een groot gedeelte bepaald door wat er met ons gebeurt en hoe onze relatie met het door ons erkende rond ons zal zijn. Op aarde is dit niet zo. In zoverre hebben de boeddhisten ongetwijfeld gelijk met hun stelling.

Maar er is één ding waaraan ze misschien toch voorbijgaan en dat is, dat geestelijke werkelijkheid eveneens bestaat en dat deze werkelijkheid niet alleen door ons denken en ervaren wordt bepaald, maar mede door de contacten, die wij hebben met andere delen van die werkelijkheid. Hoe groter het aantal contacten dat we hebben met delen van een kosmische werkelijkheid des te dichter ons geestelijk beleven zal staan bij die kosmische werkelijkheid. Dan hebben we de aarde natuurlijk niet meer nodig om daar door confrontatie tot een juister begrip van onszelf en van onze plaats gebracht te worden.

Ik hoop, dat in hetgeen ik heb gezegd het een en ander zit dat voor u de moeite waard is. U heeft nu een paar regels waardoor u achter het mirakel kunt kijken, want dat zijn eigenlijk de wetmatigheden waardoor wonderen mogelijk worden gemaakt.

MAGISCH DENKEN.

Als een mens denkt, denkt hij niet logisch. Ongeacht de verschillende verontwaardigde uitroepen die een dergelijke verklaring pleegt uit te lokken, moet ik dit vooropstellen.

Als een mens denkt, dan vergeet hij namelijk heel vaak de fase, die ligt tussen het plan en de voltooiing ervan. Men ziet alles a.h.w. in elkaar overvloeien. Als men zegt: ik wil dit of ik wil dat, dan stelt men zich al voor hoe het zal zijn, als men zijn zin krijgt. Er zijn mensen, die niet eens een lot kopen, maar nadenken over de vraag: wat zou ik doen met de honderdduizend? en dan al honderdvijftig duizend tekort hebben voordat er zelfs maar sprake is van de aankoop van een kans op een dergelijk kapitaal. Dit is een primitieve en onvolledige vorm van magisch denken.

In de magie namelijk bestaat er tussen oorzaak-en-gevolg wel een relatie maar zijn alle tussenliggende fasen uitgeschakeld, zeker voor zover het het bewustzijn betreft.

Een mens, die magisch denkt, kan vanuit zich een macht toekennen aan een boom, een beek, een bloem, een voorwerp. En dan met dit voorwerp, die bloem, die beek, die boom spreken en inderdaad als gevolg van dit geloof wensen in vervulling zien gaan. Hierbij is het opvallend dat hij zich niet afvraagt hoe die wens in vervulling is gegaan. Hij realiseert zich alleen dat dit is gebeurd. Zo heeft de mens dus de mogelijkheid om dingen waar te maken zonder dat hier een logische oorzaak, een gevoelskwestie aan verbonden is. Dit denken komt meer voor dan u zich realiseert. Ook u heeft de gewoonte op deze manier te denken. U noemt het dan dagdromen, maar dat behoort het niet zonder meer te zijn. Wat is namelijk het geval?

Elke mens bezit krachten die buiten de eigen wereld uitgaan. Er zijn dus astrale krachten en mogelijkheden verbonden aan die mens, ook geestelijke krachten en mogelijkheden en vaak zelfs bepaalde kosmische verbondenheden. Deze alle tezamen zijn sterker dan de waarden van de wereld waarin hij denkt te leven. De mens denkt dat hij in een bepaalde wereld leeft, maar in feite is dat niet helemaal waar. Hij interpreteert die wereld. Hij knoopt daar verwachtingen aan vast en op grond daarvan beoordeelt hij de wereld zowel als zijn mogelijkheden. Wanneer we echter het geheel van de energie inschakelen, dan hebben we niet meer te maken met verwachtingen, dan hebben we alleen te maken met wat er kosmisch mogelijk is. Het blijkt, dat deze mogelijkheid zich heel wat verder uitstrekt dan in het denken zonder meer logisch is te realiseren.

Wanneer een mens een Novene houdt (een katholiek gebruik waarin men 9 dagen achtereen bidt), dan zal hij zich sterk concentreren op de vervulling van een wens. Het blijkt, dat dat inderdaad heel vaak ook het gevolg is. Een Novene heeft vaak resultaat. Waarom? Deze mens zal zich tijdens het bidden niet afvragen hoe iets mogelijk zal zijn. Hij stelt alleen dat het zal gebeuren. Hierdoor vormt hij een geestelijk beeld dat nede zijn astrale en zelfs lichamelijke krachten en uitstralingen bundelt. Hij zal nu door deze bundeling alle voorwaarden vervullen die het verwezenlijken van zijn wens bevorderen. Hij schakelt gewoon iets uit: de grens van zijn denken, de grens van zijn besef van mogelijk en onmogelijk.

U zult hier tegenwerpen dat dergelijke gedachten tot op zekere hoogte misschien kunnen werken, maar dat toch niet alles mogelijk zal zijn. Ik moet dit onderschrijven; het is waar. Maar let wel, niet hetgeen u vanuit uw menselijk standpunt onmogelijk of onwaarschijnlijk noemt valt daardoor uit, maar alleen datgene wat volgens kosmische regels niet mogelijk is. En dat impliceert dat heel veel dingen, die u mogelijk acht en logisch aanvaardbaar en redelijk acht, niet waar kunnen worden ondanks alles, terwijl zaken die u onmogelijk acht maar volledig strokend met kosmische regels in vervulling kunnen gaan op het ogenblik, dat voldoende energie daarop wordt geconcentreerd.

Ik stel nu het volgende: Elk denkbeeld, dat volledig is gevormd. kan worden vervuld zolang ik mij in deze voorstelling voldoende kan inleven. Het klinkt wat vreemd: inleven. Met andere woorden: als ik zeg: ik zal rijk worden, dan moet ik niet zeggen: eens zal ik rijk worden. Ik moet zeggen: ik ben nu rijk en die rijkdom zal zich manifesteren. Het is voor mij een zekerheid, ook als ik geen voorwaarden stel. Door die zekerheid trek ik dan rijkdom - of datgene wat ik als zodanig beschouw - naar mij toe. Dat betekent, dat ik dan rijk word tegen alle waarschijnlijkheid in misschien.

Als ik zeg: ik zal sterk zijn terwijl ik mij erg zwak voel, dan moet ik niet zeggen: ik zal elke dag een beetje sterker worden, want daarmee maak ik het dan voor mijzelf onmogelijk om de krachten in mij volledig te realiseren en dus ook te gebruiken. Ik moet in mijzelf een beeld opbouwen van de kracht die ik heb. Daarbij moet ik natuurlijk uitgaan van hetgeen ik ben. Ik kan niet zeggen: ik ben 1 meter 33 groot en ik kan net 10 kilo tillen, maar nu zal ik 220 kilo tillen. Kinderen hebben die wensdroom wel, maar ze beseffen zelf wel dat dat niet mogelijk is.

Als u zegt: ik kan meer doen met mijn geest dan met mijn lichaam en u stelt zich voor dat u over de geestelijke kracht beschikt, dan zult u de belemmering van het lichamelijke niet voelen. Het resultaat is, dat u - maar nu telekinetisch - inderdaad die 220 kilo ophoog kunt brengen. Daar ligt nu de aardigheid.

Er zijn dingen die onmogelijk zijn. Wij weten zozeer dat ze onmogelijk zijn dat ze gewoon in ons zijn ingebouwd. Wij kunnen niet aan die begrenzing voorbijgaan.

Er bestaan ook kosmische relaties. Een dergelijke relatie kun je niet ongedaan maken of veranderen alleen door ze anders te denken. Dat voel je innerlijke en dat weet je ook wel. Je moet uitgaan van wat je bent plus de mogelijkheden die je zou kunnen bezitten; dus niet de mogelijkheden die je denkt te bezitten. Hierdoor activeer je het geheel van je eigen kracht en kom je tot vele resultaten die eigenlijk onvoorstelbaar zijn, indien je het logisch beredeneert.

Ik wil proberen enkele eenvoudige regels te geven waardoor het u misschien gemakkelijker mogelijk is om dit magisch denken toe te passen.

Magisch denken impliceert het gedetailleerd opbouwen van een beeld. Vage voorstellingen hebben de neiging te vervluchtigen. Gedetailleerde voorstellingen echter blijven in het "ik" bestaan, zelfs als ze weer uit het waakbewustzijn worden verdreven.

Een voorgesteld resultaat kan nooit gebonden worden aan één bepaalde omgeving, één bepaalde persoon of één bepaald tijdstip. Wij kunnen vanuit onszelf de relatie op geestelijke en kosmische basis onvoldoende overzien om een juiste vaststelling mogelijk te maken. De gedetailleerde voorstelling is dus volkomen scherp t.a.v. hetgeen er in ons of met ons moet veranderen, niet t.a.v. datgene buiten ons waarin die verandering dan responsen wakker roepen of iets dergelijks.

Om een dergelijk beeld goed op te bouwen is het niet voldoende om het eenmaal te doen. Men moet het een aantal malen even gedetailleerd en scherp opbouwen, totdat men alleen door te denken aan het doel de voorstelling als het ware voor zich ziet. Het is een conditionering niet alleen van eigen denken, maar ook van eigen lichaamskracht, lichaamsstromen plus bepaalde voorwerpen waaronder het mentale.

Als wij aan deze voorwaarden hebben voldaan en vervolgens werkingen tot stand kunnen zien komen, dan dienen wij te beseffen: positief werken betekent dat de vrijheid van anderen om te ageren en te reageren niet in het beeld wordt bepaald. Een negatieve instelling betekent, dat deze juist wel en nauwkeurig wordt bepaald. Bij een negatieve bepaling is het niet voldoende om u een feit voor te stellen. Sommige mensen denken dat. U moet ook de de-

tails van het feit kennen. Een eenvoudig voorbeeld, onvolledig in bepaalde gegevens om te voorkomen dat er plotseling allerlei ongevallen in de omgeving gaan gebeuren:

Indien u iemand zoudt willen doden, dan is het niet voldoende om dit alleen te willen met alle kracht en u de voltooiing daarvan (het dood zijn van die persoon) voor te stellen. Het is belangrijk, dat u zich voorstelt op welke manier dit geschiedt. Kies daarbij, indien het even mogelijk is, iets waaraan u zelf door symbolen of gebaren uitdrukking kunt geven. Voorbeeld: iemand zal worden getroffen door een pijl. Zie hoe de pijl aankomt, hoe hij het hart van de betreffende persoon doorboort. Als deze voorstelling volledig is, moet u zelf een pijl afschieten. Deze gegevens zijn niet volledig. Spaar uw pijlen!

Het voorbeeld in het negatieve getrokken maakt duidelijk hoe er een directe samenhang bestaat tussen wat je zelf denkt en een eventuele actie waardoor je die gedachte ook voor jezelf en door jezelf schijnt te verwezenlijken. In het positieve kun je dat nooit doen ten aanzien van een bepaalde persoon. Hierin spelen de kosmische relaties zo'n grote rol, dat je eenvoudig niet kunt zeggen: deze mens wel, die mens niet. Hier kun je alleen zeggen: dit harmonisch gebeuren wel. Daardoor is een voorbeeld in positieve zin iets moeilijker te geven. Maar zelfs hier kun je gebruikmaken van bepaalde symbolen.

Als u b.v. kracht denkt uit te zenden naar een ander, moet u zich voorstellen, dat die kracht de ander beroert. De persoonsvoorstelling mag hierbij vaag zijn, omdat de kracht wordt gericht op een mogelijke harmonie en in feite niet op een stoffelijke persoonlijkheid of toestand. Maak dan het gebaar van uitstralen, opdat voor uzelf het geheel in werking treedt. De resultaten zullen u verbazen.

Als u ontdekt dat u onevenwichtig bent, kan het magisch denken u ook daarin wel degelijk helpen. Onevenwichtigheid in een mens kan door vele zaken (psychisch zowel als fysiek) worden veroorzaakt. Maar als we weten dat we onevenwichtig zijn, dan kunnen we misschien een periode kiezen waarin we voldoende rust hebben om ons geheel te ontspannen. We stellen ons dan in op een volledig harmonisch contact met de wereld. Daarna stellen wij ons voor dat de kracht van deze harmonie wordt verwezenlijkt door b.v. het drinken van een glaasje water, het maken van een gebaar, het lopen van een bepaald traject of een andere handeling. Die handeling zal dan onze behoefte aan harmonie zodanig uitdrukken, dat elke harmonische invloed waartoe we in staat zijn inderdaad in ons wordt geactiveerd. Uw eigen toestand kan hierdoor veel verbeteren en zeker ook uw relatie met de wereld. U ziet, magisch denken is niet zo dwaas als de mensen wel denken.

Het magisch karakter ligt vooral in de wonderlijke resultaten die schijnbaar zonder samenhang kunnen optreden. Als u spreekt met een psychiater of een psycholoog, zal hij zeggen: Dit is voor een groot gedeelte zelfsuggestie. Maar wat is zelfsuggestie anders dan een programmeren van de eigen persoonlijkheid door beelden en de gevolgen in het "ik" als zekerheid en waarheid te stellen, terwijl ze voor andere mensen als zodanig nog niet bestaan. En als die suggestie niet is gericht op datgene wat de wereld zal doen maar op datgene wat u zelf zult zijn, dan verandert u zich hierdoor wel degelijk. En dan is het woord "zelfsuggestie" niet voldoende om het magische karakter van een dergelijke denkoefening ongedaan te maken.

Ik weet, dat er heel veel mensen zijn die magisch denken eigenlijk beschouwen als een bijkomstigheid. Als ze er al in geloven, dan zeggen ze: Wij zullen daarop een beroep doen, als we geen andere uitweg meer zien. Dit is fout. Als u wilt lopen, gebruikt u uw benen. Indien u veranderingen tot stand wilt brengen in uzelf of in uw relatie met de wereld, dan gebruikt u uw denkvermogen. Dit is hetgeen waarmee u zich kunt bewegen en dus ook veranderen. Dat de meeste mensen daarnaast een meer materiële prikkel nodig hebben om voor zich 'n bevestiging te hebben, doet veel minder ter zake. Een mens zal zich in vele gevallen pas voltooid gevoelen, wanneer de gedachte

in zijn stoffelijke wereld hoe dan ook tot uitdrukking is gekomen.

Als u een keten wilt verbrijzelen, dan kunt u proberen dit geestelijk te doen. Maar als u daarna een draad kapot trekt en zegt: dit is die keten, dan is het net alsof het beter voor u leeft. De stoffelijke bevestiging geeft meer nadruk aan het geestelijk gebeuren, maar het is niet onontkoombaar of onvermijdelijk. De gedachte is noodzakelijk. Zonder deze gedachte en de daarbij behorende concentratie bereikt men niets.

Elke mens is geprogrammeerd. Hierin spelen erfelijkheid en opvoeding een rol. Daarnaast de verschillende belevingen die u heeft doorgemaakt en het beeld, dat u zich van uzelf en de wereld heeft gevormd. Hierdoor zullen uw handelingen mede worden bepaald. In het magisch denken kunt u deze persona die is opgebouwd niet ontkennen. U kunt niet zeggen: ik ben anders. Ga altijd uit van hetgeen u bent. Ga uit van die dingen die voor u waar en heilig zijn, zelfs als anderen u zeggen dat ze dwaasheid zijn of walgelijk. Kies altijd voor uzelf een denkbeeld en een wijze van denken die stroken met uw persoonlijkheid. Anderen hebben niet te maken met wat u doet met uw gedachten, alleen uzelf. U zoudt dwaas zijn om in uzelf eerst weerstanden te overwinnen, als dit eigenlijk overbodig is. Dus, moet u rekening houden met hetgeen u bent.

Dan is daar ook de vraag: Wat wil je werkelijk? Het is gemakkelijk genoeg om een wens te formuleren. Maar elke wens heeft consequenties die daar bij horen en die je misschien toch niet zoudt willen aanvaarden. Iemand denkt b.v.: ach, was ik maar rijk, en realiseert zich niet hoe hoog de belastingklasse zal zijn waarin hij dan komt; wat dat allemaal dan weer gaat kosten. Het klinkt een beetje vreemd als je het zo zegt, maar het is waar. Daarom is het erg belangrijk, dat u uw doel altijd kiest in overeenstemming met uzelf en dat u daarbij rekening houdt met de gevolgen. Samenhangen die u kunt overzien moet u invoegen in het beeld dat u met uw gedachten opbouwt. Dat lijkt in het begin erg ingewikkeld, maar dat is het niet. Het is gewoon een kwestie van oefening.

In het westen heeft men die magie heel vaak verbonden met allerhande zonderlinge zaken. Ik herinner mij - en dat is niet eens zo heel ver van hier geweest, zo'n 60 km in oostelijke richting - dat daar een boom heeft gestaan die door de bliksem was gespleten. Zieken werden inderdaad genezen door hen naar deze boom te brengen en ze door die spleet te trekken. Voor de huid was het niet zo goed, maar het hielp wel tegen vele kwalen. Men geloofde, dat de kwaal dan achterbleef aan de kant van de boom, die naar de zee was toegewend vanwaar dus de heersende winden kwamen. De kwalen zouden worden weggeblazen en de patient bleef dan vrij van de ziekte. Zolang de patient er zelf in geloofde, liet hij inderdaad een groot gedeelte van zijn kwaal achter. Vreemd? Zeker, maar waar. En wat meer is, in het magisch denken volkomen logisch. Want de voorstelling van de patient dat zijn kwaal hem verlaat, gaat gepaard met een ontspanning van alle lichamelijke en psychische krampjes die met de kwaal samenhangen. Hij zal zich dus inderdaad beter gevoelen. Hij zal evenwichtiger zijn. Hij zal meer geestelijke kracht aan zijn lichaam kunnen toevoeren, terwijl het lichaam in verminderde mate onevenwichtig meer mogelijkheid heeft om zich juist en snel te herstellen. En dit is helemaal geen wonder al lijkt het een mirakel.

Zo had men ook bepaalde magische praktijken. Laat mij u een eigenaardig voorbeeld geven van magische praktijken, die hier zelfs nog in de middeleeuwen bestonden.

Men maakte toen liefdeselixers. Die hadden werkelijk niets te maken met Spaanse Vlieg en dergelijke prikkelmiddelen. Het waren zeer onschuldige kruidentheën; in enkele gevallen was het niet veel meer dan duur betaald water. Maar wat gebeurde er? Degene die het elixer gebruikte, dacht dat hij hierdoor inderdaad alle kansen had. Het resultaat was dus dat hij handelde alsof het elixer werkzaam was; en in negen van de tien gevallen bracht het ook nog resultaat met zich mee. Dus een wonder is het eigenlijk niet...en misschien toch. Door dergelijke kleine dingen kan de instelling van een mens worden veranderd.

En als de instelling van een mens tegenover de wereld een andere wordt, dan zijn de mogelijkheden, die hij in de wereld krijgt ook heel andere. Dan kan hij tegenover de wereld een ander deel van zijn "ik" manifesteren. Daarop berust een groot gedeelte van de westerse magie, maar ook elders, waar we ook gaan kijken of het nu Azië, Afrika of Zuid-Amerika is, overal treffen we hetzelfde verschijnsel aan. Men stelt bepaalde daden en denkt hierdoor te veranderen, daardoor gedraagt men zich anders en verandert men feitelijk. Men ontspant zich dank zij een magische procedure en geeft hierdoor het geheel van zijn eigen krachten de mogelijkheid tot evenwicht te komen, wat zonder dit niet het geval zou zijn.

De magische praktijk blijkt in een groot gedeelte van de gevallen te herleiden te zijn tot deze gedachtenmagie. Anders denken betekent anders worden. Anders worden betekent je eigen mogelijkheden anders gebruiken, je eigen kwaliteiten op een andere manier ontplooiën.

Elke mens, die behoefte heeft aan verandering van zijn persoonlijkheid, zou daarom dit magische denken moeten leren gebruiken. En wat men ook daartegen aanvoert van suggestie, zelfsuggestie tot demonisch toe, laat dat dan maar aan die anderen over. Als u wilt, roept u desnoods God aan bij alles waaraan u begint; daar is helemaal geen bezwaar tegen. De hoofdzaak is, dat u leert uzelf te veranderen. En dan kunt u niet uzelf verrijken met eigenschappen of kwaliteiten die u niet bezit, maar u kunt wel een juister, gebalanceerder en vaak ook een verrassend evenwichtig gebruik leren maken van de kwaliteiten die u wel heeft. Het is het gebruik van het geheel van uw mogelijkheden en kwaliteiten waardoor u geestelijk zowel als stoffelijk het succes bepaalt in tegenstelling tot mislukking, die uit onevenwichtigheid pleegt voort te komen.

Denk niet, dat onevenwichtigheid ooit werkelijk resultaten geeft. Het lijkt er misschien op. De praktijk wijst echter uit dat de zo behaalde resultaten na zeer korte tijd in hun tegendeel plegen te veranderen. De uit evenwicht behaalde resultaten echter, zijn blijvend zolang jezelf daarmee in je denken voldoende verbonden blijft.

Ik hoop, dat u luisterend of lezend een paar proeven zult willen nemen met hetgeen ik u heb geschetst. Het ontbeert zoals altijd weer de volledigheid, maar het is voldoende u thuis te doen geraken in een wereld van gedachtenkrachten en mogelijkheden die in u bestaat.

Met de regels die ik u heb gegeven, de paar gegevens en voorbeelden die ik u heb verstrekt, heeft u dan ook de mogelijkheid om in u onvermoede mogelijkheden en krachten te ontsluiten.

:-:-;

K R A C H T B R O N .

Er is in de kosmos één bron van kracht. Hoe we haar ook kennen of benoemen of niet kennen en in vaagheid zien verdwijnen, er is één bron van kracht. Deze kracht wordt omgezet in elke vorm van kracht die wij wel kennen of zelfs gebruiken.

Deze krachtbron is levenskracht. Ze is warmte, ze is energie. Ze is de vaagheid van een kosmische straling en de werveling van een magnetische storm. Eén kracht, die zich in alle vormen kan manifesteren. Eén kracht, die in besef haar vorm schijnt te krijgen. Daarom zullen wij nooit werkelijk krachteloos zijn, indien we onze verbondenheid met deze bron voldoende beseffen.

Daar waar ik niet erken hoezeer ik verbonden ben met de bron, daar is mijn kracht beperkt; daar is alleen de onwillekeurig aanvaarde kracht nog actief. Daar echter waar ik de bron erken, zijn aan mijn krachten en de vorm die deze krachten zullen aannemen in feite geen grenzen gesteld. Slechts mijn bewustzijn, mijn besef en mijn vermogen tot aanvaarden zal dan bepalen in welke vorm de kracht uit deze bron voor mij verschijnt.

Ik ben deel van de totaliteit en de kracht van de totaliteit is deel van mij. Daar waar ik mij afscheid van de totaliteit is mijn kracht beperkt. Daar waar ik de eenheid met het totaal erken, is mijn kracht onmetelijk. Want de krachtbron van de kosmos is in mij vertegenwoordigd, volledig, zoals in alle dingen.

De kracht, die in mij berust, kan scheppen en scheppingen teniet doen, zodra ik kan beseffen: dit is de kracht. Daarom, besef de krachtbron die in en buiten u bestaat.

Besef de kracht, die vandaaruit ook in u, door u werkt, ja, die deel is van u zowel als van de kosmos.

Laat deze kracht in u werkzaam door u werkzaam voortgaan zonder grenzen op te leggen, zonder haar te beperken, zonder haar te beredeneren. Want de werkelijke krachtbron onttrekt zich aan redelijk denken, aan geestelijke omschrijving en is gelijktijdig toch de kracht waaruit alles leeft.

- 3 -

B E L E V E N .

Wij ondergaan zoveel, maar wat beleven we eigenlijk? Soms denken we dat we niets beleven omdat we wat we zouden kunnen beleven reeds ondergaan. Soms gaan we ten onder doordat we niet beleven.

Beleven betekent beseffen, doormaken, veranderen door hetgeen je doormaakt. Beleven betekent bewuster worden, maar het betekent ook je aanpassen. Een men mens, die zich niet aanpast, die niet bewuster wordt, die voortdurend illusies najaaft in de plaats van de onontkoombare feiten, die zich steeds bezighoudt met zaken die eigenlijk niet belangrijk zijn, hij zal voorbijgaan aan zijn eigen bestaan.

Wij leven - zeker in de stof - om te beleven. Want door hetgeen we doornemen, de reacties die we kennen, het lijden maar ook de vreugde die we steeds weer ontmoeten, worden we a.h.w. voorbereid om een ruimere wereld binnen te treden. Daarom is het belangrijk voor een mens dat hij beleefd. Maar het is niet beleefd uw beleven anderen op te leggen. Beleef zelf en aanvaard de consequenties van uw beleven en trek daar lering uit.

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen“
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

FEBRUARI 1978.

23e jaargang.
Nummer 5.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Het goddelijke principe in de mens	CI blz. 49
Heksen en magiërs	CI " 55
Bewustzijn	CI " 58

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

Het onverwachte	CII " 53
Bio-ritmiek	CII " 60

Overname uit „SLEUTELS“ slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.“

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

HET GODDELIJKE PRINCIPE IN DE MENS.

Wanneer we kijken naar de mens, dan is het niet erg duidelijk hoe daarin een goddelijk principe kan schuilen. Op zichzelf is dat begrijpelijk, want we zien de uiterlijkheden. Willen we echter proberen die goddelijke vonk in de mens terug te vinden, dan moeten we eerst proberen ons een voorstelling te maken van de samenhang van de kosmos zelf. Want wat wij een ziel noemen is in feite een deel van een kosmisch geheel.

Stel het u als volgt voor: De gehele ruimte is een kracht. Vergelijk dat mijnent wege met het veld van een magneet dat u zichtbaar kunt maken met wat ijzervijlsel; u heeft dat misschien wel eens gedaan. Nu bent u één ijzerkorreltje. Onze magneet is geen natuurlijke magneet, het is een electromagneet. Dat wil zeggen, dat de polariteit kan wisselen. Het veld kan wegvallen of kan sterker of minder sterk worden. Nu is de mens dat ijzervijlsel; het ego dat op zich eigenlijk dood is, zoals wij dan leven en bestaan bezien.

Nu komt de goddelijke kracht. Die kracht induceert in ons iets wat vergeleken kan worden met datgene wat in het Goddelijke zelf bestaat. De magneet heeft polariteit: een noordpool en een zuidpool. Onder invloed van het krachtveld ontstaat bij u een vergelijkbaar iets. U gaat functioneren als een kleine magneet. We kunnen dus zeggen: het Goddelijke in de mens is in feite datgene wat door de totale kracht wordt geïnduceerd in het wezen mens.

Wat is dan de substantie? We kunnen nu wel met een magneet en ijzervijlsel gaan knoeien, maar dan blijft nog altijd de vraag: De mens is geen ijzer, wat is het dan wel? Is het het lichaam? Dan blijkt het lichaam wel een rol te spelen, maar eigenlijk is het werkelijke "ik" toch iets anders. Dan moeten we zeggen:

Levenskracht is iets wat niet in een gelijkmatigheid bestaat. Levenskracht zou je je kunnen voorstellen als de klontertjes boter in karnemelk. En als je denkt aan de India'se voorstelling van het karnen van de wereldzee, is dat niet eens zo gek. Zo'n klontertje is eigenlijk een verdichting van eigenschappen die in de totaliteit aanwezig zijn. Op die manier krijgen we een voorstelling van het "ik".

Wat zijn dan de eigenschappen die verdicht worden? Kennelijk bewustzijn: het vermogen om vanuit zichzelf het andere te beschouwen. Hoe noemen we dat dan? In de totaliteit kunnen we zeggen: dat is God in de mens. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Er bestaan daar tal van bekende en vrome woorden voor. De praktijk is doodgewoon: wij kunnen in het leven niet bestaan, tenzij wij in onze levensprocessen de kracht weerspiegelen waaruit het leven als zodanig ontstaat. Die kracht is God. God is de eerste beweging, de explosie van kracht uit een voor ons onbekend iets: het Niet. Als die mens eenmaal leeft en hij is op aarde, dan zit er dus zo'n klontertje in.

Wat is dan de inwerking van de goddelijke kracht? De goddelijke kracht is er gewoon, maar ze is niet altijd gelijkmatig. God is wel altijd en overal en volledig aanwezig, maar a.h.w. op verschillende vlak-

ken van werkzaamheid. Het ene ogenblik worden we er volkomen door gepakt, het volgende ogenblik gaat het aan ons voorbij. Zo bezien is het dus heel begrijpelijk, dat het Goddelijke in ons niet altijd even sterk kan reageren op de kosmos. Omgekeerd is het ook duidelijk dat de kosmos niet altijd dezelfde inwerking zal hebben op onze geest, ons "ik" en via dat "ik" natuurlijk ook op al datgene wat ermee samenhangt.

Wat zijn dan verder de principes van die kosmische kracht? Er zijn niveaus van kracht. Een niveau van kracht is een verschil in potentiaal. Het is eigenlijk meer: het is gelijktijdig een verandering van trilling. Ik weet niet, of u zich wel eens heeft beziggehouden met het afstemmen van een radiotoestel. U kunt afstemmen op kilometergolven; dat deden ze vroeger. U kunt afstemmen op metergolven, op millimeter- en centimetergolven. Nu is het kenmerkende dat de fluctuatie, dus de kenbare invloed, groter wordt naarmate de aanduiding van de golflengte lager wordt.

God kan dus op een hoge golflengte zitten. Wanneer God op een hoge golflengte zit, dan kan alleen dat deel van ons wezen daarop reageren dat is afgestemd op deze zeer hoge frequentie. Maar die hoge frequentie moet weer in ervaring worden vertaald. Dan komen we nu tot een vreemde conclusie: Hoe hoger de frequentie waarin de invloeden van het Goddelijke voor ons kenbaar kunnen worden, hoe vlugger de tijd verloopt, want onze opeenvolgende ervaringen komen snel.

Nu is het duidelijk dat voor een geest, die in de stof is er altijd een scheiding zal blijven bestaan tussen het stoffelijk mogelijke, het in de geest levende en hetgeen het Goddelijke als mogelijkheid schept. Dan moeten we daar ook een parallel trekken:

Wanneer de frequentie van die goddelijke impulsen zeer hoog is, dan ontstaan er zodanige inwerkingen op de geest dat deze daardoor volledig wordt gericht op een bepaalde beleving, een bepaald object, een bepaalde waarde. Dat kan dan metterdaad worden uitgedrukt mijnent wege in een oorvijs of iets dergelijks. Zo sterk kan dat dus zijn. Dan is de daad dus alleen maar het gevolg van zo'n grote reeks goddelijke impulsen dat daaruit automatisch conclusies kunnen worden getrokken - al dan niet juist - en het gedrag van het ego als geheel wordt bepaald. Op het ogenblik dat echter de golflengte lager wordt, ontstaat er een verschil tussen het dringende (de daadnoodzaak die bij mensen zo vaak aanwezig is) en de beschouwelijkheid; het beseffen in de eerste plaats.

Als je iets beseft, dan kan het een heel lange tijd blijven hangen zonder dat het ooit wordt verwezenlijkt. Gelijktijdig kun je echter uit datgene wat bij de mens zich in zijn denken afspeelt wel degelijk conclusies trekken. Het kan invloed hebben op je besef van de wereld en de wijze waarop je werkt.

Stel nu, dat er nog tragere impulsen komen. Die kunnen we niet meer omzetten in iets mentaals. Ze zijn trage tonen die ons misschien blij maken zonder dat we weten waarom of die ons droefgeestig stemmen, die ons stil doen zijn en eigenlijk alleen maar laten afwachten. Wordt het nog trager, dan blijft alleen nog maar over de mogelijkheid om op een ander dan stoffelijk niveau waar te nemen. En dan verplaatst zich ons besef als vanzelf naar andere werelden.

Al die werelden hebben een tijd die niet vergelijkbaar is met de menselijke en zeker niet met vastgestelde, gemeten tijd. Hierin blijkt dan een fragment wel eens tot het bewustzijn door te dringen als een droom. Maar wat je dan ervaart is deel van een goddelijke werkelijkheid. Dit is een feit. Vandaar dat we kunnen zeggen: Wanneer een mens voortdurend zich herhalende dromen krijgt en deze een vaste periodiciteit vertonen, dan mag worden aangenomen dat deze het directe gevolg zijn van een goddelijke werkelijkheidservaring die ver ligt buiten het normaal stoffelijke bewustzijnsbereik. Nu ziet u dat die goddelijke kracht alleen al door het feit, dat ze er is, maar niet altijd hetzelfde is, een zeer grote invloed op ons heeft.

Is de mens nu goddelijk in de zin van een bewust deel van de Godheid? Ik meen, dat we dat moeten ontkennen. Een mens kan namelijk niet het geheel overzien. Het zal u bekend zijn dat het totale bewustzijn (niet alleen van

de mens maar ook van de geest) mogelijk wordt door het stellen van tegenstellingen. Eerst door de vergelijkbaarheid van waarden is het mogelijk om conclusies te trekken t.a.v. de wereld en jezelf. Diepen we dit nog wat verder uit, dan zeggen we: Ik zal op grond van mijn geaardheid, mijn neiging en instelling niet slechts die verschillende goddelijke trillingen ervaren, maar ik zal bovendien proberen deze om te zetten in iets wat in mijn bewustzijn betekenis heeft. En dat is dan weer een klein gedeelte van de totaliteit.

Als we zeggen: Iemand behoort tot een bepaalde straal, dan bedoelen we dat in zijn wezen en leven een bepaald facet van een goddelijke werkelijkheid een rol speelt. Maar dat houdt tevens in, dat die mens zich bewuster wordt van en sterker onder invloed staat eveneens van kosmische krachten en kosmische werkingen.

Het is gemakkelijk genoeg om dit alles theoretisch te stellen, maar het is heel moeilijk voor een mens om zijn denkwijze aan te passen aan de feiten. Het is mij altijd opgevallen dat in sprookjes e.d. en zelfs in romans er zelden toiletten zijn. Het is alsof men een bepaalde functie terzijde schuift, terwijl andere zeer Duits "durch die Blumen" worden gezien, zelfs als het tulpen uit Amsterdam zijn. Hieruit kunnen we wel afleiden, dat de mens moeite heeft met het erkennen van de realiteit van impulsen, invloeden en werkingen, en dat hij vooral niet in staat is te beseffen hoe zelfs de meest nederige, stoffelijke verschijnselen en functies samenhangen met de goddelijke realiteit, daarin een ervaringsmogelijkheid vormen en daardoor ook mede in harmonie komen met kosmische krachten.

Zijn die krachten nu gelijk aan de krachten die in de bewustwording een grote rol spelen, dan spreken wij van een positieve ervaring. Is de harmonie eerder strijdig met de weg die men pleegt te volgen, dan spreken we van een negatieve ervaring. Maar in alle gevallen is er een goddelijke waarde in aanwezig. In alle gevallen is er een kosmische invloed aan het werk. In alle gevallen kan men kosmische wetmatigheden en krachten herkennen in het verloop van de bewustwording.

Wat in de mens is goddelijk?

Voor de mens is in zijn wezen alleen datgene waarlijk goddelijk wat zich aan zijn omschrijvings- en ontledingsvermogen onttrekt. Anders gezegd: God is iets wat we pas in het geding brengen, wanneer we te maken hebben met zaken die we niet kunnen aanpakken. Al het andere zien we dan als ons eigen werk. Dat is wel heel goed, maar niets is mogelijk zonder het Goddelijke. Dan is ook niets in ons mogelijk zonder die inductie van vergelijkbare waarden in ons wezen.

Het schema van ons bestaan is in wezen goddelijk, maar wij zullen het zien als eigen bestaan zolang het valt binnen ons erkenningsvermogen, beslissingsvermogen, onderzoekingsvermogen enz. Wij maken dus een splitsing tussen God en de mens, omdat we niet beseffen dat het totaal van het Goddelijke in het totaal van de mens voortdurend is weerspiegeld of beter gezegd: geïnduceerd is. Door dit verschil dat we maken wordt het beeld van God vaag, ongrijpbaar; het wordt onwerkelijk. Alleen wanneer we door hevige emoties gedreven op een bepaald ogenblik onszelf een beetje vergeten, dan halen we God erbij om deze stuwkrachten, die we niet kunnen beheersen en die we dan onbegrijpelijk vinden, toch weer een tintje van aanvaardbaarheid te geven.

In feite is dat niet juist. In wezen is al wat we doen, al wat we zijn - of het goed heet of kwaad, of het is vruchtbaarheid brengen aan de aarde of neutronenbommen maken - goddelijk. Dat kan niet zonder het Goddelijke bestaan. Zo zal de mens altijd rekening moeten houden met het feit, dat het geheel van elk gebeuren in zich het Goddelijke weerspiegelt en dat de mens niets kan zijn, kan doen of beseffen wat niet inhaerent is aan de goddelijke Kracht die in hem wordt weerspiegeld.

In hoeverre hebben we dan nog het recht te spreken over kosmische wetten en invloeden? Het antwoord is eenvoudig:

In God bestaan geen wetten of invloeden, omdat het geheel van zijn wezen

zich voortdurend in alle facetten uitdrukt in het geheel van al het aanwezige en van alle mogelijkheden. Maar aangezien wij in ons wezen krachtens ons besef die volledigheid niet kunnen verwerken of aanvaarden, zullen wij worden geconfronteerd met verschillende invloeden, stromingen en krachten. En naar gelang onze instelling, onze persoonlijkheid zullen we dan ook wel degelijk proberen om die krachten en instellingen te determineren. Wij gaan ze omschrijven in de termen van ons besef. Zo komen we tot de formulering van een kosmische wet, die eigenlijk niets anders is dan de begrenzing van het voor ons besef mogelijke. Wij komen tot de omschrijving van de kosmische krachten, die niet alleen persoonlijkheden behoeven te zijn of werkingen van volkomen reële aard, maar ze kunnen net zo goed voor ons de weergave zijn van reacties, die wij sterk ervaren zonder ze in wezen en oorzaak te kunnen omschrijven.

Waarom dan toch werken met kosmische krachten, invloeden en werkingen?

Dat wordt duidelijk, als we het vergelijken met een landkaart. We kunnen nu het gehele land overzien, maar dan is het toch nog nodig om ons eerst op de kaart te oriënteren, zodat we weten wat noord, zuid, oost, west is en onszelf daarbij. Dan is het ook nodig om de verschillende wegen en mogelijkheden afzonderlijk te volgen, anders krijgen we geen beeld van de werkelijkheid.

God is de kaart die wij misschien voor een deel overzien. De kosmische wetten zijn de grenzen, maar tevens het kompasroosje; het is onze oriëntatiemogelijkheid. De kosmische invloeden zijn de wegen maar ook de belemmeringen, de hoogteverschillen e.d. die we zullen moeten overwinnen, als we bepaalde delen van de kaart in het bijzonder gaan beschouwen. Al hetgeen bij kosmische invloeden, krachten en wetten behoort is eigenlijk oriëntatie.

Kan die oriëntatie een persoonlijkheid hebben?

Voor zover ons beken is: ja. Wij weten namelijk dat iemand meer kan zijn dan u, maar ook op dat gebied waarop u ook uw betekenis heeft. Dan ontstaat er een spontane hiërarchie, die niet is vastgelegd in de een of andere wet, die niet is gesteld door anderen buiten u, maar die eenvoudig voortvloeit uit het feit dat de ander meer is, meer weet of meer kan op het gebied waarop u zelf actief bent. Dit is de verhouding van de goeroe tot zijn chela.

De leraar is de man die alles in zich draagt wat de leerling als potentie in zich bezit. Omdat de leerling die potentie nog niet kan waarmaken, ontleent hij zijn mogelijkheden aan de ander. In wezen zijn ze echter gelijk. Je kunt geen goede leerling zijn, als je in je niet datgene hebt wat in je meester bestaat. Je kunt geen goede meester zijn, als je in je niet meer en harmonisch bevat wat in je leerling als beginsel aanwezig is. Kijk, dat is nu de hele kwestie van die wetten. Wij hebben die wetten nodig.

Als ik u zeg, dat er een kosmische invloed is die binnen enkele dagen een groot gedeelte van Europa en waarschijnlijk een kleiner deel van Azië zal beroeren, dan zegt u onmiddellijk: Wat voor een invloed? Wat zal er gebeuren? Wie doet dat?

Wel, er zijn persoonlijkheden die zoveel meer omvatten van een bepaald aspect dan wij als mens of als geest geheel kunnen overzien, dat ze onze meesters zijn. Ze zijn de Meesters van een Straal, de Heersers van een kosmische storm en al die dingen meer. Deze invloed komt. Ze brengt verwarring. Er is gevaar voor kleine catastrofes omdat er verwarring is.

Die invloed is tegenstrijdig. Waarom? Is ze dat op zichzelf? Neen, op zichzelf is het een persoonlijkheid. U bent zelf toch ook vaak tegenstrijdig. Het ene ogenblik lacht u, het volgend ogenblik huult u. Toch bent u altijd dezelfde. Zo moet u zich zo'n kracht voorstellen.

Maar aangezien die kracht de facetten gelijktijdig kan uiten (iets wat voor u nog niet helemaal voorstelbaar is), zal ze voor ons dus zeer verschillende werkingen tot stand brengen. De reacties zijn dan duidelijk. Wij zullen de natuurkrachten verkeerd taxeren - wanneer we op aarde zijn zeker. Wij zullen onze mogelijkheden overschatten. We zullen misschien op een gegeven ogenblik niet volgens ons besef van juistheid handelen en reageren. En omdat

iedereen dat op zijn manier doet, komen er botsingen, ontstaat er chaos. Die chaos kan dan zo'n grote omvang aannemen dat men spreekt over een grote of een kleine catastrofe.

De Meesters waarover we zo vaak spreken, waaronder de Meesters van Wijsheid wel zeer belangrijk zijn, moeten we ook weer zien als invloeden, die geënt zijn op een bepaald niveau van het Goddelijke. De goddelijke wijsheid die ons bereikt, is in feite alleen maar het oproepen van een totaliteitsbesef zoals dat bestaat in de bron van ons wezen, die zijn evenbeeld, d.w.z. dezelfde kracht en verhouding, in ons heeft geïnduceerd. Maar nu blijkt, dat wij bepaalde dingen daarvan niet kunnen aanvaarden of niet geheel kunnen aanvaarden. Dus is er voor ons een samenvatting nodig; een soort verkorting van de gehele inhoud die in ons leeft.

Er zijn krachten, die inderdaad die bondigheid hebben bereikt, op welke wijze dan ook. Als wij met hen in contact komen, dan zijn ze voor ons een bron van wijsheid. Dan erkennen wij dat zij het inzicht bezitten dat bij ons misschien een potentie is, maar niet kan worden gerealiseerd. Dat zijn dan onze Meesters van Wijsheid. Maar als die wijsheid inwerkt, verandert die ook uw relatie met uw wereld. Zij verandert de relatie tussen u en geestelijke werelden, wanneer u op aarde bent. Ze zal u mogelijkheden en inzichten geven in bestaande omstandigheden waardoor u geheel anders kunt reageren en veel meer kunt bereiken. Kijk, dat is nu een Heer van Wijsheid. Zeker, het is een persoonlijkheid waarmee we in contact komen. Maar de kracht als zodanig is niets anders dan een verschijnsel van het Goddelijke.

Als u zegt: God in mij, dan bent u geneigd om die God te zien als iets afzonderlijks. Dit is niet geheel juist, ook als de voorbeelden die ik heb aangehaald, zoals het klontertje vet in de karnemelk, daartoe misschien wel aanleiding geeft.

Het geheel van uw wezen met alle fouten, met alle vooroordelen is God. Niet dat u God Zelf bent, maar elk deel van u bestaat uit God. Je kunt dus zeggen: Elk wezen en elke mens is een goddelijk wezen, omdat het is opgebouwd uit het geheel der krachten en wordt bepaald door het geheel der krachten die het Onbekende voortdurend uitzendt. Het Onbekende dat we God noemen. Dan is er ook geen grens meer te trekken.

Er zijn mensen die zeggen: Dit kan wel en dat kan niet. Neen, alles kan. Het enige dat voor ons nodig is: is het beantwoorden. Dus de harmonie met die hogere niveaus of die tragere golven waarin de goddelijke waarde ook aanwezig is, nu eens sterker dan weer minder sterk. Het is de overeenstemming die we zoeken waardoor wordt bepaald wat we zijn en natuurlijk ook wat we beleven.

Misschien zoudt u het zich kunnen voorstellen, als u het uittekent. Een aantal golvende lijnen die met elkaar parallel lopen op horizontaal vlak. De eerste lijn heeft vele bochtjes, de tweede iets minder en zo kunt u er desnoods tien tekenen. Nu zegt u: Hieronder in het midden van dat golflijntje zit ik. Zet daar maar een stip. Dan zegt u: Om mijzelf harmonisch bewust te zijn zal ik niet alleen moeten beantwoorden aan dit lijntje, maar ook aan alle daarboven liggende lijnen. U trekt dan een lijn naar boven en u krijgt een verbinding van alle vlakken waarop het Goddelijke waarschijnlijk afzonderlijk registreerbaar is, zodat het totaalbeeld van de werkelijkheid die in u ontstaat onafhankelijk is van de tijdsvariaties van uw bestaansvorm van het ogenblik.

Er is geen enkele mogelijkheid om een deel van die werkingen uit te schakelen. Als er een goddelijke kracht actief is, dan geeft het niet met welke golflengte we werken. Wij zijn eraan gebonden, want het geheel van die kracht is in ons als een soort replica geïnduceerd. Ze bestaat in ons ook. Op het ogenblik, dat we een of meer van die goddelijke golven (krachten) zouden verwaarlozen, verwaarlozen wij dus ook een deel van onszelf. Hierdoor ontstaat er onevenwichtigheid. Deze onevenwichtigheid betekent tevens weer een bias: een afwijking van het ideale pad waarmee we weer ervaringen opdoen die disharmonisch zijn en wat dies meer zij.

Theoretisch zou het voor een mens mogelijk moeten zijn om in een zodanige harmonie te leven, dat het geheel van alle tijdsverschijnselen wordt opgeheven door het geheel van alle eeuwigheidswaarden. En zo is in een tootaalbesef de beleving zelf onbelangrijk geworden, daar zij slechts de uitdrukking vormt van de zijnstoestand. Dit bereik je als mens en als geest niet zo gemakkelijk.

De krachten van de kosmos, de werkingen uit de kosmos zijn voor ons voortdurend herinneringen aan deze harmonieën die in ons bestaan. Onze disharmonieën op zich zijn een teken dat een bepaalde verandering in ons bestaan, ons denken, ons leven, ons ervaren noodzakelijk is. Wij beantwoorden niet aan datgene wat we innerlijk zijn. Dus is het antwoord op alle vragen betreffende het goddelijke in de mens:

Het goddelijke in de mens bestaat, maar het kan alleen worden gerealiseerd, indien de mens in zichzelf vrede weet te vinden en deze vrede met zijn wereld ook erkent. Op het ogenblik, dat u vrede heeft met al wat is, is het Goddelijke in u manifest en bent u niet meer gebonden aan de beperkingen van één bepaald tijdsniveau en één bepaald krachtniveau zodat u eveneens niet meer in het bijzonder gedictieerd zult worden door een van de Heren van de Stralen of bijzonder wordt beïnvloed door een Heer van Wijsheid. U bent dan boven de kosmos verheven. Maar dat is theorie.

De doorsnee-mens, juist omdat hij onevenwichtig is, is voortdurend gevoelig voor de invloeden van de sterren. Hij wordt aldoor mede beroerd door aanstormende stralingsgolven (op aarde nog niet meetbaar en daardoor niet eens theoretisch bekend), die het geheel van de gedragingen, de groei-processen, maar ook de gedachtenprocessen van mensen beïnvloedt.

Als er geestelijke golven komen, dan bent u ook daarvoor ontvankelijk, omdat u zichzelf niet heeft waargemaakt. Zichzelf waarmaken is een proces dat niet in één leven of in korte tijd bereikbaar is. Soms kun je de eenheid van je bestaan wel voor een ogenblik beleven, maar daarna valt de wereld weer uiteen in tegenstellingen, in moeilijkheden, in tegen- en meevallers en al wat je ook maar aan termen kent om afwijkende belevingen uit te drukken. Vraag u dan niet af, of deze toestand bereikbaar is. U heeft haar beleefd, of u zult haar een keer beleven. Die toestand is er wel. Vraag u veel liever af, hoe u in uw leven met al die wisselvalligheden, met al die beïnvloedingen misschien juist die invloeden kunt gebruiken om uw eigen harmonie te verbeteren en daardoor de innerlijke vrede wat dichterbij te brengen.

Hoe groter uw innerlijke evenwichtigheid is en hoe groter uw vermogen om krachten uit te stralen, des te groter is uw vermogen om innerlijk bewust te bepalen wat u aan beleving en betekenis verkiest. En bovenal, hoe meer u ook in staat bent om niet alleen kosmische krachten aan te voelen en hun betekenis te kennen, maar ook in staat zult zijn om de gehele beïnvloeding in de wereld rond u te erkennen en daaruit weer de positieve beantwoording te vormen aan dat Onbekende, dat geïnduceerd in het "ik" in feite een replica is van de onbekende goddelijke macht.

HEKSEN EN MAGIERS.

Als je bezig bent met het goddelijke in de mens en met alle kosmische krachten die werkzaam zijn, dan vergeet je wel eens dat veel van wat magie en hekserij heet ook daarop berust. Het is ook wonderlijk, dat de meeste mensen om de juiste instelling te krijgen allerlei dingen doen die eigenlijk geen samenhang vertonen met de kracht die ze inschakelen. Om u een voorbeeld te geven:

Er is een zekere Lavinia geweest, een heks in Rome. Ze woonde op een kerkhof en voedde zich vooral met de ogen van vossen en stieren; en daar zag ze dan ook glazig van uit. Het wonderlijke was, dat ze met al deze vreemde gebruiken en gewoonten een bijzonder goede helderziende was en daarnaast sterke suggestieve en hypnotische krachten had. Waarom ze zo eigenaardig leefde? Wel, ze geloofde erin. Geloof is een van de dingen die je nodig hebt om de kracht die in je bestaat aan te boren en in werking te stellen.

Een meester is weer een heel ander mens. Een meester is iemand, die weet dat die kracht bestaat. Hij heeft haar a.h.w. gesorteerd. Als hij een effect nodig heeft, dan slaat hij innerlijk die kracht (trilling) aan, zoals een gitarist een bepaalde toon zoekt op zijn gitaar. Hij weet welke snaar en welke vingerstand nodig is. Hier is sprake van iets wat we onszelf soms inbeelden, omdat we niet weten waar het om gaat.

Ik wil in dit tweede gedeelte een paar punten opsommen, die te maken hebben met de eigenaardige krachten die heksen en magiërs op wonderbaarlijke wijze in werking weten te zetten.

De eerste kracht zou je de sympathische kracht kunnen noemen. Ze is namelijk een kracht, die inwerkt op alle gelijkgestemde wezens en waarden. Die sympathische kracht moet natuurlijk een gemiddelde weergeven. Als je een oorlogszuchtig volk hebt, dan zul je bij wijze van spreken een oorlogsdans moeten uitvoeren om de juiste afstemming en het juiste resultaat te krijgen.

Heb je te maken met mensen die in vrede leven, dan zul je misschien een tijdlang in meditatie gaan. Want deze sympathische kracht is niets anders dan je instellen op wat je de grootste gemene deler van je omgeving zoudt kunnen noemen. Wanneer je die instelling vindt, ben je plotseling de gelijke van allen en je bent ook van allen gelijkelijk deel. Elke impuls die je dan geeft, wordt weerkaatst in het geheel. De aardigste voorbeelden daarvan zijn de z.g. heilige mensen die omgaan met wilde dieren, alsof ze familie van ze zijn. Ze zijn ingesteld op hun omgeving, de dieren zijn daar ook deel van, dientengevolge zijn ze daar zo sterk mee verbonden en aan verwant, dat de dieren zelfs bevelen uitvoeren die zo'n heilige geeft.

De tweede kracht is de tegenstelling. Wanneer we rekening houden met de natuurwetten, dan weten we dat tegenstellingen elkaar plegen aan te trekken. Nu kunnen we dit als volgt omschrijven:

Op het ogenblik, dat ik een teveel erken en mijzelf tot een tekort kan maken, zal het teveel overvloeien in het tekort. Waar ik een tekort erken, zal ik mijn eigen kracht concentreren totdat zij groter is geworden; zij zal dan het tekort opheffen.

Hier heb ik dus de mogelijkheid om eveneens evenwicht buiten mij tot stand te brengen. Maar ik kan dat alleen doen, indien ik de tegenstellingen erken en als mijn hele wezen en eventueel ook de riten, die ik volvoer op die tegenstelling zijn gebaseerd.

De derde kracht is zekerheid. Ook zekerheid is een van die snaren die je kunt aanslaan. Als je werkelijk in iets gelooft, kun je dingen doen die anders onmogelijk zijn. In de zekerheid ben je alleen datgene wat je wilt zijn. Hierbij is het belangrijk, dat je zozeer geconcentreerd bent op

hetgeen je wilt zijn, dat het andere wegvalt. Wat je uitstraalt is voor een deel levenskracht, voor een deel telepathie. Er zitten zelfs nog suggestieve waarden in.

De manier waarop het werkt?

Wel, dit voorbeeld: het z.g. schieten met de magische pijl. Men zag dat vroeger bij de magiërs van Tibet.

In de eerste plaats: afzondering is noodzakelijk.

In de tweede plaats: het vermogen om een beeld voor jezelf op te bouwen van hetgeen je gaat doen. Dit werd heel vaak gedaan door het kneden van heuveltjes van saffraanrijst.

In de derde plaats is er een voorstelling nodig. Die voorstelling werd dan gevormd aan de hand van b.v. een gewaad van het slachtoffer in kwestie of een afbeelding van hem of als het niet anders kon alleen maar een woordelijke beschrijving, die dan herhaald moest worden. Op het ogenblik, dat men voelt dat de ander werkelijkheid is geworden, wordt er een pijl afgeschoten. Die pijl schiet je door het gewaad, op de afbeelding, eventueel uit de tent, als je met de verbale kwestie werkt. Die pijl zal dan natuurlijk niet ver gaan, maar de dodende impuls wordt met sterke suggestiviteit overgebracht op het slachtoffer. Het gevolg is, dat het slachtoffer denkt: nu sterf ik. Dit heeft tot gevolg dat het hart een enorme schok krijgt en zo'n persoon sterft dan gewoonlijk aan hartverlamming.

Er zijn heksen die het weer heel anders doen. Die heksen betoveren de mensen zoals dat heet. Men ziet die betovering dan als het resultaat van een verbond met de duivel, maar dat hoeft helemaal niet. Wat ik hiervoor nodig heb, is ook weer: zekerheid. Zekerheid is de factor.

Op het ogenblik, dat ik een zegen of een vervloeking uitspreek en zeker ben dat dit mijn hele wezen betreft, zal ik zolang ik leef die invloed uitstralen. Zou ik nu verwachten dat ik dood zal gaan of dat het na mijn dood zal gebeuren, dan kan ik het alsnog doen en dan zal mijn geestelijk wezen daarop gericht zijn. Anders gezegd: een astraal voertuig dat dan alleen door deze wil en zekerheid in stand wordt gehouden. Zo kun je dus mensen lang na je dood goed doen of kwaad doen, precies zoals je wilt.

Een snaar (een kracht), die niet zoveel wordt gebruikt door heksen en magiërs maar die in de totale scala toch erg belangrijk is, is wat men noemt communicatie.

Communicatie is het overdragen van denkbeelden. De eenvoudigste situatie is telepathie, maar er zijn ook andere dingen denkbaar: het overdragen van beelden, van gevoelens, van ervaringen. Het is zelfs mogelijk dat je je eigen bewegingspatroon zo sterk overdraagt aan een ander dat hij dat tijdelijk overneemt.

Noot.

Bewegingspatroon.

Als ik spreek over de man die de pijl afschiet, dan is zijn bewegingspatroon datgene waarmee hij voor zichzelf uitbeeldt wat er komt. Wanneer een mens dingen doet - onverschillig wat - en ze hebben voor hem een bijzondere betekenis, dan wil hij dat koppelen aan een geestelijk besef.

Dan kun je ook nog zeggen: autopoetsen kan een bewegingspatroon zijn. Voor heel veel mensen zelfs een harmonisch patroon waarin wederkerigheid mogelijk wordt, omdat de anderen meestal ook hun auto poetsen. Het betekent gewoon, dat een innerlijke toestand door veel mensen het best wordt gerealistiseerd en dat concentratie daarop het gemakkelijkst is, wanneer een uiterlijke weerkaatsing daarvan of een symbool ervan op welke wijze dan ook wordt geschapen.

Deze communicatie berust op het feit, dat we allemaal behoren tot dezelfde kracht. En wil het werken, dan moeten ook alle invloeden van buitenaf, die op ons neerkomen, eveneens gelijk zijn. Als het dus mogelijk is dat een bepaalde kosmische kracht op dit stukje grond wel komt, maar waar de ander zich bevindt niet, dan is die communicatie niet meer in een volledige overdracht mogelijk; dan zijn er storingen. Maar als alle invloeden gelijk zijn, dan maak ik gebruik van een gelijke afgestemdheid op de basis. Ik maak gebruik van alle invloeden die er zijn, want die versterken alleen maar wat ik overdraag. Op deze manier kan ik spreken tot een ander, maar ik kan de ander ook verstaan.

Bij telepathie zegt men: Je hebt de luisteraars en je hebt de zenders. Maar als je van communicatie gebruikmaakt, dan verplaats je je zodanig met het denkbeeld in de ander, dat de ander daarop antwoordt en feitelijk reageert.

U kunt zeggen: Het antwoord formuleer je als zender toch weer zelf. Maar de ander ervaart het; dus de waarde van het antwoord is in de ander aanwezig. Dit is een invloed die in het dagelijks leven ook wel voorkomt. Voor zover mij bekend is zijn er maar weinig heksen en magiërs geweest die daarvan uitgebreid gebruikmaakten, met misschien als uitzondering in Europa de Graaf van St. Germain. Deze namelijk had de gewoonte om op die manier zijn belangrijke cliënten en degenen die hij wilde beïnvloeden a.h.w. van tevoren te benaderen zodat ze al geprepareerd waren en bepaalde denkbeelden al hadden ontvangen, voordat hij persoonlijk verscheen.

Wat moeten we nu met al die snaren doen? Heel eenvoudig: in uzelf zijn ze alle aanwezig. Als u een innerlijke zekerheid kunt wekken zonder enige twijfel daarbij te koesteren, dan heeft u kracht en kunt u die uitzenden. Daarmee kunt u werken. Wanneer u een communicatie tot stand brengt, dan kunt u daardoor zonder verder stoffelijke contacten, denkbeelden, invloeden en wat dies meer zij uitwisselen. En niet alleen als een droom, maar als iets wat in de ander ook feitelijk bestaat.

De heksen en tovenaars, de magiërs van het verleden en de paranormaal begaafden van deze tijd werken eigenlijk met een soort innerlijk klavier van mogelijkheden. Maar al die mogelijkheden hangen samen met het goddelijke in de mens. Ze hangen samen met de kosmische stralen, die de mensheid a.h.w. verdelen in bepaalde richtingen van bewustwording. Ze hebben zeker ook zeer veel te maken met de invloeden die normaal van buitenaf op aarde komen. Daarom geldt voor magiërs dat bepaalde bezweringen en handelingen alleen verricht kunnen worden op vastgestelde dagen. Dat betekent, dat die bezweringen niet alleen op een bepaalde datum of feestdag mogen worden verricht, maar bij het optreden van een bepaalde constellatie waardoor de sterren dus op een bepaalde manier op aarde inwerken.

Gaan we kijken naar de heksen, dan blijkt dat zij zich vooral sterk plegen te oriënteren op de maan en in mindere mate op de zon. Ook hier weer een rekening houden met twee invloeden van buitenaf, die bijzonder sterk zijn. Maar bij de heksen zien we nog iets anders:

Zij hebben een samenwerking in gemeenschap. Omdat zij tezamen wel verschillende typen, invloeden en afstemmingen vertegenwoordigen, maar toch een gezamenlijk brandpunt hebben tijdens hun rituelen, ontstaat er dus een completer ervaren van kosmische en geestelijke invloeden dan elk voor zich bewust tot stand kan brengen. En daaruit lezen ze dan weer kosmische invloeden af. Niet alleen die er nu zijn, maar ook die er zullen komen. Dit kan zelfs kosmische invloeden betreffen die van zuiver geestelijke oorsprong zijn en die misschien pas over 3 à 4 maanden optreden. Aan de hand daarvan stellen ze dan weer samenkomsten vast voor een bepaald doel.

Ook bij heksen - de witte zowel als de anderen - zien wij dus een enorm respect voor kosmische invloeden. Maar we zien tevens het gebruikmaken van die door mij omschreven zaken. De zekerheid is daarbij heel belangrijk, omdat deze suggestief moet worden opgevoerd. Dit is zeer waarschijnlijk mede verantwoordelijk voor allerlei rituelen die op zichzelf nogal zinloos schijnen.

Wie zich bezighoudt met al deze verschijnselen moet beseffen: een heks is niet iemand, die anders is dan een ander mens. Een magiër is geen buitengewoon mens; hij is een gewoon mens. Alleen, zij maken gebruik - hetzij volledig bewust of misschien onbegrepen door middel van overlevingen - van basiskrachten die in de mens bestaan en van basisresonanties die kunnen worden opgewekt door rekening te houden met kosmische krachten buiten hen. Op die manier kun je veel bereiken.

Als u nu niet behoort tot de heksen en magiërs, dat nemen we maar niet aan, dan moet u het volgende onthouden:

Afstemming kunt u altijd vinden. Waar die afstemming vandaan komt, wat ze omvat is eigenlijk niet eens zo belangrijk behalve voor uzelf. Wanneer u met één of meer van de gegeven waarden tezamen komt tot een innerlijk volledig uitstralen of volledig ontvangen van bepaalde zaken die voor u belangrijk zijn, dan zult u tot uw verbazing ontdekken dat het soms heel erg goed gaat.

Bent u een beetje astrologisch ingesteld, dan zult u verder bemerken, dat de beste kansen voor wederkerige contacten liggen op ogenblikken, dat de maan zich in bepaalde tekens bevindt. Op die manier kunt u voor uzelf een regeltje maken. U kunt ook zonder u bezig te houden met ingewikkelde magische zaken, zonder u voortdurend in te stellen op alles wat heksen en tovenaars eigen is, wel degelijk de krachten gebruiken die er in u wonen. Misschien dat u dan gaat beseffen hoe groots en omvattend het Goddelijke is in de mens. Maar dan gaat u ook begrijpen dat dat Goddelijke in zijn werking en waarde niet bepaald alle menselijke preferenties deelt.

Als u dat heeft geconstateerd, dan probeert u uzelf waar te maken op een manier die voor u aanvaardbaar is. En dan heb ik zo het gevoel, dat u daardoor zowel in uzelf als naar buiten toe heel veel nieuwe mogelijkheden ontdekt en vooral nieuw innerlijk evenwicht, nieuwe innerlijke kracht.

--:--

BEWUSTZIJN.

Ik denk. In mij bouwen zich beelden op. Ik schep een wereld en ik meen dat die wereld alleen in mij bestaat. Maar hoe kan ik mij een wereld bouwen die niet reeds ergens werkelijkheid is? Ik kan alleen waarheid tot stand brengen. Ik kan niets maken of veroorzaken dat niet ergens reeds aanwezig is.

Ik besef steeds meer dat al wat ik denk, behoort tot een geheel dat ik alleen herken. Het is een beleven van dingen, zeer zeker, maar het is nog meer dan dat. Het is eigenlijk ook het weten om de dingen. En hoe meer ik weet om de dingen, hoe meer ik besef hoezeer ik met al die dingen zelf verbonden ben.

Het is het begrip dat ik met dit alles verbonden ben - of ik het weet of niet weet of wil - waaruit voor mij het bewustzijn ontstaat van de eenheid waaraan mijn persoonlijk bestaan voortdurend zal moeten beantwoorden. En dan begint de werkelijke bewustwording, omdat ik steeds meer het geheel leer erkennen in al wat ik denk, wat ik ken, wat ik doe.

Onthoud één ding: het begrip gaat altijd aan de daad vooraf. Want de mensen, die dingen doen die ze niet begrijpen, denken dat ze andere dingen doen dan ze gedaan hebben. Daardoor komen ze voor gevoelens te staan, die ze niet hadden verwacht en die ze ten onrechte menen niet verdiend te hebben.

:--:--:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

HET ONVERWACHTE.

Een mirakel kan gebeuren zonder dat iemand het opmerkt. Er gebeuren voortdurend wonderen, maar de meeste mensen gaan eraan voorbij of ze vinden daarvoor een aardige verklaring. Laat mij proberen u duidelijk te maken wanneer het effect "dit is een wonder" optreedt.

Stelt u zich een mime (gebarenspeel) voor. Twee mensen doen alsof ze een glasplaat dragen. Een derde komt aan en loopt daar doorhen. Iedereen vindt dat heel gewoon, want niemand gelooft echt dat zij die glasplaat hebben. Nu hetzelfde effect. De eerste loopt erdoorheen. Er komt een tweede aan en die wil haastig hetzelfde doen en opeens is daar een glasplaat en die valt in gruzelementen. Een wonder! Hoe hebben ze dat gedaan? Daar heeft u de essentie van het mirakel; het is het onverwachte.

Er zijn heel wat mirakelen gebeurd die helemaal geen mirakelen waren en die groot opzien hebben gebaard. Er is in Zuid-Amerika een beeld van de H. Maagd geweest, dat plotseling begon te bloeden. Ze heette al heel snel De Moeder met het Bloedende Hart. Dat wonder was zo groot, dat de gelovigen in grote processies aan kwamen lopen. Helaas voor hen was er een jonge priester, die dat wonder eens van nabij wilde bekijken. Hij klom op het beeld en wat bleek? Toen dat beeld werd gerestaureerd met de rest van de kerk, had een arbeider daar een kruik met landwijn vergeten. Die kruik was door onbekende oorzaak kapot gegaan. Zo droop er voortdurend wijn in het gipsen beeld, volgde de weg van de minste weerstand en kwam ongeveer bij het hart naar buiten, dat - omdat er nu eenmaal rode verf voor nodig was - met een andere niet waterbestendige verfsoort was geverfd. Hierdoor bloedde haar hart.

U zult zeggen: wat heeft dat te maken met de wetten achter het mirakel?

Wel, als we niet begrijpen wat het mirakel kan zijn, dan zullen we ook niet in staat zijn er zelf één te produceren, zo vreemd als het moge klinken. We kunnen rekening houden met alle invloeden die er zijn. We kunnen zelfs de kosmische stromingen aanvoelen en precies hanteren en nog is hetgeen wij tot stand brengen geen mirakel.

Wat is daarvoor nodig?

In de eerste plaats een situatie die bekend is.

In de tweede plaats een verschijnsel dat afwijkt van alles wat bekend is binnen de bekende situatie.

In de derde plaats het vermogen om je te concentreren en van de schoktoestand gebruik te maken.

Die H. Maagd met het bloedende hart had, voordat die stomme kapelaan achter de oorzaak kwam en het ook nog hardop zei, al een aardig aantal mensen genezen, o.m. van reumatiek, van een opkomende blindheid en nog zo wat. Het vreemde is, dat de mensen daarover niet hebben gesproken. Ze spraken niet over de wonderen die er gebeurd waren toen eenmaal het hoofdmirakel, dat helemaal niet bovennatuurlijk was, ontmaskerd was.

Het is duidelijk. Elke mens, die in een situatie komt waarin het ongelooflijke, het niet-redelijke waar schijnt, is geneigd om verdere niet-redelijke dingen als waar te aanvaarden. Dit is een wet, die voor mensen in het bijzonder geldt. Wanneer de mens eenmaal afwijkt van de rede, zal hij geneigd

zijn om verder niet-redelijke conclusies te trekken. Het resultaat is dat hij handelt, alsof deze niet-rationele gegevens werkelijkheid zouden zijn. Dit heeft betrekking op zijn geestelijke toestand, zijn uitstraling en zijn lichamelijke processen.

Als je een mens wilt genezen, dat is een van de meest voorkomende dingen die je paranormaal probeert te doen, dan ga je dat netjes opbouwen, je maakt het heel plechtig en zegt: Beseft u, dat de Geest u kan genezen? Of: Gelooft u in God? Gelooft u dat Jezus u kan genezen? Maar dat is altijd nog ergens binnen het verwachtingspatroon. Het betekent, dat zo je al krachten kunt overdragen, als je een verandering van mentaliteit bij de patient tot stand kunt brengen, dit maar een heel beperkt gebeuren is. Maar als die patient denkt verlamd te zijn en je laat hem lopen, al is het nog zo strompelend en al zijn het maar drie stappen, dan garandeer ik dat die patient plotseling denkt: ik kan lopen. Vanaf dat ogenblik is hij bereid elke kracht en elke impuls te gebruiken die hem helpt om beter te lopen. Dan kun je dus verschijnselen veroorzaken die ver afwijken van de norm.

Een groot gedeelte van de wonderen van de oudheid hebben niets te maken met illusionisme of hypnotisme. De bekendste verhalen daarover zijn die van de z.g. visites van de Egyptische goden. Het kwam daar voor dat soms een god helemaal van de boven-Nijl kwam, misschien van Thebe, om aan de kust op bezoek te gaan bij andere goden. Dat gebeurde dan altijd in een grote optocht. De god werd statig gedragen. Er waren voertuigen bij of een soort sleden die gedragen werden. Daaromheen liepen priesters. En iedereen zag daar dan inderdaad allerlei lichtverschijnselen, allerlei wonderlijke gestalten opdemen en weer verdwijnen. Wat was het doel daarvan?

Wanneer de mens met het bovennatuurlijk wordt geconfronteerd - op welke wijze dan ook - zal hij onder de invloed zijn van datgene wat hij als de oorzaak ervan beschouwt. En dat betekent weer dat hij - of er een werkelijke oorzaak is of niet - zichzelf gebonden acht hetzij door vrees, hetzij door behoefte aan dat punt waaruit de verschijnselen schijnbaar voortkomen. De priesters wisten dat heel goed en ze maakten daarvan gebruik.

Een ander voorbeeld zijn de inwijdingssystemen zoals die een tijdlang zijn gebruikt in Griekenland. Hier waren verschillende tempels, o.a. van de zee-god Poseidon. Daar ging je dan beladen met symbolen naar beneden. Je kwam met je mandje met rommel terecht in allerlei vreemde gangen in duisternis. Jemoest door vuur heen gaan e.d. Het was niet echt gevaarlijk. Er was wel dit bij: het labyrint was schijnbaar leeg, maar er waren altijd priester. En als je niet het juiste symbool gebruikte op het juiste ogenblik, dan verschoven ze het bakje met vuur een beetje en dan brandde je je vingers. Of ze zorgden ervoor dat je in het duister ineens een tik kreeg van een onzichtbare stok. En aangezien ze bezig waren een zak met bladeren te verslepen, dacht je dan dat je door een slang was gebeten etc. etc.

Waar ging het hier om? Weer om de belangrijkheid der symbolen, hun werkelijke betekenis, vast te leggen in degenen die de inwijding doormaakten. Je kunt zeggen: Dat is bedrog. Zeker. In beide gevallen bedrog. Maar in beide gevallen gebeurde er wel iets eigenaardigs:

Door het geloof aan de god waren de mensen niet alleen meer bereid om te betalen, gehoorzaam te zijn, maar ze werden er ook beter van. Wanneer ze baden tot die goden, dan veranderde er iets in hun bewustzijn. Ze vonden op eens een oplossing voor hun problemen. Degene die de inwijding had ondergaan, herinnerde zich de symbolen. Hij herhaalde het symbool en daardoor ontstond er plotseling een nieuwe toestand, want hij was geconditioneerd. Indien het symbool niet juist werd gebruikt, dan was er ellende. Maar als je het juist gebruikte, dan kon je door vuur gaan, door de lucht wandelen bij wijze van spreken en kon je elke tegenslag overwinnen. En omdat hij het geloofde, deed hij dat.

We zouden zelfs nog een beetje verder kunnen gaan dan dat, ofschoon sommige mensen dat minder prettig zullen vinden. Daar is het Avondmaal of de Communie, het gebruiken van brood en wijn waarbij men in bepaalde godsdiensten zegt: Dit is het lichaam en het bloed van Jezus. In andere geval-

len zegt men: Wij doen dit ter gedachtenis. Maar in al die gevallen is het gewijd. Het wonderlijke is, dat de mensen die eraan deelnemen daardoor inderdaad een emotie ondergaan. U moet niet denken dat de Communie voor de katholieken alleen maar een comédie is met een ouweltje. Als ze werkelijk geloven, dan gebeurt er iets in hen. Hun gevoelsleven wordt a.h.w. veranderd. Ze krijgen misschien een gevoel van vrijheid, een beter begrip voor wat ze wel en niet kunnen doen. Er gebeuren dus wel degelijk wonderen, ook al is de oorzaak daarvan gewoon ouweltjes door kloosterzusters gebakken of misschien een stukje brood onder plechtig geprevel afgebroken van een groot brood dat daarna werd doorgegeven in naam van Jezus Christus.

Elk object, dat op welke wijze dan ook een diepe religieuze of emotionele betekenis voor de mens heeft, kan worden gebruikt om hem te beïnvloeden en daardoor zijn ervaring van de werkelijkheid zowel als van zichzelf te veranderen. Wat ligt er dus ook achter het mirakel? De wet achter het mirakel is een zuiver psychologische factor. Het is de menselijke reactie op zaken, die in een ander dan een redelijk verband door hem geplaatst worden. Dit heb je toch wel nodig, meen ik, als je op aarde je bezighoudt met al die zaken.

Er zijn voldoende krachten en invloeden kenbaar waarvan men zegt: Die kunnen misschien demonisch zijn, ze kunnen ook van goddelijke aard zijn, of: het is een welwillende geest. Al die verschijnselen moeten verklaard kunnen worden. Het mirakel is -- ik herhaal het maar weer -- alleen een toepassing van wetten, die als zodanig of in samenhang de mensen niet bekend zijn. Nu stel ik het volgende:

Er zijn verschillende werelden. Tussèn alle werelden waarin bewustzijn bestaat op verschillend niveau is er een wisselwerking. Die wisselwerking is het sterkst tussen geestelijke werelden en de stoffelijke wereld waartoe ze zich kunnen richten of waaruit ze stammen. Maar ook voor de stoffelijke werelden onderling bestaat dit en ook voor geestelijke werelden onderling zal dit altijd het geval zijn. Deze band is volkomen natuurlijk. Ze werkt o.a. ook op basis van evenwicht. Een regel, die u misschien ook al bent vergeten, maar die u toch moet onthouden is deze:

Naarmate de sfeer hoger is, zal de energie die vandaaruit naar de aarde wordt overgebracht een intensere werking krijgen, omdat bij een verlaging van trillingsgetal welke voor die manifestatie nodig is gelijktijdig een vergroting van potentie optreedt.

Er zijn dus contacten. Maar een dergelijk contact is voor de mens alleen aanvaardbaar, indien hij de juiste instelling heeft waardoor de werking van de kracht wordt bepaald. Een mens, die goddelijke kracht ontvangt en denkt in een spookhuis te zijn en door demonen achtervolgd te worden, kan sterven van schrik door dezelfde kracht, die hem wellicht zou kunnen helpen om, indien hij anders was ingesteld, nieuw bewust verder te gaan. Een mens met schuld-bewustzijn kan in een hel verkeren en demonen rond zich zien die voor anderen engelen zijn, omdat hij op een andere wijze dit contact met de geestelijke werelden ervaart. Het is voor ons dus erg belangrijk, dat we de juiste instelling vinden en dat we die gebruiken.

Nu zijn er heel veel technieken, enkele daarvan hebben we de vorige keer behandeld, waardoor men in staat is om op de juiste momenten de juiste procedure toe te passen. Er zijn enkele algemene regels te geven waardoor de juiste instelling gemakkelijker gebruikt wordt en bovendien op den duur bijna automatisch wordt geassocieerd met alle werken met geestelijke krachten, al het werken met verschijnselen die op zichzelf niet-redelijk schijnen te zijn. Die regels zou ik u als volgt willen voorleggen:

1. Er kan niets bestaan dat geen positieve waarde bezit. Het is zinloos te vrezen voor datgene waaraan u zich toch niet kunt onttrekken of waarmee u toch wordt geconfronteerd. Zoek daarom naar het positieve daar. Door in uw wereld zo positief mogelijk ingesteld te zijn krijgt u grotere mogelijkheden tot bereiking en zult u tevens leren om elke kracht te aanvaarden op een zodanige manier dat ze door u werkzaam wordt. Door u, en dan is het misschien niet eens een echte kracht, maar een verandering in uw instel-

ling waardoor u krachten uit de omgeving gemakkelijker kunt opnemen en daardoor ook gemakkelijker en gericht(er) kunt uitstralen.

2. Om werkelijke contacten te ervaren is ontspanning noodzakelijk.

Alle contacten, die in spanning tot stand komen, betekenen in de eerste plaats een belemmering van de vrijheid van denken en van reactie en zullen in de 2e plaats ofwel zeer fragmentarisch zijn, dan wel - dat komt meer voor - deels uit het eigen onderbewustzijn stammen of door het onderbewustzijn worden aangevuld. Ontspanning is noodzakelijk om dit te voorkomen.

Ontspan u als volgt:

Zorg, dat u zich zo prettig mogelijk voelt als maar denkbaar is onder de omstandigheden. Zorg, dat u rustig bent. Probeer uw ademhaling rustig en gelijkmatig te doen zijn. Probeer te denken aan iets wat vreugde geeft of wat plezierig is en blijf u daarop concentreren. Het is niet belangrijk welke voorstelling u daarvoor kiest, wel dat ze door u positief en vreugdig wordt ervaren.

Probeer zoveel mogelijk in die gelijkmatige ontspanning weg te doezelen, terwijl dat beeld u nog voor ogen staat. Als u zover bent weggedoezeld dat u het beeld zelf niet meer kunt opwekken, ontstaat daardoor de mogelijkheid, dat het wordt vervangen door voorstellingen die niet uit uzelf komen, dat in u zich processen gaan afspelen die kunnen lopen van een voelen van een zeker licht tot het werkelijk ervaren van lichamelijke prikkelingen etc. U zult als gevolg daarvan meer energieën kunnen opnemen, beter kunnen opladen en bovenal, wanneer u zich bezighoudt met een bepaald probleem of een bepaald aspect van uw leven, in die ontspanning een juistere benadering kunnen vinden.

3. Indien ik mij instel op één bepaalde kracht, dan kan dat alleen op het ogenblik dat die kracht werkelijk aanwezig is. Ik kan dus alleen bewust en op van tevoren gekozen ogenblikken deze oefeningen doen, als het mij gaat om het contact met zeer specifieke krachten en om het ervaren van zeer specifieke mogelijkheden of het bereiken van zeer bepaalde resultaten. Om dit te kunnen doen moet u het volgende onthouden:

De z.g. geestelijk-kosmische stralingen kunt u allen wel een beetje aanvoelen. Het is helemaal niet zo moeilijk als het lijkt.

U gevoel van vitaliteit, uw behoefte om plotseling meer te doen dan anders wijst op een rode invloed.

Uw vermogen om opeens nadenkend de diepere zin van de dingen te zien wijst op een blauwe invloed.

Het gevoel van zonnigheid, van welbehagen, ook als buiten daarvoor geen oorzaak is wijst zonder meer op het aanwezig zijn van de z.g. gouden of gele straling.

Zeer felle tegenstellingen die door u bijzonder scherp worden ervaren wijzen op wit licht. U kunt dus rustig aan de hand van uw eigen ervaringen al een beetje zien welke invloeden er op u inwerken. Maar u kunt verdergaan dan dat.

Wanneer u ontdekt dat uw voorkeur voor een kleur, voor de symbolen die u kiest, voor de wijze waarop u probeert te werken kunnen worden ondergebracht in een bepaalde kleur of straal, dan heeft u bovendien uw eigen ontwikkeling. Dit is een kwestie die heel voorzichtig moet worden aangepakt. Want als je de mensen vraagt: met welke kleur ben je bezig, dan komen ze allemaal met de gouden of de witte straal aandragen, zeker als ze graag belangrijk willen zijn. Dat is natuurlijk niet juist.

Als je zegt: Voor mij zijn bepaalde vitaliteitskwesties heel belangrijk: rode invloed, rode straal.

Zeg je: Ik voel mij eigenlijk alleen maar tot de stoffelijke aspecten aangetrokken: negatief rode straal.

Zeg je: Ik voel me soms helemaal aan de werkelijkheid ontrukkt, ik zie alleen maar dromen die mooi of lelijk zijn, maar dromen die voor mij belangrijker zijn dan de werkelijkheid: blauwe straal plus mystieke inwerking: violet.

Zeg je: Ik houd mij op een gegeven moment bezig met de nuchtere ontleding van de feiten en doe dat regelmatig: blauwe straal.

Zeg je: Ik ben steeds bezig om alles wat anderen zijn en doen te ontleden en zoveel mogelijk te ontmaskeren en te ontwaarden: negatief blauwe straal.

Nu is er over die stralen al heel wat door ons gezegd. Ik neem aan, dat u in staat bent die stralen zonder meer na te gaan.

4. Werk bij voorkeur altijd met de krachten en de mogelijkheden die behoren tot uw eigen straal. Als u ontdekt dat buiten u een zeer sterke bevordering is van de toestand in u, dan kunt u ervan verzekerd zijn dat u heel veel tot stand kunt brengen. Maar de gerichtheid daarbij moet altijd positief zijn en voor wat betreft directe en miraculeuze resultaten altijd geconcentreerd zijn op één bepaalde of één bepaald object. Niet drie of vier tegelijk nemen. U zult dan geen resultaten krijgen.

5. Wilt u proberen om toch een meer algemene invloed te krijgen, richt u dan niet op uw eigen wereld. Elke concentratie moet dan worden gericht op harmonie in deze specifieke toestand met dit specifieke probleem. Bijvoorbeeld: ik wil de mensen helpen om vredelievender te zijn. Dan zijn er twee dingen die ik moet doen:

1. mij harmonisch voelen met de mensen; zonder dat kan ik hen nooit bereiken;
2. proberen een innerlijke harmonie te ervaren met alle krachten die voor de vrede zijn.

Ik kan dan niet zeggen: ik heb vrede tot stand gebracht of bevorderd.

Ik kan hoogstens zeggen: ik heb de vrede versterkt ervaren en er misschien meer over geleerd. Neveneffecten daarvan kun je niet overzien.

Als u daarmee bezig bent, zult u zich waarschijnlijk ook afvragen: Hoe zit het nu eigenlijk met al die kosmische wetten? Heb ik alleen maar de keus om in oorzaak-en-gevolg verder te gaan?

Ook daaromtrent is reeds het een en ander gezegd. Maar in verband met het mirakel en de verwondering, de verrassing die daarbij komt, mogen we stellen:

Aangezien elk voorwerp, elke mens, elk gebeuren vele facetten bezit en doorgaans slechts één daarvan door de mensen wordt beseft, is het mogelijk om zonder een direct ingrijpen in oorzaak-en-gevolg toch een totaal andere waarde te doen erkennen. Wij veranderen niet het feit, het voorwerp of de mens, maar wij veranderen wel de beleving, de waarneming ervan. Dit kunnen we doen door een sterke concentratie. Ook door enkele suggestieve opmerkingen is het ongetwijfeld mogelijk om de mensen te laten zien wat er nog bestaat. Hierdoor zal hun reactie veranderen. Zij zullen voor hen ongelooflijke beïnvloedingen of veranderingen ondergaan en zij zullen spreken van een wonder. Het verrassingselement is bepalend.

Dan komen we nu op het punt waarop we zelf willen werken met krachten; wij willen het wonder waarmaken.

In de eerste plaats:

Ik kan nooit iets waarmaken waarin ik eigenlijk zelf niet geloof.

Ik kan mijzelf nooit overtuigen dat uiterlijk iets mogelijk is. Dat wil zeggen: het wonder wordt mogelijk door de gehele persoonlijkheid en niet door een deel ervan dat men misschien tijdelijk kan beïnvloeden. Het "ik" dient in harmonie te zijn. Geest en stof zijn belangrijk. Vandaar ook de ontspanning waarover ik heb gesproken.

In de tweede plaats:

Als ik een poging waag, moet ik overtuigd zijn dat ik tenminste een kans heb om te slagen. Als ik dat niet onmiddellijk kan, is het misschien mogelijk om door middel van zelfsuggestie zover te komen. Wij kunnen niemand benaderen, indien we niet voldoende zelfvertrouwen hebben om die kracht tot uiting te brengen. Wij kunnen ook zeggen: wij kunnen niets veranderen in de normale gang van zaken hoe groot de mogelijkheden ook zijn, indien we zelf die mogelijkheid niet zien als bestaand en hanteerbaar.

In de derde plaats:

U moet zich realiseren dat het wonder over het algemeen niet alleen u omvat maar ook anderen. Zoals ik reeds heb gezegd: die anderen zijn meestal geneigd om het terzijde te schuiven. Als u een wonder doet en dit wordt door een ander als iets normaal geaccepteerd, dan zal een zeer groot gedeelte van

de inwerking teloor gaan. Wat ik dus altijd nodig heb is de schok, het onverwachte. Maar niet alleen het onverwachte, er moet ook nog een harmonie zijn. Die harmonie kan alleen ontstaan op grond van de uitstraling van de betrokkene of van het betrokkene, beide is mogelijk.

Wanneer die harmonie bestaat, dan voelt u dit aan. Om het heel eenvoudig te zeggen: U kunt iemand niet werkelijk genezen waar u de p... aan heeft.

U kunt iemand niet werkelijk helpen, als u hem eigenlijk ongeluk toewenst. Begrijpt u waar het om gaat? U voelt dat wel degelijk aan. Voor de een zegt u: Ja, dat kan ik, of: dat wil ik. Voor de ander zegt u: Nou, dat helpt toch niet. Begin er dan niet aan, want de harmonie is nodig omdat alleen daardoor overdracht en beïnvloeding mogelijk is.

Als ik iemand heb waar ik neutraal tegenover sta, dan moet ik die harmonie op welke wijze dan ook scheppen. Dat kan ik doen door een vertoning. Dat is een van de methoden van veel wonderdokters en toverdokters. Zij maken allerhande fratsen, ze dansen met maskers, ze laten de gekste dingen zien die niets te maken hebben met wat ze willen doen, maar daardoor krijgen ze toegang. Er ontstaat een gelijke gerichtheid, een gelijke belangstelling en zo een benaderingsmogelijkheid. Dit is voor hen alleen dan noodzakelijk, indien ze staan tegenover iemand met wie ze niet zonder meer rapport hebben. Bestaat dat rapport in hen als een erkende waarde, dan kunnen ze zonder meer werken. Zoals Jezus zei: Deze kan ik genezen, de ander niet. Er is een tijdje geleden een proces in Duitsland geweest tegen een jongeman, die diezelfde gave bezat en die er magisch mee werkte. Hij liep over het marktplein en genas inderdaad veel mensen, maar niet allemaal. Toen hebben degenen die hij niet heeft genezen hem wegens bedrog aangeklaagd. Toch werkte hij volkomen logisch, want hij kon alleen diegenen genezen met wie hij voldoende sympathische banden had, dus voldoende harmonie. Die mensen kon hij tot het mirakel wekken.

Een mirakel gebeurt nimmer alleen door krachten van buiten, zeker als het de mens betreft. Altijd zijn de eigen krachten en de eigen toestand daarbij betrokken. Zonder deze is geen mirakel mogelijk.

Een mirakel is altijd gebaseerd op de persoon, het voorwerp, de invloed waarop de gehele kracht wordt gericht plus de energie. Waar er niet een voldoende band bestaat, daar is geen voldoende resultaat mogelijk. Daarom moet op welke wijze dan ook - hetzij door rituelen hetzij op andere manier - een contact tot stand worden gebracht. Naarmate dit contact verrassender is, de resultaten daarvan de persoon sterker boeien, zal de mogelijkheid om het wonder te doen groter worden.

Uit dit geheel blijkt dat het onverwachte, datgene wat niet behoort tot de directe en normale gang van zaken, een heel grote rol speelt bij elk mirakel dat door anderen als zodanig kan worden erkend en eventueel beleefd. Maar het gaat verder dan dit.

Het onverwachte is voor ons vaak een sleutel waarmee wij toegang krijgen tot voor ons neutrale persoonlijkheden, toestanden, krachten en sferen. Stel u dus altijd zo in, dat u op het ogenblik, dat de werking noodzakelijk is ook onverwachte aspecten van uw eigen persoonlijkheid zowel als van de kracht waarmee u werkt zo goed mogelijk kenbaar maakt. Waar die mogelijkheid niet of niet direct bestaat, probeer gebruik te maken van b.v. vermoedingsverschijnselen. Suggestie en hypnose zijn vaak ook bruikbaar.

Is ook dit heel moeilijk mogelijk, probeer dan een op zichzelf onschuldig verschijnsel aan de ander te laten zien, zodat hij hierdoor wordt geboeid en zich daarover verwondert. Op grond van deze verwondering kunt u weer inschakelen.

Probeer nooit verschijnselen rationeel uit te leggen; dat kunt u hoogstens achteraf doen. Een rationele benadering van geestelijke krachten, van krachten uit de geest en wat er verder ook moge zijn, betekent op zichzelf dat hun werkzaamheid op zijn minst genomen wordt gelimiteerd en zeer waarschijnlijk wordt teniet gedaan.

Wees, voordat u werkt u redelijk bewust van hetgeen u wilt en gaat doen. Wees u daarna bewust van hetgeen u heeft gedaan en probeer redelijk te zien in hoeverre het resultaat heeft. Maar op het ogenblik, dat u wilt werken met de krachten, die wonderen kunnen doen in uzelf en in anderen, moogt u niet redelijk reageren. U kunt alleen reageren vanuit de veronderstelling, dat het gestelde een totale en onaantastbare waarheid is. Hoe groter uw zekerheid, des te groter de zekerheid dat het mirakel zich manifesteert. De menselijke psyche is van zo'n groot belang voor al deze zaken, dat het daarom alleen al zeer nuttig is u ook hiermee bezig te houden.

Onthoudt u verder dit: Wie werkt met wonderen, wonderen probeert te beleven of waar te maken, kan niet reageren, handelen en denken vanuit de menselijke norm zoals die algemeen gangbaar is. Deze menselijke norm op zich is een beperking van mogelijkheden en een begrenzing van de werkelijkheid. Op het ogenblik dat u werkt, moet u deze werkelijkheid overschrijden of terzijde schuiven. Als u buiten de grenzen van het z.g. normale ageert, denkt en beleeft, kunt u de krachten activeren waaruit het z.g. mirakel kenbaar wordt.

NOOT.

Werken met de eigen straal.

Als u de neiging heeft om intense, diep-geestelijke belevingen te hebben waarbij geen stoffelijke aspecten een rol spelen, dan behoort uw straal tot het aspect violet, dat overigens ondergeschikt is aan de blauwe straal.

Als u zeer scherpzinnig alles waarneemt en ontleeft, kunt u aannemen dat u zeer waarschijnlijk behoort tot de blauwe straal. Als u dit echter alleen doet om dingen te ontmaskeren, te ontmantelen, in feite om te vernietigen, dan heet het blauw-negatief.

Als u een grote vitaliteit heeft en eigenlijk alles richt op de uiting en de beleving van die vitaliteit (dit in zeer algemene zin), dan spreken we van rood-positief. Wanneer dit sterk aan het "ik" wordt gebonden, eigenlijk een egomaan beleving wordt waarbij alle vitaliteit alleen in relatie tot het "ik" zinvol is, dan spreken we van rood-negatief.

Hebben we het over het vermogen om zeer algemeen te geloven en gelijktijdig in dit op zich vage geloof grote kracht te vinden, dan spreken we van groen-positief. Als het geloof zeer sterke vormen aanneemt en bovendien dreiging in zich schijnt te bergen, dan noemen we het groen-negatief.

Als we te maken hebben met de kleur geel, dan is het rust, vrede, bezinning en levenskracht, alles tegelijk. Je hebt een zeer sterk recuperatievermogen tot zowel geestelijke als lichamelijke vermoeidheid. Als je die kracht ziet als iets wat ook voor anderen toegankelijk is, je probeert anderen te helpen, dan spreken we over geel-positief. Als je probeert om die energie te gebruiken om anderen te dwingen met je mee te doen of in andere gevallen hen het werk te laten opknappen, dan spreken we van geel-negatief.

Wit-positief is alles waarin je tot een scherp inzicht van waarde komt.

Wit-negatief is alles waarin je tot een zeer scherpe veroordeling komt zonder daarbij jezelf mede in de oordeling te betrekken.

De kleur, die voor u geldt is kenbaar aan uw belangstellingen.

Een sterke belangstelling voor wetenschap en mystiek: blauw.

Een grote belangstelling voor lichamelijke activiteiten van allerlei aard en voor de goede dingen des levens in de materie: rood.

Grote belangstelling voor alles wat samenhangt met geloof, maar niet met beredeneerd geloof, dus zonder een bewijs op de achtergrond. groen.

Een gevoel van harmonisch zijn, eigenlijk het zonnetje willen zijn voor iedereen: geel of goud.

Een scherp beseffen van toestanden en waarden: wit.

Dan verder: De basis-voorkeur voor kleur en voor symbolen, zeker als ze in

kleuren worden uitgedrukt, is over het algemeen vergelijkbaar met de eigen kleurwaarde: de straal waartoe men behoort. U behoort tot één straal, maar u kunt in elke straal op grond van de waarde van die straal harmonisch zijn met andere stralen. Bijv.: u kunt als wetenschapsmens van de goede dingen er aarde houden, maar de wetenschap blijft de achtergrond van de benadering van het goede der aarde.

De straal waartoe men behoort blijft praktisch het hele leven bestaan, ofschoon de betekenis der dingen zich wel wijzigt, maar de benadering ervan niet.

-:-

BIO-RITMIEK.

Er is een heel oude leer die zegt, dat alles kan worden uitgedrukt in samenhangende harmonischen. Als ik muziek maak, dan combineer ik een aantal trillingen. Als die trillingen op de juiste wijze harmonisch zijn, krijgt de muziek een betekenis die verder gaat dan het auditieve.

Als ik bezig ben met kleuren en ik combineer kleuren en vind daarin een bepaald ritme dat u misschien uitdrukt als verhouding, dan betekent dat weer dat de werking van het geheel veel verder gaat dan de visueel leesbare voorstelling. Zo kun je zeggen:

Elke mens is een wezen waarin een aantal verschillende ritmen samentreffen. Een deel van die ritmen worden door de mens zelf veroorzaakt en zijn deel van de eigen levenscyclus. Een ander deel van die invloeden komt van buitenaf en behoort dus tot de stoffelijke en geestelijke omgeving. Op het ogenblik, dat de verhouding tussen al deze invloeden goed is, ontstaat er een effect waardoor de mogelijkheden van het leven zowel in uiting als in kracht en beleving, verre worden overtroffen.

Wij zitten hier zeer dicht bij de leerstellingen zoals die in de kring van de Pythagoreeën gebruikelijk waren. We moeten heel goed begrijpen dat het belangrijke hierbij niet is dat er steeds een gelijkblijvende waarde is, maar dat er een wisselende waarde is. Er is namelijk in het hele Al geen sprake van stilstand; geestelijk niet en stoffelijk niet. Alles is voortdurend in beweging en daardoor zal elke verandering een nieuwe harmonische mogelijkheid scheppen, maar ook een harmonische aanpassing vergen.

Nu is er een wet van gelijkblijvende velden, die ten aanzien van de hierbij betrokken energie zegt, dat alles in evenwicht zal blijven. Maar aangezien onze eigen gesteldheid t.a.v. die energieën eveneens zou moeten veranderen, ontstaan er tegenstellingen. Deze tegenstellingen noemen wij bio-ritmiek door de manier waarop ze stoffelijk kenbaar worden. Als ze te maken hebben met onze relatie met de kosmos, noemen wij ze kosmische ritmiek.

Nu is een kosmisch ritme moeilijk uit te drukken en te verklaren. Een kosmisch ritme omvat bovendien veel meer dan een enkel menselijk leven. Het hangt o.a. zelfs samen met een mogelijke reïncarnatie-cyclus. In een reïncarnatie-cyclus kun je nl. stellen dat op het ogenblik, dat het geheel van de ervaren krachten in overeenstemming en dus harmonisch is met het "ik" in zijn aanvaarding van de totaliteit er een optimale incarnatiemogelijkheid wordt geschapen. Dan zal er ook automatisch een afstemming zijn op deze incarnatiemogelijkheid en wordt zij als een goede keuze zonder meer verwezenlijkt. Is deze toestand niet aanwezig, dan krijgen we te maken met een meer bewust keuze-proces. Het is daar dat de fouten ontstaan. Maar dergelijke kosmische

zaken houden ons vandaag minder bezig omdat we als basisonderwerp hebben de verwondering, de verrassing, de shock en daarnaast het mirakel zoals de mens het ziet en beleeft.

Laten we dan uitgaan van bio-ritmiek: de ritmen die uw leven beheersen. Ze zijn bij de mensen vergelijkbaar, maar niet helemaal. Elke mens heeft specifieke kwaliteiten en eigenschappen en daardoor ook een geheel eigen ritme dat van het ritme van alle andere mensen in tenminste één, vaak in meer opzichten enigszins verschilt.

Wanneer we te maken hebben met medemensen, dan zal het duidelijk zijn dat het belangrijk is dat we elkaar op het juiste moment treffen. Het klinkt heel gek, maar het is waar. Dat kan soms zelfs een kwestie zijn van een half uur, zelfs minder. Wanneer twee mensen elkaar op het juiste ogenblik ontmoeten, dan zijn ze zodanig harmonisch in hun eigen ritme dat daardoor een direct en wederkerig contact ontstaat dat meer bevat dan zuiver stoffelijke zaken. Het bevat het gehele mentale gebied. Het is een kwestie van begrijpen, van beleven. Maar als ze nu toevallig 10 minuten vertraging hebben of één van beiden heeft 10 minuten vertraging, dan bestaat de mogelijkheid nog wel, maar niet meer de harmonische mogelijkheid. Dat wil zeggen: de volledige uitwisseling waarbij het gehele mentale, het sentimentele en het geestelijke vlak mede een rol spelen is verdwenen. Dit is een van de dingen waarmee men rekening moet houden.

Een wonder ontstaat heel vaak op het ogenblik dat er een gelijkschakeling, een harmonische mogelijkheid bestaat tussen vele mensen. Als al die mensen in hun ritme op een gegeven ogenblik op precies gelijke wijze een fase beleven, dan zullen ze daardoor ook allen gelijk reageren, ze zullen allen een gelijke uitstraling hebben. Ze zullen gelijk wensen, hopen, denken, voelen. Het is de gelijkschakeling, die meestal niet zo erg lang zal duren (de optimale duur is gewoonlijk maar 40 minuten, de maximale is ongeveer 2½ uur) die het mogelijk maakt om allerlei vreemde dingen te zien gebeuren.

Er zijn verhalen van mensen die in Lourdes plotseling genezen, de kruiken weggooien en in plaats van verder door het leven te strompelen beginnen ze de cha-cha-cha te dansen ter ere van God. En dan zegt men: Is dat geen bedrog? Neen, het behoeft geen bedrog te zijn, maar dan is het wel op een moment gebeurd dat niet alleen al die mensen bezig waren met hetzelfde, maar bovendien op een ogenblik dat er tussen die patient en een voldoende aantal van de anderen een ritmische harmonie ontstond: de gelijkheid van fase in levenskracht en mentale kracht. De emotie zal daar dan wel heel dichtbij hebben gelegen. Dus is het voor een mirakel heel erg belangrijk dat er de nodige harmonieën zijn.

Er zijn mensen die zeggen: Kunnen we die dan uitrekenen? Neen, dat kun je niet omdat elke mens dan zijn ritme zou moeten kennen. De meeste mensen kennen dat niet. We kunnen er dus geen bewust gebruik van maken. Gelukkig zijn er wel andere dingen die een rol spelen.

Wanneer dit ritme op een juist ogenblik die harmonie tot stand brengt, dan voelen we dat. Wij kunnen niet verklaren waarom er op een gegeven ogenblik iets verandert, maar we weten wel dat het verandert. Het is als de verwachting waarmee je naar de eerste donderslag van een komend onweer zit te luisteren. Je ziet het aankomen, maar je weet niet precies wanneer het komt. Toch is er bij veel mensen ineens het gevoel: laten we nu maar even gaan schuilen. Het regent dan nog niet en ineens klettert het neer en begint de hemelse douche te lopen.

Dit aanvoelen bestaat ook ten aanzien van medemensen. Je weet soms dat medemensen op een gegeven ogenblik voor jou geestelijk, mentaal en emotioneel een grote betekenis hebben. Vele mensen denken dan: dit is blijvend. Vergeet dat maar. Het is zo, dat de werkelijke harmonie maar betrekkelijk kort duurt. Is er nu een voldoende gelijkheid in ritme, dan krijgen we een tamelijk regelmatig herhaling van het harmonische moment en is het mogelijk dat het begrip voor langere tijd bestaat. Maar er zal altijd een ogenblik komen dat je "uit fase" bent; dat voel je dan ook. Het is geen kwestie van verkoeling, maar het is net alsof er ergens een deken tussen hangt. Je kunt niet meer door-

dringen. De ander heeft hetzelfde, maar dat heb je dan meestal niet in de gaten.

Wij werken over het algemeen met geestelijke krachten vanuit de wereld van de geest. Maar ook voor ons geldt dat bepaalde ritmen gunstig zijn voor het ontvangen van geestelijke krachten en andere niet. Nu kan het zelfs voorkomen dat we gedurende een aantal jaren iemand zonder meer kunnen bereiken en dat er plotseling een lichte verschuiving van ons levensritme en dat van de ander optreedt en dat daardoor opeens het contact met de ander wegvalt; het is er niet meer. Die mens heeft nog een zekere krampachtigheid. Hij wil het toch doorzetten en dan gaat het helemaal niet meer. Die krampachtigheid verstoort dan de verdere mogelijkheden, zo die er nog zijn. Het resultaat is, dat voor zover de geest daarbij betrokken is het paranormale mede is gekoppeld aan de levensritmen van de mens in kwestie. Eerst wanneer de geest zodanig kan domineren dat het levensritme van de mens wordt aangepast aan het totaal van de geestelijke werkelijkheid waaruit we werken, kunnen we gedurende lange tijd met een mens samenwerken. En of dat nu een medium is, een genezer of een helderziende dat maakt geen verschil uit. Hier ligt de basis.

Voor u, mensen onderling, is het precies hetzelfde. Het kan zijn dat mensen een zeer goed en intens geestelijk of een ander contact samen hebben. Dat kan misschien een tijd duren en dan valt het ineens weg. Het komt later misschien wijfelend even terug, maar het is niet hetzelfde. Dan blijkt na een hele tijd - soms gaan er 7 tot 10 jaren overheen - dat het contact er weer is. Dat betekent dan in feite dat uw eigen ritmiek dus licht verschilt van die van de ander en dat daardoor er een periode is geweest dat u "uit fase" was, dat het contact onmogelijk was. Er komt een ogenblik dat de fasen weer dichterbij elkaar komen en dan zien we een groeiend begrip, een groeiende mogelijkheid tot contact ontstaan. Maar die is ook niet eindeloos. Wel kan ze weer een aantal jaren duren, zoals bij het eerste contact.

Dit is een aardige verklaring voor heel veel van die zonderlinge en niet helemaal te verklaren emotionele toestanden waarmee vele mensen worstelen. Het is in ieder geval voor een mens, die enig begrip hiervoor heeft reden te zeggen: Ik kan nooit uitgaan van wat geweest is. Ik kan alleen uitgaan van wat ik nu ben en van wat een ander nu is. Alleen een harmonie op die basis kan een rol spelen.

Wij doen nu net alsof het zich alleen tussen twee mensen afspeelt. Maar er zijn veel meer dingen die daarbij een rol spelen. Die fase betekent ook een verbonden zijn met de buitenwereld. De buitenwereld heeft ook dezelfde ritmen. Nu heeft de materie ongeveer vaste ritmen, daar is niet veel verschil in. Maar mensen hebben ook die verschuivende ritmen. Nu kan het zijn dat mensen op een gegeven ogenblik denken: wij zijn weer "in fase". Maar nu komt er een 3e, 4e, desnoods 100e factor bij. Dan zeggen ze: Nu is onze relatie verstoord door dat andere. Dat is niet waar. Het is zo, dat uw relatie kennelijk zodanig moet zijn, dat ze het geheel kan omvatten en niet alleen dat enkele punt waarmee je je misschien bezig houdt. Dan is het niet belangrijk, dat je met die ene mens diepgaande gesprekken hebt, het gaat erom dat je met al die samenwerkende factoren tot een begrip komt. En dan moet je weer uitkijken, want wat gebeurt er?

In deze ritmen bestaat er een harmonie, maar de duiding daarvan kan alweer negatief of positief zijn.

Negatief: twee mensen voelen elkaar aan. Zonder het te voren te weten ontmoeten ze elkaar op een feestje of verjaarspartij. Nu is een van hen negatief ingesteld. Deze zal tegen de ander zeggen: Wat zie jij eruit! Een ander, die positief is ingesteld, zou zeggen: Wat zie jij er goed uit. Met andere woorden de inbreng tegenover de ander is verschillend. Dit betekent ook, dat ze zelf, wanneer de ritmen eenmaal kloppen, er toch wel iets aan kunnen doen. Wij moeten positief benaderen.

Nu is positieve benadering afhankelijk van één punt dat de meeste mensen over het hoofd zien: u moet nooit denken dat een ander precies zo is als u. Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten, zegt men wel. Maar de waard

moet begrijpen dat, al is hij betrouwbaar, zijn gasten het misschien niet zijn of omgekeerd. Dit betekent weer, dat u hierdoor de mogelijkheden die u bezit kunt veranderen of vergroten. Want - en dit is erg belangrijk - wanneer eenmaal dit ritme in een aantal mensen gelijk is, dan betekent het dat hun uitstraling - zeker tot het geestelijke vlak - op dat ogenblik gelijk is. Maar dat houdt ook in dat hun krachten onderling vergelijkbaar of gelijk zijn. Dat betekent dus, dat ze uit elkaar energie kunnen ontvangen, dat ze bewust of onbewust aan elkaar energie kunnen overdragen, maar dat ze nimmer elkaar zullen beroven op dat terrein.

Nu komt u en u gaat dat negatief opstellen. Wat doet u? U verscheurt in feite een deel van de harmonie, namelijk de mentale. U zegt: Wat zie jij eruit! De ander denkt: ik heb me nog wel zo mooi opgepoetst. Dat is dan toch wel een koude douche. De ander is ineens in verweer; hij probeert u te isoleren. Maar als hij probeert u te isoleren, dan betekent dat dat u voortdurend allerlei dingen van u uitstraalt en die dan terugkrijgt, maar dan vaak versterkt.

Een mens, die een bepaalde kwaal heeft, die onder bepaalde spanningen leeft, die bepaalde probleempjes heeft, krijgt alles wat hij heeft uitgestraald intenser dan ooit terug. Het resultaat is: de zieke wordt zieker, de problemen worden onoverzichtelijker, de spanningen worden minder beheersbaar. En wat heb je dan? Een hoop ellende.

Maar als iemand nu zo negatief is en je kunt dat omschakelen, dan kun je zo'n persoon misschien ook aan het verstand brengen dat het eigenlijk helemaal niet zo belangrijk is, of iemand er goed of niet goed uitziet. In zo'n harmonisch gezelschap zul je dat gevoel maar zelden hebben. Dus als nu de negatieve kant wordt omgeschakeld en je kijkt wat het positief is, dan zul je zien dat zo iemand niet alleen gaat genezen, zijn spanningen kwijt raakt, zijn problemen ineens veel ruimer en in een ander verband gaat zien, maar dat hij bovendien daardoor levensritme ook positiever gaat beleven en interpreteren. Dat houdt in, dat hij in plaats van zichzelf te vernietigen, plotseling zichzelf begint op te bouwen. Dat lijkt dan een wonder. Zo'n mens, die eigenlijk een demon is, een levend geworden klaagruur, is plotseling veranderd. Dat is toch wel wonderlijk. Dat is niet zo wonderlijk, het is alleen een verandering van instelling waaraan - en dat moet u nooit vergeten - een moment of een tijd van harmonie met anderen is voorafgegaan of misschien zelfs nog op dit ogenblik voortbestaat. Veranderingen door middel van harmonie zijn bereikbaar.

Nu hangt het levensritme met allerhande dingen samen. De mensen zeggen: Beter leven is je beter voeden. U kent die typen wel. De voedig op zichzelf doet iets, maar niet veel. Wat iemand in zijn leven doet, of hij nu wel of niet drinkt, maakt niet veel verschil uit. Als je begint bij de voeding, begin je aan het verkeerde eind. Wanneer je namelijk harmonisch bent met een grote groep, misschien met enkelen, dan zul je zien dat als gevolg daarvan je eigen gewoonten gaan veranderen. Je gaat anders eten, je gaat je anders bewegen, je activiteit krijgt een ander karakter. En dat is nu belangrijk.

Bio-ritmiek betekent niet alleen het ritmisch functioneren van een aantal delen van het lichaam in onderlinge samenhang en werking. Het betekent feitelijk: het vinden van een harmonie, een overeenkomst, welke zo intens is op astraal en mentaal niveau, dat als gevolg van de hier ontstane harmonie een verdere aanpassing ook op stoffelijk niveau plaatsvindt. Laat mij het zo zeggen:

Er is iemand, die veel te zeggen meent te hebben, maar hij komt er nooit toe. Nu vindt hij die harmonie en daardoor komt hij ertoe zich beter uit te drukken. Weet u wat het eindresultaat is? Nadat die harmonie is verbroken, heeft hij nog een grote mond! Begrijpt u wat ik bedoel? Het is een totale verandering.

Daar zijn natuurlijk ook weer zaken bij betrokken waarmee je rekening moet houden. Je kunt b.v. zeggen: In dit alles speelt de maanfase een heel grote rol. In de geboortehoroscoop kan ik iets terugvinden van het ritme,

want als ik de positieve waarde wil nagaan, dan moet ik zien op welke tijden de eigenlijn van de horoscoop een Jupiter-invloed voor enige tijd volgt en de tijden waarop ze b.v. een Saturnus-invloed snijdt of volgt. Alles is positief als het Jupiter is en negatief als het Saturnus is. Voor de horoscoop, want Saturnus kan positief zijn en Jupiter kan negatief zijn. Maar dat is weer een andere kwestie. In de horoscoop kun je dat rime zien.

Er zijn mensen die dat een tijdlang elke paar maanden hebben of die in één jaar vier of vijf van die ve. anderingen (pulsen) doormaken. Zij hebben dan een hoop ellende of wisselvalligheden, zegt men dan. Maar dat is niet waar. Die mensen hebben veel meer harmonische mogelijkheden. Dat wil zeggen, dat hun relatie met de kosmos, mits positief beleefd, hen voortdurend van grotere krachten voorziet zowel op de ogenblikken die vanuit de astrologie berekend negatief zouden zijn, als op die momenten welke positief zouden zijn. Want de duiding is alleen maar in overeenstemming met de gebeurtenissen buiten, maar de betekenis ervan kan altijd positief zijn. Daardoor kan de kracht die eruit voortkomt, het inzicht dat eruit geboren wordt altijd goed zijn.

Dan zou je dus verder moeten redeneren en zeggen: Aangezien wij gebonden zijn aan het ritme van de planeten en aan de invloeden van de sterren, moeten we aannemen dat de ritmen, voor zover ze lichamelijk en astraal zijn, mede hierdoor zullen worden bepaald. Slechts enkele kosmische krachten zijn in staat ons ook geestelijk te richten en te bepalen.

Onze optimale mogelijkheden om een mirakel te doen, om de hele wereld met stomheid te slaan, liggen altijd op die momenten en punten waar de stofelijke of planetaire invloeden samenvallen met de geestelijk kosmische. Waar dergelijke punten samentreffen hebben wij een maximum aan kracht en een maximum aan mogelijkheid om met anderen harmonisch te zijn en zo aan onze eigen krachtbehoefte te voldoen juist door onze gelijke afstemming met anderen waardoor een groter deel van de kosmos als krachtbron voor ons toegankelijk wordt.

Als ik in het begin van mijn betoog sprak over muziek, schilderkunst, althans het werken met kleuren, dan zal het u duidelijk zijn dat we ook in onze omgeving zeer sterk bepaalde harmonische en disharmonische waarden ontdekken. Vaak zie je dat heel eigenaardig. Iets wat mensen nu oerlelijk vinden, dat vinden ze een tijdje later mooi. Wat ze nu mooi vinden, vinden ze later lelijk. Nu heb ik het niet over mensen onder elkaar; daar zitten nog andere factoren bij. Ik heb het over muziek.

Er is een tijd geweest dat Prokofjief in was en Pijper ook. Tegenwoordig zegt men: Laat Prokofjief zijn eigen sinaasappelen maar opeten en laat Pijper de pijpen maten geven. Zo gaat dat. In uw eigen milieu speelt dat ook een rol.

U maakt muziek of u speelt muziek. Dan moet u niet zeggen: Ik heb dat altijd mooi gevonden, dus speel ik het nu ook. U moet zeggen: Wat is op dit moment mijn afstemming? Wat spreekt mij nu aan? En als het vandaag is: I love you, jay, jay, jay, en dan morgen: Leise flehen meine Lieder, trek u er niets van aan. Schep de geluidsachtergrond die harmonisch is. Dat betekent ook, dat u heel vaak in uw huis een bepaald gedeelte opeens ongezellig gaat vinden. Nu is het lastig om elke dag binnenshuis te verhuizen, maar u kunt misschien wel dit doen: als u nu eens de accenten anders legt. Dat kunt u doen door b.v. een lampje ergens neer te zetten, zodat het licht anders schijnt. Leg een kleurig kleed neer dat past bij hetgeen u voelt. Op die manier kunt u harmonie in de omgeving scheppen. Het zijn kleine veranderingen, maar ze kunnen heel belangrijk zijn. Zo creëert u voor uzelf een eenheid met de omgeving.

De omgeving op zich is volgens menselijk standpunt nogal neutraal; ze is gelijkblijvend. Maar de omgeving bevat veel kracht. Niet alleen krachten die u zelf in het verleden erin heeft gelegd, maar bovendien de kosmische energieën die door alles wordt geabsorbeerd. De krachten die het mate-

riaal zelf binden. Ook deze hebben invloed. Dan gaat dit alles dus compenserend werken. Waar ik tekorten heb, wordt dat aangevuld. Waar ik grote spanningen heb, worden ze tijdelijk opgenomen in de omgeving. Door het scheppen van een harmonische omgeving is het mogelijk een innerlijke harmonie met jezelf te bereiken. En dat impliceert weer dat je geestelijke en andere harmonieën veel gemakkelijker kunt ervaren.

Dan ga ik nog een stap verder. Waarom zou ik mij eigenlijk altijd precies hetzelfde gedragen?

Er zijn mensen, die trekken een gezicht als een dominee aan de groeve, omdat ze menen dat alleen zo hun belangrijkheid, de ernst en de waardigheid des levens tot uitdrukking komen. Ons gedrag kan van dag tot dag anders zijn. Vandaag hebben we de neiging om spontaan te zijn. Dat kunnen we natuurlijk niet onbeperkt doen, maar we kunnen vandaag toch wat spontaner reageren dan gisteren. En wat we morgen zullen doen, wordt niet bepaald door onze spontaneïteit van vandaag, maar door hoe we ons morgen zullen voelen. Probeer voor zover dat mogelijk is - in uw maatschappij heeft dat wel eens bezwaren, maar in geringe mate is die mogelijkheid er altijd - uw gedragingen, uw manier van spreken, van bewegen, zelfs van kleden aan te passen aan het gevoel van het ogenblik. Probeer uzelf te zijn. Niet dat het zo belangrijk is dat u zichzelf bent en geen ander, maar door te beantwoorden aan uw eigen ritme in uw contact met de wereld - geestelijke en stoffelijk - vergroot u de mogelijkheid om met die wereld samen meer te zijn, meer tot stand te brengen en waar het voor u noodzakelijk is, ook meer aan de wereld te ontnemen.

Deze situatie klinkt de meeste mensen kolderiek in de oren. Ze zeggen dan: Je moet toch altijd fatsoenlijk blijven. Dergelijke dingen komen alleen voort uit de algemene maatschappelijke denkwijze. Die denkwijze regeert je mogelijkheden binnen de maatschappij, maar niet de mogelijkheden in jezelf en ten aanzien van jezelf. Nu is het belangrijke hierbij dat je zonder directe disharmonie met de maatschappij tot stand te brengen, zelf zoveel mogelijk in harmonie bent. Want wat gebeurt er?

Als ik op een gegeven ogenblik een ritme aanneem dat op dit moment bij mij past, dan kan ik dat doen door het ritme van woorden licht te veranderen. Daardoor krijgt het geheel van wat ik zeg een totaal andere nadruk. Als je dus leert om je eigen harmonie uit te drukken, ook in het ritme van je spreken, in het ritme van een gebaar, dan kun je ook hiermee de gehele harmonische gemeenschap, de eenheid die altijd - gezien of ongezien - ergens wel bestaat in beweging brengen.

Het lijkt zo krankzinnig, als je zegt: Wonderen doen? Kom maar eens hier. Je legt dan je hand op en zegt: Neem uw bed op en wandel. (Het lijkt wel een uitzettingsproces.) Maar is dat wel zo gek? Dat gebaar is de uitdrukking op dat moment van een harmonisch zijn. Het gebaar op zich kan niets uithalen. Waar het mij om gaat is dit: Een gebaar, een toon, een ritme kan zeer grote werkingen tot stand brengen. Een mens, die wil weten welke wetten er achter het mirakel schuilgaan, moet beseffen dat achter alle wonderen de harmonie en de eenheid van alle dingen gelegen zijn. Hij zal dan ook beseffen, dat naarmate je meer die harmonie tot uitdrukking brengt, meer die verbondenheid, die eenheid met de kosmos, naar ook met alles wat er rond je is tot stand brengt, je juist op het moment dat je een harmonie voelt het wonder kunt verrichten.

Het mirakel is het product van een bestaande harmonie plus een erkende harmonie ten aanzien van het object waaraan het wonder geschiedt. Het kan net zo goed zijn dat je dan de bloemen laat bloeien in de winter als dat je lammen laat lopen, doven laat horen of stommelingen voor de eerste keer in hun leven hun verstand laat gebruiken. Al die mogelijkheden bestaan.

Dit betekent voor u: Als u probeert om uit de gewoonte, de gebaren, de woordjes en de ritmen los te komen en probeert meer te zijn dan wat u op 'n bepaald moment voelt te zijn, dat u veel meer tot stand brengt dan u misschien later ooit zult vermoeden. U brengt veel meer boodschappen over dan

u dacht. U wordt beter verstaan dan u mogelijk acht. U verandert meer in uw medemensen, die op dat ogenblik met u harmonisch zijn dan voorstelbaar is. U kunt wel degelijk lichte en positieve krachten voortdurend aan het werk houden. Maar dan moet u ook rekening houden met uw eigen ritme, met dit gevoel waaruit u die harmonie a.h.w. ervaart.

Dit alles onder bio-ritmiek te rekenen zal vele wetenschappers tot een lichte ontsteltenis en mogelijk nijdigheid verleiden. Zij begrijpen namelijk niet dat er niet alleen ritmen zijn van het lichaam, maar dat er daarnaast ritmen zijn van levenskracht, ritmen van wat u magnetisme noemt, ritmen van mentale en geestelijke waarde. Dat ik boven dit alles dan toch bio-ritmen heb willen zetten, is te danken aan het feit dat de mens als levend wezen zijn eigen en specifieke levensritmen kent. Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt, hoezeer die bepalend kunnen zijn voor alles wat u tot stand brengt. Veel van uw mislukkingen kunt u eveneens verklaren, als u het voorgaande goed in ogenschouw neemt en beseft: op het ogenblik dat het misging dacht ik aan mijzelf, maar niet aan de mogelijkheid van respons, aan een harmonie.

Mensen, die zich bezighouden met het lezen van de sterren zouden dat ook moeten begrijpen. Een goede horoscoop kun je niet alleen maar berekenen en uit de boeken halen. Een goede horoscoop moet eigenlijk ontstaan op het ogenblik, dat je je zozeer één voelt daarmee dat je dingen zegt die je op op grond van de standaardwerken niet eens helemaal kunt verantwoorden, maar waarvan je welvoelt: dit is het juiste. Dan heb je een harmonie en daardoor een goede en doeltreffende horoscoop.

Dat geldt ook voor mensen die werken met getallen. Je kunt het precies berekenen zoals het hoort zonder ooit een passende en juiste uitkomst te bereiken. Maar het kan zijn, dat je op een ogenblik de getallen meer voelt dan overweegt en dat je daardoor bepaalde fasen belangrijker maakt, andere misschien overslaat. Het eindresultaat is, dat je veel meer juiste gegevens uit de getallen kunt halen dan zonder dat.

Al het paranormale, zeker het mirakel, moet worden beschouwd als liggend buiten de redelijkheid zoals die in het menselijk denken in deze tijd bestaat; dat is onredelijk. Alle instrumenten, die geheel aan redelijkheid gebonden zijn, kunnen falen. Dan valt het paranormale terug. Dan zijn de resultaten niet zo goed en niet zo groot.

Als je besef hebt van je eigen ritmen van leven, van denken, van werken, zul je alleen dan, zonder al te redelijk te zijn, in die harmonie reageren en door die harmonie de feiten tot uiting brengen, de juiste responsen wekken bij anderen en de juiste krachten geven aan anderen of ontvangen uit anderen zoals het voor jou nodig is. Alleen als je die innerlijke harmonie beleeft en voelt, kun je ook de band met de geest zo goed en intens maken, dat daaruit alle mogelijkheden voortvloeien. Zelfs het vinden van een sleutel om bepaalde werelden te betreden, vaste contacten met entiteiten voor langere tijd mogelijk te maken. Ook dit alles is afhankelijk van je eigen harmonie. Die harmonie verandert voortdurend. Daarom is het belangrijk, dat je in dit opzicht niet één ding nastreeft ondanks alles, maar dat je je stemmingen, je wezen, je gevoelens a.h.w. tot maatstaf maakt voor je streven.

Het wonder is mogelijk, wanneer je rekening houdt met die ritmen waardoor je zelf voortdurend toch iets verandert en daardoor ook steeds anders moet reageren ten aanzien van al wat er rond je bestaat.

:-:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen“
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

MAART 1978.

23e jaargang.
Nummer 6.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Het denken

CI blz. 59

Stromen van energie

CI " 65

Niet denken

CI " 70

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

De alogische Logos

CII " 67

De magie van het woord

CII " 75

Intonatie

CII " 80

Overname uit „SLEUTELS“ slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.“

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

H E T D E N K E N .

Als je begint te filosoferen en dat doen mensen nogal eens, dan zeg je op een gegeven ogenblik: ik denk, dus ben ik. Of denkt een ander dat ik denk dat ik ben?

Het is voor ons altijd een beetje moeilijk om ons te realiseren hoe betrekkelijk de werkelijkheid is. Dan krijg je vragen als: bestaat er nog iets anders buiten de gedachte? Het antwoord is: de ervaring. En als de ervaring een werkelijkheid is, dan kun je wel zeggen: het is de gedachte die de werkelijkheid maakt en dat kan waar zijn, maar desalniettemin hebben wij die werkelijkheid en hebben wij daarmee af te rekenen. Met andere woorden: als je denkt, dat er een steen op je tenen valt en je hebt pijn, een gebroken teen en al die andere dingen die erbij kunnen komen, dan kun je wel zeggen: ik denk het, maar het is echt.

Werkelijkheid ontstaat op het ogenblik, dat het besef - al dan niet op basis van feiten die met anderen worden gedeeld - zich zo volledig onderwerpt aan het gestelde, dat het niet in staat is de wetten van zijn wereld zonder meer te veranderen. Het denken is dus inderdaad belangrijker dan we zouden veronderstellen.

We kunnen zelfs nog veel verder gaan en zeggen: Wij hebben nu ruimte en tijd, maar in feite zijn ze een en hetzelfde. Ruimte en tijd zijn twee verschijnselen van iets. Wat is dat iets? Is dat het denken? Vermoedelijk een goddelijke denken, maar voor ons denken is het een werkelijkheid. U kunt wel denken dat uw tijd anders is. U kunt mogelijk uw eigen reacties veranderen zodat voor u het tijdsverloop een andere wordt, maar u kunt niet de wereld als geheel veranderen. U kunt het tijdsritme van de wereld niet omstellen. Dan kunnen we stellen dat tijd een abstractie is, maar die abstractie kan wel betekenen dat u uw trein mist omdat u uw persoonlijke tijd wilt aanhouden, op dat ogenblik is het weer een werkelijkheid.

De kosmische krachten op zichzelf zou men volgens mij kunnen omschrijven als de structuur van het denken. Niet alleen van ons denken, maar van de totaliteit van alle mogelijke gedachten, alle mogelijke voorstellingen, alle mogelijke krachten. Want als ik word geconfronteerd met een kosmische kracht en ik ga haar geheel ontleden, dan blijkt op de achtergrond daarvan een denkbeeld te zijn.

Neem de Christusgeest. Als je die gaat ontleden, dan kom je bij gevoelens van eenheid terecht. Ontleed je die nog verder, dan kom je tot de eindconclusie: alles is één. Alles is één, maar alles reageert verschillend. Dientengevolge is de Christusgeest het herstellen van de eenheid, ongeacht het verschil in uiting en denken.

De vorige maal hebben wij ons beziggehouden met o.m. de verschillende niveaus. U herinnert zich misschien dat wij dat hebben aangegeven als een aantal lijntjes met verschillende golvingen en dat je dan met je besef van het ene lijntje naar het andere moet gaan. Dat is de uitdrukking van een kosmisch verschijnsel. Op het ogenblik, dat het denken een andere wereld als werkelijkheid ervaart, beschikt het ego over de waarden, de mogelijkheden en werkingen van die wereld, maar is gelijktijdig onderhevig aan alle

wetten die daarin bestaan. En dan zien we dat voor ons de kosmos door het denken wordt bepaald.

Bestaat er daarbuiten een realiteit? Ja, volgens mij wel. Maar wie ben ik. Een werkelijkheid is in feite niets anders dan een zo groot aantal gemeenschappelijke waarden en belevingsmogelijkheden dat wij ten aanzien van elkaar een volledig begrip kunnen vormen voor het geheel van het gebeuren. En daar zit je dan mee. Hoe moet ik dan proberen die gehele kosmos te zien?

Als ik begin met een denkbeeld, dan is dat natuurlijk heel mooi, maar ik kom er niet verder mee. Als ik stel, dat er verschillende werelden zijn, dan heb ik tot op zekere hoogte gelijk. Het blijkt echter, dat die verschillende werelden op een zeker moment weer met elkaar kunnen versmelten en weer een eenheid kunnen vormen. Er is dus geen concrete en blijvende verandering van een wereld in de kosmos. Er is een groot aantal variabelen waarbij wereld-besef en wereld-beleving eveneens verschuiven. Indien daarachter waarden zijn, dan moeten we die dus heel primair zien.

Dan stel ik: voor een mens is er de materie. Dat die materie in wezen energie is en dat energie door werveling plus veldproductie haar eigen kwaliteit en structuur kan tonen welke ze alleen onder die omstandigheden van werveling enz. bezit, daaraan kunnen we voorbijgaan, want het is niet onze werkelijkheid. Onze werkelijkheid is niet: hier is een groot aantal heel kleine deeltjes voortdurend aan het wervelen. Hier staat een tafel: een oneindig aantal melkwegstelletjes samengevoegd tot een tafeltje. Als ik dat zeg t.a.v. materie, dan moet ik dat ook zeggen t.a.v. mijn eigen wereld, de geestelijke wereld.

De geestelijke wereld bestaat natuurlijk uit denkbeelden. Maar op het ogenblik, dat die denkbeelden voor het totaal van mijn mogelijkheden beheersend zijn en anderen zich in diezelfde mogelijkheden bewegen met dezelfde beperkingen, mag ik toch wel van een wereld spreken; dan is dat mijn werkelijkheid.

Vraag je je af, of er nog iets anders is dan het denken, dan kun je daarop geen antwoord geven. Je kunt zeggen: waarschijnlijk niet. Alles wat er bestaat, kan weer door andere gedachten en denkers dan mij worden bepaald. Maar voor mij is er een werkelijkheid.

Als ik spreek over oorzaak en gevolg, dan spreek ik over tijd. De meeste mensen begrijpen dat niet. Zij denken: oorzaak en gevolg, een kosmische wet. Neen. Oorzaak en gevolg kunnen alleen bestaan in een tijdsverband, in een opeenvolging en niet in een gelijktijdigheid. Maar als die gelijktijdigheid bestaat, dat een denken buiten de tijd mogelijk is, dan is er geen oorzaak en gevolg. Dan is er alleen maar een hele reeks mogelijkheden waaruit bepaalde mogelijkheden naar voren kunnen worden gehaald en waarbij het tijdsverband wegvalt. Zoals een collega van mij eens opmerkte: Mensen begrijpen vaak niet precies wat er aan de hand is. Hij zei: Ik heb een tante gehad die dacht altijd dat ze een incarnatie van Cleopatra was. Mijn oom was het er niet mee eens. Hij dacht dat ze eerder de incarnatie was van de slang die Cleopatra heeft gebeten. Dat zijn ook denkbeelden.

Als ik kijk naar de kosmische werkingen dan zie ik de wet van gelijkblijvende velden of van evenwicht. Dat evenwicht bestaat altijd, wanneer ik het tijdsbegrip uitschakel. Maar als ik de tijd uitschakel, dan is het ruimtelijk niet meer uitdrukbaar. Ik kan dan niet zeggen: het ene is hier en het andere is daar. Ik kan zeggen: deze aspecten zijn samen. Ik kan er misschien afzonderlijke aspecten in zien, maar ik kan nooit de andere uitsluiten. Dan is er dus ook geen onevenwichtigheid denkbaar, geen verandering, geen verschuiving van evenwicht. En als die dan toch optreden, dan vloeit dat voort uit een begripsvermogen dat niet in staat is alles gelijktijdig te overbruggen, alles te overzien. Dus als je spreekt over kosmische krachten (dat zijn we ook nog aan het doen), dan moet je onmiddellijk stipu-

leren: zoals een wereld wordt bepaald door het denken van degene die door zijn gedachte het geheel van de beperkingen van die wereld op zichzelf van toepassing verklaart, zo geldt voor elke kosmische wet, dat zij van toepassing is op het ogenblik dat het denken niet de mogelijkheid heeft een meeromvattende conceptie in zich te aanvaarden en vanuit zich voor zichzelf te realiseren. Dan staan we weer heel ver van de werkelijkheid af.

Nu is dat niet zo erg, want op het ogenblik zijn ze in de Tweede Kamer weer bezig om de werkelijkheid te ontwijken. Dat doet men elders in de wereld ook. Alleen als wij proberen praktisch te zijn, komen we voor een paar heel eigenaardige dingen te staan. Het eerste is dit: op het ogenblik, dat ik denk dat iets slecht is, is het gelijktijdig een benadelen van mijn mogelijkheid tot ontplooiing. Is dat reëel? Waarschijnlijk niet. Ik geloof niet, dat er goed en kwaad bestaan in een concrete uitdrukking.

Er is een kracht, zeker. Die kracht is goed en kwaad, is God en duivel, licht en duister, kortom, alle tegenstellingen bij elkaar. Dat zijn allemaal maar uitingen. Maar als ik denk dat het kwaad is, dan heb ik het gevoel dat ik het licht niet kan aanvaarden. Wanneer ik dat gevoel heb, zal ik het licht niet meer zien. Ik ontzeg mij dus de erkenning van licht. Dan leef ik in duister en ik denk: duister is ellende, dus ben ik ellendig. Zo zou het natuurlijk ook omgekeerd moeten zijn. Als ik denk, dat ik bepaalde dingen niet kan doen, dan kan ik ze niet doen. Maar denk ik dat ik ze wel kan doen, wat dan? Dan zal ik mijzelf daarvan moeten overtuigen.

De mens heeft een onderbewustzijn. Maar als uw onderbewustzijn zegt "neen", dan kunt u duizend keer redeneren dat het "ja" moet zijn, het gebeurt niet. Maar als u zichzelf (uw gehele bewustzijn) zodanig groepeerd dat iets voor u normaal en mogelijk wordt, dan gebeurt het ook. Dan kunt u dat waarmaken. U kunt die krachten hanteren. U kunt krachten aflezen. Een typerend voorbeeld dat wij in verband met lessen als deze hebben kunnen vinden is wel de moeilijkheid die de mensen hebben om de kosmische tendensen af te lezen. Ik denk dan vooral aan de geestelijke kleurtendensen. Die mensen zeggen: Hoe weet ik wanneer er een rood-periode of gouden licht is? Op het moment dat ze die vraag stellen, ontzeggen zij zich de mogelijkheid om te reageren op de trilling zelf. Zij zullen het dus niet weten, omdat ze zich afvragen hoe ze het moeten weten. Dat klinkt krankzinnig, dat geef ik toe, maar het is daarom niet minder waar.

Denken is een beperking van je vermogen, zeker, maar ook van je wereld. Hoe meer het denkvermogen in staat is om kosmische tendensen als normale verschijnselen in het leven te aanvaarden, hoe meer die verschijnselen - ook normaal - zullen worden waargenomen.

Als ik een wonder verwacht, dan is de kans dat er een wonder gebeurt ongeveer 100.000 maal zo groot dan wanneer ik het niet verwacht. En als er 100.000 mensen zijn die tezamen een wonder verwachten, dan is de kans dat er een wonder gebeurt misschien wel een paar miljoen maal zo groot dan als je het alleen zelf verwacht of niet verwacht. Dit zijn eenvoudige regels die je in de praktijk leert. Dat heeft niets meer te maken met grote kosmische wetten, vaste waarden en vaste maatstaven. Wij rationaliseren de zaak. Wij zeggen: het is God die werkt, of: het is een uitwerking van de wet van oorzaak-en-gevolg. Maar dat is rationalisatie; d.w.z. het verschaffen van een verstandelijke uitleg van een verschijnsel dat volgens onze mogelijkheden anders redelijk niet uitdrukbaar zou zijn en daardoor voor vele mensen, die de rede vereren, ook niet aanvaardbaar.

Als u gewoon denkt wat is dan

vraag 1: voor u op dit moment belangrijk?

vraag 2: acht u hetgeen u denkt praktisch aanvaardbaar of niet?

vraag 3: beschouwt u uw gedachten als losstaand van de werkelijkheid of ziet u ze als onvermijdelijk verbonden met de werkelijkheid,

Kortom, zijn gedachten en daad voor u gescheiden waarden of zijn

zo aanvullend ten opzichte van elkaar dat uit de gedachte de daad moet voortvloeien?

Als u op de vragen antwoord geeft, heeft u iets gezegd over uw denken, maar u heeft ook iets gezegd over uzelf, uw mogelijkheden en zeker ook over de betekenis die kosmos en kosmische krachten voor u kunnen hebben.

Het is allemaal natuurlijk niet zo gemakkelijk. Het is niet zo, dat denk ik en dan is het zo. Het is wel degelijk een kwestie van er helemaal ingroeien dat iets zo is. De gedachte niet meer zien als iets wat buiten de werkelijkheid staat, maar als een direct deel van alles wat je werkelijkheid is. Maar bereik je dat, dan blijkt dat je vermogen tot denken je vermogen tot doen beheerst. Waar het concept is, kan de verwezenlijking onmiddellijk volgen. Naarmate die eenheid meer aanvaard is, zal meer van het voorstelbare ook in de eigen wereld en aan de eigen persoon kunnen worden waargemaakt.

Dat is natuurlijk weer typerend voor de mensen. Zij maken een scheiding. De mens zegt: God zit daar en ik zit hier. De mens denkt: theoretisch is het zo, maar in de praktijk moet ik voorlopig maar anders doen. Als je zo begint, dan leef je in een mensenwereld met menselijke waarden. Iedereen zal je aanvaarden en normaal vinden, want je bent iemand met mislukkingen en beperkingen. Maar wanneer je dat niet meer doet, ben je geïsoleerd van die normale wereld, want ze begrijpen niet meer wat je bent, wat je denkt en wat je doet. Dientengevolge ben je iets wat wordt gevreesd; een buitenbeentje dat moet worden vervolgd of opgesloten. Maar is het daarom minder waar dat op het ogenblik, dat denken en daad als eenheid worden beschouwd de mogelijkheden van de mens enorm toenemen? Volgens mij niet.

U kunt erom lachen en zeggen: Er is een wijze, die verandert even stenen in brood. Ik zie niet in waarom dat niet kan. Als hij gelooft dat hij het kan, dan is voor hem ook logisch om het te doen op het ogenblik, dat er brood nodig is en er steen aanwezig is. En dan zal er brood zijn.

Kosmische krachten aan het werk? Zeker. De hergroepering die het bewustzijn voortdurend tot stand kan brengen in alle uitingen van energie, inclusief materie. Maar het kan. De fout ligt dus eigenlijk bij jezelf. Als je zegt: Is dit mogelijk of zou het mogelijk zijn? dan heb je je kansen al veel verminderd. Dat is erg naar voor degenen die experimenteren, want het is een belemmering. Aan de andere kant is de hele bewustwording, de hele inwijding in feite een verandering van je systeem van beseffen, van bewustworden.

Elke kracht, die in de kosmos voorstelbaar is, kan voor degene die zich daarmee verbonden gevoelt ook een feitelijke waarde worden in de wereld waarin hij denkt te leven. Dat is ontegenzeggelijk waar.

Elk besef, dat een verwerping van waarden inhoudt, sluit de inwerking van die waarden uit voor degene die verwerpt.

Elke verandering van waarden in hun betekenis ten aanzien van het als normaal geldende impliceert, dat de beleving van die waarden inderdaad ook een andere wordt.

Je bent meester van je leven. Je bent meester van de kosmos dank zij je vermogen om te denken. Dat wil niet zeggen, dat er helemaal niets bestaat buiten jezelf. Het zou onzin zijn om dat aan te nemen. Maar alles wat er is wordt gezien, wordt beleefd, wordt benaderd vanuit het besef dat je daaromtrent hebt. Verander het besef en je betekenis, je werking, je invloed, je relatie met de wereld verandert. De eindconclusie is duidelijk:

Denken is niet het enige dat er bestaat; er is veel meer. Denken is de besefsfunctie. Zij is de sleutel tot alle krachten. En als er een God is en wij voelen die God als iets waarmee wij verwant zijn, dan zal in overeenstemming met onze visie van die God niet alleen die God voor ons kenbaar worden, maar de krachten die wij aan Hem toeschrijven worden ook voor ons toegankelijk. Het schijnbaar onmogelijke wordt mogelijk. Dat impli-

ceert heel veel. Dat wil zeggen, dat een mens ondanks alles zijn eigen leven in de hand heeft. Dat wil zeggen, dat de mens ondanks alles het geheel van de kosmos voortdurend kan erkennen op het moment dat hij ervoor openstaat. Dat wil zeggen, dat elke voorstelbare kosmische kracht door elke mens kan worden gebruikt op het ogenblik, dat hij geen scheiding meer maakt tussen zichzelf en die kracht. Dat houdt in, dat de mens in feite veel meer een beeld van God is, een weergave van het Onbekende dan hij zichzelf ooit heeft kunnen bijbrengen.

De mens kan scheppen, desnoods uit het schijnbare niet. De mens kan vernietigen; hij kan de zichtbare vorm laten overgaan in een onzichtbare. Hij kan samenhangen veranderen. De mens kan zichzelf beïnvloeden en veranderen. Hij kan zijn bestaan, bestaansduur en belevingsmogelijkheid beïnvloeden. De kosmos is mogelijkheid plus kracht. De mens is gedefinieerde mogelijkheid en gedefinieerde mate van kracht. Verander de definitie en je verandert de mens.

Ik meen, dat ik hiermede een beeld heb opgeroepen van mogelijkheden en feiten. Ik meen ook dat het een praktische betekenis heeft.

Wij kijken naar de kosmische kracht en de kosmische werkingen en ook naar de achtergronden die er voor ons bij zitten. Maar mens zijn is juist leven in beperking, dat is ook duidelijk. Alleen, je kunt die beperking misschien iets verminderen. Dan zul je nog mens zijn, maar die menselijke beperking veel minder beleven.

Ik ga nu enkele punten stellen:

1. Bewust denken is niet voldoende. Men moet innerlijk en met zijn gehele wezen beleven en aanvaarden. Op het ogenblik, dat dit geschiedt zijn innerlijke beleving en aanvaarding bepalend voor eigen mogelijkheden in de eigen wereld.
2. Denken, terwijl we innerlijk onzeker zijn of het tegengestelde gevoelen, betekent dat wij slechts in de mate waarmee wij onze innerlijke factoren tijdelijk kunnen uitschakelen deel kunnen hebben aan hetgeen er in onze gedachten als mogelijk, wenselijk en waarschijnlijk wordt gesteld.
3. Onze neiging om alles in tegenstellingen uit te drukken en in gradaties weer te geven impliceert dat wij ook een directe kracht die een eenheid is niet zonder meer zullen beleven, aanvaarden en kennen. Wij zullen haar eerst dan gaan waarderen, indien wij een tegengestelde waarde hebben gevonden of desnoods innerlijk hebben gesteld. Slechts daar, waar wij tussen twee waarden een keuze kunnen doen of een punt voor onszelf kunnen bepalen, zullen de kosmische krachten in, voor en door ons werkzaam kunnen zijn.
4. Alle verschijnselen zijn zeer waarschijnlijk terug te brengen tot de gedachte. Maar alle verschijnselen die door ons worden beleefd, zonder dat wij ze onmiddellijk en naar wens kunnen wijzigen, zijn voor ons bindend. Al datgene wat voor ons op dit moment bindend is, is onze werkelijkheid. Al datgene wat wij in die binding kunnen veranderen betekent een verandering van onze werkelijkheid. Maar de grondwaarden van hetgeen wij als realiteit hebben ervaren blijven behouden, omdat wij ons ik-beeld, dat daarmede verbonden is, niet zonder meer en geheel zullen kunnen veranderen.

Dan kom ik nu tot de afsluiting.

Elke invloed, die in de kosmos bestaat is voor zover ik het kan overzien het resultaat van besef, ook de invloed die een ster op verre afstand kan hebben op haar omgeving en zelfs tot op de aarde. Ik meen dan ook dat we alle fluctuaties van energie - ook de stoffelijke - in de ruimte moeten zien als een proces dat door het denken tot stand wordt gebracht en voortvloeit uit reacties op een omgeving, die men voor zichzelf een bepaalde waardering heeft gegeven.

Indien het gestelde juist is - nogmaals, ik geloof dit al weet ik het niet zeker - dan vloeit hieruit voort dat wij alleen door juist te voelen en te denken onze relatie met elke kosmische invloed en kracht zodanig kunnen veranderen, dat zij voor ons eigenlijk een versterking betekent van al hetgeen wij wenselijk en mogelijk achten. Wij zijn niet de slaven van de invloeden rond ons, noch van de kosmische wetten. Slechts ons besef en de wijze waarop wij dit besef hanteren (dus denken) bepalen in hoeverre wij onderworpen zijn aan de krachten die rond ons optreden.

Met deze punten heb ik geprobeerd een eindconclusie te trekken. Ik weet dat ze theoretisch is, maar in dit alles zit een praktische mogelijkheid verborgen. Wijzig uw denken en u wijzigt uw omstandigheden. Besef, dat denken niet is redeneren tegen uzelf, maar voelen vanuit uzelf. Het beste voorbeeld van deze twee-eenheid is een intens geloof dat zichzelf formuleert in een geloofsartikel.

Indien u kunt geloven in de goddelijke kracht in u, indien u kunt geloven in uw voortdurende verbondenheid met de harmonische mogelijkheden t.a.v. elke kosmische kracht en werking, dan zult u al deze krachten opnemen en op den duur maken tot iets wat u eigen is. Iets wat door u kan worden gebruikt om de wereld te veranderen. Zodat dit betoog over denken uitmondte in de conclusie: Wat je denkt, dat ben je. Dat wat je innerlijk weet, maak je waar. Verbeter niet je wereld, maar verander jezelf.

x Komt er niet een zeker mate van zelfsuggestie bij te pas?

- U kunt soms met suggestie die dingen ook waarmaken. Laat mij u een vraag stellen: Op welk ogenblik kan ik over suggestie spreken, als het gaat om zaken die waar worden?

Wanneer iemand u hypnotiseert en u zegt dat u een kip bent, dan is dat suggestie. Als u zich voorhoudt dat u een edel mens bent en u zich daardoor zo gaat gedragen, dan is ook dat suggestie, zelfsuggestie. Maar op het ogenblik, dat u denkt dat u kracht heeft, uzelf suggereert dat u kracht heeft en u kunt daardoor een medemens genezen of een lamp laten branden, dan is er een effect buiten u ontstaan. Is het dan nog suggestie of is het een præs waardoor er een omschrijving wordt gevonden voor een tot dan toe niet te formuleren waarheid? Suggestie is dus alleen maar een aanduiding die de wereld geeft aan deze dingen. Zoals de wereld van veel zegt dat het niet waar is, terwijl het wel waar is en bepaalde dingen als waarheid postuleert die in wezen niet eens bestaan. En als we dan die conclusie trekken, zeggen we:

Zolang de wereld gelooft dat die dingen waar zijn en daarnaar handelt, zullen de effecten daarvan de waarheid schijnen te bevestigen. Op het ogenblik, dat het denken echter verandert, blijkt opeens dat het gestelde niet waar is.

x Heeft het onbewust denken ook zo'n grote invloed op je doen en laten?

- Dat doet mij denken aan de verhouding hoofdamtenaar - minister.

De hoofdamtenaar constateert: zo is het. Dat is uw onderbewustzijn. Hij zegt dan tegen de minister: Verkoop jij het nu maar. Deze gaat dan denken, dus de beredenering volgen waardoor het innerlijk aangevoelde aanvaardbaar wordt. Maar het zijn twee factoren. Het denken kan het onderbewustzijn beïnvloeden en de ervaring ook. Omgekeerd zal het onderbewustzijn medebepalend zijn voor de interpretatie van de ervaring en voor de teneur van het denken.

STROMEN VAN ENERGIE.

Wat voor stromen van energie zijn er? Allereerst is er levenskracht. Levenskracht is in de mens en in alle leven in zekere mate geconcentreerd. Hoe openbaart het zich? In een voortdurende werveling. Bij de mens wordt het aura, bij een plant zien we dat als een kleine werveling meestal buiten de plant of bij sommige bomen boven de kroon.

Hier hebben we te maken met energie die een uitwisseling kent. Wanneer mensen bij elkaar in de buurt komen, dan zien we dat sommige mensen ten aanzien van elkaar een zeker contact hebben. Wij zien een plotse-linge emissie van een van de aura's uitgaan. De andere persoon wordt daar- door getroffen en wij zien dat beide aura's gelijkgeschakeld worden. Anders gezegd: energiestromen kunnen worden gebruikt om verschijnselen van energie in een harmonische factor samen te brengen. Wat is er nog meer?

Er is zoveel energie. De mensen hebben het steeds over atoomenergie. Atoomenergie is eigenlijk niets anders dan de energie die in alle materie aanwezig is, maar in dit geval op een zodanig onbeheersbare manier is vrij- gemaakt dat men bang is dat de zaak overstroomt.

De normale energiestromen echter - dat vergeten de meeste mensen - zijn geen stromen die te vergelijken zijn met water. Als water stroomt, dan gaan dezelfdedeeltjes verder. Bij energie is dat niet het geval. Energie blijft op de plaats, maar geeft een bepaalde impuls door aan een ander deel- tje. Als je een magnetisch veld hebt, dan blijven alle veldlijnen op dezelf- de plaats. Maar als er iets doorheen gaat, dan blijkt dat elke veldlijn gaat reageren op het voorwerp dat er doorheen gaat. Dientengevolge ontstaat energie uit het magnetisch veld in b.v. de geleider die er doorheen gaat. In dit geval is er dus sprake van een statische energie waarbij de stroming wordt veroorzaakt in iets anders.

U kent waarschijnlijk wel een van de gewone verschijnselen van statische energie. Heeft u weleens een kammetje opgewreven? Als u een celluloid- of een schildpadkam een tijdje met een wollen lapje opwrijft, dan blijkt dat u daarmee heel veel stofjes kunt wegnemen. Ze worden aangetrokken.

Wat is hier aan de hand? Wel, de energie trekt alles aan wat anders ongeladen is. Er ontstaat een werking die niet vergelijkbaar is met de sta- tische electriciteit zelf, maar die een soort uitstraling daarvan vormt op een ander niveau waardoor alle tegengestelde energie wordt aangetrok- ken. Dat duurt dan net zolang totdat zo'n stofje al zijn/aan de kam heeft afgegeven en daarvoor de energie van de kam heeft overgenomen. En dan zegt het stofje: tabé, nu moet ik je niet meer, en verdwijnt. Zo zijn er dus be- paalde stromen van energie. / energie

Als we zo daarover bezig zijn, dan moeten we ons ook realiseren dat wat wij zeggen voor een magnetisch veld, voor een mens, een plant ook in de kosmos moet gelden.

Als je kijkt naar een planeet, dan zie je dat die een aardmagnetisch veld heeft. Wat niets anders wil zeggen dan: als er een massa is die in zichzelf roteert, ontstaat daar omheen een veld dat magnetische eigenschap- pen schijnt te bezitten waardoor energie-overdrachten mogelijk worden en ge- lijktijdig een zekere afscheiding tegen energie van buiten zal optreden. Dat hebben alle planeten en alle sterren. Wat blijkt er verder?

Op het ogenblik, dat er een verandering op het aardoppervlak is, ont- staat er een storing van het aardmagnetisch veld. Het is net, alsof de krachtlijnen worden verbogen. Vanaf het punt waar dat gebeurt, ontstaat er wat men noemt weer een emissie; d.w.z. een projectie in de ruimte. Als nu een ander die projectie opvangt, zal hij die energie opnemen. Wat gebeurt er, wanneer u in de zon zit? U wordt dan mooi bruin. Nu weten we wel dat daardoor o.a. vitaminen A D en E en nog andere producten in de

huid worden opgenomen, maar in feite ontvangt u een aantal stralingen van verschillende snelheid. Die gaan van ultra-violet tot infra-rood. Ze komen van de zon, niet van de aarde. Hoe komen ze van de zon af? Dan moeten we nagaan wat er op de zon gebeurt.

Als we goed kijken, dan zien we dat ze een eigen veld heeft. Dit wordt heel vaak door enorme erupties verbroken. Men kent dat als protuberans omdat het alleen te zien is, als men de zon afdekt. Dan ziet men dat de zon enorme steekvlammen de ruimte in gooit. Met die steekvlammen gaat niet alleen materie mee, maar wordt ook het rotatieveld van de zon op dat punt verzwakt. Er ontstaan emissies van kracht in een bepaalde richting die veel sterker zijn dan de normale stralingsafgifte van de ster. Als u dit goed onthoudt, dan kunt u zich voorstellen dat sterren op deze manier elkaar kunnen stimuleren, dat ze voor elkaar een zekere betekenis kunnen krijgen en dat de gehele ruimte vol kan zijn van allerlei banen van zo'n energie die misschien meer dan honderd lichtjaren ver door de ruimte gaan en daarbij iets van hun vaart en betekenis verliezen, maar toch nog sterk genoeg bij andere sterren aankomen om weer een reactie te wekken.

Stel nu, dat er iets in zo'n energiegolf binnenkomt. Wat ontstaat er dan? Er zijn in de ruimte allerlei stofdeeltjes (ongeveer een of twee moleculen per kubieke meter). Die deeltjes komen in de straling en ze beginnen opeens veel sneller te bewegen; ze gaan wentelen. Er ontstaat een tijdelijke verdichting van die op zich zeer ijle materiegolfjes. Het resultaat is dat er een magnetisch veld wordt geproduceerd. Dat veld beweegt zich over het algemeen onder een hoek t.a.v. de bestaande straling. Wanneer u daarmee in contact zoudt komen in de ruimte, dan heeft u te maken met een magnetische wervelstorm. Zo'n magnetische wervelstorm in de ruimte kan dus nooit ontstaan, wanneer geen materiedeeltjes daarbij betrokken zijn.

Dit zijn allemaal dingen die op stoffelijk niveau liggen. Al die stromen van energie komen zo nu en dan ook wel eens op de aarde terecht. De aarde reageert daarop. Maar omdat het voor de gehele aarde gelijk is, merkt u het niet. Het is net alsof u in een trein zit die in beweging is. Maar als u niet naar buiten kijkt en de trein goed veert, dan merkt u niet eens dat u rijdt. En soms als uw trein stilstaat en naast u vertrekt een trein in een andere richting, dan denkt u dat uw trein al rijdt. Dat is een kwestie van bewustzijn, van beseffen.

Wanneer dergelijke stralingen dus de aarde bereiken, dan zal hierdoor de situatie op aarde veranderen. Hetzij door veranderingen van de ionisatielagen, veranderingen in het magnetisch veld van de aarde en misschien zelfs in de eigen straling van de aarde. Degenen die op aarde zijn, ondergaan dat allemaal geleidelijk en daardoor wordt het niet bemerkt. De gevolgen daarvan merkt men echter wel, want dan blijkt dat de mensen plotseling erg onvoorzichtig worden. Ze zien dat dan als een falen en zeggen: Dat is een karakterfout of stemmingsfout. Maar dat is niet waar. Die mensen hebben in zich ook energiegolfjes: het zenuwstelsel. Het zenuwstelsel met zijn doorgeven van signalen bepaalt weer de reactiesnelheid.

Nu is het zo, dat bij bepaalde stralingen de reactiesnelheid van de mens vermindert. Het is niet altijd een borrel waardoor dit gebeurt, het kan ook door een straling die uit de ruimte komt. Er ontstaan dan enorm veel verschijnselen op aarde die daarmee verwant zijn. Als u dat weet en u houdt er rekening mee, dan zult u zien dat u de ene keer wat vlugger, de andere keer wat minder vlug moet zijn.

Er zijn natuurlijk heel wat meer dingen dan alleen maar sterren en planeten. Er zijn ook geestelijke zonnen. Wat is een geestelijke zon? Een geestelijke zon is een hoeveelheid geestelijke energie die in en vanuit zichzelf reageert op alle soortgelijke vormen van energie in de omgeving. Zo'n geestelijke zon straalt. U heeft ook een geest, dus wat is het gevolg? Dat u ook iets van die straal krijgt. En nu het wonderlijke:

Geestelijk gezien bent u namelijk niet beperkt. U bent niet aan ruimte gebonden, zelfs niet aan een maximale inhoud of een maximaal vermogen. Als u zich, wanneer u wordt geraakt door zo'n straal, nu openstelt, dan neemt u enorm veel energie op. Die energie moet u dan weer kwijt en dat kan dan door uw uitstraling. Het kan zijn dat u het deels omvormt tot lichamelijke stralingen. In 9 van de 10 gevallen zien we het vooral optreden als een lading in de aura.

Zo zit de hele ruimte, de hele kosmos vol met stromen van energie. En als we er nu toch mee bezig zijn, dan kunnen we ons afvragen hoe het dan zit met persoonlijkheden.

Er is een persoonlijkheid. Stel u voor, dat een persoonlijkheid 10 à 20 miljoen maal sterker in zijn geestelijke uitstraling is dan een mens. Die persoonlijkheid denkt. Wat gebeurt er? Zolang zijn denken evenwichtig is: niets, want dat blijft gelijkmatig in zijn uitstraling, zijn aura. Op het ogenblik echter dat hij zich concentreert op één punt is het evenwicht verbroken en zal op dat punt de energie zich ontladen. Maar hij is wel 20 miljoen maal sterker dan een gewoon mens. Dat wil zeggen, dat een gedachte dan plotseling een signaal wordt zo sterk, dat zelfs een niet-telepaat denkt dat hij een stem hoort. Die persoonlijkheid kan dan een levenskracht uitstralen waardoor niet één mens maar misschien wel honderd mensen vreudig en joviaal beginnen te worden. En dat kan nog verdergaan.

Die entiteit kan die straal een zeer lange tijd aanhouden. Dat betekent, dat alle leven wat in die straal terechtkomt zich op die straling gaat oriënteren. Haar eigen krachtsverbruik, haar verdeling van krachten is op die energiestroom gebaseerd. Als je daaruit komt, dan weet je het niet meer, dan heb je het niet meer, dan ben je er niet meer. Daarom zegt men dat een mens tot een bepaalde straal behoort. Het is gewoon een energiestroom die uitgaat van een enorm groot bewustzijn. Dan is 20 miljoen maal sterker natuurlijk niets, dat begrijpt u ook wel. Het is zo intens en zo sterk dat iemand daardoor wordt georiënteerd, maar gelijktijdig neemt hij ook eigenschappen over. Want het is duidelijk dat, als zo'n straal voortdurend de nadruk legt op een bepaalde manier van reageren, van denken en van aanvoelen dat het wezen dat tot die straal behoort op den duur dit als normaal gaat zien.

Stromen van energie door de ruimte, in de kosmos - geestelijk zowel als anderszins - zijn conditionerend zolang ze een behoorlijke tijd aanhouden en gelijk blijven. Ze zijn dan conditionerend voor alle leven dat daarin bestaat en bepalen de mogelijkheden, maar ook de bestrevingen en de tendensen die vanuit dit leven ten opzichte van hun omgeving tot stand komen.

Dan hebben we niet alleen degenen die zich bezighouden met de ontwikkeling van bewustzijn en leven, maar er zijn er ook die zich alleen bezighouden met bewustzijn. Dat zijn de Heren van Wijsheid. Dat zijn wezens, die vanuit een menselijk standpunt, soms ook vanuit een geestelijk standpunt gezien, helemaal abstract zijn. Wat zij beleven is eigenlijk iets van de samenhang en de structuur van het bestaan. Ieder op zijn manier is daarmee zo bezig dat hij dat uitstraalt.

Nu is er ergens op aarde een vergelijkbaar bewustzijn, dat tot welke straal dan ook kan behoren. Wat doet die Heer van Wijsheid? Hij zegt: overeenstemming? Mijn ideeën stromen daar naartoe, want ik krijg een aanvulling terug. Er ontstaat een wisselwerking. Dit is wel heel zwak, maar het is voor die grote entiteit toch belangrijk. Het is een toevoeging. Gelijktijdig ontleedt hij zijn hele weten. En als een mens daarvan nu een behoorlijk deel verwerkt, wat gebeurt er dan? Dan is hij ingewijd! Ingewijd waarin? Dat weten we niet. Dat ligt in de eerste plaats eraan met welke Heer van Wijsheid hij heeft gewerkt. In de tweede plaats, wat hij daarvan heeft kunnen accepteren en hoe hij het heeft kunnen verwerken. Die inwijding komt voort uit de Heren van Wijsheid. Het is in feite een inzicht in de essentie der dingen.

Zo zijn er ook Heren van Macht. Een Heer van Macht is iemand, die zich bezighoudt met het verloop van de energie in de kosmos. Dus ook weer een heel hoge geest met een enorme hoeveelheid energie. Deze houdt zich alleen maar bezig met alle wijzigingen van kracht - en dat zijn er nogal wat - overal in de kosmos te registreren. Komt er nu een onregelmatigheid, dan kan het zijn dat zo'n Heer van Macht zegt: Die krachtsverhoudingen interesseren mij wel niet, maar het is storend. Ik ga het aanvullen. En dan is het maar de vraag, of die aanvulling terecht is. Het kan zijn, dat b.v. een ster tijdelijk iets minder straal op een bepaald punt en dat zo'n Heer van Macht zegt: Dat bevalt mij niet. Ik geef meer energie. Die kracht moet gelijk zijn. Maar daarvoor wordt die kracht gelijk op een ogenblik, dat de ster niet in staat is haar eigen processen te betugelen en dan komt er een nova; een enorme vlam in de ruimte. Geen planeet is er meer over in de buurt.

Een mens zegt soms: Ik wil graag macht hebben. Er zitten andere mensen die ook aan macht denken. Dan kan er een moment komen dat die mens macht krijgt. Hij krijgt namelijk de energie waardoor hij zichzelf a.h.w. kan opleggen aan anderen, want hij is gezien vanuit een Heer van Macht stabiel. Maar zijn beeld van de wereld vertoemd daarvoor. Hij krijgt het gevoel: alles wat ik zeg en doe is juist en waar. Als ik het maar zeg, dan gebeurt het.

Nu kun je dat natuurlijk wel tegen mensen zeggen en misschien aan bepaalde dieren opleggen, maar als het op een gegeven moment begint te regenen, dan kun je met die macht niet zeggen: het moet droog zijn, tenzij je precies weet hoe die kracht te gebruiken. En dan ontstaat er iets wat op zwarte magie lijkt. Daarom gaan veel mensen die macht begeren aan macht ten onder. Ze hebben wel die kosmische band, maar ze zijn niet in staat om dit goed te verwerken. Ze zijn niet in staat om de macht die ze ontvangen op een evenwichtige wijze uit te stralen. Zodra het onevenwichtig wordt is er storing; dan krijgt iets anders macht. Bom...nova! De val van een dictator of iets dergelijks.

Zo zit geestelijk gezien de zaak ook vol met allerlei stromingen en stralingen. Wij maken het maar eenvoudiger. Wij zeggen: er zijn 7 Heren van Stralen, 3 Heren van Wijsheid, 5 Heren van Macht. Al deze energiestromingen zijn allemaal positief op het ogenblik dat je weet wat je ermee kunt doen. Als je dat niet weet en het niet kunt verwerken, is het negatief. Zonder ultra-violet zou er op aarde geen leven zijn. Die ultra-violetstraling is wel degelijk nodig om de huidige vorm van leven, inclusief de chlorofiel-omzettingscyclus enz., in stand te houden. Maar komt er teveel, dan gaat al het leven daaraan te gronde. Dus teveel is vernietigend. Dat is een probleem waarmee wij altijd te maken zullen hebben.

Er zijn stromen van kracht van zeer veel verschillende soorten. Zo lang wij in staat zijn een kracht te verwerken, kunnen wij er positieve dingen mee doen. Zodra wij niet meer in staat zijn ze te verwerken of ze niet evenwichtig kunnen verwerken, ontstaat er over het algemeen een soort kortsluiting en worden wij daarvan het slachtoffer.

Dit is zo ongeveer wat hierover te zeggen valt in kort bestek. Maar is het tussen mensen ook niet zo? Mensen zullen vaak energie uitwisselen, zelfs moeten uitwisselen, want alleen daardoor worden ze evenwichtig en krijgen ze grotere mogelijkheden. Maar als iemand kracht uitwisselt met een ander die het niet kan verwerken, dan is het niet zo dat die ander daaraan te gronde gaat, neen, hij krijgt zelf de terugslag. Dat is nu weer het principe dat men in de magie vindt.

In de magie wordt gezegd: wanneer je een kracht zendt naar een ander en die schermt zich af, dan keert de kracht naar jezelf terug. Je zou eigenlijk moeten zeggen: op het ogenblik, dat ik een kracht gebruik die haar bestemming niet bereikt - waar ik op gerekend heb - krijg ik de klap, omdat ik daarop ben ingesteld. Het is je eigen evenwicht dat bepaalt welke onevenwichtigheden uit de wereld je kunnen be-

reiken. Dat is heel eigenaardig.

Mensen onder elkaar kennen verschillende manieren van uitstralen, van het geven van werkingen e.d. Magie is er een van. Maar het is net zo goed het gewone menselijke contact. Het is zelfs de emotie die je van een ander tegemoet straalt. Je staat als mens eigenlijk voortdurend onder invloed van de uitstraling van je omgeving.

Als u gewoon gaat winkelen en u loopt door een drukke winkelstraat, dan denkt u misschien dat u handig uw weg zoekt door een niet al te druk verkeer. Maar u loopt gelijktijdig spitsroede. Van alle kanten komen de stralingen en stromingen op u af. U bent geconditioneerd. U bent niet in staat om al die dingen te verwerken. Op den duur wordt u misschien wat kooplustiger of strijdlustiger omdat u die invloed van alle kanten tegelijk krijgt. Maar zolang die invloeden voldoende verdeeld zijn, doen ze u niets. Maar u leeft wel temidden van die stromingen. Als u dat gaat begrijpen, dan weet u op een gegeven ogenblik: ik herken een bepaalde stroming. Daarvoor geldt een eenvoudig regeltje:

Als je een bepaalde stroom of straling herkent, kun je je daarvoor afsluiten door haar bestaan voor jezelf te ontkennen. Hierdoor verdeel je het geheel van de inkomende kracht over het geheel van je wezen en zal er hoogstens een verandering in je eigen energiegehalte optreden, maar niet in je persoonlijkheid of je persoonlijk evenwicht.

U kunt daar ook op antwoorden. Wanneer u antwoordt, moet u zich goed realiseren dat elk antwoord - hoe beperkt ook - altijd het geheel van de ontvangen kracht bevat zodat zelfs het geringste antwoord altijd de intensiteit van uitwisseling zo groot maakt dat u zich verder en in uw bewustzijn en in uw gedrag en leven niet meer aan de uiting van de ander kunt onttrekken. (zie noot).

Noot.

Als een stroming op u af komt en u herkent die - op welke wijze dan ook - dan is het antwoord, dat u deze energie in u opneemt. Wilt u bewust antwoorden, beschouw die stroming dan als een persoonlijkheid. Spreek tegen de persoonlijkheid die u in u ervaart en u moduleert gelijktijdig het antwoord dat u nu aan de andere factor geeft. Is het een kwestie van gevoel, dan straalt u dat gevoel terug. Is het een kwestie van redelijkheid, dan straalt u een redelijk argument terug enz. U geeft dus altijd iets terug op het ogenblik dat u beseft dat het er is. Als u dat besef voor uzelf precisieert, dan kunt u ook precisiëren wat de hoofdtoon van het antwoord is dat u geeft aan de straling. U kunt zich echter niet onttrekken aan het geheel dat naar u toe is gekomen. U kunt alleen op een bepaald deel ervan in het bijzonder ingaan en daarbij niet het andere deel geheel buiten beschouwing laten. Het blijft een rol spelen.

Wij zitten hier bij elkaar. We bouwen een bepaald sfeertje op. Of dat sfeertje nu prettig is of niet, doet minder ter zake. Het is een gezamenlijk uitstraling waarop u moet gaan reageren. En nu weer iets typisch:

Wanneer die sterk verschilt van uw eigen uitstraling, dan zult u er misschien een tijd lang door worden gedomineerd. Maar als die invloed niet continu is, maar ze zich steeds weer herhaalt en als hetzelfde optreedt, dan ontstaat er een afwijzing; u ontvangt de invloed niet meer. Maar zodra er in de bijeenkomst invloeden ontstaan, die wel weer bij uw persoonlijkheid passen, dan ondergaat u ze veel intenser dan een ander, want u bent er veel gevoeliger voor en u reageert er veel directer op.

Zo is een bijeenkomst als deze in feite vaak een spel van allerlei krachten, krachtlijnen en krachtschermen. Een vloed van energie, overal. Stromen van energie, die van het ene eind van de schepping naar het andere razen. Maar ook stromingen van energie die bijna microscopisch klein

heen en weer flitsen tussen mensen en tussen levende wezens, zelfs tussen mensen en materie. U kunt zich er niet aan onttrekken. Maar u kunt ongetwijfeld beseffen dat ze bestaan en u daardoor gemakkelijker aanpassen aan de krachten die u beroeren en die u niet kunt afwijzen.

-:-

NIET DENKEN.

Wanneer ik denk dat ik niet denk, zo denk ik. Wanneer ik niet wil denken, zo denk ik aan datgene wat ik wil en denk ik, ook al denk ik dat ik niet meer denk.

Niet denken is een toestand waardoor de onbelangrijkheid der dingen langzaam doet insluimeren al wat er in mij bestaat en wat voor mij telt. Een toestand van sluimering waarin de beelden voorbijgaan zonder dat ik ze beschouw en de woorden in mij klinken, zonder dat ik hoor wat ze betekenen. En in dit niet denken spreken dan andere dingen, die belangrijker zijn misschien op hun wijze tot mij. Ik kan ze dan opeens begrijpen, omdat mijn aandacht niet meer is geboeid door al datgene wat zich voortdurend in en rond mij afspeelt.

Niet denken is echter iets anders dan niet beseffen. Wie niet beseft, bestaat niet. Maar wie beseft, behoeft niet noodzakelijkerwijs - indelend en redenen gevend - bezig te zijn met alles wat hem beroert. Hij kan - verkerend in een toestand van onverschilligheid - het aan zich voorbij laten gaan. En dan zullen zich steeds nieuwe indrukken in hem tonen, totdat er iets komt waarop hij wel moet reageren. Dan is het niet denken geworden tot een beseffen op hoger niveau waaruit echter weer het denken voortkomt.

Als u denkt, dat u in staat bent om werkelijk niet te denken, dan moet u zich wel bedenken. Want denken zult u altijd weer doen, zelfs wanneer u soms een ogenblik sluimert, totdat een indruk in u de processen van uw bewustzijn weer gewekt hebben tot een zeer persoonlijke reactie en combinatie.

:--:--:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

DE ALOGISCHE LOGOS.

De totale geschiedenis van de schepping, zoals de mens die zich voorstelt, is allesbehalve logisch. Er is een God die alles kan scheppen. Wat doet hij? Schept hij de perfecte mens? Neen, hij schept de onvolmaakte mens. Er is een God die boden zendt, volgens het geloof, om vrede te brengen op aarde. Maar slaat God met zijn vuist op tafel, wanneer de mensen weer ruzie maken? Vergeet het maar. Zo kan ik doorgaan.

Als we kijken naar de geschiedenis van de mensheid, dan is de Logos onlogisch. Maar aan de andere kant moeten wij toegeven dat de Logos een andere vorm van logica kan gebruiken dan wij. Het is ook mogelijk dat hij geen logica gebruikt, althans niet iets wat wij daaronder ooit zouden kunnen verstaan. Als wij nu zoeken naar de achtergrond van alle wetten en mirakelen, dan moeten wij beginnen bij dit punt:

Er is geen logica (althans als zodanig te beschouwen menselijke logica), die de samenhang van wetten en krachten kan bepalen. Het geheel heeft een samenhang, die in bepaalde opzichten ongetwijfeld ook logisch wel is uit te leggen, maar aan de andere kant zitten we vast. Wat is er eigenlijk aan de hand?

Wij leven in een wereld waarin wij heel veel dingen als normaal en logisch beschouwen. Wij denken: als de zon vandaag in het westen is ondergegaan en dat is zoveel dagen en jaren gebeurd, dan zal dat morgen ook wel het geval zijn. Wij vergissen ons dan omdat we waarschijnlijkheid verwarren met wetmatigheid. Dat is iets wat we altijd hebben gedaan en zullen blijven doen wanneer wij mens zijn.

Wat zijn nu de grondwetten buiten de door ons reeds besproken wetten van kosmische aard, die dan toch wel enigszins logisch zijn? Ik zal proberen er een paar weer te geven.

Perfect zelfvertrouwen is perfecte beheersing en is gelijk aan perfecte macht. Onvolledig zelfvertrouwen is gelijk aan onvolledige beheersing en is gelijk aan machteloosheid.

Mens zijn betekent: drie-dimensionaal beseffen, twee-dimensionaal handelen en vier-dimensionaal leven. Dat is schijnbaar een strijdigheid. Laat mij proberen dat te verduidelijken.

Wanneer wij te maken hebben met een mirakel, dan kunnen wij ons b.v. voorstellen dat iemand een bal heeft. Aan de buitenkant is hij wit gespoten, aan de binnenkant is hij rood. Als je nu één dimensie meer hebt, dan kun je de binnenkant naar buiten keren. Maar die ene dimensie bestaat niet, dus zeggen we dat het onmogelijk is. Die dimensie bestaat echter aan de andere kant wel. Een paranormaal gebruik van krachten kan gaan via een extra dimensie. Wat is die dimensie? Je kunt er menselijk over speculeren, je kunt er een aantal beschrijvingen voor geven, maar geen daarvan is volledig. En wel, omdat elke dimensie een samenstelling is van al datgene wat wij vanuit ons huidig standpunt zien als een extra waarde onder een hoek van 90 graden staande op andere waarden. Daar zitten wij dan mee. Wat wij één dimensie noemen, kan een oneindig aantal dimensies zijn. En dan zitten wij weer met een

moeilijkheid. Wat is oneindig? Oneindig is onoverzienbaar. Wij kunnen verder tellen zonder dat wij ooit ophouden. Is daarmee de zaak op zichzelf onbegrensd? Zeer waarschijnlijk niet. Maar het is een voor ons niet te begrijpen begrenzing.

Als we nu spreken over al die krachten, over de straal waartoe je behoort. U weet het nog wel. Hoe je kunt werken met bepaalde krachten van de sterren. Hoe je je kunt instellen op bepaalde geestelijke sferen en verrichtingen, dan kom je ergens in contact met die extra dimensie, dit onoverzienbare samenstel van waarden dat zich aan ons voordoet als één enkele wereld of waarde.

Ik zal nu enkele stellingen geven. U moet er dan maar eens over nadenken.

Als ik met een volledig zelfvertrouwen handel, dan handel ik met de volledigheid van mijn krachten en van mijn persoonlijkheid. Hierdoor zal ik elke wereld en elke dimensie, die essentieel deel is van mijn bestaan aanspreken. Dat houdt in dat, als u met volledig zelfvertrouwen zegt: ik ga dit of dat veranderen met mijn wil, u dat ook kunt. En dan kunt u ook zeggen: ik kan een operatie uitvoeren ergens diep in het lichaam van een mens zonder dat ik door de tussenliggende ruimten behoef te gaan. Dat is niet nodig, want in mij is een dimensie waardoor ik onmiddellijk dit contact heb. De binnenkant zit a.h.w. aan de buitenkant. Ik kan dan daar ingrijpen. Is dat onzin? Menselijk gezien wel. Is het onmogelijk? Indien we rekening houden met de verschijnselen, niet. Houden we rekening met de menselijke benadering en theorieën, dan is het onmogelijk.

Op dezelfde manier kan ik mijn persoonlijkheid projecteren. Dat heet dan uittreding. We treden uit, zeggen we dan heel deftig en in gedachten zweven we met engelenvleugels door het hemelse rijk om te kijken of die oude appelboom in het paradijs er nog steeds staat. Maar in de praktijk doen we iets anders.

Wij zijn niet ruimtelijk beperkt in ons waarnemings- en belevingsvermogen. Deze zijn niet gebonden aan lichamelijke maatstaven. Dientengevolge kennen wij op het ogenblik, dat wij de lichamelijke maatstaven vergeten, ons bewust worden op elk willekeurig punt van ons wezen; en dat is practisch de voor ons kenbare en bekende kosmos. Het omvat ook alle geestelijke werelden waarmee wij misschien niet menselijk bewust, maar dan toch wel geestelijk bewust contact hebben opgenomen of waarvan wij iets weten. Wat ik doe tijdens een uittreding heeft volledige betekenis, ook wanneer die betekenis menselijk niet onmiddellijk is te achterhalen. Dit houdt in, dat een mens in uitgetreden toestand zeer veel dingen kan beleven en volbrengen, die niets meer te maken hebben met de werkelijkheid zoals hij die op aarde beleeft, maar dat de veranderingen die hierdoor in zijn wezen of in anderen tot stand worden gebracht blijvend zijn en betekenis blijven hebben. Op die manier bekeken is het mirakel natuurlijk iets anders geworden.

Het mirakel is niet meer alleen het onverwachte waarover wij verbaasd zijn. Neen, het is veel eerder een gebruik van de totaliteit van onze persoonlijkheid waarbij we ons niet bewust zijn van de resultaten die we daarmee kunnen bereiken.

Dan komt onwillekeurig de vraag: Welke regel of wet is er dan in het Al te vinden waardoor dit alles weer aanvaardbaar wordt? Er is geen regel of wet te vinden die een logisch verband heeft met andere regels of wetten. In de praktijk kan echter worden gezegd: Waar een bewustzijn bestaat is dat in staat zich te vereenzelvigen met of in contact te komen met alle bewustzijn dat waar dan ook bestaat, zodat elk bewustzijn altijd kan functioneren als het geheel van alle bewustzijn en voortdurend zijn uitingen uit het totaal van alle bewustzijn kan betrekken.

Het "ik" beoordeelt zichzelf. Elke beoordeling, die een bewustzijn ten aanzien van zichzelf doet, betekent tevens een oriëntatie binnen het geheel

van alle bewustzijn waardoor de ervaringen van het "ik" in overeenstemming zullen zijn met hetgeen vanuit het bewustzijn geconcentreerd werd verondersteld (het oordeel), terwijl alle andere waarden weliswaar aanwezig zijn, maar door het "ik" niet meer worden gerealiseerd.

Is er een God? Ja, er is een God. Maar kunnen wij die God vinden? Neen, we kunnen die God niet vinden. Wat moeten wij dan doen? Heel eenvoudig, we moeten veronderstellen dat die God zich niet aan ons manifesteert op een manier die wij als goddelijk ervaren. Dat is weer logica. De Logos zelf is niet logisch, want het totaal van de levende Kracht beantwoordt voortdurend aan de voorstelling die wij daarvan maken. Dat is als mens uit de veelheid van deze kracht misschien zonder meer te beseffen, maar dan moeten we ook begrijpen wat alvermogen, alwetend, alziend is tot almachtig toe. Dit laatste zeggen we wel, maar we begrijpen het niet. Dus zullen wij ook dit niet kunnen begrijpen.

Gesteld: er is een mirakel. Het gevoel kan het mirakel verklaren, het verstand zal het niet kunnen. Als wij ons beroepen op het verstand, komen we niet verder omdat we dan werken met logica. Maar alle werkingen in de kosmos is in wezen alogisch. Het trekt zich niets aan van redeneerkunst, van berekeningen of van de een of andere mathematische benadering.

Gesteld: elke mens heeft kracht. Verder gesteld: elke mens heeft een mate van bewustzijn. Dan moet worden gesteld: de mogelijkheid tot gebruik van krachten is in elke mens in overeenstemming met zijn mate van bewustzijn. Wij hebben echter geconstateerd dat logica niet identiek is met bewustzijn. Integendeel, logica is in vele gevallen een beperking van bewustzijn. Dan moet dus worden gezegd: Het bewustzijn waardoor het gebruik van krachten mogelijk wordt is op zichzelf alogisch; het houdt geen rekening met bestaande mogelijkheden of wetten, doch alleen met in het "ik" bestaande erkenningen en gevoelens en de daaruit voortkomende projectie van kracht.

Dan moeten we ons gaan afvragen: wat voor mirakels hebben we tegenwoordig?

Er zijn er niet veel meer. Waarom zijn er geen mirakels? Omdat het mirakel op zichzelf strijdig is met wat de mens voor zichzelf wil aanvaarden, nl. een geordende en logische wereld. Dientengevolge zal hij het wonder, wanneer het gebeurt, ontkennen en zal hij hoogstens het onverwachte als mirakel willen betitelen, ofschoon het op zichzelf niet van miraculeuze aard behoeft te zijn. Een mirakel is b.v. een mens die geneest, terwijl de wetenschap zegt dat hij dood moet gaan. De wetenschap zal dan zeggen: Dat is geen mirakel, wij hebben ons vergist. Hierdoor wordt het wonder terzijde geschoven. Het wonder blijft echter in zoverre bestaan dat wij zeggen: Een mens, die een volledig en zelfverzekerd geloof in zichzelf en in zijn bestaan kan verwerven, bezit daardoor de levenskracht waardoor hij alle z.g. kwalen en feilen kan overwinnen, daar hij deze immers niet erkent als behorend tot zijn wezen en ze dus afwijst, gelijktijdig in zich de krachtverhoudingen scheppend waardoor die afwijzing ook feitelijk wordt. Het "geneesheer, genees uzelf" is niet onmogelijk. Het is alleen menselijk moeilijk aanvaardbaar. Voorbeeld:

Neem nu Jezus. Jezus hangt aan het kruis. "Kom daar nu maar eens af," zeggen ze. Jezus doet het niet en blijft aan het kruis. Dan zeggen ze: "Hij kan het niet." Is dat waar? Als Jezus alle wonderen heeft gedaan die aan hem werden toegeschreven en waardoor hij dan ook staatsgevaarlijk werd genoemd in zijn dagen, dan zou hij ook van dat kruis af kunnen komen. Dat is niet gebeurd. Waarom niet?

In het bewustzijn bestaan overwegende waarden welke bepaalde gebeurtenissen onmogelijk maken. Zelfs indien deze op menselijk vlak voor het "ik" op dat moment begeerlijk zijn. Waarom kan zo'n wonder dan niet gebeuren, wan-

neer wij het nodig hebben? Heel eenvoudig: op het ogenblik, dat wij het wonder nodig hebben, denken wij in persoonlijke termen. En in persoonlijke termen denkend zijn wij niet meer in harmonie met de totaliteit van bewustzijn en kracht waartoe wij behoren. Dus zullen wij het op eigen kracht moeten doen en dat kunnen wij niet.

Als wij deze factor (dit zelf erbij betrokken zijn) even uitschakelen, blijkt dat de genezing, maar net zo goed de verandering van materie en alle andere wonderdertjes die we voor een groot gedeelte al hebben aangestipt in deze serie eigenlijk gebeuren op het moment, dat we onverschillig zijn. Onverschilligheid is menselijk gezien niet aanvaardbaar. Een onverschillig mens, zegt men, kan niets tot stand brengen. Hij geeft er niet om. Aan de andere kant kan dat een onverschilligheid t.a.v. het uiterlijk zijn. Indien onverschilligheid t.a.v. uiting en uiterlijk gepaard gaat met gelijktijdig een innerlijke betrokkenheid (meestal voor een mens emotioneel) bij een bepaald punt, een bepaald gebeuren of zelfs een persoon of toestand, dan zal het daardoor verwezenlijkt kunnen worden. Op het ogenblik echter dat er een pressie of dwang is, gebeurt het niet.

De grootste kracht ontstaat, wanneer niet met geweld maar met minieme middelen de totaliteit in werking wordt gesteld.

Beheersbaarheid ontstaat op het ogenblik, dat deze geleidelijkheid in het eigen besef nog voldoende aanwezig is om bij een wegvallen van de emotie ook een ommekeer van eigen instelling voor het "ik" mogelijk te maken. Eenvoudig gezegd: Je kunt een kraan hebben die moeilijk opengaat. Dan kun je nijdig worden. Je neemt een heel grote schroefsleutel en draait daarmee de kraan open. Ze gaat inderdaad open, maar je krijgt haar met geen macht meer dicht. Dan heb je je zin, nietwaar. Als je krampachtig werkt, gebruik je te grote kracht. Als je echter onverschillig bent, gebruik je alleen de op dat moment noodzakelijke kracht. Dat is het verschil.

Nu geldt in de gehele kosmos t.a.v. het paranormale, het wonder etc: Daar waar ik met een minimum aan kracht ageer t.a.v. het als noodzakelijk erkende, zal ik in een natuurlijke en harmonische gang van zaken het geheel der krachten op het erkende richten met als uitwerking een volledige vervulling ervan welke echter op elk ogenblik, dat mijn instelling of erkenning verandert, door mij kan worden beëindigd. Meesterschap ligt in het niet krampachtig zijn, in de rust.

Er zijn zoveel wonderen. Ik denk b.v. aan het bloed van de H. Januarius. De man heeft een tijd in de vrieskou gestaan, dat zie je nog aan zijn bloed, maar zo tegen de lente begint dat opeens te borrelen. Dan zeggen de gelovigen: Kijk, zijn geest is tot ons teruggekeerd. Waaruit men zou moeten opmaken dat de man een overkokende geest heeft.

Zo'n wonder kan natuurlijk nageemaakt zijn. Er zijn chemische stoffen. Een druppeltje daarvan erin en na ongeveer 2 uur begint de zaak te bruisen en na ongeveer 4 uur heb je plotseling een schuimende massa. Dat kan, maar het hoeft niet eens. Op het ogenblik, dat we allemaal denken: het zal nu wel gebeuren, gebeurt het. Maar als iedereen denkt: als het nu maar gebeurt, dan gebeurt het niet. Ik heb dat zo vaak gezien. Een mirakel gebeurt soms ook als de mensen er niet op letten. En wel eenvoudig omdat men de noodzaak ervan beseft zonder dat men gelijktijdig zichzelf gedreven voelt om met zijn gehele wezen daarop in te gaan.

Er zijn heel veel simpele methoden waardoor je geestelijke krachten het werk kunt laten doen van stoffelijke krachten. Wij hebben daarvan voorbeelden gegeven. Dan hoor je onmiddellijk iemand zeggen: Ik kan het niet. Het is mogelijk dat u het niet kunt, want u heeft het waarschijnlijk met alle kracht willen doen. Wat u echter nodig had, was die zelfverzekerdheid waardoor u onverschillig werd. Als u zegt: Nu ja, ik zal het wel even laten zien, dan gaat het wel. Hoe zit dat in elkaar?

Ik denk, dat emoties de neiging hebben om zich tot een vernauwing te vormen. Ze zijn een soort kanaal waar van alles doorheen kan stromen.

Wanneer wij echter emotioneel geconcentreerd zijn en ons denken, onze emotie, onze wilspogingen tezamen daarheen brengen, dan krijgen we een vernauwing. Er kan dan veel minder kracht doorheen gaan. Wat meer is, gelijktijdig bouwt zich in ons nog een extra druk op door de kracht, die zich misschien wel zou willen ontladen, maar het door onze concentratie niet kan. En als het ondanks alles toch een keer gebeurt, dan heeft het veel van een kortsluiting, want dan wordt er zoveel kracht in een korte tijd zo fel ontladen dat de gebeurtenissen ook niet gunstig meer zijn. Als je een motor hebt dat op 4 volt loopt, dan is dat goed. Maar als je probeert dat te verhogen, je zet er condensatoren tussen en je laadt de zaak net zolang op totdat de condensatoren doorslaan, dan krijg je geen stroom meer die door de motor verwerkt kan worden. Ofwel de spanning loopt op en de zaak verbrandt, dan wel de stroom wordt zo sterk dat het ding warm loopt en ook verbrandt. Waarom? Omdat het teveel is.

In de gehele kosmos blijkt de wil noodzakelijk te zijn om het "ik" te richten, de toestand van het "ik" te bepalen in de ogenblikkelijk erkende werkelijkheid. Ook blijkt dat deze wil, zodra zij wordt gericht op andere zaken dan eigen gedrag enz., een hinderpaal is voor de manifestatie van krachten. Juist daar waar de wil in wezen niet meer aanwezig is, kan een wonder het gemakkelijkst plaatsvinden.

Misschien heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat er in deze tijd wel wonderen gebeuren, maar dat ze heel zelden kerkelijk zijn. Dat is heel begrijpelijk. In de kerk zouden ze het erg graag willen, maar dan moet het een kerkelijk wonder zijn. Dat wil zeggen, dat ze met zoveel voorwaarden bezig zijn dat zelfs, als ze daarvoor met alle kracht bidden, het nooit waar kan worden. Terwijl mensen, die eigenlijk helemaal niet gebonden zijn, die alleen maar emotioneel openstaan voor iets, zonder zelfs te weten voor wat, enorme krachten door zich kunnen laten stromen en het beetje besef dat dan bewaard blijft gebruiken om die kracht te richten.

We zouden dit kunnen herleiden tot een aantal gedragsregels - we zitten dan wel in de menselijke wereld - die zouden kunnen bijdragen tot het tot stand brengen van en het erkennen van een mirakel. Het zijn er heel wat. Ik heb daaruit enkele hoofdregels genomen.

1. Het erkennen van een mirakel.

Niet uitgaan van alle mogelijke uitleggingen die na rijp beraad worden gevonden, maar uitgaan van de ogenblikkelijke beleving. Wanneer in de ogenblikkelijke beleving voor u duidelijk wordt dat het onmogelijke waar wordt, aanvaard dit als mirakel en behandel het voorlopig als zodanig. Op deze manier zult u veel meer wonderen in uw omgeving zien gebeuren. U zult bovendien gemakkelijker een verklaring vinden voor alle wispelturigheden die uw wereld soms schijnen te regeren en zelfs uw persoonlijk leven schijnen te frustreren.

2. Een mirakel gaat altijd gepaard met een ontlading van kracht. Dat wil zeggen, dat niet alleen het fenomeen op zichzelf, maar ook de aanwezige spanning u zal beroeren. Wanneer u aanwezig bent bij een wonderbaarlijke gebeurtenis - onverschillig of daarvan de tekenen wel of niet onmiddellijk kenbaar worden - dan zult u in de aura een grote spanning ondergaan en daarnaast heel vaak prikkelingen voelen bij de ontwikkelde chakra's. Voor de meeste mensen zal het liggen ter hoogte van het borst-chakra of het middenrif. Voor degenen die wat verder zijn gekomen is dat ook de kruin, het top-chakra. Daar zult u eigenaardige trillingen voelen. Warmte en koude gevoelens hebben echter heel weinig daarmee te maken. Dit moet u goed onthouden: Een mirakel kondigt zich niet aan door warmte of koude; dat is hoogstens een nevenverschijnsel. De aanwezigheid van andere bewustzijnsvormen, die in een andere dimensie dan de uwe ageren, kunnen voor u wel gevoelens van warmte of koude veroorzaken, omdat u dan te maken krijgt met verandering van trillingsverhoudingen hetzij in uw persoon hetzij in uw omgeving, wat weer resulteert in het voelen van warmte of koude.

3. Een regel om het mirakel gemakkelijker aan te voelen, indien het tot de mogelijkheden van het ogenblik behoort.

Op het ogenblik, dat ik innerlijk een geladenheid voel die ik niet rationeel kan verklaren en tevens voor mij een emotionele stimulans betekent, is het wel zeker dat ik op dat moment krachten in de omgeving heb waardoor het wonder mogelijk wordt. Kan ik een dergelijke kracht beroeren - op welke wijze dan ook - en daaraan een zekere impuls geven, dan zal daardoor het ongelooflijke kunnen gebeuren.

Dit zijn drie hoofdpunten voor het erkennen van een wonder.

Het tot stand brengen van een mirakel is wat moeilijker.

1. Al datgene wat onmogelijk of onwaarschijnlijk wordt geacht, zal niet kunnen worden verwezenlijkt zolang de persoonlijkheid zich met die onmogelijkheid of onwaarschijnlijkheid bezighoudt.
2. Elke persoonlijkheid kan bij het aanvaarden van mogelijkheid of waarschijnlijkheid alleen handelen vanuit zijn eigen wezen, zijn eigen innerlijke structuur. Dit betekent dat alle handelingen, instellingen, gedachtenuitstralingen enz. tot de persoonlijkheid zelf zullen moeten behoren en voor deze persoonlijkheid zelf een uiting zullen zijn van wil of kracht. Alleen op die manier is het mogelijk een paranormale kracht of manifestatie zonder meer tot stand te brengen.
3. Krachten verzamelen is iets anders dan krachten manifesteren. Heeft u kracht nodig en kunt u niet zonder meer aannemen dat ze aanwezig is, dan zult u uzelf moeten overtuigen dat die kracht wel aanwezig is. In dit geval houden we ons bezig - op welke wijze dan ook - met het opwekken van spanningen en krachten. Zodra wij het gevoel hebben dat deze krachten aanwezig zijn - niet eerder en niet later! - moeten wij ons instellen op de zekerheid van het gebeuren. Op het ogenblik, dat een feit innerlijk als zekerheid wordt erkend, terwijl er voldoende kracht aanwezig is, wordt het waar.
4. Alle methoden waarmee men voor zichzelf spanningen kan wekken zijn een middel om wonderen te verrichten. Alle erkenningen in het "ik" van krachten zonder meer zullen eveneens wonderen tot stand kunnen brengen. Wilt u vanuit uzelf specifiek en omschreven iets tot stand brengen, dan is dit alleen mogelijk, indien u een volledige voorstelling heeft van hetgeen gebeurt. Deze voorstelling behoeft niet identiek te zijn met de stoffelijk kenbare feiten. Ze moeten wel voor uw gevoel geheel overeenstemmen met de situatie die u benadert. Voorbeeld: Iemand is ziek. U zegt: Die mens is bezeten. Ik ga de duivel bij hem uitdrijven. In feite heeft die mens last van een virus, niet van een duivel. Als u met uw instelling die duivel uitdrijft, dan activeert u hiermee inderdaad een kracht die het virus een groot gedeelte van zijn mogelijkheden ontnemt en daardoor waarschijnlijk dormant maakt. In ieder geval, de verschijnselen die het veroorzaakt, heeft u zeer sterk doen afnemen. U heeft geen duivel uitgedreven, maar in uw verbeelding was de ziekte een duivel. U heeft zich dus in het beeld van de duivel die u wilde verdrijven in feite gericht op het gehele ziektebeeld plus alle energieverstoringen die daaraan inhaerent zijn. Het resultaat is, dat u inderdaad het evenwicht heeft hersteld en genezing daaruit voorkomt.
5. Wat voor wonderen kun je doen?
Je kunt alleen die wonderen volbrengen waarin je - al is het maar voor een ogenblik - volledig kunt geloven zonder jezelf daarvan uitdrukkelijk te overtuigen. Een typisch voorbeeld:
Als u graag een wonder wilt doen, dan houdt u zich bezig met incantatie, het u instellen op iets, een magische handeling. U houdt zich bezig met het feit: is het nu werkelijk gebeurd? Zodra u gaat kijken of het het werkelijk is gebeurd, is de kans dat het gebeurt veel kleiner. Maar als u zegt: nu is het gebeurd en u wacht rustig tot iemand u

komt vertellen dat het inderdaad zo is, dan heeft u een veel grotere kans. Ik zal proberen u uit te leggen waarom. Het is ingewikkelder dan u denkt.

Ik heb al gezegd: uw wezen omvat meer dimensies, meer afmetingen, meer vlakken van energie, van leven en mogelijkheden. Wanneer u dus geconcentreerd bezig bent met "is het waar", dan beperkt u zich automatisch tot uw eigen wereld. Maar op het ogenblik dat u zegt "het gebeurt nu", dan heeft u de zekerheid die in de andere werkelijkheid bestaat aanvaard. Dientengevolge zal alle kracht van die werkelijkheid doorwerken in de uwe. Het is misschien eenvoudiger aan de ene kant, maar moeilijker aan de andere kant.

Nu moeten we nog het een en ander zeggen over dimensies, want die hebben heel veel te maken met de z.g. mirakelen.

Elke relatie tussen willekeurige punten op aarde kan tot stand worden gebracht via een extra dimensie. Dat wil zeggen, dat elke overdracht eveneens middels deze dimensie mogelijk zal zijn. Om dit echter mogelijk te maken moeten we tot een erkenning komen van de gelijkwaardigheid. Een eenvoudig voorbeeld:

U wilt een waterleiding in uw zak hebben. Dat kan natuurlijk niet. Maar u heeft wel een doosje en u kunt zich voorstellen dat de ruimte daarin deel is van een zuivere beek die ergens stroomt. Indien u die verbinding voldoende als een zekerheid kunt ervaren, dan behoeft u alleen, wanneer u dorstig bent, het doosje uit uw zak te halen, deksel eraf en het water komt eruit. Dan is het deel van die andere werkelijkheid. De verbinding is dan gemaakt doordat aan een stoffelijk iets een extra waarde is toegekend. Het is in feite dus ook een richting, het is een extra kracht, maar vooral ook een andere plaatsing in de totaliteit. Elk voorwerp kan op deze manier worden voorzien van een gerichtheid. Maar het "ik" moet het voorwerp in zijn eigen kracht opnemen, de gerichtheid als een zekerheid beschouwen en pas in geval van noodzaak kijken of die zekerheid waar is geworden. Hier heeft u de mogelijkheid om heel veel te doen.

Hoe kan ik mij dit dimensionaal gebeuren voorstellen?

Een mens heeft nu eenmaal een voorstelling nodig, want de Logos is dan wel alogisch, maar de mens doet slechts moeizaam van zijn vertrouwde logica afstand. Het is heel eenvoudig: Je kunt een beeld in jezelf oproepen. Je kunt je b.v. een persoon voorstellen. Maar je kunt je ook een beek voorstellen en een doosje. Je kunt je voorstellen dat het doosje in de beek ligt, dat het water er voortdurend in stroomt. Zodra je dit als zekerheid hebt geconstateerd, terwijl het doosje zich in je eigen krachtveld bevindt, wordt het daarop georiënteerd. Wat er dus is gebeurd gezien vanuit een menselijk redelijk standpunt: het water wordt op de erkende plaats gedematerialiseerd en gematerialiseerd in het doosje. In de werking van de Logos zelf bestaat afstand niet. Er bestaat ook geen tijd. Het enige dat bestaat is besef. Zolang het besef er is, zal deze eigenschap van de Logos op elk punt tot uiting komen.

Als ik behoor tot een andere dimensie, dan zal ik in een soort droom (mijn uitsluiting van de huidige werkelijkheid) die andere dimensie misschien kunnen beleven. Nu weer het wonderlijke: waar mijn besef de enig bepalende factor is, zal bij een verandering van besef en uitsluiting van de z.g. materiële werkelijkheid elke andere werkelijkheid volledig realiseerbaar zijn. Maar ik zou alleen datgene daaruit naar mijn eigen werkelijkheid kunnen overbrengen als gebeuren, werking of kracht wat volgens mijn stoffelijk besef harmoniseert met mijn stoffelijke wereld; dus klopt met de toestand waarin ik mij meen te bevinden.

Alogische Logos betekent: de kracht, die het geheel tot stand brengt en in zich bevat, is een kracht die niet beredeneerbaar is omdat een procedure van opeenvolgende elementen daarin niet kan bestaan. De Logos is gelijktijdig. In die gelijktijdigheid is de samenhang van de verschillende trappen die aanwezig zijn niet meer van betekenis. De trappen kunnen afzonderlijk worden

beschouwd en kunnen optreden zonder dat de tussenliggende stadia daarbij worden betrokken.

Ons persoonlijk bestaan wordt elke keer gelimiteerd doordat we een wereld-bewustzijn hebben. Maar we behoeven ons niet slechts van één wereld bewust te zijn; we kunnen daarnaast meer werelden beleven. Elke wereld die wij beleven is in haar geheel mogelijk voor ons. Maar waarom zouden we dan een scheiding blijven maken tussen die werelden, omdat de logica zegt dat in onze wereld iets niet bestaat? Als ik zeg: Dit innerlijk beleefde deel van de werkelijkheid geldt voor mijn gehele persoonlijkheid, dan zal dit alleen voor mijn persoonlijkheid gelden (onthoudt u dit goed!). Het zal volledig waardevol en van betekenis zijn en het zal door mij altijd waar worden gemaakt.

Ik kan niets vernietigen. Als ik mij met dimensies bezighoud, lijkt het misschien wel of ik iets vernietig, maar ik kan het alleen verschuiven. Ik kan het voor mij niet zonder meer geheel teniet doen. Je kunt iemand vermoorden (herinnert u zich dat, toen we het hadden over het schieten met een pijl?) op afstand, maar dat komt omdat de ander de gedachte van de dood aanvaardt. Op het ogenblik, dat hij dat niet doet, ontstaat er een heel andere situatie. Ofwel ik stel, dat die stoffelijke dood noodzakelijk is en dan ben ik degene die dood gaat, dan wel - en dat is misschien veel eenvoudiger - ik stel gewoon dat het gebeurd is. Ik zal die ander niet meer ontmoeten en de inwerkingen en feiten van die ander spelen voor mij in betrekking tot het geheel waarin ik werk geen enkele rol meer. Hij is er voor mij niet meer. Dit laatste is belangrijk.

God zegt niet: Opbouw en vernietiging. Hij zegt: Scheiding van besef. Dit is natuurlijk onlogisch, want dan zou alles blijven voortbestaan. Het bestaat ook wel vandaag. Het enige dat hierbij telt is wat voor u bestaat. Op het ogenblik, dat uw besef van het bestaande wordt veranderd - en dan wel volledig - zal daarmee de werking van het bestaande voor u eveneens worden gewijzigd. De Logos redeneert niet "als je dit doet, gebeurt dat." De Logos zegt: Indien dit voor u bestaat (deze zijnstoestand), is dat een realisatie, dan vloeit daaruit automatisch voort een bepaalde relatie in de kosmos. Er verdwijnt niets en er ontstaat niets, maar de verbindingen worden anders. Door het hergroeperen van die verbindingen krijgt u inderdaad een voor u nieuwe toestand, nieuwe belevingsmogelijkheden en u zult uw logica daaraan moeten aanpassen. Voor de Logos echter kan elke toestand automatisch weer door een volgende worden vervangen zonder dat er voor anderen redenen zijn of invloeden werkzaam zijn dan alleen uw eigen besef waardoor uw deelgenootschap aan de totaliteit voor u verandert.

Ik hoop, dat ik u daarmee toch een beetje inzicht heb gegeven in hetgeen er achter het mirakel ligt.

Mirakel is verschijnsel, niet werking. Het mirakel is niets anders dan het onverwachte dat echter door ons wordt aanvaard als deel van ons bestaan. Op het ogenblik dat wij het uit ons bestaan bannen, bestaat het voor ons niet. Op het ogenblik, dat wij ons bestaan daarop baseren, zal het een voortdurende en normale functie hebben in elk bestaan en in elke bestaansrealisatie die voor ons mogelijk is, inclusief onze relatie tot de wereld zoals wij die kennen, de mensen zoals wij die kennen en wat dies meer zij. Het is juist op dit punt dat oorzaak-en-gevolg alleen gelden binnen een bepaalde voorstellingswereld, maar niet als een onafwendbaar deel van de totaliteit. Dat brengt mij ertoe te spreken over een alogische Logos.

x Houdt alogica chaos in?

- Dat is niet het geval. De menselijke logica veronderstelt dat, wanneer de logica ophoudt de chaos ontstaat. Maar dat komt omdat in de logica vorming tegenover chaos wordt gesteld. Maar alogisch gezien is chaos en vorming hetzelfde. Dan zit u met de moeilijkheden omdat u waarschijnlijk denkt dat het allemaal zo eenvoudig is, maar dat is het niet. Kijk maar naar het

Nederland van vandaag. Nederland regelt alles steeds beter, steeds verfijnder. Daardoor worden de menselijke verhoudingen en de maatschappelijke ontwikkelingen steeds chaotischer. Kennelijk is dus indeling en regeling in dit geval identiek met chaos. Toch is het heel logisch om alles te regelen. Dientengevolge is werken met logica gelijktijdig het veroorzaken van chaos.

x In hoeverre zijn stoffelijke werelden deel van een bewustzijn?

- Als we heel ver gaan in de filosofie, kunnen we zeggen: Een stoffelijke wereld is een door zovelen gedeeld besef dat het geheel van de wetmatigheden die aan dit besef verbonden zijn allen, die dit besef aanvaarden, gelijktijdig gaan beheersen. Een voorbeeld: Als u de mensen heel erg bang gaat maken voor kanker, dan zal er steeds meer kanker voorkomen. Spreekt u de mensen over de dreiging van oorlog, dan zullen ze misschien alles doen om de vrede te bewaren, maar in feite zullen ze door hun denken de oorlog onvermijdelijk maken.

Mag ik hieraan nog één waarschuwing vastknopen dat speciaal voor de aanwezigen bestemd is: Je kunt met deze dingen experimenteren. Maar je kunt er alleen mee experimenteren, als je eerst een zekerheid hebt gekregen. Je zoudt eigenlijk met je gedachten en je rede een beetje moeten werken totdat je denkt: het is ergens aanvaardbaar. Pas op grond van die aanvaardbaarheid kun je verdergaan. Maar zeg je: ik geloof het niet, maar ik zal het proberen, dan bereik je niets. Dus eerst met de gedachten de achterliggende filosofie verwerken en dan pas verdergaan.

-:-

DE MAGIE VAN HET WOORD.

De magie van het woord is eigenlijk niets anders dan het vermogen om klanken zo te gebruiken dat ze emoties of betekenis in zich dragen die het woord zelf niet heeft. U denkt misschien dat dit zelden voorkomt. In de praktijk is een groot deel van uw wereld daarop gericht.

Als we denken aan kerken, parlementen, marktkooplieden en dergelijke personen, dan blijkt dat zij het manipuleren van het woord zonder meer hebben gezien als de mogelijkheid om het schijnbaar onmogelijke aannemelijk te maken en zelfs de onmogelijkheid van hetgeen ze aanneemelijk willen maken voor een ieder te verbergen. Vandaar dat u dat aardappelschillertje koopt, ofschoon het niet werkt. Vandaar dat u die Partij achterna loopt, ofschoon ze het tegendeel doet van wat ze zegt te doen. Vandaar dat u blijft geloven in een kerk die met haar praktijken voortdurend alles tegenspreekt wat ze predikt aan anderen. Voor ons is dit natuurlijk alleen naar een erkenning van het feit, dat het in de wereld bestaat.

Als we het woord magisch willen gaan gebruiken, dan moeten we ook voor onszelf er iets mee kunnen doen. Laten we dan beginnen met ons af te vragen, of een woord misschien op een andere manier geïntoneerd kan worden dan normaal. U kent het wel zo'n beetje. Van sommige mensen, b.v. van een discjockey, zegt men: Hij heeft zo'n sexy stem. Zolang je hem maar niet ziet.

Je kunt in de manier waarop je spreekt bepaalde dingen leggen. Je kunt in plaats van te zeggen: Mej. N. te X feliciteert hierbij de heer IJ te Z met zijn aanstaande verjaardag en geeft hem daarvoor nu "All alone". (gezegd op een normale toon.) Maar je kunt ook zeggen: Mej. N. te X denkt aan de heer IJ te Z en wenst hem een zeer gelukkige verjaardag (op zalvende toon) en daarom spelen wij speciaal voor hem "All alone". Al wordt het in dit verband een beetje belachelijk het blijkt toch invloed te hebben.

Wat heb ik eigenlijk gedaan? Ik heb in de eerste plaats de zaak getransponeerd; ik heb mijn stem dieper gemaakt. In de tweede plaats heb ik de woorden wat stroperige laten uitlopen. Ik heb de scherpte van de betekenis omgeven door een amorfe fondant waas van waarschijnlijkheid die in feite niet bestond. Wat heb ik daar nu mee bereikt? Dat u dit op een heel andere manier gaat beluisteren, ofschoon de woordinhoud precies hetzelfde blijft. Kijk, dit is nu iets waarvan wij in de magie gebruikmaken.

Als een magiër gaat incanteren, dan vraagt hij zich niet alleen af: wie heb ik nodig? Anders zou je kunnen zeggen: Here Jezus. Dat is ook een aanroeping, een incantatie. Maar je kunt overwegen: hoe kan ik dat nu laten resoneren? Dan maak je van Here Jezus H e r e J e z u s en ineens heb je heel wat anders. Het is inderdaad duidelijk te horen. Anders gezegd: je emoties werden uitgedrukt door middel van vibraties. Die vibraties maken de emotie die in het woord is gelegd in zekere zin overdraagbaar. Die overdraagbaarheid - en dat is nu juist het mooie - is een suggestiewaarde waardoor een ander emotioneel reageert zonder zich af te vragen of je gelijk hebt met wat je doet. Het is een methode om anderen af te stemmen. Zeer veel van hetgeen wij meemaken in de magie heeft daar direct mee te maken.

Ik sprak van het geluid, het woord. Maar heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat je met bepaalde ritmen de mensen gewoon hun redelijkheid kunt ontnemen? Sommige mensen hebben dat ontdekt. Soms gaan ze te ver en wordt het punk, en anders rock an' country. Het verschil ligt niet in het ritme, maar alleen in de manier waarop het wordt gehanteerd. Hetzelfde doet men bij voodoo. Hetzelfde doet men wanneer de trommen roffelen ergens in de binnenlanden van Afrika. Hetzelfde doet de sjamaan die ondanks alles in buiten-Mongolië nog steeds bepaalde krachten aanroept tegen de tijd dat men zijn kudden bijeen gaat drijven. Heeft u gemerkt dat ik ook mijn stem steeds heb aangepast aan de betekenis? Dan zult u ook gemerkt hebben dat u op een andere manier luistert, als ik op een andere manier praat.

Uw eigen instelling wordt dus voortdurend bepaald door geluid. Die instelling betekent tevens een kleine verandering in uw uitstraling. Sommige mensen hebben nu wel een uitstraling waarvan je zegt dat ze eerst gewassen zou moeten worden, maar desondanks: de uitstraling wordt anders. Het is zelfs mogelijk om door het juiste gebruik van geluid, van woorden, soms zelfs van begripsassociaties de uitstraling van de mens tijdelijk te ontdoen van allerlei uitstralingen die hij niet wil hebben. Je kunt zo'n persoon dan afstemmen op alle krachten in de omgeving. Je kunt een harmonie mogelijk maken met bepaalde persoonlijkheden, met bepaalde werelden, zelfs met bepaalde stralen en krachten.

We moeten ons dan wel afvragen hoe het komt dat wij ons door zogenaamde "jingles" vaak laten beetnemen. (Een jingle: Bij wie ook weer? Bij van der Meer.) Een jingle is kennelijk iets waarin woorden en begrippen op de een of andere manier zo kan worden gehanteerd dat, als je het maar vaak genoeg hoort of leest, je het automatisch gaat zeggen. Een kortsluiting in je redelijkheid kunnen we zeggen. Weet u dat ze het vroeger ook hebben gedaan? Dieu le veut! Als je het op z'n hollands zegt, dan doet het niet veel: God wil het. Maar "Dieu le veut" dat brengt een suggestie met zich mee van daadkracht. Er is iets in van onmiddellijke oorlog. Het is een soort klaroenstoot. En waarom? Omdat die woorden zo zijn. En als je daarbij nog de overtuiging geeft: dit of dat is de wil Gods, dan kun je de mensen gewoon meeslepen.

Je moet het niet doen zoals bisschop Gijzen het doet. Die man denkt dat het voldoende is iets te zeggen om dat waar te maken. Dat is niet waar. Het is juist de kunst om het niet te zeggen, maar datgene wat je wilt zodanig te laten meeklinken in hetgeen je zegt dat anderen het als een waarheid ervaren.

De magie van het woord is ouder dan u denkt. Misschien heeft Eva daar ook al gebruik van gemaakt in het paradijs. Ik kan mij tenminste niet voorstellen dat Adam ineens zo'n zin in appels had. Waarschijnlijk heeft ze hem toen liefvallig en liefkozend toegesproken: "Kom, doe het voor mij!" Dat gebeurt tegenwoordig ook nog. Dan doe je tegen alle rede in iets waarvan je eigenlijk denkt: ik zou het beter kunnen laten. Dat gebeurt ook omgekeerd: "Maar liefje, dat is toch niet zo erg." Nou, en dan zit je weer in de boot.

Wat gebeurde er toen men begon te werken met de eerste goden? Toen ging men kennelijk woorden samenrijmen zodat de mensen daardoor eigenlijk alle begrip verloren. Kuhut Sebek! Dat betekende niets anders dan de roep naar de god van de Nijl. De klank was tamelijk hoog en ver dragend. Daardoor was het een signaal voor de krokodillen. Als ze dat hoorden, dachten ze: er is een diner geserveerd, gauw lopen. De slaaf die geofferd zou worden dacht: nu ben ik onder de ban van Sebek, de god, en liet zich zomaar in het water gooien, waar hij dan na korte tijd, lichtelijk gemangeld, werd opgeborgen tot hij voldoende ontbonden was om helemaal eetbaar te zijn. Deze kreet betekende dus niets anders dan een signaal. Er waren een hoop mensen die daar niet in geloofden. Maar als je de roep uitstootte, dan kwamen de krokodillen; dat was vooral in de boven-Nijl.

Ook later vinden we weer van die eigenaardige ritmen. Als men b.v. Aton aanriep, dan sprak men het woord uit met een klankje dat biologeerde. En als dat samenviel met het opgaan van de zon, dan voelde je je dicht bij de God. En als je je dicht genoeg bij God voelde, dan kon je je ook voorstellen dat hij in je werkte. Kon je je dat voorstellen, dan gebeurden er dingen in je. Zo eenvoudig was het. Zelfs nu nog gebruikt men die klanken en ritmen.

Denk eens aan de mohammedanen. Er zijn heel veel kreten waarvan je je afvraagt: wat betekenen ze. Als je begrijpt wat de man boven op de minaret staat te roepen, dan komt het neer op: God is groot. Zo heb je dat ook nog tegenwoordig.

Woorden op de juiste wijze gebruiken betekent: invloed uitoefenen op anderen. Maar het betekent ook het afstemmen van het denken van de mensen. Als je veel mensen ertoe kunt brengen om gelijk te denken, gelijk te voelen gedurende een bepaalde periode, dan ontstaat er een uitstraling welke alles doordringt; dus ook het dierlijk, het plantaardig leven en zelfs dode voorwerpen. Deze uitstraling laat een residu achter, wanneer het moment voorbij is. Daardoor kan er in een kerk, zelfs in een stad, een atmosfeer van spanning of wijding ontstaan waardoor een ieder die een beetje gevoelig is automatisch gaat reageren. En als dan diezelfde klanken of woorden worden herhaald, dan lijkt het hem alsof hij een openbaring ondergaat, terwijl hij eigenlijk alleen emotioneel wordt opengesteld voor grotere krachten die rond hem aanwezig zijn.

U vraagt nu misschien: waarom heb je het dan over woordmagie? Kijk eens, woordmagie valt uiteen in twee begrippen:

- a. het goochelen met woorden, hetgeen wordt gedaan door die mensen die u willen wijsmaken dat ze iets zeggen wat ze niet zeggen in de hoop dat u zult doen wat zij nooit gedaan zouden hebben, indien zij in uw plaats waren;
- b. het woord en de betekenis van het woord worden ondergeschikt gemaakt aan het overdragen van bepaalde emoties, gevoeligheden en instemmingen (inclusief aanvaardingen) waardoor de mensen worden samengesmeed in één krachtveld. Uit deze kracht kunnen dan verschijnselen voortkomen die voor de mens redelijk gezien onaanvaardbaar of onmogelijk schijnen.

Wat doen we verder als we bezig zijn met woordmagie? De magie van het woord wordt bepaald door de emotie die ik kan verbinden met de betekenis ervan. Is die emotie er niet, dan zal het woord nimmer

magisch zijn voor mij en gesproken door mij. Dus: betekenis plus emotie maken een woord magisch.

Eén magisch woord doet weinig. Kan ik meer woorden en begrippen aaneenrijen waardoor er een langere duur van beïnvloeding is, dan ontstaat er niet alleen een invloed die van mij uitgaat in de wereld, maar ik word zelf door alles wat de wereld terugkaatst opnieuw getroffen. Er is een soort feedback. Je begint a.h.w. geestelijk te genereren. Je brengt krachten voort die boven je normale vermogen liggen.

Bij elke vorm van woordmagie is ritme bepalend. Waarom is ritme bepalend? Om de doodeenvoudige reden dat het steeds weerkeren van een bepaalde klank, een bepaalde toonhoogte of intonatie een voor het gehele lichaam en de gehele materie een bepalende factor is waardoor in de materie (inclusief het levende) reacties worden veroorzaakt welke bevorderend kunnen zijn voor het opwekken van die algehele overgave aan de suggestie en daardoor tot het scheppen van een steeds groter veld van kracht waarin meer werkingen mogelijk worden.

Nu heb ik het zo mooi gezegd, maar wat heeft u eraan? Misschien begint u zich te realiseren: het is niet wat ik doe of zeg alleen, maar het is ook de manier waarop. Ik heb dat vroeger zelf meegemaakt. Er was een boeremaagd, een dienstnaagd. Deze had bepaalde reacties t.a.v. de haar omringende wereld. Maar op een gegeven ogenblik werden er in die wereld ook reacties opgewekt, namelijk wanneer haar uitslag (van achter) plotseling met een aantal graden toenam. Haar magie bestond dus uit de vergroting van de uitslag van haar derrière. Wat gebeurde er? Door een kleine wijziging in haar normale manier van voortbeweging bracht zij een totaal andere indruk bij de toeschouwer teweeg. Ik kan het u niet aanraden, want het brengt eigenaardige consequenties met zich mee. Bovendien kunt u daarmee alleen maar zeer primaire begrippen overbrengen.

Het woord geeft ons veel meer mogelijkheden omdat elk woord een associatie met zich brengt. Wanneer ik het woord nu zo intoneer, dat het afwijkt van de norm, dan geef ik daardoor een zeer bijzondere nadruk eraan. Ik maak het suggestief. Als je b.v. altijd zegt: "Ach jō, doe niet zo gek," dan zijn ze er op den duur wel aan gewend. Op het ogenblik, dat je dat verandert door een andere ruimte en klank te geven, krijg je daardoor meer aandacht. Zo kun je ook tegen iemand zeggen: Je bent gezond. De andere denkt: nou, jij hebt goed kletsen. Een logische reactie. Je kunt ook zeggen: Er is steeds meer kracht om je heen. Ik zie het. De ander: Hè, kracht om me heen! Waar, waar, waar! Suggestie natuurlijk. Nu zegt de ander: Het zou wel waar kunnen zijn. Ik voel wel wat kracht. Op dat ogenblik is er een uitwisseling mogelijk. Nu kun je kracht overdragen meer dan je zelf hebt, omdat je met z'n tweeën bent ingesteld op een kracht waarvan je beseft dat ze goddelijk is. Het is dus de afwijking van de norm; daarmee kun je wat doen.

Wat doen we verder?

Als we ons bezighouden met ritmen, dan moeten we even opletten wat er aan de gang is. Bepaalde vormen van muziek zijn misschien wel aangenaam, maar ze blijken gelijktijdig opstandig te werken. Als we merken dat iemand op een bepaalde soort muziek met spanningen reageert, zet het apparaat dan af. Of als je zelf zingt, houd je mond. Waar het mij om gaat is dit: Storende factoren door geluid maar ook door woordkeuze kunnen we vaak constateren in ons contact met anderen. Laat ons dan proberen om die invloeden te vermijden zowel in woordgebruik, stemgebruik als ook in het toelaten van muziek en ritmen in de omgeving etc. Kijk welke invloeden (dat mag muziek zijn maar ook woordkeuze of dat wat je vertelt) een ontspannende invloed hebben op de ander, terwijl je toch niet helemaal de aandacht van de ander verliest. Het laatste is belangrijk!

Als je dit ritme van spreken hebt gevonden, heb je een methode ontdekt om de ander open te stellen voor je gedachtenuitstraling. Wederom, de suggestibiliteit van de ander neemt toe en gelijktijdig is je mogelijkheid om krachten op te vangen en naar de ander uit te stralen groter. Als je ziet

dat daarop wordt gereageerd, dan maak je de ander daarvan bewust en er ontstaat weer dat opslingerings-effect waardoor je samen veel grotere krachten kunt activeren dan menselijk gezien ooit mogelijk zou zijn.

Als wij dus op deze manier gebruikmaken van de mogelijkheden van de stem, van het woord, dan is niet alleen onze invloed op anderen groter, maar we worden ons ook veel bewuster van hetgeen wij zelf zijn. Elke mens heeft bepaalde ritmen, die voor hem normaal en bepalend zijn. Die komen in zijn manier van spreken tot uiting. Er zijn mensen die een staccato-ritme hebben. Er zijn anderen die een traag, lijsig ritme hebben. Er zijn er zelfs bij die a.h.w. op blaffende toon spreken. Als u nu uw eigen ritme leert kennen, dan weet u ook wat u normaal uitstraalt naar anderen. En als u dat eenmaal weet, dan kunt u begrijpen dat die invloed niet voor iedereen even goed of aanvaardbaar is. Wie zijn eigen ritme heeft leren kennen, zal dit gemakkelijker aan anderen aanpassen en zo moduleren, indien het nodig is.

De basis van woordmagie is leren je aan te passen aan de omstandigheden. Dat betekent dus ook, dat je niet een ander benadert op een manier die onaanvaardbaar is. Er zijn zoveel van die dingen. Neem nu de reclame. Als iemand een shampoo heeft gebruikt en daarna door de regen loopt te dertelen, best. Maar als iemand dan zegt: "O, wat is mijn haar nu krullerig en zijg," dan is het effect weg. Met andere woorden: je zoudt het anders moeten doen om het juist over te brengen. Als je in plaats van dat geëxalteerde "O, wat is mijn haar krullerig en zijg" zegt "springerig en zacht", dan heb je ineens wel iets overgebracht. Waarom? Omdat de gewekte verwachting (een patroon dat door de gehele tekst en het beeld samen is ontstaan) dan wordt afgemaakt in overeenstemming met hetgeen je bij de ander hebt opgeroepen. De ander heeft dan helemaal niet het gevoel van: o, wat is dat goed, maar: wat doen die mensen. En dan moet je dat afmaken door te vertellen wat er aan de hand is.

Op het ogenblik, dat wij ontdekken dat wij aan een ander iets mededelen op een manier die niet past bij wat er in de ander leeft, moeten wij ons bezinnen. Wij moeten desnoods onze mededeling tijdelijk inhouden, totdat we het gevoel krijgen dat wij aan het verwachtingspatroon van de ander kunnen beantwoorden.

Als het gaat om een communicatie of om een emotie, dan moeten we juist een schok veroorzaken waardoor de ander in zijn gevoelens wordt getroffen en gaat reageren.

Denk nooit, dat het in woordmagie alleen maar belangrijk is om mensen instemmend en harmonisch wakker te roepen. Het is beter om iemand in opstand te brengen tegen hetgeen u zegt en de manier waarop u het doet dan om hem onverschillig te laten. Wat wij in de woordmagie voornamelijk en altijd moeten vermijden is een gelijkmatigheid waardoor geen reactie wordt gewekt.

Wat kunnen we nog in het kort zeggen over woordmagie?

1. Kies uw woorden in overeenstemming met het gevoel dat u wilt uitdrukken en de reacties die u van de ander kent of eventueel verwacht.
2. Kies uw ritme en intonatie in overeenstemming met de ander, maar zo dat u dit zelf nog als normaal en natuurlijk kunt ervaren. Dit garandeert de beste overdracht zowel van suggestie als van krachten.
3. Wanneer u zich richt tot de sferen, dan gaat het niet om de woorden maar om de uitstraling. Kies daarom geen woorden waarmee u een bepaalde wereld of sfeer aanroept, maar eerder die woorden, ritmen en klanken die voor u geassocieerd zijn met een bepaalde stemming die volgens u inhaerent is aan de sfeer die u wilt benaderen.
4. Als u geesten wilt oproepen, bedenk u driemaal. Als u een entiteit of een geest oproept, heeft u kans dat deze zich in eenzelf-

de genoedsgesteldheid bevindt als u, wanneer er wordt gebeld en u onder de douche staat. Als de ander contact met u wil opnemen, dan zal hij dat wel doen. Roep dus niet op! Probeer wel een bepaalde sfeer van overeenstemming te wekken. Hierdoor krijgt u de beste contacten.

5. Verwacht niet, dat u elke geest en elke kracht uit de sferen zonder meer middels een incantatie kunt wekken. Begrijp, dat dit altijd geheel afhankelijk is van uw instelling en de manier waarop u die instelling kunt projecteren naar die sfeer; dus uw geestelijke uitstraling van dat ogenblik.

Dan heb ik nog dit te zeggen: Aangezien er in de wereld op een soms wat wonderlijke manier van woordmagie nogal eens misbruik wordt gemaakt, probeer voor uzelf te begrijpen hoe woordmagie werkt. Probeer het zelf een paar keer. Als u er een paar maal mee heeft gewerkt, zult u het bij anderen gemakkelijker onderkennen. Dit betekent, dat u de beïnvloedingen die u niet wenst gemakkelijker kunt afwijzen.

--:--

I N T O N A T I E.

Als je een woord spreekt, zeg je meer door de manier waarop je het zegt dan door wat het woord pretendeert te zeggen. De intonatie is de klank, het ritme en de betekenis waardoor je de gevoelens overdraagt, die het woord pas zijn werkelijke betekenis geven.

De juiste intonatie is het afstemmen van je eigen wezen. Het is gelijktijdig responsen mogelijk maken en wekken bij anderen. Het is een scheppen van een sfeer waarin grote krachten kunnen werken en waarin jij die grote krachten kunt aanvaarden zonder tevens in moeilijkheden te geraken.

De juiste intonatie vinden is een kunst. Het gaat niet altijd zo spontaan als je zoudt willen. Toch is het erg belangrijk dat je de sfeer die je in je beleeft, de kracht die voor jou op dit moment begeerlijk en noodzakelijk is tot uitdrukking weet te brengen.

Vergeet één ding niet: Als je een woord verkeerd zegt, zul je daardoor vaak iets anders bereiken dan je wilt. Daarom is het goed om overlegd te intoneren. Daarom is het goed om de harmonische principes, die de gehele kosmos beheersen (zeker ook in het gebruik van je stem, je gebaren en in de keuze van je woorden) mede tot uiting te brengen. Want wie de juiste trillingen schept, schept de mogelijkheid tot de juiste responsen. En wie de juiste responsen vindt, kan daarin vaak krachten ervaren die hoger zijn dan iets wat hij zelf ooit had kunnen opwekken.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

APRIL 1978.

23e jaargang.
Nummer 7.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Emoties	CI blz. 71
Ervaring	CI " 77
Begrip en besef	CI " 83
Loutering	CI " 84

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

Beïnvloedingen	CII " 81
Taoïstische magie	CII " 88

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

EMOTIES.

Er zijn veel mensen die menen dat emoties erg spontaan zijn of dat ze zonder meer bedwongen kunnen worden. Geen van beide is waar. De meesten van u zullen wel hebben gemerkt, dat je kort voordat het onweert ongedurig bent en daarna een gevoel van opluchting hebt. Dit ligt o.a. aan de statische lading van de lucht en eventueel aan de aanwezigheid van wat ozon in de lucht daarna. Waarmee ik maar wil zeggen, dat zuiver stoffelijke factoren in de kosmos uw emoties voor een groot gedeelte kunnen bepalen. Als wij van dat standpunt uit vertrekken, dan worden emoties erg belangrijk. Want de emoties zijn dan heel vaak de aanduiding van dingen die wij aanvoelen zonder dat wij redelijk kunnen omschrijven wat er aan de hand is. Ik zou dan graag van het vooromschreven punt vertrekken.

Er is op het ogenblik een nogal sterke invloed waarin groen, blauw en wit tezamen aanwezig zijn. Dit zijn kleuren die worden gebruikt om kosmisch geestelijke invloeden aan te duiden. Maar wij zijn er nog niet. Daarnaast zijn ook bepaalde planeetwerkingen heel sterk. Voor heel veel mensen is er een nogal ongunstig aspect waarin o.a. Neptunus een vierkant maakt, terwijl anderen bovendien nog te maken hebben met Saturnus. Als we al die invloeden bij elkaar nemen, dan is dat verstandelijk niet helemaal uit te leggen, maar wij kunnen misschien nagaan hoe de mensen zich ongeveer moeten voelen.

Als ik de gemiddelde emotie neem en dan ga ik uit van ongeveer deze breedtegraad, dan zou ik moeten stellen: Er is een zekere wispelturigheid in de gevoelens. Er zijn ogenblikken van grote opgewektheid en verwachting - die overigens vaak beschaamd worden door de feiten - gevolgd door gevoelens van mistroostigheid, neerslachtigheid en zelfs pogingen om aan de feiten te ontvluchten. Deze invloed loopt nu geschat ongeveer 10 dagen voor de meeste mensen; voor sommigen iets meer, voor anderen iets minder.

Nu zitten daarbij nog planetaire aspecten. Als u last heeft van b.v. Saturnus, dan heeft u te maken met al die onverwachte kleine mislukkingen en tegenslagen. U heeft een gevoel van machteloosheid. Dit wordt door de omstandigheden veroorzaakt. Combineer je dit nu met dat gevoel van onrust, de innerlijke wispelturigheid, het onvermogen je aan te passen, dan kom je als vanzelf in een toestand van wanhoop die zich ofwel in een levensverwerping kan manifesteren, dan wel in het ontvluchten aan bepaalde aspecten van je taak of van je leven. Dit aspect loopt nog enige dagen door.

Toch zul je in de wereld niet zo ontzettend veel fenomenen zien aan de hand waarvan deze gevoelens zonder meer verklaarbaar zijn. Je kunt niet zeggen: De aarde gaat beven. Er gaat daar dit gebeuren en daar dat. Dat weet je niet van tevoren en zelfs wanneer die dingen komen, blijken ze van betrekkelijk weinig invloed te zijn op de gevoelstoestand waarin je zelf verkeert. Daarom is het wel aardig om eens te kijken naar de feiten en de emoties.

U realiseert het zich misschien niet, maar we hebben kort geleden een aardbeving gehad en er staat weer een op stapel - overigens in een ander gebied. Daarbij zitten we in een periode (dat is eigenlijk vandaag al aan de

gang en loopt tot ongeveer donderdagavond) waarin erg veel rampen kunnen gebeuren. Er kunnen catastrofes plaatshebben. Kleine dingen lopen uit de hand en voor men het weet is er iets waarbij heel veel mensen betrokken zijn en er misschien veel slachtoffers vallen.

Voelt u dat aan? Neen. Zijn er gevoelens die u daarop wijzen? Neen. Heeft u voorgevoelens? Ja, misschien één op de 10.000 mensen of een op de 100.000. Maar de gedruktheid, die wel samenhangt met de mogelijkheid dat er rampen zullen zijn in deze periode, die hebben de mensen wel. En als je dat niet helemaal wilt beseffen, want ook de eigen gevoelswereld is iets wat je niet klakkeloos wilt aanvaarden, dan heb je nog een andere uitvlucht: "Bent u ook zo moe. Het moet vast liggen aan het omzetten van de tijd. Die zomertijd, daaraan zal het liggen."

Helemaal niet. Dat zijn de uitvluchten die je zoekt. In feite bevindt je je in een toestand waarin je gebonden bent. Je zoudt je het liefst in jezelf willen terugtrekken. Heerlijk in een afgesloten schilletje zitten met een goed boek misschien of iets dergelijks en voor de rest: laat de wereld maar verder draaien. Dergelijke emoties zijn eigenlijk de weerkaatsing van kosmische waarden, die op zichzelf niet zonder meer afleesbaar of kenbaar zijn. Hieraan kunnen wij een paar regels ontlenen. We moeten proberen het praktisch te houden.

1. Indien u zich bevindt in een ongewone gevoelstoestand, moet u niet aannemen dat dit alleen uit uzelf voortkomt. Emotionele veranderingen zijn over het algemeen mede een aanduiding van kosmische beïnvloeding, geestelijke beïnvloeding of het aanvoelen van een meer stoffelijke invloed of situatie. Dergelijke gevoelens zijn een waarschuwing. Wanneer u het gevoel krijgt dat u zich moet afsluiten, dan moet u zich niet afsluiten, maar u wel verdedigen. Wanneer u het gevoel heeft dat de wereld troosteloos en zinloos is, dan moet u juist proberen om daartegenover zelf wat licht of beweging te zetten.

2. Elke emotie heeft een lichamelijke invloed. Dit betekent, dat de gevoelstoestand waarin u zich bevindt ook uw lichamelijke ervaringen verandert. U kunt zich daardoor gejaagd voelen. Die gejaagdheid kan dan o.a. het resultaat zijn van adrenaline-afscheiding. Zelfs uw stofwisselings- en groeiprocessen kunnen daardoor worden gestoord of veranderd. Juist daarom is het erg belangrijk dat een mens leert zijn emoties te erkeken voor wat ze zijn: indicaties van toestanden waartegen stelling moet worden genomen. Dan kunt u innerlijk over het algemeen kracht genoeg vinden om ook deze lichamelijke effecten terug te dringen. Een klein voorbeeld mag hier wel bij.

Er zijn heel veel mensen die het gevoel hebben dat ze iets moeten bereiken; dat kan stoffelijk of geestelijk zijn. Gelijktijdig voelen ze zich gefrusteerd. Die frustratie kan wel degelijk voortkomen uit externe invloeden die niets met de stof te maken hebben. Dit gevoel van frustratie wordt omgezet in een onrust, die resulteert in een zekere onhandigheid of zelfoverschatting in de relatie met de wereld, maar tevens bij heel veel mensen aanleiding zijn tot o.a. rheumatische pijnen, spierpijnen, hartaanvallen die niets met het hart te maken hebben maar gewoon benauwdheden zijn die in de borststreek liggen en waardoor het hart wat sneller schijnt te kloppen. Kortom, allerlei lichamelijke verschijnselen. Als je je daartegen te weer stelt, dan kun je zelf een tweede emotie wekken. Dat kun je wel bewust doen. Je kunt je stemming bewust opwerken in een bepaalde richting. Hierdoor wordt ook het lichamelijke effect tegengehouden. Met andere woorden: minder rheumatische pijnen totdat ze verdwijnen. Minder hartkloppingen, minder het gevoel van opgesloten zijn en al die dingen meer. Dat kan erg belangrijk zijn.

3. Geestelijke invloeden kunnen over het algemeen niet stoffelijk vertaald worden. Toch zijn geestelijke invloeden en beïnvloedingen vaak heel erg belangrijk in het emotionele leven van de mens. Want u bent niet alleen in staat om emotioneel te reageren op dingen die u stoffelijk be-

roeren, maar ook de meest innerlijke zaken die misschien te maken hebben met geestelijke banden die vele incarnaties omspannen, met geestelijke contacten met sferen of werelden waar u bewust niets van weet, kunnen de emotie beïnvloeden. Omdat al deze factoren niet te overzien zijn, zal elke reactie op de emotie een poging moeten zijn om tegenover elke gevoelstoestand die op dit moment ergerlijk, niet aanvaardbaar of vermoeiend is een andere te stellen die u vanuit uzelf probeert te wekken. Hierdoor kunt u ook een geestelijk evenwicht bereiken en zult u eventuele krachten van hoge geestelijke sferen of misschien zelfs van geestelijk-kosmische betekenis op de juiste wijze leren verwerken.

Dat zijn dan drie punten. In het laatste punt zit weer iets belangrijks.

Ik zit u te vertellen dat u even een emotie daartegenover moet stellen. U zegt dan: Ja, maar dat is niet zo gemakkelijk. Eigenlijk is het wel gemakkelijk. U kunt zich op een gegeven ogenblik machteloos voelen en u dan kwaad maken. Maar als u zich kwaad maakt, dan doorbreekt u de ban van uw machteloosheid. U komt tot actie. Er gebeurt dus iets anders. De emotie die uit de kwaadheid ontstaat, is heel vaak gerichte daadkracht of gerichte wilskracht. Er zijn veel mensen die pas iets doen, als ze nijdig worden. Dat heeft u zelf ook wel kunnen constateren. Waarom zoudt u dat dan ook niet kunnen? Maar er zijn nog andere dingen.

U heeft b.v. de behoefte om iets voor de medemens te betekenen, maar het wil niet goed. Waarom zou dat eigenlijk niet willen? U moet gewoon tegen uzelf zeggen: ik kan dit. U begint met een proces van zelfsuggestie waarmee u probeert de nodige interessen, de nodige aandacht, de nodige levenskracht uit te stralen. Naarmate u zichzelf overtuigt dat dit het geval is, verandert uw emotionele toestand. Het hopeloze van zo even wordt de uitdaging van nu. De gelatenheid en de neerslachtigheid van heden wordt dan opeens omgevormd tot het bewustzijn dat u het beste doet wat u kunt. Daarmede ontstaat er een innerlijke tevredenheid die weer resulteert in een juister reageren op kosmische omstandigheden, maar ook een innerlijk evenwichtiger reageren. Het is dus niet zo moeilijk als het wel lijkt.

Voor heel veel mensen is het niet gemakkelijk te aanvaarden als je zegt: Die emoties zus en zo zijn niet juist. Dan zeggen ze: Ik was vandaag niet uitgeslagen en ik had wel geen hoofdpijn, maar ik had zo'n band om mijn hoofd. Die mensen realiseren zich niet wat er aan de hand kan zijn.

Misschien heeft u wel gedroomd of u had kort na het ontwaken een zeker gevoel of een bepaalde impuls, die op dat moment wel duidelijk was. Noteert u die. Want zeer veel beïnvloedingen die u redelijk niet kunt verwerken en die u zintuiglijk niet weet uit te drukken zult u via het onderbewustzijn en de geestelijke waarden in uw persoonlijkheid omzetten in een droombeleving of een gevoel dat pas in een toestand van volledige ontspanning tot zijn recht komt. Dit zijn dan weer indicaties.

Als u een droom heeft die u b.v. voortdurend autobotsingen laat zien, dan betekent dat helemaal niet dat u vandaag niet met het openbaar vervoer moet meegaan. Het betekent echter wel, dat u voor uzelf strijdige invloeden heeft geconstateerd. Strijdige invloeden kunnen wij alleen beheersen door het innerlijk evenwicht op te voeren. Wij proberen dus een gevoel van zekerheid, van onverstoorbaarheid te wekken. Dan kan ons dit allemaal niet gebeuren.

Ik weet het, het is zelfsuggestie. Maar met zelfsuggestie kunt u heel veel emoties opwekken. Met zelfsuggestie kun u voor een groot gedeelte zelfs uw lichamelijke toestand beïnvloeden. En als u dat op de goede manier doet, krijgt u in ieder geval resultaten. Emoties zijn eigenlijk alleen maar de reacties die wij vertonen op een besef, dat wij maar ten dele bewust willen leven. Menigeen wordt boos en denkt dit met rede te doen, omdat niet boos worden zou betekenen: toegeven dat een ander gelijk heeft en daarmede je eigen waarde of betekenis verminderen in eigen ogen. Dat komt vaak voor.

Emoties zijn een complex geheel. Daar spelen niet alleen zuiver zintuiglijke zaken een rol in. U kunt ook emoties opwekken. Er zijn middeltjes genoeg waarmee je dat kunt doen. Ze gaan van psilobicin tot spaanse vlieg en van LSD tot hash. Ze wekken toestanden in het lichaam waar het even-

wicht is verstoord en waardoor dat lichaam gaat reageren op niet aanwezige situaties en toestanden. En dan krijgen we ook die emoties. Maar waarom hebben wij al die hulpmiddelen nodig, als wij het geestelijk kunnen doen?

Emotie is altijd mede het resultaat van een mentaal proces. Zonder mentale processen zijn er geen emoties anders dan de lichamelijke reacties welke noodzakelijk zijn om elke instincthandeling een optimale verwerkingsmogelijkheid te geven. Dus als u dit registreert, dan weet u: alles wat mentaal kan zijn, kan ik zelf beïnvloeden.

Maar beïnvloeden betekent niet tegengaan. Het is vaak zo, dat allerlei omstandigheden een rol spelen. Op een gegeven ogenblik ben je uitbundig of wanhopig en heb je het gevoel: dit is een emotie die ik moet bedwingen. Dan probeer je de kraan dicht te draaien. Als het een lekkende kraan is, gaat het, maar dan is de emotie niet zo groot. Maar als het een stortvloed van emoties is die je overspoelt, dan is het een soort Niagara Falls. Heeft u wel eens geprobeerd met een kurk zo'n waterval te stoppen? Dat is onmogelijk. Wat moet u dan doen? U moet proberen de betekenis van de emotie te veranderen. U moet proberen een lichtend en positief element te vinden en dat met alle kracht vast te houden totdat het geheel van uw reacties - nog steeds met behoud van de emotionele flux - in een positieve beleving wordt omgezet. Bij het wegvallen van het overheersende geheel en het te vervangen door een geïnduceerd geheel ontstaat er een groter evenwicht. En door dat evenwicht is dan langzaam aan misschien toch weer beheersing mogelijk.

Als ik naar de gevoelens van mensen kijk, dan zie ik vaak dat die gebaseerd zijn op interpretaties. Als je het gevoel hebt dat b.v. je leven nutteloos is, dan is dat natuurlijk niet waar. Geen enkel leven is nutteloos omdat een ieder alleen al door zijn bestaan invloed heeft op anderen; en dat is een vorm van nut in geestelijke zin.

Je bent niet eenzaam, tenzij je jezelf die eenzaamheid aanpraat. Want als je beseft dat zelfs door over straat te lopen je de bewegingspatronen van anderen mede helpt beïnvloeden, dan weet je: ik ben deel van een organisch geheel: de mensheid. Dus die eenzaamheid is iets wat je jezelf kunt aanpraten. Als je bovendien nog beseft dat je geestelijk door je gedachten, je reacties, je poging om jezelf - hoe dan ook - waar te maken in vele sferen indrukken achterlaat, dat je impulsen uitzendt waardoor vormen in een astrale sfeer tot stand kunnen komen of in stand worden gehouden, dan weet je dat die betekenis er wel degelijk is. Dan behoef je niet te zeggen: ik ben blij dat ik die betekenis op deze manier heb. Door dat besef van zinvolheid ontstaat er een positieve reactie. Je gevoelens zijn niet meer een overstelpende neerslachtigheid, verlatenheid, doeleloosheid of nutteloosheid. En dat betekent ook, dat je niet meer naar vroeger gaat terugzien, dat komt zo vaak voor.

Er zijn heel veel mensen die gaan zitten en zeggen: Als ik dit vroeger anders had gedaan, of: als ik nu eens anders was geweest, dan zou ik nu... Zij gaan dan over mogelijkheden praten. Dat is een vlucht. Daardoor brengen ze de mogelijkheden van vandaag steeds meer in discrediet. En dat is onaanvaardbaar, dat begrijpt u zelf ook wel. Die mensen moeten proberen om eerst te kijken wat ze nu wel kunnen zijn en doen. Je moet nooit méér willen doen dan je kunt, maar je kunt veel. Vooral als je in kleine dingen een zekere betekenis krijgt, kun je daaruit weer voldoening putten. Die voldoening betekent emotionele stabilisatie. Maar het betekent tevens dat je je energie terugkrijgt en je processen van denken en reageren op de vele sferen en je eigen wereld beter in de hand houdt.

Emoties zijn een moeilijke zaak, dat geef ik graag toe. Het lijkt vaak onredelijk; maar als de emoties met je weggelopen, dan is je hele redelijkheid weg; dan ben je niet meer in staat om normaal te reageren. En als je dat gaat begrijpen, misschien dat je dan toch in staat bent om te zoeken naar een weg waardoor je een beetje meer jezelf bent en afrekent met het heden.

Heel veel mensen worden geplaagd door allerlei angsten. Angsten voor morgen bijvoorbeeld. Morgen is er nog niet. Bang zijn voor morgen heeft geen zin. Begryp dat en je zult die angst wel niet helemaal verdringen; ze blijft aanwezig. Ze is een emotie die in je doorwerkt, maar je krijgt meer mogelijkheden om vandaag iets positiefs te doen of te denken en dat daartegenover te stellen. Het evenwicht wordt hersteld. Emotionele evenwichtigheid is een van de belangrijkste zaken voor een mens, als hij wil komen tot een bewuste en evenwichtige geestelijke vorming. Hier heb ik dan weer een nieuw element geïntroduceerd namelijk de geestelijke vorming.

Als u probeert om een letter in metaal slaan (stempelletter) en u zet daar niet voldoende kracht op, dan komt die letter niet door. Als u een beleving in de stof heeft en er is geen emotie mee verbonden en u probeert dat in de geest vast te leggen, komt die niet door; het geeft geen werkelijke indruk. Als u een hamer heeft, dan kunt u die letter met hevige kracht erin slaan. Als er een emotionele beleving is op de achtergrond van een situatie, dan wordt ze daardoor mede gefixeerd in het geestelijk bewustzijn. Wij mogen de emotie dus niet zien als iets overbodigs of nutteloos. Maar als we steeds blijven slaan op dezelfde letter, dan komt er geen verstaanbaar woord uit. Dan is het net, of je in je ervaringsregistratie aan het stotteren bent. Je herhaalt maar steeds één feit of één punt. Dat mag niet gebeuren. Daarom moet je die emotie erkennen en er een tweede tegenover stellen, zoals ik beschreven heb. Hierdoor ga je nl. je besef weer richten op een ander aspect van je bestaan. Het herinneringsbeeld dat op die manier wordt vastgelegd wordt veelzijdig, want ook dit wordt geestelijk vastgelegd.

Andere zaken, die misschien in de stof erg belangrijk lijken, zullen u nu emotioneel niets doen. Dat is heel goed, want daardoor kunt ze overslaan. U heeft ze niet nodig voor uw geestelijke vorming en dan zijn ze van weinig belang. Op die manier kunt u langzaam maar zeker de registratie van uw stofelijk leven in de geest en daardoor de mogelijkheid om in elke harmonische uitwisseling met andere geesten en sferen daar een beroep op te doen uitbreiden. U kunt alles wat voor u werkelijk van belang is vastleggen. Dat geeft u geestelijk grotere mogelijkheden. Maar zelfs wanneer u op aarde bent, betekent het ook een groter vermogen tot contact met werelden en sferen, die niet van stoffelijke origine zijn.

Wanneer mensen een sterke emotie hebben, dan zenden ze vaak gedachten naar anderen uit. Het telepathische rapport, het uittreden en verschijnen is in de parapsychologie vele malen geregistreerd. Het bezoek van de dode aan mensen die nog niet eens weten dat hij gaat sterven. Het blijkt, dat daarbij de tijdsfactor niet geheel vaststaat. Soms verschijnt iemand nadat, maar soms ook voordat doodsgevaar optreedt. De verschijning is het overdragen van een gedachte. Het is het delen van een bewustzijn. Je zoudt op grond hiervan kunnen zeggen, dat sterke emoties de mens een grotere beschikking geven over een deel van zijn geestelijke mogelijkheden en zijn paranormale begaafdheden.

Dan is hieruit ook af te leiden dat een mens, die paranormale gaven wil hanteren daartoe een passende emotionele toestand in zich zal moeten opwekken om met een optimaal resultaat anderen te kunnen bereiken of een bepaalde wereld of sfeer te kunnen betreden. Als u dat begrijpt, dan wordt het weer eenvoudiger, want emotie lijkt altijd zo'n onbenaderbaar iets. Iets waarmee je eigenlijk de psychologie en de psychiatrie moet binnentreden. Maar als je begrijpt wat ze voor je doet, wat ze betekent, dan ga je ook begrijpen dat je door een juist gebruik van je emoties je krachten bewuster en gericht kunt gebruiken. Je kunt je mogelijkheden aanmerkelijk doen toenemen. Je kunt je ontvankelijkheid voor krachten van buiten aanmerkelijk vergroten of je daarvoor beter afschermen. En dan kom je op een punt waarop de zelfsuggestie, waarover wij hebben gesproken, niet meer alleen een poging is om de zaak in evenwicht te houden. Neen, het wordt eerder het bewust stimuleren van bepaalde reacties in het denken en in het lichaam om daardoor een tevoren vastgesteld doel beter te bereiken.

Wanneer wij te maken hebben met grote kosmische krachten (ik heb u enkele invloeden genoemd, o.a. die in deze dagen optreden), dan zou het wel eens kunnen zijn dat u zegt: *ik wil* nu juist helderzien. Dan moet ik mij instellen op de factor wit die samen met andere kleuren nu aanwezig is. Ik denk dan alleen in de termen van dit wit: een fel licht. Ik zie in mijn gedachten alles helder en scherp. Ik probeer mijzelf duidelijk te maken dat alles scherp getekend kenbaar wordt en op het ogenblik, dat ik het gevoel krijg dat ik sta te turen, maak ik mij zo leeg mogelijk. Ik laat gewoon alles maar op mij toekomen. Ineens zie ik vele details die ik voordien niet had gezien. Ik zie samenhangen en mogelijkheden, die tot dan niet constateerbaar waren. Daaruit trek ik dan mijn conclusies, maar heb ik ook mijn krachten en mijn beleving.

Het is mogelijk u op bepaalde kosmische invloeden in te stellen. Aangezien wij nu toch bezig zijn met een onderwerp waarin ook de invloed van de verschillende planeten een grote rol kan spelen voor ongeveer een derde van de mensheid - binnenkort (+ 25 april) komt er een Marsinvloed die de mensen erg onrustig maakt en ook erg instabiel in hun reacties naar buiten toe - moeten we dus ook rekening houden met invloeden die dan kunnen optreden. Nu heeft de astrologie al aardig wat aangegeven. U heeft een geboortehoroscoop nodig en dan moet u precies uitkijken wat voor u van belang is. Maar we kunnen het veel algemener doen.

Wanneer voor mij op dit moment globaal een sterke Saturnus-invloed geldt, dan is het duidelijk dat ik moet rekenen op allerlei plotselinge erkenningen en gebeurtenissen. Ik stel mij daarop gewoon in. Ik bouw een afweer op tegen alles wat mij emotioneel daarbij zou kunnen treffen; ik neem dus afstand van de dingen. Daardoor ben ik ook in staat om juist te reageren en kan ik gemakkelijker mijn eigen reserves gebruiken, indien het nodig is.

Er is een Mars-invloed. Dat is een drang tot vitaliteit die zelfs tot gewelddadigheid kan voeren, vooral als het een negatief aspect is. Indien dat nu toevallig voor uw teken gebeurt, dan houdt u daarmee rekening en zegt u: ik heb reservekracht nodig. U maakt zich dan klaar om die reservekracht op te slaan. De emoties beroeren u nog wel, maar ze dwingen u niet meer om uit te barsten in drift of om plotseling allerlei dwaze en domme dingen te gaan doen. Integendeel, ze geven u een gevoel van geladenheid, van spanning waardoor u de zaken die u wilt doen gemakkelijker, beter en juist kunt volbrengen. Zo kunt u dat voor elke planeet nagaan.

Er zijn genoeg algemene richtlijnen die tamelijk redelijk zijn. U kunt zelfs van dag tot dag zien welke constellaties ongeveer optreden. En als u dan ook nog weet waar uw eigen sterrebeeld staat en wat de invloed daarop is, dan weet u al meer dan genoeg. Op die manier kunt u leren uw emoties bewuster te gebruiken. Want uitschakelen gaat niet. U kunt uw emoties niet uitschakelen of ongedaan maken, maar u kunt ze wel gebruiken. U kunt uw emoties gebruiken om de veranderingen in het lichaam, die nu eenmaal niet helemaal teniet kunnen worden gedaan, te voeren naar een resultaat dat voor u begeerlijk is. U kunt tegenover elke invloed van buiten, die u aanvoelt en die te sterk op u inwerkt, een eigen tegeninvloed opbouwen, zodat u in staat bent het resultaat te richten waarop u maar wilt.

Als u uw emoties weet te gebruiken op de juiste manier, dan zijn ze niet alleen een uitstekend middel om goede resultaten te behalen op aarde, maar ze betekenen gelijktijdig een onnoemelijk grote verrijking van zowel uw geestelijke mogelijkheden als ook van uw geestelijke gevoeligheid en van datgene wat u er mentaal uit kunt aflezen.

Hiermede heb ik naar ik hoop genoeg over de emotie gezegd. Ik kan nog vele abstracte verhalen gaan afsteken, maar hier zijn een paar essentiële punten, die u binnen het kader van deze cursus ongetwijfeld goed kunnen dienen, wanneer u met emotionaliteiten bij uzelf en bij anderen te maken krijgt.

Wat het kosmisch effect betreft nogmaals: U kunt aan uzelf, aan uw droomleven, aan de eenzijdigheid van de denkbeelden die bij u op de voorgrond komen wel degelijk aanvoelen welke invloed zich op dat moment manifesteert. En als uw emoties daardoor worden opgewekt, zoek daar dan een tegenwicht

voor. U zult merken dat u veel meer kunt en lichamenlijk en anderszins veel minder lijdt onder uw emoties dan voor de meesten denkbaar is.

-:-

ERVARING.

Ervaring is iets wat men doormaakt. Maar alles wat men doormaakt, interpreteert men zelf. Dientengevolge kan worden gezegd: elke ervaring is afhankelijk van de wijze waarop ze door de persoon zelf wordt geïnterpreteerd.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: de ene ervaring is *goed* de andere is kwaad. Dat is natuurlijk onzin. De ervaring die je *denkt* kwaad te zijn kan misschien zeer goed zijn en omgekeerd. Het belangrijkste bij ervaring is altijd weer de betekenis die je er zelf aan geeft en daardoor de waarde die je voor jezelf daarin kunt vinden. Nu is het heel goed mogelijk daar een heel verhaal over te gaan spinnen, een web van allerlei mogelijkheden, maar ik zou het graag wat eenvoudig houden en daarom begin ik met te stellen:

Een ervaring kan alleen dan bestaan, indien een denkbeeld, een gevoel en een daad samentreffen. Daar waar één van deze afwezig is, is er geen werkelijkheidsbeleving en als zodanig is de ervaring dus waardeloos, zinloos.

Wanneer een mens alles denkt, dan is het niets waard omdat hij niets doet. Wanneer een mens alles doet en er niet bij denkt, is het niets waard omdat er geen besef aan verbonden is en als zodanig de zaak niet wordt bestuurd. Wanneer je iets doet wat je goed hebt overdacht, maar daarbij geen enkele emotie kent, dan heeft het *eveneens* geen betekenis, want de werkelijke waarde ervan gaat aan je voorbij. Je stelt wel iets in de buitenwereld, maar je stelt het niet voor jezelf. Je moet de ervaring dus altijd zien als een soort drie-eenheid. In die drie-eenheid kun je heel veel eigenaardige feiten constateren.

Ik weet niet, of u wel eens heeft nagedacht over - laten we even vroom worden - de Christus. Als Jezus nu eens niet geleefd zou hebben en iemand dat verhaal alleen maar geschreven zou hebben (let wel, ik zeg niet dat dat zo is), dan zouden we nog moeten nagaan wat het christendom heeft gedaan. En dan blijkt, dat de oorzaak op zich eigenlijk onbelangrijk wordt op het ogenblik dat we worden geconfronteerd met het feit plus de denkwijzen en emoties die daaruit voortvloeien. Dat is nu het typerende voor alle ervaringen.

Wij proberen vaak die ervaringen (oorzaak en gevolg) teruggaand te vinden. Op welk punt is het eigenlijk begonnen? Er zijn mensen die zeggen: Ik ben slecht geworden omdat ik geboren ben. Daarin hebben ze natuurlijk ergens wel gelijk, maar dan zou je in de eerste plaats nog veel verder moeten teruggaan en in de tweede plaats helpt het je niet. Het zoeken naar de oorzaak op zich heeft weinig of geen zin. Belangrijk is de constatering. Als u iets ervaart, geldt het volgende:

a. De situatie zoals ze nu is; b. mijn bewustzijn (dus mijn denken) zoals het nu is; c. de gevoelens die nu in mij een rol spelen. De conclusie uit deze drie punten is de ervaring. Dit is belangrijk, want het bepaalt niet alleen hoe de zaken verder zullen gaan, maar het bepaalt ook hoe ik verander. De ervaring is iets waardoor je verandert.

Er zijn veel dingen waarvan je denkt: ik zou ze liever niet meemaken, maar op zichzelf kunnen ze iets in je veranderen. Elke ervaring die bewust wordt beleefd, betekent een verandering in je waardering t.a.v. de wereld en van het eigen "ik". Als zodanig ontstaat er een nieuw wereldbeeld en

een nieuwe gevoeligheid voor waarden uit de wereld zowel als van het eigen "ik". Ervaring is dus in feite een verschijnsel waaruit de progressie van de innerlijke ontwikkeling kan worden afgeleid.

Er zijn mensen die zeggen: je moet helemaal niets ervaren. Onschuld is het beste dat er bestaat. Ik weet het niet. Misschien zijn er mensen die in hun onschuld gelukkig zijn, maar dat komt dan waarschijnlijk omdat ze niet verder denken. Hoe kunt u nu weten of iets goed of kwaad is, als u het niet heeft geprobeerd? Er zijn mensen die zeggen: ik lust geen paella, geef mij maar liever biefstuk met dopwertjes. Maar hoe kunt u zeggen, of paella wel of niet lekker is, als u het nooit heeft geproefd? Dan is het een ervaring geworden en heeft het bij u bepaalde reacties gewekt. Dat kan betekenen dat paella voortaan bij u de emotie Ha! of de emotie Bah! oproept. Dat hangt van uzelf af, maar u bent daardoor rijker geworden. Ervaring is een verrijking van onze mogelijkheid tot oordelen en daardoor ook een betere oriëntatie t.a.v. een verschijnsel waarin wij ons bevinden en van de innerlijke toestand die wij in ons ervaren.

Nu kun je ervaringen natuurlijk gaan uitbuiten. Er zijn mensen die zeggen: je moet voortdurend ervaren. Dat is nu precies hetzelfde als zeggen: Lieve mensen, als jullie sightseeing *doen* moeten jullie zo hard mogelijk rijden. Later kunnen jullie erover praten wat jullie hebben gezien. Dat is natuurlijk zinloos. Er zijn mensen die zo snel door Europa reizen, dat ze later de foto's nodig hebben om te weten waar ze geweest zijn.

Er zijn mensen die zo door het leven gaan. Zij zijn voortdurend druk bezig dingen te doen en te doen. Ze vragen zich gewoon niet af wat er verder achter zit, of er soms nog een andere mogelijkheid of *andere* kans is. En dan ga je fout, want de ervaring betekent niet alleen/maar dat er iets gebeurt. Het betekent dat je iets beseft, dat je iets voelt. En als je zoveel haast hebt dat je aan het voelen of het denken niet toekomt, dan kom je nergens. Een zekere overweging is nodig.

Dan de vraag: zijn alle ervaringen even belangrijk? Dat is natuurlijk niet waar. U heeft in uw leven ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze heel erg belangrijk waren. U heeft ook ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze niets te betekenen hadden. Maar als u later (dat kan pas na de dood zijn, dus voorlopig heeft u geen haast) gaat kijken, dan blijkt dat die schijnbaar onbelangrijke ervaringen een heel grote invloed hebben gehad op uw verdere reacties.

De waarde van de ervaring kan niet bepaald worden krachtens het redelijk bewustzijn, maar alleen vanuit de totaliteit van het eigen wezen. Dat houdt ook in dat de feiten die u stelt eigenlijk lang niet zo belangrijk zijn als u denkt.

Je kunt denken, dat je de wereld gaat hervormen. Dat lukt je natuurlijk niet en dan zeg je: ik had het beter niet kunnen doen. Maar de poging om dat te doen plus de mislukkingen samen waren een aantal ervaringen waardoor je beseft van de wereld en van jezelf beter werd. En dat betekent weer een juistere oriëntatie in geestelijk opzicht en daarmee kom je verder.

Er zijn ook mensen die zeggen: Wat heb ik aan ervaring. Ik heb voldoende regels om naar te leven. Maar dan vragen ze: Hoe staat het in "Hoe hoort het"? Of: Wat zegt de bijbel, de pastoor, de rabbi enz. ervan? Wat denken de burens? En uit dat hele patroon kiezen ze en zeggen: Dat is goed voor mij. Maar leeft u daar zelf in? Het kan zijn dat sommige dingen voor u een levensvulling zijn. Dan is elke manier van leven op zich goed, omdat ze een weerkaatsing vormt van uw innerlijk wezen. Daardoor zal elke daad die u stelt gelijktijdig emotie en denken met zich brengen en als zodanig een verrijking van uw mogelijkheden en beseft zijn.

Maar wie kan dat buiten u bepalen? Dat kan toch niemand? Niemand kan tegen u zeggen: dit is voor u goed. Er zijn artsen die u zeggen: Als u niet doet wat ik u zeg, dan heeft u geen drie maanden meer te leven. Als u dat *niet* doet, dan leeft u nog 20 jaar. Maar doet u *het wel* dan duurt het zo lang niet.

Er zijn mensen voortdurend bezig u duidelijk te maken hoe ongezond u leeft. U moet vooral erom denken: voldoende beweging, niet teveel van dit of van dat eten, niet dit gebruiken maar wel dat, je zus kleden en niet zo. En als je dat allemaal gedaan hebt, wat heb je dan? Niets. Want je wordt er niet ouder door dan je zonder dat geworden zoude zijn. Je wordt er ook niet bewuster ~~door~~. Je hebt er alleen maar een hoop ellende van. Dat is in het leven altijd het geval.

Mensen gaan u vertellen wat voor u de noodzakelijke ervaringen zijn. Dat kan niemand u vertellen. De noodzakelijke ervaring komt voort uit de situatie waarin u zich bevindt en wel volgens de waardering die u er zelf voor heeft. Dat is uw mogelijkheid, uw uitgangspunt voor de daad. Maar dan heeft u ook nog uw eigen gedachtenwereld. Hoe voelt u die aan? Wat is voor u daarin belangrijk? Kan dat samenvallen met de mogelijkheden die er voor u zijn? Kunt u dit innerlijk aanvoelen als noodzakelijk of als goed of mijnentwege als iets wat bestreden moet worden? Als die drie factoren er zijn, ga dan uw gang maar.

Het is helemaal niet zo belangrijk, dat alles goed is volgens de normen van de mensen, dat alles precies volgens plan verloopt. Sommige mensen maken van hun leven een indeling, die nog minitieuzer en langduriger wordt uitgewerkt dan een streekplan voor de provincie en dat wil wat zeggen. Op die manier kunt u ook met uw leven bezig zijn. Maar kunt u het veranderen? Neen. Zeker, u heeft misschien veel ellendige ervaringen achter de rug. Maar daardoor bent u veranderd. U bent door dat verleden uzelf geworden zoals u nu bent. En dat betekent, dat u daardoor een bepaalde manier van denken heeft gekregen, dat u het leven en de mogelijkheden van dat leven, geestelijk en anderszins op een bepaalde manier aanvoelt. En dat betekent weer, dat u in de daadmogelijkheden die er bestaan gemakkelijker en juist kunt kiezen voor uzelf. U zult dan begrijpen dat ervaring erg belangrijk is.

Ervaring is natuurlijk ook nog iets anders. Als u voor de eerste keer gaat vissen, dan weet u niet wat voor aas u moet gebruiken. Waar een lekker stekkie is. De hengel die u gebruikt zal misschien ook niet goed zijn. U komt met de beste en duurste uitrusting en vangt niets. Naast u zit een jongetje met een gewone tak en een snoertje en die vangt alles. Kijk, dat jongetje heeft meer ervaring met het vissen dan u. Dat klinkt erg gek, maar ervaring is ook het vermogen om aan te voelen wat er mogelijk is. Ervaring is de kennis, al is het maar om bij het hengelen op het juiste moment aan te slaan. Slaat u op het goede moment aan, als er geknabbeld wordt, dan heeft u beet. Doet u dat niet, dan bent u een worm en weer een illusie armer.

Zo is het in het leven precies eender. De ervaring geeft je de mogelijkheid de dingen gemakkelijker en juist te doen.

Iemand, die nog nooit een stoel heeft gemaakt, komt ten slotte met een voetkrukje aan omdat hij de vier poten niet gelijk kreeg. Maar iemand, die ervaring daarin heeft, heeft het niet eens nodig om alles nauwkeurig af te meten. Hij bekijkt het en maakt het zonder veel moeite verder af.

De ervaring geeft dus tevens een vergrote mogelijkheid tot juiste daadstelling. Maar als je terug gaat naar de manier waarop die ervaring is opgedaan, dan verval je weer in de fouten van het verleden. Dat is misschien wel het belangrijkste punt. Want als je zegt: ik doe het alleen op mijn ervaring, dan bereik je niet veel. De ervaring op zichzelf is wat je in het verleden hebt geleerd ~~en dat moet~~ toepassen om in het heden juist te kunnen ervaren. Maar er is meer bij nodig, zoals is gezegd. Je moet het aanvoelen. Je moet erover nadenken.

Stel nu, dat u al die ervaring gaat gebruiken als een soort naslagwerk. Hoe zit dat in elkaar? Dan komt u nergens. De ervaring is een geheel. Ervaring wordt zoiets als intuïtie. Het is een automatisme. Zoals een pianist zich niet meer zit af te vragen waar en hoe hij een bepaalde toets moet aanslaan. Hij kijkt naar zijn muziek en speelt automatisch. Zoals de chauffeur ook niet zit te overwegen hoe hij zijn voet op het rempedaal moet zetten en met hoeveel kracht hij dat zal doen. Hij ziet de situatie en reageert.

Dat is ook ervaring. Maar die ervaring is alleen maar de mogelijkheid tot het juist reageren in het heden. Alles wat je ervaart, kan door dit verleden mede worden bepaald, zolang je het als een geheel, als een impuls in jezelf wilt accepteren.

U heeft geestelijk en anderszins ervaringen opgedaan. Dat wil zeggen: u bent geconditioneerd tot een reageren. Als u geestelijk iets wilt doen (geestelijk genezen b.v.) en u heeft een hele procedure nodig om op gang te komen, dan betekent dat alleen maar dat u daardoor veel minder juist en minder snel een daad kunt stellen. Maar als u voelt: die hulp is noodzakelijk en u automatisch beroept op de totale inhoud van uw wezen (hoeveel incarnaties erin zitten behoeft u niet te interesseren), dan heeft u op dat moment die kracht en kunt u die op het juiste ogenblik en op de juiste manier uitstralen naar de persoon die haar nodig heeft. Maar er is gevoel bij nodig. U beseft de noodzaak. U beseft de kracht. U geeft de kracht (de daad). Dat zijn de drie factoren. En als de ander geneest door die kracht, dan is dat voor u een ervaring. Het is een innerlijke vreugde, maar gelijktijdig een zekerheid. Het maakt het u de volgende keer mogelijk om nog beter en nog sneller te reageren.

Er zijn veel mensen die zeggen: Je kunt toch niet alles intuïtief doen. Intuïtief is voor sommige mensen een lelijk woord. Wat is eigenlijk die intuïtie van u? Dat is het geheel van alle invloeden die in u werkzaam zijn of in u worden geprojecteerd. Dat is het werktuig dat u heeft. De intuïtie zegt niet dat het onvermijdelijk is dat u iets doet. Het zegt wel dat - gezien al wat vooraf is gegaan - dit voor u op dit moment de situatie is.

Dan vraag je je af: hoe voel ik mij t.a.v. deze nu besepte mogelijkheid, noodzaak of situatie? Wat stel ik daar als daad tegenover? En dan blijkt ineens dat je met die intuïtie veel meer tot stand brengt. Dat je het veel beter doet. Dat je voor jezelf die ervaringen opbouwt die voor jou noodzakelijk zijn. Want de belevingen die je dan doormaakt, of ze nu goed of kwaad zijn volgens de ogenblikkelijke beoordeling, houden wel degelijk in - en dat mag je niet vergeten - dat je weer grotere waarden van bewustzijn in je bergt en dat je dus een beheersterberoep kunt doen op al je krachten en mogelijkheden.

Intuïtie is een beginsel, een werktuig waarmee de daad beter kan worden gesteld. Waaruit een besluit opwelt zonder dat het noodzakelijk is om eerst die voorafgaande fase te volgen en waardoor bovendien, mits de goede emotie en de juiste instelling aanwezig zijn, de daad, de projectie kan plaatsvinden. Als u zich dat heeft gerealiseerd, dan weet u dat u met ervaringen heel veel kunt doen.

Dan is het natuurlijk ook wel weer zo dat er mensen zijn die zeggen: Maar ik heb veel ervaring. Toen u jong was, heeft u vast wel een oom, een tante of een ouder gekend die op grond van zijn of haar diepgaande ervaringen u precies ging vertellen wat u moest doen en laten. Nu is dat natuurlijk ergens wel gemakkelijk, als een ander beslissingen voor je neemt. Dan kun je je dat laten aanleunen, maar voor jou heeft het geen betekenis. Maar als je zelf ook ervaringen opdoet, wat blijkt dan? Je gaat al het geleerde in een nieuw daglicht zien. Je gaat je anders oriënteren. En dat betekent een verrijking van je inzicht in een werkelijkheid, die - hoe persoonlijk dan ook - toch ook grotere kosmische krachten en waarden aanspreekt.

Wanneer je een harmonie bereikt op grond van je persoonlijke belevingen en ervaringen, dan is die harmonie veel groter, veel omvattender en veel hoger dan alles wat je als harmonie wordt aangepraat, zonder dat je het intens doormaakt. Dan stellen wij, dat ervaring de weg is tot harmonie.

Dan stellen we verder: Een harmonie kan alleen van ogenblik tot ogenblik bestaan. Ze is nooit een permanente toestand, die voor ons volledig en blijvend bestaat of die voor ons en anderen volledig en blijvend zou kunnen bestaan. Er zijn voortdurend variaties in. De ervaring maakt het je dan mogelijk op de variaties te reageren zodat voor jezelf een gemiddelde harmonie, een gemiddelde vorm van eenheid behouden blijft, ongeacht de variaties die buiten je of in je ontstaan. Dat is erg belangrijk.

Een mens zonder ervaring kan heel gauw in paniek raken. Die weet niet meer wat hij doet, die denkt niet meer, die beseft niet meer, hij doet. Of omgekeerd, hij zit zo te beseffen en te voelen dat hij helemaal niets doet. In beide gevallen kun je zeggen: er is niets aan de hand. Er is niets belangrijks. Er komt niets uit voort.

Indien wij in staat zijn om een kosmisch geheel uit te drukken binnen de beperking van het ogenblik waarop wij leven, dan zal blijken dat elke ervaring eeuwigheidswaarden in zich draagt en als zodanig onze resonanties t.a.v. eeuwige waarden vergroot. Dat is een tamelijk ver gaande conclusie. We zullen het in een paar punten vastleggen.

Alle mogelijkheden die denkbaar zijn bestaan in de kosmos, ook als ik ze mij niet realiseer. Ik bezit slechts de mogelijkheid om een aantal van alle mogelijkheden die er in de kosmos zijn te verwezenlijken. Er zijn erbij die ik niet kan beseffen en er zijn erbij die ik niet kan verdragen; dus die mij emotioneel onaanvaardbaar voorkomen. Ik moet dus kiezen uit het geheel van waarden die er in de kosmos bestaat. Maar op het ogenblik dat ik daarop innerlijk in mijn wereld en in mijn denken juist heb gereageerd (dus het gevoel krijg: dit is op dit moment goed), dan resoneert dat deel van de mogelijkheden in de kosmos met mijn wezen.

Er is een kosmische of oerwaarde die a.h.w. in mij wordt bevestigd door een toestand of een daad die op zich voorbijgaand is. Maar de kosmische waarde die in mij is ontstaan, blijft in mij behouden, want een eenmaal bereikte resonantie met de kosmos gaat niet teloor, ook als zij uit het menselijk en soms geestelijk bewustzijn tijdelijk wordt verdreven door andere belevingen, resonanties en ervaringen. En dat is nu hetgeen waar het om draait.

De werkelijkheid is dat wij tijdloos leven. Wij zullen dat nooit helemaal beseffen. Maar wij bestaan met al wat wij ooit geweest hadden kunnen zijn en ooit nog zullen zijn. Dit alles tezamen maakt ons wezen uit in kosmische zin. Doordat wij met een deel daarvan in aanraking komen, zullen andere delen van het "ik" voor ons begrijpelijk worden. Eenvoudiger gezegd:

Als je een paar sommen hebt gemaakt, kun je vele gelijksoortige sommen maken zonder dat het nodig is dat je ze eerst elk afzonderlijk hebt leren maken. Dus één ervaring geeft je toegang tot een heel gebied van mogelijkheden, maar ook van besef. Je komt daarmee dichterbij je innerlijk "ik", je ware zelf. Dit ware zelf is het enige wat in de kosmos juist moet en kan reageren. Deze erkenning van je innerlijke waarde kan dus aan de hand van ervaringen, die je kunt vergelijken met een soort steekproeven, steeds worden opgewekt. De resonantie tussen het nu erkende "ik" en de kosmos wordt groter door elke ervaring die voor het "ik" juist is zowel in uiting, in besef als in emotie.

Ik heb vaak verschillende in wezen gelijkwaardige mogelijkheden, die elk op zich ervaring betekenen. De keuze daartussen wordt vaak bepaald door op zichzelf helemaal niet belangrijke zaken. Misschien door de tijd of het gemakkelijk bereikbaar zijn van het een of ander. Misschien dat de mode in een bepaalde richting wijst op dat ogenblik.

Nu moet u goed beseffen: uit vele gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden kies ik de ervaring, die op dat moment het best bij mij past. Dit betekent, dat ik heel veel ervaringen die mogelijk zijn terzijde zal schuiven en daarvoor andere in de plaats zet. Maar omdat dit in de kosmos een samenhangend geheel is, zal ik in één werkelijke ervaring een begripsvermogen verkrijgen dat vele ervaringen bevat. Selectieve ervaring is voor de mens een noodzaak. Hij kan namelijk niet alleen intuïtief ervaringen gaan oproepen en verwerken. Als hij dat doet, dan verliest hij iets wat menselijk is, namelijk het planmatige.

Uw geest heeft een bewustzijn dat niet volledig is. Daarin komen hiaten voor. Uw incarnatie heeft o.a. ten doel dergelijke hiaten aan te vullen zodat er geestelijk zo volledig en zo juist mogelijk kan worden gereageerd t.a.v. de totaliteit van geestelijke krachten die u beroeren. Als u alleen maar intuïtief gaat reageren, dan komt er een ogenblik dat u eigenlijk niet meer zelf kiest; dat het bewustzijn wordt uitgeschakeld.

Het denken is dan eigenlijk niet meer aanwezig. Maar denk je op basis van de intuïtie over de daadstellingsmogelijkheid die er op dat moment is en kies je bewust voor dit of voor een ander gebeuren (het verwerklijken van iets waarbij je emotionele instelling betrokken is), dan kom je als vanzelfsprekend tot het zoeken van die ervaringen welke tevens een zo juist mogelijke aanvulling voor het geestelijk bewustzijn betekenen. Je hebt nu eenmaal die emotie nodig om de ervaring vast te leggen en de resonantie-waarde, die de geest dan weer heeft t.a.v. allerlei zaken, te bepalen.

Doordat u ook kosmisch in die keuze een heel gebied van uw wezen leert kennen en geestelijk (dat is anders dan kosmisch, want het is beperkter) een aanvulling vindt van uw onevenwichtigheden, zult u daardoor in staat zijn om a. een volgende keer beter te incarneren, b. juister te reageren op alle invloeden, werkingen en waarden die vanuit de sferen op u afkomen, c. door uw harmonisch zijn zult u ook veel grotere krachten kunnen verwerken, die tot op dit ogenblik u in bewustzijn hebben verblind. Bij dit laatste punt mag ik u wel even herinneren aan een Rozenkruisersvoorstelling waarin wordt gezegd:

"Leven is een soort cirkelgang waarmee je in het leven komt, door het duister gaat, de levende sfeer weer vindt en elke andere sfeer achtereenvolgens tot het ogenblik, dat je bij het licht komt. Het licht verdooft je, je gaat door het licht heen zonder het te weten, totdat je weer in de neergang komt."

Nu zegt men erbij: Dit licht is zo sterk en zo fel, dat je het niet kunt verdragen. Op het ogenblik, dat u geestelijk de evenwichtigheid heeft bereikt, zult u meer geestelijk besef van de werkelijkheid kunnen verdragen. U kunt met uw geestelijk bestaan dichter komen bij uw kosmische werkelijkheid van bestaan. En daardoor moeten we aan dit geheel nog iets toevoegen.

Als er meer vergelijkbare of schijnbaar gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden aanwezig zijn, zal het niet voldoende zijn om alleen intuïtief te reageren, maar zal het, indien er een verschil in doel bestaat, belangrijk zijn dat doel ook bewust en wel overwogen te kiezen; dit in overeenstemming met zowel de eigen emotionele inhoud als met de eigen erkenning van de wereld. Eerst daardoor zal de daadstelling de meest juiste zijn en zal de bewustwording, die uit het geheel voortkomt, ook de omvattendste zijn en de grootste bereiking in de geest en vaak ook in de stof mogelijk maken.

--:-

x En als mijn keuze nu anders uitvalt?

- Als uw keuze anders uitvalt, maakt dat op zichzelf niet zoveel uit. Is uw keuze echter niet in overeenstemming met de werkelijkheid van uw wezen, zoals u die beseft plus de werkelijkheid van uw wereld zoals u die ervaart, dan is het mogelijk dat u daardoor een hiaat in uw geestelijke bewustzijn niet volledig heeft aangevuld. Dan zal de ervaring weliswaar aanwezig zijn, maar ze zal niet bijdragen tot een grotere evenwichtigheid. Dit betekent, dat in de geest gekomen de mogelijkheid voor u kleiner wordt om uw kosmisch zijn te beseffen in zijn volledigheid. Op zichzelf doet het niet ter zake, want eens komt u daar toch.

x Alleen met een grotere mate van onevenwichtigheid?

- Neen. Je komt eindelijk eens tot de evenwichtigheid, maar het duurt langer. Maar wat is langer? Een chinese wijsgeer heeft eens gezegd:

"Hij, die zich voort haast langs een stoffige weg, terwijl hij genietend kan wandelen in fraaie tuinen in de schaduw der bomen, is een dwaas, want het doel zal toch bereikt worden.

Maar hij, die genietend het doel heeft bereikt. hij zal in vreugde en kracht bij zijn doel aankomen. De ander is uitgeput en stoffig. Hij zal bij het doel aangekomen een tijdlang machteloos zijn."

Dit is een vrije vertaling ervan. Het maakt misschien duidelijk wat ik bedoel.

Welke keuze u maakt, wordt geheel aan u overgelaten. Niemand kan u zeggen wat goed of wat kwaad is. Onthoudt u dat! Maar voor uzelf weet u dat wel. Zodra u ingaat tegen datgene wat voor uw gevoel en volgens uw besef harmonisch is en wat in daadstelling een harmonische mogelijkheid bevat, zult u de gevolgen daarvan ondergaan. De rest komt vanzelf wel weer.

x U had het over besef. Door de ervaring wordt toch ook je begripsvermogen verruimd?

- Besef vloeit uit dit alles voort. Ik heb het begrip wat verder uitgewerkt dan mensen over het algemeen doen.

Je besef is natuurlijk wel verruimd, maar dat is alleen je stoffelijk besef. Je geestelijk besef, je geestelijke inhoud is echter ook verruimd en ten slotte je eenheid met het kosmische, tijdloze "ik" dat je bent. Dat is voor mij de belangrijkste factor. Door ervaring wordt je wijzer, maar die wijsheid moet je dan niet gebruiken om steeds te overleggen hoe wijs je dan wel bent geworden, maar eenvoudig de verkregen bekwaamheid gebruiken.

-:-

BEGRIP EN BESEF.

Ik besef, dat er een God bestaat. Ik besef, dat buiten de tijd oneindigheid het wezen wel moet zijn van al en ook van mij.

Maar ik begrijp het niet. Voor mijn begrip is een oneindigheid te groot en voor volmaaktheid is mijn begrip te klein.

Ik besef, dat ze ergens bestaat, dat ze ergens moet zijn. Ik voel en weet. En in mijzelf erkennend, ervaar ik soms een God, een kracht, een werkelijkheid, een licht. Maar ik begrijp ze niet, want waar begrijpen komt, daar moet ik mij omschrijven en formuleren, wetend wel en goed dat wat er is.

Al te vaak ontmoet ik iets wat ik niet ken, maar toch besef, ook al begrijp ik het niet. Ik besef wat het betekent voor mijn wezen. Ik besef welke invloed het zal hebben op dat wat ik ben, wat ik onderga en de wijze waarop ik besta, maar begrijpen doe ik het nog niet.

Vaak wordt dat wat ik heb beseft door daadstelling tot werkelijkheid en langzaam aan en niet direct ten slotte ook begrepen zodat besef zijn vormen krijgt. Maar zelfs wanneer dat nog niet kan, wanneer men weet en zwijgt, besef ik soms, want het besef verheft zich boven alle grenzen van mijn weten en mijn mogelijkheid.

Het is de band, die mij met het onbegrepene verbindt, waardoor ik ondanks alles steeds het onbegrepene hervind in dat wat ik begrijpen wil.

Soms begrijp ik ook, dat wat ik heb beseft. Ik sta daar niet bij stil, want ik moet verder gaan.

Besef zegt mij: Het doel is lang nog niet bereikt, ook als het begrip mij zegt: Je bent al ver gegaan.

-:-

L O U T E R I N G .

Loutering: het verliezen van het overbodige. Het verliezen van het niet tot het "ik" behorende: reiniging.

Loutering wordt menselijk gezien vaak beschouwd als door lijden tot aanvaarding komen. Dit is niet juist.

Loutering is het vermogen om de essentie van jezelf voortdurend en intens te zijn en te beleven, terwijl de onbelangrijke zaken, waaraan je je misschien een lange tijd hebt gehecht, verdwijnen. Het is de geest der dingen leren kennen en de uiterlijkheden daarvan terzijde schuiven.

Loutering is de harmonie met de werkelijkheid van je wezen, je geest, je voorgeschiedenis, met alle krachten die in je bestaan, herwinnen. Een Louteringsberg, zoals Dante Alighieri die heeft geschetst, is een voortdurende reeks kwellingen.

Loutering is geen kwelling, tenzij je meer hecht aan datgene wat je niet bent dan aan datgene wat je wel bent.

Zolang je jezelf blijft, ben je gelouterd. Dan kun je de hemel wijden - om met Dante te spreken - de hemel betreden en je Beatrice ontmoeten. Maar op het ogenblik, dat je denkt zaken, die niet wezenlijk zijn, te moeten behouden - of dit nu is de achting van je medemensen, bezit of een bepaalde voorstelling die niet bij je past - zul je daardoor lijden.

Het lijden vloeit voor uit je eigen poging om te behouden wat je niet bent.

Gelouterd zijn wil zeggen: teruggekeerd zijn tot de essentie van je eigen wezen en daardoor innerlijk en in contact met de kosmos jezelf zijnde weer harmonisch reageren op al het bestaande.

:--:~:

BEINVLOEDINGEN.

Dit onderwerp behandelt de samenhangen tussen persoonlijk leven, persoonlijke reacties en invloeden van buitenaf.

Elke mens heeft een basisopmaak. Dat wil zeggen: hij heeft een aantal genetische kwaliteiten. Deze zijn over het algemeen afhankelijk van de stand der planeten. We zitten dus ineens weer in de astrologie.

Elke mens heeft verder een aantal voertuigen die dicht bij de stof staan, zoals het astrale voertuig etc. Deze vallen onder stralingsinvloeden die ten dele van materiële aard zijn en vooral uit het centrum van het Melkwegstelsel komen en verder wat wij laag-geestelijke invloeden noemen.

Dan heeft de mens nog een aantal bewustzijndragende voertuigen, die ook na de dood blijven bestaan. Deze worden allemaal weer beïnvloed door hogere geestelijke waarden en daarnaast door al die waarden waarover u reeds heeft gehoord als de Heren van Wijsheid, de Heren der Stralen enz. Bij alle beïnvloedingen hebben wij dus te maken met drie waarden.

Een mens, die alleen maar astrologisch rekent, zal tot zijn verbazing merken dat de astrologische indicatie stoffelijk wel ten dele juist is, maar dat hij aan de andere kant toch weinig mogelijkheid heeft om nu met zekerheid te constateren: zo is het en niet anders. Want hetgeen men astrologisch kan berekenen, komt maar heel zelden volledig en kenbaar tot uitdrukking. Dan zeg je: de astrologie doet het niet. Dat is niet waar. De astrologie is goed voor zover haar invloed reikt. Ze heeft namelijk te maken met het totaal van de genetische invloeden. Maar uw levenskracht b.v. wordt zeker niet alleen bepaald door o.a. de cyclus van de maan. Die levenskracht wordt voor een deel bepaald door de condities die op astraal-niveau bestaan. Daaruit kunt u nl. heel wat levenskracht opnemen.

Zo is het ook met besef. Besef kan zo ver doorwerken vanuit een geestelijk vlak, dat daardoor o.a. uw reactiesnelheid wordt bepaald. En als dat nu toevallig het geval is, dan zal er niets uitkomen van hetgeen er astrologisch zeker zou moeten zijn. De situatie is dus als volgt:

1. Elke mens heeft een basis-type. Dit type is genetisch bepaald en op grond van de genetische eigenschappen plus de loop der planeten kan het geheel van de lichamelijke reacties redelijk worden nagegaan.
2. De mens heeft een astraalvoertuig. Dit zal o.a. invloed hebben op de diepte van zijn rust (slaap) en van al of niet voldoende opname van levenskracht, verder op zijn vermogen tot paranormaal reageren zoals het opvangen van gedachten, emoties e.d.
3. Zuiver geestelijke krachten. Deze zijn bepalend voor alles wat in het "ik" een hoofdrol speelt in geestelijke zin. Hieruit ontstaat de gerichtheid bij het leven. Hierdoor is de continuïteit in een incarnatieketen bepaald en zullen ook de besefswaarden verschuiven.

De invloeden van dit laatste gebied zijn in staat om u tot een hoog geestelijk bewustzijnsniveau op te voeren met gelijktijdig een vermindering van uw stoffelijke oplettendheid, ofwel het omgekeerde tot stand te brengen waardoor uw geestelijk besef praktisch nil is, maar uw gevoeligheden geestelijk dermate groot zijn geworden dat u a.h.w. over een extra waarnemer beschikt die u waarschuwt op elk ogenblik dat het nodig is.

Nu zeggen we dit voor een mens. Het zal u duidelijk zijn dat elk wezen uitstralingen heeft en een zekere mate van gevoeligheid. Je kunt natuurlijk verschil maken. Kijk je naar de bezieling van b.v. een rots of een boom (die bestaat inderdaad), dan zul je merken dat deze zeer sterk op planeetinvloeden reageert, daarnaast zeer sterk op astrale invloeden, maar praktisch niet op geestelijke invloeden. Dit geldt ook voor planten.

Bij dieren zullen geestelijke invloeden wel meetellen, maar geen overheersende werkingen hebben. Bij de mens echter kan een geestelijke beïnvloeding dominant worden. Dat wil zeggen, dat ze alle andere beïnvloedingen voortdurend terzijde schuift door haar eigen intensiteit.

Nu gaat het ons eigenlijk om de wetten die achter het mirakel schuil gaan. Wanneer wij in wonderlijke omstandigheden komen te verkeren en er allerlei onbegrijpelijke dingen gaan gebeuren, dan is het gemakkelijk om dat alleen stoffelijke te verklaren. Maar is dat voldoende? Wanneer wij namelijk zeer opzienbarende feiten of veranderingen beleven, dan is het bijna zeker dat hier tenminste de geestelijke straling inwerkt die wat ons betreft zeer sterk is. De stralen impliceren dat je behoort tot een bepaalde tak van ontwikkeling. Nu zullen niet alle stralen even sterk optreden.

Laten we aannemen dat u behoort tot de straal blauw. Wanneer blauw zeer sterk is, zult u geestelijk dus veel sterker reageren. Geestelijke invloeden domineren de stoffelijke gemakkelijker. Is er wit licht, dan zal dat eveneens het geval zijn, want ook bij wit licht reageert het "ik" in zijn ontwikkelingsgang zeer sterk op de geestelijke energie.

Is de invloed daarentegen goud of een andere kleur, dan reageert u daarop in verhouding minder sterk.

Wanneer een mens zijn eigen type bepaalt (dat is tamelijk moeilijk; u kunt het doen aan de hand van de voorkeur die u heeft voor kleuren, muziek e.d. zaken), dan kunnen we zeggen: Als er kosmische invloeden zijn die behoren tot b.v. het witte, het rode, het blauwe licht en noemt u ze verder maar op, dan zal mijn eigen type bepalen in hoeverre ik onderhevig ben aan de werking die ze normaal op alle bewustzijn op aarde hebben. Hier komt dus het type heel sterk naar voren. Maar dat type ligt niet alleen maar vast in u persoonlijkheid. Laten we een voorbeeld nemen:

U doet misschien een beetje aan magie. U heeft geprobeerd - om welke reden dan ook - een voorwerp of een glas water te laden met magnetische kracht. U heeft dit gedaan in een rood-periode. Zelf bent u een blauw-type. Dan is de invloed in het water op dat ogenblik voor een groot gedeelte onderdrukt; ze is dormant. Verandert nu de beïnvloeding en komt na het rode licht b.v. het witte licht, dan blijkt plotseling dat de uitstraling van het water of het voorwerpje dat u heeft ingestraald veel sterker is geworden. Anders gezegd: uw eigen uitstraling bevat zoveel geestelijke elementen dat het mogelijk is dat u emoties afdrukt in materie en deze daarbij onderwerpt aan uw eigen type. Hierdoor zullen dan bij bepaalde kosmische omstandigheden van geestelijke aard de werkingen plotseling veel sterker tot uiting komen. Voorbeeld:

Er zijn spookkastelen. Het wonderlijke is dat men daar niet altijd en regelmatig de dame ziet wandelen met het hoofd onder de arm en de ridder rammelend met zijn ketenen. Hoe komt het nu dat de ene keer dit verschijnsel - als het al optreedt - betrekkelijk vaag is, de andere keer echter zo sterk en scherp gedefinieerd dat zelfs mensen, die normaal geen enkele gevoeligheid hebben ontwikkeld, het waarnemen? Dan is de vraag: Welke invloed was aanwezig op het moment dat de gehele gedachtenreeks waarvan het

spookverschijnsel de concretisering vormt, werd vastgelegd? Wanneer de dame in een hevige emotionele toestand vol onrust, lust, moed of haat het hoofd heeft verloren (dat gebeurt de mensen tegenwoordig nog wel in velerlei betekenis), dan zal een rood-invloed al datgene wat samenhang met dit gebeuren bijzonder scherp naar voren doen komen. De kracht, die inhaerent aan het gebeuren aanwezig is in de omringende materie, wordt plotseling veel actiever. Je kunt denken aan bepaalde metalen en die, als je ze met z.g. zwart licht (heel donker ultra-violet licht) bestraalt, opeens fel beginnen te lichten zodat je eigenlijk veel beter en mooier ziet wat er allemaal in zit.

Zo gaat het met spookverhalen ook. En als het met spookverschijnselen zo gaat, dan zal dat ook met elke geestelijke beïnvloeding het geval zijn. Dit betekent, dat plaatsen waarop een bepaalde kleur (vibratie) de basis heeft gelegd voor daarin vastgelegde krachten of impulsen, altijd het sterkst zullen reageren op personen die een gelijksoortige vibratie (kleur of impuls) bezitten en dat het verschijnsel bovendien bijzonder sterk zal worden, wanneer er een kosmisch-geestelijke rood-invloed is. Hier heeft u een voorbeeld dat de verklaring kan geven voor heel veel dingen waarmee men o.a. in de parapsychologie worstelt.

Er bestaat in de buurt van Dundee een spookhuis. Het wonderlijke is hier niet zozeer dat men wel eens vage gestalten ziet gaan, maar dat er in sommige perioden enorme poltergeisverschijnselen optreden. Dan vliegen er inderdaad heel oude en heel zware tafels door de bibliotheek heen, er wordt gesmeten met harnassen enz. enz. Maar het gebeurt - gelukkig zegt men daar - maar eens in de 10 à 20 jaar. Hoe zit dat in feite in elkaar?

Wel, de invloed die is vastgelegd, reageert zeer sterk op een geel-invloed. Niet op een rood-invloed, vreemd genoeg, maar op een geel-invloed. Als er nu iemand met een eigen afstemming op geel aanwezig is en die bovendien bepaalde mediamieke kwaliteiten bezit, dan zullen die verschijnselen gaan optreden. Er is dus altijd iemand nodig die ook die trilling heeft. Maar zou er bovendien nog een kosmisch gelijke invloed aanwezig zijn, dan wordt de beschikbare energie zoveel groter dat er allerlei wonderbaarlijke poltergeistverschijnselen ontstaan, die een enorme energie kunnen ontwikkelen, zonder dat iemand eigenlijk het gevoel heeft dat hij er iets zwakker van wordt. Soms zie je dat er vele invloeden samenkomen.

Er is een graf van een heilige (S. Domenico) in Bologna dat eigenaardige verschijnselen vertoont. Wanneer mensen daar bijeenkomen (men doet dat meestal op de sterfdag van de heilige in kwestie), dan kunnen ze onder meer een stem horen die hun bepaalde dingen zegt. Ze kunnen antwoord krijgen op vragen. Maar, punt 1. niet iedereen krijgt antwoord op zijn vragen en punt 2. niet altijd gebeuren die dingen. Het wonderlijke is dat, wanneer die stem klinkt en raad wordt gegeven het aantal genezingen daar zeer klein is en wat er overblijft, kan met zelfsuggestie wel worden afgedaan. Als er geen stem wordt gehoord, dan zien we daarentegen - en dat is nu het leuke van het geval - dat er een aantal genezingen plaatsvindt, die niet zonder meer kunnen worden weggepraat. Ook dit gebeurt niet regelmatig. Er zijn dus ook wel sterfdagen van de heilige waarop helemaal niets gebeurt, ook al zitten alle gelovigen in afwachting hevig te bidden. Als je nu gaat kijken wat er eigenlijk aan de hand is, dan blijkt het volgende:

De heilige zelf heeft er heel weinig mee te maken. De reliek is echter gevat in een gouden schrijn. Daarin bevinden zich enkele edelstenen en half-edelstenen; daarbij zijn o.a. drie heel grote opalen. Nu blijkt, dat deze opalen sterk reageren op blauw-invloeden. Is er op de sterfdag (4 aug.) een blauw-invloed, dan schijnt er een telepathische communicatiemogelijkheid te ontstaan en schijnt de mens ook gemakkelijker met zijn werkelijk "ik" geconfronteerd te worden. Dit is de verklaring voor het optreden van de stem: de wonderbaarlijke raadgever.

Wanneer er echter een rood-invloed is, dan blijkt de reliek niet actief te zijn. Ongeveer 70 jaar nadat de reliek werd verworven en in die kerk gebracht, heeft men een bijzonder hoog-altaar gebouwd o.a. uit albast en met een granieten bovenplaat. Het blijkt dat die granieten bovenplaat (mogelijk door de omstandigheden van wijding etc. maar dat durf ik niet met zekerheid te zeggen) sterk is geladen met een rood-invloed; dus met levenskracht en emotie. Is er nu op de sterfdag een kosmische rood-invloed of is er een astrale levenskracht-invloed, beide zijn mogelijk, dan is er een aantal wonderbaarlijke genezingen.

Als je het zo bekijkt, dan ga je begrijpen: in mijn eigen leven is het ook zo. Het is leuk te weten dat het wel eens in een kerk gebeurt: de San Domenico in Bologna, Italië.

In uw eigen leven en in uw omgeving spelen zich soortgelijke zaken af. Als u b.v. antiek verzamelt, dan moet u er rekening mee houden dat vele antieke voorwerpen een lange geschiedenis hebben waarbij ze in een bepaalde sfeer hebben vertoefd. Hieronder zijn meubelen, vooral grotere meubelen, metalen voorwerpen vooral tin, vaak bronnen van bijzondere energie. Koper ook wel, meestal iets minder. Stenen voorwerpen. Glas heeft gewoonlijk niet al te veel van die energie.

Als u nu antiek in huis heeft, dan moet u maar eens opletten, of er op tijden dat er een wit-invloed of een rood-invloed of een blauw-invloed heersend is er iets verandert in de sfeer van uw huis. Als u namelijk weet hoe zo'n voorwerp geladen is, dan kunt u het nog gebruiken als een soort lens om uw eigen gedachtenenergie daar in brandpunt te brengen en zo de betreffende kracht veel sterker te laten inwerken op u of op anderen door middel van uw wil dan normaal het geval is.

Het kan ook zijn, dat er een invloed in zit die negatief is. Dat gebeurt wel eens, als je werkelijk originele godenbeeldjes hebt. Die beeldjes zijn een hele tijd aan verering blootgesteld geweest. Die godheid had een bepaalde karakteristiek, die op den duur ook nog gericht is op bepaalde geestelijk-kosmische en astraal-kosmische stralingen. Wanneer nu die stralingen optreden, wordt de godheid zelf actief. Hij heeft een aura rond zich waarin zijn oorspronkelijke kwaliteiten en eigenschappen een heel grote rol spelen. Bent u daar niet harmonisch mee, dan gaat het u slecht. U wordt plotseling ziek, het gaat mis. Trouwens, als zo'n beeld of voorwerp bijzonder sterk geladen is, dan kunt u dat merken als u een beetje gevoelig bent, want dan zal de plaats waar het voorwerp zich bevindt een eigenaardige prikkelende sfeer hebben. En dan ligt het weer aan uw chakra's natuurlijk welk van die chakra's het best ontwikkeld is. Je voelt dat dan als een onbehagen. Dat kan zijn: op de rug, een beetje rillerig in de lenden. Het kan de borst heel sterk beïnvloeden, zo het gevoel van: heb ik nu hartkramp of niet. Het kan gebeuren dat u plotseling een gevoel heeft van benauwdheid; dat is dan het middenrif, daar zit ook een chakra in de buurt. Dan ondergaan dus de brandpunten in uw aura (de zintuigen van uw aura) die beïnvloeding. Als u dat nu merkt, dan is dat helemaal niet erg, want u kunt zich gemakkelijk daartegen beschermen. Maar u moet wel weten dat het bestaat. Om ook hiervoor een eenvoudige regel te geven:

Wanneer u merkt dat er een bepaalde uitstraling is, dan gaat u niet bang weglopen en u gooit het voorwerp niet weg. U gaat zitten. Zet u zo gemakkelijk mogelijk neer, sluit de ogen en stel u de kleuren achtereenvolgens voor. U begint met wit, daarna goud of geel, daarna gaat u over op groen. Heeft u op deze geen reactie, dan probeert u blauw. Geeft blauw ook geen reactie, dan gaat u over op rood. De grootstekans op reactie zit daar natuurlijk wel in.

Als u op het ogenblik dat u zich rood voorstelt een gevoel krijgt alsof het over uw gehele lichaam begint te prikkelen, uw haren te berge rijzen en dat soort dingen, dan moet u onmiddellijk de zaak stoppen. Daarna neemt u de hoogste kleur waarop geen reactie kwam. Wat "hoog" betreft, houdt u rekening met de nu door mij te geven volgorde: Op wit zal er meestal geen

reactie zijn. Is dit het geval, dan kiest u voor goud. U stelt zich zo volledig mogelijk daarop in. Vervolgens gaat u naar het voorwerp in kwestie toe. U beweegt uw handen langs het voorwerp, terwijl u zich blijft concentreren op die kleur zodat het lijkt, alsof u deze ziet. Hiermee heeft u een neutralisatie aangebracht en zult u zolang u nu maar zo nu en dan die kleur in gedachten heeft - en zeker als het uw eigen basisstraling is - onaantastbaar zijn geworden voor elke inwerking die vanuit het voorwerp kan geschieden.

Er zijn natuurlijk ook andere methoden van afscherming. Er zijn mensen, die tekenen een pentagram of een cirkel met daarin de lichten enz. en gaan dan de bezwering uitspreken. Het kan wel eens wat uithalen, maar als het een voorwerp is dat geladen is, dan is die kans niet groot. Wel indien u te maken heeft met directe bezieling. Spookverschijnselen b.v. of dat wat men demonen pleegt te noemen; vaak zijn dat natuurgeesten. Die zoudt u op die manier wel kunnen bezweren, maar voorwerpen niet.

Met de kleur kunt u a.h.w. de zaak isoleren. Als u koper een keer mooi heeft gepoetst en u wilt het niet weer doen, dan bestrijkt u het met blanke lak; er kan dan geen vuil meer op komen. Als u nu een voorwerp heeft en u heeft dat werkelijk gebaad in hetzij wit licht hetzij gouden licht (dat zijn de meest waarschijnlijke), dan zult u daardoor een laagje hebben aangebracht om het voorwerp waardoor de oorspronkelijke kracht minder goed tot uiting kan komen.

Er is wel een bijgeloof aan verbonden dat misschien toch een basis heeft. Het stamt namelijk uit Egypte. Daar zeggen ze, dat men op deze manier zeer grote en sterke krachten kan bannen in zelfs een heel klein voorwerp. Wanneer echter de laag, die er omheen zit, wordt verbroken, zal de oorspronkelijke uitstraling met al haar werkingen onmiddellijk weer uitbreken. Men beweert dat dit de basis is van de z.g. beschermingszegels, die in de koningsgraven in Egypte werden aangebracht.

Wat kan ik persoonlijk doen met alle gegevens die ik tot nu toe heb besproken?

In de 1e plaats: ik probeer mij ervan bewust te worden wat op mij het sterkst inwerkt. Want wat op mij het sterkst inwerkt daarmee ben ik verwant.

In de 2e plaats: wanneer er een invloed van kosmische aard is, dan zal ik dit ervaren. Het betekent, dat ik dan niet moet rekenen op zuiver stoffelijke zaken, maar dat ik mijn werk vooral geestelijk moet doen; dat ik mij moet concentreren en dat ik in die concentratie niet een stoffelijk plan, maar een wens moet uitstralen die overeenstemt met het geestelijke begrip van wat ik wil doen. Op deze manier kan ik mijn mogelijkheden tot slagen aanmerkelijk vergroten.

Is er sprake van een astrale uitstraling, dan kan dit vaak een kwestie zijn van levenskracht. Wanneer u deze ondergaat, dan zult u dat meestal constateren doordat u een zekere ongedurigheid krijgt, terwijl bij heel veel mensen het tijdsbesef ook een beetje in de war raakt. Het lijkt namelijk, of de tijd veel langzamer gaat en dit terwijl je niets bijzonders te doen hebt en niets bijzonders verwacht. Als dit het geval is, dan is het natuurlijk dwaas om die energie terzijde te schuiven. Maar het is nog dwazer om u daardoor te laten opjagen. Om hiervan een goed gebruik te kunnen maken stelt u zich in op uw eigen kleur voor zover u deze kent. Kent u deze niet, neem dan het symbool van levenskracht: het gouden licht, het geestelijke gouden licht.

Probeer even (het behoeft maar een paar minuten te duren) rustig te zitten, langzaam en gelijkmatig adem te halen. Daarna zegt u tegen uzelf: ik zal alle energie opnemen in mijn wezen en in mij cellen zonder dat het mijn besef kan veranderen.

Het klinkt alweer als een dwaze autosuggestieve methode. Maar als u in die omstandigheden heeft verkeerd en u heeft het een paar keer gedaan, dan zult u tot uw verbazing bemerken dat u niet alleen kalmer bent, maar dat u ook over grotere energiereserves beschikt. U kunt dus meer doen en houdt toch meer energie over.

Bent u ziek, dat zou ook kunnen voorkomen terwijl die omstandigheden optreden, richt u dan met uw verlangen sterk op uw eigen genezing. Normaliseren. Probeer u dan voor te stellen dat de wens, die u uitstraalt, van uw voorhoofd uitgaat en terugkeert via het achterhoofd. Er is a.h.w. een boog in de kleur van uw eigen straal. Wit of gouden licht is nog altijd het best. Het gaat dus uit van voor en treedt achter in, alsof u een stralenkrans per ongeluk verkeerd heeft opgezet. Probeer dan wederom diep en rustig adem te halen. Als u de ziekte wilt genezen, probeer daarna u zo volledig mogelijk te ontspannen, bij voorkeur tenminste 15 minuten.

Is er sprake van een niet al te ernstige kwaal of van storingen, dan zult u merken dat ze daarna verdwenen zijn. Heeft u last van meer permanente kwalen: hoge of lage bloeddruk en dergelijke dingen waar ze zo druk mee bezig zijn, dan zult u ontdekken dat er een verbetering is ingetreden. Als u dit proces herhaalt zodra die ongedurigheid weer wordt geconstateerd, dan kunt u hiermede ook veel bijdragen tot uw eigen genezing.

Ten laatste nog iets voor mensen die last hebben van de ogen, mits daaraan - dat moet ik er nadrukkelijk bij zeggen - niet operatief is ingegrepen. Uw ogen moeten dus in normale toestand zijn.

U begint die energie in uw gedachten door de ogen naar buiten te laten stralen. Gelijkijdig rolt u langzaam de oogappels zoals een neger in een komische film. Dus van links naar rechts, van boven naar beneden. Doe dit een keer of tien en kies daarna een brandpunt voor uw blik dat op een punt ligt dat u normaal niet kunt zien. Bent u bijziende, probeer u dan te concentreren op een voorwerp dat u normaal niet duidelijk ziet. Probeer dat nu bewust en scherp te zien. Is het omgekeerde het geval, bent u dus ver ziend, neem dan op een afstand van 50 à 60 cm een boek met niet al te grote druk. Fixeer een bepaald deel van een bladzijde (probeer niet te lezen, fixeer het alleen) en tracht de letters duidelijker te laten worden. Dit kan aanmerkelijk bijdragen tot verbetering van uw gezichtsvermogen. U ziet, u kunt met die dingen wat doen.

Dan hebben we nog de astrologische invloeden. Een astrologische invloed is eigenlijk zoiets als een getij. Je hebt wat meer water onder de kiel en je kunt misschien wat gemakkelijker veranderen. Of je hebt stroom tegen en kunt dan kiezen: voor anker gaan of een andere richting uitgaan.

Als u astrologische tendensen heeft (die kunt u aan de hand van een redelijk goede horoscoop zien), dan kunt u zeggen: Ik heb die tendens te verwachten. Alles wat mij tegenloopt, laat ik eenvoudig voorbijgaan. Ik ont-houd mij voor zover mij dat mogelijk is. Alles waarmee ik gunstige mogelijkhe-den zou kunnen krijgen, zal ik proberen om die gunstige mogelijkheden waar te maken. Maar ik doe dat niet zonder meer.

Als u dat zonder meer doet, dan kunnen die andere invloeden daar tegenin gaan. Als ik merk, dat ik vandaag een gunstige astrologische invloed heb voor b.v. hersenwerk, dan vraag ik mij af: welke geestelijke straling voel ik aan? U kunt dit desnoods doen door even de verschillende kleuren door uw gedachten te laten gaan. Als er één oplicht, dan heeft u veel kans dat het dan klopt.

Kent u uw eigen straal? Zoveel te beter, dan kunt u zich daarop ook nog concentreren. Probeer vandaaruit eerst uzelf op te laden met energie. Als dit goed slaagt, dan heeft u het gevoel alsof u een soort extra huidje heeft, net of het statische electriciteit is. Als u met een kam hebt zit-ten wrijven, gaan de haartjes op uw hand ook overeend staan.

Dan gaat u aan het werk tot het moment - dat is heel belangrijk hierbij - dat plotseling uw belangstelling wegvalt, zodat u niet meer in staat bent om direct en zuiver te reageren. Daarna volgt ontspanning. Wilt u weer verder gaan, concentreer u dan weer op de juiste kleur, concentreer u op uw eigen straal. Is er bovendien nog een astrale invloed, dan kunt u zich daarmee zo nodig ook opladen op de voorschreven manier. Zo kunt u intuïtief juister kiezen. U kunt beter, sneller en foutlozer werk verzet-

ten. U zult minder ergernissen ervaren en u zult bovenal - en dat is heel belangrijk - in de periode waarin alles tegen zit kunnen neutraliseren.

Wij maken hier dus heel duidelijk gebruik van drie verschillende invloeden en dat doen we zoveel we kunnen. Want achter al die mirakelen liggen wel wetten, maar we hebben het al gezegd: de Logos is alogisch. Er bestaat geen zuivere logica in al die zaken. Je kunt er niets mee doen, tenminste als je menselijk logisch redeneert. Maar als u afgaat op de gevoelens, op dit innerlijk erkennen, op deze intuïtieve reacties, dan heeft u aan de gebruiksaanwijzing die ik erbij heb gegeven heel veel. En dan gaat u begrijpen hoe het mogelijk is dat er wonderen ontstaan elders. Of dat nu is dat bloemen opeens sneller en beter groeien en bloeien, dat de kool veel groter wordt of dat het een kwestie is van: ik ben ineens over dit punt van "ik kan me niet uitdrukken" heen. Ik weet ineens wat ik moet zeggen. Of dat u opeens in uw hoofd een rekening-courant krijgt en een overzicht heeft over uw mogelijkheden en de feiten dat u anders maar zelden heeft.

U kunt aan uzelf wonderen doen. Vanuit uzelf kunt u natuurlijk ook wel wonderen doen, zeker als u rekening houdt met de omschrijving die we er wel eens van hebben gegeven. Maar het belangrijkste is, meen ik, dat je leert dat je als mens met tenminste drie verschillende soorten energie te maken hebt en dat het samentreffen van deze energieën op voor u gunstige manieren maar heel zelden voorkomt. Maar als één kracht gunstig is, kunt u door uw eigen instelling toch vaak gebruikmaken van die andere krachten en kunt u een veel beter resultaat bereiken dan normaal. Dit is gewoon een gebruiksaanwijzing.

De krachten uit de kosmos die de mens beïnvloeden zijn natuurlijk van velerlei aard. Zij zijn zo verschillend, dat het niet mogelijk is om elk daarvan afzonderlijk te noemen. Gelukkig vallen ze echter in hoofdklassen uit en deze kunnen we wel aanvoelen en benoemen.

Wanneer wij leven binnen het organisme van de kosmos (dat is ze eigenlijk), dan moeten we er rekening mee houden dat elk gebeuren in de kosmos mede invloed zal hebben op ons en onze omgeving. Wij moeten er rekening mee houden dat elke verandering in de kosmos - of we dit nu willen of niet, of we dat beseffen of niet - bij ons eveneens veranderingen teweeg zal brengen. Ons leven is een voortdurende verandering, ook als dit in de schijnbare gelijkmatigheid van het stoffelijk gebeuren niet zo gemakkelijk wordt opgemerkt. Gevoelig zijn voor de veranderingen die optreden is op zichzelf al een voordeel. Want zonder dat je je wetten kunt voorstellen, precieze regels, kun je je altijd aanpassen. Het mirakel ontstaat door het samentreffen van vele invloeden op één bepaald ogenblik. En ofschoon het resultaat een toevalsresultaat schijnt te zijn, is het onvermijdelijk geworden doordat verschillende krachten van precies dezelfde soort zijn samengetroffen op een concentratiepunt waarop als basis een soortgelijke kracht aanwezig was.

U heeft uw eigen kracht. U heeft uw eigen trilling. U heeft een aura met een geheel eigen patroon, maar vooral ook een eigen hoofdkleur. Hierdoor is het voor u mogelijk - rekening houdend met de drie hoofdcategorieën die ik heb gegeven - om elke invloed steeds bewuster aan te voelen en daarvan ook een steeds bewuster gebruik te maken. Gebruikmaken van de kosmische krachten en omstandigheden die je omringen betekent meer meester worden over je beleven en je mogelijkheden. En als je dat dan afrondt door te zeggen: ik wil proberen steeds meer alle krachten in en rond mij te activeren in overeenstemming met mijn besef en mijn gevoel van juistheid, dan kom ik tot het optimale resultaat zowel in stoffelijke als in geestelijke zin. en zal mijn bewustwording vernieuwd voortgaan. Dan heeft u datgene gezegd waardoor een vervolg van dit onderwerp overbodig wordt.

Ik hoop, dat u dit onderwerp nog eens op zijn merites zult willen beoordelen. Zoals het nu gegeven is, kunt u er heel voorzichtig meer experimenteren. Misschien ontdekt u dat u veel meer bent en veel meer kunt dan u dacht.

TAOISTISCHE MAGIE.

De wetten van Tao zijn eigenlijk levenswetten; het is een filosofie. Gelijkijdig is de basis daarvan toch wel de indeling, de vaste waarde van alle zaken t.a.v. elkaar. Het is duidelijk, dat een dergelijke visie invloed zal hebben op de manier waarop men magisch te werk gaat. Dat is zo bij het christendom. Alle magie in de streken waar het christendom overheerst, worden mede bepaald door christelijke begrippen.

Als u de hedendaagse magie bekijkt, dan ziet u dat er allerlei namen in voorkomen, zoals Messias, Jezus Christus, namen van engelen die gewoon uit het christendom zijn overgenomen. Het zal u duidelijk zijn, dat het begrip van die indeling en de vaste verhouding dus ook in de taoïstische magie volgens de daar geldende filosofie plaatsvond.

Nu geloof ik, dat alles ergens zijn brandpunt heeft. Misschien denkt u aan Yang en Yin (waar een van beiden de aarde is en niet alleen het mannelijke en het vrouwelijke principe zoals men wel denkt). Het geheel moet altijd uiteenvallen in brandpunten die tegenover elkaar staan. In de taoïstische magie was dit de rode of hemeldraak en de zwarte, ook wel de aarde of helledraak genoemd.

Het ontmoeten van de Draak is eigenlijk het summum summarum van het magisch werken. Het is tevens deel van inwijdingsprocedures die de magiërs in China ook hebben gekend. In de tijd van de Tsjoedynastie en de Handynastie was het gebruikelijk dat men naar een magiër ging, naar zijn buitenhuis. Daar ging men dan via verschillende rituelen in een soort trance en daarna trad men de zwarte Draak in de vurige holen tegemoet. Hier ging het om het hanteren van de twee wapens, die wij overal elders in de magie aantreffen, nl. de dolk en het zwaard. Het zwaard is de verdediger. De dolk is de aanval.

Als je tegenover de zwarte Draak staat (1e fase), dan kun je met het zwaard voorkomen dat hij je aanvalt. Door hem te dreigen met de dolk kun je gedaan krijgen dat hij je voortaan met rust zal laten. Dat is iets heel belangrijks. Een magiër, die ten goede wil werken, zal nooit met de duistere machten een verbond mogen aangaan. Dat is ook begrijpelijk, want dan is het negatief en dominant in alles wat hij doet. Daarom moet hij zich eerst beveiligen tegen de ingreep van het duister voordat hij naar het licht kan gaan.

De tweede fase van de inwijding was dan de ontmoeting met de rode Draak. Rood is zoals u weet de kleur van vreugde of geluk. De rode Draak wordt in sommige secten ook de gouden Draak genoemd. Hij is de beschermer van verbondenheid. Hij is het die zorgt voor het hemelse Paleis (er is ook een verboden stad zoals men in die dagen dacht) en de tuinen daarvan regeert en de winden (de windrichtingen zijn ook weer gocenfiguren) a.h.w. ten opzichte van elkaar verdeeld houdt op de juiste wijze. Wie opstijgt, gaat door tuinen. In die tuinen mag hij niet blijven stilstaan. Hij stijgt en hij ziet de schoonheid van de hemelwerelden, maar hij moet verder gaan totdat hij, zoals het in een der geschriften daarover stond, de bronnen van de Gele Rivier en het hemels Paleis kan aanschouwen. Daarna zal hij vrijuit gaan in de richting van het noorden en daar zal de rode Draak hem tegemoet komen.

Hij zal zich tegen deze Draak moeten verdedigen met het zwaard, maar hij mag de dolk niet gebruiken. Hij zal daardoor de rode Draak ertoe brengen stil te staan en te vragen wat de sterveling wil. Hij kan dan vragen om de bescherming van een van de hemelgoden. Een daarvan is een zekere Sjoei, die naar men zegt ook als een soort meteor door de hemelruimte heen zweeft. Hij werd heel vaak aangeroepen omdat hij krachten kon geven en daarnaast stoffelijk in verschijning trad.

Wanneer de rode Draak goedgunstig beschikt, kreeg je een symbool. Van dat symbool zul je later een ring laten maken. Het symbool was een steen met daarin het teken gegraveerd. Dat moest je bij je dragen, want het was jouw teken van macht. Daarmee is dan reeds verklaard hoe het eigenlijk in elkaar zat.

De ontmoeting met de centrale krachten van goed en kwaad, die elke magiër moet doorstaan, brengen hem ertoe een keuze te doen. De goede keuze is die van de rode of gouden Draak. Het teken daarvan is een machts-teken. Het is een soort zegel van Salomo. Hiermee kun je natuurgeesten beheersen en je kunt de draken, die in mensengedaante vaak op aarde rondwandelen, eveneens ertoe dwingen om je te aanvaarden en eventueel zelfs in hun schatten te laten delen.

Van een van die draken wordt zelfs verteld, dat hij drie dochters had. Hij ontmoette een magiër die heel veel goeds had kunnen doen, maar deze wilde graag de schatten van de Draak en wel in het bijzonder de drie dochters. Het gevolg was, dat de Draak zo nijdig werd dat hij, toen het huwelijk was voltrokken, in een rivier ging liggen waardoor het hele huis werd overstromd. De magiër verdronk en de drie dochters gingen naar papa terug. Het verhaal vertelt niet hoe.

De situatie van een magiër is er een waarin hij de krachten van de natuur moet beheersen. Dit is zijn eerste noodzaak. Daarom moet hij de bron van die krachten natuurlijk kennen. Zijn zegel stelt hem in staat om inderdaad de hogere kracht tegen de lagere en soms kwaadaardige krachten te stellen. Alles beweegt zich in een vast patroon. Dit patroon moet je leren kennen.

Er zijn in het taoïsme magische patronen bij die liefst 422 punten bevatten. Elk van die punten representeert een bepaalde werking en een bepaalde macht. De goede magiër zal nooit het evenwicht van krachten verstoren. Hij zal het alleen herstellen waar het voor een bepaalde mens verstoord is. Hij zal dus nooit iemand helpen om boven zijn stand te gaan leven of een hoge positie te bereiken. Hij zal zo iemand alleen helpen zich te handhaven op de plaats waar hij eigenlijk thuishoort.

Er zijn ook ziekten waaraan je weinig kunt doen. De mensen kunnen door demonen achtervolgd worden. Dan ga je hen beschermen. Bij die bescherming zien we weer de impedimenta die je overal aantreft, zoals reukwerk, geluid (in dit geval meestal bekkens en trom) en de bezwering: de incantatie.

Een geest, die wordt bezworen, wordt gebonden met het zegel van de rode Draak en dan a.h.w. gedoemd om zo en zo lang (er moet altijd een vaste tijd worden genoemd) te vertoeven in een bepaald, ook met name genoemd en omschreven gebied. Zolang nu maar de zieke of bezetene wegblijft uit die buurt, kan hem niets gebeuren. Woont hij wel in die buurt of is de tijd, die de magiër heeft genoemd tekort, dan brengt hij een "geestenpoort" aan. Geesten kunnen alleen rechtuit gaan en niet een hoek om. Vandaar de tussenmuur, die we ook bij menige yamin vinden en ook bij menig huis. Daar is een poort. Achter die poort staat weer een muur, zodat iemand die binnengaat wel de poort kan doorgaan, maar dan een hoek moet omslaan om verder te gaan. Op die manier heeft men al heel veel zekerheid gekregen.

Maar er is meer nodig. Er zijn mensen die beschermd moeten worden. Nu kun je bescherming tot stand brengen door zowel een z.g. demon of boze geest of een spook te binden als om een goede geest om bescherming te vragen. En aangezien de magiërs in China (ook de taoïsten) toch meer geloofden in gezag dan in het resultaat van welwillende smeekbeden, werd over het algemeen ook een demon weer bezworen. Daarvoor gold o.a. deze regel:

In de eerste plaats: de demon moet worden opgeroepen en men moet hem dreigen met verbanning.

In de tweede plaats: men moet hem een loon aanbieden. Dit kan bestaan uit symbolen: geld, meubels e.d. al dan niet echt. Het kan ook bestaan uit een bloedoffer. Het kan ook nog bestaan - en dat schijnt voor sommige demonen heel erg kostbaar te zijn - uit een klein stukje grond. In deze grond

kunnen ze dan rusten. Zolang die grond onberoerd blijft, zijn ze vrij van elke oproep en elke kweuling. De beloning wordt verbonden aan de vervulling van enkele voorwaarden. En nu het wonderlijke: in de meeste vormen van magie wordt de opdracht zonder meer gegeven. Dat wil zeggen: de vervulling ervan is dus een automatisme, daarna verdwijnt de geest weer.

In de taoïstische magie is dat niet zo. Want op het ogenblik, dat de bezwering resultaat heeft gehad, is de magiër gehouden om diezelfde demon op precies dezelfde wijze als hij dat eerst heeft gedaan, zo mogelijk ook bij dezelfde sterrestand, op te roepen. Indien de oproep met resultaat is beloond, zo zal hij de beloning officieel schenken en gelijktijdig de geest de vrijheid geven om zich daarmee bezig te houden.

Is het een bloedoffer, dan moet dat bloedoffer dus worden gebracht. Is het een stukje grond, dan moet die grond worden voorzien van een schildje (een spaander waarop tekens staan) waaruit blijkt dat hij aan de demon is gewijd. Pas nadat dit is geschied, kan de demon of de boze geest weer vertrekken. Voor die tijd, zo gelooft men, zal hij een beetje kregelig worden, als hij geen beloning krijgt en zal geneigd zijn om alles weer ongedaan te gaan maken. Hij heeft namelijk de macht gekregen om een bepaalde dienst te verrichten, maar dan heeft hij daarmee ook de macht om het tegenovergestelde te doen. Is hij aan een bepaalde persoon gebonden, dan kan hij hem heil brengen, maar gelijktijdig ook vernietigen.

Die hele magische opzet is zover gegaan dat ze langzaam maar zeker zelfs op de z.g. bonden of broederschappen (de T'ongs) van invloed waren. Vaak waren dit oorspronkelijk vakbonden: een bond van bedelaars, van porseleinhandelaren, van smeden enz. Maar om nu de zaak bindend te maken werd er een soort bezweringsceremonie gehouden. Je kon pas tot de T'ong toetreden, indien je beantwoordde aan de bezweringsvoorwaarden.

Bij de bezwering werd meestal wat bloed genomen of op een andere wijze iets van de persoonlijkheid gebruikt om een zegel te vervaardigen. Degene die het offer brengt, verklaart tijdens of voordat het wordt gebracht dat hij zich daarmee aan alle regels van de gemeenschap zal onderwerpen.

Nu klinkt dat eigenaardig als ik dat zo te berde breng. Maar realiseert u zich wel dat de grote opstanden eigenlijk tot stand zijn gekomen vanuit dergelijke broederschappen? Dat de macht in het oude China voor een groot gedeelte eigenlijk is voortgekomen wederom uit dergelijke broederschappen en dat zelfs in deze tijd de z.g. chinese gangsters, want zo heten ze dan, verbonden plegen te zijn met soortgelijke gemeenschappen? O, het magische aspect is misschien wat minder belangrijk geworden, maar op de achtergrond speelt het mee zo goed als bij de Mafiosi de christelijke religie op de achtergrond ook een grote rol speelt, b.v. heel sterk de Maria-verering.

Wat ik u probeer te vertellen is, dat in de taoïstische magie de binding van mens met mens en van mensen met geest of geesten een voorname rol speelt. Natuurlijk dacht men aan allerlei vrij lopende geesten, demonen en spoken die allerhande dingen deden. Het is b.v. bekend, dat er in de buurt van Peking een ruïne was die 's nachts bevolkt zou zijn door een aantal spoken. Die spoken deden zich dan voor als bijzonder mooie en gulle vrouwen. Maar wie daar in trapte, kon dat met zijn leven bekopen. Je kon het ook wel bemerken, want als je keek naar de voetafdruk van de dames, dan zag je dat de voet achterstevoren stond; de tenen wezen altijd in de richting van waaruit ze kwamen. Dat is ook te begrijpen, want de weg van een geest in het duister is altijd tegengesteld aan zijn werkelijke wil.

"Een geest die in het duister vertoeft", zo zegt het taoïsme, "wil wel het goede, maar als hij zich beweegt om het goede te doen, dan brengt hij het kwade voort. Wie daarentegen het kwade wil, zal het goede tot stand brengen." En dan zeggen ze erbij: "Dit is dus de doem, het oordeel, over een ieder die in het duister leeft."

De situatie van dergelijke geesten is op zichzelf heel erg prettig. Ze hebben soms zelfs vampierachtige eigenschappen. Maar de magiër heeft daar alweer een middel tegen. Een dergelijke geest behoort tot de nacht,

dus tot het duister. Dat wil zeggen, dat hij bang is voor alles wat de zon, het licht van de zon of het goud en rood van de hemeldraak weergeeft. Je maakt dus een amulet waar dat symbool van licht op staat en dan blijven de geesten van je af. Of als je ze werkelijk wilt uitbannen - dat kan ook gebeuren - dan zul je alle krachten van het licht aanroepen. Je zult die gedurende de dag vangen. Je zult ze instralen in reukwerken en ze daarnaast binden aan een of meer wapens. Dan ga je 's nachts naar een bepaalde plaats toe en je brengt daar het licht van de zon en je brandt reukwerk. Daardoor zit de kracht van het licht of van de zon in alles wat bij die plaats hoort. Het is duidelijk dat iemand, die van het donker houdt, zich daar dan niet meer kan vertonen, dus gaat hij wel ergens anders naartoe. Dit is een heel typisch chinese opvatting.

De hele filosofie van de chinees is trouwens ook anders geweest dan hier in het westen denkbaar is. Dat een bandiet een eerbaar mens is, nu ja, er zijn tegenwoordig wel kringen die dat proberen waar te maken, maar het westen gelooft daar niet erg aan. In China was dat zo. Want wie werd bandiet? Degene die uit zijn vaste plaats in de gemeenschap werd verdreven om welke reden dan ook. Door bandiet te worden vergaarde hij de middelen waardoor hij zijn gerechtigde plaats weer kon innemen. Dat was iets wat helemaal in overeenstemming was met de wetten van het Tao. De misdadiger was ook geen misdadiger onwille van de misdaad. Integendeel, zijn misdaad was voortdurend gericht op het herstellen van een goede, een aanvaardbare en evenwichtige situatie. Als iemand dat niet deed, dan moest hij geen gewone misdadiger zijn, maar was hij bezeten. Hij moest dan vervolgd worden.

U heeft misschien wel eens gehoord over papieren tijgers. Een term die vaak wordt gebruikt, ook tegenwoordig nog. Waar komt die vandaan? In de magie geldt namelijk dit: Het beeld is gelijk aan de werkelijkheid. Als je dus op een demon ging jagen, dan nam je papieren schilden mee waarop tijgers stoden afgebeeld. Door die nu neer te zetten werd de geest (het spook) bedreigd door echte tijgers. Hij moest zich verdedigen of weglopen. De enige fout, die je kon maken, was dat je met zo'n papieren tijger achter een rover aan ging die helemaal niet bezeten was. Die zei dan: Ben je nu helemaal gek! Hij nam dan een zwaard of een vechtstok (daar waren ze ook nogal knap mee) en ranselde de hele zaak in elkaar.

Al die verhalen zouden weinig zin hebben, als we daar ook niet een paar eenvoudige regels uit zouden kunnen puren. Ik zeg niet, dat het regels zijn die voor iedereen en overal gelden, maar ze komen direct voort uit het taoïstisch denken (onthoudt u dit) en ze zijn gebaseerd op een werkelijkheid die geestelijk ook wel aanwezig is.

1. In de werkelijke kosmos bestaat een voortdurend evenwicht. Dit evenwicht bepaalt uw plaats, uw taak, uw mogelijkheden. Elke verstoring daarvan moet worden tegengegaan. In gewone termen gezegd: Besef wie je bent of wat je bent en probeer dat zo goed mogelijk te zijn. Probeer niet anders te zijn dan je bent, want daarmee breng je alleen maar meer onevenwichtigheden tot aanzijn.
2. Niemand kan de krachten van het witte licht beheersen en daarmee werken, indien hij niet in staat is de krachten van het duister te weerstaan.
3. Elk teken waarin het licht zichzelf weergeeft, kan in de plaats worden gesteld van het licht. Een symbool kan dus in de plaats treden van de werkelijkheid, maar dan moet worden beseft wat de werkelijkheid is die achter het symbool schuilgaat. Dit besef brengt dan zelfs de hoogste waarden onmiddellijk werkzaam in het spel, als je je moet verdedigen tegen duistere krachten.
4. Magie kan op velerlei manieren worden bedreven. Want een ieder bouwt een magisch denken en werken op vanuit zijn eigen filosofie, vanuit zijn eigen begrip. Deze begrippen zijn de weg om tot die magie te komen, niet de magie zelf. De werkelijkheid van de magie is voelen, be-

beseffen en uitstralen. Elke kracht in de natuur en in de kosmos zal op die drie waarden reageren; niet op incantaties, niet op reukwerken of op welke middelen u dan ook zouwt willen gebruiken.

5. Elke mens heeft zijn eigen uitstraling. Die uitstraling is zo sterk dat in alles wat tot die mens behoort, ze aanwezig is. Als wij naar een bepaalde mens een kracht willen richten, zal dit veel beter gaan, indien wij dit kunnen doen op basis van zijn eigen uitstraling. Hierom en om geen enkele andere reden wordt bij het vervaardigen van magische zegels en andere magische middelen in het Verre Oosten vaak gebruik gemaakt van b.v. haren van een persoon, het afsnijdsel van de nagels, een draad van het kledingstuk dat men regelmatig draagt etc. Ook voor u kan het belangrijk zijn. Wanneer u op afstand wilt inwerken op iemand, dan kunt u dit het best doen als u iets heeft, al is het maar een stukje papier dat de ander enige tijd in zijn bezit heeft gehad, zodat u zich kunt oriënteren op de uitstraling van de persoon die u wilt benaderen.

Dat dit in het taoïsme een grote rol heeft gespeeld is wel duidelijk. Indirect heeft het taoïsme ook de praktijken van natuurvereerders (de magiërs van Tibet b.v.) beïnvloed en zelfs het magisch denken van de Lama's (de boeddhistische geestelijkheid) zoals die zich vooral in Tibet heeft bezighouden met alle vormen van magie: van de doden-bezweering af tot het richten van lichtende krachten en het aanroepen van beschermende geesten.

U heeft enkele beginselen gehoord. Deze zijn belangrijk. Procedures zijn altijd van minder belang dan de innerlijke waarden waaruit het werkelijk magisch gebeuren ontstaat.

Alles is gebaseerd op evenwicht, op een harmonisch principe. Daar waar u dit harmonisch principe verstoort, moet u bereid zijn om die harmonie op een andere wijze te herstellen. Daardoor zal veel van uw werken een tweeledigheid vergen. Bijvoorbeeld: Genezende krachten uitzenden, maar gelijktijdig ook het tekort aan kracht zelf in kosmische zin aanvaarden en ten aanzien van de kosmos de keuze te maken, of die onevenwichtigheid bij u zal blijven bestaan, dan wel zal worden verdeeld op een andere wijze in het geheel.

U heeft een eigen plaats. Dat wil zeggen: u heeft een eigen persoonlijkheid. U heeft een eigen mogelijkheid tot functioneren. U heeft uw eigen geestelijke en kosmische verbindingen. Hierop zal alles wat u voortbrengt moeten zijn gebaseerd. U kunt niet iets doen zoals een ander het doet, omdat u niet gelijk bent aan die ander.

Een beroep doen op wat je bent, is de enige methode waarmee je kunt werken, wil je magisch werkelijk resultaten behalen. En dat is nu een van de basisregels van de taoïstische magie waarover ik u een paar kleine dingen heb verteld.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

MEI 1978.

23e jaargang.
Nummer 8.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Relaties	CI blz.	85
De kosmische taken	CI "	91
Conditionering	CI "	96

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

Historie	CII "	93
De werelden der demonen	CII "	101
Wederkerigheid	CII "	106

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

RELATIES.

Wie aan astrologie doet, leert onmiddellijk dat een bepaalde edelsteen bij een bepaald teken behoort. Houdt u zich bezig met kruidkunde e.d., dan wordt u al snel verteld dat bepaalde kruiden samengaan met bepaalde kwalen en dat ze bovendien invloed hebben op zekere delen van het menselijk lichaam.

Houdt u zich bezig met de opsporing van metalen via de wichelroede, dan hoort u dat er een bepaalde prikkel optreedt en dat de gevoeligheid daarvoor de mens in staat stelt om nét die wichelroede aan te wijzen waar olie, water, metalen aanwezig zijn.

Wat is de achtergrond hiervan? Ik zou het betrekkelijk eenvoudig kunnen maken, maar wij hebben het ook nog over de kosmos en daarom moet u me dan maar toestaan het wat moeilijker te maken.

De gehele kosmos bestaat uit een aantal kracht- of energiepatronen. Elk patroon hangt samen niet alleen met de structuur van de materie, maar eveneens met de zich daarin mogelijk bevindende kristallisatiestructuren. Dat betekent weer dat een dergelijke manier van kristallisatie de reactiemogelijkheid bepaalt van metalen, gesteenten en wat dies meer zij. Het betekent echter ook, dat stoffen en ook levend organisme - dat kun je weer uitdrukken in een factor op de refractie-index - daardoor bepaalde stralingspatronen vertonen. Deze stralingspatronen vertonen al dan niet een gelijkenis met die van bepaalde metalen, steensoorten enz.

In de kosmos zien wij heel veel verschillende soorten structuren. Een van de meest bekende is de z.g. 'cluster'. Hier zien wij een groot aantal, meestal niet meer zo actieve sterren bij elkaar staan. De onderlinge afstand kan worden gemeten in lichtmaanden. Als wij zien hoe die sterren elkaar beïnvloeden, dan is dat werkelijk iets verschrikkelijks. Er ontstaan stormen in die sterrenhoop, er zijn enorme werkingen en dat betekent, dat alles wat daarin moet blijven bestaan van een zeer bijzondere structuur moet zijn. Het is niet meer voldoende dat er een gewoon energiepatroon is. Neen, het moet een energiepatroon zijn dat niet amorf kan worden; dat zich niet eventueel kan overgeven aan een zodanige verkleining dat het eindresultaat eigenlijk geen structuur meer vertoont. Het gevolg is, dat daar de z.g. verdichte kristalstructuren ontstaan.

Een verdichte kristalstructuur kunt u zich ongeveer als volgt voorstellen: Als u een staalplaat neemt met een dikte van ongeveer 12 cm en u zoudt het kristal (ijzer heeft ook zijn eigen kristalvorm) herleiden tot die kristallen welke in de grote sterrenclusters voorkomen, dan zoudt u een dikte hebben van iets minder dan een tiende millimeter. Dat wil zeggen, dat dezelfde materie en hetzelfde gewicht zich bevinden in een veel kleinere ruimte. Het is ook duidelijk, dat de structuur in dat geval moet afwijken van wat men op aarde kent. IJzer in zijn super-verdichte vorm kan wel reageren op een kristalstructuur van ijzer. Bij de mens komt ijzer voor in het lichaam in solutie, in een oplossing. Die oplossing heeft een zo'n

geringe vastheid dat ze de grotere vastheid niet meer kan herkennen.

Er kan geen resonantie tussen zijn.

Kijken we naar andere vormen, dan kennen we ook nog de uitermate verdichte structuren van de in zichzelf teruggevallen sterren. Dat zijn sterren met een bijzonder hoog gehalte aan zware metalen. Daar komt een dichtheid voor die zo groot is, dat u het alleen nog maar ziet als een zwart gat. Elk partikel licht dat daar naartoe gaat, wordt namelijk zodanig afgebroken, dat het niet meer mogelijk is dat het licht uitstraalt. Het is duidelijk, dat ook de daar voorkomende vormen niet in staat zijn te reageren op iets wat in de mens leeft en dat de mens op zijn beurt ook niet hierdoor wordt getroffen; hij kan er niet door worden beïnvloed.

Als wij verder gaan kijken, vinden wij in de gehele kosmos nog iets anders. Er is een patroon. Wij kunnen dat misschien als een ruitjespatroon zien, maar dan wel in drie dimensies, van allerhande krachtlijnen en krachtstralen. Dit is een veld dat niet als volledig magnetisch kan worden aangeduid; het is pseudo-magnetisch. Dit veld heeft ook weer een bepalende invloed op alles wat zich daarin bevindt. Wat is hier nu het meest belangrijke?

Wel, wanneer een dergelijk krachtpatroon ontstaat en materie zal een van die krachtlijnen doorsnijden, dan ontstaat er een heroriëntering van alle structuren, dus ook van kristalstructuren. Dat betekent dat gevoeligheden veranderen. En wanneer men op aarde is en de aarde komt op een gegeven ogenblik terecht in zo'n krachtlijn (dat zou denkbaar zijn), dan zal het lijken alsof er een energiestorm woedt op alle planeten en ook op de zon. Dat is de verschijningsvorm ervan die we als mens kunnen constateren. Maar wat gelijktijdig zou gebeuren is, dat de eigen waarde van alle kristallen verandert en voor wat de mens betreft van het DNA. De mensen zouden dus andere wezens gaan voortbrengen. Zij kunnen hun eigenschappen niet meer vastleggen in hun nageslacht als voorheen.

Dit zijn grondwaarden die u even moet onthouden. Want als wij willen praten over de invloed van b.v. een edelsteen op een mens en omgekeerd, dan zijn wij teveel geneigd te zeggen: dat is een directe relatie, of: het hangt af van gedachtenkracht. Niet is minder waar.

Een mens heeft in zich een groot aantal stoffen. Hij heeft in zijn lichaam tenminste een drietal belangrijke krachtstromen en zowel de krachtstromen als de stoffen hebben een eigen structuur. Die structuur is eigen aan dit zonnestelsel. Buiten dit zonnestelsel kunnen er dus afwijkende structuren ontstaan. In dit zonnestelsel zijn afwijkende structuren soms mogelijk, maar dat zijn dan maar zeer kleine hoeveelheden t.a.v. het oorspronkelijke materiaal.

U reageert op een edelsteen. Waarom? Omdat deze edelsteen harmonieert met de krachtafstemming van uw wezen, daarmee met een deel van uw gedachten- en straling en ook omdat die structuur een krachtrooster vertoont dat een overeenkomst heeft met tenminste een à twee stoffen die zich in uw lichaam bevinden. Als dat niet het geval is, is die wederkerige beïnvloeding niet mogelijk.

Gesteld, dat die beïnvloeding plaatsvindt, dan kunnen we zeggen: Elke gedachte, die in de edelsteen ooit is opgenomen, zal voor mij als een telepathisch signaal verschijnen. Ze zal mij hetzij in mijn bewustzijn, hetzij in mijn onderbewustzijn beïnvloeden. Ik kan mij daaraan moeilijk onttrekken. Omgekeerd zal al datgene wat in mij leeft en in mij actief is ook de edelsteen beroeren. Dat betekent dat in die edelsteen bestaande kleine energieën geactiveerd kunnen worden door mijn gedachten. Een edelsteen kan een mens beïnvloeden en een mens kan een edelsteen beïnvloeden.

Gaan wij bij een plant kijken, dan wordt het iets moeilijker. Maar gelukkig hebben wij hier toch iets wat weer ongeveer gelijk is bij de mens, bij het dier. We noemen dat dan maar het DNA-patroon: dat is een moleculairpatroon waarin de eigenschappen worden voortgeplant.

Als een deeltje van het DNA-patroon in een plant vergelijkbaar is met een deeltje van het DNA-patroon dat een mens in zich draagt, dan zal die mens in het bijzonder op die plant reageren. Eveneens zal die mens ook op die plant veel gemakkelijker invloed kunnen uitoefenen, al is het alleen maar omdat zijn gedachtenuitstraling, die mede in de resonantiemogelijkheid bepaald zijn door het DNA-patroon, die plant beter bereiken.

Als iemand een "groene duim" heeft, dan betekent dat dat hij een buitengewoon gevoel heeft voor planten. Wat kunnen we daaruit afleiden? Dit is een gave; het is niet iets wat men kan leren. De mens die een "groene duim" heeft is gevoelig voor de uitstraling van planten, terwijl ook zijn eigen uitstraling door de planten wordt geabsorbeerd. Er is een wederkerigheidsrelatie waardoor de mens bijna automatisch datgene doet wat voor de plant het meest aangenaam of het meest noodzakelijk is, terwijl de plant op haar beurt de aanvaarding, de goedkeuring, de groeistimulansen die in het menselijk denken liggen voor zich accepteert en daarop reageert. Het is geen denkproces, maar gewoon een stimuleringsproces in de levensstroom.

Als we daarmee bezig zijn, kunnen we natuurlijk nog verder gaan, want er zijn zoveel eigenaardige structuren waarop een mens reageert. Neem nu eens een parel, die ten onrechte wel eens een edelsteen wordt genoemd, ofschoon het in feite niets anders is dan een in kalklagen gehulde prikkelkern die door een schelpdier niet verwijderd kon worden. Daar komt het op neer. Hoe kan het dan, als we het hebben over die structuren en patronen, dat een parel op sommige mensen invloed kan hebben en op andere niet? En dat een parel, als sommige mensen haar dragen mooier wordt, terwijl andere mensen die parel juist snel dof zien worden? Nu kunnen we natuurlijk over huidafscheiding gaan spreken. Maar zelfs als wij die parel inpakken zodat ze niet kan worden aangestast, dan vertoont ze nog dat vreemde verschijnsel en wordt dof. De verklaring daarvoor is weer betrekkelijk eenvoudig:

De glans van een parel is afhankelijk van de breking. Er zijn een groot aantal zeer dunne kalklaagjes (de afscheiding) die over elkaar liggen. Wanneer nu de relatie tussen die laagjes juist is, dan krijgt de parel diepte; ze glanst. Als de relatie tussen het bovenste laagje en de onderliggende laagjes wordt verbroken, dan wordt de parel dof; d.w.z. ze heeft geen glans, geen levende gloed meer. Het antwoord is eenvoudig dit:

Wanneer u, al is het maar door uw uitstraling, met de kalk die in de parel zit harmonisch bent, maar niet harmonisch met de opbouw (de structuur) van de parel, dan zal de parel dof worden. Omgekeerd, wanneer u gezond bent en die parel is bij u ook gezond, dan is ze natuurlijk een mooie indicatie van uw lichamelijke conditie. Want op het ogenblik, dat uw levensstromen (het energiepatroon dat uw gezondheid bepaalt) verzwakken, zal de parel daarop reageren. De parel reageert niet op een huidafscheiding, maar gewoon op een verandering van energiepatroon. Het is dus heel iets anders dan ringen die afgeven.

Ringen die afgeven doen dat over het algemeen, omdat in de afscheiding van de huid enige zuren aanwezig zijn en daardoor een oxydatieproces ontstaat. Dat oxydatieproces resulteert dan weer in het ontstaan van zwarte laagjes. De huid neemt dan een deel daarvan op en dan heeft u die zwarte vingers en het doffe metaal. Maar als we dat metaal isoleren door daarop b.v. een plastic laagje aan te brengen, dan verkleurt het niet. Een parel kunnen we in plastic verpakken en ze verkleurt toch.

Iets dergelijks kunt u zien bij sommige edelstenen. Robijn, amethyst, smaragd en ook de z.g. drie-geel diamant (met een bepaalde verontreiniging) reageren daar heel sterk op. Deze stenen hebben namelijk de neiging om ook heel sterk te reageren op het krachtpatroon, het energiepatroon van de mens. Als u wilt zien of uw eigen energiepatroon in orde is, dan moet u dat voor de spiegel doen. U brengt de steen in aanraking met de plaats waar ongeveer

het "derde oog" zit. Dus tussen de wenkbrauwen, maar iets hoger. U zult zien, dat dan de steen, als u zelf energie-geladen bent, plotseling een grotere refractie-index heeft; het is alsof ze meer licht absorbeert dan normaal. Indien echter uw lichamelijke toestand negatief is, dan blijkt dat de steen opeens veel minder reactie toont.

Uit dit alles zou kunnen worden afgeleid dat er tussen edelstenen en mensen een bepaalde relatie kan bestaan, dat ditzelfde mogelijk is voor planten en om de reeks volledig te maken, het kan ook met mineralen, met metalen en zelfs met dieren bestaan.

Dan moeten we ons eens gaan afvragen of dergelijke stenen, planten, mineralen e.d. in relatie tot ons eigen wezen eigenlijk niet tevens een weerkaatsing zijn van de krachten uit de kosmos?

Lood b.v. blijkt voor een Saturnuskracht de ontvanger te zijn. Lood, dat verder erg isolerend en zeer negatief is (een bijna uitgewerkt element) is voor een Saturnuskracht juist iets wat accepteert. Zou een zeer sterke Saturnuskracht een lange tijd op een stukje lood inwerken, dan blijkt dat zich in dat lood fijne kristallen vormen. Dit laatste experiment is naar mij bekend nog nooit gedaan, maar wanneer iemand dat experiment zou doen, zou hij dat kunnen ontdekken. Misschien dat ze dat in de ruimtevaart nog eens uitvinden.

Zo goed als een mens een eigen stralingspatroon heeft, hebben ook planeten en sterren een eigen stralingspatroon. Dit is aanmerkelijk complexer dan dat van de mens. Maar als daarin weer stukjes zijn die praktisch geheel overeenkomen met de kristalstructuur van een metaal of van een bepaalde steensoort, dan is het duidelijk dat ook daar een wederkerigheid zal zijn. Die wederkerigheid kun je dan weer als volgt omschrijven:

Op het ogenblik, dat een sterke invloed van een bepaalde planeet optreedt en een metaal geschikt is voor het ontvangen daarvan, zal een versterking van alle energie in en aan dit metaal gebonden onmiddellijk optreden. Hierdoor zal de eigen stralingswerking van het metaal t.a.v. zijn omgeving toenemen en allen, die daarop zijn afgestemd, hoe dan ook, eveneens veel sterker beroeren dan normaal.

Nu heeft u misschien wel gehoord dat men een zonne-diagram op goud moet maken, een maan-diagram op zilver en een Mars-diagram op ijzer. Waarom is dat? Waarschijnlijk niet omdat de mensen verstand hebben van die stralingspatronen en alle reacties die daardoor kunnen worden ontwikkeld. Maar men heeft wel ontdekt dat er een samenhang is tussen een bepaalde planeet en een bepaald metaal. Nu is men door de ervaring ertoe gekomen te erkennen: Als ik goud heb, dan blijkt dit de zonne-uitstralingen bijzonder sterk op te vangen. Het blijkt de kracht van de zon bijzonder sterk te concentreren. Iemand, die dat goud dan bij zich draagt, zal daardoor op een zekere manier worden beroerd. Verbind ik aan het metaal (dat is het grapje met het zegel of het amulet) een sterk emotioneel gedachtenpatroon met een vaste gerichtheid, dan zal deze gerichtheid uitermate worden versterkt door de relatie tussen het metaal en de daarbij behorende ster of planeet. Dit is dus gewoon magie.

We kunnen nog een stap verder gaan. Er zijn planten die bepaalde metaalsporen bijzonder graag opnemen, zoals er planten zijn die bij voorkeur bepaalde zuren opnemen in hun voedingsstoffen. Andere daarentegen nemen juist basen op. Elk van die dingen hebben een reactie op een van de planeten en bovendien nog op een aantal sterren. Dit is weer wat erg ingewikkeld om dat verder uit te werken.

Als u zich nu realiseert dat dergelijke dingen ook in planten aanwezig zijn, dan zal het duidelijk zijn dat een plant ook bijzonder sterk zal reageren op b.v. de maan. Er zijn planten die juist bij maanlicht geplukt moeten worden, omdat het sap, zoals men zegt, dan veel krachtiger is. In de kruidkunde weet men dat. Waarom? Omdat de invloed van de maan een zodanige harmonie vormt met de plant en haar levensprocessen dat er een veel hogere geladenheid ontstaat en er gelijktijdig een voedselopname is

met een veel grotere verdichting van bepaalde elementen dan normaal. Daarom zijn de werkzame stoffen van Belladonnen geplukt bij volle maan veel groter dan wanneer ze gewoon wordt geplukt. Andere planten moeten het juist van het eerste zonlicht hebben, dan hebben ze de grootste concentratie. Weer andere planten kun je het best plukken in het middaguur. Vroeger was dat een hele wetenschap. Tegenwoordig is dat allemaal langzamerhand verdronken in de apotheek. Maar er is werkelijk een relatie tussen planeten en planten.

Gaan we kijken naar metalen, dan zien we dat in elke soort structuur die op aarde voorkomt en waarin een vast patroon als herontstaande kern aanwezig is er altijd een relatie zal zijn met bepaalde krachten uit de kosmos.

Nu ik dit gezegd heb over planten, gesteenten etc, gaan we spreken over de mens zelf.

Een mens is over het algemeen min of meer gevoelig voor alle planeten. Hij heeft een tamelijk complex organisme. Dat wil zeggen, dat vele stoffen en structuren, die onder een bepaalde planeet vallen, in een mens aanwezig zijn. Maar wanneer dan zo'n planeet inwerkt, is het de vraag of die structuren in de mens bevinden, want daardoor wordt de werking van de planeet op de mens bepaald.

Als ik dit zeg t.a.v. een planeet, dan moet ik dit ook zeggen t.a.v. alle sterren die een vergelijkbare uitstraling hebben; een kracht dus die een eigen kernpatroon overbrengt die vergelijkbaar is met die van metaal of van stoffen die deel uitmaken van het menselijk organisme. Het wordt u dan duidelijk waarom astrologie niet zo onzinnig is als het wel lijkt. De astrologie stelt bepaalde relaties en verhoudingen, maar ze kan niet precies verklaren waarom. Die verklaring zit nu juist in het z.g. kristalresonantie-effect. Als we kijken wat ze tegenwoordig op aarde doen, is dat fantastisch.

Ze nemen een kristal, brengen dat op goede grootte en op de juiste afstemming en opeens kun je alleen een bepaalde golflengte van een radiostraling ontvangen. Je kunt een kristal zodanig afstemmen dat het a.h.w. vibreert zodra het een elektrische stroom ontvangt van een zeer bepaalde trilling en zonder enige afwijking. Dat heeft u wel eens gehoord in de moderne techniek.

De natuurlijke structuren hebben vergelijkbare eigenschappen. Ze hebben deze voor de gehele kosmos en voor alle krachten die daarin voorkomen. Het is niet mogelijk een kristal te creëren dat alleen op de maan reageert. Het is wel mogelijk een kristal te creëren dat voornamelijk op de maan reageert en op alle vergelijkbare, in feite gepolariseerde stralingen die daaruit voortkomen. En als er een ster is die dezelfde straling geeft, dan zal het effect op het kristal ook hetzelfde zijn.

Wat heel veel mensen ook niet begrijpen is, dat een kristal niet alleen maar een structuur is, een vorm waarin onder omstandigheden een stof werkzaam is. Een kristal is wel degelijk een krachtsverhouding, een krachtveld. Dat blijkt ook wel uit dat geslepen kristalletje dat alleen een bepaalde radiogolflengte doorlaat, dat alleen een bepaald trillingsgetal accepteert onder beïnvloeding van electriciteit, als daarin een kleine spanning wordt aangebracht. Een kristal heeft dus niet alleen materie, het heeft ook een krachtpatroon. Dit krachtpatroon kan worden omschreven als een beperkt trillingspatroon. En nu is het mooie, dat alles wat wij kennen aan levensuitingen eveneens een eigen trillingspatroon heeft. Soms variabel, soms vast.

Nu gaan we naar u, de mens, kijken. U bent in de buurt van dieren en planten. Uw denken zou misschien afgestemd kunnen zijn op een bepaald metaal. Waarom niet? U heeft misschien een grote planeetgevoeligheid op een zeker terrein. Maar u heeft een gedachtenpatroon.

Stel, dat dat gedachtenpatroon een kritiekloze aanvaarding is van alles wat u ziet. Dan bent u voor de omgeving als uitstraling neutraal. Dat wil zeggen: geen dier valt u aan, maar ook geen dier vlucht voor u weg. Ga er

op uit gericht op een bepaald dier. Het eigenaardige is, dat u daar niet alleen sneller op reageert als het in de buurt is, maar dat deze dieren vaak ook aangetrokken worden door uw gedachtenuitstraling. De ornithologen, de vogelkenners, zullen dat misschien wel eens ervaren hebben. Als zij zich b.v. bezighouden met de blauwe gaai, de groene kuifspecht of wat voor andere bijzondere vogels ze ook gaan observeren, dan hebben ze daar dagen over lopen peinzen. Ze gaan naar een bepaald gebied en verwachten helemaal niet dat zo'n vogel zich daar zal vertonen, maar ze zijn er wel intens mee bezig. En wat zien ze? Juist. De blauwe gaai, de groene kuifspecht of wat voor andere vogel ook. Het gaat zelfs zover dat het ook voor bepaalde insecten geldt.

Mensen die een instelling hebben t.a.v. een soort muggen worden meer gestoken dan mensen die een andere instelling hebben. Toch is hun bloed even zoet. Ook die dieren worden wel degelijk aangetrokken door iets. In de natuur kunt u dat heel vaak zien. Een twee-kleurige insectensoort (de mot) b.v. De ene soort is licht en de andere donker van kleur. Het milieu is donker. Wat blijkt nu? Alle lichte motten worden weggepikt. Nu zeggen de mensen: ze zijn zichtbaar. Wacht even! Breng de vogels over in een ander milieu waar de achtergrond veel lichter is. Nu zou u denken dat ze de donkere motten pakken. Neen, ze pakken nog steeds de lichte. Waarom? Omdat zij door hun normaal levensritme zijn afgestemd op de levenstrilling die samenhangt met die kleur. Het is maar een klein verschil met de donkere soort. Eigenlijk is het maar één erfelijke factor, toch blijken ze daarop te zijn afgestemd. Zo zou je tot de conclusie moeten komen, dat eigenlijk de attractie van de mensen onderling zelfs voor een deel kan zijn afgestemd juist op dat eigen patroon.

Dat klinkt dan weer vreemd voor de mensen. Zij hebben daarover allerlei opvattingen zoals de eeuwige zieleliefde die 41 miljard jaar geleden is begonnen en de aarde ook pas begon en die sedertdien door vele vormen is gefladderd tot ze elkaar in het heden tegen het lijf zijn gelopen en er nu een lijf aan lijf gevecht van maken. Dat is allemaal heel mooi en dat zou op geestelijk terrein wel waar kunnen zijn, maar dat betekent nog helemaal niet dat er dan ook vergelijkbare stoffelijke factoren bestaan. Het kan echter wel zijn, dat twee mensen een bijna identieke uitstraling hebben. Die zullen elkaar dan veel eerder accepteren als een factor van zichzelf en daardoor gemakkelijker, spontaner en vrijer met elkaar omgaan dan mensen, die een tegengestelde uitstraling hebben. Als u dat gaat begrijpen, dan wordt het ook veel duidelijker hoe de menselijke verhoudingen in elkaar zitten.

U denkt wel eens dat de kosmos en al de krachten van de kosmos die op de achtergrond liggen en waarvan wij niet zoveel merken hoogstens het wereldgebeuren beïnvloeden. Vergis u niet! De hele kosmos is een eenheid. Alle patronen, die in de kosmos voorkomen, komen ook voor in alle soorten, vormen, organismen etc., die in de totale kosmos bestaan. Dat geldt voor alle bezielde waarden of dat nu een ster is of een vlo. Die beïnvloeding is er. De afgestemdheid, die binnen de kosmos alleen reeds op deze stoffelijke energiebasis aanwezig is, is bepalend voor de onderlinge relatie.

Die relatie kan bestaan tussen soorten. Die relatie kan bestaan tussen levende wezens en bepaalde materialen. Ze kan bestaan tussen planten en bepaalde levende wezens, tussen planten en bepaalde materialen. Deze afgestemdheid is deel van een kosmische patroon.

Wanneer u zich ooit afvraagt hoe het nu komt dat bepaalde edelstenen voor een mens een bepaalde werking hebben, dan heeft u nu, naar ik hoop, het antwoord gevonden. Dat antwoord luidt:

Er zijn zoveel vergelijkbare factoren in de mens aanwezig en in de structuur van de steen, dat het energiepatroon van de steen respondeert op dat van de mens en omgekeerd. Als een mens een steen als een talisman ziet en gelooft dat die steen hem kan helpen, dan zal hij zoveel van zijn eigen normaal niet gebruikte energie op die steen richten, dat ze die in rijke mate kan

weerkaatsen en dan is de edelsteen zelf nog werkzaam.

-3-

DE KOSMISCHE TAKEN.

De mens leeft op aarde. De mens is deel van de kosmos. De mens heeft buiten de tijd een betekenis die is vastgelegd. Alles wat hij doet binnen de tijd moet in overeenstemming zijn met deze werkelijkheid waaraan hij zich niet kan onttrekken.

Indien u het zo stelt, dan kunt u dit zien als een taak voor de mens. Maar is dat een taak? Een taak is een opdracht. Iemand zegt u dat u iets moet doen. Ik meen, dat "taak" eigenlijk een verkeerd woord is om de doodeenvoudige reden dat je het al hebt. Je weet het alleen nog niet. Daarom zou je de taak van de mens in de kosmos "bewustwording" kunnen noemen, zichzelf worden. En dat zal voor al het andere in de kosmos evenzeer gelden. Of dat nu een ster is die miljarden jaren oud is of een mens die misschien pas enkele malen op aarde heeft geleefd, allemaal hebben ze in de kosmos een vaste waarde. En als ze zich die waarde realiseren, dan is de uiting niet meer iets wat hen kan vangen. Het is het ontkomen aan de gevangenschap van een bestaan in de materie of in een beperkte sfeer.

Wanneer je op aarde leeft, dat weet u zelf wel, dan word je door de omstandigheden gedictieerd. Je probeert daaraan te ontkomen, je probeert je aan te passen. Je maakt je allerlei illusies en dromen en ze komen niet uit. Je verwacht allerlei dingen en het gebeurt toch weer anders. Dan zeg je: Het is Gods wil, of: het is het noodlot. Maar als je achteraf nagaat wat er allemaal een rol bij speelt, dan kom je vreemd genoeg tot de conclusie: Eigenlijk ben ik er zelf direct mee verbonden. Zonder mij zou het zo niet gebeurd zijn. Ik moest juist op dat ogenblik op die plaats zijn, anders had dat niet kunnen gebeuren. Ik moest juist met die mensen en onder die omstandigheden samengaan, want anders had die situatie niet kunnen ontstaan. Met andere woorden: veel van hetgeen we in het leven zien als onze vrije beslissing, blijkt achteraf eigenlijk onontkoombaar te zijn geweest, omdat wij zijn wie wij zijn. En als je daarvan uitgaat, is het eenvoudig genoeg.

Op het ogenblik dat ik beseft wat ik ben, weet ik welke keuze ik moet doen. Op het ogenblik, dat ik weet welke keuze ik moet doen, maak ik bewust waar wat ik ben. Maar op het ogenblik, dat ik dat doe, zal ik het geheel, de kosmische betekenis van mijn wezen, steeds betrekken bij alles, zelfs bij de kleinste gebeurtenis op aarde. En dan zou ik kunnen zeggen: ik heb mijn taak al volbracht.

Het is allenaal zo moeizaam als je een mens ziet streven en klauteren op een onmetelijk lange Jacobs ladder die in de hemel uitkomt, maar waar hij inmiddels zo'n twintig keer afvalt om z'n nek te breken. De werkelijkheid is eenvoudiger en moeilijker.

Weet u, als u bezig bent met uw kosmische taak en u probeert te zien wat u kosmisch bent, dan zult u heel vaak vergeten wat u nu bent en wat u nu doet. Wat u nu bent en wat u nu doet, het gebeuren van dit ogenblik met zijn mogelijkheden en onmogelijkheden, met zijn slagen en zijn frustraties, dat is de uitdrukking van iets wat u kosmisch bent. Dus begin nu maar voorop te stellen: In kosmische zin zal ik vandaag moeten leven volgens de omstandigheden die vandaag bestaan en volgens de waarden die vandaag volgens mijn

beseft en wezen met mij harmonisch zijn. Dan komt de rest vanzelf wel.

Nu is het woord "kosmisch" iets wat natuurlijk veel verder gaat dan de materie. De materie is een uiting. Men zegt wel eens: De gehele materie is niets anders dan een tijdelijke concretisering van energie welke kan voortbestaan buiten elke vorm en zich dan onttrekt aan elke definitie en waarneembare tegenstelling.

Dat is een heelmooie formule en bovendien niet geheel onjuist. Maar wanneer ik nu in die materie zit, dan is mijn kosmos de materie. Dat mag ik niet vergeten. Al het andere wat erbij komt, zal ik zijn, maar ik ken het niet. En dat wat ik niet beseft te zijn, wat ik niet weet omtrent mijzelf en de kosmos, kan ik onmogelijk projecteren in dat wat ik vandaag ben.

Als je dan toch bepaalde kosmische regels stelt, dan zijn dat kennelijk niet de regels die bij je horen; die zijn van iemand anders. Misschien heeft u wel eens geprobeerd om een schaap op te voeden tot jachthond. Dat is erg moeilijk. In uiterlijkheden kunt u misschien nog slagen, maar het beest blijft "bè" roepen. Op diezelfde manier moet u het ook zien ten aanzien van uzelf.

Nu gaan we even wat filosoferen, want dat hoort er ook bij.

Wij spreken over het onbekende onder de naam God. God is alles. God is het oerbegrip. Maar God is ook datgene waarin geen tegenstelling is, totdat God de tegenstelling vanuit Zich projecteert. Laten we dit dan de kern van de kosmos noemen. Dan vloeit hier uit voort dat er in God geen goed en geen kwaad, geen links en geen rechts is, kortom, niets is wat tegenstelling is. Dan zal ten aanzien van deze oorspronkelijke bron alles voortdurend en gelijkwaardig deel van de Godheid blijven uitmaken. Hier zijn onderscheidingen van geen betekenis. Alleen het bestaan is van betekenis.

Wanneer die God Zich uit in bepaalde tegenstellingen, dan kan het zijn dat wij behoren tot dat deel van het Goddelijke dat in die tegenstelling tot uiting komt. Wij zijn dus deel van God, maar daarin gelijktijdig deel van een bepaalde projectie. Wil je nu zeggen dat het onze taak is om God terug te vinden, dan heb je het mis, want God projecteert ons. Dat is de goddelijke wil. Dan kan het dus nooit onze bestemming zijn om terug te keren. Maar het is voor ons wel belangrijk, dat we weten wat wij in die projectie zijn, dat wij functioneren volgens de kern waaruit wij zijn voortgekomen.

Dit functioneren volgens die kern heeft weer te maken met het "Ken uzelve", met de bewustwording van ons eigen wezen. Helaas zijn wij niet in staat die kern te bereiken. God is voor ons onuitdrukbaar. Het niet in tegenstellingen uitgedrukte en in zich onbegrensde is niet definieerbaar. Het is ternauwernood beleefbaar. Het is alleen maar een schok. Je kunt dus niet teruggaan tot die kern. Je kunt alleen je steeds meer bewust worden van datgene wat je vanuit die kern in wezen bent.

Dan komt de mens misschien een beetje met zichzelf in moeilijkheden. Want, zo zegt hij, een zon kan leven baren en kan leven vernietigen. Is het nu goed dat ze leven vernietigt? Het antwoord is: Als ze leven heeft gebaard kennelijk wel, want beide functies komen voort uit dat wat ze is. En dat geldt evenzeer voor de mens.

Men zegt: Is het nu goed om mensen te doden? Het antwoord is: Volgens uw eigen beseft niet en daarom is het voor u niet aanvaardbaar. Dat betekent, dat u in een situatie kunt komen waarin u doden moet. Dan is dat doden geen schuld, maar een waarmaken van datgene wat u bent. Het is de uiting van uw persoonlijkheid. Het is niet alleen maar een kwestie van preken en mooie en edele dingen doen.

De meeste mensen staren zich blind op: wij willen leven zoals Jezus heeft geleefd. Dan moeten ze eerst maar beginnen met alle elektrische apparaten weg te gooien, hun bezit weg te geven, niet meer te denken aan C.A.O., maar alleen te leven voor anderen. Dat spelen ze niet eens klaar, want ze zijn daar eenvoudig niet rijp voor. Hun functie is op dit ogenblik

een andere. Dat wil niet zeggen dat de grootste schurk van vandaag niet de nieuwe Wereldmeester kan worden in een onbepaalde toekomst. Dat is mogelijk. Dat kan gezien vanuit het Goddelijke deel zijn van zijn wezen. Maar dat houdt helemaal niet in dat hij vandaag tegenover de mensen minder schurk is.

Ik geloof dat dit een interessant punt is. Want als je het hebt over de kosmische bestemming, dan ben je zo voortdurend bezig om uit te wijken uit de werkelijkheid. Je probeert te ontkomen aan hetgeen je bent, hetgeen je doet en daardoor zin en betekenis te geven aan alle dingen die je nog niet hebt kunnen waarmaken, maar waarop je hoopt. Anders gezegd: Streven naar de kosmische bestemming is voor heel veel mensen niets anders dan het creëren van een illusie waardoor datgene wat ze zijn voor henzelf aanvaardbaarder wordt. Als zodanig is die illusie wel te accepteren. Niemand kan er iets op tegen hebben, maar ze is niet bestemming op zichzelf, noch een redelijke weergave daarvan.

Als wij de kosmische samenhangen ontleden, zijn wij geneigd alles in systemen uit te drukken. Er zijn heel veel dingen bij die u kent. Bijvoorbeeld: u behoort tot een bepaalde straal.

Wat betekent dat eigenlijk? Is dat uw lotsbestemming? Is dat uw kosmische betekenis? In zekere zin wel. Een bepaalde straal betekent een bepaalde eigenschap. Het is niet alleen een weg van bewustwording, een aantal kwaliteiten. Neen, het is een eigenschap, een werking, die in het totaal van de tegenstellingen binnen de kosmos functioneert.

Als je behoort tot een bepaalde straal, dien je die dus waar te maken. Pogen om anders te zijn dan je volgens de straal waartoe je behoort zou moeten zijn, is in feite alleen maar je verzetten tegen de kern van je wezen en tegen datgene wat ik dan toch wel weer een kosmische bestemming zou willen noemen.

Je behoort niet alleen tot een bepaalde straal, maar ook tot een bepaalde sfeer. Ook deze sferen worden vaak in stralen uitgedrukt, maar dat wordt dan verwarrend. Het betekent niet anders dan dat je een bewustzijnspeil bezit waardoor je gehele uiting mede bepaald wordt. Maar je behoort nog steeds tot dezelfde tendens. Je bent b.v. mystiek, wetenschappelijk, emotioneel, aanvaardend ingesteld of misschien in het bijzonder op relaties. Dat zijn allemaal mogelijkheden. Word je meer bewust, dan ga je de betekenis van die dingen anders zien. Je gaat meer begrijpen wat je in wezen tot stand kunt brengen en daardoor zul je jezelf juist uitdrukken. Dat is bewustwording, natuurlijk. Maar daarmee verandert er niets. Want al datgene wat je nu bewust doet, zou je anders onbewust en mogelijk op een wat andere manier eveneens tot stand hebben gebracht. Dat wat je bij anderen teweeg brengt is onontkoombaar. Het lot, zoals je het zelf beleeft, wordt voor een groot gedeelte bepaald door je besef van je eigen wezen en je vermogen om in jezelf de kosmos toch nog te ervaren en daarmee harmonisch te zijn.

Zo komen we aan een aantal stellingen, die wat menselijker zijn, maar die toch ook ergens consequenties hebben.

Als je dit namelijk voorlegt aan mensen, die niet verder denken, dan zeggen ze: Dat betekent dus dat ik maar kan doen wat ik wil. Dat is niet waar, omdat wat u wilt niet altijd in overeenstemming is met hetgeen u bent. Zolang uw willen en uw wezen samenvallen kunt u alles doen wat u wilt. Dan is er geen enkele macht die u daarvoor schuldig kan verklaren of u kan verheerlijken. Als u uzelf bent op de juiste manier, dan doet u gewoon dat wat voor u en de kosmos noodzakelijk is. Dan kunt u banden leggen die door vele sferen gaan, dan kunt u gebeurtenissen veroorzaken die, al zal niemand dat bewust zien, over 10.000 jaar nog van invloed zijn. Dan bent u gewoon uzelf. Maar u leeft in een wereld waarin de denkbeelden niet in overeenstemming zijn met de feiten van uw innerlijk wezen.

U wordt geconfronteerd met een wereld waarin allerlei vooropgestelde beelden eigenlijk een hoofdrol spelen. Men noemt het dan wel conditionering,

maar het gaat nog wel wat verder. Het is doodgewoon een wereldvoorstelling die op zich een halve illusie is, omdat ze elk feit alleen maar in een bepaalde richting pleegt te interpreteren. Kijk, daar komen uw angsten en begeerten uit voort. Daar komen voor u bepaalde afwijzingen uit voort, ongeacht uw eigen wezen. En omgekeerd doet u bepaalde dingen die helemaal niet stroken met dat wat u bent. Dan denkt u: ik kan de wereld anders beïnvloeden. Neen. Als u probeert een mens te doden tegen wil en dank en het ligt niet in uw lijn om die mens te doden, dan bezorgt u hem misschien een doodschrik, maar daardoor wordt hij gezonder, want uw eigenlijke functie is juist om anderen te stimuleren en niet te vernietigen.

Het kan ook zijn dat u zegt: Deze mens ga ik genezen. Dat wilt u zo graag, dat vindt u goed. Maar op het ogenblik, dat u begint aan die genezing, helpt u in feite de ander naar onze kant over te gaan. En dan zegt u: Dat was een grote mislukking. Neen, dat was geen mislukking. U heeft gewoon gefunctioneerd zoals u moest functioneren. Daarom moet u heel goed begrijpen, dat u alleen dat tot stand kunt brengen wat tot uw kosmisch wezen behoort of uw kosmische taak en bestemming. Al het andere kunt u wel anders bedoelen dan het uitpakt, maar daaraan kunt u niets veranderen. Uw inwerking t.a.v. de kosmos is vastgelegd op het moment dat uw wezen als uiting in de kosmos verscheen. En dat wil zeggen, dat u behoort tot een klasse van wezens, die misschien als zodanig vanuit de kosmos zijn geconditioneerd om alleen bepaalde effecten, bepaalde tegenstellingen in het geheel van de schepping tot stand te brengen.

Wie zo denkt, zal zich wel eens gaan afvragen: Kan ik dan zelf niets doen? U kunt veel doen.

In u is en blijft - hoe u ook leeft en in welke wereld u bent - de oriëntatie op de kosmos bestaan op de grondwaarden van uw wezen. Zolang u handelt in volkomen overeenstemming met uw wezen is er niets aan de hand. U zult dan in uw relatie met de wereld een veel duidelijker beeld krijgen van uw betekenis. En dan moet u niet zeggen: Die betekenis bevalt mij niet. U moet zeggen: Dat ben ik dus. Daardoor wordt u niet alleen bewuster, maar kunt u ook de effecten, die u moet veroorzaken, beter begrijpen en wat meer is: u kunt de positieve kant daarvan ook voor anderen duidelijker maken.

Alles in de kosmos sluit aaneen. Het lijkt soms wel een chinese puzzel. Als je de mensen alleen maar goed laat zijn, dan heb je slechts één staafje eruit gehaald dat "kwaad" heet. Alle andere eigenschappen laat je zo. En komt er ook maar één beweging, dan valt de hele puzzel uit elkaar; de samenhang is weg.

De mensheid bestaat nu eenmaal tussen de begrippen goed en kwaad. Als één van die twee wegvalt, kan ze niet meer bestaan. Dan hebben de mensen geen enkele mogelijkheid meer zichzelf te handhaven en gaan ze te gronde. Je kunt ook zeggen: Water en vuur zijn twee vijanden van elkaar. Maar vergeet niet, dat wanneer het vuur het water niet verdampt en het daardoor tot ontbinding brengt het zelf niet meer voldoende zuurstof kan krijgen en blijven verkrijgen om zichzelf in stand te houden.

Neem de planten. Planten zijn er om door de mensen te worden opgegeten. Vergeet het maar! Het hele leven op aarde is gebaseerd op de zuurstofcyclus. Die zuurstofcyclus impliceert echter - en dat vergeten heel veel mensen - dat er een voortdurende omzetting moet zijn waardoor zuurstof vrij komt, omdat het totaal van de aanwezige zuurstof op aarde veel te gering is om het bestaan van de levenscyclus te handhaven. Er zijn dus gewoon planten nodig om de zuurstof te produceren waardoor de levensvormen, die zuurstof nodig hebben, kunnen functioneren om op hun beurt weer een rol te spelen in het geheel. Dat noemt men ecologie. Het betekent, dat alles zijn eigen functie en eigen betekenis heeft.

Dan zegt men met een groots gebaar: We weten dat wel. Als er b.v. te veel antilopen zijn, dan zullen de leeuwen zich vermenigvuldigen en deze zullen dan weer zodanig inhakken op de antilopen, dat er weer te weinig

antilopen zijn waardoor er een aantal leeuwen verhongert en dan is het evenwicht herstelt. Ze zeggen niet: O, wat wreed, of: dat is verkeerd of slecht. Maar is het dan op aarde niet zo, dat wanneer er mensen zijn die de vrijheid moeten vinden, er dan ook dictatoren moeten zijn. Waar geen onvrijheid is, kan vrijheid niet worden beleefd en omgekeerd. Als alles goed zou gaan op aarde en er geen problemen zouden zijn, dan zou de mens eenvoudig inslapen. Hij zou niets meer bereiken.

Denk aan de technische ontwikkeling van de mensheid. De mensen maken in één wereldoorlog technische vorderingen die anders 30 eeuwen zouden vergen nu in een paar jaar. Dat wil zeggen, dat de mensheid haar mogelijkheden verandert maar daarmee ook haar bestaanscondities. En toch blijven mensen mensen. Dit is de hele kosmische samenhang.

Ik geloof, dat de mens het te benepen ziet. Hij houdt zich ermee bezig wie wie slaat, wie met wie naar bed gaat, wie terecht predikt en wie de ander misleidt. Maar wat de mens altijd vergeet, is dat die dingen als verschijnsel weinig betekenen. Alleen daar waar ze beantwoorden aan het kosmische wezen van de mens hebben ze werkelijk invloed. Maar dan is het feit onvermijdelijk geworden.

Nu kunnen wij dat toeschrijven aan de sterren, aan de geestelijk-kosmische golven die optreden en wat ons eigen besef betreft, aan onze beleving en misschien zelfs aan een deel van onze mogelijkheden. Op een bepaald ogenblik is dat wel waar, maar voor het geheel van ons "zijn" niet. Daarom wil ik deze beschouwing besluiten met de volgende opmerking:

In de kosmos staat vast wat je bent. Niet als vorm, maar als invloed in het geheel door alle tijden, in alle werelden en in alle denkbare verschijningsvormen. Het is de kern van alle verschijningen waarin het "ik" zich ooit zal kunnen manifesteren. Deze kern is de werkelijke bestemming. Datgene wat je bent in samenhang met al het andere en zo de directe weergave van het Goddelijke, dat is je taak. Maar onontkoombaar, want het is ook je wezen.

Leef daarom volgens je beste weten. Probeer nooit om anders te zijn dan je bent, maar wel om zo goed mogelijk te beantwoorden volgens hetgeen je bent aan je innerlijke gevoelens van juistheid. Op die manier alleen kun je je taak vervullen.

Denk niet, dat hierbij alleen de diepzinnige elementen van het leven een rol spelen en dat je aan de speelse voorbij kunt gaan. De speelse elementen zijn evenzeer deel van je kosmische taak, van je werkelijke betekenis in het geheel, zoals alle diepzinnigheden waarin je jezelf pleegt te verliezen. Soms lijkt het mij wel eens toe dat de mens in zijn speelse momenten meer waar wordt dan hij in zijn diepzinnigheden voor zichzelf ooit kan zijn.

..:-

CONDITIONERING.

Ze hebben mij gezegd hoe ik moet zijn, wat ik moet doen en waar ik moet gaan. Hoe ik moet denken, hoe ik moet zien, waar ik verder moet lopen en waar ik moet staan.

Ze hebben mij gezegd: Dit is werkelijkheid. God wil het. Dit is het bestaan.

Zo leef ik, vergetend dat wat ik ben, in door mensen geschapen waan.

Ze hebben mij gezegd: Dit is goed, dat is kwaad. Maar in mijzelf leeft een licht, dat een heel andere zin aan alle dingen geeft.

In mij bestaat er een licht dat zegt niet: goed of kwaad, maar: dit is terecht en dat zal toch wel overbodig zijn. Ik vind uit zin en overbodigheid mijzelf terug ondanks conditionering, al kost het mij soms strijd om te aanvaarden wat ik ben.

Ik leef, ik besta en als ik door de sferen ga, dan zal men overal mij zeggen: Dit is waar en dat is slecht. Dit is goed en dat is niet juist. Dit is eeuwigdurend recht.

Maar wat ik ben, zo ik besta, dat is een werkelijkheid die boven sferen blijft voortbestaan, die duurt tot buiten alle tijd. Dat wat ik ben is onbeperkt, onbegrensd in sfeer en tijd. En al wat anderen mij hebben geleerd, vergaat in deze eeuwigheid.

Daarom ben ik mijzelf en leef ik mijzelf en zoek ik mijzelf voortdurend te zijn en vind ik de vrijheid mijzelf te leven, vind ik de vrijheid om uit mij te weven een band met de kosmos, die rond mij bestaat.

Laat conditionering een droombeeld dan wezen dat mij in het leven langzaam vergaat. Dat mij in de sferen eindelijk verlaat totdat ik weer word dat wat ik ben: een deel van de God, die ik diep in mijzelf voortdurend als licht en als waarheid erken.

Conditionering is de onderwerping aan de rede van de ander. Dat wat een ander is en zegt, moet je erkennen maar vanuit jezelf, niet vanuit voorop gestelde waarden. Als u daarmee rekening houdt, dan zal misschien het voorgaande u zelfs nog helpen om te erkennen in hoeverre u niet alleen geconditioneerd bent, maar ook in hoeverre u de punten waar het werkelijk op aan komt teniet kunt doen.

:--:~:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

H I S T O R I E.

Het mirakel heeft een heel lange geschiedenis. Als we achter de wetten ervan willen komen, dan lijkt het mij toe dat we in die geschiedenis moeten proberen te zien wat er eigenlijk aan de hand is.

We gaan maar eerst terug naar de dagen van Abraham, nog iets daarvoor. In die dagen was er een maangodin (Ishtar), die orakels gaf. Een van de meest wonderlijke zaken daarbij was de vijver van die maangodin. Die vijver was tamelijk diep gelegen. Met volle maan en op bepaalde data met wassende maan werden daar enkele mensen toegelaten.

Zij mochten dan kijken naar de weerkaatsing van de maan in het water. U zult zeggen: Dat is wel aardig, maar wat heb je eraan?

Die mensen dachten toen, dat ze daardoor een begrip zouden krijgen van de toekomst of een visioen zouden hebben. Nog wonderlijker was, dat dit inderdaad heel vaak gebeurde. Wat was nu de achtergrond van dit wonder?

De priesters waren erg handige jongens. Ze hadden nl. wat leerlingen (daarvoor durfden ze niet eens slaven te gebruiken) die een kabbeling veroorzaakten zodat het water een beetje rimpelde. Dat deden ze door middel van een houten schot dat zich in de wand van de vijver bevond en het water in beroering kon brengen zonder dat iemand het zag.

Als de mensen nu gefascineerd stonden te kijken, dan ontstond er door het voortdurend veranderen van de reflex een soort hypnose. Ondertussen werd er gebeden en gezongen. Er waren afschuwelijke instrumenten bij: een beat-band met een rinkelbom en een soort toeter. Daardoor werden ze geconfronteerd met het feit: wij kijken in de toekomst. Als die mensen op die manier in de toekomst keken, dan zagen ze vaak dingen die voor hen belangrijk waren. Was dit nu werkelijk zien in ruimte en tijd? Ach neen. Het was zeer waarschijnlijk alleen een opwekken van onderbewuste kennis en daarnaast misschien ook het erkennen van samenhangen die redelijk gezien aan een mens voorbij gingen. Maar het antwoord was er.

Wij horen later ook heel veel over allerlei orakels. Zoals dat in Delphi waar de Pythia, de priesteres, in trance werd gebracht door wat iedereen beschouwde als vulkanische dampen. Maar dampen, die o.a. versterkt werden met het blad van de oleander en nog van andere planten, noem ik niet meer direct vulkanisch. Een roesveroorzakend middel dus.

Nu was zo iemand verder getraind in het zich openstellen voor de godheid. Anders gezegd: het was een goed medium. Zo'n medium kon dan vele uitspraken geven die goed waren. Als er een twijfelgeval was, dan verwisselde men eenvoudig de Pythia voor iemand die niet gevoelig was, men liet bepaalde kruiden weg uit de brandbuilen die naar beneden werden gegooid, het rijmpje was tevoren geleerd, dat werd netjes opgezegd en dan kreeg men ook gelijk. Omdat het voor tweeërlei uitleg vatbaar was, was het eenvoudig onmogelijk dat ze ongelijk had. Hier was het dus ook weer mediumschap. De oorzaak van dat mediumschap is weer hypnose.

Laten we nu eens kijken naar de experimenten van de heer Mesmer. Mesmer gebruikte ook hypnose om een trance te veroorzaken. Hij probeerde dan de geschiedenis van het medium terug te volgen; een experiment dat later vaak is nagedaan. Hij gaf zijn medium opdrachten om waar te nemen op afstand. Het wonderlijke was, dat ook hier een groot aantal toch wel verbluffende resultaten verkregen zijn. Er waren mensen die hem voor een heksenmeester hebben gehouden, anderen zeiden dat hij wonderen deed. De werkelijkheid was weer: hypnotische trance waarmee het sujet dat hij gebruikte kon worden gericht op bepaalde fasen hetzij van eigen voor-bestaan, hetzij het bestaan van anderen, hetzij op waarnemingen op grote afstand. Dit is dus een parallel die doorloopt in de geschiedenis. Vandaag de dag zijn er nog van dat soort mensen.

Hoe zit de regel in elkaar waardoor dit alles steeds weer werkt? Ik zal proberen het eenvoudig uit te leggen:

Op het ogenblik dat het waakbewustzijn van een mens is afgesloten dan wel volledig van de werkelijkheid kan worden vervreemd, zal elke suggestieve factor als werkelijkheid worden beschouwd. Op grond van deze werkelijkheid van het "ik" kunnen alle suggesties worden gevolgd met dien verstande, dat ze uitvoerbaar moeten zijn via een astraal lichaam, via de astrale wereld of gelegen moeten zijn in de eigen geestelijke of genetische voorgeschiedenis van het sujet in kwestie.

Hier is weer de verklaring: een mens heeft een astraal voertuig dat mogelijkheden heeft. Normaal worden ze niet gebruikt. Onder bepaalde omstandigheden komt men wel tot het gebruik ervan en vele wonderlijke verschijnselen zijn dan zonder meer verklaarbaar.

In de dagen van Abraham hebben we nog meer vreemde zaken gehad. Als we eens denken aan de wonderen die Mozes heeft verricht; het is dan wel een tijdje later.

Mozes had een staf. Hij gooide hem neer, het werd een slang. Hij pakte hem weer op en het was een staf. Dit is te verklaren. Je kunt namelijk als je handig bent een slang strekken; het beest kan zich dan niet meer verroeren. Je doet net alsof het een staf is; zodra je het neergooit, wordt het weer een slang. Als je heel handig bent, kun je de slang weer achter de kop oppakken, er een zweepslag mee uitvoeren waardoor de ruggegraat volledig ontspannen raakt en als er geen afzet mogelijk is, blijft het beest hangen als een dode paling.

Er wordt nog meer verteld. Op een gegeven ogenblik deden de priesters van de Farao dit ook. Dat is ook geen wonder, want het is een bekende truc die daar werd vertoond. Maar het wonderlijke is, dat de slang van Mozes de slangen die de anderen van hun staf hadden gemaakt, opat. Het kan natuurlijk symbolisch zijn. Ik ben zo vrij geweest na te gaan wat hierbij een rol kan hebben gespeeld.

Wanneer de priesters van de maangodin in Ur (later in Uruk en in nog wat van die steden) bezig waren om hun godin te manifesteren, gebruikten ze bepaalde suggestieve technieken. Suggestie is iets waarmee een goochelaar ook kan werken. Hierdoor wordt de betekenis van hetgeen de mensen zien voor hen anders. Op grond van die betekenis komen ze dan tot belevingen die niet op de werkelijkheid stoelen.

Dan gaan we eens kijken wat er met Mozes en met de Farao aan de hand is geweest. Mozes had een priester opleiding. Hij is priester geweest bij de Egyptenaren, zoals alle prinsen van den bloede. Hij heeft ongetwijfeld veel geleerd van magie. Als hij nu een grotere kracht had dan een ander, dan kon hij dingen laten zien die er niet werkelijk waren. Zelfs een oprapen en wegwerpen van stokken, terwijl anderen nog steeds dachten dat er slangen over de vloer kronkelden. Het is nog steeds eenvoudig verklaarbaar, maar weer speelt hier het suggestief vermogen een grote rol. Dat zeg ik niet zonder meer. Er zijn heel veel van die gevallen bekend.

Wanneer de Nijlgod met de krokodillenkop (Sebek) werd geëerd, dan zagen de mensen niet alleen de grote krokodil die de veroordeelde kwam consu-

meren, maar ze hoorden het beest ook spreken. Dat is heel waarschijnlijk een kwestie geweest van suggestie en buiksprekerij. Die wonderen zijn niet allemaal echte wonderen, maar ze worden tot wonder omdat er suggestie bij gebruikt wordt. Laten we Sebek maar buiten beschouwing laten.

Er werden goden en godinnen ingehaald. Goden gingen op bezoek bij andere goden in de tempel. Wanneer zo'n stoet door de straten trok of op een bark de Nijl kwam afzakken, dan zagen de mensen allerlei lichtverschijnselen. Ze zagen wonderlijke dingen: het beeld van de god scheen soms te leven, de ogen bewogen zich. Er kon iemand in het godenbeeld zitten die met de ogen zat te rollen. Maar toch, alles bij elkaar zijn dat verschijnselen die niet helemaal verklaarbaar zijn, tenzij we weer uitgaan van suggestibiliteit van de massa en we ons realiseren dat de mens in dergelijke gevallen datgene hoort wat hij wil horen, datgene ziet wat hij wil zien.

Denk niet dat dat alleen in de oudheid zo is. Denk eens aan Mussolini. Die man hield een toespraak. Dat was een serie italiaanse hysterische kreten geuit met een overmatig naar voren gestoken onderkaak op een balkon. Maar de mensen zagen daarin de bevrijding van de staat, de vernieuwing van alle dingen, de zekerheid van het onverslaanbaar zijn zelfs. Waarom? Omdat ze het verwachtten.

Als we proberen door de geschiedenis een lijn te trekken (ik heb maar enkele punten aangestipt, ik zou nog enkele christelijke wonderen kunnen aanhalen in dit verband), dan kom ik alweer tot de conclusie dat de toestand waarin een mens emotioneel en mentaal verkeert bepalend is voor hetgeen hij veronderstelt waar te nemen. Dan is het wonder althans in vele gevallen een wonder dat zich eerder in de geest van de mens voltrekt dan op aarde. Een situatie, die voor iemand die gelooft in werkelijke mirakelen niet al te aangenaam is. Want deze zou juist het middel willen hebben om gewoon wonderen te laten gebeuren zonder dat daar iets geestelijks bij te pas komt, althans bij hem zelf.

Wat zijn er dan voor wonderen verder gebeurd? Er zijn in het verleden heel veel vreemde dingen geweest. De bouw van de Piramide b.v. Daar speelden orkestjes terwijl de slaven aan het werk waren. Ze speelden zeer bepaalde melodien en er stonden zeer bepaalde mannen bij. Dezen hadden een soort flessen van tamelijk troebel glas en een zilveren spiegeltje waarmee ze stonden te spiegelen. En dan gingen de blokken steen naar boven met een gang die onvoorstelbaar was. Het is natuurlijk een leuk sprookje als je dat zo hoort, maar waarom komt dat ook elders voor?

Bij de Sioux b.v., die trouwens ook een adelaar vereerden (een van de belangrijke delen van het totem van de goden- en voorouderreeks) kende men het adelaarslied dat maar heel zelden werd gezongen. Het ging gepaard, zoals de meeste plechtigheden bij de indianen, met een schuifeldans. Men vertelde dat hierdoor iemand kon vliegen; hij kon dus de vijand zien aankomen. En als je die legende moet geloven, dan zijn er heel wat domme jongetjes geweest die zo hoog vlogen, dat ze precies zagen waar de vijanden zaten en zo hun eigen volk voor rampen hebben behoed. Alweer de combinatie: muziek of klank en vliegen.

Er bestaan heel veel legenden over geheime dorpen en verborgen tempels in de Himalaya. Wat horen we daar? Daar zijn mensen die ingewijd zijn of althans adeptus minor zijn. Zij gaan met z'n allen op een grote steen zitten en beginnen "aum" te roepen, maar dan wel met een heel bijzondere intonatie. Waarna die steen plotseling denkt dat hij een lift is, stijgt en iedereen de kans geeft om de top van een berg te bereiken zonder al te veel moeite. Verhalen? Misschien. Maar waar komen ze vandaan?

Als we gaan kijken naar andere pogingen om te vliegen, dan komen we weer terecht in Tibet waar mensen in afzondering dit proberen. Ze doen dit door met gekruiste benen op een leren kussen te gaan zitten in een volledig afgesloten en licht-dichte ruimte en zo goed ze kunnen naar boven te springen. Degenen onder hen die werkelijk gevlogen zouden hebben (het is alweer legende voor de moderne mens) zouden dit hebben bereikt

als er eerst een zeer snel roffelend ritme werd gehoord, alsof ze met hun lichaam zo snel van het kussen probeerden op te springen dat het inderdaad een geluid werd als van een doffe trom. Ik vind het maar gek dat je altijd weer geluidstrilling in verband ziet brengen met vliegen, met lichter worden, met zwaartekracht. Is het redelijk? Daarover kun je een tijd nadenken. Als we nu eens het volgende zouden stellen:

Materie heeft een eigen vibratie. Deze vibratie is verwant met het aardmagnetisme en de verhouding die dit materieel t.a.v. de aarde heeft. Wanneer geen krachtstromingen en geen magnetisme in de materie voorkomen, dan is het niet mogelijk om de mensen te laten vliegen. Dat horen we ook nergens. Een mens heeft in zich tenminste een tweetal krachtstromingen; eigenlijk nog een derde van astrale aard. Ook deze trillingen hebben een heel eigen ritme, een eigen circulatieritme. Op het ogenblik, dat de klanken die worden voortgebracht resoneren, ontstaat er opeens een soort omkering van polariteit. Dat wil zeggen, dat het aardmagnetisch veld opeens afstotend gaat werken. En dit in grotere mate naar gelang de toonkrachtiger is geweest en het voorwerp of de persoon vollediger omgepoold is t.a.v. de aarde. Het is eigenlijk een heel natuurlijke situatie als we het goed bekijken.

Dat dat alleen met geluid kan gebeuren, zou bijgeloof moeten zijn, want de wetenschap kan het niet verklaren. Op zichzelf zou ook dit weer een bewijs moeten zijn dat achter het mirakel wetten en regels schuilen die -- als we ons er langgenoeg mee bezighouden -- niet meer onbegrijpelijk worden. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen:

Tegenwoordig weet men dat een metalen schijf, die magnetisch sterk gevoelig is en die gemagnetiseerd is, in een sterk wisselend electromagnetisch veld kan zweven en zelfs door de fluctuatie van het veld te verhogen of te verlagen de schijf kan laten stijgen of dalen. Dat hebben ze in laboratoria gedaan. Maar waarom zou nu het aardmagnetisme op de een of andere manier niet gebruikt kunnen worden in plaats van die fluctuerende magnetische zaak? Waarom zou het alleen mogelijk zijn, als het veld rond de magneet fluctueert en zou het fluctueren van het voorwerp zelf magnetischerwijze t.a.v. de omgeving niet eenzelfde resultaat opleveren? Als je daarover gaat nadenken, dan lijkt het soms of heel veel van die z.g. magische dingen heel dicht bij een gewone werkelijkheid liggen. Een werkelijkheid waarmee je natuurlijk heel wat meer moet verbinden dan je gewoonlijk doet.

Er zijn zoveel dingen waarvan de mensen eigenlijk nog niets afweten. De laatste tijd heeft men ontdekt dat je bepaalde sporen (o.a. mangaan en nog andere sporen van metalen die men in tamelijk grote doses van tussen de 200 à 300 mg) kunt gebruiken om mensen minder kwetsbaar voor ziekte te maken. Men heeft zelfs ontdekt dat het mogelijk is om bij kanker uitzaaiingen op die manier te voorkomen; dus de groei van de ziekte te beperken. Overigens, de experimenten op muizen en apen zijn natuurlijk niet beslissend voor hetgeen het voor de mens zou kunnen betekenen. Wetenschappelijk zijn ze nog niet ver genoeg om het u direct als medicijn aan te bieden.

Waar gaat het nu om? Hier worden metaaldelen (in feite metaalsporen) gebruikt om iets te veranderen in de mens. Gaan we nog een stap verder. Wat zegt een heel oud bijgeloof? Als je een zoon wilt hebben, dan moet je wachten tot de 14e dag na de stonde en moet je in de tijd tussen het ophouden van de vloeiing en het contact elke dag spinazie eten. Als we nu eens nagaan wat er aan de hand is, dan blijkt het volgende:

In de eerste plaats is die gegeven periode voor de doorsnee-vrouw vergelijkbaar met het loskomen van de nieuwe eicel. In de tweede plaats: door 14 dagen zoveel spinazie te eten wordt de hoeveelheid ijzer in het lichaam aanmerkelijk opgevoerd; d.w.z. dat er een optimale conditie is voor zuurstoftoevoer en voor vervoer van andere stoffen in het gehele lichaam waardoor er een sterkere eruptie mogelijk is met grotere overlevingskansen. En blijkt ineens dat die volkswijsheid helemaal niet zo stom is. Ze is alleen gebaseerd op dingen die men toen niet wist.

Zo hoor je mensen ook beweren: Als je die en die kwaal hebt, dan moet je vooral.....en dan komen de recepten, b.v. elke dag cantherellen eten of in andere gevallen heel veel radijs. Aanvankelijk lijkt dat onzin, totdat je je gaat realiseren dat er in de verschillende groente en vruchten stoffen aanwezig zijn die inderdaad het lichaamsevenwicht beïnvloeden.

Het wonder valt weg op het ogenblik, dat wij ons gaan realiseren dat we werken met bepaalde stoffen; en wat meer is: we werken met stoffen in een biologische oplossing. Het is niet zomaar ijzer, het is ijzer dat zich in een oplossing bevindt in een levende stof. Dan wordt het veel begrijpelijker, want de opname door het lichaam zal daardoor sneller geschieden, de verdeling zal sneller en regelmatigiger gaan en het effect zal dus groter zijn. Het zijn deze eenvoudige dingen die je door de hele geschiedenis heen hebt en die je kunt leren.

Er is een tijd geweest dat de mensen hier in het westen stomverbaasd waren over de genezingen die de Bosnegers tot stand konden brengen. Wat deden zij? Zij namen een stukje van een varen, een stukje bast, een onderdeel van het eeu of andere dier erbij, ze maakten daarvan een soepje en dan werd de patient behandeld met vele uitspraken plus het soepje. Dan zult u denken: nu moet dat wel in de soep lopen, maar de patient wordt beter. Veel later heeft men ontdekt dat er in die brouwsels werkzame stoffen aanwezig waren. Men heeft zelfs ontdekt dat er stoffen in zaten waarvan de wetenschap niets afwist.

Als we nu teruggaan tot een heel ver verleden, dan zien we dat de nomadenstammen en de jagers ook dergelijke medicijnen gebruikten. En daar gebeurden dan schijnbaar wonderen mee. Het was zelfs mogelijk mensen immuun te maken voor bepaalde ziekten die andere stammen eenvoudig uitroeiden. In die tijd was het een mirakel. Maar als we nu rekening houden met een opgelegd dieet aan die mensen, bepaalde oefeningen plus de reiniging van deze mensen en hun omgeving - dat is ook noodzakelijk - dan komen we tot de conclusie dat het eigenlijk het toedienen is van immunicerende stoffen en het herstellen van een betere hygiënische omgeving. Dus ook hier is achter het mirakel de wet aanwezig.

Dan wordt het nu hoog tijd dat we ons gaan bezighouden met die heel wonderlijke dingen waarvan we soms iets horen, maar waarvan nooit veel schijnt uit te komen zodra je zelf gaat kijken.

We horen van wijzen die over water lopen. Het eerste wat je natuurlijk denkt is: nu ja, zij hebben grote platvoeren en dan gaat het wel; een beetje peddelen. Maar dat is niet het geval. Deze mensen lopen over water, terwijl ze in een bepaalde geestesgesteldheid verkeren. Zeg niet dat het sprookjes zijn, tenzij u wilt zeggen dat het Evangelie uit sprookjes bestaat.

Herinnert u zich Petrus? Jezus liep over het water naar de boot toe. Petrus sjokt achter zijn heer aan, want dat was hij gewend. Hij sjokte dus ook over het water totdat hij plotseling denkt: wat ben ik eigenlijk aan het doen! En floep, zakte hij in het water. Hij riep: Heer, help mij, ik verdrink. Wat is hiervan nu de oorzaak?

Wij hebben al gehoord dat je door een bepaalde geestesgesteldheid of door bepaalde klanken voorwerpen kunt laten vliegen. Wat is nu over water lopen eigenlijk anders dan een vorm van je bewegen onder omstandigheden die bij normale zwaartekracht niet denkbaar zijn.

Stel u nu eens voor dat u uw levensstromen kunt beheersen en dat u die levensstromen zodanig instelt dat uw hele wezen niet erkent dat water u niet kan dragen. U bent daar helemaal in verdiept. Zolang dat verdiept zijn bestaat, zult u over water lopen. Wat is hier het geval?

Uw hele uitstraling is bezig om het water daar waar u de voeten zet a.h.w. dragend te maken. Misschien zou je het met een beetje ironie zo kunnen uitdrukken: onder de suggestie waarin je verkeert, loop je op stelten van ectoplasma. Dat klinkt heel vreemd, maar was er niet een mijnheer David Hume die op een gegeven ogenblik tijdens een séance een luchtje ging scheppen; het ene raam uit het andere raam in, maar wel zonder balkon en

op de derde verdieping. Dat is levitatie, zegt men dan. Hoe deed die man dat? En als we er toch mee bezig zijn: Hoe komt het dat we in het verleden steeds weer horen over die eigenaardige vliegverschijnselen: vliegende kleden, vliegende paarden, vliegende bezemstelen (de stofzuiger was nog niet uitgevonden)? Al die dingen bij elkaar maken duidelijk dat vliegen en de vliegdrroom bij de mensen heel vaak voorkomen.

Nu kunnen we natuurlijk veronderstellen dat dit alleen maar dromen zijn en dat heel mooi psychologisch gaan uitleggen. Aan de andere kant zijn er echter een aantal raadselachtige verhalen waarin sprake is van door anderen geconstateerde lijfelijke aanwezigheid van die mensen. Wat moet daarvan de oorzaak zijn?

Het is hetzelfde als het wandelen op water en zelfs het gaan door vuur: de vuurloop. Wanneer een mens, onder welke omstandigheden dan ook, innerlijk een zodanige evenwichtigheid van zijn levensstromen bereikt en ook van uitstraling dat hij geen abnormale condities accepteert (dus alles herleidt tot het normale), dan zal elke beweging die hij op dat ogenblik maakt, worden voortgezet als normaal, ook als de bodem opeens vuur of water wordt. Hij zal dan vanuit zijn eigen uitstraling alles compenseren wat nodig is om die toestand van schijnbare normaliteit voor hem te handhaven.

Er is een tijd geweest dat men allerlei wonderlijke inwijdingen kende. U heeft er duizend keer over gehoord, dus ik behoef ze niet allemaal op te sommen. Het verbazingwekkende daarbij is niet zozeer dat al die mensen zijn veranderd na afloop (een zware psychische schok kan hetzelfde tot stand brengen), maar dat deze mensen allemaal niet precies gelijke maar vergelijkbare beelden hebben van hun belevingen tijdens de inwijding. Toch moeten we aannemen dat, als er sprake is van een suggestie, een volledige gelijkheid bijna onvermijdelijk is. Hoe komt het dan dat de een zich door planten heen moet worstelen die a.h.w. met kunstgebitten naar hem happen, de ander door een slangenkuil gaat en met een heel grote slang moet worstelen, terwijl de derde door vuur gaat en op een gegeven ogenblik het zwaard moet kruisen met een van de machtigste demonen? Als je tracht daarvoor een regel te vinden, dan is dit volgens mij alleen te verklaren uit de eigen psychische opmaak van de mens. Er zijn zeker allerlei kosmische invloeden die een rol kunnen spelen, maar zo'n grote dat daardoor de beleving wordt veranderd, dat lijkt mij in een dergelijk geval niet erg aanvaardbaar. Wat gebeurt er?

In de eerste plaats: de mens moet zichzelf ontmoeten; de eerste angstbeleving. In de tweede plaats: hij moet de wereld ontmoeten die hij vreest en haar overwinnen. De een is bang voor tijgers, de tweede voor planten, de derde voor slangen. Het overwinnen van de angst is een strijd die je met jezelf voert, vandaar de symboliek die wij in al die belevingen terugvinden. In alle gevallen gevallen kom je vervolgens in een ruimte waarin de lusten een rol spelen. Grote zalen waarin heerlijke orgieën worden gevierd. Je mag alleen kijken maar niets doen, ofschoon iedereen je uitnodigt.

In andere gevallen krijg je koninkrijken aangeboden. De mens wordt geconfronteerd met zijn begeerte. Die begeerte behoeft hij niet te overwinnen; dat is het wonderlijke. In geen van die dromen overwint hij de begeerte door het andere uit te blussen. Hij laat het bestaan, maar trekt zich ervan terug. Hij wil niet degene zijn die opgaat in het spel van de ander.

U zult zeggen: Dat is een psychisch proces waardoor de mens zijn angsten verliest, zijn begeerten overwint en dan voor het eerst objectief tegenover de wereld staat. Waarom zouden die ingewijden dan al die paranormale kwaliteiten moeten hebben? Iets wat overigens lang niet zeker is. Onder ons gezegd en gezwezen waren er ook bij die wat dat betreft een grote flop waren. Wat ze echter wel bereiken is objectiviteit: het wegvallen van een groot gedeelte althans van de illusies, die men als mens met de werkelijkheid pleegt te verbinden. Dit houdt in dat ook emoties, die niet normalerwijze een rol spelen opeens beheersbaar worden. Ze zijn werkelijk een voertuig geworden van de energieën die je uitstraalt en niet meer de stormen

waardoor je zelf gedreven wordt. In dat geval kun je veel meer overzien, veel meer doorzien, veel meer juist beoordelen dan een normaal mens. Je staat dicht bij de waarheid. Iemand die dicht bij de waarheid staat, die is volgens mij onweerlegbaar zeker van zichzelf en zal daardoor juist handelen. Als hij een raad geeft, zal die gebaseerd zijn op werkelijkheid en niet op interpretatie en illusie.

Alle wonderen van ingewijden hangen dus al direct samen met gewone werkelijkheidszin. Maar als je beseft, dat je in je een kracht vormt en dat als deze kracht voortdurend in contact komt met andere krachten en je daarbij je relatie met die krachten zelf kunt bepalen zolang je van jezelf bewust bent, dan zou het helemaal niet zo vreemd zijn om even door vuur te lopen, over water te wandelen en als je van wandelen genoeg hebt een eindje te gaan vliegen. Waarom zou je dan ook niet een geestelijk dubbel kunnen uitzenden? Als een mens via een astraal voertuig kan waarnemen op afstand, waarom zou hij dat voertuig dan niet ook voor anderen waarneembaar kunnen maken zodra hij weet wat dat voertuig is. Werkelijkheidszin ligt dus aan de basis van heel veel van het magisch gebeuren en als zodanig, meen ik, ook op de achtergrond van vele mirakelen.

Nu zijn er ook veel mirakelen die eigenlijk nooit mirakel zijn geweest. Het wonder van vele wonderen is dat de gelovigen denken dat het een wonder is. Als je dat gaat ontleden, dan blijft er namelijk niet veel van over. Een typisch voorbeeld:

Er waren in Europa vele Kurorten waarheen alle deftige mensen, voorzien van veel vrije tijd en jicht zich begaven om daar te veranderen, hetzij om hun vrije tijd te besteden hetzij om minder jichtig te worden. In die dagen ontstond Lourdes.

In Lourdes is een van de belangrijke punten het bronwater. Genezingen in andere Kurorten zijn nooit als mirakel geregistreerd. Zelfs halve genezingen werden in Lourdes wel als mirakel beschouwd tot ongeveer 60 jaar geleden; toen zijn de mensen wat kritischer gaan denken. Dan zijn we ook hier weer van een deel van het mirakel af, tenzij we teruggaan naar de stelling, dat bepaalde sporen van metalen en andere stoffen in voldoende mate in een menselijk lichaam ingebracht daardoor de resistentie van dat lichaam kunnen vergroten dan wel de werking van dat lichaam kunnen beïnvloeden. En dan hebben we precies te maken met wat er bij alle geneeskrachtige bronnen kan gebeuren.

Er zijn ook veel mensen die zeggen dat radio-activiteit een rol speelt. Misschien wel. Er zijn inderdaad grotten geweest, ook in een ver verleden, waar de mensen naartoe gingen en daarin enige tijd doorbrachten om dan, zoals ze zeiden, gereinigd en genezen naar buiten te gaan. Het blijkt, dat die grotten voor bepaalde infectieziekten goed werken, daarnaast ook voor ontregelingen in de stofwisseling. Er zijn nu in Duitsland nog steeds dergelijke grotten waar patienten - nu echter tegen behoorlijke betaling - een lange tijd in mogen zitten om daarna via een modderbad (iets moet men geven voor het geld) weer iets gezonder naar buiten te gaan. Waarom zouden we in deze tijd zeggen dat dit een mirakel is? Vroeger waren die dingen wel mirakelen op het ogenblik dat ze in relatie werden gesteld tot God of tot goden. Ik heb dan de neiging te stellen:

Het merendeel van de z.g. mirakelen is verklaarbaar. Vele mirakelen zijn kennelijk normale gebeurtenissen of ontwikkelingen waarvoor men de verklaring weliswaar niet kent, maar die alleen als mirakel worden beschouwd, indien het past binnen het kader van een verering.

De begrafenisgewoonten van de mensen zijn altijd wel een beetje anders geweest. Indianen en ook enkele andere volkeren hadden de gewoonte hun doden hoog te begraven. Ze werden ingewikkeld en hoog in de bomen gebracht. Andere volkeren hadden juist de neiging om het lichaam te verdelen of als prooi te laten voor de dieren des velds. Weer anderen verbrandden of mummificeerden het lichaam. Sommigen bewaarden

het lijk in speciaal daarvoor gemaakte huizen of ook wel kruiken. Anderen daarentegen wilden juist een graf hebben dat in de vrije natuur lag bij voorkeur op een helling of zelfs een bergtop. Waarom?

Het beeld dat de mens heeft van het leven na de dood zal hierbij een rol spelen, dat is duidelijk. Maar nu de wonderlijke verschijnselen die daarmee verbonden zijn. Er zijn bepaalde bergen waar men doden begraaft en waarvan men dan zegt dat de doden dáár kunnen spreken en niet ergens anders. Als we dan gaan kijken, dan liggen de graven altijd op heel behoorlijke hoogte. Meestal liggen ze op een minimum hoogte van 2000 m. boven de zeespiegel. Daar zou dus, zeker voor dalbewoners, wel een beetje zuurstofnood kunnen ontstaan. Dat zou betekenen dat ze zich wat duizelig en enghoofdig gevoelen. En dat zou weer kunnen betekenen dat hun zintuiglijke waarnemingen in verhouding tot de innerlijke waarnemingen zwakker worden, dat suggestieve innerlijke telepathische factoren veel sterker optreden dan normaal. Dan zou het wonder van dergelijke plaatsen vertaald moeten worden als: mensen, die zich in een toestand bevinden waardoor een contact mogelijk wordt. De plaats van de begrafenis is dus in de eerste plaats bedoeld om het contact daar te fixeren.

Kijken we naar de indianen met hun begraafgewoonten (het lichaam in de bomen maar dan wel goed ingewikkeld in vellen en riemen opdat het kan verdrogen; eigenlijk een vorm van mummificatie), dan blijkt dat men naar die plaats toegaat en wil men met de doden spreken, dan werkt men weer met trommen, dus geluid.

Geluid, dat hebben we al gehoord, kan een heel vreemde inwerking hebben op materie en het kan zeker ook op de zinnen van de mensen een heel eigenaardige invloed hebben. In dit geval ziet het er wel naar uit dat de mensen eigenlijk zichzelf in de nabijheid van het graf aan suggestie onderwerpen en gelijktijdig door de muziek zodanig vervreemden van hun stoffelijke werkelijkheid dat ze geestelijke signalen gemakkelijker ontvangen.

Maar nu de mensen die alles aan de dieren des velds geven (laat het maar opeten door de gieren) wat doen die met hun doden? Zij bewaren iets van die doden; meestal een voorwerp, in enkele gevallen een lokje haar of zelfs een stukje nagel. Dat wordt dan in een schrijntje gezet. Deze schrijntje is dan voor hen de plaats van concentratie. Op welke manier bereiken zij dan het contact? Wonderlijke genoeg door een eentonige, meestal op drie verschillende tonen gezette litanie af te werken, begeleid door een schommelende lichaamsbeweging terwijl ze daarmee bezig zijn. En alweer: hetzelfde effect. Laten we proberen hieruit enkele regels te trekken die voor ons van belang zijn.

1. Een wonder is een wonder omdat we niet weten hoe het tot stand komt.
2. Bij bijna alle wonderen speelt onze eigen geest en suggestie een rol.
3. Wanneer wij gebruikmaken van de juiste factoren, kunnen wij onze relatie met de omgeving veranderen hetzij geestelijk, hetzij zelfstoffelijk. Hierdoor ontstaan de verschijnselen die voor anderen onbegrijpelijk zijn.
4. Wanneer wij een werkelijke inwijding doormaken, dan moeten we afstand doen van onze angsten, daar we die moeten overwinnen of eraan te gronde gaan. Onze begeerten moeten wij meester blijven, zodat wij bewust onze houding temidden van het begeerde kunnen bepalen. In dergelijke gevallen zien wij de werkelijkheid. Hij die de werkelijkheid, ontdaan van illusies rond zich en in zich erkent, is in staat het geheel der ontwikkelingen goed te schatten en kan door een juist ingrijpen effecten veroorzaken die door iemand, die wel illusies koestert, onverklaarbaar worden geacht.

Achter de mirakelen liggen wetten en regels die òn in de geest van de mens schuilen òn in de eigenschappen van de materie. De trillingspatronen

van materie (magnetische, elektrische, biologische en geestelijke) spelen hierin een voormaname rol. Hierdoor kunnen al die wonderen tot stand worden gebracht. Hierdoor kun je zelfs materie van aard doen veranderen. Hierdoor kun je je in de tijd anders oriënteren, kun je zelfs leren om je cellen opdrachten te geven, zodat ze zich sneller vernieuwen en afvalstoffen gemakkelijker afvoeren waardoor je langer blijft leven. Al die mogelijkheden bestaan. Het zijn geen mirakels die buiten alle redelijkheid liggen. Het zijn wonderen, die gebeuren door een juist gebruik van die regels, kwaliteiten en wetten waaraan de doorsnec-mens in deze tijd nog voorbij gaat.

-:-

DE WERELDEN DER DEMONEN.

Als u hoort over de demonen die overal rondwaren, dan zal u bij enige studie opvallen dat de demonen zijn ingedeeld. Demonen vallen uiteen in

- a. elementalen, d.w.z. ze behoren tot een bepaald element: vuur, water, lucht of aarde;

- b. z.g. helse machten en verkeerde natuurkrachten.

Helse machten zijn eigenlijk niets anders dan een voorstellingswereld. Zoals de Kabbala de hele wereld indeelt in de wereld van de goden, van God en zijn engelen en zoals men ze in rangorde neerzet, zo bestaat er een gelijke rangorde voor allerlei demonen. Men weet precies: de een is eerste minister van de Satan, de tweede is eerste veldheer, de derde heeft de organisatie enz., misschien is er nog een penningmeester bij ook. Op die manier wordt dus de hele zaak in een vast kader gebracht.

De wereld van de demonen echter ontbeert die vaste rangorde.

Denk aan de arabieren waar wij de Djinni aantreffen zowel wit en gelovig als zwart en demonisch. Het verschil tussen beiden is kennelijk alleen maar gelegen in de manier waarop zij denken en dus reageren.

Wie de demonenwereld verder verkent, ontdekt dat er enorme monsters in bestaan. Soms monsters van een fantastische schoonheid zelfs. Ik denk hierbij aan wezens die eruit zien als de tempelwachters in India en op Bali. Ze hebben vreemde, niet-menselijke gezichten. Ze hebben wonderlijke gestalten of figuren, maar ze hebben ook waardigheid. Vaak zegt men dan dat dat goede demonen zijn of tenminste machtige demonen. Andere demonen worden juist voorgesteld als vervormd; een soort Klokkenluider van de Nôtre Dame voorzien van horens en extra slijm. Waarom?

Alle beelden uit de demonenwereld zijn geboren uit het denken van de mensen. De mens heeft geprobeerd in zijn poging om een onderscheid te maken tussen goed en kwaad, tussen weldoende en kwaaddoende machten het kwaad uit te beelden met alle afzichtelijkheid die men zich maar kan voorstellen. Maar deze gedachten die hij eenmaal kende en verder heeft ontwikkeld, zijn langzaam maar zeker deel geworden van geloof, van overlevering. Men hield zich ermee bezig in de stille avonduren. Men leerde zelfs aan jongeren de verschillende demonen apart te kennen en te benoemen. Het resultaat was dat ze tot astrale gestalten zijn geworden.

De werelden der demonen zijn voornamelijk astraal. Ze bevatten fijne materie die door gedachtenvormen in een bepaalde structuur is samengebracht en die nu wordt beziel door entiteiten, die om welke reden dan ook en hoe

dan ook, gebruik willen maken van de ontstane vormen. Het zijn dus geen demonen die afzonderlijk als zodanig geschapen zijn.

Dan hebben we te maken met elementalen. Het wonderlijke is, dat de meeste elementalen zich niet demonisch tonen. Wat zij tonen is over het algemeen een met die van de mens te vergelijken wereld met rangorde, met samenwerking en waarin het element zelf de vrijheden en gebondenheden bepaald. Afzichtelijke gestalten nemen de elementalen eerst aan, wanneer ze met de mens worden geconfronteerd en zo het menselijk denken als voertuig kunnen gaan gebruiken voor de gestalte die ze aannemen en de kwaliteiten die ze vertonen.

Griezelverhalen houden zich erg graag bezig met allerlei demonie, met werelden die liggen tussen de tijd en de eeuwigheid. Grauwe werelden waarin alle afzichtelijkheid voortdurend tot uiting wordt gebracht. Het is de hopeloosheid van het menselijk denken en streven. Het is het niet kunnen aanvaarden van het zijnde, het eeuwige verzet tegen het bestaande waaruit deze werelden en de voorstellingen zijn geboren. En omdat de mensen zo denken aan de werelden der demonen zijn ze er. Hoe meer de mens zich bezighoudt met de hel, hoe vaster de structuur van de hel wordt, hoe meer ze vorm, gestalte en macht krijgt en zich op aarde kan manifesteren.

Het is verkeerd je bezig te houden met demonen en demonie. En als je eens wordt geconfronteerd met een entiteit die zich als zodanig manifesteert, reageer niet daarop als op een demon. Reageer erop als op een denkend wezen. Probeer het te zien in de best mogelijke structuur of toestand, ook als de demon zich misschien hult in een golf van duister die u zelf schijnt te omhullen. Als u dan zegt: "Er is licht en jij, wezen kunt mij vertellen wat je wilt en ik zal proberen je een antwoord te geven," dan dwingt u daarmee zelfs de demon a.h.w. terug te keren uit de verschrikkelijkheid van door mensen gevormde beelden naar iets wat dichterbij zijn eigen kwaliteiten en structuur ligt. En dan blijkt, dat die demon een wezen is die misschien heel andere doeleinden nastreeft dan u, maar dat ze op zichzelf daarom nog niet oneerbaar zijn of slecht, verkeerd, kortom, hels.

De wereld van de demonen is een mensenwereld; elke afzonderlijke wereld van demonen die de mensen hebben ontworpen. Of het nu gaat om een godin die woont in een vulkaan (Mont Pelé op Martinique) of het gaat om geheimzinnige watergeesten die zich in bepaalde krochten ophouden zoals o.a. in Noorwegen, maar ook in bepaalde delen van de Stille Oceaan op de eilanden ten noorden van Japan, u moet zich wel realiseren: die mensen hebben aan hun eigen vresen gestalte gegeven. Deze gestalten zijn altijd attractief voor wezens die zich met de daarin gelegde eigenschappen verwant voelen. De ontkenning van hun bestaan op zichzelf helpt niet, want de vorm is er, de macht is er en ook de bezieling zal blijven bestaan.

Wie in een wereld van demonen terecht komt, kan niet zeggen: dit is niet echt. Want hij kan misschien een deel van die wereld (een deel van haar vormvastheid) vernietigen, maar hij kan haar structuur, haar bezieling niet teniet doen. Wat hij wel kan doen, is zich realiseren dat dit een kwestie is van mentale projecties, van beelden, van astrale vormgeving waarvoor hij zelf niet kwetsbaar is, tenzij hij zich daarvoor openstelt.

Hij zal dan niet ontkennen dat er iets is, maar hij zal weigeren de vorm waarin het zich manifesteert te erkennen. Hij zal spreken tot de kern, niet tot de vorm en daardoor contacten krijgen, die het hem al snel duidelijk maken dat hij in deze wereld wel bepaalde wegen kan gaan of - indien dit niet het geval is - hij kan deze wereld achter zich laten door op een bepaalde manier te reageren of te werken.

Een demon houdt niet van een ziel die voortdurend bezig is met het licht, als hij zelf een geest van duisternis is. Dat zal duidelijk zijn. U houdt niet van een mug of een vlo. De demon ook niet. Maar zelfs als hij erg machtig is en u met uw zoeken naar licht alleen maar een mug of een vlo zou zijn, dan zal hij u nog liever zien verdwijnen uit zijn omgeving dan u voortdurend in de nabijheid te hebben. Realiseer u dat. De wereld van de de-

monen kun je over het algemeen gemakkelijk verlaten, als je je niet prijsgeeft aan de illusies en denkbeelden die deze wereld bepalen.

Het oproepen van demonen gebeurt nogal eens. Wie een demon oproept, kan dit alleen doen door zijn wezen, zijn structuur, zijn gestalte en zijn macht te aanvaarden. Dat wil zeggen, dat hij zich geheel openstelt voor alle invloeden van het rijk waartoe die demon behoort. Ook als het een voorstellingswereld is die tijdelijk astraal wordt uitgedrukt, dan nog is hij onderworpen aan de totale wetmatigheden van die wereld; en dit alleen al op grond van zijn aanroeping van de demon, ongeacht of daaruit een kenbaar resultaat voortkomt of niet. Daarom is het heel erg gevaarlijk om je bezig te houden met het aanroepen van demonen.

Je kunt demonen ontmoeten, je kunt met ze spreken of je kunt ze afwijzen. Deze mogelijkheden bestaan en hebben verder geen consequenties, tenzij je je openstelt voor datgene wat de demon biedt of je onderwerpt aan datgene waarmee de demon dreigt. Dus het oproepen van demonen of zelfs van eenvoudige wezentjes als aardgeestem, bronbewoners e.d. brengt het gevaar met zich mee dat hun wereld voor u - en meestal voor langere tijd - een realiteit wordt waarin u zelfs kunt vertoeven en aan de wetten ervan onderworpen bent.

Die wetten zullen niet altijd voortkomen uit het wezen van de bewoners zelf. Ook die wetten zijn heel vaak door mensen gesteld. Ze zijn a.h.w. het mechanisme waarmee de entiteiten zich via de demonische gestalte kunnen uiten. Maar onthoudt u wel: wie een dergelijk sterk beeld aanvaardt, is geen meester meer over zichzelf.

Als u een demon afwijst, dan betekent die directe afwijzing in feite ook een erkenning van het wezen en zijn werkelijkheid. Anders gezegd: een erkenning van zijn wereld. U bent dan wel niet onmiddellijk aan die wereld onderworpen, maar u heeft haar als realiteit erkend. Dit betekent, dat alle machten en krachten van die wereld zich aan u kunnen manifesteren, ook als ze u niet kunnen aantasten, daar u hen heeft afgewezen. Maar ze kunnen u wel voortdurend lastig vallen en u hierdoor langzamerhand misschien toch verleiden tot een aanvaarden van de demonische wereld met alle consequenties die daaraan verbonden zijn, zoals b.v. het dienstbaar worden aan de bezielende krachten van de verschillende vormen.

Dus, vrienden, wijs geen demonen af en roep geen demonen aan. Probeer u niet bezig te houden met de werelden waarin ze leven. En als u het al doet, beschouw het dan maar als fantasie en zeg nooit tegen uzelf: het zal misschien waar kunnen zijn. Op die manier maakt u zich alleen maar kwetsbaar.

Heeft u ooit contact met dergelijke gestalten, zoek in u naar licht. Zoek naar iets wat goed is en probeer dat goede terug te vinden in die ander. Spreek als het ware tot een die als een verschrikkelijk wezen tot u komt: Ik heb licht nodig, heb je een beetje voor mij? Daardoor verandert zijn relatie tot u en door die veranderde relatie heeft u ook het vermogen om u beter te openbaren, heeft u de mogelijkheid om zelfs vanuit de werelden der demonen het goede te verwerven zonder gelijktijdig aan de regels van die wereld gebonden te zijn.

Er zijn heel veel mensen, die met waar plezier overigens, zoeken naar feeën, aardmannetjes en ze misschien overal zien waar anderen ze niet zien. Wanneer ze die dingen waarnemen, dan is dat helemaal niet altijd een sprookjes. Het is niet alleen maar fantasie en verbeelding. Er bestaan wezens die zich hebben onderworpen aan de bij mensen al lang bestaande voorstelling van "het kleine volkje", van de feetjes die dansen om de bloemetjes en al die dingen meer. Maar als je ze ziet, behoort je mede de macht van hun wereld te aanvaarden. Je kunt niet anders. Je kunt niet zeggen dat ze er zijn (dus de werkelijke dwergen, gnomen, feeën, kobolden e.d.) en dan zeggen dat ze geen macht hebben. Het steeds zoeken naar de erkenning van hun vorm en wezen betekent de erkenning van hun macht en invloed. En zelfs als die volgens menselijke voorstelling hoofdzakelijk van de aard der elementalen is,

dus samenhangend met de hantering van bepaalde zaken als vruchtbaarheid, het vinden van bepaalde schatten enz., dan nog moet men zich wel realiseren dat dat wereldje alleen kan bestaan, indien het een eigen wetmatigheid heeft waardoor het een eigen evenwicht bezit.

Wie steeds bezig is om elfen, feeën, kabouters e.d. waar te nemen, zal alleen door zijn zoeken en zijn waarneming worden onderworpen aan de wetmatigheden, zodat de kracht en de macht die dergelijke elementalen bezitten over bepaalde delen van het aardrijk nu ook over een mens kan worden uitgeoefend. Je geeft al deze wezens macht over jezelf door hun bestaan te erkennen volgens de traditie of middels de uiterlijkheden. Maar als je alleen denkt in termen van licht, van vreugde, van werkelijkheid, van verlichting, van hulpvaardigheid, van naastenliefde desnoods, dan bereik je alles zonder slaaf te worden van een van die werelden, zonder slaaf te worden van bepaalde demonen. Laat mij u een heel eenvoudig voorbeeld geven:

Er zijn door de mensen nogal wat vormen geprojecteerd die als basis de haat hebben. De haat tegen anderen, de vernietigingsdrang die ook in de mens zelf woont. Deze wezens kennen maar één verlangen: vernietigen. En waar ze niet kunnen vernietigen eenzaamheid, afwijzing, angst. Dat is hetgeen ze willen verspreiden. Indien u zo'n demon tegemoet zoudt treden met een gevoel van liefde, met de uitdrukking 'kijk, de wereld houdt van mij, ik houd van van jou, dus houdt de wereld van jou.' Weet u wat hij dan doet? Hij verdwijnt onmiddellijk en zo snel hij maar kan. Want hij voelt zich in de kern van zijn bestaan, dat op haat en isolement is opgebouwd, aangetast. Hij zal of verdwijnen of oplossen.

Liefde voor al het geschapene, zonder enige uitzondering is een machtig wapen om zich te vrijwaren tegen alle demonische krachten, alle astrale schillen en gedaanten die er ooit zijn gecreëerd door de mensen of door geesten mede zijn ontwikkeld.

Denk niet dat alles goed is vanuit uw standpunt. Dat is ook onmogelijk. Uw standpunt is heel eenzijdig. U houdt zich bezig met een heel klein facet van de totale ontwikkelingsmogelijkheden in de kosmos. Wat voor u niet goed is, hoeft u niet te aanvaarden. Gelijkzeitig kunt u toch wel aannemen dat er licht, goddelijkheid, bewustwordingswaarde schuilt in de weg die de ander gaat op zijn wijze.

Dit is een methode waarmee een mens de werelden der demonen kan doorlopen zonder door hen beroerd te worden. Dit is de methode waarmee een mens elk contact met dergelijke entiteiten en astrale verschijningen teniet kan doen of eventueel zelfs tot een gunstige werking kan ombuigen, als harmonieën met uw innerlijk streven naar eenheid, erkenning en bestaan daarin aanwezig zijn. Maar wee degene die denkt dat hij zich kan bedienen van demonen voor eigen doeleinden. Deze zal heel snel ontdekken dat je dergelijke entiteiten niet kunt beheersen, omdat je door hen te erkennen en hen en hun mogelijkheden te gebruiken jezelf onderwerpt aan de wetten van een geestelijke of astrale wereld en structuur, die je met je eigenschappen automatisch tot slaaf maken van al wat daarin een ver gevorderd bewustzijn of een grotere macht bezit. Dit is een deel van de magie dat heel vaak wordt verwaarloosd.

Iedereen kent demonologie. Men heeft er wel eens van gehoord. Iedereen weet wat van bezweringen af, ook al doet men het zelf niet. Iedereen denkt dat hij wel weet wat het verschil is tussen een engel en een duivel. Laat mij u zeggen, dat u dat niet kunt weten. Een duivel kan verschijnen als een engel of een engel als een duivel. Maar de eigen aard, de wetmatigheid van aanvaarding en eenheid die erin schuilt, die kan een duivel niet voorgoochelen als hij zegt een engel te zijn; en die kan een engel niet ontkennen als hij voorgeeft een duivel te zijn. Daarom is het aan u om - wanneer u contact maakt met krachten van gene zijde - op de juiste manier daarop te reageren en steeds te zoeken naar een vergroting van licht, van eenheid en van besef en alles wat u ontmoet tegemoet te treden met een uitstraling van aanvaarding en liefde, zonder u ooit daardoor te onderwer-

pen aan de wensen of wetten die zij naar u proberen uit te stralen.

- x Kunt u vertellen welke van die machten de wensen en gedachten aantrekken: de demonen of zij van het licht?
- De mens trekt datgene aan wat hij zelf denkt. Als u een ander haat, dan straalt u iets uit waardoor entiteiten, die haat als een deel of een regel van hun bestaan hebben gemaakt, worden aangetrokken. Dat geldt ook voor bepaalde astrale vormen en gestalten die daarmee in verband staan. Als u afwijst, afstoot, verwerpt, veroordeelt, dan trekt u die entiteiten aan die in hun eigen structuur dit als hoofdeigenschap bezitten, inclusief al datgene wat tot hun astrale wereld en tot hun persoonlijke kwaliteiten behoort. Het is duidelijk, dat u dergelijke entiteiten wel voortdurend een beetje aanroept, maar u doet dit niet bewust. Het is een voorbijgaande stemming. U verwacht geen bevestiging van de andere kant en dat is uw redding. Daardoor is het mogelijk, dat een voortdurend evenwicht wordt bewaard. Het ene ogenblik zou je iemand willen vermoorden, het volgende ogenblik ben je vol medelijden omdat een kind zich gestoten heeft. Die dingen zijn tegenstrijdig, behalve in de mens. Daarom zal de doorsnee-mens door demonen niet zo vaak worden belaagd als anders misschien het geval zou zijn.
- x Kan een demon ook een lichtende gestalte aannemen?
- Waarom niet? Als u alleen naar de lichtende figuur kijkt, dan wordt u misleid, maar als u denkt in termen van intense godsaanvaarding, intense liefde voor de mensen, voor de kosmos, dan kunt u niet worden misleid, want dan kan de ander zijn lichtende gestalte niet handhaven.
- x Maar als je erin bent getrapt, dan je toch al verbonden met die wereld?
- Neen, dan bent u niet verbonden met die wereld, omdat u al datgene wat u uitstraalde, uitstraalde in de termen van een kosmische wereld en niet in de termen van een beperkte demonische wereld die op haat, op misleiding is gebaseerd. Dus dan wordt u daardoor niet meegesleurd en ook niet onderworpen aan die wetten. Het wordt zelfs heel anders. Dan kunnen de entiteiten die tot deze demonenwereld behoren u alleen beroeren op voorwaarde dat zij uw eigenschappen en wetten aanvaarden. Maar als ze dat doen, dan staan ze buiten hun eigen wereld. Zij kunnen u dus niet misleiden.
- Er kan geen duivel komen in de gedaante van een engel Gods en zeggen: 'Ik breng u het goede', als u innerlijk het goede nastreeft. Als het antwoord is, het moet dus kloppen met uw begrip van God, van de kosmos, dan bent u onaantastbaar.

--:-

W E D E R K E R I G H E I D .

Ik kan niet alleen zijn. Wanneer ik alleen ben, kan ik slechts leven met mijn dromen en ik weet, dat mijn dromen dromen zijn.

Ik vernietig mijzelf, wanneer ik mijn dromen leven wil geven.

Ik vernietig mijn dromen, wanneer ik mijzelf besef. Slechts als er buiten mij iets bestaat dat antwoord geeft op mij, kan er sprake zijn van een werkelijk leven. Zo is alle leven in feite wederkerigheid.

Wederkerigheid kan elk aspect van het leven bevatten, maar wederkerigheid is vooral een begrip: het antwoorden op de ander, hoe dan ook. Dit antwoord kan zelfs negatief zijn, want ook een negatief antwoord is een antwoord. Maar waar geen wederkerigheid bestaat, waar men elkaar verwerpt zonder elkaar te horen, daar ontstaat het meest gevaarlijke dat er bestaat: isolement. Het is een verwerping van de werkelijkheid. Om het heel eenvoudig te zeggen:

Waar er geen duister is, daar wordt geen licht beseft.

Waar het licht bestaat, kent men het duister niet.

Daarom zal duister spreken tot het licht en

in de veelheid van de openbaring tussen licht en duister ligt de luister van de schepping.

Waar de mens spreekt tot de mens

en ook verstaat de mens,

daar kan het zijn als licht en duister

en toch - uit wat tussen hen ontstaat -

bloeit het bewustzijn, de luister van de

werkelijkheid weer op.

Wederkerigheid is noodzaak. Niets kan alleen bestaan of van maar één kant. Slechts daar waar men elkaar verstaat, ook geest en mens en mens en geest, of men in streven samengaat of niet, daar scheidt men een wereld waarin kan worden erkend. Zonder bewustwording leef je niet.

:--:~:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediënniek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JUNI 1978.

23e jaargang.
Nummer 9.

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

Bezieling	CI	Blz.	97
De samenwerking tussen stof en geest	CI	"	104
Kracht en energie	CI	"	108

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

Krachten achter het Wesakfeest	CII	"	107
De relatie tussen de geestelijke invloeden en de kosmische krachten	CII	"	115
Transformatie	CII	"	118

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

BEZIELING.

De kern van elk levend wezen is een ziel. Een ziel als zodanig is een kracht die niet geheel tot het eigen wezen behoort, maar waardoor het verbonden is - in ons geval b.v. - met de oerkracht. De ziel op zichzelf zou men kunnen omschrijven als een kosmische energie, die door haar aanwezigheid de mogelijkheid schept om een verschil tot stand te brengen tussen de omgeving en de directe nabijheid van die ziel, deze kosmische energie. De ziel vormt de begrenzingsmogelijkheid zoals de geest de bewustzijnsmogelijkheid omschrijft.

Nu wordt het woord 'bezieling' in heel veel verschillende betekenissen gebruikt. Ze zeggen van iemand, dat hij een bezielde redenaar is. Dan bedoelen ze helemaal niet dat die man zijn ziel erin legt, ze bedoelen alleen maar dat hij indruk maakt. Ze kunnen zeggen dat een bezielde werkelijkheid tot stand komt. Ze bedoelen: dit leeft voor mij. Zo kunnen we doorgaan. Het wezen van de bezieling is dus kennelijk, dat er iets meer aanwezig is dan alleen datgene wat als eigen "ik" kan worden beschouwd. Dat geldt voor uw ziel, dat geldt voor de kracht die een zon bezielt, dat geldt zelfs voor dat ogenblik van bezieling waarin u even buiten uw eigen mentale grenzen treedt en tot belevingen komt, dus tot een besef, dat uw normale zijn te boven gaat. Het is dus een toevoeging.

Wat is de bron van die toevoeging? We kunnen het natuurlijk eenvoudig zeggen: alle bezieling komt van God. We weten wel niet wat God is, we weten niet wat bezieling is, maar het komt van God. We kunnen echter proberen om het een beetje te analyseren.

Onze ziel is deel van de kosmos. Of we dat nu het licht noemen of God dat blijft allemaal even vaag; het is tijdloos, het is niet overzienbaar. Het is eigenlijk niet eens benaderbaar. Wij kunnen het wel met ons gevoel beleven, maar we kunnen er niet werkelijk een mening of een oordeel over vormen. Dat is dus nogal gemakkelijk.

De ziel is een deel van ons, inderdaad. Maar als wij ons bezielde gevoelens door de een of andere drang of door een verschijnsel, waar komt dat dan vandaan? Dan blijkt in 9 van de 10 gevallen dat die bezieling te maken heeft met hetzij invloeden, hetzij gewoon krachten die van buitenaf optreden.

De bezieling, die een man of een vrouw kan treffen, de begeestering waardoor men plotseling wordt getroffen door een denkbeeld en eigenlijk over zijn eigen grenzen heen getild schijnt te worden, blijkt heel vaak een telepathische te zijn. Een bezieling kan gewoon voortkomen uit een harmonie tussen vele mensen die in u bepaalde grenzen, bepaalde beperkingen tijdelijk opheft en zo in uw wezen een grotere volheid van mogelijkheden schept dan normaal aanwezig is. Het kan ook zijn dat het een geest is.

Een geest kan ook bezieler zijn. Niet dat hij u een ziel geeft, maar hij kan wel degelijk in uw bewustzijn waarden injecteren die daarin niet bestaan of combinaties mogelijk maken die voor u niet normaal zijn, zodat

u opeens met een nieuwe visie, een nieuw beleven, een nieuw gevoel misschien wordt geconfronteerd. In dier voege kunnen we dus wel zeggen, dat bezieling eigenlijk altijd een kwestie is van een kracht, die ons van buitenaf bereikt en dat de aard van de bezieling mede wordt bepaald door de geaardheid van die kracht.

Verder kunnen wij zeggen, dat er één alom tegenwoordige en altijd optredende energie is die altijd bij ons blijft (onze werkelijke ziel). Dit geldt voor alle levende wezens. Daarnaast kunnen er ook incidenteel optredende krachten zijn - waar dan ook vandaan - en die kunnen invloed hebben op onze persoonlijkheid, op ons denken, ons bewustzijn en vaak zelfs op onze vermogens.

Bronnen van bezieling vanuit de geestelijke, niet-stoffelijke werelden.

Er zijn bepaalde Heren. Dit zijn krachtlijnen, ontwikkelingslijnen die een eigen frequentie hebben. Zij hebben contact met alle wezens die deze ontvangstmogelijkheid ingebouwd hebben. Het is zoiets als een afgestemde ontvanger. De mens is een ontvanger. Er is een kosmische kracht en deze zendt bepaalde golven uit. Soms zijn dat golven van wijsheid, soms andere. De golf waarop u bent afgestemd spreekt aan. Op dat ogenblik ontstaat er in uw wezen de neiging en de mogelijkheid om uitvoeriger dan normaal te reageren op die invloeden en u zult alle werkingen daarvan in uw wereld beter begrijpen. U zult daardoor ongetwijfeld ook in eigen daad- en denkpatroon worden beïnvloed.

Deze Heren zijn ver weg. Hun invloeden zijn nogal algemeen. Wij spreken doorgaans over 7 grote Heren en nog 3 Heren van Kracht. Maar of je nu spreekt over een Heer van een Straal, over één van de Heren van Wijsheid of over de Heren van Kracht het is altijd hetzelfde liedje: deze invloed is partieel. Ze spreekt dus niet iedereen aan, maar alleen degenen die afgestemd zijn. Ze werkt echter op alle afgestemden wel gelijk in. Je kunt dus niet zeggen, zoals sommige mensen denken te kunnen doen: Ik word bezield door een hoge geest. De Heren van Wijsheid hebben mij beroerd. Als je dat denkt en je meent dat je daardoor anders bent dan een ander, dan ben je er maar beroerd aan toe, want die wijsheid ontvangt een ander evenzeer. De uitdrukking die je eraan geeft, behoort wel tot je eigen wezen en je eigen mogelijkheden, maar de mogelijkheid als zodanig is voor iedereen gelijk.

Iets anders wordt het, wanneer we te maken krijgen met sterkere persoonlijke krachten. Sommige mensen noemen dat engelen, anderen weer hoge geesten. Sommigen zeggen zelfs: Het zijn de Meesters die leiding geven aan de aarde. Maar hoe u ze ook noemt, deze zijn Persoonlijkheden. Terwijl een Heer van een Straal, van Harmonie, van Wijsheid of van Kracht eigenlijk het gehele Al beroert, zal zo'n Meester, zo'n Persoonlijkheid, alleen een bepaald deel van het Al beroeren. Wat meer is: hij zal daarbij een veel scherpere afstemming kiezen dan denkbaar is voor iemand, die in het algemeen een golf van bewustzijn de wereld instuurt. Een voorbeeld:

Neem Jezus, die zich de laatste tijd weer wat meer met de wereld bezighoudt. Jezus is een Grootmeester. Jezus kan inspireren. Jezus kan kracht geven, natuurlijk. Maar hij geeft deze bewust. Hij kan in verschijning treden op misschien 20 plaatsen op aarde gelijktijdig, indien hij dat wenst, maar hij zal elke plaats afzonderlijk kiezen en bestemmen. Er is geen algemeenheid meer. Dit is bewust en met wil bepaald.

Een bezielende kracht van deze geaardheid, dus stammend uit de geestelijke werelden, kan bij een groot aantal mensen selectief bepaalde mogelijkheden wekken. Dat kan voor de een zijn een juister besef van eigen situatie, voor een tweede misschien het ontdekken van krachten die in hem sluimeren en voor een derde de mogelijkheid om iets te veranderen. Dat is dan stuk voor stuk een gerichte bezieling. Anders gezegd: Jezus is degene die niet alleen de kracht, maar ook de geaardheid van de mogelijke reactie bepaalt en deze beperkt tot een enkeling of desnoods tot enkele mensen, dus nooit tot een heel volk. In deze vorm van bezield zijn krijg je dus kennis, in-

vloeden, mogelijkheden van de hoogste geestelijke werelden (de niet-stoffelijke werelden) die worden aangepast aan en uitgedrukt in de stoffelijke wereld en wel door specifiek voor een bepaald doen gekozen representanten.

Dan hebben we de gewone bezieling die heel dicht bij ligt bij wat men inspiratie noemt. Die kan ook uit de geest komen. Kijk eens, wanneer ik over deze wereld loop rond te dolen - wat nog wel eens gebeurt -- en ik zie iemand in moeilijkheden zitten, dan kan ik zeggen: Als je dat piefje nu op dat palletje drukt, dan doet dat ding het weer. Of ik kan zeggen: Nu moet je even stil zijn en diep adem halen, dan gaat het wel beter. En dan kan ik op zo'n ogenblik de reactie wel doorzetten en de persoon bewust maken van die invloed. Er kan dan nu een situatie ontstaan waarin mijn kennis en soms ook mijn kracht tijdelijk via zo'n persoon werkt.

Zo kan ik ook iemand helpen, wanneer er een argumentatie of een dispuut is. Ik zou langs komen en denken: daar moet een goed antwoord op worden gegeven. Dan kan ik zo iemand stimuleren totdat hij zijn normale grenzen van uitdrukking en mogelijkheden overschrijdt en daardoor een bezielde antwoord geeft waarvan hij later zelf staat te kijken. Dit zijn normaal voorkomende dingen.

Dan zijn er nog de stoffelijke zaken. Dat zijn al die invloeden uit de kosmos waarover we al meer hebben gesproken. We hebben daar te maken met uitstralingen van de zon. We hebben te maken met sterke veranderingen van lucht-aarde potentiaal: lucht-electriciteit. We kunnen te maken krijgen met magnetische wervelingen. We kunnen te maken hebben met allerlei biologische of geestelijk aansprekende beïnvloedingen die stammen van de zon, uit de ruimte enz.

Dit lijkt ook bezieling, maar is dat in wezen natuurlijk niet. We zullen het heel vaak wel bezieling noemen, omdat daardoor onze eigen reacties zozeer veranderen dat we onszelf niet meer herkennen. Zo kan b.v. -- ik noem nu maar wat -- een uitbarsting op de zon voor sommige mensen leiden tot een enorme agressiviteit, maar voor anderen met hetzelfde gemak voeren tot een bijzonder scherp inzicht waardoor ze plotseling door de problemen heen het feit zien waar het om gaat. Zij hebben dan toch ook het idee dat er iets op hen inwerkt, dat ze iets meer zijn. En zij zullen dat dan ook bezieling noemen. In het persoonlijk leven speelt bezieling in deze zin dus wel degelijk een rol.

Er zijn meer van die gevallen waar we eigenlijk wel van een soort bezieling kunnen spreken. Wat moeten we denken van een rassegeest? Een rassegeest zal natuurlijk niet een heel ras gelijkschakelen. Die neiging om alles te normaliseren tot het denken en het bestaan toe dat is typisch menselijk. Een rassegeest bewaakt o.m. erfelijke eigenschappen en factoren. Hij bewaakt ook het geestesleven van een bepaalde groep die hij onder zijn beheer heeft. Als er nu in die groep bepaalde elementen gaan optreden die op dat ogenblik gezien in dit ras niet aanvaardbaar zijn, dan treedt hij op als bezieler; d.w.z. dat hij dit ras op grond van hereditaire kwaliteiten gaat aanspreken. Dat betekent dat hij dan 70 tot 80 % van zo'n ras inderdaad bereikt. Hij laat bij allen ongeveer gelijke impulsen opkomen. Het gedrag wordt dan tijdelijk veranderd en door die gedragsverandering kan weer het lot van zo'n ras worden bestemd.

Wanneer nu een dergelijke poging plaatsvindt, zullen de mensen dus anders gaan redeneren, ze gaan anders denken, hun emoties zoeken een brandpunt. Je kunt dan iemand in dat brandpunt plaatsen. Je krijgt dan b.v. een nieuwe staatsman, een nieuwe prediker, priester of profeet. Al deze mensen, omdat ze het brandpunt zijn van een werking die de rassegeest in het gehele ras tot stand tracht te brengen, worden vervreemd van hun persoonlijke reactie. Wat zij dan zijn is eigenlijk iets anders dan hun werkelijke wezen. Hun uitstraling is veel sterker. Hun invloed op de mensen is veel groter. En juist daardoor lijkt het weer, of ze bijzonder bezielde persoonlijkheden

zijn, die - of ze nu door de duivel of door God bezielde zijn, want daar heeft de mens altijd wel een bepaald oordeel over - meer zijn dan gewone mensen. In feite is dat niet waar. Het is zo, dat iemand door de omstandigheden blijkt te kunnen functioneren als brandpunt voor een invloed van een rassegeest.

Dan hebben we de groepsgeesten. Een groepsgeest kan ook reageren. Een groep kan groot of klein zijn. Laten we ons voorbeeld maar beperken tot een groep van maximaal 100 personen, dus een kleine groep.

De groepsgeest probeert al die mensen te helpen. Voor een groepsgeest is een harmonisch patroon in de groep noodzakelijk, onvermijdelijk. En als daarin stoffelijk en misschien ook kosmisch storingen optreden, dan zal hij alles doen om ze op te heffen. Hij wil dat de groep als een eenheidsfunctioneert en wil dat in stand houden. Dus moet hij ingrijpen in het bewustzijn van de leden van de groep. Hij kan dit niet doen door hen hun vrijheid te ontnemen. Hij kan het wel doen door een preferentie te creëren voor bepaalde denkbeelden en bepaalde reacties. Hij kan de groep zo aaneensmeden dat ze een gesloten geheel vormt. En als het niet anders gaat, doet hij dat desnoods door een vijandschap te scheppen t.a.v. alles wat niet tot de groep behoort. Het belangrijke is, dat de groep in de eerste plaats een eenheid vormt. Ook dan kunnen we zeggen, dat de mensen van die groep bezielde zijn door gevoelens, emoties en denkbeelden die eigenlijk niet thuishoren in hun persoonlijk bestaan, maar die hun van buitenaf worden ingelegd. Ze gaan reageren op iets wat ze beschouwen als deel van zichzelf, ofschoon het in feite een invloed is die door de groepsgeest wordt uitgeoefend.

Nu zult u zeggen: Waar blijven wij dan eigenlijk? De mensen zijn altijd zo druk bezig met vragen als: Wanneer komt de ziel in het lichaam? Ja, wanneer stapt de passagier in de autobus? Niet op het ogenblik dat hij uitstapt, maar op het ogenblik dat hij vertrekt. Dat zijn dingen waarover je moeilijk iets kunt zeggen.

Een geest, die incarneert, bezielde in feite ook iets. Want zo'n stoffelijk organisme werkt wel, het biologisch geheel bestaat wel, maar het heeft iets nodig dat coördineert, dat a.h.w. inhoud, betekenis geeft aan het stoffelijk werken. Die geest zal een lichaam kiezen. Dat is altijd het eerste punt. Bij de keuze van het lichaam verbindt hij iets van zijn eigen kracht aan het wordend organisme. Het is alleen een lijntje, maar het is toch voldoende om daardoor eigenschappen en kwaliteiten van de geest te laten mee vibreren in de stof. Omgekeerd ook: de stoffelijke ontwikkeling a.h.w. door te sturen zodat ze in die geest en vooral in het besef van die geest vorm krijgt en hij weet wanneer hij moet reageren.

Dan komt er een ogenblik dat die geest in het lichaam trekt. Is dat nu bezieling? In zekere zin wel, want die geest brengt zijn eigen ziel mee. Is het bezieling in de zin dat er een nieuwe ziel wordt geschapen op dat moment? Neen, want het is goddelijke levenskracht die al in andere vormen en structuren eveneens bezielend is opgetreden en die rond zich bovendien een persoonlijk bewustzijn bezit. Maar goed, je kunt zeggen: de vrucht wordt op een bepaald moment bezielde.

Ik heb hiermede, meen ik, het merendeel van de belangrijke factoren van bezieling wel genoemd.

Gezien het feit, dat we nu bezieling hebben beschouwd als één invloed, moeten we ons ook nog realiseren dat er heel veel mensen zijn, die inspiratie met bezieling verwarren. Inspiratie is heel iets anders.

Wat u inspiratie noemt, kan van buitenaf komen, dat is ongetwijfeld waar. Maar het is niet iets dat het geheel van uw wezen beïnvloedt. Inspiratie is altijd datgene waardoor uw denkprocessen worden beïnvloed. Waar bezieling altijd externe factoren veronderstelt, kan inspiratie uit het eigen "ik" voortkomen. Een mens kan gewoon vanuit zijn onderbewustzijn bepaalde dingen opeens beseffen en denken: dit is een inspiratie, en misschien daarvoor zelfs een schuldige aanwijzen: dat heeft de geest gedaan.

Inspiratie heeft dus alleen te maken met het plotseling ontstaan van denkbeelden die niet in overeenstemming zijn met datgene wat je zelf als normaal beschouwt.

Bezieling daarentegen is een beïnvloeding van een persoon of van vele personen, desnoods van een deel van de ruimte waardoor het geheel van de geaardheid en de bewustzijnswaarde zodanig worden beïnvloed dat de externe factor tenminste ook een deel van het gedragspatroon en de bewustwordingsmogelijkheid beïnvloedt. Als we het zo zeggen, dan wordt het misschien ook duidelijk waarom er zo'n verschil moet worden gemaakt.

Een ziel is altijd iets wat niet van uzelf is. Als we bepaalde dingen bezieling noemen, dan hebben we altijd nog te maken met beelden, die in de eerste plaats buiten u bestaan en om welke reden dan ook op u worden afgedrukt. Of met een beheersing van uw persoonlijkheid waardoor die wordt omgevormd tot ze beantwoordt aan de eisen van een wezen dat buiten u bestaat. Maar als u gewoon tot iets wordt geïnspireerd, dan is het het geheel van uw wezen dat daarbij een rol speelt.

Inspiratie is ook niet iets wat om je heen gebeurt. Het is altijd een proces dat in je gevoelens, in je denken een rol speelt en waarbij je zelf de beslissing neemt.

Wanneer er uit de kosmos een golf aanrolt die de mensen agressief maakt, dan kun je de mensen slechts aansprakelijk stellen voor die agressie in zoverre ze bewust wordt gehanteerd. Als een poging tot inspiratie ook agressie inhoudt, dan wordt het beeld van de agressie wel in u wakker, maar u bent in staat om de werkelijkheid nog daarmee te vergelijken; u kunt tot een zelfstandig besluit komen. Dit grote verschil zullen de meeste mensen helaas over het hoofd zien.

Inspiratie kan een mens er zeker toe brengen om een hele toespraak te houden waarbij een geest bepaalt wat die mens zegt. Dat kan echter alleen, indien er tussen die mens en die geest een harmonie bestaat. Wat meer is, als die mens zich ook bewust is van die harmonie. Zelfs bij alle gezonde vormen van mediumschap (er zijn ook nog andere) is het nodig dat er eerst een harmonie is tussen de persoon die doorgeeft op aarde en de entiteit die de boodschap bepaalt, zoals in mijn geval b.v.

U moet begrijpen, dat we alles wat dwingt op een andere manier moeten beschouwen dan iets wat hoogstens kan conditioneren. Conditioneren is het steeds herhalen van waarden waardoor je misschien op den duur verget wat je ziet, wat je beleeft, wat je waarneemt en het anders gaat interpreteren. Dat is mogelijk. Maar je bent er zelf bij. Je hebt nog steeds de mogelijkheid tot beseffen. Alles wat je doet is nog steeds deel van je persoonlijkheid, van je wezen. Op het ogenblik echter, dat je niet meer in staat bent het uitzonderlijke van de situatie te begrijpen, daaraan helemaal geen deel kunt hebben en op generlei wijze je bewust daarmee verbonden weet, spreken we pas van werkelijke bezieling.

Bezieling is iets wat in u kan berusten en uitstralen naar anderen, zonder dat u zich van die uitstraling bewust bent en waarschijnlijk zelfs zonder dat u zich bewust bent van de invloeden die u heeft wakker geroepen en van de invloeden die ook rond u een rol zijn gaan spelen. Het is voor een mens misschien beter om zich niet al teveel met die dingen bezig te houden.

U heeft een ziel. Goed. De kosmos beïnvloedt u. Zeker. Maar als mens kunt u die dingen niet allemaal uit elkaar houden. U kunt misschien - we hebben daarvoor wel eens aanwijzingen gegeven - met enige moeite en experimenten erachter komen tot welke straal u eigenlijk behoort. En weet u dat, wat heeft u er dan nog aan? U kunt misschien als mens geestelijke harmonieën wat gemakkelijker bepalen, maar als u dat allemaal weet, wat heeft u eraan? Alleen als het een essentieel deel is van uw bewust streven en werken waar u zelf bij betrokken bent, is het zinvol. In de gevallen dat het niet zo is, zoudt u eigenlijk die dingen voorlopig maar terzijde moeten leggen. Dat lijkt mij beter.

Ik neem graag aan, dat God ons allen heeft bezield. Maar of God dat nu wel of niet heeft gedaan of dat een ander daarvoor aansprakelijk is (als je naar het gedrag van de mensen kijkt, denk je dat wel eens) dat gaat mij niet aan. Ik ben er. Het feit dat ik er ben, betekent dat ik moet leven. Het feit dat ik leef, betekent bewustzijnsprocessen, betekent emoties, betekent ook erkenning van verschillende werelden en van omstandigheden. En zolang die direct betrokken zijn bij dat wat ik nu ben, bij de waarheid, de wereld die ik nu erken, is het zinvol. Op het ogenblik, dat ze er ver vanaf liggen, heb ik er niets aan.

Het is natuurlijk heel mooi om over het paradijs te filosoferen en over Adam en Eva de eerste naturalisten ter wereld. Maar als u daar nu een hele tijd over filosofeert en u vergeet wat u zelf bent, heeft u niets bereikt.

We zijn bezield, goed. Er zijn invloeden uit de kosmos, geestelijke en zelfs stoffelijk, die inwerken op de mens en daardoor zijn persoonlijkheid enigszins beïnvloeden en veranderen zonder dat hij het zelf kan weten. Dat is waar. Maar als u het niet kunt zien of weten, wat heeft u er dan aan om de mogelijkheid te kennen? Het belangrijke bij bezieling is juist dat de eigen persoonlijkheid in een positieve erkenning reageert ongeacht waarop, ongeacht hoe in overeenstemming met wat het "ik" op dit moment als volledig juist, als waar ervaart. En waar het dan vandaan komt, zal u een zorg zijn.

Bij inspiratie kan het nog zijn dat je zegt: waar komt het vandaan? omdat je dan je eigen vermogens hebt. Je kunt kritisch kijken naar hetgeen er in je ontstaat of uit je voortkomt. Maar bij bezieling ben je op dat punt althans niet meer volledig jezelf. De verandering is niet iets wat onder controle valt van je bewustzijn, je rede of je wil. Het is iets wat pas later kan worden beseft of in zijn gevolgen kan worden erkend, maar niet op zichzelf valt te definiëren. Waarom je je dan druk maken? U vindt het misschien gek dat ik dat erbij zeg.

Het leven van een mens (dit behoort wel niet helemaal bij het onderwerp, maar het lijkt mij toch wel belangrijk) is eigenlijk een deel van de totale mensheid. U weet het: het verhaal van de Rode Adam en al wat erbij hoort. Deze parabel heeft wel zin. De mensheid omvat een bepaald deel van het scheppend vermogen en de erkenningen, die binnen het scheppend vermogen bereikbaar zijn vanuit een bepaalde benadering. Mensen zijn dus onderling voortdurend met elkaar verbonden. Maar de bewustzijnswaarde van het geheel der mensheid, inclusief alle geesten die ooit mens zijn geweest en die het ooit zullen worden en ook u, verandert elk ogenblik. Elk ogenblik wordt de betekenis anders in het geheel. En dat betekent, dat uw eigen waarderingen, uw eigen wetten en regels maar beperkt gelden. Ze gelden wel voor u, maar ze bepalen niet de waarde in het geheel. Laat mij het zo stellen:

Er kan een ogenblik zijn dat het doden van een medemens eigenlijk voor de mensheid noodzakelijk is. Dan is het nog niet goed dat u een medemens doodt, want u kunt hem zijn leven niet teruggeven. Dat is dan vanuit een menselijk standpunt gezien. Maar tevens wordt het onvermijdelijk, dat u bewust of onbewust de dood van die ander veroorzaakt. Dan moet u dat aanvaarden. Het kan zijn, dat een mens in zijn gedragingen op een gegeven moment helemaal afwijkt van alles wat ethisch, moreel, sociaal, menselijk of economisch verantwoord wordt geacht. Het is heel begrijpelijk dat dat niet wordt goedgekeurd, maar op dat ogenblik is dat juist binnen de totale mensheid. Want het geheel van de mensheid kent natuurlijk ook een "bezieling" als ik het zo mag uitdrukken. Dat wil zeggen: alle delen van de kosmische of de goddelijke kracht die in de mensen aanwezig zijn, beantwoorden weer aan het patroon van de kosmische mens. Zo is de mensheid dus bezield door een harmonische waarde die in elke ziel is terug te vinden. En het is die harmonische waarde die voor een groot gedeelte de kleine dingen bepalen.

Er zijn mensen die zeggen: Dat kan alleen gelden, als het om grote dingen gaat. Waarom? Als je kijkt naar de stranden die rond een oceaán liggen, dan kun je wel zeggen: Dat zijn tenminste grote dingen. Maar ze zijn ook uit korrels zand opgebouwd. Als drie korrels zand een beetje van positie veranderen, dan betekent dat misschien dat bij vloed één rimpeltje van het zand anders komt te liggen. En dat betekent weer, dat wanneer het zand opdroogt en het gaat verstuiven de wind net een iets andere werking heeft. En dan kan dat ook nog betekenen dat er een duinenrij komt of misschien dat de zee gemakkelijker toegang krijgt. Dat kunnen die korrels zand niet overzien. Zo kunt u niet overzien wat datgene wat u bent en doet betekent voor een deel van de mensheid.

Maar er is een soort monitor. Er is een gemeenschappelijke kracht in de ziel (niet in de geest, dus niet in het bewustzijn maar in de levende kracht zelf) waardoor dergelijke dingen meegereguleerd worden. Niet alles wat u doet is belangrijk. Maar op sommige ogenblikken is dat wat u doet voor de gehele mensheid in haar ontwikkeling zo belangrijk dat het a.h.w. moet gebeuren. Denk niet, dat dit een kwestie is van inspiratie die u dan krijgt. Het is een bezield zijn door de totaliteit. Het is een gedreven worden in een bepaalde richting. Zelf zul je dat nooit weten of misschien pas veel later erkennen. Maar de wetten en de krachten van de kosmos houden nu eenmaal geen rekening met het menselijk bewustzijn. Ze zijn eenvoudig deel van de totaliteit. Ze regeren die totaliteit en u wordt mede geregeerd.

Daarom zou ik zeggen, als u zich druk maakt over vragen als "bezieling", bewogen wordt door geestelijke of andere krachten, trek u er niet al teveel van aan. Probeer in uzelf een gevoel van juistheid te bewaren. Probeer in uzelf te beseffen: elk ogenblik verandert de betekenis van de door mij erkende regels en wetten voor mij, indien ik juist wil reageren in de totaliteit. In deze totale veranderlijkheid heb ik maar één beroep: de kracht van mijn ziel. Dat is de innerlijke energie die mij beweegt, dat is de innerlijke veerkracht die buiten alle redelijkheid om in mij steeds weer aanwezig is. Het is datgene wat mij ondanks mijn emoties voortjaagt. Het is datgene wat mij tegen mijn redelijkheid in plotseling ertoe brengt om bepaalde dingen te doen. En als ik ze gedaan heb, wanneer ik heb beantwoord aan deze kosmische bezielende impuls, dan ga ik gewoon verder zoals ik ben met gevolgen die ik misschien zelf niet heb gewenst, dat is mogelijk, met ervaringen waarvan ik de betekenis zelf nog niet geheel kan beseffen. Maar omdat ik de uitdrukking ben geweest van de noodzaak van het geheel op dat ene ogenblik, ben ik binnen dat geheel aansprakelijk en word ik door het geheel gesteund, zodat geestelijk wat kracht en besef betreft het "ik" zichzelf kan handhaven, ja, zijn eigen waarde en betekenis binnen het geheel eerder juister dan minder juist gaat beseffen.

Ik heb vele dingen gezegd die u reeds heeft gehoord. Ik zou u willen raden in dit verband vooral te letten op de nieuwe samenhangen, die ik in het onderwerp naar voren heb geschoven. Ik heb u hiermee eigenlijk het raadsel verklaard van de werking van de goddelijke Kracht via de essentie van de totale mensheid naar uw eigen wezen toe. Ik meen, dat dit voor u verhelderend zou kunnen werken en daarom heb ik dat laatste stukje erbij gegeven.

--:-

DE SAMENWERKING TUSSEN STOF EN GEEST.

Als u vanuit een geestelijk standpunt de aarde en het stoffelijk bestaan bekijkt, dan moet u zich wel realiseren dat voor de geest de aarde eigenlijk een soort school is, een testbaan waar je alle eigenschappen die je als geest nodig hebt om een kosmische harmonie te beleven kunt ontwikkelen, eventueel bekritisieren en leren verbeteren. Het is duidelijk, dat de geest dus interesse heeft voor de stof, al is het maar uit zelfzuchtige of doelmatige overwegingen. Ik zeg niet dat het altijd zo is, we zijn niet altijd zelfzuchtig, maar het komt toch voor. Als je dus kijkt naar de samenwerking tussen stof en geest, dan is vanuit de geest gezien het belangrijkste dat de stoffelijke bewustwordingsmogelijkheden blijven bestaan en eventueel worden uitgebreid.

Verder is het van groot belang voor de geest dat de mogelijkheden die er op aarde bestaan weer in overeenstemming zijn met de belevingsbehoefte van allen die in de geest op incarnatie wachten. De geest zal dus vanuit haar eigen standpunt altijd weer proberen om vooral die geestelijke elementen en de situaties waarin ze beproefd kunnen worden op aarde te bevorderen.

Voor de mens is dat weer heel iets anders. De mens denkt aan het geestelijk bestaan als een soort luiïekkerland in de wolken. Hij probeert zich voor te stellen hoe hij zo snel mogelijk in dat heerlijke gebied kan komen waar alle zorgen voorbij zijn, waar de zon eeuwig schijnt en waar het toerisme tot aan het goddelijk licht toe mogelijk is gemaakt. De mens zal dus proberen de geest te zien als een veredeling van het menselijk zijn; en daar zit een zekere strijdigheid in.

Een mens, die al te zeer geestelijk leeft en streeft, zal daardoor heel veel stoffelijke ervaringsmogelijkheden terzijde leggen. Indien dat nu in overeenstemming is met de geest die in dat lichaam leeft, dan is daar helemaal geen bezwaar tegen. Integendeel, dan zal men vanuit de geest zo iemand vaak helpen, omdat men denkt: daardoor komen er weer meer ervaringsmogelijkheden in de wereld die voor verdere incarnaties in de stof van belang kunnen zijn.

Maar als zo'n mens zich helemaal afzondert van het stoffelijke bestaan en alleen nog maar met het hoofd in de wolken leeft, dan zeg je als geest nog maar: Potverdorie, daar worden kansen verknoeid! Daar moeten we iets tegen doen. En dat probeer je dan ook. Niet dat het altijd lukt.

Als je b.v. probeert een kloosterzuster bij te brengen dat het alleen leven met een hypothetische verloofde in een voortdurende gebedsbezigheid niet voldoende is, dan zal ze niet accepteren dat ze een verkeerde keuze heeft gemaakt; ze zal alleen steeds zuurder en bitterder worden. Het geheel van haar innerlijke teleurstelling komt tot uiting in het knijpen van degenen die ze eventueel mag verzorgen. (Ik zeg niet dat ze de kat in het donker knijpt, ze doet het meer overdag. De nachten zijn voor het gebed gereserveerd.) Hier heeft u al een voorstelling van het verschil in benadering.

U weet allemaal, dat een van de belangrijkste factoren die op aarde werkzaam zijn de z.g. Witte Broederschap is tezamen met het Verborgene Priesterrijk en nog enkele andere groepen. Deze groepen zijn bezig om op aarde de belevingsmogelijkheden te schappen die voor de geest goed zijn en die gelijktijdig voor de mensheid een optimale mogelijkheid tot bewustwording kunnen leveren. Dat betekent, dat men de nadruk legt op de stoffelijke aspecten en de daaruit voortvloeiende consequenties; dus niet eerst op de geestelijke consequenties, maar op het stoffelijke aspect waar-

uit de geestelijke consequentie kan voortkomen. Dat betekent dat de bewustwording, die men de mensen op aarde geeft, voor de mensheid inderdaad geestelijk van groot belang is, maar dat gelijktijdig stoffelijk allerlei dingen worden gedaan waarvan je zegt: Hoe kunnen zij nu zo stom zijn! Dat is heel begrijpelijk, want zij zijn niet menselijk.

De mens, die vanuit zijn standpunt meewerkt met de Witte Broederschap bekijkt het eigenlijk precies van de andere kant. Je kunt het vergelijken met de linkervleugel en de rechtersvleugel van het CDA. Er is een uiterlijke samenwerking, maar toch zal degene die in de stof meewerkt met de Witte Broederschap vooral bezig zijn om dit geestelijk bewustzijn onder de mensen (de hogere ethiek zoals hij die ziet) naar voren te schuiven. Terwijl de geest juist bezig is om de stoffelijke belevingsmogelijkheid te accentueren. Zo ontstaat er eigenlijk een soort compromis. Want de geest, die samenwerkt met de stof, moet heel goed begrijpen dat de geest die in de stof zit haar eigen geestelijk bestaan toch ook wil realiseren en dat ze dat alleen maar heel beperkt kan uitdrukken in het lichaam dat ze heeft. Zodat de voorstelling, die men van een geestelijk bestaan ontwerpt, niet altijd direct met de geestelijke behoefte en noodzaken in overeenstemming is. Zo'n geest geef je de mogelijkheid om enerzijds al die dingen te beleven en waar te maken. Anderzijds confronteer je haar weer met de bitterheid van het stoffelijk bestaan. Om het heel eenvoudig te zeggen: Misschien wandel je op aarde met de Vader en doe je wonderen, maar dan moet je niet verbaasd zijn, als er een kruisiging op moet volgen. Dat is gewoon onvermijdelijk.

Deze situatie heeft geleid tot pogingen om in de mensheid een golfbeweging van bewustzijn op gang te brengen. Dat impliceert dat je probeert om leiding te geven aan de stoffelijke ontwikkeling. Gelijktijdig aanvaard je als geest dat er op aarde heel veel verschillende groepen van besef en van mogelijkheid bestaan. Dat is gunstig, want zoveel te meer verschillende mogelijkheden heeft een geest die wil incarneren. Daardoor ben je weer in staat om elk van die groepen te stimuleren en de daarin bestaande afwijkingen t.a.v. wat de stofmens als norm ziet gewoon te handhaven. Die handhaving is belangrijk. Het is een extra ervaringmogelijkheid voor de geest en als zodanig geeft het dus voor het geheel van de mensheid en voor het geheel van het geestelijk bestaan een grotere besefsmogelijkheid en een betere kans op inwijding.

Het zal u duidelijk zijn dat die strijdigheid, want dat is het eigenlijk wel, in doelstelling tussen de grote geestelijke groeperingen die de aarde proberen te helpen en te leiden en de mensen die op aarde leven, zal worden weerspiegeld in uw eigen persoonlijkheid.

U heeft een lichaam. Dat lichaam is geconditioneerd; het is erfelijk bepaald, het heeft eigenschappen en kwaliteiten. Daarin leeft een geest. Die geest heeft heel eigen behoeften: belevingsbehoeften, ervaringsbehoeften. Die zullen soms heel erg strijdig zijn met alles wat u stoffelijk heeft geleerd. Het resultaat is, dat u dan dingen gaat doen waardoor u dan op grond van uw stoffelijk gekregen conditionering enorme problemen gaat krijgen. Of omgekeerd: dat u een bepaalde droom, een geestelijke noodzaak eigenlijk, wel voortdurend koestert, maar dat u haar niet aan de werkelijkheid durft toetsen. Dat is dan een tekortkoming. U moet gewoon proberen om geest en stof te laten samenwerken. Het beste zou zijn - zowel in de grote gemeenschap als in de mens zelf - als u zoudt proberen om het innerlijk licht (de geestelijke noodzaak) te toetsen aan de stoffelijke mogelijkheden.

Ik ben mij ervan bewust dat een groep als de Witte Broederschap op aarde dingen waarmaakt die verder gaan dan goed is voor degenen die leven. Het zal niet vaak gebeuren, maar het gebeurt.

Het is mij ook bekend, dat er mensen zijn die door de geestelijke inbreng in hun eigen bewustzijn tot een aantal reacties komen, die helemaal niet meer stroken met hetgeen stoffelijk voor hen nog aanvaardbaar is en

hen daardoor in een positie brengen waardoor ze en geestelijk en stoffelijk soms geen uitweg meer zien. Het belangrijke is, dat er een samenwerking is. Die samenwerking zullen we dan ook eens bekijken.

Wat is de optimale samenwerking tussen geest en stof?

In de eerste plaats: Als je in de stof leeft, heb je te maken met stoffelijke wetmatigheden en mogelijkheden. Daarmee moet je rekening houden, dat kan niet anders.

In de tweede plaats heb je een geest. Deze geest heeft bepaalde ervarings- en belevingsbehoeften. Deze ervarings- en belevingsbehoeften moeten dan worden afgespiegeld in de mogelijkheden. Voor zover die mogelijkheden reiken, kan dan de ervaring gezocht worden. Voor zover echter de beperkingen van de stof aanwezig zijn, moet men ook dit geestelijk element ter zijde stellen. U moet er innerlijk dus niet mee bezig blijven en over iets blijven dromen, terwijl de rest van het leven aan u voorbijgaat. U moet gewoon proberen een combinatie te vinden waardoor deze beide samen een realiteit gaan vormen. Het wonderlijke hierbij is, dat u dan op den duur als vanzelf die mogelijkheden gaat vinden en zien, die voor u geestelijk en stoffelijk belangrijk zijn. U krijgt nieuwe ontplooiingsmogelijkheden, maar u zult ook, als u uw keuze verkeerd maakt, nieuwe tegenslagen ondervinden. Een mens kan dus harmonisch gaan leven. En datzelfde kunnen de grote groeperingen als de Witte Broederschap met de mensheid langzamerhand tot stand brengen.

We weten dat er altijd in een tijd van ongeveer 2200 jaar een periode is van circa 100 tot 150 jaar (niet erg lang misschien maar toch wel belangrijk voor het stoffelijke leven) waarin optimale mogelijkheden zich voordoen voor het weergeven van geestelijke erkenningen in de stof en het uitdrukken van stoffelijke erkenningen op een zodanige manier dat ze ook geestelijk belangrijk zijn. Er is dan een Gouden Eeuw.

De geest, die een dergelijke periode wil vervroegen, zal er rekening mee moeten houden dat gewoonlijk de mensheid op dat moment er nog niet rijp voor is en dat de kosmische stromingen en invloeden alle pogingen en werkzaamheden zullen verstoren; dus dat hij niets bereikt. Wacht hij te lang, dan heeft de mensheid haar top overschreden en kan in de mensheid die harmonie van stof en geest niet voldoende sterk tot uiting komen. Het is dus een kwestie van timing. Ook als je als geest geen andere tijd kent dan de persoonlijke, zo moet je rekening houden met de ritmen die het stoffelijk bestaan regeren.

Je moet proberen in het stoffelijk leven te constateren op welk ogenblik de grootste mogelijkheid in de mensheid bestaat voor een directe en volledige harmonie tussen het geestelijk willen en het stoffelijk kunnen. Als je dat waarmaakt, heb je een heel grote vooruitgang gekregen. We krijgen dan in zo'n periode wat men noemt: de vervulling van de Meester of Leraar.

Meester en Leraar zijn ook weer van die woorden waar de mensen eigenlijk een beetje raar tegenaan kijken. Een Meester of Leraar is in feite niets anders dan een zeer hoge geest, die zijn geestelijke mogelijkheden volledig of grotendeels behoudt, ook wanneer hij incarneert in de stof. Hier kan de geestelijke wereld als de voornaamste naar voren worden geschoven en wel in de termen van het lichamelijke en stoffelijke beleven.

Zo'n Leraar of Leermeester brengt dan een aantal belangrijke waarden de mensen onder ogen. En dezen gaan daar op hun eigen manier naar leven. Het wonderlijke is echter, dat zo'n leer dan bij de mensen a.h.w. versteent; het wordt een soort reliek van het verleden. Maar het heeft toch ook wel weer processen in de mensheid op gang gebracht. Om u een voorbeeld te geven:

Het christendom is geen groen hout meer en geen dor hout, het is versteend hout. Dus als je nu nog christen bent in de volledig dogmatische zin van het Woord, ben je eigenlijk van het Versteende Houtje. Maar wat heeft het christendom niet allemaal voortgebracht!

Het heeft nieuwe filosofische richtingen gestimuleerd. Het heeft een nieuwe inhoud en betekenis gegeven aan allerlei begrippen als magie, alchemie. De kabbala b.v. is filosofisch gezien zo sterk mede door het christendom bepaald, dat alleen daardoor al grote bereikingen mogelijk waren. Als we nu kijken naar de periode van ongeveer 150 jaar waarin deze dingen het sterkst door werkten, dan ontdekken we dat in die tijd de meeste richtig-gevende denkers en filosofen hebben geleefd maar ook de beste scheppende kunstenaars; dat alles van geestelijke en stoffelijke waarde is samengevoegd en in een enorm harmonisch aspect is verwerkt.

Elke keer weer komt er een dergelijke periode. De Witte Broederschap en het Verborgene Priesterrijk kunnen zeker proberen eenlingen in te wijden en kracht te geven. Ze kunnen proberen om de wereld te sturen in de richting van een betere bewustwording, naar de mogelijkheid van een grotere vervulling, maar pas wanneer de harmonische periode optreedt, zal die vervulling werkelijkheid worden. Dan zullen de mensen de geestelijke waarden weten weer te geven en zullen hun stoffelijke overwegingen en belevingen een directe weergave zijn van een geestelijke behoefte aan bewustwording. U ziet, dat er in die samenwerking tussen geest en stof wel het een en ander schuilt.

Als ik dat allemaal zo vertel, dan kan ik mij best voorstellen dat er dan mensen zijn die zeggen: Als dat allemaal zo is, wat moet dan daarmee? Wat u moet doen?

In de eerste plaats beseffen wie u bent. Dat betekent dat u zowel uw materiële neigingen als uw geestelijke neigingen moet kennen.

In de tweede plaats moet u beseffen dat elk innerlijk proces alleen dan betekenis en waarde krijgt, indien het wordt omgezet in de daad. De daad is namelijk de stoffelijke uitdrukking van datgene wat geestelijk beseffen heet. Alleen door de daad is het mogelijk het besef te toetsen op zijn werkelijke betekenis en te komen tot een verruiming van eigen mogelijkheid en besef.

In de derde plaats moet u zeggen: Mens, je verandert steeds. U bent niet altijd dezelfde, ook al denkt u dat. En het is niet alleen een lichamelijke verandering. Het zijn ook veranderingen van temperament, van denken, maar ook van innerlijke beleving, van geestelijke ervaring, van het ontvangen en uitstralen zelfs van krachten uit andere werelden.

Elke periode geeft dus haar eigen mogelijkheden, maar ook haar eigen verplichtingen. De verplichting is altijd weer: datgene wat je innerlijk beseft waarmaken en wel in overeenstemming met wat je bent en met de mogelijkheden waarover je beschikt. Als je dat nu maar in de gaten houdt, zul je ontdekken dat ook persoonlijk een harmonische samenwerking, zelfs in een minder harmonische wereld, denkbaar is. Dan kunnen stof en geest langzaam maar zeker een eenheid worden waarin elke daad de weergave is van een geestelijke behoefte en inhoud. Omgekeerd: alle gebeuren op aarde kan worden omgezet in een geestelijke betekenis zodat er krachten aan kunnen worden ontleend of een nieuw besef daarin kan worden gevonden.

De samenwerking tussen stof en geest is helaas niet altijd volledig of goed, maar in beginsel bestaat ze altijd en overal. En ze zal altijd - of we het ook bekijken in massaal of in persoonlijk opzicht - zich verwezenlijken. Pas als die verwezenlijking reëel en volledig is geworden voor het "ik", kan de geest zeggen: Ik heb de school van de stof achter mij en ik ga verder op nieuwe wegen.

U moet dit goed onthouden: Wat ik u hier voorzet is een feit, het is niet alleen theorie, niet alleen filosofie, maar een weergave van werkelijke verhoudingen zoal ze bestaan. Ieder mens is echter op zich anders. Dus moet een ieder maar eerst uitmaken wat hij zelf is en wat voor hem belangrijk is. Wat hij geestelijk wil, wat hij geestelijk voelt en erkent, wat hij stoffelijk voelt, denkt en erkent. Als u die twee nu maar

met elkaar in overeenstemming kunt brengen, dan bent u al een heel eind.

Ik wil u nog wel een aardig ding verraden: Op het ogenblik, dat u zelf die harmonie bereikt, zelfs al is dat maar voor een kort ogenblik, dan bent u daardoor ook volledig in harmonie met die grote geestelijke kracht zoals o.m. de Witte Broederschap en zeer waarschijnlijk ook met specifieke entiteiten die meewerken. Die erkenningen geven u dan het gevoel van ontzettend licht zijn en "het leven is toch nog de moeite waard" (het is soms moeilijk om het je tegenwoordig in te denken, maar dat komt wel weer) en dan keert u terug tot wat u bent. En dan moet u niet blijven hunkeren naar wat is geweest, maar proberen het harmonisch element dat daar op dat moment bestond te continueren in het alledaagse. Dan krijg je als vanzelf de inwijding, omdat die grotere harmonie met de grotere geestelijke eenheid je duidelijker laat zien wat je stoffelijk betekent en wat je in feite moet zijn.

-:-

KRACHT EN ENERGIE.

Kracht is dat wat je in je body hebt. Energie is datgene waarvoor je een rekening krijgt van het G.E.B.

Energie is in feite kracht. Het zijn twee woorden voor hetzelfde. Dus als je die dingen wilt onderscheiden, dan moet je dat doen door te zeggen: Voor mij is energie zielekracht of wilskracht. Kracht zonder meer is zuiver materieel. Maar dat is een onderscheid dat je zelf maakt.

Wil je over kracht of energie mediteren, dan is het eerste wat je moet beseffen: er is altijd en overal energie, er is altijd kracht aanwezig. Als je dit beseft, kun je die kracht gebruiken. Het belangrijke voor een mens is niet om altijd weer zijn eigen kracht en energie in te zetten, maar om te beseffen welke krachten en energieën er rond hem zijn en deze dan te gebruiken, wanneer hij voelt dat dit de beste resultaten geeft.

Een mens of een geest kan een-zijn met de kosmos. Maar als je werkelijk één bent met de kosmos, dan blijft er geen behoefte meer over om iets aan de krachtverhoudingen zoals ze bestaan te veranderen. Elke beïnvloeding van bestaande krachtverhoudingen is in feite iets waarbij het "ik" een rol speelt; dus het "ik" in tegenstelling tot de kosmos.

Wie mediteert moet beseffen: door mijn eigen beperking kom ik tot het gebruiken van krachten. Door mijn besef van de wereld rond mij kom ik tot het opnemen van krachten en zo tot een vergroten van mijn mogelijkheden. Maar volledig bewust geworden ben ik één met alle krachten en zal deze niet meer richten, omdat hun bestaan op zichzelf voor mij voldoende is.

Voor de rest moet u maar één ding onthouden: Hoe energiever u het leven te lijf gaat, hoe groter het aantal krachten u tegenover u vindt. Dus is het altijd zinvol om zo nu en dan wat langzaam aan te doen, juist om tegenstellingen en tegenstanden te vermijden waar ze niet noodzakelijk zijn.

:-:-:

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

KRACHTEN ACHTER HET WESAKFEEST.

Wij hebben nu weer het Wesakfeest gehad. Sommige mensen nemen er deel aan, anderen spreken erover, heel veel mensen zijn er nieuwsgierig naar. Als je dat zo hoort, dan is dat iets wat even door de geest en door anderen voor elkaar wordt gebracht. Dat is natuurlijk niet waar. Ook een dergelijke uitstorting van kracht hangt samen met allerlei kosmische wetten. Om u duidelijk te maken wat het Wesakfeest in feite is, zou ik daarom verschillende van die krachten en de daarmee verbonden wetmatigheden met u willen bespreken.

In de eerste plaats kennen we natuurlijk de krachtstraal of gouden straal die soms, maar niet altijd, verkleurd tot een verblindend wit, een magnesiumwit. Deze kernstraal is eigenlijk niets anders dan een verbinding die wordt gemaakt tussen een groot aantal sferen; werelden van verschillend geestelijk niveau elk met een eigen krachthoud, elk met een eigen mogelijkheid om kracht te manifesteren.

Als wij nu bezig zijn met dit Wesakfeest, dan gaan daar natuurlijk een aantal voorbereidingen aan vooraf. Dat zal u bekend zijn. En dan begint de eigenlijke ritus.

Is die rite op zichzelf bepalend? Ik zou zeggen: neen. Ze is niet minder bepalend dan het fluitje van de scheidsrechter, wanneer een voetbalwedstrijd begint. Aan de ene kant: ja. Hierdoor wordt de mogelijkheid bepaald. Aan de andere kant: neen, want het geheel van de verschijnselen wordt hierdoor niet beïnvloed. Dit kun je zien als een samenwerkingstekenen.

In een Wesakbijeenkomst hebben wij te maken met entiteiten van zeer hoge en van lagere sferen. Normalerweise transformeert een entiteit zichzelf zodanig dat hij de lagere trillingen van de wereld of sfeer waarin hij zich gaat manifesteren aanneemt. Bij het Wesakfeest is dit niet het geval. De entiteit geeft zijn eigen trillingen af aan de werelden waarmee hij een harmonie heeft. Deze op hun beurt geven ze weer verder, tot dat hij ten slotte op aarde terecht komt. Dit betekent, dat een groot aantal verschillende vormen van energie opeens met elkaar verbonden zijn. Dat lijkt dan een enorme kracht, ofschoon het dat in wezen niet is. Denk eens aan een grote waterval, de Victoria Falls b.v. Ga je berekenen hoeveel water daar eigenlijk doorstroomt, dan is dat heel veel, maar toch eigenlijk minder dan je in het daverende geweld van de val zoudt vermoeden, met alle verschijnselen als regenbogen e.d. Dat zijn brekingsverschijnselen.

Die kracht wordt zodanig van de een naar de ander doorgespeeld dat er een soort waterval-effect ontstaat. Dit impliceert een zeer grote impact op het ogenblik dat de krachtstraal op aarde terechtkomt. Wat gebeurt er, wanneer een waterstraal met een enorme kracht een rots treft? Dan ontstaat er niet alleen veel gespetter, maar bovendien ook een nevel. Die nevel maakt dan weer andere kracht (b.v. zonlicht) zichtbaar op een manier waarop dit normaal niet geschiedt.

Wanneer de kernenergie van het Wesakfeest neerdaalt tot bij de Celebrant, degene die daar de leiding heeft, dan betekent dat niet alleen dat iedereen in die omgeving een enorme energie moet verdragen en gelijktijdig deels ook kan opnemen, maar het betekent tevens dat een groot gedeelte van die energie in de een of andere vorm wordt weerkaatst. Het is deze weerkaatsing, die bepalend is voor al die verschijnselen waarover u wel meer heeft horen spreken: Er was paars licht. Er was een pilaar van laaiend rood licht en zo meer. Dit zijn dus krachten die altijd wel aanwezig zijn, maar die nu bijzonder scherp zichtbaar worden.

Het eerste wat u hiervan moet onthouden: Er is normaal sprake van een soort kortsluitingsverschijnsel, bewust door entiteiten veroorzaakt, waardoor een energieresidu in de omgeving van het altaar en de Celebrant alles zodanig oplaadt dat hierdoor energieën zichtbaar kunnen worden, die als ze normaal aanwezig zijn onopgemerkt blijven. Maar er zit nog meer aan vast.

Als men een houtje gewoon neerlegt, beweegt het niet. Valt het in stromend water, dan beweegt het. Laat het nu meegaan over een waterval en het blijkt plotseling een enorme vaart te ontwikkelen, soms zelfs zo hevig dat het versplintert alleen door de invloed van de kracht van het water.

Als ik nu te maken heb met kosmische krachten uit de nabije omgeving (ik denk aan krachten van de zon en van de planeten), dan zal het duidelijk zijn dat deze worden meegevoerd door deze kernenergie, de geestelijke energie. Hierbij kan het volgende gebeuren: Een dergelijke kracht wordt voortgestuwd. Ze krijgt dus een grotere inslagkracht dan ze normaal zou hebben. Daardoor kan ze een veel grotere indruk maken op de wereld en zal daar harmonieën kunnen wekken die nog lange tijd resonantie mogelijk maken.

Een kracht kan ook uiteengeslagen worden; d.w.z. dat ze zich ontleedt in een aantal bestanddelen. Denkt u maar aan de regenboog die ook een brekingsverschijnsel is. Het licht is wit, maar opeens ziet u het uiteenvallen in verschillende golflengten, verschillende kleuren. Dit kan bij bepaalde energieën ook gebeuren. Over het algemeen geldt:

Elke energie, die voldoende harmonisch is met de aarde, zal door het geheel van de uitstortingen van het Wesakfeest worden versterkt. Elke invloed echter die niet volledig harmonisch is met de aarde en met de daarop aanwezigen zal gefranchiseerd worden: ze valt in stukjes en deeltjes uiteen. Bij dit uiteenvallen zal een deel van die energie verloren gaan, een ander deel echter zal op de een of andere manier wel een aanpassing kunnen vinden aan de wereld en daarin een beperkte resonantie, een beperkte harmonie, mogelijk maken. Dit betekent dan dat krachten die uit de ruimte komen slechts voor een deel, maar niet in hun geheel werkzaam zijn op aarde. Zo krijgt u dus al een heel ander beeld.

Het is zo gemakkelijk om te spreken over "gordijnen van licht" en alle wonderlijke gebeurtenissen daarbij, als u niet weet waar u het over heeft. Maar als u hoort dat de Witte Broederschap al die gegevens ontleedt en allerlei berekeningen maakt, dan vraagt u zich toch wel af: zijn zij nu gek of ben ik het? Want alles klinkt zo uitermate onwaarschijnlijk: die krachten manifesteren zich allemaal op dat ogenblik en dan weten we het meteen voor een heel jaar.

Het is echter heel wat anders, als je rekening houdt met de op dat moment ontstane resonanties (harmonieën); de mogelijkheden voor bepaalde krachten om sterker dan normaal op aarde door te werken. De Witte Broederschap zegt: "Wij zijn van plan...." en dan volgt er een aantal voornemens. Allemaal erg mooi, erg vreedzaam en aan de andere kant vaak een beetje hard. En dan zegt u: Moet dat nou?

Ja, als de Witte Broederschap het allemaal zelf kon bepalen, zou ze het misschien anders doen. Maar ze is eveneens afhankelijk van deze ontstane harmonieën (resonanties). Ze kan ermee manoeuvreren, ze kan proberen die

krachten te besturen en dus enigszins te gebruiken, maar ze kan die krachten niet veranderen. Zij kan ze ook niet afwenden. Wanneer de hoofdkracht neerdaalt, zullen alle kenbare krachten daardoor ofwel een relatie met de aarde verwerven, dan wel verdwijnen. Het ontstane patroon is voor de Witte Broederschap net zo bindend als voor de aarde zelf.

Misschien zult u zich nu afvragen waarom men dan dit experiment elk jaar weer herhaalt? Wel, dat heeft ook zijn redenen en die zijn weer gebaseerd op een wet.

Als ik contact houd met uw wereld, dan betekent dit dat ik een zekere beïnvloedingsmogelijkheid t.a.v. uw wereld in stand kan houden. Zou ik één of twee jaar geen contact hebben met uw wereld, dan zou mij dat al veel moeilijker vallen. Ik zou dus voor dezelfde prestatie veel meer kracht nodig hebben en bovendien veel meer moeilijkheden hebben om mij te isoleren van mijn eigen wereld, wanneer ik mijn aandacht op uw wereld wil richten. Daarom heeft men voor iedereen, die meewerkt aan de ontwikkeling van deze wereld een soort regel gemaakt. Die regel houdt in, dat tenminste eenmaal per jaar met de volle maan in mei (er zijn nog 3 tijdstippen waarop dit mogelijk zou zijn, maar men heeft in het begin nu eenmaal voor mei gekozen) er contact zal zijn tussen allen die zich bezighouden met de ontwikkeling van de mensheid en van de aarde.

Allen tezamen werken in op de aarde en aan de hand van de verkregen resultaten zal een ieder zijn eigen houding t.a.v. de gebeurtenissen verder definiëren. Het is dus helemaal niet zo wonderlijk als het lijkt. Het lijkt allemaal hoog, geestelijk, zwevend en in de verte, maar dat is het niet. Het wordt wel degelijk gedictieerd door de noden en behoeften, die er in de Broederschap bestaan om in contact te blijven met de wereld en toch de eigen wereld niet te verliezen en daarnaast de stoffelijke ontwikkelingen zo nu en dan een beetje te kunnen manipuleren.

Die uitstorting van kracht is gewoon noodzakelijk, omdat alleen daar waar een voortdurende resonantie bestaat de mogelijkheid tot een voortdurende en wederkerige beïnvloeding aanwezig blijft. Daar waar resonantie of harmonie teloor gaat of ten dele teloor gaat, zal de mogelijkheid tot wederkerige beïnvloeding, erkenning en eventueel samenwerking afnemen en wel in dezelfde mate als waarin de harmonie teloor gaat.

Hetzelfde is het met de energieën. Iedereen denkt, geloof ik, dat er ergens boven een aantal Meesters staan. Zij zeggen tegen elkaar: Het is weer tijd voor de Wesak. Ze beginnen dan een groot vuur te stoken en als alles bij elkaar is, gooien ze dat naar beneden. Dat is natuurlijk onzin. De bedoeling is helemaal niet om die Straal op aarde te laten komen. De bedoeling is: het contact samen te stellen. In dat contact is die hoofdstraal het onvermijdelijke resultaat.

Nu zijn er heel veel dingen waarover in verband met de Wesak wordt gesproken: De beïnvloedingen vanuit de kern van de kosmos die voor deze aarde dit en dat betekenen. Of: Vanuit bepaalde sferen en planeten wordt dit en dat op aarde beoogd. Wij zouden voor de lopende periode kunnen zeggen: Saturnus doet zich op aarde ongewoon sterk gelden. Maar dit zijn invloeden die aanwezig zijn, vergeet dat niet.

Alle planeten hebben altijd invloed op de aarde. De beïnvloeding vanuit de kern van het Melkwegstelsel wordt wel steeds onderbroken, want er gaan steeds weer sterren en planeten tussen de aarde en die kern door. Er kunnen stofwolken tussen drijven, er kan een magnetische storm zijn die tijdelijk zo'n straling diffundeert. Maar wanneer die straling er eenmaal is, dan is ze er. Daar doe je niet veel aan. Waarom dan al die nevenverschijnselen en wat is de belangrijkheid ervan? Ik wil proberen het duidelijk uit te leggen.

Laten we beginnen met de kern van het Melkwegstelsel. Wat is daar aan de hand? Daar staan een hoop sterren met veel meer massa dan de zon heel dicht bij elkaar. Dat wil zeggen: wanneer er eentje ploft, nova wordt, het heel waarschijnlijk is dat er bijna gelijktijdig een stuk of 6 à 7 soms

zelfs honderd zich omzetten in een enorme golf van straling; niet alleen infrarood, het bevat ook ultraviolet. Het bevat eigenlijk alles tot zelfs magnetische stralingen en zeer harde partikelstralingen. Zo'n golf verspreidt zich automatisch naar alle kanten. Maar niet overal is er een opening. Als er sterren zijn welke die golf ontvangen en terugwerpen, dan gaan ze de energie die in het brandpunt staat (waar de nova's zijn ontstaan) vergroten doordat ze hun eigen overvloedige energie daarheen werpen waar al veel is, want ze kunnen niet zeggen: ik doe het alleen in één richting. Er ontstaat dus een soort schijnwerpereffect.

Dit schijnwerpereffect richt zich naar alle kanten o.a. naar bepaalde armen van het Melkwegstelsel. Het Melkwegstelsel moet u zich voorstellen als een ding met spinarmen. In een van die armen zit de zon. Op het ogenblik dat zo'n golf de ledige ruimte (aan de rand van de eigenlijke schijf) kan bereiken, ontstaat er dus een ongeremde en verder niet gedif-fusieerde straling. Alles wat binnen het bereik van die straling komt, wordt daardoor beïnvloed

Hierbij geldt verder dat deze straling niet een volledig rechte baan volgt, maar een licht gebogen baan pleegt te volgen en wel in overeenstemming met eigen momentum op het ogenblik van ontstaan plus de rotatie van het Melkwegstelsel als geheel en de beïnvloeding en afbuiging, wanneer deze straling geheel of ten dele door zware velden (een grote massa over het algemeen) wordt afgebogen. Het zijn geen rechtlijnige stralingen. Je kunt ook nooit met zekerheid zeggen, ook al ga je er bij de Wesakbijeenkomst wel van uit, dat een bepaalde straling inderdaad - laten we zeggen - 10 weken achtereen zal optreden. Het is waarschijnlijk, maar de werkelijke bepaalbaarheid van de invloed ontstaat pas op het ogenblik, dat je weet dat ze aan de rand van het Melkwegstelsel de ledige ruimte begint te door-kruisen die ligt tussen de kern en deze arm waarin de zon zich bevindt. Daarom zeggen wij:

Al datgene wat als kerninvloed vanuit het Melkwegstelsel wordt aangeduid, is in wezen af te lezen uit de energieën die de rand van de feitelijke schijf hebben bereikt en zich nu in de ledige ruimte bewegen en wel in de richting van de daar aanwezige materie: de z.g. armen van het Melkwegstelsel. Hierbij wordt aangenomen - ofschoon dit niet helemaal juist is - dat de sterkte, die op het punt van uittreding aanwezig is, gelijk is op het ogenblik van het treffen van de aarde.

Verder wordt aangenomen, dat het geheel van de energie bij uittreding een zekere duur heeft en dat bij het treffen van de aarde een gelijke duur mag worden aangehouden. Iets wat ook niet geheel juist is, omdat daarbij geen rekening wordt gehouden met het eigen bewegingspatroon van zon en aarde. Ongeveer juist is het wel.

Deze energie is dus eigenlijk niets anders dan een beïnvloeding van o.m. het eigen veld van de zon en het eigen veld van de aarde. Lichte verschuivingen van magnetische en elektrische aard zijn daarvan meestal het resultaat. Daarnaast kan door de aanwezigheid van bijzonder sterke straling een eigenaardig ionisatie-effect in grote hoeveelheden ontstaan waardoor in de aardatmosfeer weerkaatsing optreedt voor bepaalde invloeden uit de zon, dan wel een bijzondere doordringbaarheid. Het is deze verandering van toestand die bepalend is, niet het gedeelte dat de aarde zelf bereikt, daarvoor is dit te gering. Het bepaald echter wel de invloed van de zon op de aarde. Dit zijn nu de invloeden, die wij plegen af te lezen als nevenkleuren.

Die nevenkleuren zijn over het algemeen verschillende tinten lila, eventueel blauw of rood. Er zijn dus geen andere kleuren bij. Dat is ook weer begrijpelijk. Wij hebben hier namelijk te maken met de zeer harde stralingen, die eigenlijk ultraviolet e.d. mede bevatten; dus eigenlijk al het röntgengebied.

Daarnaast hebben wij te maken met de tragere trillingen die in samenhang van het gehele zonnestelsel worden veroorzaakt en die zich voor ons het

gemakkelijkst uitdrukbaar manifesteren als een rood of een bijna infrarood. Kortom, als iets wat op warmtestraling lijkt, maar sterk magnetische neveneffecten vertoont.

Die techniek heeft u gehad, nu wordt het wat eenvoudiger.

Wanneer een bepaalde invloed de aarde bereikt - en dat wordt kenbaar tijdens de Wesakbijeekomst - dan gaan wij onmiddellijk na wat de duur van een dergelijke werking is. Dit wordt dan vergelijkend in de hoogte of in de intensiteit van die straling omschreven. Als je zegt: er was een kleine zuil van 7 meter hoog die een purperen schijn had dat op bepaalde geestelijke beïnvloedingen wijst, dan moet je dit eigenlijk vertalen als: Er is een betrekkelijk harde straling waardoor een ionisatie-effect in de aardatmosfeer is ontstaan dat de relatie aarde-zon heeft veranderd. Hierdoor zullen zonne-energieën, die voor bepaalde geestelijke activiteiten van de mens van belang zijn, gemakkelijker tot de mensheid doordringen, zodat we moeten aannemen, dat bepaalde bewustwordingen en geestelijke veranderingen hiervan het gevolg zullen zijn.

Krijgt u nu in de gaten waar het eigenlijk om gaat? Ik begrijp wel dat 't voor u veel aardiger is als het allemaal mooi en groots wordt beschreven en dat dit een beetje lijkt op een ontluistering; het verraden van de filmtrucs. Maar voor iemand die wil begrijpen wat er aan de hand is, is het wel heel goed te weten dat dit allemaal natuurlijke effecten en verschijnselen zijn.

Nu zijn er ook andere invloeden die afleesbaar zijn. Deze komen van planeten. Invloeden van planeten worden meestal kenbaar als korte lijnen, die min of meer waterig blauw zijn. Het zijn varianten van grijs die wat naar de rossige of de blauwe kant gaan. Heel vaak zal een inwerking van deze straling als een parelmoereffect worden beschreven, wat niet onjuist is omdat ze eigenlijk in samenwerking met die andere kleuren een soort schemerige schittering veroorzaakt. Als we dit effect hebben, dan kunnen we dat vergelijken met hetgeen u aan planeetinvloeden pleegt af te lezen, wanneer u een horoscoop maakt. Maar er zijn nog meer dingen.

Er zijn een aantal schichten waarin goud en groen voorkomen. Deze vertonen zich over het algemeen tamelijk hoog, soms zelfs boogvormig. Het is a.h.w. een soort gothisch boogeffect die schijnbaar uit de centrale straal voortkomt. Deze vormen zijn gedachteninvloeden.

Planeten en zonnen denken. Wanneer er een gedachtenwisseling is tussen uw zon en een andere zon waarbij een woord wel eens een jaar tijd vraagt, dan betekent dit een bepaalde harmonie tussen een massa elders en de daarin bestaande geestelijke processen en uw zon plus alle planeten, want die zijn mede eraan onderworpen. Het resultaat is, dat er telepathische impulsen optreden.

Nu kunt u wel begrijpen, dat ook al duurt het wel een jaar voordat je "rotzak" zegt, de telepathische intentie die erachter zit minder aangenaam is. Het zal u dus ook duidelijk zijn, dat een dergelijke invloed als een giftig groen wordt gezien. Ze is disharmonisch, ze is scherp. De mensheid die haar ondergaat zal daardoor dus ook geneigd zijn tot grotere prikkelbaarheid. Agressie wordt daardoor bevorderd.

Stel u nu eens voor dat uw zon ergens in Arcturus iets heeft gevonden en daarnaar uitzendt: ik hou van je. Dat duurt misschien een eeuw, maar ondertussen zeggen de mensen op aarde: ik voel me een beetje opgelucht. Die mensen worden daardoor wel impulsiever maar niet agressief. Het is een harmonisch verschijnsel. Iets dergelijks zal dan vaak worden beschreven als een rood-kleur.

Al deze invloeden en beïnvloedingen werken heel vaak samen, zodat je niet te maken hebt met één kracht en verschillende nevenwerkingen, maar wat de aarde betreft met een mengsel, een soort cocktail van allerlei invloeden. Er zijn nog een aantal factoren meer bij betrokken.

De mensheid heeft een bewustzijn. Dat bewustzijn heeft ook een eigen kleur en reageert dus ook op die uitstralingen en harmonieën die voor

de Witte Broederschap belangrijk zijn. Dat betekent, dat ook daar weer allerlei stippels zichtbaar worden in de kleurvlakken. Dat is de mensheid die reageert. Maar dat betekent ook, dat de totale mensheid of haar bovenbewustzijn voortdurend in wisselwerking is met alle energieën die de aarde bereiken. De mentaliteit van de mensheid wordt mede bepaald door de totaliteit van kosmische invloeden die daarin optreedt. Als resultaat kan worden gezegd, dat elke eenling in zijn bestaan een periode zal doormaken waarin hij in grote mate wordt beïnvloed door voor hem onredelijke elementen, die hij echter in de wereld rond zich bij anderen - zij het in afwijkende vormen - steeds weer zal aantreffen. Zo krijgt u weer een beetje idee van de samenhang.

Wat zijn nu de redenen dat men bij een dergelijke manifestatie een vaste opstelling kiest? U kent het allemaal wel.

Het Altaar zelf waar eigenlijk een Driehoek wordt gevormd. Daar achter zit het Vierkant. Daarachter zit de Maan. En daar weer achter krijgen we eventueel nog de Vleugels, die we het best als de "engelenbak" zouden kunnen omschrijven.

Het is duidelijk dat energie, als ze eenmaal in een gedachtenwereld is gevangen, beperkt kan worden in haar directe uitwerking op de omgeving. Zeker als men het doet, zoals het altijd gebeurt, in een omgeving waarin betrekkelijk weinig levende wezens aanwezig zijn buiten degenen die juist voor die plechtigheid samenkomen.

De Driehoek op zichzelf is weer gebaseerd op de ondersteuning. De Celebrant heeft als brandpunt van het geheel enorme energieën te verdragen. Die energieën moeten op de juiste manier worden uitgestraald. Nu heeft hij assisten. Wanneer hij zelf wordt overweldigd, dan pakken die assisten een deel van die energie op en bundelen dat weer. Deze bundeling wordt overgebracht naar het massieve Vierkant. Dit Vierkant namelijk werkt als een soort transformator. Alle geestelijke en stoffelijke aanwezigen zijn zich bewust van de noorderzaak om deze krachten harmonisch te maken met de aarde. Maar nu zou de kracht, die ze harmonisch hebben gemaakt, toch op de een of andere manier misschien een beetje te intens in een bepaalde richting gaan. En daarom staat daar de Maan.

Daar zijn de mensen die minder gemakkelijk die kracht kunnen verdragen, maar die wel het kosmisch beeld kunnen handhaven van de uitstraling van die krachten over de gehele wereld. Het is geen reflector maar een diffuserend schild. Van hieruit vindt de verspreiding van die krachten plaats over de gehele aarde.

Daarachter zitten dan de Vleugels die ik de "engelenbak" heb gedoopt. Daar zitten meestal in uitgetreden toestand degenen die het geheel mogen gadeslaan. Ze worden wel beïnvloed, maar omdat ze precies achter de Maan zitten en wel achter de punten van de Maan, de maanvleugels, worden ze slechts door een tamelijk klein gedeelte van die kracht werkelijk beroerd, want daar is het in de verspreiding (het gaat altijd uit van het midden van de Maan) al in zoverre gediffuseerd dat ze het ervaren, kunnen gadeslaan zonder dat ze daardoor overweldigd kunnen worden. Daarom zit de zaak dus zo in elkaar.

Dan zult u zich ook afvragen: Hoe zit het dan met de grote Raad en de kleine Raad van de Broederschap?

Als je dat zo hoort, denk je onmiddellijk aan het een of ander ministerie. Dan denk je aan heel veel entiteiten die heel weinig doen en er heel lang over doen. Dat is natuurlijk niet waar.

Er zijn specialisten. Als u mij zoudt moeten beschrijven, dan zoudt u mij als een mededelingsspecialist kunnen aanduiden. Ik wil niet zeggen dat ik een groot expert ben, maar het geheel van mijn kwaliteiten en begaafdheden is vooral gericht op het mededelen van zaken aan andere werelden en sferen, o.a. de uwe. Er zijn heel veel van die experts. Zij kunnen dan bekijken of die kracht misschien de mogelijkheid geeft om zekere dingen duidelijk-

ker te zeggen, duidelijker te laten doordringen en daarmee meer effect te bereiken dan normaal. Dat is dan een commissie.

Die kracht bevat ook levensenergie. Levensenergie die teveel wordt, kan wel eens schadelijk zijn, wanneer ze de aarde beroert op een ongunstig ogenblik. Als er b.v. al spanningen zijn in de aardkorst, dan komen er aardbevingen en vulkaanuitbarstingen. Als die energie de aarde bereikt op een ogenblik dat de aardkorst in rust is, maar dat de stabiliteit in de atmosfeer niet helemaal juist is, dan krijgen we ineens enorme temperatuurverschillen en als gevolg daarvan weer stormwinden, neerslag, plotselinge dooi van sneeuwvelden, gletsjers en dat soort dingen. Er zijn dus experts die zich daarmee bezighouden. Zij zeggen dan: Als wij die kracht nu eens zo richten dat ze dat punt bereikt en niet dat andere punt, als we dat nu afschermen, wat gaat er dan gebeuren? Met andere woorden: je kunt, wanneer rampen onvermijdelijk worden door een teveel aan levensenergie niet zeggen: terug. Je kunt echter wel zeggen: als we het nu een beetje weerkaatsen vandaar, dan gebeurt er daar wel wat, maar dat is niet zo erg en dat kan bovendien voor de mentaliteit van de mensen of voor het evenwicht op aarde gunstige gevolgen hebben. Ook dat moet overwogen worden.

Dit impliceert, dat je ook moet kijken wat er in de aarde al zo aan de hand is. Hoeveel tijd er ongeveer nodig is om een afbuiging van zo'n kracht naar één bepaald punt tot stand te brengen. Hoeveel energie daarvoor nodig is. Hoeveel entiteiten eraan moeten deelnemen en al die dingen meer. Daardoor duurt het eigenlijk zo lang.

Het is het opbouwen van een aantal harmonieën binnen de Witte Broederschap waardoor krachten op de meest juiste manier kunnen worden weerkaatst. Zolang je niet weet, of je een bepaalde poging wel of niet kunt wagen - dat komt nogal eens voor - kun je natuurlijk ook geen uitsluitel geven. Wanneer wij dus uitsluitel geven - en dat is meestal enkele maanden nadat de eigenlijke krachttuitstorting heeft plaatsgehad - dan doen wij dit doodgewoon omdat pas dan vaststaat voor welke acties en voor welke mogelijkheden voldoende entiteiten met voldoende energie in grote harmonie zullen kunnen samenwerken. Dan blijft er altijd nog wel een aantal onbepaalbare factoren over en die neem je dan als mogelijkheden mede in het schema op.

De grote Raad is dus helemaal niet een soort ministerraad of een verzameling van de U.N.O. Het is eigenlijk een samenkomen van experts, die elk proberen te begrijpen wat voor hen de mogelijkheden zijn en wat voor hen belangrijk is, dan teruggaan met de eigen groep en daar verder op doorgaan, waaruit dan weer iemand naar voren komt die het best de zaak beheerst en het standpunt van het geheel ook kent (de harmonie zoals dat heet) die gaat dan naar de Raad terug (het behoeft niet eens dezelfde te zijn) en zegt: Dat kunnen wij doen.

De anderen zeggen dan: Maar als dat gebeurt, wat heeft dat voor invloed op onze werkwijze? Wat ondergaan wij dan daardoor? Op die manier ontstaat er dan langzamerhand een zeker compromis waarbij men niet altijd het meest gunstige effect gebruikt van de optredende energieën, maar datgene waarmee voor de gehele Witte Broederschap en naar men aanneemt ook voor de gehele mensheid een optimaal resultaat wordt bereikt.

Nu zult u zich afvragen waarom ik zeg: Dit zijn dingen die wel degelijk door wetten worden geregeerd. Ik heb u alleen verteld hoe wij samenwerken en dat heeft met wetten weinig te maken. U moet één ding goed onthouden: Op het ogenblik, dat een aantal verschillende krachten optreedt op één en hetzelfde punt, zal het eindresultaat het resultaat zijn dat overblijft nadat de krachten elkaar voor een groot gedeelte hebben opgeheven. De beweging die dan ontstaat, is niet de beweging die uit elk van de krachten voortkomt, maar in feite een compromis tussen deze krachten waarbij hun onderlinge vermogens mede uitmaken wie zich iets meer en wie zich iets min-

der doorzet. Dat is gewoon een mechanische wet. Op dezelfde manier geldt:

Wanneer ik een magnetisch veld heb en een tweede magnetisch veld zich daarin doe bewegen, dan ontstaat er door de verplaatsing van beide velden ten opzichte van elkaar een inductie waarbij electriciteit (dus gerichte en bruikbare energie) wordt geproduceerd.

Wanneer twee groepen entiteiten met één van die deelkrachten harmonisch aan het werk zijn en ze doen dit op een ogenblik, dat zij ten opzichte van elkaar een wisselwerking veroorzaken, ontstaat er een energie die de gehele aarde en ook de gehele mensheid kan treffen, zonder dat ze op zichzelf controleerbaar is. Dit betekent een risicofactor. Die moet je dus goed overwegen of je dat wel kunt doen.

Dan is er de wet van de gelijkblijvende velden. Wanneer wij de mensen een overdaad van levenskracht geven, dan betekent dat niet alleen een overdaad van levensvreugde, het betekent ook een overdaad van spanningen t.a.v. anderen. Anders gezegd: een toename van levenskracht in de gehele mensheid gaat gepaard met een toename van onderlinge agressiviteit, de neiging met elkaar te wedijveren en wat dies meer zijn. Het betekent, dat een op het verkeerde moment verspreiden van een grote hoeveelheid levenskracht over de gehele mensheid zou kunnen resulteren in een wereldoorlog waaraan de hele mensheid ten onder gaat. Daarom moet wel degelijk worden bezien waar en op welke ogenblikken men de levenskracht tot uiting kan doen komen. En als het niet anders gaat, dan zullen we desnoods die levenskracht moeten afbuigen in de richting van planten of van infusiediertjes of van wat dan ook om zo de mensheid te beschermen tegen een overmatige agressiviteit. Hét zijn dus wel degelijk wetten.

Als de Witte Broederschap dan zegt: Wij zullen voor dit jaar ervoor zorgen dat de onderlinge geschillen tussen b.v. China en Rusland van aard veranderen, dan zegt iedereen "als ze dat nu eens kunnen". Dan is dat geen mirakel. Het wil alleen zeggen dat ze de keuze hebben tussen de invloed waardoor b.v. Europa met Amerika in moeilijkheden zou komen of Rusland met Europa of met Amerika. Kortom, die energie is er nu eenmaal, ze moet gebruikt worden. Ze wordt dus op dit punt gebruikt, omdat men aanneemt dat hier de beste resultaten worden behaald en de minste schade voor de ontwikkeling van de mensheid wordt aangericht.

Achter zaken als het Wesakfeest schuilen gewoon de regels van de kosmos. De wetten, die al het bestaande regeren, maar indirect ook de wetten die ons eigen bestaan regeren. Want de geest kan nu eenmaal niet méér doen dan voor hem mogelijk is. Op het ogenblik dat hij meer gaat doen, verteert hij zichzelf en verandert hij dus in toestand. Dat is niet te vermijden. Al deze factoren bij elkaar geteld betekenen:

Wij kunnen op één gebied met één kracht over het algemeen heel aardig en heel gericht werken. Maar als wij te maken krijgen met een totaliteit van krachten waarbij alle sferen en alle factoren uit de kosmos mede betrokken zijn, dan is er geen controle mogelijk, alleen een verschuiving van nadruk. Op deze verschuiving van nadruk berust het hele werk van de Witte Broederschap, ook als zij in zichzelf een nauw omschreven doel heeft dat o.m. inhoudt: de steeds betere bewustwording van de mensheid als geheel en het beïnvloeden en inwijden van enkelingen binnen de mensheid, die in het geheel een rol kunnen spelen.

Ik hoop u hiermee een kijkje te hebben gegeven in de verschillende samenhangen. Vindt u nu dat u wijzer bent geworden? Als u dat vindt, dan bent u nog niet ver genoeg. Als u denkt: zo heb ik er nooit over gedacht, daar moet ik eens verder over nadenken, dan begint u wijzer te worden.

x Die invloed gaat het gehele jaar door maar wordt geconcentreerd in de maand mei. Als er nu een invloed is die in de loop van het jaar optreedt, wordt die dan ook in die meimaand geprojecteerd?

- Dit zijn practisch alleen de langlopende invloeden. Wij hebben dus niet of in veel mindere mate te maken met sterk fluctuerende invloeden. Om het eenvoudig te zeggen: Als we die invloeden astrologisch bekijken, dan wordt tijdens het Wesakfeest wel de invloed en samenhang van de langlopende planeten gezien, maar niet van b.v. de maan en zelfs niet van Venus of Mars. Ze worden gewoon verwaarloosd, omdat dit zich herhalende factoren zijn. Dat vraagt zo enorm veel erkenning en berekening dat we veel beter het geheel van het zonnestelsel kunnen nemen en de daarin optredende tendensen en de langlopende planeten kunnen beschouwen als zijnde van bijzondere invloed. Zo zou je een flits van korte duur (dat kan zelfs een microseconde zijn) op zichzelf nooit tellen. Wat je wel telt is de energie die daarin bevat is. Is de energie in een enkele flits vanuit een kosmisch centrum zo groot dat ze in intensiteit die van de zon gelijk komt, dan wordt ze beschouwd als een langlopende invloed. Niet omdat ze lang optreedt, maar omdat de gevolgen die daaruit voortvloeien over het algemeen een periode van 6 tot 10 maanden omspannen. En dan wordt eenvoudig gezegd: dat behoort tot dit jaar. Het is dus de resonantie, de weerklank, die een invloed vindt in de aarde, in de mensheid, zelfs in bepaalde sferen die dicht bij de mensheid zijn plus nog eens de zon. Indien daar een voldoende reactie is, dan is het net een snaar die een kort oogenblik wordt aangeslagen en nog een lange tijd blijft doorzoemen. Het is dan het zoemen dat de feitelijke invloed is die wij in onze prognoses en voornemens van de Witte Broederschap plegen te hanteren.

-:-

DE RELATIE TUSSEN DE GEESTELIJKE BEINVLOEDING EN DE KOSMISCHE KRACHTEN.

Toen ik een kleine jongen was (al een tijd geleden) had ik een vriendje dat een autoped had. Dat was zo'n houten ding met twee gammele wielen waarmee je je hart uit je lijf trapte om het idee te hebben dat je vlugger ging dan een ander. Wanneer ik nijdig was, dat was ik ook wel eens, dan ging ik ineens voor hem staan en dan viel hij. Maar dat had ik nooit kunnen doen, als het een fiets was geweest, want dan was ik gevallen. En als het een auto was geweest, dan was ik naar het ziekenhuis gegaan en was het een stoomwals geweest, dan was ik helemaal in de puree geweest. Dit maakt duidelijk dat het erom gaat: wie ben jezelf? Wat is je eigen kracht en waar sta je tegenover?

U stelt zo eenvoudig: Wat kan die geest doen met een oerkracht? Ja kijk, als dat een oerkracht op volle toeren is, dan denk ik: gauw een eindje opzij gaan. Dat is het enige wat je overblijft. Maar wanneer dat wat langzamer is, dan kun je dat misschien beïnvloeden, zodat de zaak wat afbuigt. En als het een nog kleiner krachtje is, dan kun je het zelfs tegenhouden. Dus eigenlijk is de mogelijkheid van de geest in dit opzicht iets waarmee de eigen energie en de energie waarmee je te maken hebt tegen elkaar moeten worden afgewogen.

Wanneer ik een oerkracht helemaal opgedaan zou moeten maken, dan zou ik zo ongeveer alle geesten uit alle sferen bij elkaar moeten halen. Dan zou ik er inderdaad wel in slagen, denk ik, om dat dan zover af te buigen dat ik dan net de aarde mis. Maar als je dat met een kleinere

groep moet doen, dan kun je misschien nog wel uitmaken of dat aan de noordpool of aan de zuidpool komt. En ben je met nog minder, dan kun je het best alleen maar roepen: Mensen, gaan jullie even opzij, want er komt wat aan.

Nu is dat met de Witte Broederschap net zo. De Broederschap kan, indien dat werkelijk nodig is, bepaalde krachten wel zo afbuigen of afzwakken dat de aarde daar weinig last van heeft. Maar dat kun je niet bij voortduring doen.

Kijk, als ik u vraag om zakken met tarwe te sjouwen, zo van 100 kilo, zie ik u er één oftwee wel wegwerken, maar als de derde komt, dan zijn uw knieën op een gegeven moment zo dicht bij het aardoppervlak dat dat ding van uw nek valt. Zo gaat het hier ook.

Je hebt voortdurend te maken met kosmische en andere invloeden. Als je die op de een of andere manier moet veranderen, afbuigen, dan moet je een keuze maken. Misschien kun je 20 kleine invloeden veranderen of één grote. Nu is het maar de vraag: wat is het belangrijkste? De mensen denken altijd: zodra je dood bent, dan ben je pas wat. Dat is soms ook wel waar. Ik heb hier iemand ontmoet, die overigens al op driejarige leeftijd is overgegaan. Hij zei: Ik ben toch nog wat, want ik sta nog altijd op sterk water. Ik zeg: Dan is het jammer, dat je nooit tijd hebt gehad om alcohol te leren appreciëren.

Ik wil hiermee alleen maar zeggen: Natuurlijk, als je overgaat, veranderen er een hoop dingen. Je hebt op een bepaald terrein meer mogelijkheden en op andere gebieden juist weer iets minder. Het is een verschuiving van je gebied van leven, van je beslissingsmogelijkheden. Als je naar een hogere sfeer gaat, dan verschuift dat weer een beetje. En als je in de allerhoogste sfeer zit, dan kun je ontzettend veel doen in je wereld, maar in verhouding maar heel weinig in de wereld van de mensen. Het enige wat je dan kunt doen, is jezelf aanpassen aan de wereld van de mensen. Maar dan moet je weer een deel van je mogelijkheden en van je kracht opzij zetten.

U zult dus begrijpen, dat als wij proberen om kosmische krachten te richten of af te buigen, het heel belangrijk is dat we weten: welke sfeer kan daar het best op inwerken. Als het een werkelijk groot-geestelijke invloed is b.v., dan kunnen de allerhoogste lichtsferen daar wel veel aan doen voordat het op aarde komt. Maar die kunnen weer niet gaan bepalen op welk punt op aarde zoiets zal optreden, dat kunnen ze niet.

Heb je te maken met een invloed van meer stoffelijke aard, dan zijn degenen die Zomerland kennen en die de mogelijkheid hebben om stevige astrale voertuigen op te bouwen wel in de beste positie om daar iets aan te doen. Want dat zijn allemaal dingen waarbij je krachtvelden nodig hebt die ontzettend veel lijken op wat er op aarde bestaat. Als je dat kunt opwekken, kun je zo'n kracht misschien in brandpunt brengen ergens op een bepaalde plaats. In enkele gevallen kun je zelfs de kracht weerkaatsen zodat ze niet de aarde zelf bereikt.

Dat weerkaatsen vraagt natuurlijk veel meer energie dan die kracht. Kijk, wanneer je een kracht in brandpunt brengt op een bepaalde plaats, dan behoef je alleen maar de breedte vsn de bundel (de werking) te veranderen. Dat kun je doen door alles een heel klein beetje af te buigen. Maar als je het helemaal moet terugkaatsen, dan moet je de hele energie verdragen zonder daaronder te bezwijken. Ik meen, dat ik daarmee al het een en ander heb gezegd.

Nu is het duidelijk, dat daarbij ook je eigen geneigdheid een rol speelt. Ik ben helemaal niet iemand die zegt: De wereld moet van alles krijgen; die moet beschermd worden tegen nadelige invloeden. Integendeel, ik bevind mij nog in het stadium dat iemand, die over een bananenschil uitglijdt weliswaar enig medeleven wekt, maar de uitdrukking daarvan toch de hartelijke lach is, al dan niet onmiddellijk onderdrukt. Ik vind gewoon, dat de mensen met hun problemen zelf moeten kunnen wor-

stelen. Ik voel er niets voor om daar wat aan te veranderen zolang er een kans is dat ze het zelf kunnen opknappen. Nu ben ik natuurlijk niet de enige die deze instelling heeft. Dat betekent dat we van heel wat dingen zullen zeggen, ook in de Witte Broederschap: Nu ja, dat moeten ze maar zelf eens een keer doen. Want je kunt in de geest niet gaan leven voor de mensheid. Die mensheid mag zelf ook wel wat doen.

Kijk, als je iemand wilt leren fietsen, dan moet je hem ook zelf laten trappen. Nu gaat trappen meestal gemakkelijk. De Nederlanders en de Duitsers zijn de beste fietsers, maar ze trappen ook het gemeentst. Als je namelijk zo iemand alleen overeind houdt en voortduwt, dan zal hij nooit leren fietsen.

Nu is leven een proces waarbij je jezelf in evenwicht moet houden - geestelijk en stoffelijk - en bovendien de wilskracht (dus de energie) moet ontwikkelen waardoor je nog vooruit komt ook. Dat is nu iets waarvoor je die mensen zelf met die krachten moet laten afrekenen.

Er zijn op het ogenblik een paar invloeden geconstateerd waarvan ik, onwetende, aanneem dat ze de politieke situatie in vele landen op korte termijn gaan veranderen. Op korte termijn wil zeggen zo in 6 maanden ongeveer. Dan heb ik het idee; dat zou moeilijk kunnen worden. Carter misschien weg of een deel van de mensen van zijn entourage weg. Amerika gaat het anders doen. Brezjnef niest ook voor de laatste keer. Tito haalt het ook al niet. Van Agt zit in begrotingsmoeilijkheden en zo kun je doorgaan. Dan komt er een ogenblik dat je zegt: Nu staan alle mogelijkheden open. Maar al die mensen, die dan wel de kracht, die invloed kunnen verdragen, zullen ze waarschijnlijk willen gebruiken om hun eigen positie zeker te stellen. En dat betekent weer, dat ze minder denken aan hun medemensen. En dan zeg ik op z'n jan-boerefluitjes: Dat wordt weer een landjuweel van jewelste, want er wordt overal komedie gespeeld bij het leven, maar ondertussen proberen ze mekaar te strotten. Dan is er toch wel het een en ander dat daar moet gaan gebeuren. Want al die jongens die zo graag hun eigen positie zeker willen stellen, die zijn bereid de hele wereld te belazeren en de mensheid op te offeren alleen maar voor zichzelf. Kijk, dat is iets wat je niet kunt toelaten, dus moet die invloed worden gewijzigd.

We moeten zorgen, dat iets van die invloed terecht komt op die punten waar een tegenspel mogelijk is tegen deze geldingsdrang van degenen die denken dat zij de belangrijkste mensen op aarde zijn. Het is heel gek: op aarde ben je als politicus belangrijk zolang je hard kunt schreeuwen en als kunstenaar zodra je dood bent.

Nu is de vraag: wat kunnen wij met deze kracht doen? Nu blijkt, dat ze voor een zeer groot gedeelte van stoffelijk-kosmische aard is. We kunnen dus astraal wel het een en ander eraan veranderen. Maar als er veel mensen zijn die voor die astrale toestanden gevoelig zijn, dan zouden er wel eens een hele hoop mensen plotseling kunnen denken dat ze helderziend zijn geworden. En daar kun je dan verder weer niets aan doen.

Het is trouwens ook weer typisch. Als je als geest toevallig wordt waargenomen, dan zijn er heel veel mensen die je opeens zien als een soort poppenkastfiguur: een steeds langer wordende Pierlala die met dofte stem uitroept: Ik ben Jan en ik kom je halen. Dat is tegenwoordig niet meer de mode om iets te halen. Tegenwoordig is het de SRV die het bij je thuis brengt.

Wat het belangrijke is moet ik even op een rijtje zetten voordat u zich over mijn gebabbel teveel gaat ergeren. De geest is alleen in staat die krachten volledig te veranderen, af te buigen en te richten waar tegenover zij vanuit zichzelf een gelijk sterke kracht kan stellen. Wanneer de geest niet beschikt over een gelijk sterke kracht, maar over een kracht die tenminste 1/10 bedraagt, dan kan zij - uitgaand *van de* sfeer of wereld die aan de kwaliteiten van de betreffende kracht het

meest eigen schijnt - een gerichtheid van die kracht op bepaalde punten veroorzaken, maar haar niet uitschakelen. Zou ze over gelijke kracht beschikken, dan kan ze die kracht weerkaatsen.

Dan kan de geest verder met haar contacten met de mensheid de mensen waarschuwen. Ze kan dus voorkomen dat teveel mensen het slachtoffer worden van een energie, die op een bepaald punt op aarde ontstaat en daar de mensen zou kunnen schaden. Dat zijn je mogelijkheden, als we de Witte Broederschap als geheel overzien en we hebben heel wat meer leden dan Nederland inwoners heeft, maar die zijn dan ook wel verdeeld over allerlei bewustwordingstoestanden.

Dat betekent, dat het erg moeilijk wordt soms om voldoende kracht in een bepaalde sfeer bij elkaar te brengen. Je moet selecteren. Niet alle taken kunnen gelijktijdig worden volbracht, omdat men dan niet over voldoende kracht en uithoudingsvermogen kan beschikken. Het is dus noodzakelijk om alleen die krachten te richten, af te buigen of af te wenden waarvan wij zeker zijn dat zij voor de bewustwording van de mensheid als geheel schadelijk zouden zijn, indien ze ongehinderd zouden kunnen inwerken.

Alle krachten, die er in de kosmos bestaan, kunnen op aarde inwerken. In feite zal maar een zeer klein gedeelte van deze krachten ooit de aarde beroeren. Als je uitgaat van de invloeden die werkelijk op aarde een belangrijke rol spelen, zo blijkt dit een heel beperkt aantal krachten te zijn die bij herhaling optreden. Ze komen steeds weer voor en juist daaraan ontlenen zij hun belangrijkheid.

Daardoor is het vanuit het standpunt van een Broederschap als de onze mogelijk om tevoren de terugkeer van een aantal krachten, die periodiek optreden vast te leggen, dan weten we wat er gaat gebeuren, welke mogelijkheden er zullen ontstaan en dan zullen we ons ingrijpen ten aanzien van meer incidenteel voorkomende energieën richten op een zo juist mogelijk sturen van de vast optredende krachten.

-:-

TRANSFORMATIE.

Ik ben. Ik ben het Al. Ik ben al wat ik kan dromen, denken of voelen. Ik ben totaliteit. En al wat in mij bestaat en in mij wordt erkend en aanvaard werkt samen. Zonder dat ben ik niet dat wat ik ben. Zo neem ik al wat in mij plotseling weer zich roert en ik vorm het om tot dat wat in mij reeds bestaat en nu met nieuwe kracht naar buiten treedt, zodat mijn wezen met verwondering haast gadeslaat hoe in verandering, in transformatie alles toch weer is: bevestiging van al wat ik reeds ben.

Als de krachten uit de kosmos komen en mij belagen met gebeuren, met de pijnen, met de dromen die behoren bij bestaan in wereld of in sfeer, ik vraag mij af: wat ben ik zelf? En zie, de invloed is niet meer wat ze was. Ze is geworden tot wat ik bewust in haar erken. Ze wordt opnieuw een lichtend stralen; de erkenning van dat wat ik ben en zoek ook in mijzelf.

Zo vind ik in mijzelf de weerspiegeling van eeuwigheid. Zo bouw ik uit mijzelf bewust deel na deel het replica van de totaliteit door transformatie van gebeuren, door transformatie van de kracht, door transformatie van mijn wezen en van al wat tot mij wordt gebracht, opdat ik vredig, zonder vrezen, zonder angsten, zonder pijn de moed vind om geheel mijzelve en heel bewust mijzelf te zijn.

:--:

KOSMISCHE KRACHTEN AAN HET WERK

DE GODDELIJKE LIEFDE.

Het is een beetje moeilijk om daarover te spreken, want de goddelijke liefde is één facet van de totaliteit. De meeste mensen kijken eraan voorbij. Ze begrijpen niet precies wat er eigenlijk aan de hand is. Zij zeggen: God is liefde. Inderdaad. Indien wij de totaliteit met liefde benaderen, dan wordt er een soort liefde teruggestraald. Maar als wij het totaal met haat benaderen, dan zal ook haat tot ons terugkeren. Als wij met intense aandacht leven, dan is het leven vol en rijk. Maar als wij die aandacht niet geven, dan verwerpt het leven ons. Daaraan doen we nu eenmaal niets.

God is niet alleen het liefdevolle licht dat voortdurend alles goed maakt. God is het totaal van alle kosmische invloeden en het totaal van alle mogelijkheden. God is liefde en haat. God is intensiteit van belangstelling en absolute onverschilligheid. God is geboorte en dood. God is tederheid en geweld. En daarom is zo'n onderwerp wat moeilijker te behandelen dan u denkt. Want als je de goddelijke liefde als uitgangspunt stelt, dan ben je geneigd om alleen de eenzijdige facetten van in standhouding e.d. aan te snijden. Laten we proberen het een beetje veelzijdiger te doen en ons allereerst afvragen:

Als het totaal van de kosmische invloeden zowel goed als nadelig kan zijn voor de mens, is God dan ook niet nadelig voor de mens?

Het antwoord is: ja. Wij leven in een wereld die wij vanuit onszelf beschouwen. Daar kunnen wij niet aan ontkomen. Al wat wij zijn, vinden wij terug in de kosmos rondom ons. Dat wat wij naar de wereld uitstralen, straalt de wereld naar ons uit - of wij het beseffen of niet. Daarom is God alle dingen. En alle invloeden, die uit de kosmos tot ons komen - of ze nu goed of kwaad zijn vanuit uw menselijk standpunt - zijn evenzeer goddelijk, evenzeer deel van datzelfde licht. Maar het is de manier waarop wij reageren op die invloeden waardoor hun betekenis voor ons in de eerste plaats wordt bepaald en in de tweede plaats de bewustwording, die wij daaruit kunnen putten, voor ons wordt gedefinieerd.

De tweede vraag is: Als God liefde is, waarom laat Hij dan al deze dingen toe? Dat is een vraag die men steeds weer hoort.

Laat God de dingen toe of schept God de mogelijkheid daartoe? Hier zou men met theologen kunnen komen aandragen die hebben geconstateerd dat God de mensen een vrije wil heeft gegeven en daarom alles toelaat, ofschoon Hij het niet wil. Maar dan zeg ik: Dan is die God toch wel een wat rare pias, als Hij regels stelt waardoor het zeker is - want Hij is alwetend - dat al zijn schepselen alles gaan doen wat Hij niet wil. Dat is onbegrijpelijk. Maar ja, God zelf is onbegrijpelijk. Daarom kun je er altijd onderuit komen. Ik meen, dat je het anders moet zeggen:

De wereld van de mensen is een weerskaatsing van de wereld zoals die rond u bestaat. Kijk naar de dieren. Het is eet of wordt gegeten. Kijk naar de gevechten; de hardheid die er overal is. Kijk naar een paar vredesduiven, wanneer er toevallig een jonge doffer op het terrein van een andere komt en kijk dan eens hoe bloedig de strijd kan worden. Kijk naar die mooie, zachte herten en zie hoe ze op een gege-

ven ogenblik wel degelijk vechten om de suprematie. Kijk naar al die insecten waar de een de ander vaak doodt op walgelijk wrede manieren en vraag u dan eens af, of dit beeld van de schepping niet veel dichter bij de werkelijkheid ligt dan het een of andere droombeeld van een liefdevolle God en van mensen die voortdurend in vrede leven. Er is echter één verschil tussen de mens en het dier: het dier aanvaardt zijn wereld zoals die is. De mens probeert de wereld te veranderen totdat ze beantwoordt aan datgene wat hij, de mens, wil zijn. Daar kunnen we dan zeggen: Dat is een goddelijke opdracht of een goddelijke taak. Maar is dat waar? Wat is redelijk in dit verband?

Als ik kijk naar de kosmische invloeden om ons heen, dan zie ik voortdurend dat ze ook geweld brengen. Dezelfde kosmische golf die een mens bewustwording brengt, kan ook de aarde doen beven zodat er hele steden in puin vallen. Dezelfde regen die hier vruchtbaarheid brengt, veroorzaakt elders een ramp waardoor dieren verdrinken, mensen in nood komen of omkomen en armoede en hongersnood voor zeer velen het gevolg ervan zijn. Licht dat aan de regen? Licht dat aan de mensen? Dat is moeilijk uit te maken. Het patroon waarmee wij te maken hebben, kunnen wij natuurlijk wel enigszins analyseren en dan blijkt:

De natuur is in haar wezen gewelddadig. Zij is dit niet bewust en gericht. Alles wat denkt, beïnvloedt daardoor de omgeving en wordt door de omgeving beïnvloed. Er is niet alleen maar sprake van een daadwerkelijk ingrijpen. Neen, er is daarnaast een uitstraling, een gedachtenkracht waardoor de mens zelf in die omgeving eigenlijk een soort atmosfeer schept.

Die sfeer of atmosfeer kan negatief zijn. En als die sfeer t.a.v. de totaliteit negatief genoeg is, dan is de kans groot dat, wanneer er in die buurt een ramp plaatsheeft en de natuur in opstand komt, juist dat gebied het zwaarst wordt getroffen. Dat blijkt elke keer weer. Als u zich even wilt realiseren dat in de tijd van de strijd rond Vietnam er in die streek tenminste 12 malen overstromingen en andere rampen, waaronder tyfoons, zodanig hebben huisgehouden dat hele streken onder water stonden, dat hele oogsten werden vernietigd, dan is het toch niet zo vreemd, als je dat zo stelt. Zeker als daarnaast andere, vrediger gebieden geen schade leden. De instelling van de mens trekt dus bepaalde werkingen aan. Maar dan is het de mens zelf die dat doet, niet God.

God heeft echter wel een wet geschapen waardoor alle geestelijke en stoffelijke krachten in een bepaalde evenwichtigheid ten opzichte van elkaar functioneren. En dat betekent dat wij - wanneer wij als mens of als geest zoeken naar liefde en naar vrede - in de eerste plaats de bereidheid moeten hebben om die zelf uit te stralen, om zelf dat te zijn. Wij kunnen door de manier waarop wij denken, leven en reageren invloed uitoefenen op de wereld om ons heen.

U zegt: God is liefde. Maar als God liefde is waarom heeft Hij dan de dood toegelaten? Het antwoord is alweer duidelijk: De dood is voor de mens het einde van zijn bestaan omdat hij het verdere niet kan zien. Hij kan zich dat niet voorstellen. Maar moet dan de rups zeggen dat hij sterft, wanneer hij een vlinder wordt? Je verandert van toestand en daarmee veranderen je levenscondities, de eisen die je aan het leven stelt, de mogelijkheden die je in het leven hebt, ongetwijfeld, maar je leeft voort. Dan is de dood dus geen straf, maar ook geen zegening. Hij is eenvoudig een continuïteit. Het is weer het eigen wezen van de mens dat bepaalt hoe hij sterft en hoe hij na de dood verder leeft. Is het de liefde Gods die dat toelaat? Misschien wel in zeer kosmische zin, maar zeker niet in de beperkte zin waarin wij ermee te maken hebben.

Als je kijkt naar mensen die b.v. magie bedrijven (dat gebeurt zo vaak), dan kun je je wel gaan afvragen, of dat wel of niet toelaatbaar is. De magie is het gebruikmaken van allerlei krachten die de doorsnee-mens niet kent. Wat blijkt daarbij zeer belangrijk? Dat je werkt in overeenstemming met bepaalde kosmische stralingen. Vandaar dat sommige magische rituelen alleen voltrokken kunnen worden bij opgaande zon. Andere juist weer bij on-

dergaande zon. Sommige zaken kun je alleen in het voorjaar doen, wanneer bovendien Venus, Mars, Saturnus of Jupiter goed staan. En zo kun je verder gaan.

Die aanwijzingen klinken allemaal gek. Maar als wij rekening houden met het feit, dat er in de kosmos allerlei invloeden op ons afkomen, dan is het duidelijk dat een magiër gebruik maakt van allerlei kosmische waarden door de juiste combinatie van krachten te berekenen en zich daarop in te stellen. Daardoor kan hij resultaten verkrijgen die voor een ander gewoon niet denkbaar zijn. Is dat nu God die dat doet? Daarop is geen antwoord te geven. Die krachten zijn er. Het gebruik dat ervan wordt gemaakt is weer afhankelijk van het bewustzijn, de instelling, de persoonlijkheid van de mens, in casu de magiër.

Als die resultaten anderen beroeren, dan kan dat alleen, indien er een harmonische factor is. Je kunt iemand met magie de dood zenden. Maar dan moet de ander in zich die elementen dragen waardoor de dood voor hem op de een of andere manier aanvaardbaar is. Zelfs als verschrikking, maar hij moet aanvaardbaar zijn. Op het ogenblik, dat die mens zegt: Dit is geen kracht die ik erken, kaatst hij die kracht terug. Het is dus wel heel duidelijk, dat wij ook in dit opzicht niet kunnen zeggen dat God liefde is of haat of de oorzaak van al dat magische of andere gebeuren. Wij kunnen alleen zeggen: God is. Misschien is dat wel het belangrijkste, als wij proberen alle kosmische waarden samen te vatten. Wij hebben nu al heel wat onderwerpen daarover samen besproken.

Als ik spreek over God, dan spreek ik over het grote Onbekende. Als mens ken je daaraan eigenschappen toe. Als u volledig daarin gelooft, dan zullen die eigenschappen voor u het meest klaarlijk zijn. Wij kunnen het misschien anders stellen: Uit de gehele scala van kosmische invloeden die rond mij zijn, selecteer ik al datgene wat voor mij de liefde Gods bevestigt. Dan is onze gerichtheid op een bepaalde eigenschap van het Goddelijke en het Onbekende helemaal niet iets waarmee wij die God bepalen, maar wel onze relatie met onze omgeving temidden van het totaal der mogelijkheden.

Nu weet ik wel dat er heel veel mensen zijn die zeggen: Ja, maar.... en dan komen ze aandragen met de bijbel of met andere waarheden. Jezus heeft gezegd.... Dat hoor je zo vaak. Wat heeft Jezus eigenlijk gezegd? Hij heeft gezegd dat je zelf op een bepaalde manier moet leven. Hij heeft gezegd, dat je gewoon vertrouwen moet hebben, dat je moet geloven. Met andere woorden, dat je je relatie met de kosmos ook op niet geheel redelijke manier kunt definiëren. Jezus heeft gezegd, dat als je dat doet op de juiste manier, je dan resultaat hebt. Dat geldt voor het uitdrijven van duivelen, voor het opwekken van doden, voor het genezen van zieken enz. Is dat dan een wonder? Och, misschien is het ergens een wonder. Maar zeker is, dat de mens door zijn eigen instelling bepalend is.

Als u een medemens wilt helpen, b.v. wilt genezen en u gelooft niet dat u het kunt of u betwijfelt dat u het kunt, dan zult u nooit goede resultaten behalen. Op het ogenblik dat u voelt hier kan ik helpen, dan mag dat verstandelijk volkomen onjuist zijn, maar dan kunt u helpen.

Eenbekend voorbeeld is Petrus die Jezus over het water ziet wandelen en denkt: ik neem ook maar de korste weg. En dan loopt hij over het water totdat hij zich realiseert wat hij doet. Op dat ogenblik stelt hij in zijn bewustzijn een andere relatie tussen zichzelf en het water. Hij zegt dan: het water kan mij niet dragen en dan roept hij prompt: Heer, ik zink. Hij had het zelf veroorzaakt. Zo zou ik willen zeggen: De mens is te zeer zichzelf om in die zin te spreken van een goddelijke liefde.

Misschien moeten wij ons dan afvragen wat God is. Dat is ook een moeilijk onderwerp.

God is alle dingen. Als God alle dingen is, dan is er niets wat wij kunnen afkeuren omdat het niet Gods wil is. Ook geen moord, ook geen doodslag, ook geen oorlog, ook niet al die andere dingen waarvan de mensen

zeggen: dat wil God niet. Wij kunnen niets verwerpen en niets afkeuren op grond van het feit dat God het niet wil, want God maakt het mogelijk. God is de kracht waarin die mogelijkheid wordt geschapen.

Dan zeggen de mensen: Maar het is Gods liefde waardoor wij de kans krijgen om tegen zijn wil in te handelen. Nu, dat vind ik gewoon onzin. Dat is gewoon niet aanvaardbaar. Hier wordt een grootmoedigheid verondersteld die zal moeten voeren tot de eeuwige verdoemenis. Dat vind ik niet alleen geen liefde, maar dat vind ik ook geen rechtvaardigheid. Dan is God eigenlijk iemand die uitverkiezing pleegt. Hij heeft een aantal uitverkorenen, die mogen dan de hemel binnen en alle anderen worden voortdurend in verleiding gebracht met drugs en alle andere dingen in de wereld die leuk zijn. En als ze ervoor bezwijken, dan zegt God: Dat heb ik jullie juist verboden en nu gaan jullie naar de hel. Kom nou!

God is alle dingen; ook de dingen die de mensen niet goed vinden. Want goed of niet goed, aanvaardbaar of niet aanvaardbaar, dat wordt door de mens bepaald, niet door God. Wat voor de mens bewustzijn brengt, wat zijn wezen verder doet openbloeien, dat wordt niet bepaald door de Gods genade alleen. Neen, het is de selectie van de kosmische waarde Gods die de mens als harmonisch met zichzelf ervarend omzet in een werkelijkheid. Zodra hij dat doet, is die werkelijkheid er inderdaad en dan maakt hij voor zichzelf een deel van de kosmos waar. Maar als God alle dingen is, dan is God dus ook alle tijd.

Dan kunnen wij zeggen: God heeft zijn gehele schepping lief. Ongetwijfeld zal Hij zichzelf aanvaarden en daarmee het geheel van zijn schepping. Misschien mogen we dat liefde noemen. Ik weet het niet. Maar zeker is wel, dat het gehele wezen Gods -- vanuit ons standpunt althans -- harmonisch moet zijn. Het is alomvattend. Het is een evenwicht. Als het onevenwichtig is, dan valt het uiteen. In dat evenwicht passen wij. Niet zoals wij zouden willen zijn of zoals wij menen dat wij zouden moeten zijn, maar zoals wij zijn.

Het feit, dat ieder van ons -- welke weg hij ook gaat, wat hij ook doet -- deel uitmaakt van die tijdloze werkelijkheid die we dan maar God noemen, het feit dat alle krachten, die zich in die werkelijkheid manifesteren ook als wij die achtereenvolgens ervaren, invloed hebben op ons en onze harmonische binding vormen met de totaliteit, dat zou ik dan misschien de liefde Gods willen noemen. Maar ik zou nooit zover willen gaan dat ik zeg: Er is maar één waarheid. De mensen kunnen die aanvaarden en begrijpen. Ik zou nooit zover gaan dat ik zeg: God is alleen maar liefde; een soort fondantachtige Schepper, die met overdadige zoetheid de wereld medelijdend beziet en opneemt in zijn genade.

Het is erg gemakkelijk als je zo denkt. Het is veel moeilijker, als je zegt: Als ik mijzelf lief heb, dan is dat niet om dat wat ik denk te zijn, maar omdat ik ben, omdat ik leef. En omdat ik besta, heb ik God lief. Het leven dat in mij is en dat voor mij bestaat in welke sfeer of wereld dan ook, van het hoogste licht tot het diepste duister, van de grofste stof tot de meest lichtende vervluchting, dat is Gods liefde. Dan zit ik er misschien heel dicht bij.

Wat wij de liefde Gods noemen is eigenlijk het veld waarin wij leven. Het is de wereld waarin wij bestaan. Het is de kracht waarmee wij werken. Als wij dan spreken over kosmische invloeden, kosmische krachten, dan moeten wij wel begrijpen dat wij het hebben over delen van het geheel. Zaken die nu voor ons duidelijk worden en die morgen voor ons vervluchtigen, maar die in wezen altijd blijven bestaan.

Er is een oude legende, een soort science fictionverhaal uit ongeveer 1896-'97 waarin iemand zover van de aarde weet te komen dat hij het licht van de aarde kan opvangen en kijk, hij ziet Adam en Eva in het paradijs. Nu was dat in die tijd natuurlijk noodzakelijk: als je het begin van de wereld zag, dan moest je mensen zien en wel Adam en Eva in het paradijs. God aan het werk. Als die man zich dan omkeert en dichterbij komt, dan ziet hij ineens de gehele geschiedenis zich ontrollen. Hij ziet de legioenen van Rome, de grootheid van Egypte. Hij ziet later Karel de Grote

en ten slotte Napoleon optrekken. Die dingen zijn er allemaal. En dan komt er een heel eigenaardige vraag naar voren: Is het nu eigenlijk wel zo lang geleden, want voor mij is het nu. En daarmee is een antwoord gegeven op een grote vraag.

Al deze kosmische invloeden zijn altijd wel ergens aanwezig en actief. Ze zijn voortdurend deel van de kosmos. Maar wij beleven ze achtereenvolgens door onze positie, door onze benadering en instelling. Dan kunnen wij wel zeggen dat is in het begin een decreet, dat is de wil Gods in de schepping, maar daaraan hebben wij niets want wij zitten er vandaag mee. En dan niet met het geheel, maar met dat stukje dat wij vandaag te beleven hebben. Dan is het toch logisch dat wij zeggen: voor mij is dit nu. Voor mij is het heden. Dan is het geheel van onze beleving een registratie van iets wat tijdloos bestaat, maar wel in vele opeenvolgende fasen. Misschien is de liefde Gods wel, dat wij geen deel kunnen zijn van de totaliteit zonder eens die totaliteit te beseffen. Dat zou ik misschien nog aanvaardbaar achten, al het andere verwerp ik.

Dan blijft er nog over de vraag: Is er een goddelijke waarheid? Want God is zo liefdevol. Hij heeft ons op aarde de waarheid gegeven door Jezus Christus. Of: Allah heeft zijn profeet Mohammed gezonden. Er zijn 1001 methoden om het te omschrijven. Kan er een goddelijke waarheid zijn?

Ik meen niet, dat er een goddelijke waarheid is. Ik meen, dat er een goddelijke werkelijkheid zou kunnen bestaan. Wat wij als een goddelijke waarheid zien is één klein aspect van de totaliteit, één splinter van de rots der eeuwigheid. En dan roepen wij: Wij weten het. Wij hebben de goddelijke waarheid.

Wat hebben wij eigenlijk? Vaak een isolement waardoor wij het ons onmogelijk maken om verder te gaan. En dan verkondigen wij onze waarheid fervent zoals de E.O. (de eenzijdige omroep). Dan roepen wij uit: Dit is de enige waarheid, al het andere is leugen. Ondertussen liegen wij, want onze twijfels en onzekerheden verbergen wij, onze onmacht ontkennen wij. En daar waar we slagen zeggen wij: Het is God die het doet, waardoor wij zelf niet aansprakelijk zijn. Ik geloof niet, dat dat juist is.

Ik heb niets tegen die mensen of tegen een bepaalde omroep. Wij hebben allemaal menselijkheden die je moet kunnen aanvaarden. Maar als ik kijk naar het begrip dat u heeft genoemd: de goddelijke liefde, het alomvattende, dan zeg ik: Hoe jammer eigenlijk dat een mens door zich blind te staren op één klein korreltje waarheid voorbijgaat aan die totale werkelijkheid waarin hij leeft en daardoor minder beseft van die waarheid dan noodzakelijk is.

Ik geloof, dat je voortdurend moet leren, voortdurend moet ervaren, dat je eigenlijk niets moet verwerpen behalve als het disharmonisch voor je is op dit ogenblik. En dat je in de aanvaarding van alle gebeuren en alle verschijnselen dan misschien de harmonie en de vrede kunt vinden waardoor de verschijnselen onbelangrijker worden en het enig belangrijke naar voren komt: je verbondenheid met het geheel.

Dat is voor mij de enige uiting van goddelijke liefde die ik mij kan voorstellen. Te zeggen: Dit is de bron van alle dingen, is juist. Maar te zeggen, dat het de bron is van de goede dingen, lijkt mij al een splitsing van de werkelijkheid. Tegenover de scheppende kracht en de enige werkelijkheid andere goden of duistere krachten te poneren lijkt mij een verloocheening van het wezen van de werkelijkheid. En dat betekent ook, dat de mens niet zal oordelen, niet mag oordelen. Dat het enige waarover hij een oordeel mag en kan vellen zijn eigen wezen is. En dan niet op grond van uiterlijkheden, maar alleen op grond van zijn eigen harmonie, zijn eigen ervaring, zijn eigen beleven.

De vrede die zo voor u kan ontstaan, juist door de aanvaarding van het geheel van alle belevingen, door de aanvaarding van het geheel van alle werkingen en verschuivingen in uw bewustzijn, dat zou dan volgens mij de uiting moeten zijn van de totaliteit. En wilt u die vrede, die aanvaarding goddelijke liefde noemen, dan is mij dat best. Maar als u denkt dat de goddelijke liefde u het recht geeft om wetten te stellen aan de wereld, eisen

te stellen aan God, dan vrees ik dat u niet weet wat de goddelijke liefde in wezen is.

x Is de naam Adonai zoveel omvattend?

- Adonai is een godsbegrip vanuit een bepaalde religieuze benadering en oorspronkelijk een zonnegod. De naam betekent 'wat de mens erin zoekt'. Als u zegt Adonai, dan heeft u het volgens mij over de hoofdtrilling, die in dit zonnestelsel regeert, maar niet over God, over de totale werkelijkheid. U heeft het over een klein aspect ervan. Daarom is het mogelijk dat er een God is die een bepaalde stam beschermt, begunstigt en voorgaat. Een stamgod, een kleine deelgod. Voor die stam is dat de enige God. In de kosmos is het echter maar één klein straaltje van de goddelijke zon dat toevallig en tijdelijk een bepaald volk een bepaalde tijd beroert.

Adonai is door zijn klank een magische naam. Het is een geheime naam in zekere zin door de aanduiding van de goddelijke liefde en de aanvaarding, die er ongetwijfeld in schuilt.

Zo kan ik ook de rechter en de macht aanroepen J.H.V.H. of Jehova als u dat liever heeft. Maar ook dan heb ik te maken met een God die in feite uit het vuur geboren is, want Jehova was de naam van een vuurgod. Wanneer wij proberen door te dringen tot de werkelijkheid, dan zijn de namen van de goden die ons zijn overgeleverd niets anders dan heel kleine schaduwlijntjes die aanduiden waar de werkelijkheid begint; en dat is daar waar die schaduwlijn ophoudt.

Met je bewustzijn, je kennen en je weten kun je een deel van het vlak van het bestaan invullen. Dat is je kennis, je besef, je inzicht, je wijsheid. Maar er blijft altijd een onbenaderbaar vlak over: een wit gebied waarvan je niet weet wat erin zit. Door de begrenzing van dit witte gebied kun je in ieder geval zeggen: Kijk, hier is God. Maar je kunt niet zeggen wat God is. Je kunt hem ook niet benoemen, want met alle menselijke namen, met alle menselijke klanken, tonen en mogelijkheden kun je niet de naam spreken van de 144 tekens die volgens de overlevering onuitspreekbaar en onberekenbaar de werkelijke God omvat. En dan is het getal 144 vreemd genoeg te herleiden tot 9. Het hogepriesterlijke getal van de mens, die voor zijn God treedt en Hem mag aanschouwen, maar niet kan doordringen in zijn Wezen.

--:--

KOSMISCHE KRACHTEN.

Men moet begrijpen dat allerlei invloeden op de hele wereld inwerken. Elke invloed op zichzelf is aanvaardbaar. Het vervelende is dat ze soms met elkaar in botsing komen. En wanneer krachten met elkaar in botsing komen, weten de meeste mensen daar geen raad mee. Daarom wil ik daarover een paar eenvoudige regels geven.

Elke kosmische kracht op zichzelf is positief bruikbaar. Wanneer twee positieve krachten tezamen u bereiken, dan zult u ze moeten samenvoegen tot een gelijk gericht zijn, anders worden ze in u tot strijdige krachten. Wanneer u strijdige krachten in u ervaart, dan kost u dat veel energie om daarmee verder te leven. Een mens die tegen zichzelf verdeeld is, is in feite een mens die probeert een kosmos in zijn vele verschillende factoren actief te beleven zonder daarbij in staat te zijn in zichzelf de nodige har-

monie op te brengen waardoor alle krachten hem verder stuwen naar een bewustwording, naar een beleving, naar een erkenning.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: Kosmische krachten zijn heel mooi, maar wat doe je ermee. Eigenlijk doet u er niets mee. Een kosmische kracht doet ook niets met u. Een kosmische kracht is vergelijkbaar met een stroming in een rivier waar u in een bootje op zit. Als u de juiste stroming te pakken heeft, dan komt u gemakkelijker op uw bestemming aan. Roeit u tegen de stroom op, dan wordt u doodmoe en u komt nergens. Daarom is het belangrijk dat u elke kosmische kracht of stroming aanvaardt in de zin en de richting waarin ze wijst en daarna besluit wat u zult doen.

Er zijn bepaalde krachten, die tegengericht zijn aan alles wat wij nastreven. Wat doet u dus? U probeert buiten de stroom te komen, ook als dat betekent dat u een tijdje een stilstand moet verwerken.

Er zijn soms gebeurtenissen die plotseling voor vele jaren worden verbroken en daarna weer herleven.

Er zijn bepaalde invloeden die u innerlijk een buitengewoon gevoel van bewustzijn geven en voordat u het weet is het weer afgelopen. Dan zegt u: Ik ben iets kwijt geraakt. Maar dat is helemaal niet waar. Als u beseft welke invloeden er op dat ogenblik werkzaam zijn, dan ontdekt u dat er alleen een verschuiving heeft plaatsgevonden. Mijn raad voor een ieder die probeert met kosmische krachten te werken is dan:

Ga steeds uit van uw eigen harmonische factor. Als u het gevoel heeft dat iets - om welke reden dan ook - niet helemaal harmonisch of aanvaardbaar is, laat het dan rusten. Het komt misschien later.

Als u te maken heeft met een wereld waarin u geen weg weet omdat ze te verward lijkt, kies die richting welke voor u op dat ogenblik de meest harmonische, dus de meest aanvaardbare is. Beleef deze, maar tracht niet anderen mee te sleuren in de richting die u heeft gekozen. Op deze manier krijgt u een aantal belevingen die uw bewustwording bevordert en tevens een grotere innerlijke vrede verschaft.

Wanneer u te maken heeft met mensen die anders zijn, dus anders reageren dan u had verwacht of had gewenst, dan moet u altijd onthouden dat zij hebben te werken met hun eigen kosmische verhoudingen en krachten. Datgene wat zij misschien als disharmonisch verwerpen, kan voor u harmonisch zijn. Maar op het ogenblik, dat u hun disharmonie overneemt - op welke wijze dan ook - zult u uw eigen harmonische mogelijkheden daardoor verliezen. Het is tenslotte prettiger om innerlijk vrede te hebben, toch nog licht te zien om verder te gaan ondanks alles dan om verward te raken in het negativisme van andere mensen.

Verder moet u onthouden: Een kosmische kracht of stroming kunt u alleen zelf gebruiken. Het is dus niet zo, dat u tegen een ander kunt zeggen: Daar komt een kosmische kracht, doe jij dit of dat ermee. U kunt het alleen zelf doen. Dit houdt in dat u attent moet zijn op de ritmen en de invloeden die u zelf ondergaat. Op het ogenblik dat u voelt: nu word ik beroerd door een kracht van materiële energie, doet u stoffelijke dingen. Het volgende ogenblik zegt u: Ik ben in een bespiegelende stemming. Dan gaat u mediteren of doet u andere zaken die van geestelijke aard zijn. Steeds er op letten: wat beroert mij op dit ogenblik. Nooit onrustig zijn.

Onrust is te vergelijken met het volgende: Er zijn mensen die zo bang zijn dat ze niet zullen kunnen slapen dat ze daardoor niet in slaap komen, waarna ze zich beklagen over het feit dat ze niet hebben geslapen en daardoor zich moe voelen zonder dat ze feitelijk moe zijn, zodat ze door hun vermoeidheid alleen dan slapen als ze actief moeten zijn, maar zodra ze behoren te slapen weer slapeloos blijken. Dit is een verschijnsel dat wij heel vaak zien en dat u ook in uw eigen leven heeft. Op het ogenblik, dat u in verzet komt tegen alles, put u zichzelf uit en u bereikt weinig. Als er

iets gebeurt, dan is ook de kosmos daarbij betrokken. Probeer dus na te gaan wat voor u uit de kosmos op dat ogenblik positief is en werk daarmee. U zult zien dat het andere opeens aanvaardbaarder wordt. Maar u moet zich aanpassen.

Er is een heel mooi verhaal over mensen, die aan kosmische bewustwording doen en daarom voor de spiegel gaan staan. Dat kan helpen als je beseft: dat wat ik zie, dat ben ik eigenlijk niet. Op het ogenblik dat je zegt: Ach, wat mooi, kun je beter doorlopen. Want je hebt niet te maken met uiterlijkheden; dat denken de mensen wel. Wat u van buiten lijkt te zijn, dat bent u toch niet. Wat u zegt te willen, dat wilt u soms helemaal niet. En datgene waarvan u zegt dat u het afkeurt, dat zoudt u misschien best willen, als u dacht dat anderen het niet zouden afkeuren. Waar of niet? Beseft dat dan even. Maar dat wil helemaal niet zeggen, dat u nu heel anders moet gaan leven. Het wil alleen zeggen, dat u anders moet gaan beseffen.

Als u weet wat u in wezen bent, dan voelt u die invloeden veel zuiverder aan. Want als u alleen bezig bent met het waanbeeld dat u van uzelf heeft opgebouwd, dan veronderstelt u kosmische mogelijkheden die er voor u niet zijn. Dus, probeer altijd de juiste harmonieën te vinden.

Dan heb ik een paar heel praktische tips voor sommige mensen in deze tijd.

1. U moet er rekening mee houden dat de eerstvolgende periode voor de meeste mensen nogal wat tegenstellingen brengt. Heel vaak zijn dat teleurstellingen, omdat de mensen nl. op iets rekenen wat niet waar kan worden in de wereld. Daar zijn kosmische stromingen tegen gericht. Aanvaard dat en kijk wat u wel aan positieve mogelijkheden vindt. U zult dan tot uw verbazing ontdekken dat ze voortdurend aanwezig zijn, maar dat ze alleen anders liggen dan u dacht.
2. Voor de meeste mensen begint rond 19 september een periode die wat gunstiger is. Heel veel mensen, die lange tijd een beetje tegenslag hebben gehad, krijgen het gevoel: nu gaat het wel. Maar beseft dan heel goed wat u eigenlijk wilde bereiken in de afgelopen tijd, want dat is dan te verwezenlijken. Maar als u zegt: nu gaat het goed en u begint dan plannen te maken, dan grijpt u weer voorbij de mogelijkheden die u heeft en komt u niet verder. Het is een periode van ongeveer 2 maanden. In die tijd kunt u heel wat in orde maken, als u dat wilt. U kunt dan vooral afrekenen met heel veel dingen uit het verleden, die eigenlijk op de een of andere manier niet zo harmonisch waren.
3. Verder moet u er rekening mee houden dat we een periode krijgen (dat geldt voor later in het jaar), die heel sterk de bewustwording in de hand werkt. Het is een soort wijsheid. U gaat zien wat er achter de uiterlijkheden schuilt. Maar als u dat ziet en u kijkt niet naar uzelf, dan meent u dat u zelf veel beter bent dan alle anderen, en dat is natuurlijk dwaas. Begrijp in hoeverre u zelf betrokken bent bij alle dingen, die in uw ogen verkeerd lijken. Probeer te begrijpen hoe de goede dingen, die u nu opeens achter de uiterlijkheden ontdekt een rol spelen voor u en op welke wijze u daarop kunt inhaken. Op die manier kunt u veel meer begrijpen, veel meer bereiken en ook heeft u een grote kans dat u het nieuwe jaar ingaat als een bewuster en wat gelukkiger mens.
4. Dan wil ik u erop wijzen (dit is eigenlijk al voor het volgende jaar) dat er voor veel mensen zo ongeveer half februari een periode van tegenstellingen intreedt. Dat komt omdat de meeste mensen een wereldbeeld hebben waaraan de wereld niet meer beantwoordt. Ze zullen dus dingen, waarvan ze dachten 'dat is van mij' of 'dat behoort bij mij' moeten afstaan. Ze zullen zaken waarvan ze dachten 'dat komt nooit' plotseling ontvangen

zonder dat ze weten hoe ze eraan komen. In die tijd is dus het gebeuren uitermate onverwacht.

Stel u in die periode dus in op gelijkmatigheid of vrede, want dan is er een straal van levenskracht die kan worden omgezet in evenwichtigheid. Door evenwichtig te blijven - ongeacht wat u wint of verliest, ongeacht alle toevalligheden die u schijnen te overspoelen - zult u in staat zijn om uit die periode een bewuster gebruik te maken van kosmische krachten. Daarmee kunt u een heel eind verder komen.

Dit is niet veel meer dan een heel kort en praktisch overzicht van een groot aantal stromingen en werkingen die in de komende periode optreden. Ik heb enkele hoofdtendensen aangegeven die voor de meeste mensen gelden.

Als u de voorgaande regels daarbij betreft, zult u tot uw verbazing ontdekken dat we hier toch wel een handig en praktisch bruikbaar geheel hebben. Het is zoiets als de gebruiksaanwijzing die bij vele elektrische apparaten is te vinden. Het is niet helemaal duidelijk, je moet wel even kijken hoe het kan en je weet niet of het snoer wel lang genoeg is, je moet misschien de apparatuur verplaatsen, maar dan kan het apparaat functioneren.

Uw innerlijke mogelijkheden en uw harmonie kunnen onder deze omstandigheden steeds juister gaan functioneren met een grote mogelijkheid om bewuster te worden tegen de tijd dat de volgende Wessac-bijeenkomst plaatsvindt.

Indien u uitgaat van wat er is en de gebruiksaanwijzing die ik u heb gegeven hanteert om u innerlijk te oriënteren met een steeds groeiend besef van wat u in wezen bent, in wezen wilt, in wezen veroordeelt, dan kunt u uzelf meer waarmaken en gelijktijdig uw verbondenheid met de totaliteit juister beleven.

-:-

VERBEEELDING.

Verbeelding is een moeilijke zaak. Ik ken mensen die verbeelding bezitten en mensen die verbeelding hebben. Nu is het zo: iemand die verbeelding heeft, verbeeldt zich dat hij meer is dan hij feitelijk is. Daardoor beeldt hij zich in dat hij meer mag eisen van de wereld dan redelijk is, terwijl hij gelijktijdig pretendeert geestelijk meer te zijn dan hij ooit kan zijn.

Verbeelding op zichzelf is eigenlijk voorstellingsvermogen. Voorstellingsvermogen gebaseerd op een innerlijke harmonie verschaft de mens beelden omtrent zijn wereld, zichzelf, zijn mogelijkheden en bereikingen vanwaaruit hij zijn gedrag, maar ook zijn kosmische verbondenheden juister kan definiëren.

Verbeelding wordt dan een soort functie. Een uitbeelden van werkelijkheden, die in de wereld nog niet zo concreet tot uiting zijn gekomen. In deze uitbeelding vind je dan jezelf terug, maar ook je mogelijkheden. Niet zoals ze in de wereld op dit moment concreet bestaan, maar zoals ze in jou op dit ogenblik concreet berusten.

Door waar te maken wat in de verbeelding is ontstaan als een deel van je besefte werkelijkheid en je bestaan kun je als vanzelf een bewustwording opbouwen waarin de kosmische krachten een grotere rol spelen,

waarin je eigen erkenning van de feiten en je innerlijke vrede toenemen en waardoor je de problemen die er voor je bestaan leert overwinnen, totdat je op den duur zegt: Wat er ook gebeurt, ik ben niet bang, want in mijn verbeelding heb ik reeds gezien wat de werkelijkheid kan worden, als ik mijn belemmeringen verlies.

Namens allen die hebben gesproken in de loop van deze cursus, hartelijk dank voor de gegeven belanstelling, voor de gegeven onderwerpen. Wij hopen dat u uit de veelheid van woorden voor uzelf een paar essentiële gegevens hebt kunnen distilleren waarmee u zelf iets kunt doen.

Wij hebben geprobeerd u sleutels te geven, maar u moet ze toch zelf in het slot steken en weten welke deur u daarmee voor uzelf kunt openmaken.

:-:-:-

VERBODEN TOEGANG

DE WET ACHTER HET MIRAKEL

DE O R D E N I N G.

Als wij ons bezighouden met het onbegrijpelijke, het mirakel en wij constateren dat er wetten achter gelegen zijn, dan kunnen die wetten alleen voortkomen uit een vast aantal waarden: een ordening. Althans een voor ons beseft en in onze wereld niet te wijzingen volgorde. Wij moeten dan trachten om eerst te zien welke regels de totale kosmische orde bevat. Dan blijken de volgende regels te gelden:

Elke sfeer of wereld heeft haar eigen vorm en potentiaal van energie.

Elke sfeer of wereld bezit haar eigen trillingsgetal.

Elke sfeer of wereld bezit een eigen tijdswaardering.

Elke sfeer of wereld kent haar eigen onderlinge uitdrukkingsvorm.

Als verschillende werelden of sferen met elkaar in contact komen, dan zal een overdracht van alle voornoemde waarden kunnen plaatsvinden, mits er tenminste één punt van gelijkheid of aanraking bestaat tussen deze twee werelden of sferen.

Dit is zeer belangrijk, want als zeer grote energieën kenbaar worden en we weten niet waar ze vandaan komen, dan is het moeilijk ze te verklaren. Maar als het duidelijk wordt dat dezelfde hoeveelheid menselijke kracht in een astrale wereld meer waard is en in een Zomerlandwereld minder waard, dan gaan we iets begrijpen van de verhoudingen van energie en zullen we ons ook bewuster worden van de wijze waarop wij zelf met die energie kunnen werken.

Alle krachten berusten op een eigen trillingsgetal. Ze kunnen reageren op elke trilling die met het oorspronkelijke trillingsgetal harmonisch is. De harmonischen in de kosmos zijn in feite de banden waarmee de vele werelden met elkaar verbonden zijn en waardoor al deze werelden op elkaar kunnen inwerken en gelijktijdig elkanders waarden - hetzij geheel hetzij ten dele - kunnen aanvaarden, beleven en bevatten. Want in de ordening kun je nu wel een bepaalde volgorde stellen, maar die is veel minder belangrijk dan de uitwisselbaarheid.

Als wij nog een stap verdergaan, dan komen we bij de mens terecht. Wezens met een menselijk of daarmee vergelijkbaar bewustzijn, ongeacht de toestand waarin zij verkeren, beschikken over een kenvermogen en een wil of begeertevermogen waardoor zij alle noodzakelijke dingen voor zichzelf kunnen waarmaken, ongeacht de condities van hun eigen wereld. Het is een beetje ongeloofwaardig als men het zo bekijkt.

Wanneer een mens het geheel van zijn energieën richt op één enkel doel, dan zal hij zozeer harmonisch zijn met alles waarin dat doel mede tot uiting kan komen, dat daar ongetwijfeld andere en hogere werelden bij betrokken zijn. Ze zullen hem dan altijd die energie geven welke nodig is om het doel te bereiken.

Als wij verder stellen, dat elk wezen dat denkt en een voorstellingsvermogen bezit in staat is op grond van die voorstellingen een eigen wereld op te bouwen, dan klinkt dat een beetje verwaand. Maar in de kos-

mische ordening zeggen wij: Er is een schijnbaar oneindig, maar op zich beperkt aantal mogelijkheden. Al deze mogelijkheden zijn latent, maar zij kunnen alleen worden gerealiseerd op het ogenblik, dat het "ik" harmonisch is met één van die mogelijkheden. Op dat ogenblik manifesteren ze zich en worden ze voor de denker een waarheid en door de denker één invloed in de wereld waarin hij zich meent te bevinden.

Het voorstellingsvermogen is in feite een wereld van de gedachte. En het denken in welke graad en in welke orde dan ook is de essentie van het kennen, het weten, dus het bewustzijn. Als wij in het bewustzijn van de kosmos één factor aanboren, dan zullen alle krachten welke bij die factor behoren ook voor ons beschikbaar zijn, maar wij moeten dat volledig doen, dat wel.

Zo ontstaat het beeld van een geordend heelal waar in alle schijnbare oneindigheid voortdurend grenzen zijn aangebracht en waar elke afdeling van die oneindigheid op zichzelf specifieke kwaliteiten en eigenschappen bezit waardoor zij zich manifesteert en zij zich in andere sferen of werelden eveneens kenbaar kan maken.

Wat zullen wij verder van die ordening moeten zeggen? Wij delen de zaak in. Als we indelen, dan doen we dat op grond van ons voorstellingsvermogen. Wij zullen ons dus een beperkt aantal van de werkelijkheden en mogelijkheden uit de kosmos realiseren, deze vanuit ons besef groeperen en daardoor komen tot een definitie van de krachten, die voor ons werkzaam zijn en van de volgorde waarin hun belangrijkheid voor ons bestaat. Op deze manier ga je van het menselijk denken uit een beetje anders werken.

Een van de mooiste voorbeelden is natuurlijk de kabbala die uitgaat van de Godheid en de daaruit voortkomende hoge machten: Tronen, Heerschappijen, Aartsengelen, Engelen en daarnaast de vele kleine dienende krachten.

Wij kunnen het ook nog anders doen. Wij kunnen groeperen aan de hand van invloed en dan komen we tot een groot aantal Heren die meestal in groepen optreden: de Heren van de Stralen, de Heren van Wijsheid, de Heren van Macht enz. In al deze gevallen trachten wij het voor ons kenbare zodanig te ordenen, dat wij er iets mee kunnen doen en iets ervan kunnen begrijpen. Als je ergens niets van begrijpt, kun je er niet veel mee doen. Als je iets begrijpt en je doet er niets mee, bereik je niets en wordt je begrip een ledige zaak. Zo gezien is dus deze ordening van menselijk standpunt uit gezien heel erg belangrijk. Maar altijd weer stuiten we in de stof en in de menselijke wereld op de rede.

De rede van de mens is gebaseerd op het geheel van de beredeneerbare verschijnselen in zijn wereld. Datgene wat daarin niet onmiddellijk beredeneerbaar is of onweerlegbaar als feit wordt ervaren, dat schuift hij opzij; daar denkt hij niet aan. Het resultaat is, dat van de werkelijke mogelijkheden die in deze bestaan er maar een betrekkelijk klein gedeelte wordt gerealiseerd. Mensen zullen ook datgene wat zij proberen te doen met b.v. het paranormale heel vaak gefrustreerd zien niet door hun wil, maar door hun onderbewustzijn. Er zijn dingen die ze nog kunnen aanvaarden en die brengen ze ook tot stand. Er zijn ook dingen die ze niet kunnen aanvaarden. Het resultaat is dat zij, omdat ze blijven hangen aan een bepaalde methodiek van denken en van beleven, eenvoudig geen toegang hebben tot deze mogelijkheden.

Nu klinkt dat allemaal een beetje vreemd. Een mens van vandaag kan zich waarschijnlijk niet voorstellen dat er eens een samenleving is geweest die helemaal was gebaseerd op magie. Toch zou men een vergelijking kunnen maken tussen uw technisch denken en het magisch denken van het verleden.

Wanneer een oude adept (desnoods een zeer geringe eerste graads adept) in uw wereld zou komen en u zou hem televisie laten zien, dan zou hij zeggen: Hé, wij hadden daar vroeger ronde bollen voor. Of: Wij gebruikten daar glazen piramiden voor. Voor hem is uw televisie (het ver zien) niets

anders dan een paranormale kwaliteit waarbij men zich concentreert op een bol of iets dergelijks. Als we nog verder in de tijd zouden teruggaan, dan komen we terecht in de Atlantische beschaving.

In die Atlantische beschaving kende men een soort mechanismen die uit verschillende stoffen bestonden die door hun onderlinge spanning gevoelig waren voor telepathische signalen en andere gebeurtenissen of signalen. Zij hadden een soort t.v.-scherm dat wat op het uwe lijkt. Het was een rechthoekige spiegelende plaat waarvan de buitenlaag goud was, daar achter bevonden zich drie andere metalen plus nog enkele chemicaliën. Als die plaat op de juiste manier in het halfduister werd geplaatst, dan konden daaropbeelden verschijnen. Een van de overblijfselen daarvan is nog de z.g. Spiegel van de Wereld, die zich nu nog bevindt in een bergtempel ergens in de Karakorum. Diep in een grot vind je daar nog steeds die spiegel, alleen is het nu een ronde spiegel die eveneens uit verschillende metalen is samengesteld en waarachter zich een hoeveelheid kristallen en chemicaliën bevindt. Een mens die daar mediteert, ziet in die spiegel heel veel dingen; namelijk datgene waarop hijzelf is afgestemd. Is dat nu magie of is dat techniek? Het is een andere benadering.

In een wereld waarin de begrippen ordening, rangorde, volgorde en onderlinge belangrijkheid een grote rol spelen zoals in de uwe, is het magisch denken niet aanvaardbaar omdat het niet mogelijk is de krachten, die daarin werken stuk voor stuk te kwalificeren. Als later de mensen horen over radar (dat is weer een magische beschaving), dan zeggen ze: O ja, ik weet het al, dat is een concentratiebeeld waar je naar kijkt en dan voel je wat er in de buurt is. Dat er een technische achtergrond achter zit, dat ontgaat hen eigenlijk, maar de functie is hetzelfde.

Wanneer wij kijken naar de wonderen op uw wereld, dan lijken ze onbegrijpelijk, omdat ze werken volgens principes die men niet meer weet. Men kan vergelijkbare zaken bereiken, maar met andere middelen. Aangezien men niet meer het verschijnsel kwalificeert maar alleen de middelen (het verschijnsel is slechts het bewijs voor de middelen) zegt men: dat kan niet bestaan, of: dat is bovennatuurlijk. Dit betekent dus, dat men in een wereld waarin de ordening niet redelijk of mechanistisch, maar in feite factueel bovenzintuiglijk is, te maken krijgt met allerlei verschijnselen die men als mens moeilijk kan verwerken. Daardoor ontstaat er een soort bijgeloof.

Niemand van u neemt aan dat je voor de eerste keer in een auto kunt stappen en zonder veel moeilijkheden de auto kunt starten, daarmee wegdijden en door het verkeer je weg kunt zoeken naar elk gewenst doel. Diezelfde mensen nemen echter wel aan dat je zonder meer en zonder enige moeite b.v. het schema kunt laten functioneren op een zodanige wijze dat de resultaten daarvan gelijk zijn aan het werkelijke apparaat. Zij geloven niet dat je veel oefening nodig hebt en veel vaardigheid voor de bewuste en gerichte uittreding. En ze beseffen niet dat zelfs het je afstemmen op bepaalde krachten en het op de juiste manier gebruiken daarvan een kwestie is van voortdurende oefening en training.

Iemand, die een zeer goed paragnost is, zou je kunnen vergelijken met een atleet van de geest. Slechts door voortdurende training, herhaling, zelfbeheersing en concentratie is hij in staat om steeds weer zijn doel te bereiken. Dat wil niet zeggen dat die man of vrouw dan verder ook atletisch is. Het wil alleen maar zeggen, dat vergelijkbare kwaliteiten gericht op bepaalde buiten-zintuiglijke, althans buiten-redelijke elementen, bepalend zijn voor hetgeen men tot stand kan brengen. Op het ogenblik, dat de rede wegvalt, is het veel eenvoudiger om soortgelijke verschijnselen te wekken. Maar dan zijn ze weer praktisch spontaan, omdat er niemand is die precies kan zeggen waar de energie naartoe zal vloeien en wat ze als verschijnsel zal veroorzaken. In dat verband zou ik willen wijzen op een groot aantal wonderen die er op de wereld zijn gebeurd.

Altijd weer blijkt dat bij de meest sprekende krachttuitbarstingen menigten aanwezig zijn. En waar een menigte als zodanig begint te reageren (meestal ook nog emotioneel gedreven) daar is de rede niet meer aanwezig, maar door de emotie is de afstemming bijna zeker en voor iedereen gelijk. Het is duidelijk, dat er dan grotere energieën uit een andere wereld meer tot uiting kunnen komen. Het is echter maar zelden dat een mens een mogelijkheid vindt om zelf bewust en door een volledige instelling van zijn wezen een dergelijke manifestatie van kracht tot stand te brengen. Wat is de reden hiervoor?

Wel, er zijn wetten nodig. Het stoffelijk bestaan heeft zijn eigen betekenis en zin. Indien dit stoffelijk bestaan zonder meer zou kunnen worden overgeplaatst naar een wereld met een totale geestelijke waarde, dan zou het in zijn manifestatie overbodig worden. Het zou ook niet meer een bron voor bewustwording kunnen zijn. Het zou geen verwerkingsstation meer kunnen zijn voor allerlei energieën. Daarom is de redelijkheid van de mens eigenlijk wel een nuttige zaak. Daarom is het ook heel mooi dat zodra je magisch begint te denken het redelijk technisch denken op de achtergrond raakt.

Ga je redelijk technisch denken, dan is het magische opeens bijna onbereikbaar. Het is misschien jammer voor de mens, maar alleen op deze manier kan de eenzijdigheid, die het stoffelijk bestaan nodig heeft om als leerschool te dienen, in de materie worden gehandhaafd. En als dat zo is, dan is het duidelijk dat ook in andere werelden een soortgelijke eenzijdigheid belangrijk zal zijn voor de ervaringen van een ieder die daarin leeft.

Nu zult u zich afvragen wat dan de eenzijdigheid moet zijn van b.v. een Zomerland. De eenzijdigheid hier is dat door flexibiliteit van de vormwereld waarin je denkt te leven je eigen tijdsbegrip volledig wordt georiënteerd op je wezen en dat je gelijktijdig leert krachten te hanteren die niet verklaarbaar zijn, maar een spontaan verschijnsel vanuit je eigen bestaan. Het resultaat is dat zaken, die op aarde redelijk benaderd, onderzocht en verklaard kunnen worden in Zomerland niet verklaard kunnen worden. Waar je op aarde met onderzoek verder zoudt komen, kun je in Zomerland ten hoogste grijpen naar middelen als meditatie of pogingen tot harmonie met een Meester uit een hogere sfeer. Maar wanneer die harmonie ontstaat, let wel, dan verdwijnt het "ik" a.h.w. uit Zomerland. Wanneer de meditatie leidt tot een besef van hetgeen Zomerland is, dan houdt het "ik" op te bestaan voor het Zomerland. Zomerland is dan alleen maar een onbelangrijke fase en een afstemmingsmogelijkheid geworden voor de persoon die verdergaat. Zo is het overal en altijd.

Het is duidelijk, dat er wel degelijk kosmische wetten en regels zijn waarin deze kwaliteiten van werelden t.a.v. elkaar zijn vastgelegd. Dat er vaste verhoudingen bestaan tussen werelden en sferen en dat zelfs entiteiten zich alleen kunnen bewegen binnen dit eenmaal vastgelegde kader van mogelijkheden plus energiepotentiaal.

Indien wij dit als waar aannemen, dan is het duidelijk dat wij ook in ons streven om het mirakel te begrijpen of misschien zelfs te reproduceren moeten uitgaan van ordening, van vaste regels. Niet omdat in de magie dit paranormaal ervaren of presteren aan die regels is gebonden in menselijke zin, maar omdat alleen door de regels van onze eigen wereld te vervangen door de regels waardoor het mirakel mogelijk wordt, wij ons gaan bewegen in de richting van de krachten en de werkingen die op aarde het mirakel constitueren.

Een paar praktische regels.

Een mens, die zich wil bezighouden met het paranormale en al wat daarmee gepaard pleegt te gaan, zal aan de volgende voorwaarden moeten beantwoorden:

1. Hij moet zorgen voor zodanige ontspanningsmogelijkheid dat hij zijn eigen wereld tijdelijk kan vergeten of tenminste als onbelangrijk en hoogstens als storend kan beschouwen.

2. Hij zal moeten uitgaan van een gevoel of een denkbeeld (beide zijn mogelijk) dat niet in zijn eigen werkelijkheid bestaat, maar voor hem een verbetering of juistheid betekent, wanneer het zich manifesteert. Dit beeld moet de plaats innemen van de werkelijkheid onder normale omstandigheden. Het "ik" moet erdoor worden gedirigeerd, de emoties van het "ik" moeten erop gericht zijn, de krachten die het "ik" meent te ervaren moeten direct verbonden zijn aan de voorstelling. Zodra dit het geval is, zal het "ik" zijn afgestemd op die wereld waarin de noodzakelijke kracht te vinden is. Daarnaast zal het "ik" door het emotionele voorstellingsbeeld uit het totaal der mogelijkheden gekozen hebben voor één bepaalde lijn van mogelijkheden. En deze lijn, geladen met de krachten die men ontleent, wordt nu een invloed die het "ik" maar ook de betekenis van het "ik" in de eigen omgeving bepaalt.
3. Een mens, die in staat is zijn bewustzijn op twee niveaus te doen werken, zal gelijktijdig aan het normale leven van de mensen kunnen deelnemen en toch afgestemd blijven op een mogelijkheidslijn en op de sfeer waaruit de noodzakelijke kracht moet worden ontleend. Dit komt zelden voor. Daarom gaan wij uit van de noodzaak van isolement, ontspanning, concentratie en je één gevoelen met het andere.
4. Het zal voor elke mens erg belangrijk zijn om rekening te houden met de onbewuste impulsen die voortdurend in hem opwellen. Impulsen, die hem duidelijk maken wat zijn wezen nu wel en wat zijn wezen niet als goed kan aanvaarden, want het is juist hierdoor dat de afstemmingsmogelijkheid mede wordt bepaald.
5. Leer u afstemmen op de mogelijkheden die u bezit. Ontwikkel de kwaliteiten die het meest in overeenstemming zijn met uw wezen.
6. Gebruik de krachten, de mogelijkheden en middelen die u bezit nimmer als iets wat buiten de normale wereld staat, maar als iets wat deel is van die normale wereld. Heel vaak kunt u door een verplaatsing van de functionaliteit van zuiver stoffelijke omstandigheden of daden komen tot een instelling van bepaalde geestelijke krachten en mogelijkheden.

Voorbeelden.

- I. U wilt een mens genezen. Als u zich nu gaat voorhouden: ik kan genezen, ik kan genezen, ik kan genzen, dan betekent dit eigenlijk dat u zich afvraagt: kan ik genezen? Hoe meer u zich afvraagt, of u kunt genezen, des te kleiner is de mogelijkheid dat u zult genezen. Er bestaat echter een andere benadering. In uw contact met de patient voelt u dat u kunt genezen. Hier is de ratio uitgeschakeld. Het is niet nodig uzelf te overtuigen. U stelt u gewoon in op de genezing en wel op de manier die voor u de beste of de meest gebruikelijke is. Het resultaat is: afstemming op de mogelijkheid van genezing en op die sfeer waaruit de kracht voor de nezing (in casu gewoonlijk Zomerland) kan worden ontleend. Hierdoor geneest u wel, terwijl een ander die zich met rituelen en heel veel moeite bezighoudt met de wil tot genezen veel moeizamer en veel minder resultaat zo al enig resultaat zal boeken. In het voorbeeld is duidelijk dat een zekere mate van spontaniteit noodzakelijk is om paranormale gaven te laten functioneren.
- II. Wij kennen de z.g. sympathische magie die uitgaat van het feit dat een overeenkomst eenheid betekent. Dit is kosmisch gezien in zekere zin waar en wel volgens afstemming en mogelijkheid.
 Als u aan sympathische magie wilt doen, dan kunt u zeggen: Hier heb ik een afbeelding van Pietje Jansen. Als ik nu hier een verandering aanbreng, dan zal de levende persoon die verandering eveneens vertonen, want dat zijn de regels. Maar zolang ik bezig ben met

de afbeelding van Pietje J., ben ik bezig met iets wat niet identiek is. Pas op het moment dat ik mij bezig houd met de persoon, ook al hanteer ik de afbeelding, ontstaat deze gelijkheid en is de afstemming van het "ik" op de persoon dermate sterk geworden dat overdracht van krachten etc. zonder meer zal plaatsvinden.

Hetzelfde geldt voor het werken met identieke voorwerpen. Een heel bekende manier om talismans te maken is twee voorwerpen maken van gelijke inhoud. Het ene blijft bij de krachtbron, het andere wordt meegegeven.

In andere gevallen kennen wij de aanrakingsoverdracht; bijv. een stukje hout in aanraking brengen met een relik. Door die aanraking heeft het hout de kwaliteiten van de relik overgenomen. Iets wat nog niet zo lang geleden een tamelijk veel voorkomende praktijk was in de Roomse Kerk.

In alle gevallen geldt: de instelling waardoor de eenheid wordt beleefd zonder enige twijfel of enig voorbehoud is bepalend voor de mogelijkheden en de krachten die ontstaan. Dit is hopelijk een duidelijk voorbeeld.

III. De instelling op een bepaalde wereld.

Je kunt natuurlijk zeggen: Nu ga ik naar de lichtsfeer, de lichtsfeer, de lichtsfeer. Maar dan klinkt het als een modern lied en het haalt weinig uit. Als je echter zegt: Door hetgeen ik doe (dat kan zijn wandelen, slapen, boontjes afhaken, dus elk willekeurig gebeuren op zichzelf waarin je geheel kunt opgaan) en je zegt daarbij: dit is mijn reis naar de lichtsfeer, dan ontstaat automatisch de band met de lichtsfeer. Iets hiervan vinden we nog terug in allerlei oude gebruiken.

In de Dionysos-dienst b.v. hanteerde men een soortgelijk iets. Als we kijken naar andere vormen van rituelen - zelfs het dansen bij de heksenverering - dan vinden wij deze overdrachtelijkheid waardoor actie in feite gelijktijdig wordt een je begeven naar een toestand, die op aarde niet normaal is. Maar dat is zo met elke vorm van actie, ook zonder uitgebreide rituelen. Het bestaat voor elke mens, mits hij de wereld die hij wil betreden aanvoelt en zijn actie kan ervaren als het hanteren van een sleutel of van een voertuig dat hem in contact brengt met die krachtsverhoudingen die een bepaalde sfeer kentekenen.

Hier heeft u een paar eenvoudige voorbeelden van wat ordening eigenlijk betekent.

De rede blijkt voor de mens heel vaak eerder een rem te zijn dan een voordeel, zeker als het gaat om paranormale krachten. De rede, het intellect en de intelligentie heb je nodig als het erom gaat je ervaringen te definiëren in de termen van je eigen wereld. Maar in de ervaring zelf en bij het hanteren van de kracht is die redelijkheid eerder een belemmering dan een vooruitgang, een mogelijkheid tot meer. De mens moet dan ook beseffen dat, als hij de wetten achter het mirakel probeert te ontleden, er een scherp onderscheid moet worden gemaakt tussen de ervaringsmogelijkheid en de omschrijvingsmogelijkheid waarbij de rede alleen voor de laatste juist genoeg hanteerbaar is om haar een volle betekenis toe te kennen.

U leeft in een kosmos waarin alles mogelijk is, want dat wat niet mogelijk is, kunt u zich niet voorstellen. En al wat u zich kunt voorstellen - onverschillig hoe en wat - is mogelijk.

Besef, dat uw inhoud, uw persoonlijkheid, de wijze waarop u tegenover de wereld staat, bepaalt hoe die wereld tegenover u staat, dat u door uw eigen mentaliteit oorzaken en gevolgen oproept.

Besef, dat deze regel bestaat voor elke kosmische toestand en dus betrekking kan hebben op de contacten met de hoogste lichte of de laagste dui-

tere werelden. Dit blijft gelden.

Deze geordendheid, die ondanks alles bestaat, maakt het echter ook mogelijk om in de schijnbare doolhof van krachten en niet-redelijke zaken zelf uw weg te vinden op grond van uw aanvoelen en uw ervaren. De mens is zelf de sleutel tot een grotere kosmos. Maar de mens, die de sleutel tot een grotere kosmos alleen elders wil ontlenuen of zijn bereikingen ten aanzien van een grotere kosmos voortdurend doet stoelen op datgene wat hij van anderen eist, zal ontdekken dat hij faalt.

In het geheel van onze cursus hebben wij op verschillende manieren geprobeerd, zelfs door het opgeven van mogelijke proeven, de wereld achter het mirakel toegankelijker te maken. Besef echter, dat u te maken heeft met vaste waarden en regels. Dat betekent, dat als u eenmaal op een bepaalde manier iets heeft bereikt, dit voor u de juiste methodiek is zolang het doel hetzelfde is of voldoende vergelijkbaar. Het betekent, dat u zelf gewoonten en procedures gaat hanteren die niets gemeen hebben met andere, die niet behoren tot de algemene leerstelling of zelfs maar een algemeen bruikbare procedure. Het is uw eigen afstemming die belangrijk is. De procedure die daartoe leidt, kan herhaald worden omdat uw eigen afstemming op vergelijkbare wijze altijd tot stand zal komen onder vergelijkbare omstandigheden. Die omstandigheden kunt u dan redelijk en emotioneel zeker omschrijven.

Heeft u dit eenmaal begrepen, dan blijft alleen nog over de moeite die u zult hebben met uw onderbewustzijn waarin helaas naast veel geestelijk bewustzijn zeer veel procedures aanwezig zijn die in wezen conditionering betekenen van het besef, van het schuld bewustzijn, van wereldbeeld, van wereldbenadering en wat dies meer zij. Dit onderbewustzijn echter is deel van de hele persoonlijkheid. Daarom moet u rekening houden met uw gevoelens en uw ingevingen zelfs als ze niet erg redelijk lijken of geen samenhang lijken te hebben met hetgeen u wilt gaan doen.

U moet steeds proberen uw hele wezen zonder voorbehoud, zonder enige angst of weerzin te concentreren op het doel waarmee u bezig bent. Als u dat leert (dat vraagt heel veel moeite en heel veel training), dan komt er voor u het ogenblik dat u dingen tot stand brengt die voor u normaal zijn, maar die voor anderen mirakelen heten, omdat ze redelijk niet kunnen begrijpen in welke samenhang alles staat.

Hiermede heb ik dit onderwerp beëindigd. Mij rest nog u te danken voor de mij gegeven aandacht. Ik hoop, dat de ontvangen lessen enige mogelijkheid hebben betekend om door te dringen in de wereld van het paranormale die toch deel is van uw eigen persoonlijkheid.

- 3 -

UNIVERSELE MAGIE.

Wij hebben ons in de afgelopen lezingen beziggehouden met o.m. Afrikaanse magie, groene magie, Indische magie, witte magie uit Europa etc. Maar het wonderlijke is, dat alle magie toch steeds weer te herleiden is tot een aantal methoden, een bepaald aantal formules. En of u nu gaat kijken bij de indianen, de eskimo's, de vuurlanders, de negers, de blanken, de chinezen, de maleiers, u vindt overal dezelfde opbouw. Dat is interessant, want het betekent dat magie op aarde althans univer-

sele waarde bezit. Wat is bijvoorbeeld bij een bezwering overal belangrijk?

1e formule: de aanroeping. Bij de aanroeping wordt de persoon die men aanroept behandeld als een belangrijke figuur.

2e formule: de oproeping. Hierbij beroept men zich op een hogere autoriteit die de opgeroepen persoonlijkheid de baas zou kunnen. Men beveelt hem in naam van deze autoriteit en van de geheimen die eraan verbonden zijn om als de gesmeerde bliksem te verschijnen.

3e formule: Hier spreekt de magiër alsof hijzelf die hogere autoriteit zou zijn en alle macht direct en letterlijk zou bezitten. Hij is ook niet beleefd meer. Hij geeft zijn bevelen en dreigt met zijn macht, indien de bevelen niet worden opgevolgd.

Waarom die drieledigheid? Dat is heel eenvoudig, als men gaat begrijpen dat het in de magie gaat om het veranderen van de eigen persoonlijkheid. Het gaat helemaal niet om de persoon die men oproept, maar het gaat om zichzelf.

In het eerste geval houdt u zich bezig met uw doel. Aanroeping is het stellen van het doel.

In het tweede geval is het **het stellen** van de verhoudingen: deze kracht heeft die macht.

In het derde geval is het de eenwording met de macht: ik ben de persoonlijkheid die de macht heeft.

Nu kun je zo'n reeks in een dans uitdrukken. Indianen en bepaalde negerstammen zijn daar nogal sterk in. Je kunt het uitdrukken in het hanteren van een groot aantal symbolische voorwerpen. Dat vinden we overal van Mantsjoerije tot Kaapstad en ook in Zuid-Amerika. Je kunt dit doen met woorden. Woorden worden dan ook het meest gebruikt in landen waar een heel precies omschreven godsbeeld is ontstaan of een voorstelling van een godenwereld. Maar in al die gevallen gaat het "ik" zichzelf verhogen tot de meerdere van de krachten die hij beveelt. Hiermee ontkent de mens dus zijn eigen beperkingen. Dat is erg belangrijk!

Zo vinden wij ook in bijna alle delen van de wereld waar ze aan magie doen bepaalde klanken. Klanken die bijzonder belangrijk zijn. Dat kan lopen van een voodoo-drum, die alleen voor een zekere natuurbezwering wordt gebruikt tot het woord "aum" dat de macht in het lamaïstisch-boeddhistisch denken naar voren brengt. In al deze gevallen is de klank gebaseerd op een aantal trillingen. Deze trillingen moeten een scala doorlopen waardoor zowel het menselijk lichaam als het menselijk astraal wordt beroerd. Daar komt het eigenlijk op neer. Dan is het verder helemaal niet belangrijk of dat nu Aum is of Oeleboeleboele, dat maakt geen verschil uit. Het gaat doorgewoond om de trilling. Door deze trillingen uit te stoten verandert de mens een ogenblik zijn structuur, zijn instelling en afstemming en kan daardoor een beroep doen op krachten, die hij normaal in zijn eigen wereld pleegt te ontkennen.

Als je verder gaat kijken, dan valt ook op dat ze bijna overal een soort talisman gebruiken. Of je nu kijkt naar een zakje met bepaalde bestanddelen dat gebruikt wordt voor bezweringen ten goede of ten kwade bij de goena-goena, of dat je kijkt bij de voodoo waar men ook dergelijke dingen gebruikt, of je kijkt naar de joodse talismans waarin bepaalde godsnamen gegraveerd of op een papiertje geschreven zijn plus nog iets uit de bijbel. Je kunt ook kijken naar de islamitische talismans die heel vaak bestaan uit bepaalde woorden en begrippen uit de Korân omgeven door een aantal symbooltekens. En kijk je naar de christelijke talismans, dan kom je tot de conclusie dat ook hier bepaalde christelijke symbolen een zekere rol spelen. Dat gaat zelfs zo ver dat men gewijde voorwerpen als talisman heeft. De rozenkrans b.v. Daar hoort een kruisje aan. Dat kruisje behoort gewijd te zijn. Waarom? Omdat het daardoor een machtmiddel is tegen

kwade krachten. Dit is de bedoeling van een talisman ook.

U kunt ook amuletten maken. Amuletten zijn weer iets anders dan talismans. Een talisman richt je op een bepaalde bereiking. Je kunt een talisman hebben die je rijk maakt. Een talisman die je schatten doet vinden, die je geluk geeft in de liefde, in de oorlog - die twee verschillen overigens niet zoveel. Een amulet beschermt. Dat is het verschil. Dat weten de meeste mensen ook niet. Zij denken: talisman en amulet zijn precies hetzelfde. Dat is niet zo.

Een amulet kan je beschermen tegen alles, zelfs z.g. tegen de dood. Niet dat het veel uithaalt, maar goed, men maakt ze. Een amulet heeft een afweerfunctie. Dat komt meestal tot uiting in de symbolen die erin worden gebruikt. In christelijke amuletten: kruisen die naar buiten zijn gericht. In bepaalde heidense amuletten: dolktekens die naar buiten zijn gericht. In bepaalde magische amuletten: een aantal spreuken of engelen-namen die zodanig zijn neergeschreven dat de feitelijke spreuk, de kern ervan, wordt omringd door deze afweertekens. Het is een beschermer.

Nu is het wonderlijke dat ze het overal zo doen. Ook het gebruik van zuiver persoonlijke amuletten, want dat zijn ze eigenlijk, tref je overal aan. Er zijn heel veel negerstammen waar men een bepaald teken of een bepaald voorwerp draagt. Ook de tatoeage van sommige stammen valt in dezelfde orde van grootte. Het is een bescherming tegen boosaardige krachten.

Kijken we naar de wampums van de indianen, dan blijkt dat zij met die wampums over het algemeen iets proberen te bereiken. De medicijnbuidel is weer de beschermende band tussen een krijger en zijn beschermgeest. Hier is weer het amulet-karakter heel duidelijk.

Als dat overal op de wereld nog bestaat, dan moet het zin hebben. Want dat alle mensen over de gehele wereld nu precies dezelfde vormen van bijgeloof zouden blijven toepassen, dat kun je toch moeilijk wegredeneren. O ja, er zijn mensen die daarin zijn geslaagd. Zij hebben gezegd: Kijk, dat zijn mensen die hebben gehoor gegeven aan de slang. Welke slang, dat hebben ze er niet bijgezegd. Dat zijn dan de eenzijdige mensen. Anderen zeggen weer: Dat komt uit het gemeenschappelijk bewustzijn der mensheid. Maar als het van het gemeenschappelijk bewustzijn der mensheid uitgaat, hoe komt het dan dat zoveel mensen beweren dat het werkt? En dan komen we weer tot een heel eenvoudige uitleg:

In de magie geldt één universeel principe: Op het ogenblik, dat ik mij innerlijk geestelijk zodanig weet te prepareren dat ik het bestaan van mogelijkheden ontken, zullen die mogelijkheden zich rond mij niet of bijna niet kunnen manifesteren. Alles wat je nu doet met een talisman is: ik selecteer uit alle mogelijkheden alleen die mogelijkheid welke mij dichterbij een schat of bij mijn vijand brengt.

In een ander geval zeg je: ik heb hier een amulet dat mij beschermt. Daardoor kunnen bepaalde gevaren mij niet deren. Het resultaat is inderdaad dat je gaat handelen alsof die gevaren niet bestaan. Het gevolg ervan is heel vaak dan ook dat daardoor die gevaren in veel mindere mate optreden dan anders het geval zou zijn. Want het gevaar ligt dikwijls in de erkenning van het gevaarlijke.

Er bestaat een verhaal over heiligen. Heiligen, zo wordt verteld, wandelen overal doorheen. De leeuwen zijn tam, de wolven volgen hen. Er is er zelfs één bekeerd door St. Franciscus; de wolf van Gubbio die toen zelf is gaan preken. Al die dieren doen hen dus niets. Zoals men ook zegt: De wijze gaat voorbij de cobra. Deze ziet hem, groet hem en de cobra groet terug. Met andere woorden: hij zal niet bijten; hij is niet gevaarlijk. Wat ik verwacht van een dier, dat zal het dier van mij verwachten. Als ik dus verwacht dat een dier goed zal zijn, dan zal - zolang ik niet zondig tegen het begrip van het dier van gevaar (b.v. door een plotselinge beweging) het dier die uitstraling ontvangen en daarop reageren. Het dier zegt: dit is geen prooi, dit is goed. Dus even kijken en rustig verdergaan. Ook dat is iets wat niet alleen wordt verteld over christelijke heiligen. Dat wordt verteld over de ingewijde, over de Lama's, over bepaalde heel be-

roemde sjamanen, over legendarische figuren bij de eskimo's. Wij horen vertellen over wijze medicijnmannen bij de indianen. Overal hetzelfde verhaal.

Een mens, die in zijn denken zodanig is gericht dat hij daardoor kwaliteiten in het bijzonder aantrekt of in het bijzonder afwijst, verandert daardoor zijn mogelijkheden binnen de normale wereld waarin hij zich beweegt. Daarom zijn al die magische begrippen overal aanwezig, anders zouden ze geen zin hebben. Het is alleen een idioot die een talisman koopt en als die niet werkt een andere gaat halen. En daarom zeg ik:

Er is een universele magie die is gebaseerd niet in de eerste plaats op de uiterlijke rituelen en al wat daarbij hoort, maar op de eigen persoonlijkheid en de eigen geest van de mens. En als dat nu het geval is, dan betekent dat dus dat de eigen geest van de mens een heel grote invloed heeft op alles wat die mens overkomt. Het wordt dan ineens duidelijker waarom wij allerlei vormen van inwijdingsmagie kennen.

Wat is inwijdingsmagie?

Inwijdingsmagie is: degene die moet worden ingewijd onderwerpen aan proeven van zodanige aard dat hij daardoor zijn angst voor de elementen en voor de dood verliest en gelijktijdig in zich de zekerheid van eigen kracht en aanvaardingsmogelijkheid verkrijgt. Het klinkt groots, maar het komt gewoon hierop neer:

Als je eenmaal door het vuur bent gegaan, over of door het water bent gegaan, je bent langs de afgrond gelopen en je hebt je niets van de storm aangetrokken, dan heb je niet zoveel reden meer om bang te zijn. Een mens, die niet bang is, zal dus zuiverder blijven ervaren en zien, ongeacht de omstandigheden waarin hij zich bevindt. Hij is niet zo gemakkelijk meer te beïnvloeden. En of je dat nu doet op de manier van Babylon of van Egypte waarbij o.m. de beproeving komt van een reis waar je door een slangenkuil gaat of je gaat door de vuurweide etc., dat maakt niet veel uit. Het is een suggestief proces. Of dat je dat doet op de meer letterlijke manier zoals in verschillende tempels in Griekenland is gebeurd, dat doet verder ook niet veel ter zake. Het is gewoon een oriënteren, een beproeven van die mens. En blijkt, dat hij zich niet laat beïnvloeden, dan blijkt daarmee ook dat hij openstaat voor een totaal nieuw begrip van zichzelf en de wereld. En dan is het gemakkelijk genoeg om hem daaraan te helpen.

Ach, ze hebben zoveel uitgevonden. Als je kijkt naar de magie en alles wat ze ermee doen, dan is het gewoon verbluffend. Ik meen, dat overal waar denkende wezens zijn die een eigen zieleleven en emotie kennen de basisregels van de magie die op aarde worden gebruikt eveneens werkzaam zijn. Dat bij de geestelijk hoogontwikkelde wezens van de ruimte precies diezelfde inzichten en regels zullen bestaan, ook al zijn ze anders geformuleerd, al zullen de rituelen en de namen misschien anders zijn, maar de essentie blijft hetzelfde. Want het bewuste wezen in de materie kan zich door zich te richten op een openheid, die niet wordt verstoord door invloeden van buitenaf, komen tot een steeds grotere harmonie met de kosmos en een steeds beter begrip voor al wat er om hem heen is en bovendien tot een veel grotere beheersing van alle omstandigheden waarin hij zich zóóit zal bevinden. Dat bedoel ik nu met universele magie.

Nu we aan het einde van de cursus zijn, is het geloof ik wel goed om daar even op te wijzen. Want als u zich bezighoudt met al die afzonderlijke zaken van de magie (het roffelen van de trommen in het oerwoud, de stemmen van detrommels die voor de voodoo samenroepen, de vreemde klanken van de fluiten, de z.g. krijgshouten die rondgewerveld worden) dan zijn ze wel erg boeiend en interessant. Maar als u daar achter kijkt en u vraagt zich af: waarom? dan komt u tot de conclusie dat u eigenlijk terecht komt bij precies dezelfde regels waarmee u ook te maken heeft gehad toen u ging kijken wat voor wetten er achter het mirakel scholen. Wat ik kort en goed wil zeggen is:

Er zijn in de magie of in wat wij magie noemen zoveel overeenkomsten te

vinden die alle terugwijzen naar de mens zelf: zijn innerlijke zekerheden, zijn houding tegenover het leven, de wijze waarop hij de manier van zich uit te drukken ziet als een inwerking stellen van geestelijke en andere krachten, dat het dwaas zou zijn om te ontkennen dat juist die menselijke geest als eerste beweegreden en als coördinerende invloed in al deze zaken moet worden beschouwd. En als de menselijke geest in staat is die dingen tot stand te brengen waaraan de magie haar faam, haar roep en vaak ook de vrees van velen ervoor ontleent, dan is er maar één conclusie mogelijk:

Universele magie begint bij het ego. Waar het ego zichzelf verandert, veranderen de wetten. Waar de wetten veranderen daar ontstaan de verschijnselen die men dan wonderen noemt of die magisch heten en die men dan probeert te binden aan uiterlijkheden, maar die nooit alleen door uiterlijkheden tot stand kunnen worden gebracht.

--:-

I L L U S I E.

Wat is een illusie? Een schijnbeeld, een fata morgana dat men over de werkelijkheid projecteert omdat de werkelijkheid niet te aanvaarden is.

Illusie, een beeld van het mogelijke dat we nooit durven waarmaken.

Illusie, de constatering waarbij we alle feiten buiten beschouwing laten die niet bij ons passen.

Illusie, de verwerping van de werkelijkheid zonder de werkelijkheid te kunnen verlaten. Maar als we kijken wat in de illusie wel degelijk een grote rol speelt, dan blijkt het altijd weer ons werkelijk wezen te zijn.

Indien wij de kern van hetgeen de illusie voortbrengt weten te vinden, dan vinden wij een werkelijkheid. En dan blijkt heel vaak dat onze illusie niet een feitelijke illusie is, maar dat ze eerder een mom is waarachter zich een bereikbare werkelijkheid verbergt.

Heel veel mensen zeggen: ik wil bemind worden, maar eigenlijk menen ze: ik wil erkend worden. Maar de erkenning is iets wat uit je eigen wezen in kosmische zin voortvloeit. Dat kun je nooit door de liefde van je medemensen op te wekken, door reclame te maken of jezelf op posters ten toon te stellen. Dat kun je alleen door dat wat je bent.

Als je dit beseft, dan wordt de betekenis van hetgeen je doet misschien anders. Maar dan blijkt dat hetgeen je wilt bereiken een deel is van je eigen persoonlijkheid. En dat je daarom dit deel van je persoonlijkheid ook in de werkelijkheid kunt manifesteren, zelfs wanneer dat op een andere manier gaat dan menselijk verondersteld zou worden.

Wij zijn aan het einde van deze cursus gekomen. Wij hebben u toch wel een paar sleutels in handen kunnen geven waardoor u misschien wat gemakkelijker de werkelijkheid kunt benaderen en uzelf met uw innerlijke mogelijkheden en krachten een beetje meer kunt waarmaken.

Vrienden, veel geluk met de sleutels.

:--:-:

DE TOETSSTEEN.

Als je wilt weten wat goud is, het gehalte ervan wilt zien, dan gebruik je de toetssteen. Je zet de streepjes naast elkaar: het goud dat je beoordeelt en het goud dat je kent. Door de vergelijking leer je de waarde van hetgeen je moet toetsen.

Zo is de toetssteen in ons wezen eigenlijk de innerlijke vrede. Op het ogenblik, dat wij in onszelf een besef hebben van werkelijke vrede en het gebeuren en het beleefde samenvatten en zeggen: wat is dit? dan stellen we dit naast die vrede en kijken wij hoeveel van die vrede, van de kracht van die vrede daarin is te uiten. Op het ogenblik dat we dat weten, weten we ook of we goed leven; of datgene wat we doen betekenis heeft; of ons besef de waarheid benadert of juist een deel van de waarheid ontwijkt.

Elke mens heeft een innerlijke toetssteen. Niet het geweten, dat over het algemeen is samengesteld uit veel dressuur en heel veel propaganda, conditionering en een paar kleine stukjes eigen besef die vaak worden weggedrukt door de mening van de ouderen. Neen, die toetssteen is de vrede die we in onszelf kennen. Dat ogenblik, dat we kunnen vergeten dat we in een wereld leven/strijd en onvolkomenheid. Een ieder draagt het in zich, maar niet iedereen zal het zich realiseren. /van Je moet eerst die toetssteen zoeken.

Zoek naar die vrede in jezelf. Probeer een ogenblik te vergeten wat de wereld en de strijdigheden van de wereld voor je betekenen. Probeer diep in jezelf tot rust te komen. En als je die vrede kent, dan is dat gelijktijdig een beseffen, een ontrukkt zijn en een emotie.

De emotie kunt u vasthouden. Het beseffen blijft een vaagheid die door de emotie kan worden teruggeroepen. Dat is de werkelijke toetssteen.

Op het ogenblik, dat u in vrede bent met God, met uw wereld en met uzelf heeft u die perfectie. Met die perfectie vergelijkt u dan alles wat u doet, wilt doen, heeft gedaan met datgene wat er in de wereld gebeurt. En op grond daarvan kunt u dan zeggen:

Dit is de waarde van het gebeuren. Dit is de waarde van het leven. Dit is de waarde van hetgeen ik al dan niet volbreng. Op basis van deze toetssteen zult u in staat zijn het geheel van uw bestaan steeds meer aan te passen aan uw eigen geestelijke harmonie met de totaliteit, die -- hoe beperkt dan ook -- altijd in uw wezen blijft bestaan en in elke levenssfeer -- van de meest lichtende tot de meest duistere -- blijft doorklinken als een intrinsiek bestanddeel van de eigen persoonlijkheid.

Toets uzelf aan de werkelijkheid die u in u draagt en u zult op grond daarvan beseffen wat de waarde is van al wat ge zijt, wat ge doet, van de vrede die ge kent en de noodzaak eventueel om uzelf en soms ook iets aan uw wereld te veranderen.

Ik hoop, dat ik u nu geïnspireerd heb tot een beetje zelfonderzoek en misschien tot het vinden van de werkelijke betekenis van de dingen voor uzelf.

:--:--: